

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා

(දුතියො භාගො)

12. ඉද්ධිවිධනිද්දෙසවණ්ණනා

අභිඤ්ඤාකථාවණ්ණනා

365. සංවණ්ණනාවසෙන අනන්තරසමාධිකථාය ආසන්නපච්චක්ඛනං දීපෙන්තො “අයං සමාධිභාවනා”ති ආහ. “අභිඤ්ඤා සම්පාදෙතුං යොගො කාතබ්බො”ති වත්වා තත්ථ පයොජනවිසෙසෙ දස්සෙතුං “එවඤ්ඤි”ති ආදි වුත්තං. කිඤ්චාපි ථීරතරභාවො, විපස්සනාභාවනාසුඛතා ව සමාධිභාවනාය ආනිසංසො එව, තථාපි පඤ්ච ලොකියාභිඤ්ඤා යථාචුත්තසමාධිභාවනාය ආනිසංසභාවෙන පාකටා පඤ්ඤාතාති තාසංයෙව වසෙන යොගීතො අධිගතානිසංසතා වුත්තා, චුද්දසධා චිත්තපරිදමනෙන ථීරතරතා වුත්තා. ලොකියාභිඤ්ඤාසු වසිභාවොපි සමාධිස්සෙව වසිභාවො, තථා ව “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති (සං. නි. 3.5; 4.99; 5.1071; නෙත්ති. 40; මි. ප. 2.1.14) වචනතො “සුඛෙනෙව පඤ්ඤාභාවනං සම්පාදෙස්සති”ති වුත්තං. තස්මාති යස්මා සමාධිභාවනාය ආනිසංසලාභො ථීරතරතා, සුඛෙනෙව ව පඤ්ඤාභාවනා ඉජ්ඣති, තස්මා අභිඤ්ඤාකථං තාව ආරභිස්සාම, පඤ්ඤාභාවනාය ඕකාසෙ සම්පත්තෙපිති අධිප්පායො.

භගවතා පඤ්ච ලොකිකාභිඤ්ඤා වුත්තාති සම්බන්ධො. න චතුක්කජ්ඣානමත්තමෙව ඉධ සාසනෙ සම්පාදෙතබ්බං, නපි ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණමෙව, අථ බො අඤ්ඤම්පි අත්ථිති උත්තරුත්තරිපණ්ණපණ්ණධම්මදෙසනත්ථඤ්ච.

ඉද්ධිවිකුඛ්ඛනන්ති ඉද්ධිසඬ්ඛාතං පකතිවණ්ණප්පහනාකිරියං, ඉදං ඉද්ධියු විකුඛ්ඛනිද්ධියා පටානතාය වුත්තං, ඉද්ධිං විකුඛ්ඛනඤ්චාති එවං වා අත්ථො දට්ඨබ්බො. විකුඛ්ඛනස්ස විසුං ගහණම්පි වුත්තකාරණෙනෙව දට්ඨබ්බං. ආකාසකසිණුවසෙන අරුපසමාපත්තියො න සම්භවන්ති, ආලොකකසිණඤ්ච ඔදාතකසිණන්තොගධං කත්වා “ඔදාතකසිණපරියන්තෙසු”ති වුත්තං. කසිණානුලොමාදිචිත්තපරිදමනවිධිතො අධිප්පෙතත්තා, ආකාසනිම්මානාදිඅත්ථං පන තද්වහයම්පි ඉච්ඡිතබ්බමෙව. අට්ඨ අට්ඨාති යථාචුත්තෙසු කසිණෙසු එකෙකස්මිං අට්ඨ අට්ඨ සමාපත්තියො. කසිණානුලොමතොති කසිණපටිපාටිතො, පටිපාටි ව දෙසනාවසෙන වෙදිතබ්බා. ඤානානුලොමො පන පටිපත්තිවසෙනපි. උක්කමනං උක්කන්තං, උක්කන්තමෙව උක්කන්තිකං, ඤානස්ස උක්කන්තිකං ඤානුක්කන්තිකං, තතො, ඤානලඬ්ඝනතොති අත්ථො. අඬ්ඝසඬ්ඝන්තිතො අඬ්ඝාතික්කමතො. චිත්තං පරිදමෙතබ්බං යදිච්ඡකං යත්ථිච්ඡකං ඤානානං සමාපජ්ජනාදිසුඛත්ථං, තෙසං ආරම්මණානඤ්ච සල්ලක්ඛණත්ථං. එවඤ්ඤිස්ස තත්ථ විසව්තා සම්ප්ඤ්ඤිති.

366. ඤානං සමාපජ්ජන්ති කිං චතුබ්බධම්පි ඤානං සමාපජ්ජති, උදාහු එකෙකන්ති? කිඤ්චෙත්ථ යදි චතුබ්බධම්පි සමාපජ්ජති, අඬ්ඝසඬ්ඝන්තිතො විසෙසො න සියා, අථ එකෙකං ආරම්මණසඬ්ඝන්තිතො. නායං දොසො ආභොගවසෙන තෙසං විසෙසසිද්ධිතො. යදා හි කසිණානුලොමමෙව ආභූජිත්වා තත්ථ තත්ථ කසිණෙ ඤානානි සමාපජ්ජති, න අඬ්ඝසඬ්ඝන්ති, තදා කසිණානුලොමො. යදා පන අඬ්ඝසඬ්ඝන්ති ආභූජිත්වා ඤානානි සමාපජ්ජති, තදා අඬ්ඝසඬ්ඝන්ති වෙදිතබ්බා. ඉමිනා නයෙන කසිණානුලොමආරම්මණසඬ්ඝන්තිආදිනම්පි අඤ්ඤමඤ්ඤං විසෙසො වෙදිතබ්බො. ඉදං කසිණානුලොමං නාම චිත්තපරිදමනන්ති අධිප්පායො.

තථෙවාති “පටිපාටියා අට්ඨසු කසිණෙසු සතක්ඛන්තුම්පි සහස්සක්ඛන්තුම්පි”ති එතස්ස උපසංභාරත්ථො තථා-සද්දො. පටිලොමතො චෙත්ථ පටිපාටි. තෙනාහ “පටිලොමක්කමෙනා”ති. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – පට්ඨං ඔදාතකසිණෙ ඤානං සමාපජ්ජති, තතො ලොභිතකසිණෙති යාව පට්ඨකසිණා වත්තබ්බා.

පුනප්පුනං සමාපජ්ජනන්ති “සතක්ඛන්තුං සහස්සක්ඛන්තු”න්ති වුත්තං බහුලාකාරමාහ.

තත්ථෙවාති පට්ඨිකසිණෙයෙව. තතොති පච්ඡා තනියජ්ඣානතො වුට්ඨානන්තරකාලං. තදෙවාති පට්ඨිකසිණමෙව. තතො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනන්ති තතො පට්ඨිකසිණුග්ගාටිමාකාසෙ පවත්තිතආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තිතො වුට්ඨාය විඤ්ඤාණඤ්චායතනං අමනසිකරිත්වා තං ලඬ්ඝිත්වා යථාචුත්තආකාසානඤ්චායතනවිඤ්ඤාණස්ස අභාවෙ පවත්තිතං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජති. පට්ඨිකසිණුග්ගාටිමාකාසකසිණං පට්ඨිකසිණපක්ඛිකමෙව හොතිති වුත්තං. “කසිණං අනුක්කමිත්වා”ති. අථ වා අට්ඨසු කසිණෙසු කස්සවි උක්කමනං ඉධ කසිණුක්කන්තිකං නාමාති ආහ “කසිණං අනුක්කමිත්වා”ති. ඤානුක්කන්තිකන්ති එත්ථ ඉච්ඡිතං අවධාරණෙන නිවත්තෙතබ්බං, උක්කමනස්ස ව සරුපං දස්සෙතුං “එවං කසිණ”න්තිආදිං වත්වා පුන තං

පකාරං සහ නිස්සයෙන සෙසකසිණෙසු අතිදිසන්තො “එවං ආපොකසිණාදි...පෙ.... කාතබ්බා”ති ආහ. තෙනාහ “ඉමිනා නයෙනා”තිආදි. යථා පටමජ්ඣානමූලකං පටචිකසිණාදිසු ඤානුක්කන්තිකං දස්සිතං, එවං දුතියජ්ඣානාදිමූලකමිපි තං යථාරහං දස්සෙතබ්බං.

තදෙවාති පටමජ්ඣානමෙව. කසිණුක්කන්තිකෙපි ආපොකසිණාදිමූලිකා යොජනා චුත්තනයෙනෙව කාතබ්බා, තථා යථාරහං දුතියජ්ඣානාදිමූලිකා.

ලොභිතකසිණතො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනන්ති ලොභිතකසිණං ආවජ්ජෙන්නො අභිමුඛං කත්වා තස්ස උග්ගාටනෙන උපට්ඨිතෙ කසිණුග්ගාටිමාකාසෙ අමනසිකාරෙන ආකාසානඤ්චායතනජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා තත්ථ පුබ්බෙ පවත්තවිඤ්ඤාණස්ස අපගමං ආරම්මණං කත්වා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජති.

ඉතරෙසන්ති අවසිට්ඨරූපාවචරජ්ඣානානං. න හි අරූපජ්ඣානෙසු අභිගසඬකන්ති අත්ථි, නාපි තානි පටචිකසිණෙ පවත්තන්ති. යං පන අභිගාරම්මණසඬකන්තිවචනෙ “නිලකසිණං උග්ගාටෙත්වා ආකාසානඤ්චායතන”න්තිආදි චුත්තං, තං යථාලාභවසෙන චුත්තං, පරියායෙන වානි දට්ඨබ්බං. නිජපරියායතො පන යථා අභිගසඬකන්ති රූපජ්ඣානෙසු එව ලබ්භති, එවං අරූපජ්ඣානෙසු එව ආරම්මණසඬකන්ති. තස්ස තස්සෙව හි ඤානස්ස ආරම්මණත්තරෙ පවත්ති ආරම්මණසඬකන්ති. තෙනාහ “සබ්බකසිණෙසු එකස්සෙව ඤානස්ස සමාපජ්ජනං ආරම්මණසඬකන්තිකං නාමා”ති.

යථා පන “සබ්බකසිණෙසු”ති ඉමිනා ආකාසවිඤ්ඤාණකසිණානමිපි සඬගහො හොතිති න සක්කා චත්තුං ඉධ අට්ඨන්තංයෙව කසිණානං අධිගතත්තා, එවං සබ්බමිපි අරූපජ්ඣානං “එකං ඤාන”න්ති න සක්කා චත්තුං අට්ඨන්තං සමාපත්තිනං වසෙන චිත්තපරිදමනස්ස ඉච්ඡිතත්තා. තස්මා ආරූපජ්ඣානානං වසෙන අභිගාරම්මණසඬකන්ති පරියායෙන චුත්තානි වෙදිතබ්බං. තථා හි පිතකසිණුග්ගාටිමාකාසෙ යං පට්ඨාරූපවිඤ්ඤාණං, තදාරම්මණං විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සන්ධායාහ “පිතකසිණතො විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සමාපජ්ජිත්වා”ති. ඉමිනා නයෙන සෙසද්වයෙපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. එකන්තරිකවසෙනාති අඤ්ඤත්ථො අන්තර-සද්දො. අන්තරමෙව අන්තරිකං, එකජ්ඣං අන්තරිකං එකස්මිත්ති එකන්තරිකං, ඤානසමාපජ්ජනං, තස්ස වසෙන. යථා අඬගානං, ආරම්මණස්ස ව එකජ්ඣං අඤ්ඤථා වසෙසො හොති, තථා සමාපජ්ජනවසෙනාති. සො පන වසෙසො හෙට්ඨිමානං තෙසං අඬගාරම්මණානං සමතික්කමනවසෙන හොතිති චුත්තං “එකන්තරිකවසෙන අඬගානඤ්ච ආරම්මණානඤ්ච සඬකමන”න්ති. “ඉදං ඤානං පඤ්චඩ්ගික”න්තිආදිනා අඬගෙසු, “ඉදං පටචිකසිණ”න්තිආදිනා ආරම්මණෙසු ව චචත්ථාපිතෙසු එකජ්ඣං තෙසං චචත්ථාපනෙ න කොචි වසෙසො අත්ථිති අට්ඨකථාසු අයං විධි නාහතො. එවඤ්ච කත්වා ඤානුක්කන්තිකාදිසු පටිලොමක්කමෙන, අනුලොමපටිලොමක්කමෙන ව එකන්තරිකභාවෙන ලබ්භමානමිපි ඤානාදිනං උක්කමනං න උද්ධට්ඨං, තෙහි නයෙහි විනාපි චිත්තපරිදමනං ඉජ්ඣතිති පපඤ්චපරිභාරත්ථං වා තෙ අට්ඨකථාසු අනාගතාති දට්ඨබ්බං.

367. අභාවිතභාවනො ඤානාභිඤ්ඤාසු අකතාධිකාරො. තත්ථ උපනිස්සයරහිතොපිති කෙචි. ආදිභූතං යොගකම්මං ආදිකම්මං, තං එතස්ස අත්ථිති ආදිකම්මිකො, පුබ්බෙ අකතපරිවයො භාවනං අනුයුඤ්ජන්තො. තෙනාහ “යොගාවචරො”ති. කසිණපරිකම්මමිපි භාරොති දොසවිච්ඡන්තාදිවිධිනා කසිණමණ්ඩලෙ පටිපත්ති යාව උග්ගහනිමිත්තුප්පත්ති කසිණපරිකම්මං, තමිපි නාම භාරො, පගෙව ඉද්ධිච්ඡබ්බනාති අධිස්පායො. නිමිත්තුප්පාදනන්ති පටිභාගනිමිත්තුප්පාදනං. තං වඩ්ඪෙත්වාති තං නිමිත්තං, භාවනඤ්ච වඩ්ඪෙත්වා. න හි භාවනාය විනාව නිමිත්තවඩ්ඪනං ලබ්භති. කෙචි උපචාරසමාධිං ලභිත්වා අප්පනාසමාධිං අධිගන්තුං න සක්කොන්ති, තාදිසාපි බහු හොත්තෙවාති ආහ “අප්පනාධිගමො භාරො”ති. අප්පනාධිගමොති වා අට්ඨන්තං සමාපත්තිනං අධිගමමාහ. අඤ්ඤොව සමාපත්තිනං උපනිස්සයො, අඤ්ඤො අභිඤ්ඤානන්ති ආහ “පරිදම්භවිත්තස්සාපි ඉද්ධිච්ඡබ්බනං නාම භාරො”ති. ඛිප්පං නිසන්ති නිසාමනං ඤානවක්ඛුනා පටචිකසිණාදිඤානාරම්මණස්ස දස්සනං එතස්සාති ඛිප්පනිසන්ති, සීසතරං ඤානං සමාපජ්ජිතා, තස්ස භාවො ඛිප්පනිසන්තිභාවො. අමිබතරුනිවිතං මහාමහින්දත්ථොරාදිහි ඔතිණ්ණට්ඨානං ථෙරම්බත්ථලං. යථා පටිපක්ඛට්ඨයාය යොධාජීවා නිම්මලමෙව අසිතොමාරාදිං ගහෙත්වා විචරන්ති, එවං හික්ඛුනාපි කිලෙසවිජයාය නිම්මලාව ඤානාභිඤ්ඤා වළඤ්ජිතබ්බාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි චුත්තං.

පතිට්ඨාභාවොති ඉධ පරස්ස උපද්දවුපසමනං අධිස්පෙනං. තං හි ඛිප්පනිසන්තිභාවනොපි ගරුතරං අව්වාසිකකිව්වසාධනවසෙන විධාතබ්බතො දුරහිසම්භවතරත්තා. තං පන රක්ඛිතත්ථෙරනිදස්සනෙනෙව සිද්ධමිපි තතො ගරුතරෙන අඬගාරවස්සපරිත්තාණෙන විභාවෙතුං “ගිරිභණ්ඩවාහනපූජාය...පෙ.... ථෙරො වියා”ති ආහ. ගිරිභණ්ඩවාහනපූජා නාම චෙතියගිරිමාදිං කත්වා සකලදීපෙ, සමුද්දෙ ව යාව යොජනා මහති දීපපූජා. පට්ඨිං මාපෙත්වාති මාරෙන පවත්තිතං අඬගාරවස්සං පුලිඬගමත්තෙනපි යාව මනුස්සෙ න පාපුණාති, තාවදෙව ආකාසෙ පට්ඨිං නිමිමිතිත්වා.

බලවපුබ්බයොගානන්ති ගරුතරූපනිස්සයානං, ඉද්ධිවිධාදිනං හෙතුභූතමහාහිනිභාරානන්ති අත්ථො. අග්ගසාවකාදිනන්ති ආදි-සද්දෙන එකච්චෙ මහාසාවකෙ සඬගණ්භාති. භාවනානුක්කමො යථාචුත්තං චිත්තපරිදමනං. පටිසම්භිදාදිති ආදි-සද්දෙන ධානාධානඤාණාදිනමිපි සඬගහො වෙදිතබ්බො, න සෙසාභිඤ්ඤානමෙව. සාවකානමිපි හි

යානායානඤ්ඤාණාදීනි පදෙසවසෙන ඉප්ඤ්ඤානි. තස්මාති යස්මා පුබ්බහෙතුසම්පන්නස්සෙව යථාචුත්තං භාවනානුක්කමං විනා අභිඤ්ඤායො ඉප්ඤ්ඤානි, න ඉතරස්ස, තස්මා. අග්ගිධමනාදීනීති අග්ගිමිති තාපනකොට්ටනාදීනි. යථා වාති ව-සද්දෙන ලාබාකාරාදීනං ලාබාකොට්ටනාදිං අචුත්තමපි සඛිගණ්හාති. ඡන්ද...පෙ.... වසෙනාති “ඡන්දවතො වෙ අභිඤ්ඤා සිප්ඤ්ඤාති, මය්හමපි සිප්ඤ්ඤාති”ති කත්තුකමානාඡන්දං සීසං ධුරං ජෙට්ඨං පුබ්බභිගමං කත්වා, ඡන්දං වා උප්පාදෙන්වා නං භාවනාය මුඛං කත්වා ක්කානස්ස සමාපජ්ජනවසෙන. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. “ආවජ්ජනාදිවසිභාවවසෙනා”ති ඉදං අට්ඨසුපි සමාපත්තිසු සාතිස්සං වසිභාවාපාදනං සන්ධාය චුත්තං. තඤ්ච ඛො ආදිකමමිකවසෙන, න කතාධිකාරවසෙනාති ආහ “පුබ්බහෙතු...පෙ.... වට්ටති”ති. පුබ්බහෙතුසම්පන්නස්ස හි යං ක්කානං පාදකං කත්වා අභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙනබ්බා, තත්ථෙව සාතිස්සං විණ්ණවසිතාපි ඉච්ඡිතබ්බා, න සබ්බත්ථෙවති අධිප්පායො. “චතුත්ථස්සානමත්තෙ විණ්ණවසිතා”ති වචනතො අරුපසමාපත්තියො විනාපි අභිඤ්ඤා ඉප්ඤ්ඤානීති වදන්ති. තමපි යදි පුබ්බහෙතුසම්පන්නස්ස වසෙන චුත්තං, යුත්තමෙව. අට්ඨකරස්ස, තෙසං මතිමත්තං. යථාති යෙන පකාරෙන යෙන විධිනා. එත්ථාති එතස්මිං ඉද්ධිවිධනිප්පාදනෙ.

368. තත්තාති ව තදෙව පච්චාමසති. පාළිනසානුසාරෙනවාති පාළිගතිසා අනුසරණෙනෙව, පාඨසංවණ්ණනානුක්කමෙනෙවාති අත්ථො. “චතුත්ථස්සානං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති වත්ථා “සො”ති චුත්තත්තා ආහ “අධිගතචතුත්ථස්සානො යොගී”ති. “එවං සමාහිතෙ”ති එත්ථ එවං-සද්දො හෙට්ඨාක්කානත්තයාධිගමපටිපාටිසිද්ධස්ස චතුත්ථස්සානසමාධානස්ස නිදස්සනත්ථොති ආහ “එවත්ති චතුත්ථස්සානක්කමනිදස්සනමෙත”න්ති, චතුත්ථස්සානස්ස, තස්ස ව අධිගමක්කමස්ස නිදස්සනං. යෙන සමාධානානුක්කමෙන චතුත්ථස්සානසමාධි උද්ධො, තදුභයනිදස්සනන්ති අත්ථො. තෙනාහ “ඉමිනා...පෙ.... චුත්තං හොති”ති. යදිපි “එව”න්ති ඉදං ආගමනසමාධිනා සද්ධිං චතුත්ථස්සානසමාධානං දිපෙති. සතිපාරිසුද්ධිසමාධි එව පන ඉද්ධියා අධිට්ඨානභාවතො පධානන්ති ආහ “චතුත්ථස්සානසමාධිනා සමාහිතෙ”ති. උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිභාවෙනාති උපෙක්ඛාය ජනිතසතිපාරිසුද්ධිසබ්භාවෙන. සබ්බපච්චනිකධම්මපක්කිලෙසපරිසුද්ධාය හි පච්චනිකසමනෙපි අඛ්‍යාවටාය පාරිසුද්ධිඋපෙක්ඛාය වත්තමානාය චතුත්ථස්සානං, තංසම්පයුත්තධම්මා ව සුපරිසුද්ධා, සුච්ඡදා ව හොන්ති, සතිසීසෙන පන තත්ථ දෙසනා කතාති ආහ “උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිභාවෙන පරිසුද්ධෙ”ති. පරිසුද්ධියා එව පච්චයවිසෙසෙන පවත්තිවිසෙසො පරියොදානතා සුධන්තසුචණ්ණස්ස නිසංසනෙන පහස්සරතා වියාති ආහ “පරිසුද්ධත්තායෙව පරියොදානෙ, පහස්සරෙති චුත්තං හොති”ති.

සුඛාදීනං පච්චයානං සාතෙනාති සුඛසොමනස්සානං, දුක්ඛදොමනස්සානඤ්ච යථාක්කමං රාගදොසපච්චයානං වික්ඛම්භනෙන. “සුඛං සොමනස්සස්ස පච්චයො, සොමනස්සං රාගස්ස, දුක්ඛං දොමනස්සස්සා”ති හි චුත්තං. යථා රාගාදයො වෙනසො මලාසුචිභාවෙන “අභිගණානී”ති වුවවන්ති, එවං උපගන්ත්වා කිලෙසනට්ඨෙන උපක්කිලෙසාති ආහ “අනභිගණත්තායෙව විගතූපක්කිලෙසෙ”ති. තෙනාහ “අභිගණෙන හි තං විත්තං උපක්කිලිස්සති”ති, විබාධියති උපනාපියතිති අත්ථො. සුභාවිතත්තාති පගුණභාවාපාදනෙන සුවුට්ඨ භාවිතත්තා. තෙනාහ “වසිභාවජ්ජත්තෙ”ති, ආවජ්ජනාදිනා පඤ්චධා, චුද්දස්සවිධෙන වා පරිදමනෙන වසවත්තිතං උපගතෙති අත්ථො. වසෙ වත්තමානං හි විත්තං පගුණභාවාපත්තියා සුපරිමද්දිතං විය වම්මං, සුපරිකම්මකතා විය ව ලාබා මුදුන්ති වුවවති. කම්මක්ඛමෙති විකුබ්බනාදිඉද්ධිකම්මක්ඛමෙ. තඤ්ච උභයන්ති මුදුනාකම්මනියද්වයං.

නාහන්තිආදිසු න-කාරො පටිසෙධන්ථො. අහන්ති සත්ථා අත්තානං නිද්දිසති. භික්ඛවෙති භික්ඛු ආලපති. අඤ්ඤන්ති ඉදාති වුවවමානවිත්තතො අඤ්ඤං. එකධම්මමිපිති එකමපි සභාවධම්මං න සමනුපස්සාමිති සම්බන්ධො. අයං හෙත්ථ අත්ථො – අහං, භික්ඛවෙ, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාඤානෙ මලොකෙන්තොපි අඤ්ඤං එකධම්මමිපි න සමනුපස්සාමි. යං වසිභාවාපාදනෙන භාවිතං, තථා සුතප්පුතං කරණෙන බහුලිකතං, එවං සවිසෙසමුදුභාවජ්ජත්තියා මුදුං, කම්මක්ඛමතාය කම්මනියඤ්ච හොති. යථයිදං විත්තන්ති අත්තතො, තෙසඤ්ච පච්චික්ඛතාය එවමාහාති. යථා යථාචුත්තා පරිසුද්ධිතාදයො න විගච්ඡන්ති, එවං සුභාවිතං විත්තං.

තත්ථ අවට්ඨිතං ඉධ “ධීතං, ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ”න්ති ව චුත්තන්ති ආහ “එතෙසු පරිසුද්ධිතාදිසු ධීතත්තා ධීතෙ, ධීතත්තායෙව ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ”ති. යථා මුදුකම්මඤ්ඤානා වසිභාවජ්ජත්තියා ලක්ඛියන්ති, එවං වසිභාවජ්ජත්තිපි මුදුකම්මඤ්ඤානාහි ලක්ඛියන්ති, මුදුකම්මඤ්ඤානාවෙන වා අත්තතො වසෙ ධීතත්තා “ධීතෙ”ති චුත්තං. යථා හි කාරණෙන එලං නිද්ධරියති, එවං එලෙනාපි කාරණං නිද්ධරියතිති නිව්වලභාවෙන අවට්ඨානං ආනෙඤ්ජප්පත්ති. සා ව සම්පයුත්තධම්මෙසු ථීරභාවෙන, පටිපක්ඛෙති අකම්මනියතාය ව සම්භවන්ති සද්ධාදිබලානං ආනුභාවෙන හොතිති “සද්ධාදිහි පරිග්ගහිතත්තා ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ”ති සඛිබෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතුං “සද්ධාපරිග්ගහිතං හි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සද්ධාපරිග්ගහිතන්ති එවං සුභාවිතං වසිභාවජ්ජත්තං එතං විත්තං එකංසෙන අභිඤ්ඤාසච්ඡිකරණියානං ධම්මානං අභිඤ්ඤාසච්ඡිකරියාය සංවත්තන්ති එවං පවත්තාය සද්ධාය පරිග්ගහිතං යථාචුත්තසද්ධාබලෙන උපත්ථම්භිතං. අස්සද්ධියෙනාති තප්පටිපක්ඛෙන අස්සද්ධියෙන හෙතුනා න ඉඤ්ජති න වලති න කම්පති, අඤ්ඤාදත්ථු උපරි විසෙසාවහභාවෙනෙව තිට්ඨති. ථීරියපරිග්ගහිතන්තිආදිසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – ථීරියපරිග්ගහිතන්ති වසිභාවාපාදනපරිදමනසාධනෙන ථීරියෙන උපත්ථම්භිතං. සතිපරිග්ගහිතන්ති යථාචුත්තෙ භාවනාබහුලිකාරෙ අසම්මොසසාධිකාය, කුසලානඤ්ච ධම්මානං ගතියො සමන්තෙසමානාය සතියා උපත්ථම්භිතං. සමාධිපරිග්ගහිතන්ති තත්ථෙව අවික්ඛෙපසාධනෙන සමාධානෙන උපත්ථම්භිතං.

පඤ්ඤාපරිගහිතන්ති තස්සා එව භාවනාය උපකාරානුපකාරධම්මානං පජානනලක්ඛණාය පඤ්ඤාය උපත්ථම්භිතං. ඔභාසගතන්ති ඤාණොභාසසගතං. ඔභාසභූතෙන හි යථාචුත්තසමාධානසංවද්ධිතෙන ඤාණෙන සංකිලෙසපක්ඛං යාථාවතො පස්සන්තො තතො උත්තසන්තො ඔත්තප්පන්තො තං අධිගච්ඡති, න තෙන අභිභූයති. තෙනාහ “කිලෙසන්ධකාරෙන න ඉඤ්ජති”ති. එතෙන ඤාණපරිගහිතං හිරොත්තප්පබලං දස්සෙති.

අට්ඨචග්ගසමන්තාගතන්ති චතුත්ථජ්ඣානසමාධිනා සමාහිතතා, පරිසුද්ධතා, පරියොදාතතා, අනඬගණතා, විගතූපක්කිලෙසතා, මුදුභාවො, කම්මනියතා, ආනෙඤ්ජප්පත්තියා ධීතතා, සමාහිතස්ස වා චිත්තස්ස ඉමානි අඬගානිති “සමාහිතෙ”ති ඉමං අඬගභාවෙන අග්ගභෙත්වා ධීතිආනෙඤ්ජප්පත්තියො විසුං ගභෙත්වා ඉමෙහි අට්ඨහි අඬගෙහි සමන්තාගතං. අභිනිභාරක්ඛමන්ති ඉද්ධිවිධාදිඅත්ථං අභිනිභාරක්ඛමං තදභිමුඛං කරණයොග්ගං. තෙනාහ “අභිඤ්ඤාසව්ජකරණියානං ධම්මානං අභිඤ්ඤාසව්ජකිරියායා”ති.

කාමං නිවරණානි වික්ඛම්භෙත්වා එව පට්ඨජ්ඣානසමධිගමො, විතක්කාදිකෙ වූපසමෙ එව ව දුතියජ්ඣානාදිසමධිගමො, තථාපි න තථා තෙහි දුරිභූතා අපෙතා වා යථා චතුත්ථජ්ඣානතො, වෙනසො මලිනභාවසඬ්ඛාතඋප්පිලාභොගකරෙහි නිවරණාදීහි සුචුට්ඨ විමුක්තියා තස්ස පරිසුද්ධි, පරියොදාතතා ව යුත්තානි ආහ “නිවරණ...පෙ.... පරියොදාතෙ”ති. ඥානපටිලාභපච්චයානන්ති ඥානපටිලාභභෙතුකානං ඥානපටිලාභං නිස්සාය උප්පජ්ජනකානං. පාපකානන්ති ලාමකානං. ඉච්ඡාවචරානන්ති ඉච්ඡාය අවචරානං. ඉච්ඡාවසෙන ඔතිණ්ණානං “අහො චත මමෙව සත්ථා පටිපුච්ඡිත්වා පටිපුච්ඡිත්වා හික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙය්‍යා”තිආදිනායප්පවත්තානං මානමායාසායෙය්‍යාදීනං. අභිජ්ඣාදීනන්ති ආදි-සද්දෙනාපි තෙසංයෙව සඬිගහො. අභිජ්ඣා වෙන්ථ පට්ඨජ්ඣානෙන අවික්ඛම්භනෙය්‍යා, මානාදයො ච තදෙකට්ඨා දට්ඨබ්බා “ඥානපටිලාභපච්චයාන”න්ති අනුවත්තමානන්තා. වික්ඛම්භනෙය්‍යා පන නිවරණග්ගභණෙනෙව ගහිතා, කථං පන පට්ඨජ්ඣානෙන අවික්ඛම්භනෙය්‍යා ඉධ විගච්ඡන්තිති? “සබ්බෙ කුසලා ධම්මා සබ්බාකුසලානං පටිපක්ඛා”ති සල්ලෙඛපටිපත්තිවසෙන එවං වුත්තං ඥානස්ස අපරාමට්ඨභාවදස්සනතො. යෙ පනෙත්ථ “ඉච්ඡාවචරානං අභිජ්ඣාදීන”න්ති ඉමෙහි පදෙහි කොපඅපච්චයකආමරාගබ්‍යාපාදාදයො ගහිතානි අධිප්පායෙන “ඥානපටිලාභපච්චයාන”න්ති පාඨං පටික්ඛිපිත්වා “ඥානපටිලාභපච්චනිකාන”න්ති පාඨොති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං තථා පාඨස්සෙව අභාවතො. ඥානපටිලාභපච්චනිකා ව නිවරණං වෙව තදෙකට්ඨා ව තෙසං දුරිභාවං වත්වා පුන අභාවවිගමවොදනාය අයුජ්ජමානන්තා. නනු ව අනඬගණසුත්ත- (ම. නි. 1.57 ආදයො) වත්ථසුත්තෙසු (ම. නි. 1.70 ආදයො) අයමත්ථො න ලබ්භති, ඔළාරිකානංයෙව පාපධම්මානං තත්ථ අධිප්පෙතන්තා? සච්චමෙනං, ඉධ පන අධිගතචතුත්ථජ්ඣානස්ස වසෙන වුත්තන්තා සුමුමායෙව තෙ ගහිතා, අඬගණුපක්කිලෙසනාසාමඤ්ඤෙන පනෙත්ථ සුත්තානං අපදිසනං. තථා හි “සුත්තානුසාරෙනා”ති වුත්තං, න පන සුත්තවසෙනාති. අවස්සං වෙ තමෙවං සම්පටිච්ඡිතබ්බං අධිගතජ්ඣානානම්පි කෙසඤ්චි ඉච්ඡාවචරානං පවත්තිසබ්භාවතො.

ඉද්ධිපාදභාවූපගමෙනාති ඉද්ධියා පාදකභාවස්ස පදට්ඨානභාවස්ස උපගමෙනෙත. භාවනාපාරිසුරියාති ඉතො පරං කත්තබ්බස්ස අභාවවසෙන අභිනිභාරක්ඛමභාවනාය පරිපුණ්ණන්තා. පණිතභාවූපගමෙනාති තතො එව පට්ඨානභාවං නීතතාය උත්තමට්ඨෙත, අතිත්තිකරට්ඨෙත ව පණිතභාවස්ස උපගමෙනෙත. උභයඤ්චෙනං ධීතියා කාරණවචනං පරිපුණ්ණාය භාවනාය පණිතභාවප්පත්තියා “ධීතෙ”ති. “ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ”ති ඉදං ධීතියා විසෙසනං. තෙනාහ “යථා ආනෙඤ්ජප්පත්තං හොති, එවං ධීතෙ”ති. ඉමස්මිං පක්ඛෙ “ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ”ති උභයමෙකං අඬගං, “සමාහිතෙ”ති පන ඉදම්පි එකමඬිගං. තෙනෙවස්ස පට්ඨචිකප්පතො විසෙසං සන්ධායාහ “එවම්පි අට්ඨචග්ගසමන්තාගත”න්ති.

දසඉද්ධිකථාවණ්ණනා

369. නිප්ඵත්තිඅත්ථෙතානි සිජ්ඣනට්ඨෙත. පටිලාභට්ඨෙතානි පාපුණනට්ඨෙත. තන්ති කාමිතං වත්ථුං. සම්ප්ඣකිති නිප්ඵජ්ජති. පබ්බප්පං ආදිං කත්වා යාව ඥානමග්ගා ඉධ තෙක්ඛම්මං. ඉජ්ඣකිති පාපුණියති. පටිභරතීති පාටිභාරියන්ති යස්මා පටිපක්ඛං හරති අපනෙති, තස්මා පාටිභාරියං. අත්තතො පටිපක්ඛං හරතීති පටිභාරියං, තෙක්ඛම්මාදි, පටිභාරියමෙව පාටිභාරියං, යථා “වෙකතං, වෙසම”න්ති ව.

ඉජ්ඣකට්ඨෙතානි නිප්ඵජ්ජනට්ඨෙත. උපායසම්පදායානි සම්පන්නඋපායස්ස, ඤායාරම්භස්සානි අත්ථො. ඉජ්ඣකිති පසවෙති. සීලවානි ආචාරසීලෙන සීලවා. කල්‍යාණධම්මොති දසකුසලකම්මපථවසෙන සුන්දරධම්මො. සීලසම්පත්තියා වා සීලවා. දානාදිසෙසපුඤ්ඤකිරියවත්ථුවසෙන කල්‍යාණධම්මො. පණිදභිස්සතීති පත්ථෙස්සති.

ඉජ්ඣකන්තිති වඩ්ඪන්ති, උක්කංසං පාපුණන්තිති අත්ථො. සානිසයනිප්ඵජ්ජනපටිලාභසිජ්ඣානබුද්ධිඅත්ථෙ හි ඉද්ධි වුත්තා. සා දසවිධානි සබ්බා ඉද්ධියො ආනෙත්වා අත්ථුද්ධාරවසෙන ඉධාධිප්පෙන ඉද්ධිං දස්සෙතුං වුත්තං. බහුභාවාදිකස්ස අධිට්ඨානං අධිට්ඨහනං එතිස්සා අත්ථීති අධිට්ඨානා. විවිධං රූපනිම්මානසඬ්ඛාතං කුබ්බතං එතිස්සා අත්ථීති විකුබ්බතා. මනොමයානි ඥානමනෙත නිබ්බන්තිභාවතො මනොමයා. ඤාණස්ස විජ්ජාරො වෙගායිතත්තං එතිස්සා අත්ථීති ඤාණවිජ්ජාරා. අරියානං අයන්ති අරියා. යතො කුතොවි කම්මවිපාකතො ජාතා ඉද්ධි කම්මවිපාකජා. සානිසයපුඤ්ඤනිබ්බන්තා ඉද්ධි පුඤ්ඤවතො ඉද්ධි. කම්මවිපාකජා ඉද්ධි ජාතිතො පට්ඨාය හොති, ඉතරා යදා තදා

පුඤ්ඤස්ස විපච්චනකාලෙති එවං වා ඉමාසං විසෙසො වෙදිතබ්බො. ආථබ්බනවිජ්ජාහිනිබ්බත්තා විජ්ජාමයා. සම්මාපයොගො උපායපයොගො ඤායාරම්භො.

370. පකතියා එකොති සභාවෙන එකො. බහුකන්ති බහුං. තෙන අග්ගහිතපරිච්ඡේදං අධිට්ඨානබ්බස්ස අනෙකභාවං දස්සෙත්වා පුන පරිච්ඡේදතො දස්සෙතුං “සතං වා”තිආදි චුත්තං. ආවජ්ජති පරිකම්මසඬ්ඛානෙන ආභොගෙන ආභුජති භාවිරූපෙ තෙන පරිකම්මනසිකාරෙන මනසි කරොති. ඤාණෙන අධිට්ඨානීති තථා පරිකම්මං කත්වා අභිඤ්ඤාඤාණෙන යථාධිප්පෙනෙ බහුකෙ අධිට්ඨානි, අධිට්ඨානවිත්තෙන සහෙව බහුභාවාපත්තීනො බහුභාවාපාදකං ඉද්ධිවිධඤාණං පවත්තෙන්තො ව තථා අධිට්ඨානීති වුවිති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. එවන්ති පකාරත්ථො එවං-සද්දො, තෙන සබ්බමිපි අධිට්ඨානප්පකාරං සඬගණ්හාති. අධිට්ඨානවසෙනාති “ඤාණෙන අධිට්ඨානී”ති (පටි. ම. 3.10) එවං චුත්තඅධිට්ඨානවසෙන නිජ්ජන්තත්තා.

371. පකතිවණ්ණන්ති පකතිසණ්ඨානං අත්තනො පාකතිකරූපං. පකතිවණ්ණවිජ්ජනවිකාරවසෙනාති අත්තනො පකතිවණ්ණවිජ්ජනපුබ්බකස්ස කුමාරකවණ්ණාදිවණ්ණවිකාරස්ස වසෙන.

372. ඉමම්භා කායාති පච්චක්ඛභාවෙන “ඉමම්භා”ති චුත්තා හික්ඛුස්ස කරජකායා. අඤ්ඤං කායන්ති අඤ්ඤං ඉද්ධිමයං කායං. තතො එව ඉද්ධිමයරූපවත්තතාය රූපීං. අභිඤ්ඤාමනෙන නිබ්බත්තත්තා මනොමයං. නිජ්ජන්තිවසෙනාති නිජ්ජජනවසෙන. අභිඤ්ඤාඤාණස්ස හි යථා මනොමයො කායො නිජ්ජජති, තථා පවත්ති මනොමයිද්ධි. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. යදි එවං කථමයමෙව මනොමයිද්ධිති? රුළුභිවෙසා වෙදිතබ්බා යථා “මනොමයො අත්තභාවො”ති, යථා වා “ගොසමඤ්ඤා විසාණාදිමති පිණ්ඩෙ”. අථ වා අබ්භන්තරතො නික්ඛන්තො, ඉද්ධිමතා ව එකන්තසදිසෙ ඉමස්මිං නිම්මානෙ සුපාකටො මනසා නිබ්බත්තිතභාවොති යථා සාතිසයො මනොමයවොභාරො, න තථා අඤ්ඤාසු අධිට්ඨානවිකුබ්බනිද්ධිසු සමඤ්ඤන්තරවත්තාසුති වෙදිතබ්බං.

373. ඤාණුප්පත්තීනො පුබ්බෙ වාති අරහත්තමග්ගඤාණුප්පත්තීනො පුබ්බෙ වා විපස්සනාක්ඛණෙ, තතොපි වා පුබ්බෙ අන්තිමභවිකස්ස පටිසන්ධිග්ගහණෙනො පට්ඨාය. පච්ජා වා යාව බන්ධපරිනිබ්බානා. තඬ්ඛණෙ වා මග්ගුප්පත්තිසමයෙ. ඤාණානුභාවනිබ්බත්තො විසෙසොති සූරියස්ස උට්ඨිතට්ඨානෙ, සමන්තතො ව ආලොකකරණසමත්ථතා විය තස්සෙව ඤාණස්ස ආනුභාවෙන නිබ්බත්තො සබ්බසො පහාතබ්බපහානභාවෙනබ්බභාවනාපාරිපූරිසඬ්ඛානො විසෙසො. වත්ථුනි පන අනන්තරායතාවසෙන ආගතාති. අනිච්චානුපස්සනායාති සඬ්ඛාරෙ අනිච්චතො අනුපස්සන්තියා බලවච්ඡස්සනාය. ආරද්ධවච්ඡස්සනස්ස හි යථාචුත්තවිපස්සනාය පවත්තික්ඛණෙ තතො පුබ්බෙ, පච්ජා ව පකිණ්ණකසම්මසනවාලෙ නිච්චසඤ්ඤාය පහානට්ඨො ඉජ්ඣති. එසෙව නයො සබ්බත්ථ. කාමං ඵත්තකාය සඬ්ඛෙපකථායපි අධිප්පෙනත්ථො පකාසිතොව , විත්ථාරකථාය පන විභූතතරො හොතිති ආහ “විත්ථාරෙන කථෙතබ්බ”න්ති.

ගබ්භගතස්සෙවාති අනාදරෙ සාම්ච්චනං. චුත්තනසෙනාති “පච්ඡිමභවිකස්සා”තිආදිනා බාකුලත්ථෙරවත්ථුම්භි චුත්තනසෙන.

දාරුභාරං කත්වාති දාරුභාරං සකටෙ කත්වා, ආරොපෙත්වාති අත්ථො. ඔස්සජ්ජිත්වාති ඡඩ්ඛෙත්වා. සකටමූලෙති සකටසම්පෙ. වාළයක්ඛානුවරිතෙති කුරුරෙහි යක්ඛෙහි අනුවරිතබ්බෙ. යක්ඛපරිග්ගහිතඤ්ඤි රාජගහනගරං.

374. සමාධිතොති පඨමජ්ඣානාදිසමාධිතො. පුබ්බෙති උපචාරජ්ඣානාක්ඛණෙ. පච්ජාති සමාපත්තියා විණ්ණපරියන්තෙ. තඬ්ඛණෙති සමාපන්නක්ඛණෙ. සමානුභාවනිබ්බත්තො විසෙසොති තස්මිං තස්මිං ඥානෙ සමාධිතෙපෙන නිබ්බත්තො නිවරණවික්ඛම්භනවිතක්කාදිසමතික්කමසඤ්ඤාවෙදිගිතනිරොධපරිස්සයසහනාදිකො විසෙසො.

කපොතකන්දරායන්ති එවංනාමකෙ අරඤ්ඤවිභාරෙ. ජුණ්භාය රත්තියාති වන්දාලොකවතියා රත්තියා. නවොරොපිතෙහි කෙසෙහිති ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණවචනං. යස්සාති පහාරස්ස. තස්සාති යක්ඛස්ස. ඛිජ්ජනිසන්තිභාවස්ස උක්කංසගතත්තා ථෙරො තස්මිං පහරන්තෙ එව සමාපත්තිං සමාපජ්ජිති ආහ “පහරණසමයෙ සමාපත්තිං අප්පෙසී”ති. පාළියං පන “නිසින්තො හොති අඤ්ඤතරං සමාධිං සමාපජ්ජිත්වා”ති (උදා. 34) චුත්තං. ඉමෙ පන ථෙරා සමාපත්තීනො වුට්ඨානසමකාලං තෙන පහාරො දින්නොති වදන්ති.

සඤ්ජීවත්ථෙරන්ති කකුසන්ධස්ස හගවතො දුතියං අග්ගසාවකං මහාථෙරං සන්ධායාහ. සො හි ආයස්මා අරඤ්ඤාදීසු යත්ථ කත්ථවි නිසින්තො අප්පකසිරෙනෙව නිරොධං සමාපජ්ජති, තස්මා එකදිවසං අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිරොධං සමාපජ්ජි, තං සන්ධාය චුත්තං “නිරොධසමාපන්න”න්තිආදි. විවරෙ අංසුමත්තම්පි න ඥායිත්ථ, සරිරෙ කා කථා. තෙනෙව හි ථෙරො “සඤ්ජීවො” ත්වෙව පඤ්ඤායිත්ථ. අයමස්සාති අස්ස ආයස්මතො සඤ්ජීවත්ථෙරස්ස යො නිරොධසමාපත්තියං අග්ගිපරිස්සයාභාවො, අයං සමාධිවිජ්ජාරා ඉද්ධිති යොජනා. කථං පන නිරොධසමාපත්තියං සමාධිවිජ්ජාරසම්භවොති ආහ “අනුපුබ්බ...පෙ.... නිබ්බත්තත්තා”ති.

පයමං යපිතභණ්ඩකස්සානි සබ්බපයමං යපිතභණ්ඩකස්ස. තඤ්ඤි ගභණකාලෙ සබ්බපච්ඡිමං ගස්හති. කාලපරිච්ඡේදවසෙනානි “එත්තකෙ කාලෙ ගතෙ වුට්ඨහිස්සාමි”ති සමාපත්තීනො පුබ්බෙ කතකාලපරිච්ඡේදවසෙන. භික්ඛා විරචිංසුති රත්තන්ධකාරො රූපදස්සනෙන “පිසාවො උට්ඨහති”ති මඤ්ඤමානා. එත්තකෙහි නාම භණ්ඩකෙහි අප්ඤ්ඤාත්ථවො නිබ්බිකාරො “අහො මහානුභාවො, අහො විවෙකවාසී”ති ව ථෙරගතෙන පසාදෙන.

තත්තතෙලකවාහන්ති ආධාරසීසෙන ආධෙය්‍යමාහ, කටාහෙ තත්තතෙලං කටාහෙන ආසිඤ්චිති අධිප්පායො. විචට්ටමානන්ති කත්ථවිසි අලග්ගතවසෙන භස්සන්තං.

සපරිවාරානි පඤ්චහි ඉත්ථිසතෙහි සපරිවාරා. රාජානං මෙන්තාය ඵරිති ඔදිස්සකමෙන්තාසමාපත්තියා රාජානං ථුසි. බිසිතුන්ති විජ්ඣිතුං. ඔරොපෙතුන්ති සරසන්තාහං පටිසංහරිතුං.

375. පටික්කුලාදීසුති අනිට්ඨාදීසු. අනිට්ඨං හි පටික්කුලං, අමනුඤ්ඤමපි “පටික්කුල”න්ති වුවවති. ආදි-සද්දෙන අපටික්කුලාදිං සඬගණ්හානි. තත්ථානි පටික්කුලාරම්මණෙ. උපෙක්ඛකොති ඡළඬගුපෙක්ඛාය උපෙක්ඛකො. තත්ථානි පටික්කුලාපටික්කුලභෙදෙ වත්ථුස්මිං. සතොති සතිවෙපුල්ලප්පත්තියා සතිමා. සම්පජානොති පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තියා සම්පජානකාරී. අයන්ති අයං පටික්කුලාදිවත්ථුසු අපටික්කුලසඤ්ඤිවිහාරාදිකා බිණ්ණාසවානං අග්ගමග්ගාධිගමසිද්ධා විත්තිස්සරියතා. තෙනාහ “වෙතොවසිජ්ජත්තානං...පෙ.... වුවවති”ති.

අනිට්ඨෙ වත්ථුස්මිං සත්තසඤ්ඤිතෙ මෙන්තාඵරණං වා ධාතුසො පච්චවෙක්ඛණාය ධාතුමනසිකාරං වා ගුථාදිකෙ ධාතුමනසිකාරං කරොන්තොති යොජෙතබ්බං. අපටික්කුලසඤ්ඤි විහරතීති හිතෙසිතාය, ධම්මසභාවචිත්තතාය ව න පටික්කුලසඤ්ඤි හුත්වා ඉරියාපච්චිභාරෙන විහරති. ඉට්ඨෙ වත්ථුස්මිං ඤාතිමිත්තාදිකෙ. කෙසාදිඅසුචිකොට්ඨාසමත්තමෙවානි අසුභඵරණං වා අසුභමනසිකාරං වා. තත්ථ රූපධම්මජානං අනිච්චන්ති ආදිඅත්ථො ඉති-සද්දො, තස්මා අනිච්චදුක්ඛානත්තවිපරිණාමධම්මොති මනසිකාරං වා කරොන්තොති යොජනා. පටික්කුලාපටික්කුලෙසුති ඉට්ඨානිට්ඨානි වත්ථුනි එකජ්ඣං ගහෙත්වා වදති. එස නයො ඉතරත්ථං. යං වා සත්තානං පයමං පටික්කුලතො උපට්ඨිතමෙව පච්ඡා අපටික්කුලතො උපතිට්ඨති, යඤ්ච අපටික්කුලතො උපට්ඨිතමෙව පච්ඡා පටික්කුලතො උපතිට්ඨති, තදුභයෙපි බිණ්ණාසවො සවෙ ආකඬබ්බති, වුත්තනයෙන අපටික්කුලසඤ්ඤි වා විහරෙය්‍ය, පටික්කුලසඤ්ඤි වානි අයමරිසිද්ධි වුත්තා.

වක්ඛුනා රූපං දිස්වානි කාරණවසෙන “වක්ඛු”ති ලද්ධවොහාරෙන රූපදස්සනසමත්ථෙන වක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන, වක්ඛුනා වා කාරණභූතෙන, ද්වාරභූතෙන වා රූපං පස්සිත්වා. නෙව සුමනො හොතීති ගෙහස්සිතසොමනස්සස්සායං පටික්ඛෙපො, න තෙක්ඛම්මපක්ඛිකාය කිරියාසොමනස්සවෙදනාය. ඡළඬගුපෙක්ඛන්ති ඉට්ඨානිට්ඨඡළාරම්මණාපාථෙ පරිසුද්ධපකතිභාවාචිපහනලක්ඛණං ඡසු ද්වාරෙසු පවත්තියා “ඡළඬගුපෙක්ඛා”ති ලද්ධනාමං තත්ථමජ්ඣන්තුවෙක්ඛං. යථාචුත්තමත්ථං පාළියා සමත්ථෙතුං “පටිසම්භිදාය”න්තිආදි වුත්තං.

376. පක්ඛිආදීනන්ති ආදි-සද්දෙන දෙවාදීනං සඬගහො. වෙභාසගමනාදිකානි පන ආදි-සද්දෙන වක්ඛුවිසුද්ධිආදිං සඬගණ්හානි. කුසලකම්මෙන නිබ්බන්තිත්වාපි අකුසලවිපාකානුභාවෙන සුඛසමුස්සයතො විනිපතිත්තා විනිපාතිකානං. ඤානන්ති අභිඤ්ඤාපත්තං ඤානං සන්ධායාහ. විපස්සනාපි උක්කංසගතා උබ්බෙගපිතිසහිතා ආකාසෙ ලඬ්ඝාපනමත්තාපි හොතීති වුත්තං “විපස්සනං වා”ති. “පයමකප්පිකාන”න්ති ඉදං “එකච්චානං මනුස්සාන”න්ති ඉමස්ස විසෙසනං දට්ඨබ්බං. එවමාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන පුනබ්බසුමානාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

377. වෙභාසන්ති භුම්මත්ථෙ උපයොගවචනං, අච්චන්තසංයොගෙ වා. වක්කවත්ති හි වක්කරතනං පුරක්ඛන්වා අත්තනො භවනතො අභිභුග්ගන්ත්වා ආකාසෙනෙව සිනෙරුං පදක්ඛිණං කත්වා සකලවක්කවාළං අනුසංයායතීති. අස්සබන්ධානි අස්සපාලා, යෙ අස්සානං යවදායකා. තථා ගොබන්ධා.

වක්කවත්තිආදීනං පුඤ්ඤිද්ධියා විත්ථාරියමානාය අතිපපඤ්චො හොතීති පුඤ්ඤවතො ඉද්ධිං ලක්ඛණතො දස්සෙන්නෙන “පරිපාකං ගතෙ පුඤ්ඤසම්භාරෙ ඉජ්ඣකාකවිසෙසො”ති වත්වාපි ජොතිකාදීනං පුඤ්ඤිද්ධිං එකදෙසෙන දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සුවණ්ණපබ්බතොති සබ්බසුවණ්ණමයො පබ්බතො. තස්ස කීර ගහිතගහිතට්ඨානෙ ඔධි න පඤ්ඤායති. එකසීතාමත්තෙහි එත්ථ සීතා නාම කසනවසෙන නඬගලස්ස ගතමග්ගො. තුම්බං නාම ආළ්භකං. වුද්දස මග්ගානි වතුද්දස කසනමග්ගා.

378. විජ්ජං පරිජපිත්වානි ගන්ධාරිවිජ්ජාදිකං අත්තනො විජ්ජං කතුපවාරං පරිවත්තෙත්වා මන්තපයනක්කමෙන පඬිත්වා.

379. සම්මාපයොගෙනානි උපායපයොගෙන, යථා යථිච්ඡිතත්ථසිද්ධි හොති, තථා පවත්තිතඤ්ඤායාරම්භෙන. තස්ස තස්ස කම්මස්සානි යථාධිප්පෙතස්ස නිජ්ඣාදෙනබ්බකම්මස්ස. එත්ථ වානි “තත්ථ තත්ථ සම්මාපයොගප්පච්චියා ඉජ්ඣනට්ඨෙන ඉද්ධි”ති (පටි. ම. 3.18) ඉමිස්සා දසමාය ඉද්ධියා නිද්දෙසෙපි. පුරිමපාළිසදිසාවා”ති

සමාධිවිජ්ජාරාදිදිආදිනං නිද්දෙසසදිසාව. සකටබ්බහාදිකරණවසෙනාති සකටබ්බහවක්කබ්බහපද්ධතබ්බහාදිනං සංවිධානවසෙන නිබ්බන්තවිසෙසොති සම්බන්ධො. ගණිතගන්ධබ්බාදි සිප්පකම්මං. සල්ලකත්තකාදි වෙප්පකම්මං. ඉරුබ්බෙදාදිනං තිණ්ණං වෙදානං.

“එකොපි හුත්වා බහුධාව හොති”තිආදිනා (දී. නි. 1.238; ම. නි. 1.147; සං. නි. 5.834; පටි. ම. 1.102; 3.10) අධිට්ඨානිද්ධියා එව ගහිතත්තා ආහ “අධිට්ඨානා ඉද්ධියෙව ආගතා”ති. ඉමස්මිං පනත්තෙති ඉමස්මිං අභිඤ්ඤානිසංසසඬාතෙ, ඉද්ධිවිධසඬාතෙ වා අත්තෙ.

380. “එකවිධෙන ඤාණවත්ථු”න්තිආදිසු (විහ. 751) කොට්ඨාසත්තො විධසද්දො, “විවිධමපි සෙනාබ්බහං දස්සෙති”තිආදිසු (පටි. ම. 3.13) විකප්පත්තො, තද්වහසම්පෙත්ථ පුප්පතිති දස්සෙන්නො ආහ “ඉද්ධිවිධායාති ඉද්ධිකොට්ඨාසාය, ඉද්ධිවිකප්පාය වා”ති. ඉද්ධි හි අභිඤ්ඤාසු එකො කොට්ඨාසො, වක්ඛමානෙහි හෙදෙහි අනෙකප්පහෙදා ව. චුත්තප්පකාරවසෙනාති චුත්තස්ස චුද්දසප්පකාරස්ස, විත්තපරිදමනස්ස සමාහිතතාදිප්පකාරස්ස ව වසෙන. “ඉද්ධිවිධායා”ති තදත්ථස්ස සම්පදානවචනන්ති ආහ “ඉද්ධිවිධාධිගමත්ථායා”ති. “කසිණාරම්මණතො අපනෙත්වා”ති ඉදං අභිඤ්ඤාපාදකපරිකම්මවිත්තානං සමානසන්තානාය චුත්තං, න පරිකම්මවිත්තස්ස කසිණාරම්මණත්තා. ඉද්ධිවිධාහිමුඛං පෙසෙතිති නිප්පාදෙනබ්බස්ස ඉද්ධිවිධස්ස අභිමුඛතාවෙන පවත්තෙති. යං හි “සතං හොමී”තිආදිනා පරිකම්මවිත්තස්ස පවත්තනං, තදෙවස්ස අභිනිහරණං, ඉද්ධිවිධාහිමුඛපෙසනඤ්ච තථෙව ඉද්ධිවිධස්ස පවත්තනතො අභිනිත්තාමනං ඉධ පරිකම්මවිත්තස්ස ඉද්ධිවිධෙ අධිමුත්තීති ආහ “අධිගන්තබ්බඉද්ධිපොණං ඉද්ධිපබ්බාරං කරොති”ති. ඉධ පච්චනුභවනචුසනා සච්ඡිකිරියාපත්තිපරියායා එවාති දස්සෙන්නො “පාපුණාතිති අත්තො”ති ආහ. අස්සාති ඉද්ධිවිධස්ස.

එකොපිති පි-සද්දො වක්ඛමානං බහුභාවං උපාදාය සම්පිණ්ඩනත්තො. සො හිස්ස පටියොගී “එකොපි හුත්වා බහුධා හොති, බහුධාපි හුත්වා එකො හොති”ති. සො ව බො බහුභාවං නිමිතීන්ත්වා ධීතස්ස අත්තරාව එකභාවුපගමො. යථාකාලපරිච්ඡේදං පන සරසෙනෙව එකභාවුපගමො ඉධ නාධිප්පෙතො අනිද්ධිනිමිමානභාවතො. තම්පි සුබ්බෙ කතකාලපරිච්ඡේදවසෙන සිද්ධත්තා ඉද්ධානුභාවොයෙවාති කෙවි. අට්ඨානෙ වායං පි-සද්දො, එකො හුත්වා බහුධාපි හොති, බහුධා හුත්වා එකොපි හොතිති සම්බන්ධො. ඉමස්මිං පක්ඛෙ පි-සද්දො වක්ඛමානං එකභාවං උපාදාය “සම්පිණ්ඩනත්තො”ති වත්තො “සො හි”තිආදි සබ්බං යථාරහං වත්තබ්බං. බහුභාවනිමිමානෙ පයොජනං දස්සෙතුං “බහුතං සන්තිකෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ බහුතං සන්තිකෙති අත්තනා නිමිතීතානං බහුතං සම්පෙ, තෙහි පරිවාරිතො හුත්වාති අධිප්පායො. වා-සද්දො අචුත්තවිකප්පත්තො, තෙන “ධම්මං වා කථෙතුකාමො”ති එවමාදි සඬගස්හති. “ඤාණෙන අධිට්ඨහන්තො එවං හොති”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

381. භවති එත්ථ ඉද්ධිති භූමියො, ඤානානි. එත්ථාති ව හෙතුමහි භූමිමවචනං. විවෙකතො ජාතා භූමි විවෙකප්භූමි. විවෙකපං හි පඨමං ඤානං නිවරණවිවෙකසම්භුතත්තා. පිතිසුඛභූතා භූමි පිතිසුඛභූමි. දුතියප්ඤානඤ්ච පිතිසුඛභූමිභුතඤ්චෙව පිතිසුඛසඤ්ජාතඤ්ච සමාධිවසෙන. උපරි ද්විසුපි එසෙව නයො. ඉද්ධිලාභායාති ඉද්ධියා අධිගමාය. ඉද්ධිපටිලාභායාති ඉද්ධියා පුනප්පුනං ලභමානාය, බහුලිකරණායාති අත්තො. ඉද්ධිවිකුබ්බතතායාති ඉද්ධියා විවිධරූපකාරණාය, විකුබ්බනිද්ධියාති අත්තො. ඉද්ධිවිසවිතායාති ඉද්ධියා විවිධානිසංසපසවනාය. ඉද්ධිවසිතායාති ඉද්ධියා බිප්පනිසන්තිආදිභාවභවසිභාවත්ථාය. ඉද්ධිවෙසාරප්පායාති ඉද්ධියා පටිපක්ඛදුර්භාවෙන විගතසංකිලෙසතාය සුට්ඨු විසාරදභාවාය. චතුත්ථප්ඤානං තාව ඉද්ධියා භූමි හොතු තත්ථ පතිට්ඨාය නිප්පාදෙනබ්බතො, ඉතරානි පන කථන්ති ආහ “එත්ථ වා”තිආදි. තත්ථ තිණ්ණ ඤානානි සම්භාරභූමියොති වෙදිතබ්බානිති සම්බන්ධො. තතියප්ඤානෙ සුඛඵරණෙන, පඨමදුතියෙසු පිතිඵරණෙන සුඛඵරණෙන ව හෙතුභූතෙනාති යථාරහවසෙන යොජනා. ඵරණං චෙත්ථ ඤානස්ස සුභාවිතභාවෙන සාතිසයානං පිතිසුඛානං වසෙන ඤානප්පච්චියාදිනා සහජානනාමකායස්ස පරිබුහනං, රූපකායස්ස ව තංසමුට්ඨානෙහි පණ්ණරූපෙහි පරිප්ඵුට්ඨානං. තෙනාහ භගවා “පිතිසුඛෙන අභිසන්දෙති පරිසන්දෙති පරිසුරෙති පරිප්ඵරති”ති (දී. නි. 1.226; ම. නි. 1.427). සුඛසඤ්ඤන්ති ඤානසුඛෙන සහගතං සඤ්ඤං. ලභුසඤ්ඤන්ති තංසම්පයුත්තලභුතාසහගතං සඤ්ඤං. ඔක්කම්ත්වාති අනුපච්ඡිත්වා. තෙසු හි ඤානෙසු සාතිසයාය ලභුතාය සම්පයුත්තං සුඛං සන්තානවසෙන පවත්තෙන්නො යොගී තං සමොක්කන්තො විය හොතිති එවං චුත්තං. සඤ්ඤාසිසෙන නිද්දෙසො. ඤානසම්පයුත්තා හි ලභුතා විනාපි ඉද්ධියා ආකාසං ලඬිසාපනප්පමාණප්පත්තා විය හොති. ලභුභාවග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ මුදුකම්මඤ්ඤභාවාපි ගහිතා එව. තෙනාහ “ලභුමුදුකම්මඤ්ඤකායො හුත්වා”ති.

ඉමිනා පරියායෙනාති තිණ්ණං ඤානානං සමාපප්පනෙන සුඛලභුභාවප්පත්තනාමරූපකායස්ස සති විත්තපරිදමනෙ චතුත්ථං ඤානං සුඛෙනෙව ඉද්ධිපටිලාභාය සංවත්තතීති ඉමිනා පරියායෙන. පකතිභූමියා හි අධිට්ඨානභූතා සම්භාරභූමියො පාකාරස්ස නෙමිප්පදෙසො වියාති.

382. ඉද්ධිපාදනිද්දෙසෙ වත්තාරොති ගණනපරිච්ඡේදො. ඉද්ධිපාදාති එත්ථ ඉප්ඤ්ඤාති ඉද්ධි, සම්ප්ඤ්ඤාති නිප්පප්පතිති අත්තො. ඉප්ඤ්ඤාති වා එතාය සත්තා ඉද්ධා චුද්ධා උක්කංසගතා හොන්තිති ඉද්ධි. පඨමෙනත්තො ඉද්ධි එව පාදොති ඉද්ධිපාදො, ඉද්ධිකොට්ඨාසොති අත්තො. දුතියෙනත්තො ඉද්ධියා පාදොති ඉද්ධිපාදො. පාදොති පතිට්ඨා, අධිගමුපායොති අත්තො. තෙන හි උපරුපරිච්ඡෙසසඬාතං ඉද්ධිං පප්පන්ති පාපුණන්ති. අයං තාව අට්ඨකථානායො.

තත්ප් ඉද්ධි-සද්දස්ස පටිමො කත්තුඅත්ථො, දුතියො කරණත්ථො වුත්තො. පාද-සද්දස්ස එකො කරණත්ථොව. පජ්ජිතබ්බොව ඉද්ධි වුත්තා, න ච ඉජ්ඣන්ති, පජ්ජිතබ්බො ච ඉද්ධි පජ්ජනකරණෙන පාදෙන සමානාධිකරණා හොතිති පටිමෙන අත්ථොන “ඉද්ධි එව පාදො ඉද්ධිපාදො”ති න සක්කා වත්තු. තථා ඉද්ධිකිරියාකරණෙන සාධෙනබ්බොව වුද්ධිසඬ්ඛානා ඉද්ධි පජ්ජනකිරියාකරණෙන පජ්ජිතබ්බොති ද්විත්තං කරණානං න අසමානාධිකරණා සමිභවතිති දුතියෙනත්ථොන “ඉද්ධියා පාදො ඉද්ධිපාදො”ති ච න සක්කා වත්තු. තස්මා පටිමෙනත්ථොන සමානාධිකරණසමාසො, දුතියෙන සාමිච්චනසමාසො න යුජ්ජනීති පටිමෙනත්ථොන ඉද්ධියා පාදො ඉද්ධිපාදො, දුතියෙනත්ථොන ඉද්ධි එව පාදො ඉද්ධිපාදොති සමාසො යුත්තො, යථාවුත්තොපි වා, පාදස්ස ඉජ්ඣමානකොට්ඨාසඉජ්ඣනකරණුපායභාවතො.

පුබ්බභාගජන්දවසෙන ඡන්දහෙතුකො. සම්පයුත්තජන්දවසෙන ඡන්දාධිකො. පුබ්බාභිසඬ්ඛාරවසෙන එව පන සහජාතජන්දස්සාපි අධිකතා වෙදිතබ්බො. අප්ථං වා “ඡන්දඤ්චෙ භික්ඛු අධිපතිං කරිත්වා ලභති සමාධිං, ලභති චිත්තස්සෙකග්ගතං, අයං වුව්චති ඡන්දසමාධි”ති ඉමාය පාළියා ඡන්දාධිපතිසමාධි ඡන්දසමාධීති අධිපති-සද්දලොපං කත්වා සමාසො වුත්තොති විඤ්ඤායති. අධිපතිසද්දත්ථදස්සනවසෙන පන අට්ඨකථායං “ඡන්දහෙතුකො ඡන්දාධිකො වා සමාධි”ති වුත්තං. තෙනෙවාහ “ඡන්දං අධිපතිං කරිත්වා”තිආදි. පධානභූතාති විරියභූතාති කෙච්චි වදන්ති. සඬ්ඛනසඬ්ඛාරනිවත්තනත්ථං පන පධානග්ගහණං. අප්ථං වා තං තං විසෙසං සඬ්ඛරොතිති සඬ්ඛාරො, සබ්බමිපි විරියං. තත්ප්ථ චතුකිච්චසාධකතො අඤ්ඤස්ස නිවත්තනත්ථං පධානග්ගහණං. පධානභූතා සෙට්ඨභූතාති අත්ථො. චතුබ්බිධස්ස පන විරියස්ස අධිප්පෙතත්තා බහුවචනනිද්දෙසො. යො පන “ඉද්ධියා පාදො ඉද්ධිපාදො”ති එවං සමාසයොජනාවසෙන පාදස්ස උපායත්ථතං ගහෙත්වා ඉද්ධිපාදත්ථො වුත්තො, සො පටිලාභපුබ්බභාගානං කත්තුකරණද්ධිභාවං “ඡන්දිද්ධිපාදො”තිආදිනා (විභ. 457) වා අභිධම්මෙ ආගතත්තා ඡන්දාදිහි ඉද්ධිපාදෙහි සාධෙනබ්බොය වුද්ධියා කත්තිද්ධිභාවං, ඡන්දාදිනං කරණද්ධිභාවඤ්ච සන්ධාය වුත්තොති වෙදිතබ්බො.

විරිසිද්ධිපාදෙ “විරියසමාධිපධානසඬ්ඛාරසමන්තාගත”න්ති ද්වික්ඛත්තු. විරියං ආගතං. තත්ප්ථ පුරිමං සමාධිවිසෙසනං විරියාධිපති සමාධි විරියසමාධිති. දුතියං සමන්තාගමඬ්ඛගදස්සනං. ද්වෙ එව හි සබ්බත්ප්ථ සමන්තාගමඬ්ඛානි සමාධි, පධානසඬ්ඛාරො ච. ඡන්දාදයො සමාධිවිසෙසනානි, පධානසඬ්ඛාරො පන පධානවචනෙනෙව විසෙසිතො, න ඡන්දාදිහි න ඉධ විරියාධිපතිතා පධානසඬ්ඛාරස්ස වුත්තා හොති. විරියඤ්ච සමාධි විසෙසෙත්වා ධීතමෙව සමන්තාගමඬ්ඛවසෙන පධානසඬ්ඛාරවචනෙන වුත්තන්ති නාපි ද්විහි විරියෙහි සමන්තාගමො වුත්තො හොතිති. යස්මා පන ඡන්දාදිහි විසිට්ඨො සමාධි, තථා විසිට්ඨෙනෙව ච තෙන සම්පයුත්තො පධානසඬ්ඛාරො, සෙසධම්මො ච, තස්මා සමාධිවිසෙසනානං වසෙන වත්තාරො ඉද්ධිපාදා වුත්තා. විසෙසනභාවො ච ඡන්දාදිනං තංතංඅවස්සවසෙන හොතිති.

අප්ථං වාතිආදිනා නිස්සයට්ඨෙපි පාද-සද්දෙ උපායට්ඨෙන ඡන්දාදිනං ඉද්ධිපාදනා වුත්තා. තෙනෙව අභිධම්මෙ උත්තරවුළුභාජනියෙ “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා ඡන්දිද්ධිපාදො”තිආදිනා (විභ. 457) ඡන්දාදිනමෙව ඉද්ධිපාදනා වුත්තා. පඤ්භාපුච්ඡකෙ ච “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා ඉධ භික්ඛු ඡන්දසමාධි”තිආදිනාව (විභ. 462) උද්දෙසං කත්වාපි පුන ඡන්දාදිනංයෙව කුසලාදිභාවො විභත්තො. උපායිද්ධිපාදදස්සනත්ථමෙව හි සුත්තෙ, අභිධම්මෙ ච නිස්සයිද්ධිපාදදස්සනං කතං, අඤ්ඤථා චතුබ්බිධතා න හොතිති.

383. ඡන්දාදිති අට්ඨානි ඡන්දසමාධි විරියසමාධි චිත්තසමාධි විමංසාසමාධිති එවං ඡන්දාදිති අට්ඨ. කාමං චෙත්ප්ථ චතුසුපි යානෙසු සමාධි සමාධි එව, තථාපි ඉද්ධිං උප්පාදෙතුකාමතාඡන්දසහිතොව සමාධි ඉද්ධිපටිලාභාය සංචත්තති, න කෙවලො. එවං විරියසමාධිආදයොපි. තස්මා ඡන්දාදිසහිතා එතෙ චත්තාරො ච සමාධි, ඡන්දාදයො ච චත්තාරොති අට්ඨ පජ්ජති ඉද්ධි එතෙහි පාපුණියති, සයං වා පජ්ජන්ති ඉද්ධිපටිලාභාය සම්පජ්ජන්තිති පදානීති වුව්චන්ති. තෙනාහ “ඉද්ධිපටිලාභාය සංචත්තන්ති”ති. යං පන පාළියං “ඡන්දො න සමාධි”තිආදි, තං යදිපි ඡන්දාදයො සමාධිසහිතාව ඉද්ධිං නිප්ථාදෙන්ති, තථාපි විසුං නෙසං පදභාවදස්සනං. එකතො නියුත්තොව, න එකෙකො හුත්වාති අධිප්පායො. නියුත්තොවාති සහිතො එව, න විසුත්තො.

384. අනොනතන්ති න ඔනතං, විරියෙන පග්ගහිතත්තා අලීනන්ති අත්ථො. තෙනාහ “කොසජ්ජෙ න ඉඤ්ජනී”ති, කොසජ්ජනීම්මත්තං න චලතිති අත්ථො. උද්ධං නතං උන්තතං, උද්ධතං චික්ඛිත්තං. න උන්තතං අනුන්තතං, අචික්ඛිත්තං සමාහිතන්ති අත්ථො. තෙනාහ “උද්ධවචෙ න ඉඤ්ජනී”ති. අභිසඬ්ඛවසෙන නතං අභිනතං, න අභිනතං අනභිනතං, අරත්තං. අපගමනවසෙන නතං අපනතං, කොධවසෙන චිත්තං. න අපනතං අනපනතං, අදුට්ඨං. දිට්ඨියා “අහං, මම”න්ති නිස්සයවසෙන න නිස්සිතන්ති අනිස්සිතං. ඡන්දරාගවසෙන න පටිබද්ධන්ති අප්පටිබද්ධං. රාගො කෙවලං ආසත්තිමත්තං, ඡන්දරාගො පන බහලකිලෙසො. තථා භිස්ස දුරෙ ධීතමිපි ආරම්මණං පටිබද්ධමෙව. විජ්ජමුත්තන්ති විසෙසතො පමුත්තං. කුමානානං කාමරාගපටිපක්ඛනාය ආහ “කාමරාගෙ”ති. විසංයුත්තන්ති විචිත්තං සංකිලෙසතො, න වා සංයුත්තං චතුහිපි යොගෙහි. විමරියාදිකතං කිලෙසමරියාදාය, යථා ඊසකමිපි කිලෙසමරියාදා න හොති, තථා පටිපන්නං. එකත්තගතන්ති එකග්ගතං උපගතං අච්චන්තමෙව සමාහිතං. තතො එව නානත්තකිලෙසෙහි නානාසභාවෙහි කිලෙසෙහි න ඉඤ්ජනී.

එසේ අත්ලොති කොසප්පාදිනිමිත්තං. ඉමස්ස චිත්තස්ස ආනෙඤ්ජනත්වො සිද්ධො එව ආනෙඤ්ජප්පත්තියා පකාසනවසෙන දස්සිතත්තා. පුන චුත්තොති ඉද්ධියා භූමිපාදපදදස්සනප්පසඬිගෙන “ඉමාති මූලානි නාමා”ති මූලභාවදස්සනත්ථං පුන චුත්තො. පුරිමොති “සද්ධාදිහි පරිගහිතත්තා”තිආදිනා පුබ්බෙ ජධා දස්සිතනොයො. අයන්ති අධුනා සොළසධා දස්සිතනොයො. සුත්තනොයො, පටිසම්භිදානොයො ව දස්සිතෙ තත්ථ සම්මොහො න හොති, න අදස්සිතෙති ආහ “උභයත්ථ අසම්මොහත්ථ”න්ති.

385. ඥාණෙන අධිට්ඨානත්තොති “කථං පනායං එවං හොති”ති එත්ථ පුබ්බෙ අත්තනා චුත්තපදං උද්ධරති අධිට්ඨානවිධිං දස්සෙතුං. “අභිඤ්ඤාපාදකං ඤානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨායා”ති. එත්ථ අනුපුබ්බෙන චත්තාරි ඤානානි සමාපජ්ජිත්වා චතුත්ථජ්ඣානතො වුට්ඨායාති කෙවි, තං අයුත්තං. යථිච්ඡිතජ්ඣානසමාපජ්ජනත්ථඤ්ඤි චිත්තපරිදමනං, චතුත්ථජ්ඣානමෙව ච අභිඤ්ඤාපාදකං, න ඉතරානි. පරිකම්මං කත්වාති පාදකජ්ඣානතො වුට්ඨාය කාමාවචරචිත්තෙන “සතං හොමී”තිආදිනා චිත්තනමෙවෙත්ථ පරිකම්මකරණං, තථාවජ්ජනමෙව ච ආවජ්ජනං. දුතියමිති පි-සද්දො සමුච්චයත්වො, තෙන තතියමිති, තතො භියොපාපිති ඉමමත්ථං දීපෙති. යථා හි ඤානභාවනා, එවමහිඤ්ඤාභාවනාපි. “එකචාරං ද්වෙචාර”න්ති ඉදමපි නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. නිමිත්තාරම්මණන්ති පටිභාගනිමිත්තාරම්මණං. පරිකම්මචිත්තානීති එත්ථ එකෙකස්ස පරිකම්මචිත්තස්ස සතාරම්මණතා දට්ඨබ්බා “සතං හොමී”ති පවත්තනතො. සහස්සාරම්මණානීති එත්ථාපි එසෙව නොයො. වණ්ණවසෙනාති අත්තනා පරිකප්පිතවණ්ණවසෙන. නො පණ්ණත්තිවසෙනාති න සත්තපණ්ණත්තිවසෙන. තං අධිට්ඨානචිත්තං අප්පනාචිත්තමිවාති ඉවග්ගහණං අභිඤ්ඤාචිත්තස්ස ඤානචිත්තස්ස පට්මප්පත්තිසදිසභාවතො චුත්තං, න තස්ස අප්පනාභාවතො. රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානිකන්ති රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානචත්තං, තෙන සම්පයුත්තං.

386. යදි එවං “ආවජ්ජිත්වා ඥාණෙන අධිට්ඨානී”ති පටිසම්භිදාවචනං කථන්ති ආහ “යමිපි”තිආදි. තත්තාපිති පටිසම්භිදායමිපි. ආවජ්ජිති “බහුකං ආවජ්ජති”ති ඉදං පාඨපදං පරිකම්මවසෙනෙව චුත්තං, න ආවජ්ජනවසෙන. ආවජ්ජිත්වා ඥාණෙන අධිට්ඨානීති අභිඤ්ඤාඤාණවසෙන චුත්තං, න පරිකම්මචිත්තසම්පයුත්තස්ස, අඤ්ඤස්ස වා කාමාවචරස්ස ඤාණස්ස වසෙන. න හි තස්ස තාදිසො ආනුභාවො අත්ථිති. තස්මාති යස්මා අප්පනාප්පත්තස්ස අභිඤ්ඤාඤාණස්සෙව වසෙන අධිට්ඨානං, තස්මා. අයමධිට්ඨානක්කමොති දස්සෙන්නො “බහුකං ආවජ්ජති”තිආදිමාහ. තත්ථ සන්තිට්ඨාපනවසෙනාති නිප්ථාදනවසෙන.

කායසක්ඛිදස්සනත්ථන්ති න කෙවලං වචනමත්තමෙව, අථ බො අයමෙතස්සත්ථස්ස අත්තනො කායෙන සච්ඡිකතත්තා කායසක්ඛිති සක්ඛිදස්සනත්ථං.

කොකනදන්ති පදුමචිසෙසනං යථා “කොකාසක”න්ති. තං කිර බහුපත්තං, වණ්ණසම්පන්නං, අතිවිය සුගන්ධඤ්ඤිව හොති. පාතොති පගෙව. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ලො – යථා කොකනදසඬිබාතං පදුමං පාතො සූරියස්සුග්ගමනවෙලායං ඵුල්ලං විකසිතං අවිහගන්ධං සියා විරොචමානං, එවං සරිරගන්ධෙන, ගුණගන්ධෙන ච සුගන්ධං සරදකාලෙ අන්තලික්ඛෙ ආදිච්චම්ච අත්තනො තෙජසා තපන්නං අඬිගෙහි නිච්ඡරණකපුත්තියා අඬිගිරසං සම්මාසම්බුද්ධං පස්සාති.

අභබ්බොති පටිපත්තිසාරමිදං සාසනං, පටිපත්ති ව පරියන්තිමූලිකා, ත්වඤ්ඤිව පරියන්තිං උග්ගහෙතුං අසමත්වො, තස්මා අභබ්බොති අධිප්පායො. අභබ්බො නාම න හොති වාසධුරස්සෙව පධානභාවතො.

භික්ඛුති පබ්බජිතවොහාරෙන චුත්තං, භාවිතං වා භික්ඛුභාවං උපාදාය යථා “අගමා රාජගහං බුද්ධො”ති (සු. නි. 410). පිලොතිකඛණ්ඩන්ති සුවිසුද්ධං වොළඛණ්ඩං. රජො හරතීති රජොහරණං. අභිනිමිතින්වා අදාසි තත්ථ පුබ්බෙ කතාධිකාරත්තා. තථා හි යොනියො උම්මුජ්ජන්තො “අත්තභාවස්ස පනායං දොසො”ති අසුභසඤ්ඤං, අනිච්චසඤ්ඤඤ්ඤිව පටිලභිත්වා නාමරූපපරිග්ගහාදිනා පඤ්ඤිසු බන්ධෙසු ඤාණං ඔතාරෙත්වා කලාපසම්මසනාදික්කමෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා උදයබ්බයඤාණාදිපටිපාටියා විපස්සනං අනුලොමගොත්රභුසම්පං පාපෙසි. ඔභාසවිස්සජ්ජනපුබ්බිකා භාසිතගාථා ඔභාසගාථා.

රාගො රජො අරියස්ස විනයො, න ච පන රෙණු වුච්චති “රජො”ති. කස්මා? චිත්තස්ස මලිනභාවකරණතො. රාගස්සෙතං අධිවචනං “රජො”ති. එතං රජන්ති එතං රාගසඬිබාතං රජං. විප්පජ්ජිත්වාති අග්ගමග්ගෙන විසෙසතො පජ්ජනහෙතු. පණ්ඩිතා විහරන්ති තෙති තෙ පජ්ජනකා පණ්ඩිතා හුත්වා විහරන්ති. විතරජස්ස සබ්බසො පභිනරාගාදිරජස්ස බුද්ධස්ස භගවතො සාසනෙ. තථා හි වදන්ති –

“චිත්තමිති සංකිලිට්ඨමිති, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;
චිත්තෙ සුද්ධෙ විසුජ්ඣන්ති, ඉති චුත්තං මහෙසිනා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106; සං. නි. අට්ඨ. 2.3.100; ඉතිවු. අට්ඨ. 88);

ජලභිඤ්ඤාගහණෙන ගහිතාය ජලභිඤ්ඤාය විභාවිතෙපි අරියමග්ගෙ අනුත්තරභාවසාමඤ්ඤෙන ඵලනිබ්බානෙහි සද්ධිං සඬගණ්හන්තො ආහ “තව ලොකුත්තරධම්මා”ති.

පත්තස්ස පිදහනාකාරෙන හත්ථං යපෙන්තො “හත්ථං පිදහී”ති වුත්තො. හත්ථන්ති වා කරණත්ථෙ උපයොගවචනං, හත්ථෙන පිදහීති අත්ථො.

සහස්සක්ඛත්තුන්ති සහස්සධා. සහස්සධා හි අත්තානං එකචිත්තෙනෙව නිමිත්තන්තොපි සහස්සචාරං නිමිත්තන්තො විය හොති. අසතිපි කිරියාබ්‍යාවුත්තියං තදත්ථසිද්ධිතොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “සහස්සක්ඛත්තු”න්ති වුත්තං. අම්බවනෙති අම්බවනෙ කතවිභාරෙ. රම්මෙති රමණියෙ. යාව කාලජපවෙදනා, තාව නිසීදිති යොජනා.

අනියමෙන්වාති වණ්ණාවයවසරීරාවයවපරික්ඛාරකිරියාවිසෙසාදිහි නියමං අකත්වා. නානාවණ්ණෙති නානාකාරෙ යථාවුත්තවණ්ණාදිවසෙන නානාවිධෙ. මිස්සකකෙසෙති පලිතෙහි මිස්සිතකෙසෙ. උපඬ්ඨරත්තවණ්ණඋපඬ්ඨපණ්ඩුවණ්ණාදිසු අඤ්ඤතරවණ්ණන්ති එවං උපඬ්ඨරත්තවීවරෙ. පදවසෙන අත්ථස්ස , ගමනවසෙන පාළියා හණනං පදහාණං. පරිකථාදිවසෙන ධම්මස්ස කථනං ධම්මකථා. සරෙන හඤ්ඤං සුත්තාදීනං උච්චාරණං සරහඤ්ඤං. අපරෙපීති වුත්තාකාරතො අඤ්ඤෙපි දිසරස්සකිසපුලාදිකෙ නානප්පකාරකෙ. ඉච්ඡිතිච්ඡිතප්පකාරායෙව භොන්තීති යථා යථා ඉච්ඡිතා, තංතංපකාරායෙව භොන්ති. යත්තකා හි විසෙසා වණ්ණාදිවසෙන තෙසු ඉච්ඡිතා, තත්තකවිසෙසවන්තොව තෙ භොන්ති. තෙ පන තථා බහුධා භින්නාකාරෙපි වණ්ණවසෙන ආරම්මණං කත්වා එකමෙව අධිට්ඨානචිත්තං පවත්තති. අයං භිස්ස ආනුභාවො – යථා එකාව චෙතනා නානාවිසෙසවන්තං අත්තභාවං නිබ්බන්තෙති, තත්ථ භවපත්ථනා කම්මස්ස විසෙසපච්චයො හොති. අචිත්තෙයොසා ව කම්මවිපාකොති වෙ, ඉධාපි පරිකම්මචිත්තං විසෙසපච්චයො හොති, අචිත්තෙයොසා ව ඉද්ධිවිසයොති ගහෙතබ්බං. එස නයොති ය්වායං බහුභාවනිම්මානෙ “අභිඤ්ඤාපාදකං කුමානං සමාපජ්ජිත්වා”තිආදිනා අධිට්ඨානනායො වුත්තො, එස නයො ඉතරෙසුපි අධිට්ඨානෙසු.

ඉති අවිසෙසං අතිදෙසෙන දස්සෙන්වා විසෙසං සරූපතො දස්සෙතුං “අයං පන විසෙසො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඉමිනා භික්ඛුනා ඉච්ඡන්තෙනාති සම්බන්ධො. මං ජාතිස්සන්තීති “ඉද්ධිමා”ති මං ජාතිස්සන්ති. අන්තරාවාති පරිච්ඡින්නකාලස්ස අබ්හන්තරෙ එව. පාදකප්ඤ්ඤානන්තිආදි පරිකම්මකරණාකාරදස්සන්තං වුත්තං, ඉතරං පන අතිදෙසෙනෙව විභාවිතන්ති. එවං අකරොන්තොති “එකො භොමී”ති අන්තරා අධිට්ඨානං අකරොන්තො. “යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙනා”ති ඉමිනා “සතං භොමී”තිආදිනා අධිට්ඨානං කරොන්තෙන කාලපරිච්ඡේදවසෙනෙව කාතබ්බන්ති දස්සෙති. සයමෙව එකො භොති අධිට්ඨානස්ස පටිප්පස්සද්ධත්තා. එත්ථ ව පරිකම්මාධිට්ඨානචිත්තානං ඉද්ධිමා වණ්ණවසෙන සයමෙව ආරම්මණං හොති. තෙසු පරිකම්මචිත්තාති සන්තතිපච්චුප්පන්තාරම්මණාති. අධිට්ඨානචිත්තං සම්පතිවත්තමානාරම්මණං අධිට්ඨානස්ස එකචිත්තක්ඛණිකත්තාති වදන්ති.

387. “ආවිභාව”න්ති පදස්ස හෙට්ඨා වුත්තෙන භොති-සද්දෙන සම්බන්ධො න යුජ්ජති උපයොගවචනෙන වුත්තත්තා, තථා වක්ඛමානෙන ව ගච්ඡති-සද්දෙන අත්තතො, පරෙසඤ්ච ආවිභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා, නාමපදඤ්ච කිරියාපදාපෙක්ඛන්ති කිරියාසාමඤ්ඤවාචිනා කරොති-සද්දෙන යොජෙන්වා ආහ “ආවිභාවං කරොති”ති. තිරොභාවන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො . යදි එවං කථං පටිසම්භිදායන්ති වොදනං සන්ධායාහ “ඉදමෙව හී”තිආදි. කාමං පටිසම්භිදායං “ආවිභාවන්ති කෙනවි අනාවටං හොති”තිආදිනා (පටි. ම. 3.11) ආගතං, තමපි ඉදමෙව ආවිභාවකරණං, තිරොභාවකරණඤ්ච සන්ධාය වුත්තං. සෙසපදාති තෙසංයෙව වෙවචනාති. අන්ධකාරන්ති රත්තන්ධකාරං, දිවාපි වා බ්ලභුහාදිගතං අන්ධකාරං. පටිච්ඡන්තන්ති කුට්ටකවාටාදිනා පටිච්ඡාදිතං. අනාපාඨන්ති දුරතාසුබ්බතරතාදිනා න ආපාඨගතං. අයන්ති ඉද්ධිමා. පටිච්ඡන්තොපි දුරෙ යිතොපි අත්තා වා පරො වා යථා දිස්සතිති විහත්තිං පරිණාමෙන්වා යොජෙතබ්බං. ආලොකජාතන්ති ආලොකභූතං, ජාතාලොකං වා.

388. එතං පන පාටිභාරියන්ති ආවිභාවපාටිභාරියමාහ. කෙන කතපුබ්බන්ති තත්ථ කායසක්ඛිං පුච්ඡිත්වා “සත්ථා තාව කායසක්ඛි”ති දස්සෙන්තෙන “හගචතා”ති වත්ථා තමත්ථං විභාවෙතුං “හගචා හී”තිආදි වුත්තං. සාවත්ථිවාසිකෙ පස්සන්තීති ආනෙන්වා සම්බන්ධො, තථා “යාව අච්චිං දස්සෙසී”ති. ආකාසගතෙසු හෙට්ඨිමහෙට්ඨිවිමානෙසු උපරූපරිච්චානං බාවධායකෙසු බ්‍යුභියමානෙසු තග්ගතං ආකාසං බ්‍යුච්ඡං නාම හොතිති වුත්තං “ආකාසඤ්ච ද්විධා විසුභිත්වා”ති.

අයමත්ථොති ආවිභාවපාටිභාරියස්ස සත්ථාරා කතභාවො. පුරිමබුද්ධානං පටිපත්තිආවජ්ජනං බුද්ධජ්ජවෙණියා අනුපාලනත්ථං. “එකෙන පාදෙනා”තිආදි තිවික්කමදස්සනං. නයං දෙති යස්ස නයස්ස අනුසාරෙන වාචනාමග්ගං යපෙසී.

වුළඅනාඨපිණ්ඩිකො නාම අනාඨපිණ්ඩිකමහාසෙට්ඨස්ස කනිට්ඨභාතා.

සිනෙරුපබ්බතං නිබ්බිජ්ඣන්තිවානි තං පරිසාය දිස්සමානරූපංයෙව කත්වා නිබ්බිජ්ඣන්තිවා. නන්ති සිනෙරුපබ්බතං.

අනෙකසනසහස්සසඬ්ඨස්ස ඔකාසලොකස්ස, තංනිවාසිසත්තලොකස්ස ච විවටභාවකරණපාටිභාරියං ලොකවිවරණං නාම. මහාබ්‍රහ්මානි සහම්පතිමහාබ්‍රහ්මා.

පස්සථ තාව අපණ්ණකපටිපදාය ඵලන්ති නිරයභයෙන තජ්ජේත්වා සත්ථු අනුපුබ්බිකථානායෙන සග්ගසුබ්බෙන පලොභෙත්වා, න පන සග්ගසම්පත්තියං නින්තභාවාපාදනෙන.

389. යථා ආවිභාවකරණෙ ආලොකකසිණං සමාපජ්ජිතබ්බං ආලොකනිමිමානාය, ඵචං තිරොභාවකරණෙ අන්ධකාරනිමිමානාය නීලකසිණං සමාපජ්ජිතබ්බං. කාමඤ්චෙන පාළියං සරූපතො නාගතං, “විවටං ආවට”න්ති (පටි. ම. 3.11) පන වචනතො අත්ථතො ආගතමෙව. ඔදාතකසිණන්තොගධං වා ආලොකකසිණන්ති චුත්තොවායමත්ථො. අන්ධකාරන්ති අන්ධකාරවන්තං.

390. අවසෙසෙ ඉට්ටියත්ථෙරාදිකෙ.

391. පාකටො ඉද්ධිමා එතස්ස අත්ථිති පාකටං, පාකටඤ්ච තං පාටිභාරියඤ්චාති පාකටපාටිභාරියං. න එත්ථ ඉද්ධිමා පාකටොති අපාකටං, අපාකටඤ්ච තං පාටිභාරියඤ්චාති අපාකටපාටිභාරියං. ඉද්ධිමතො ඵච හි පාකටාපාකටභාවෙනායං භෙදො, න පාටිභාරියස්ස. න හි තං අපාකටං අත්ථි.

උත්තරිමනුස්සධම්මානි මනුස්සධම්මො චූච්චති දස කුසලකම්මපට්ඨම්මා, තතො මනුස්සධම්මතො උත්තරි. ඉද්ධිසඬ්ඨානං පාටිභාරියං ඉද්ධිපාටිභාරියං. ආළින්දෙනි පමුබ්බෙ. ඔකාසෙහීති පකිර. ඉද්ධාභිසඬ්ඨාරන්ති ඉද්ධිපයොගං. අභිසඬ්ඨාසීති අභිසඬ්ඨරි, අකාසීති අත්ථො. කාලවිජ්ඣගලෙනාති කුඤ්චිකවිජ්ඣදෙන. අග්ගලන්තරිකායාති පිට්ඨසඬ්ඨානානං අන්තරෙන.

අන්තරහිතොති අන්තරධායිතුකාමො. බකො බ්‍රහ්මා යථා අන්තරධායිතුං න සක්කොති, තථා කත්වා භගවා සයං තස්ස, බ්‍රහ්මගණස්ස ච අනාපාට්භාවගමනෙන අන්තරහිතො හුත්වා “සමණස්ස ගොතමස්ස ඉමස්මිං යානෙ අත්ථිභාවො වා නත්ථිභාවො වා න සක්කා ජානිතු”න්ති ඵචං බ්‍රහ්මගණස්ස වචනොකාසො මා හොතුති “භවෙවාහ”න්ති ඉමං ගාථං අභාසි.

තත්ථ භවෙවාහං භයං දිස්වාති අහං භවෙ සංසාරෙ ජාතිජරාදිහෙදං භයං දිස්වා ඵච. භවඤ්ච විභවෙසිනන්ති ඉමඤ්ච කාමභවාදිං තිව්ධම්පි සත්තභවං, විභවෙසිනං විභවං ගවෙසමානම්පි පරියෙසමානම්පි පුනස්පුනං භවෙ ඵච දිස්වා. භවං නාභිවදින්නි තණ්හාදිට්ඨිවසෙන කිඤ්චි භවං න අභිවදිං න ගහෙසිං. නන්දිඤ්ච න උපාදිසින්නි භවතණ්හං න උපගච්ඡිං, න අග්ගහෙසින්නි අත්ථො.

392. අලග්ගමානොති විනිවිජ්ඣන්තිවා ගමනෙන කුට්ටාදීසු කත්ථචි න ලග්ගමානො. ආවජ්ජිත්වා කතපරිකම්මෙනාති යස්ස පරතො ගන්තුකාමො, තං ආවජ්ජිත්වා “ආකාසො හොතු, ආකාසො හොතු”ති ඵචං කතපරිකම්මෙන ඉද්ධිමතා. පාකාරපබ්බතාපෙක්ඛාය “සුසිරො, ඡීද්දො”ති ව පුල්ලිඬ්ඨගවසෙන චුත්තං. උබ්බෙධවසෙන පචත්තං විවරං සුසිරං. තිරියං පචත්තං ඡීද්දං.

යත්ථ කත්ථචි කසිණෙ පරිකම්මං කත්වාති පට්ඨිකසිණාදීසු යත්ථ කත්ථචි කසිණෙ ඤානං සමාපජ්ජිත්වා පරිකම්මං කත්වා “ආකාසො හොතු”ති අධිට්ඨාතබ්බො. තත්ථ කාරණමාහ “අට්ඨසමාපත්තිවසීභාවොයෙව පමාණ”න්ති. තස්මා යං යං ඉච්ඡති, තං තදෙව හොති. එතෙන පට්ඨියා උම්මුජ්ජනනිමුජ්ජනෙ ආපොකසිණසමාපජ්ජනං, උදකාදීසු පට්ඨිනිමිමානෙ පට්ඨිකසිණසමාපජ්ජනං න එකන්තතො ඉච්ඡිතබ්බන්ති චුත්තං හොති. එකන්ති එතං තිරොකුට්ටාදිගමනපාටිභාරියකරණෙ ආකාසකසිණසමාපජ්ජනං අවස්සං චත්තබ්බං අනුච්ඡවිකභාවතො. ඵචඤ්ච කත්වා “ආකාසකසිණවසෙන පට්ඨිජන්තානං විවටකරණ”න්තිආදිවචනං විය පට්ඨිකසිණවසෙන “එකොපි හුත්වා බහුධා හොති”තිආදිභාවො “ආකාසෙ වා උදකෙ වා පට්ඨිං නිමිමිනිත්වා පදසා ගමනං ඉච්ඡති”තිආදිනා යං පකිණ්ණකතායෙ චුත්තං, තම්පි සමත්ථිතං හොති.

“දොසො නත්ථි”ති ද්වික්ඛත්තුං බද්ධං සුබද්ධං විය දළ්භිකරණං නාම හොතිති අධිප්පායෙන චත්වා තෙන පයොජනාභාවං දස්සෙතුං “පුන සමාපජ්ජිත්වා”තිආදි චුත්තං. අධිට්ඨිතත්තා ආකාසො හොතියෙවාති සවෙපි කිඤ්චි අන්තරා උපට්ඨිතං පබ්බතාදි සියා, තම්පි “ආකාසො හොතු”ති අධිට්ඨිතත්තා ආකාසො හොතියෙව. ඉදම්පි අට්ඨානපරිකප්පනමත්තං, තාදිසස්ස උපට්ඨානමෙව නත්ථිති දස්සෙතුං “අන්තරා”තිආදි චුත්තං.

393. පරිච්ඡන්දිත්වාති යථිච්ඡිතට්ඨානං ඤාණෙන පරිච්ඡන්දිත්වා. තත්‍රාති තස්මිං පට්ඨියා උදකභාවාධිට්ඨානෙ අයං යථාචුත්තපටිපත්තිවිභාවිති පාළි . පරතො “තත්‍රායං පාළි”ති ආගතට්ඨානෙසුපි ඉමිනා නායෙන අත්ථො

වෙදිතබ්බො.

සොති ඉද්ධිමා. අධිට්ඨානකාලෙ කාලපරිච්ඡේදං කත්වා අධිට්ඨානිති චුත්තං “පරිච්ඡින්නකාලං පන අතික්කමිත්වා”ති. පකතිසා උදකං අනිමිමානඋදකං.

394. විපරිත්තති යං උදකං අතික්කමිත්වා අතික්කමන්තො න සංසිද්ධි, තං පනෙත්ථ ඉද්ධියා පට්ඨිනිමිමානවසෙන වෙදිතබ්බං. පට්ඨිකසිණන්ති පට්ඨිකසිණප්ඤ්ඤානං.

395. පල්ලඬකන්ති සමන්තතො උරුබ්බද්ධාසනං. ඡින්නපක්ඛො, අසඤ්ජාතපක්ඛො වා සකුණො ධෙතුං න සක්කොතිති පාළියං “පක්ඛි සකුණො”ති (පටි. ම. 3.11) පක්ඛි-සද්දෙන විසෙසෙත්වා සකුණො චුත්තොති “පක්ඛෙහි යුත්තසකුණො”ති ආහ. පරිකම්මං කත්වාති “පට්ඨි හොතු”ති පරිකම්මං කත්වා.

ආකාසෙ අන්තලික්ඛෙති අන්තලික්ඛසඤ්ඤිතෙ ආකාසෙ. යත්ථ යත්ථ හි ආවරණං නත්ථි, තං තං “ආකාස”න්ති චුච්චති. අසඤ්ච ඉද්ධිමා න පට්ඨියා ආසන්නෙ ආකාසෙ ගච්ඡති. යත්ථ පන පක්ඛිනං අගොචරො, තත්ථ ගච්ඡති, තාදිසඤ්ච ලොකෙ “අන්තලික්ඛ”න්ති චුච්චති. තෙන චුත්තං “අන්තලික්ඛසඤ්ඤිතෙ ආකාසෙ”ති.

පෙරොති පුබ්බෙ චුත්ත තිපිටකවුළුභාගස්ථෙරො. සමාපත්තිසමාපජ්ජනන්ති පුන සමාපත්තිසමාපජ්ජනං. නනු සමාහිතමෙවස්ස චිත්තන්ති ඉද්ධිමතො පාටිභාරියවසෙන පචත්තමානස්ස චිත්තං අච්චන්තං සමාහිතමෙව හොති, න අඤ්ඤදා විය අසමාහිතන්ති අධිප්පායො. තං පන පෙරස්ස මතිමත්තං. පුබ්බෙ හි පට්ඨිකසිණං සමාපජ්ජිත්වා පට්ඨි අධිට්ඨාය ගච්ඡති, ඉදානි පන ආකාසො ඉච්ඡිතබ්බො, තස්මා ආකාසකසිණං සමාපජ්ජිතබ්බමෙව. තෙනාහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. තිරොකුට්ටපාටිභාරියෙ චුත්තනයෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බන්ති යථා තත්ථ කුට්ටාදි “ආකාසො හොතු”ති අධිට්ඨානෙන ආකාසො හොති, එවං ඉධාපි පබ්බතරුක්ඛාදිං අධිට්ඨානෙන ආකාසං කත්වා ගන්තබ්බන්ති අත්ථො. අථ වා තිරොකුට්ටපාටිභාරියෙ චුත්තනයෙනෙවති “සචෙ පනස්ස භික්ඛුනො අධිට්ඨන්තිවා ගච්ඡන්තස්සා”තිආදිනා (විසුද්ධි. 2.392) තත්ථ චුත්තනයෙන. එතෙන “පුරිමාධිට්ඨානබලෙනෙව වස්ස අන්තරා අඤ්ඤො පබ්බතො වා රුක්ඛො වා උතුමයො උට්ඨන්තිස්සතිති අට්ඨානමෙවෙන”න්ති නාගාදීහි කයිරමානො විබන්ධො ගමනන්තරායං න කරොතිති දස්සෙති.

ඔකාසෙති ජනවිචිත්තෙ යුත්තට්ඨානෙ. පාකටො හොති ආකාසචාරි අයං සමණොති.

396. ද්වාචත්තාලියයොජනසහස්සග්ගහණං පඨමකප්පවසෙන කතං, තතො පරං පන අනුක්කමෙන පට්ඨියා උස්සිතභාවෙන තතො කතිපයයොජනුනතා සියා, අප්පකං අධිකං වා උෞතං වා ගණනුපගං න හොතිති තථා චුත්තං. තිසු දීපෙසු එකක්ඛණෙ ආලොකකරණෙනාති යදා යස්මිං දීපෙ මජ්ඣෙ තිට්ඨන්ති, තදා තතො පුරිමස්මිං අත්ථං ගච්ඡන්තා පච්ඡිමෙ උදෙන්තා හුත්වා ආලොකකරණෙන. අඤ්ඤපොතීනං වා අභිභවනෙන, දුද්දසතාය ව මභිද්ධිකෙ. සත්තානං සිතපරිලාභවූපසමනෙන, ඔසධිතිණවනප්පතීනං පරිබුහනෙන ව මහානුභාවෙ. ජුපතීති චුසති. පරිමජ්ජතීති හත්ථං ඉතො විතො ව සඤ්චාරෙන්තො සංසෙති. අභිඤ්ඤාපාදකප්ඤ්ඤානවසෙනෙවති යස්ස කස්සචි අභිඤ්ඤාපාදකප්ඤ්ඤානවසෙන. එවංකාරෙන පාදකප්ඤ්ඤානවසෙසං නිවත්තෙති, න අධිට්ඨානං. තෙනෙවාහ “නත්ථෙත්ථ කසිණසමාපත්තිනියමො”ති. තිරොකුට්ටපාටිභාරියාදිසු විය ඉමස්මිං නාම කසිණෙ ඤානං සමාපජ්ජිත්වා අධිට්ඨානබ්බන්ති න එත්ථ කොචි නියමො අත්ථිති අත්ථො. තථා හි පාළියං කිඤ්චි සමාපත්තිං අපරාමසිත්වා “ඉධ සො ඉද්ධිමා”තිආදි (පටි. ම. 3.10-11) චුත්තං. හත්ථපාසෙ හොති “චන්දිමසුරියෙ”ති එවං චුත්තං චන්දිමසුරියමණ්ඩලං. රූපගතං හත්ථපාසෙති හත්ථපාසෙ ධීතං රූපගතං, හත්ථපාසෙ වා රූපගතං. හත්ථං වා වඩ්ඪෙත්වා පරාමසතීති යොජනා.

උපාදින්නකං නිස්සාය අනුපාදින්නකස්ස වඩ්ඪනං චුත්තං. යුත්තිසා පනෙත්ථ උපාදින්නකස්සපි වඩ්ඪනවිජායා දිස්සති. අත්තතො අණුමහන්තභාවාපාදනෙ උපාදින්නකස්ස භාපනං විය වඩ්ඪනමිපි ලබ්භතෙව. යථා ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස නන්දොපනන්දදමනෙති එවං පචත්තං සහචත්ථුනා පෙරවාදං ආහරිත්වා තමත්ථං දස්සෙතුං “තිපිටකවුළුභාගස්ථෙරො ආහා”තිආදි ආරද්ධං. කිං පන න හොති, හොතියෙවති අධිප්පායො. ද්වෙ හි පටිසෙධා පකතිං ගමෙන්නීති. “තදා මහන්තං හොති මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස වියා”ති ඉදං යථාධිකතත්ථදස්සනවසෙන චුත්තං, බුද්දකභාවාපාදනමිපෙත්ථ ලබ්භතෙව.

නන්දොපනන්දනාගදමනකථාවණ්ණනා

ඔලොකෙසි බුද්ධාවණ්ණවසෙන “අත්ථි නු බො අස්ස උපනිස්සයො”ති. ලොකියං රතනත්තයෙ පසාදලක්ඛණං සාසනාවතාරං සන්ධායාහ “අප්පසන්තො”ති. මිච්ඡාදිට්ඨිතො විචෙචෙන්වා පසාදෙනබ්බොති අධිප්පායො. තෙනාහ “කො නු බො...පෙ.... විචෙචෙයා”ති.

තං දිවසන්ති යදා භගවා භික්ඛුසංඝපරිවුතො තාවතිංසභවනාහිමුඛො ගච්ඡති, තං දිවසභාගං. ආපානභූමිං සප්පයිංසුති යත්ථ සො නිසින්තො භොජනකිව්චං කරොති, තං පරිවෙසනට්ඨානං සිත්තං සම්මට්ඨං. භොජනුපකරණුපනයනාදිනා සප්පයිංසු පටියාදෙසුං. තිව්ධනාටකෙහීති වදුකුමාරිකඤ්ඤාවත්ථාහි තිව්ධාහි නාටකිත්ථිහි. ඔලොකයමානොති පෙක්ඛන්තො, විචාරෙන්තො වා.

උපරුපරීති මත්ථකමත්ථකෙ. භවනෙනාති භවනපදෙසෙන. භොගෙහීති සරිරභොගෙහි. අවකුප්පෙනාති නිකුප්පිතෙන. ගහෙත්වාති යථා තාවතිංසභවනස්ස පදෙසොපි නාවසිස්සති, එවං පරියාදාය.

සිනෙරුපරිභණ්ඩන්ති සිනෙරුමෙඛලං. සිනෙරුස්ස කිර සමන්තතො ඛහලතො, පුටුලතො ව සඤ්චයොජනසහස්සපරිමාණානි වත්තාරි පරිභණ්ඩානි තාවතිංසභවනස්ස ආරක්ඛාය නාගෙහි, ගරුළෙහි, කුම්භණ්ඩෙහි, යක්ඛෙහි ව අධිට්ඨිතානි, තානි පරිභණ්ඩභාවසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං කත්වා “පරිභණ්ඩ”න්ති චුත්තං. තෙහි කිර සිනෙරුස්ස උපඩ්ඨං පරියාදිත්තං.

අත්තභාවං විජහිත්වාති මනුස්සරූපං අන්තරධාපෙත්වා. බාධකීති බෙදමත්තං උප්පාදෙති.

අත්තභාවං විජහිත්වාති සුබ්බමත්තභාවනිම්මානෙන නාගරූපං විජහිත්වා. මුඛං චිවරි “මුඛගතං සමණං සංඛාදිස්සාමි”ති. පාචිනෙන ව පච්ඡිමෙන වාති නාගස්ස තථානිපන්නත්තා චුත්තං. සුට්ඨු සතියා පච්චුපට්ඨාපනත්ථමාහ “මනසි කරොහි”ති.

ආදිතො පට්ඨාය සබ්බපාටිභාරියානීති තදා ථෙරෙන කතපාටිභාරියානි සන්ධාය චුත්තං. ඉමං පන යානන්ති ඉමං නාසාවාතවිස්සජ්ජනකාරණං.

අනුබන්ධිති “න සක්කා එවංමහිද්ධිකස්ස ඉමස්ස සමණස්ස පටිපහරිතු”න්ති භයෙන පලායන්තං අනුබන්ධි.

එකපටිපාටියාති එකාය පටිපාටියා, නිරන්තරන්ති අත්ථො. අයමෙවාති යා උපාදින්නකං නිස්සාය අනුපාදින්නකස්ස වඩ්ඪි, අයමෙව. එත්ථ එදිසෙ භත්ථවඩ්ඪනාදිපාටිභාරියෙ යුත්ති යුත්තරූපා චිත්තතො, උතුතො වා උපාදින්නකරූපානං අනුප්පජ්ජනතො. අථ වා උපාදින්නන්ති සකලමෙව ඉන්ද්‍රියබද්ධං අධිප්පෙන. එවම්පි තස්ස තථා වඩ්ඪි න යුජ්ජති එවාති චුත්තනයෙනෙව වඩ්ඪි වෙදිතබ්බං. එකසන්නානෙ උපාදින්නං, අනුපාදින්නඤ්ච සම්භින්නං විය පවත්තමානම්පි අත්ථතො අසම්භින්නමෙව. තත්ථ යථා ආල්භකමත්තෙ බීරෙ අනෙකාල්භකෙ උදකෙ ආසිත්තෙ යදිපි බීරං සබ්බෙන සම්භින්නං සබ්බත්ථකමෙව ලම්බමානං හුත්වා තිට්ඨති, තථාපි න තත්ථ බීරං වඩ්ඪති, උදකමෙව වඩ්ඪති, එවමෙව යදිපි උපාදින්නං අනුපාදින්නඤ්ච සම්භින්නං විය පවත්තති, තථාපි උපාදින්නං න වඩ්ඪති, ඉද්ධානුභාවෙන චිත්තජං, තදනුසාරෙන උතුප්ඤ්ච වඩ්ඪතීති දට්ඨබ්බං.

සොති සො ඉද්ධිමා. එවං කත්වාති චුත්තාකාරෙන භත්ථං වා වඩ්ඪෙත්වා තෙ වා ආගන්ත්වා භත්ථපාසෙ ධීතෙ කත්වා. පාදට්ඨපනාදිපි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අපරොපි ඉද්ධිමා. තථෙවාති පාටිභාරියකරණතො පුබ්බෙ විය. තථුපමමෙතන්ති යථා උදකපුණ්ණාසු නානාපාතීසු බහුහි නානාවන්දමණ්ඩලෙසු දිස්සමානෙසු න තෙන වන්දමණ්ඩලස්ස ගමනාදිඋපරොධො, බහුනඤ්ච පච්චෙකං දස්සනං ඉජ්ඣති, තථුපමමෙතං පාටිභාරියං වන්දිමසුරියානං ගමනාදිඋපරොධාභාවතො, බහුනඤ්ච ඉද්ධිමන්තානං තත්ථ ඉද්ධිපයොගස්ස යට්ඨිත්තං සම්ප්ඤ්ඤානොති අධිප්පායො.

397. පරිච්ඡෙදං කත්වාති අභිවිධිවසෙන පන පරිච්ඡෙදං කත්වා, න මරියාදවසෙන. තථා භෙස බ්‍රහ්මලොකෙ අත්තනො කායෙන වසං වත්තෙති. පාළීති පටිසම්භිදාමග්ගපාළි.

යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වත්තෙතීති එත්ථ යස්මා න බ්‍රහ්මලොකස්සෙව ගමනං අධිප්පෙනං, නාපි බ්‍රහ්මලොකස්ස ගමනමෙව, අථ බො අඤ්ඤථා අඤ්ඤම්පි. යාව බ්‍රහ්මලොකාති පන දුරාවධිනිදස්සනමෙතං, තස්මා “සචෙ බ්‍රහ්මලොකං ගන්තුකාමා භොති”ති වත්වාපි ඉතරම්පි දස්සෙතුං “සන්තිකෙපි දුරෙ අධිට්ඨානී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පි-සද්දො සමුච්චයත්ථො, තෙන චුත්තාවසෙසස්ස අධිට්ඨානිද්ධියා නිජ්ථාදෙනබ්බස්ස සබ්බස්සාපි සඩ්ගහො, න චුත්තස්සෙවාති දට්ඨබ්බං.

යමකපාටිභාරියාවසානෙතිආදිනා තිවික්කමස්ස අධිට්ඨානිද්ධිනිජ්ථානනා චුත්තා, අඤ්ඤත්ථ පන ලක්ඛණානිසංසතා. තදුභයං යථා අඤ්ඤමඤ්ඤං න විරුජ්ඣති, තථා විචාරෙන්වා ගහෙතබ්බං.

නීලමාතිකන්ති නීලවණ්ණොදකමාතිකං.

මහාබෝධිත්ති අපරාජිතපල්ලඛකං මහාබෝධිං. චිත්තෙ උප්පන්නෙ සන්තිකෙ අකාසිති තථා චිත්තුප්පත්තිසමනන්තරමෙව පථවිං, සමුද්දඤ්ථ සංඛිපිත්වා මහාබෝධිසන්තිකෙ අකාසි.

නක්ඛත්තදිවසෙති මහදිවසෙ. වන්දසුවෙති වන්දසදිසෙ වන්දමණ්ඩලාකාරෙ පුවෙ. එකපත්තපුරමත්තමකාසිති යථා තෙ පමාණතො සරූපෙනෙව අන්තොපත්තපරියාපන්නා හොත්ති, තථා අකාසි.

කාකවලියවත්ථුස්මිඤ්ථ “භගවා ථොකං ඛහුං අකාසි”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තං පන වත්ථුං සඬ්ඛෙපතොව දස්සෙතුං “මහාකස්සපත්ථෙරො කිරා”තිආදි වුත්තං. සමාපත්තියාති නිරොධසමාපත්තියා.

ගඬගාතීරෙති තම්බපණ්ණිදීපෙ ගඬගානදියා තීරෙ. සඤ්ඤං අදාසිති යථා තෙ යථාධිට්ඨිතං සජ්ජිං පස්සන්ති, තථා සඤ්ඤං අදාසි.

තස්සාති යස්ස බ්‍රහ්මුනො රූපං දට්ඨුකාමො, තස්ස බ්‍රහ්මුනො රූපං පස්සති. සද්දං සුණාතීති දිබ්බාය සොතධාතුයා බ්‍රහ්මුනො සද්දං සුණාති. චිත්තං පජානාතීති වෙනොපරියඤාණෙන බ්‍රහ්මුනො චිත්තං පජානාති. කරජකායස්ස වසෙනාති වාතුමහාභුතිකරූපකායස්ස වසෙන. “චිත්තං පරිණාමෙති”ති එත්ථ කිං තං චිත්තං, කථං වා පරිණාමනන්ති ආහ “පාදකප්ඤ්ඤානචිත්තං ගහෙත්වා කායෙ ආරොපෙති”ති. කථං පන කායෙ ආරොපෙතිති ආහ “කායානුගතිකං කරොති”ති. එවමිපි සද්දදන්ධරොවායන්ති වචනපථං පච්ඡින්නන්තො ආහ “දන්ධගමන”න්ති. කරොතිති සම්බන්ධො. කායගමනං හි දන්ධං, දන්ධමහාභුතපච්චයත්තාති අධිප්පායො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – දිස්සමානෙන කායෙන ගන්තුකාමතාය වසෙන චිත්තං පරිණාමෙන්නො යොගී පාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය “ඉදං චිත්තං කායො විය දන්ධගමනං හොතු”ති පරිකම්මං කරොති. තථා පරිකම්මකරණං හි සන්ධාය “පාදකප්ඤ්ඤානචිත්තං ගහෙත්වා”ති වුත්තං. පරිකම්මං පන කත්වා පුන සමාපජ්ජිත්වා ඤාණෙන අධිට්ඨන්තො තං චිත්තං කායෙ ආරොපෙති, කායානුගතිකං දන්ධගමනං කරොති.

සුඛසඤ්ඤන්ති සුඛසහගතං සඤ්ඤං, සඤ්ඤාසීසෙන නිද්දෙසො. ලහුභාවෙන සඤ්ඤාතන්ති ලහුසඤ්ඤං. කථං පන ඉද්ධිචිත්තෙන සහ සුඛසඤ්ඤාය සම්භවොති ආහ “සුඛසඤ්ඤා නාම උපෙක්ඛාසම්පයුත්තා සඤ්ඤා”ති. සුඛන්ති සඤ්ඤාතන්ති වා සුඛසඤ්ඤං. තෙනෙවාහ “උපෙක්ඛා හි සන්තං සුඛන්ති වුත්තා”ති එකන්තගරුකෙහි නිවරණෙහි, ඔළාරිකෙහි අනුපසන්තසභාවෙහි ව චිත්තකාදිහි විප්පයොගො චිත්තවෙතසිකානං ලහුභාවස්ස කාරණන්ති දස්සෙන්නො ආහ “සායෙව...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති. තං ඔක්කන්තස්සාති තං සුඛලහුසඤ්ඤං අනුප්පත්තස්ස. අස්සාති යොගිනො. ගන්තුකාමතා එව එත්ථ පමාණන්ති එත්ථ එකස්මිං දිස්සමානෙන කායෙන ගමනෙ යං ධානං ගන්තුකාමො, තං උද්දිස්ස ගන්තුකාමතාවසෙන පවත්තපරිකම්මාධිට්ඨානාති එව පමාණං, තාවතා ගමනං ඉජ්ඣති. තස්මා මග්ගනිම්මානවාසුඅධිට්ඨානෙහි විනාපි ඉච්ඡිතදෙසප්පත්ති හොතිති. ඉදානි තමෙවත්ථං පාකට්ඨරං කාතුං “සති හී”තිආදි වුත්තං.

කායං ගහෙත්වාති කරජකායං ආරම්මණකරණවසෙන පරිකම්මචිත්තෙන ගහෙත්වා. චිත්තෙ ආරොපෙතිති “අයං කායො ඉදං චිත්තං විය හොතු”ති පාදකප්ඤ්ඤානචිත්තෙ ආරොපෙති තග්ගතිකං කරොති. තෙනාහ “චිත්තානුගතිකං කරොති සීසගමන”න්ති. චිත්තගමනන්ති චිත්තප්පවත්තිමාහ. ඉදං පන චිත්තවසෙන කායපරිණාමනපාටිභාරියං. චිත්තගමනමෙවාති චිත්තෙන සමානගමනමෙව. කථං පන කායො දන්ධප්පවත්තිකො ලහුපරිවත්තිනා චිත්තෙන සමානගතිකො හොතිති? න සබ්බථා සමානගතිකො. යථෙව හි කායවසෙන චිත්තපරිණාමෙන චිත්තං සබ්බථා කායෙන සමානගතිකං න හොති. න හි තදා චිත්තං සභාවසිද්ධෙන අත්තතො බණෙන අවත්තිත්වා ගරුචුත්තිකස්ස රූපධම්මස්ස බණෙන වත්තති. “ඉදං චිත්තං අයං කායො විය හොතු”ති පන අධිට්ඨානෙන දන්ධගතිකස්ස කායස්ස අනුවත්තතො යාව ඉච්ඡිතට්ඨානප්පත්ති, තාව කායගතිඅනුලොමෙනෙව හුත්වා සන්තානවසෙන පවත්තමානං චිත්තං කායගතියා පරිණාමිතං නාම හොති, එවං “අයං කායො ඉදං චිත්තං විය හොතු”ති අධිට්ඨානෙන පගෙව සුඛලහුසඤ්ඤාය සම්පාදිතත්තා අභාවිතිද්ධිපාදානං විය දන්ධං අවත්තිත්වා යථා ලහුකතිපයචිත්තවාරෙහෙව ඉච්ඡිතට්ඨානප්පත්ති හොති, එවං පවත්තමානො කායො චිත්තගතියා පරිණාමිතො නාම හොති, න එකචිත්තක්ඛණෙනෙව ඉච්ඡිතට්ඨානප්පත්තියා.

එවඤ්ථ කත්වා “සෙය්‍යාථාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්ඤ්ජෙය්‍යා”ති ඉදම්පි උපමාවචනං නිප්පරියායෙනෙව සමත්ථිතං හොති. අවස්සං වෙනං එවං සම්පට්ච්ඡිතබ්බං, අඤ්ඤථා සුත්තාහිධම්මපාදෙහි, විනයඅට්ඨකථාය ව විරොධො සියා, ධම්මතා ව විලොමිතා. “නාහං, හික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මමිපි”ති (අ. නි. 1.11 ආදයො) හි එත්ථ අඤ්ඤගහණෙන රූපධම්මා ගහිතා අලහුපරිවත්තිතාය. අභිධම්මෙ (පට්ඨා. 1.1.10-11) ව පුරෙජාතපච්චයො රූපමෙව වුත්තො, පච්ඡාජාතපච්චයො ව තස්සෙව. යත්ථ යත්ථ ව ධම්මා උප්පජ්ජන්ති, තත්ථ තත්ථෙව හිප්ජන්ති. තත්ථී දෙසන්තරසඬ්ඛිකමනං, න ව සභාවො අඤ්ඤථා හොතිති. න හි ඉද්ධිබලෙන ධම්මානං කෙනෙව ලක්ඛණං අඤ්ඤථත්තං කාතුං සක්කා, භාවඤ්ඤථත්තමෙව පන කාතුං සක්කා. “නිසුප්පි බණෙසු”ති ඉදම්පි ගමනාරම්භං සන්ධාය වුත්තං, න ගමනනිට්ඨානන්ති වදන්ති. ථෙරොති අට්ඨකථාවරියානං අත්තරෙ එකො ථෙරො. ඉධානි ඉදං පාටිභාරියං විහජිත්වා වුත්තපාදෙ. සයං ගමනමෙව ආගතං “බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡති”ති වුත්තත්තා.

වක්ඛුසොතාදීනන්ති වක්ඛුසොතාදීනං අඛිගානං. තථා හි වුත්තං “සබ්බඛිගපච්චධග්ග”න්ති, සබ්බඛිගපච්චධග්ගවත්තන්ති අත්ථො. පසාදො නාම නත්ථීති ඉමිනාව භාවජීවිතින්ද්‍රියානමපි අභාවො වුත්තොති දට්ඨබ්බං. රුච්චසෙනාති ඉච්චාවසෙන. අඤ්ඤමිපිති භගවතා කරියමානතො අඤ්ඤමිපි කරියං කරොති. අයඤ්ඤවත්ථ ඛුද්ධානුභාවො. යදි සාවකනිමිතෙසු නානප්පකාරතා නත්ථී, “සචෙ පන නානාවණ්ණෙ කාතුකාමො හොති”තිආදි යං හෙට්ඨා වුත්තං, තං කථන්ති? තං තථා තථා පරිකම්මං කත්වා අධිට්ඨන්තස්ස තෙ තෙ වණ්ණවයාදිවිසෙසා පරිකම්මානුරූපං ඉප්පිකන්ති කත්වා වුත්තං. ඉධ පන යථාධිට්ඨිතෙ නිමිත්තරූපෙ සචෙ සාවකො “ඉමෙ විසෙසා හොන්තු”ති ඉච්ඡති, න ඉප්පිකති, ඛුද්ධානං පන ඉප්පිකතිති අයමත්ථො දස්සිතොති න කොචි විරොධො.

ඉදානි යානි තානි “යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වත්තෙති”ති (පටි. ම. 3.10) පාළියා අත්ථදස්සනවසෙන විභත්තාති “දුරෙපි සන්තිකෙ අධිට්ඨානි”තිආදීනි වුද්දස පාටිභාරියානි, තත්ථ සිඛාප්පත්තං කායෙන වසවත්තනපාටිභාරියං දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යන්ති කිරියාපරාමසනං, තෙන “රූපං පස්සති”ති එත්ථ යදෙන රූපදස්සනං, “සද්දං සුභානි”ති එත්ථ යදෙන සද්දසවනං, “චිත්තං පජානානි”ති එත්ථ යදෙන චිත්තජානනන්ති එවං දිබ්බවක්ඛුසොතවෙතොපරියඤාණකත්තුකං දස්සනසවනජානනකිරියං පරාමසනිති දට්ඨබ්බං. ඉතො පරෙසු සන්තිට්ඨන්තිආදියුපි එසෙව නයො. යම්පිස්සානි යම්පි අස්ස. යොගිනො අධිට්ඨානන්ති සම්බන්ධො. යඤ්ච ඛොති එත්ථ ඛො-සද්දො අවධාරණත්ථො, විසෙසත්ථො වා, තෙන අයමෙවත්ථ කායෙන වසවත්තනපාටිභාරියෙසු උක්කට්ඨතරන්ති දිපෙති. කස්මා? “අයං නු ඛො ඉද්ධිමා, අයං නු ඛො නිමිමිතො”ති එකච්චස්ස බ්‍රහ්මුතො ආසඬ්ඤාප්පාදනතො. යදග්ගෙන වෙතං අධිට්ඨිතං විසෙසතො මනොමයන්ති වුවචති, තදග්ගෙන උක්කට්ඨතරන්ති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “එත්තාවතා කායෙන වසං වත්තෙති නාමා”ති. යදි එවං කස්මා ඉධ සෙසානි ගහිතානිති ආහ “සෙසං...පෙ.... වුත්ත”න්ති.

398. ඉදං නානාකරණන්ති කාමමිමාපි ද්වෙ ඉද්ධියො අධිට්ඨානවසෙනෙව ඉප්පිකන්ති, තථාපි ඉදං ඉදානි වුවචමානං ඉමාසං නානාකරණං විසෙසො. පකතිවණ්ණං විජහිත්වාති අත්තතො පකතිරූපං විජහිත්වා අපනෙන්වා, පරෙසං අදස්සෙත්වාති අත්ථො. කුමාරකවණ්ණන්ති කුමාරකසණ්ඨානං. දස්සෙතිති තථා විකුබ්බන්තො අත්තති දස්සෙති. නාගවණ්ණං වානිආදියුපි එසෙව නයො. හත්ථිමිපි දස්සෙතිති අත්තානමිපි හත්ථිං කත්වා දස්සෙති, බහිද්ධාපි හත්ථිං දස්සෙති. එතදත්ථමෙව හි ඉධ “හත්ථිවණ්ණං වා දස්සෙති”ති අවත්වා “හත්ථිමිපි දස්සෙති”ති (පටි. ම. 3.13) වුත්තං. යං පන කෙචි බහිද්ධා හත්ථිආදිදස්සනවචනං “පකතිවණ්ණං විජහිත්වා”ති වචනෙන විකුබ්බනිද්ධිභාවෙන විරුප්පිකන්ති වදන්ති, තදයුත්තං. කස්මා? පකතිවණ්ණවිජහනං නාම අත්තතො පකතිරූපස්ස අඤ්ඤෙසං අදස්සනං, න සබ්බෙන සබ්බං තස්ස නිරොධනං. එවං සති අත්තානං අදස්සෙත්වා බහිද්ධා හත්ථිං දස්සෙත්තො “පකතිවණ්ණං විජහිත්වා හත්ථිං දස්සෙති”ති වුවචමානෙ කො එත්ථ විරොධො, අත්තනා පන හත්ථිවණ්ණො හුත්වා බහිද්ධාපි හත්ථිං දස්සත්තෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථී. තෙනෙවාහ “බහිද්ධාපි හත්ථිආදිදස්සනවසෙන වුත්ත”න්ති. එවඤ්ච කත්වා විකුබ්බනිද්ධිභාවෙන ව න කොචි විරොධො.

පාළියඤ්ච කුමාරකවණ්ණං වානිආදියු අනියමත්ථො වා-සද්දො වුත්තො. තෙසු එකෙකස්සෙව කරණදස්සනත්ථං. හත්ථිමිපිතිආදියු පන හත්ථිආදීනං බහුතං එකප්ඤ්ඤා කාතබ්බාභාවදස්සනත්ථං සමුවචයත්ථො පි-සද්දො වුත්තො. තෙන “හත්ථිමිපි දස්සෙති”තිආදියු දුතියෙ වුත්තනයෙනෙව අත්ථො ගහෙතබ්බො.

ඉද්ධිමතො අත්තතො කුමාරකාකාරෙන පරෙසං දස්සනං කුමාරකවණ්ණනිමිමානං, න එත්ථ කිඤ්චි අපුබ්බං පථවිආදිවත්ථු නිප්පාදියතිති කසිණනියමෙන පයොජනාභාවතො “පථවිකසිණාදියු අඤ්ඤතරාමමණ්ණො”ති වුත්තං. සතිපි වා වත්ථුනිප්පාදනෙ යථාරහං තං පථවිකසිණාදිවසෙනෙව ඉප්පිකන්ති එවම්පෙන්ථ කසිණනියමෙන පයොජනං නත්ථෙව. කුමාරකවණ්ණඤ්චි දස්සෙත්තෙන නිලවණ්ණං වා දස්සෙතබ්බං සියා, පිතාදියු අඤ්ඤතරවණ්ණං වා. තථා සති නිලාදිකසිණානි සමාපජ්ජිතබ්බානිති ආපන්තොව කසිණනියමො. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. එවමධිට්ඨිතෙ යදෙකෙ පථවිකසිණවසෙන “එකොපි හුත්වා බහුධා හොති”තිආදි (දී. නි. 1.238; ම. නි. 1.147; සං. නි. 5.842; පටි. ම. 3.10) භාවොති එවං පවත්තෙන කසිණනිද්දෙසෙන ඉධ විකුබ්බනිද්ධිනිද්දෙසෙ “පථවිකසිණාදියු අඤ්ඤතරාමමණ්ණො”තිආදිවචනස්ස විරොධං ආසඬ්ඤානිති, සො අනොකාසොවාති දට්ඨබ්බං. නිමිමිනිතබ්බාභාවෙන අත්තනා ඉච්ඡිතොති අත්තතො කුමාරකවණ්ණො, න පන අත්තතො දහරකාලෙ කුමාරකවණ්ණොති. නාගාදිවණ්ණෙසුපි අයං නයො බ්‍යාපි එවානි යදෙකෙ “නාගාදිනිමිමානෙ න යුජ්ජති වියා”ති වදන්ති, තදපොහනං දට්ඨබ්බං.

බහිද්ධාපිති පි-සද්දෙන අප්පිකත්තං සම්පිණ්ඩෙති. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො — හත්ථිමිපි දස්සෙතිතිආදි අප්පිකත්තං, බහිද්ධාපි හත්ථිආදිදස්සනවසෙන වුත්තං, න “කුමාරකවණ්ණං වා”තිආදි විය අප්පිකත්තමෙව කුමාරකවණ්ණාදීනං දස්සනවසෙනානි. යං එත්ථ වත්තබ්බං අධිට්ඨානවිධානං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

399. කායන්ති අත්තතො කරජකායං. වුත්තනයෙනෙවාති “අයං කායො සුසිරො හොතු”ති පරිකම්මං කත්වා පුන “පාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨායා”ති ඉමං හෙට්ඨා වුත්තනයානුසාරමාහ. අඤ්ඤං කායන්ති යං මනොමයං කායං නිමිමිනිතකාමො, තං. මුඤ්ඤමානි මුඤ්ඤමානො. ඊසිකන්ති තස්ස කණ්ඩං. කොසියානි අසිකොසතො. කරණ්ඩායානි පෙළාය, නිමිමොකතොති ව වදන්ති. අබ්බාහනිති උද්ධරති. පවාහෙය්‍යානි ආකඬ්ඤායා.

ඉද්ධිවිධනිද්දෙසවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

ඉති ද්වාදසමපරිච්ඡදවණ්ණනා.

13. අභිඤ්ඤානිද්දෙසවණ්ණනා

දිබ්බසොතධාතුකථාවණ්ණනා

400. තත්ථානි දිබ්බසොතධාතුයා නිද්දෙසෙ. අභිඤ්ඤාපාළියා හි නිද්දෙසමුඛෙන අභිඤ්ඤානං නිබ්බත්තනවිධි විධියති. අභිඤ්ඤාසිසෙනෙත්ථ අභිඤ්ඤාපාළි චුත්තා. තෙනාහ “තතො පරාසු ව තීසු අභිඤ්ඤාසු”ති. තතො පරාසුති ව සත්ථුනො දෙසනාක්කමං, අත්තනො ව උද්දෙසක්කමං සන්ධාය චුත්තං, න පටිපත්තික්කමං. න හි පටිපජ්ජන්තා ඉමිනාව කමෙන පටිපජ්ජන්ති. සබ්බත්ථානි දිබ්බසොතධාතුපාළියං, සෙසාභිඤ්ඤාපාළියඤ්චාති සබ්බත්ථ. තත්ත්වාති වාකොපඤ්ඤාසෙ නිපාතමත්තං, තත්ත්වා යථාචුත්තපාඨෙ. දිබ්බසදිසත්තාති දිබ්බෙ භවාති දිබ්බා, දෙවනං සොතධාතු, තාය දිබ්බාය සදිසත්තා. ඉදානි තං දිබ්බසදිසතං විභාවෙතුං “දෙවනං හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සුවරිතකම්මනිබ්බත්තාති සද්ධාබහුලතාවිසුද්ධදිට්ඨිතානිසංසදස්සාවිතාදිසම්පත්තියා සුට්ඨු වරිතත්තා සුවරිතෙන දෙවුපපත්තිජනකෙන පුඤ්ඤකම්මෙන නිබ්බත්තා. පිත්තසෙම්භරුහිරාදීහි ආදි-සද්දෙන වාතරොගාදීනං සඬගහො. අපලිබ්බද්ධාති අනුපද්ද්ද්නා. පිත්තාදීහි අනුපද්ද්ද්නත්තා, කම්මස්ස ව උළාරතාය උපක්කිලෙසවිමුත්ති වෙදිතබ්බා. උපක්කිලෙසදොසරහිතං හි කම්මං තිණාදිදොසරහිතං විය සස්සං උළාරඵලං අනුපක්කිලිට්ඨං හොති. කාරණුපචාරෙන වස්ස ඵලං තථා වොහරියති, යථා “සුක්කං සුක්කවිපාක”න්ති (දී. නි. 3.312; ම. නි. 2.81; අ. නි. 4.233). දුරෙපිති පි-සද්දෙන සුබ්බමස්සාපි ආරම්මණස්ස සම්පට්ඨිජනසමත්ථතං සඬගණ්හාති. පසාදසොතධාතුති චතුමහාභුතානං පසාදලක්ඛණා සොතධාතු.

වීරියාරම්භවසෙනෙව ඉජ්ඣානතො සබ්බාපි කුසලභාවනා වීරියභාවනා, පධානසඬබාරසමන්තාගතා වා ඉද්ධිපාදභාවනාපි විසෙසතො වීරියභාවනා, තස්සා ආනුභාවෙන නිබ්බත්තා වීරියභාවනාබලනිබ්බත්තා. ඤාණමයා සොතධාතු ඤාණසොතධාතු. තාදිසායෙවාති උපක්කිලෙසවිමුත්තතාය, දුරෙපි සුබ්බමස්සාපි ආරම්මණස්ස සම්පට්ඨිජනසමත්ථතාය ව තංසදිසා ඵව . දිබ්බවිහාරවසෙන පටිලද්ධත්තාති දිබ්බවිහාරසඬබාතානං චතුත්තං භූමීනං වසෙන පටිලද්ධත්තා, ඉමිනා කාරණවසෙනස්සා දිබ්බභාවමාහ. යං චෙත්ථ චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. දිබ්බවිහාරසන්තිස්සිතත්තාති අට්ඨංගසමන්තාගමෙන උක්කංසගතං පාදකජ්ඣානසඬබාතං දිබ්බවිහාරං සන්තිස්සාය පචත්තත්තා, දිබ්බවිහාරපරියාපන්තං වා අත්තනා සම්පයුත්තං රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානං නිස්සයපච්චයභුතං සන්තිස්සිතත්තාති ඵම්මපෙත්ථ අත්ථො දට්ඨංබ්බො. සචනට්ඨොනාති සද්දගහණට්ඨොන. යථාවතො හි සද්දුපලද්ධි සද්දසභාවාවබොධො සචනං. සන්තෙසුපි අඤ්ඤෙසු සභාවධාරණාදිසු ධාතුඅත්ථෙසු අත්තසුඤ්ඤාසන්දස්සනත්ථා සත්ථු ධාතුදෙසනාති ආහ “නිජ්ජීවට්ඨොන වා”ති. සොතධාතුකිව්චං සද්දසම්පට්ඨිජනං, සද්දසන්තිට්ඨානපච්චයතා ව.

ඤාණස්ස පරිසුද්ධි උපක්කිලෙසවිගමෙනෙවාති ආහ “නිරුපක්කිලෙසායා”ති. මානුසිකා මනුස්ස සන්තකා, මංසසොතධාතු, දිබ්බවිදුරාදිවිසයග්ගහණසඬබාතෙන අත්තනො කිව්චවිසෙසෙන අතික්කන්තං මානුසිකං ඵතායාති අතික්කන්තමානුසිකා. තෙනාහ “මනුස්සුපචාරං අතික්කම්ත්ථා සද්දසවනෙනා”ති. තත්ථ මනුස්සුපචාරන්ති මනුස්සෙහි උපවරිතබ්බට්ඨානං, පකතියා සොතද්වාරෙන ගහෙනබ්බං විසයන්ති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “සද්දසවනෙනා”ති. දිබ්බෙති දෙවලොකපරියාපන්තෙ. තෙ පන විසෙසතො දෙවනං කථා සද්දා හොන්තිති ආහ “දෙවනං සද්දෙ”ති. මනුස්සානං ඵතෙති මානුසා, තෙ මානුසෙ. ඵවං දෙවමනුස්සසද්දානංයෙව ගතිත්තා චුත්තං “පදෙසපරියාදාන”න්ති, ඵකදෙසග්ගහණන්ති අත්ථො. සදෙහසන්තිස්සිතා අත්තනො සරිරෙ සන්තිස්සිතා. නිජ්ජපදෙසපරියාදානං ඨානගෙදග්ගහණමුඛෙන සවිඤ්ඤාණකාදිගෙදගින්නස්ස සද්දස්ස අනවසෙසෙන සඬගණ්හනතො.

අයං දිබ්බසොතධාතු. පරිකම්මසමාධිචිත්තෙනාති පරිකම්මභුතාවෙණිකසමාධිචිත්තෙන, දිබ්බසොතඤාණස්ස පරිකම්මවසෙන පචත්තක්කණිකසමාධිතා සමාහිතචිත්තෙනාති අත්ථො. පරිකම්මසමාධි නාම දිබ්බසොතධාතුයා උපචාරාවත්ථානිපි වදන්ති. සා පන නානාවජ්ජනවසෙන චුත්තාති දට්ඨංබ්බා. සබ්බොළාරිකසද්දස්සනත්ථං සිහාදීනං සද්දො පඨමං ගහිතො. තියොජනමත්ථකෙපි කිර කෙසරසිහස්ස සිහනාදසද්දො සුයාති. ආදි-සද්දෙන මෙසසද්දබාග්ගසසද්දාදීනං සඬගහො දට්ඨංබ්බො. ඵත්ථ ව යථා ඔළාරිකසද්දාවජ්ජනං යාවදෙව සුබ්බමසද්දාවජ්ජනුපායදස්සනත්ථං, තථා සද්දග්ගහණභාවනාබලෙන සුබ්බමතරසද්දග්ගහණසංසිද්ධිතො.

ඵවං ආසන්නසද්දග්ගහණානුසාරෙන දුරදුරතරසද්දග්ගහණමපි සමිජ්ඣිතිති දස්සෙතුං “පුරත්ථිමාය දිසායා”තිආදීනා දිසාසම්බන්ධවසෙන සද්දානං මනසිකාරවිධි ආරද්ධො. තත්ථ සද්දනිමිත්තන්ති ඤාණුප්පත්තිහෙතුභාවතො සද්දො ඵව සද්දනිමිත්තං, යො වා යථාචුත්තො උපාදායුපාදාය ලබ්භමානො සද්දානං ඔළාරිකසුබ්බමාකාරො, තං සද්දනිමිත්තං. තෙනෙවාහ “සද්දානං සද්දනිමිත්ත”න්ති. යං පන චුත්තං “ඔළාරිකානම්පි සුබ්බමානම්පි සද්දානං සද්දනිමිත්තං මනසි කාතබ්බ”න්ති, තං ඔළාරිකසුබ්බමසම්මතෙසුපි ඔළාරිකසුබ්බමසබ්බාවදස්සනත්ථං. තඤ්ච සබ්බං සුබ්බමෙ ඤාණපරිචයදස්සනත්ථං දට්ඨංබ්බං. සද්දනිමිත්තස්ස අපච්චුප්පන්තසභාවත්තා “සද්දොව සද්දනිමිත්ත”න්ති අයමෙව පක්ඛො ඤායාගතොති කෙවි, තං න ඔළාරිකසුබ්බමානං සද්දානං වණ්ණාරම්මණෙන ඤාණෙන නිලපිතාදිවණ්ණානං විය තත්ථෙව ගහෙනබ්බතො. ඔළාරිකසුබ්බමභාවො චෙත්ථ සද්දනිමිත්තන්ති අධිජ්ජෙතන්ති. තස්සාති යථාචුත්තෙන විධිනා පටිපජ්ජන්තස්ස යොගිතො. තෙ සද්දාති යෙ සබ්බොළාරිකතො පභුති ආවජ්ජන්තස්ස අනුක්කමෙන සුබ්බමසුබ්බමා සද්දා ආවජ්ජිතා, තෙ.

පාකතිකචිත්තස්සාපිති පාදකප්ඤ්ඤානසමාපජ්ජනතො පුබ්බෙ පචත්තචිත්තස්සාපි. පරිකම්මසමාධිචිත්තස්සානි දිබ්බසොතධාතුයා උප්පාදනත්ථං පාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨිතස්ස සද්දං ආරබ්භ පරිකම්මකරණවසෙන පචත්තක්ඛණිකසමාධිචිත්තස්ස. පුබ්බෙපි ඤාණෙන පරිමද්දිත්තා අනිච්ඡා පාකටා භොන්තිති සම්බන්ධො.

තෙසු සද්දෙසුති යෙ පරිකම්මස්ස විසයදස්සනත්ථං බහු සද්දා වුත්තා, තෙසු සද්දෙසු. අඤ්ඤාතරන්ති යත්ථස්ස පරිකම්මකරණවසෙන අභිණ්භං මනසිකාරො පවත්තො, තං එකං සද්දං. තතො පරන්ති තතො අප්පනුප්පත්තිතො පරං. තස්මිං සොතෙති තස්මිං ඤාණසොතෙ. පතිතො භොතිති දිබ්බසොතධාතු අන්තොගධා භොති අප්පනාචිත්තස්ස උප්පත්තිතො පහුති දිබ්බසොතඤාණලාභී නාම භොති, න දානිස්ස තදත්ථං භාවනාභියොගො ඉච්ඡිතබ්බොති අත්ථො. තන්ති දිබ්බසොතධාතුං. ථාමජාතන්ති ජාතථාමං දළ්භභාවප්පත්තං. වඩ්ඪෙත්තබ්බං පාදකප්ඤ්ඤානාරම්මණං. කිත්ති කිත්තකන්ති ආහ “එත්ථත්තරෙ සද්දං සුඤ්ඤාමිති එකභිගුලමත්තං පරිච්ඡින්නිත්වා”ති. පාදකප්ඤ්ඤානස්ස හි ආරම්මණභූතං කසිණනිමිත්තං “එත්තකං යානං ඵරතු”ති මනසි කරිත්වා පාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජන්තස්ස කසිණනිමිත්තං තත්තකං යානං ඵරිත්වා තිට්ඨති . සො සමාපන්නිතො වුට්ඨාය තත්ථ ගතෙ සද්දෙ ආවජ්ජති, සුභාවිතභාවනත්තා තත්ථ අඤ්ඤාතරං සද්දං ආරබ්භ උප්පන්නාවජ්ජනානන්තරං චත්තාරි, පඤ්ච වා ජවනානි උප්පජ්ජන්ති. තෙසු පච්ඡිමං ඉද්ධිචිත්තං, ඉතරස්ස පුනපි පාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිතබ්බමෙව. තතො එව හි පාදකප්ඤ්ඤානාරම්මණෙන ථුට්ඨොකාසබ්භන්තරගතෙපි සද්දෙ සුඤ්ඤාතියෙවාති සාසඬකං වදති. එකභිගුලද්විභිගුලාදිග්ගණඤ්ඤාතෙත්ථ සුබ්බසද්දාපෙක්ඛාය කතං.

එවං සුඤ්ඤාතොවාති එවං පරිච්ඡින්නිත්වා පරිච්ඡින්නිත්වා සවනෙන වසිකතාභිඤ්ඤා හුත්වා යථාවජ්ජිතෙ සද්දෙ සුඤ්ඤාතො එව. පාටියෙක්කන්ති එකප්ඤ්ඤානං පචත්තමානෙපි තෙ සද්දෙ පච්චෙකං චත්ථුභෙදෙන වචන්ථපෙතුකාමතාය සති.

දිබ්බසොතධාතුකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වෙනොපරියඤාණකථාවණ්ණනා

401. පරියාතීති සරාගාදිවිභාගෙන පරිච්ඡිජ්ජ ජානාති. තෙනාහ “පරිච්ඡින්නිත්වා අත්ථො”ති. යෙසඤ්ඤි ධාතුනං ගති අත්ථො, බුද්ධිපි තෙසං අත්ථො. “පරසත්තාන”න්ති එත්ථ පර-සද්දො අඤ්ඤාතොති ආහ “අත්තානං යපෙත්වා සෙසසත්තාන”න්ති, යථා හි යො පරො න භොති, සො අත්තා. යො අත්තා න භොති, සො පරොති. සත්තානන්ති වෙන්ථ රූපාදිසු සත්තාති සත්තා. තස්සා පන පඤ්ඤාත්තියා සවිඤ්ඤාණකසන්නානෙ නිරුළ්භත්තා නිච්ඡන්දරාගාපි සත්තාත්ථෙව වුච්චන්ති, භූතපුබ්බගතියා වා. “පු”න්ති තරකං, තත්ථ ගලන්ති පපතන්තිති පුග්ගලා, පාපකාරිනො. ඉතරෙපි සංසාරෙ සංසාරිනො තංසභාවානාතිචත්තනතො පුග්ගලාත්ථෙව වුච්චන්ති. තංසත්තනිකායස්ස වා තත්ථ තත්ථ උපපත්තියා පුරණතො, අනිච්චතාවසෙන ගලනතො ව පුග්ගලාති තෙරුත්තා.

එකඤ්ඤිති එත්ථ හි-සද්දො හෙතුඅත්ථො. යස්මා “එතං වෙනොපරියඤාණං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණවසෙන ඉජ්ඣාමි”ති තං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං, එකස්ස වෙනොපරියඤාණස්ස උප්පාදනෙ පරිකම්මං, තස්මා තෙන වෙනොපරියඤාණං උප්පාදෙතුකාමෙන අධිගතදිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණෙන භික්ඛුනාති එවං යොජනා කාතබ්බා . හදයරූපන්ති න හදයවත්ථු, අථ බො හදයමංසපෙසි. යං බහි කමලමකුළුසණ්ඨානං, අන්තො කොසාතකිඵලසදිසන්ති වුච්චති, තඤ්ඤි නිස්සාය දානි වුච්චමානං ලොභිතං තිට්ඨති. හදයවත්ථු පන ඉමං ලොභිතං නිස්සාය පචත්තති. කථං පන දිබ්බවක්ඛුනා ලොභිතස්ස වණ්ණදස්සනෙන අරූපං චිත්තං පරියෙසනීති ආහ “යදා හී”තිආදි. කථං පන සොමනස්සසහගතාදිචිත්තවුත්තියා කම්මපස්ස ලොභිතස්ස විවිධවණ්ණභාවාපත්තිති? කො වා එවමාහ “කම්මපමෙව තං ලොභිත”න්ති වතුසන්නිරූපස්සාපි තත්ථ ලබ්භමානත්තා. තෙනෙවාහ “ඉදං රූපං සොමනස්සින්ද්‍රියසමුට්ඨාන”න්තිආදි. එවමි යං තත්ථ අචිත්තජං, තස්ස යථාවුත්තවණ්ණභෙදෙන න භවිතබ්බන්ති? භවිතබ්බං, සෙසනිසන්නිරූපානං තදනුවත්තනතො. යථා හි ගමනාදිසු චිත්තජරූපානි උතුකම්මාභාරසමුට්ඨානරූපෙහි අනුවත්තියන්ති, අඤ්ඤාතා කායස්ස දෙසන්නරූපත්තියෙව න සියා, එවමිධාපි චිත්තජරූපං සෙසනිසන්නිරූපානි අනුවත්තමානානි පචත්තන්ති. පසාදකොධවෙලාසු වක්ඛුස්ස වණ්ණභෙදාපත්තියෙව ව තදත්ථස්ස නිදස්සනං දට්ඨබ්බං.

පරියෙසන්නෙනාති පයමං තාව අනුමානතො ඤාණං පෙසෙත්වා ගවෙසන්නෙන. වෙනොපරියඤාණඤ්ඤි උප්පාදෙතුකාමෙන යොගිනා හෙට්ඨා වුත්තනයෙන රූපාවචරවතුත්ථස්සානං අට්ඨඬගසමන්තාගතං අභිනිභාරක්ඛමං කත්වා දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණස්ස ලාභී සමානො ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දිබ්බෙන වක්ඛුනා පරස්ස හදයමංසපෙසි. නිස්සාය පචත්තමානස්ස ලොභිතස්ස වණ්ණදස්සනෙන “ඉදානි ඉමස්ස චිත්තං සොමනස්සසහගත”න්ති වා “දොමනස්සසහගත”න්ති වා “උපෙක්ඛාසහගත”න්ති වා නයග්ගාභවසෙනපි වචන්ථපෙත්වා පාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය “ඉමස්ස චිත්තං ජානාමි”ති පරිකම්මං කාතබ්බං. කාලසතමිපි කාලසහස්සමිපි පුනප්පුනං පාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය තථෙව පටිපජ්ජිතබ්බං. තස්සෙව දිබ්බවක්ඛුනා හදයලොභිතවණ්ණදස්සනාදිවිධිනා පටිපජ්ජන්තස්ස ඉදානි වෙනොපරියඤාණං උප්පජ්ජිස්සනීති යං තදා පචත්තනීති වචන්ථාපිතං චිත්තං, තං ආරම්මණං කත්වා මනොද්වාරාවජ්ජනං උප්පජ්ජති, තස්මිං නිරුද්ධෙ චත්තාරි, පඤ්ච වා ජවනානි ජවන්ති. තෙසං පුරිමානි තිණි, චත්තාරි වා පරිකම්මාදිසමඤ්ඤානි කාමාවචරානි, වතුත්ථං, පඤ්චමං වා

අප්පනාවිත්තං රූපාවචරවතුත්ථජ්ඣානිකං. තත්ථ යං අන්තෙන අප්පනාවිත්තෙන සද්ධිං උප්පන්නං ඤාණං, ඉදං වෙනොපරියඤාණං. තඤ්ඤි යත්ථානෙන පරිකම්මං කතං, තං පරස්ස විත්තං පච්චක්ඛතො පටිච්ඡික්ඛන්තං විභාවෙන්තමෙව හුන්වා පවත්තති රූපං විය ව දිඛ්ඛවක්ඛුඤාණං, සද්දං විය ව දිඛ්ඛසොතඤාණං. තතො පරං පන කාමාවචරවිත්තෙති සරාගදිවචත්ථාපනං හොති නිලාදිවචත්ථාපනං විය. එවමධිගතස්ස පන වෙනොපරියඤාණස්ස ථාමගමනවිධානම්පි අධිගමනවිධානසදිසමෙවාති තං දස්සෙතුං “තස්මා තෙන...පෙ.... ථාමගතං කාතඛ්ඛි”න්ති චුත්තං.

සසන්තතිපරියාපන්නධම්මවසෙන නිවාස-සද්දස්ස අත්ථං වත්වා ඉදානි අවිසෙසෙන වත්තුං “නිවුත්ථධම්මා වා නිවුත්ථා”ති වත්වා තං විවරිතුං. “ගොවරනිවාසෙනා”තිආදි වුත්තං. ගොවරභුතාපි හි ගොවරාසෙවනාය ආසෙවිතා ආරම්මණකරණවසෙන අනුභූතා නිවුත්ථා නාම භොන්තිති. තෙ පන දුට්ඨා සපරවිඤ්ඤාණගොවරනායාති උභයෙපි තෙ දස්සෙතුං “අත්තනො”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ “අත්තනො විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතා”ති වත්වා “පරිච්ඡින්නා”ති වචනං යෙ තෙ ගොවරනිවාසෙන නිවුත්ථධම්මා, තෙ න කෙවලං විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාණමත්තා, අථ ඛො යථා පුබ්බෙ ජාතිනාමගොත්තවණ්ණලිඛිතාභාරාදිවිසෙසෙහි පරිච්ඡේදකාරිකාය පඤ්ඤාය පරිච්ඡිජ්ජ ගහිතා, තථෙවෙනං ඤාණං පරිච්ඡිජ්ජ ගණ්හාතිති ඉමස්ස අත්ථස්ස දීපනත්ථං වුත්තං. පරවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතාපි වා නිවුත්ථාති සම්බන්ධො. න කෙවලං අත්තනොව විඤ්ඤාණෙන, අථ ඛො පරෙසං විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතාපි වාති අත්ථො. ඉධාපි “පරිච්ඡින්නා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං “පරෙසම්පි වා විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතා පරිච්ඡින්නා”ති. තස්ස ව ගහණෙ පයොජනං වුත්තනයෙනෙව වත්තබ්බං. තෙ ව ඛො යස්මා අභිතාසු එව ජාතිසු අඤ්ඤෙහි විඤ්ඤාතා පරිච්ඡින්නා, තෙ ව පරිනිබ්බුතාපි භොන්ති. යෙ හි තෙ විඤ්ඤාතා, තෙසං තදා වත්තමානසන්තානානුසාරෙන තෙසම්පි අතීතෙ පවත්ති ඤායතිති සිංඛප්පත්තං පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණස්ස විසයභූතං පුබ්බෙතිවාසං දස්සෙතුං “ඡින්නවටුමකානුස්සරණාදීසු”ති වුත්තං. ඡින්නවටුමකා සම්මාසම්බුද්ධා, තෙසං අනුස්සරණා ඡින්නවටුමකානුස්සරණං. ආදි-සද්දෙන පච්චෙකසම්බුද්ධබුද්ධසාවකානුස්සරණාති ගණන්තිති වදන්ති. ඡින්නවටුමකා පන සබ්බෙව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතා. තෙසං අනුස්සරණං නාම තෙසං පටිපත්තියා අනුස්සරණං, සා පන පටිපත්ති සඬ්ඛෙපතො ඡළාරම්මණග්ගහණලක්ඛණාති තානි ඉධ පරවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතග්ගහණෙන ගහිතානි, තෙ පනෙතෙ සම්මාසම්බුද්ධානංයෙව විසයා, න අඤ්ඤෙසන්ති ආහ “තෙ බුද්ධානංයෙව ලබ්හන්ති”ති. න හි අතීතෙ බුද්ධා භගවත්තො එවං විපස්සිංසු, එවං මග්ගං භාවෙසු, එවං ඵලනිබ්බානානි සච්ඡාකංසු, එවං වෙනෙයො විනෙසුන්ති එත්ථ සබ්බදා අඤ්ඤෙසං ඤාණස්ස ගති අත්ථිති. යාය සතියා පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති, සා පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

අනෙකවිධන්ති නානාභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසන්තාවාසාදිවසෙන බහුවිධං. පකාරෙහීති නාමගොත්තාදිආකාරෙහි සද්ධිං, සහයොගෙ වෙනං කරණවචනං. පවත්තිතං දෙසනාවසෙන. තෙනාහ “සංවණ්ණික”න්ති, විත්ථාරිතන්ති අත්ථො. “නිවාස”න්ති අත්තොගධභෙදසාමඤ්ඤවචනමෙතන්ති තෙ භෙදෙ ඛාපනිච්ඡාවසෙන සඬ්ගභෙත්වා දස්සෙත්තො “තත්ථ තත්ථ නිවුත්ථස්සන්තාන”න්ති ආහ. සාවකස්සෙවෙනං අනුස්සරණං, න සත්ථුනොති වුත්තං “බන්ධපටිපාටිවසෙන වුත්තිපටිසන්ධිවසෙන වා”ති. බන්ධපටිපාටි බන්ධානං අනුක්කමො. සා ව ඛො වුත්තො පට්ඨාය උප්පටිපාටිවසෙන. කෙවි පනෙත්ථ “ඉරියාපට්පටිපාටි බන්ධපටිපාටි”ති වදන්ති. අනුගන්ත්වා අනුගන්ත්වාති ඤාණගතියා අනුගන්ත්වා අනුගන්ත්වා. තිත්ථියාති අඤ්ඤතිත්ථියා, තෙ පන කම්මවාදිනො කිරියවාදිනො තාපසාදයො. යථෙත්වා අග්ගසාවකමහාසාවකෙ ඉතරෙ සත්ථු සාවකා පකතිසාවකා.

යස්මා තිත්ථියානං බ්‍රහ්මජාලාදීසු වත්තාලියාය එව සංවට්ටව්වට්ටානං අනුස්සරණං ආගතං, තස්මා “න තතො පර”න්ති වත්වා තං කාරණං වදන්තො “දුබ්බලපඤ්ඤත්තා”තිආදිමාහ, තෙන විපස්සනාභියොගො පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණස්ස විසෙසකාරණන්ති දස්සෙති. බලවපඤ්ඤත්තාති එත්ථ නාමරූපපරිච්ඡේදාදියෙව පඤ්ඤාය බලවකාරණං දට්ඨබ්බං. තඤ්ඤෙත්ථ තෙසං සාධාරණකාරණං. එත්තකොති කප්පානං ලක්ඛං, තදධිකං එකං, ද්වෙ ව අසඬ්ඛොයානීති කාලවසෙන එවංපරිමාණො යථාක්කමං තෙසං මහාසාවකඅග්ගසාවකපච්චෙකබුද්ධානං පුඤ්ඤඤාණාභිනිභාරො සාවකපච්චෙකබොධිපාරමිතා සමිතා. යදි බොධිසම්භාරසම්භරණකාලපරිච්ඡින්නො තෙසං තෙසං අරියානං අභිඤ්ඤාඤාණවිභාගො, එවං සන්තෙ බුද්ධානම්පි විසයපරිච්ඡේදනා ආපන්නාති ආහ “බුද්ධානං පන පරිච්ඡේදො නාම නත්ථි”ති. “යාවතකං ඤෙයාං, තාවතකං ඤාණ”න්ති (මහානි. 156; වුළුති. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; පටි. ම. 3.5) වචනතො සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස විය බුද්ධානං අභිඤ්ඤාඤාණානම්පි විසයෙ පරිච්ඡේදො නාම නත්ථි. තත්ථ යං යං ඤාතුං ඉච්ඡන්ති, තං තං ජානන්ති එව. අථ වා සතිපි කාලපරිච්ඡේදෙ කාරණුපායකොසල්ලපරිග්ගහාදිනා සාතිසයත්තා මහාබොධිසම්භාරානං පඤ්ඤාපාරමිතාය පවත්තිආනුභාවස්ස පරිච්ඡේදො නාම නත්ථි, කුතො තන්තිබ්බන්තානං අභිඤ්ඤාඤාණානන්ති ආහ “බුද්ධානං පන පරිච්ඡේදො නාම නත්ථි”ති. අතීතෙ එත්තකානි කප්පානං අසඬ්ඛොයානීති එවං කාලපරිච්ඡේදො නාම නත්ථි, අනාගතෙ අනාගතංසඤාණස්ස විය.

එවං ඡන්තං ජනානං පුබ්බෙතිවාසානුස්සරණං කාලවිභාගතො දස්සෙත්වා ඉදානි ආරම්මණග්ගහණතො ආනුභාවිසෙසතො, පවත්තිආකාරතො ව දස්සෙතුං “තිත්ථියා වා”තිආදි වුත්තං. වුත්තිපටිසන්ධිවසෙනාති අත්තනො, පරස්ස වා තස්මිං තස්මිං අත්තභාවෙ වුත්තිං දිස්වා අත්තරා කිඤ්චි අනාමසිත්වා පටිසන්ධියා එව ගහණවසෙන. වුත්තමෙවත්ථං ඛාතිරෙකතො, අන්වයතො ව විභාවෙතුං “තෙසඤ්චි”තිආදි වුත්තං. පකතිසාවකා වුත්තිපටිසන්ධිවසෙනපි සඬ්කමන්තිති අයමත්ථො හෙට්ඨා වුත්තනයෙන “බලවපඤ්ඤත්තා”ති හෙතුනා විභාවෙනබ්බො, වුත්තිපටිසන්ධිවසෙන සඬ්කමනං වෙමජ්ඣුදස්සෙනෙ පයොජනාභාවතො. ඤාණබලදස්සනත්ථං පනෙත්ථ වුත්තං.

තං තං පාකටමෙවාති යථා නාම සරදසමයෙ ධීතමජ්ඣන්තිකවෙලායං චතුරතනිකෙ ගෙහෙ චක්ඛුමනො පුරිසස්ස රූපගතං සුපාකටමෙව හොතීති ලොකසිද්ධමෙනං, සියා පන තස්ස සුබ්බමතරතිරොහිතාදිභෙදස්ස රූපගතස්ස අගොවරතා. තත්ථෙව බුද්ධානං ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස ඤෙයාස්ස අගොවරතා, අථ ඛො තං ඤාණාලොකෙන ඔභාසිතං හත්ථතලෙ ආමලකං විය සුපාකටං සුවිභූතමෙව හොති තථා ඤෙයාචරණස්ස සුපභීනත්තා. පෙයාලපාළිං විය සඬබ්භිත්වාති යථා පෙයාලපාළිං පටන්තා “පටමං ඝාතං...පෙ... පඤ්චමං ඝාතං”න්ති ආදිපරියොසානමෙව ගණ්හන්තා සඬබ්භිත්වා සජ්ඣායන්ති, න අනුපදං, එවං අනෙකාපි කප්පකොටියො සඬබ්භිත්වා. යං යං ඉච්ඡන්තීති යස්මිං කප්පෙ, යස්මිං භවෙ යං යං ජානිතුං ඉච්ඡන්ති, තත්ථ තත්ථෙව ඤාතුං ඉච්ඡිතෙ එව ඤාණෙන ඔක්කමන්තා. සීභොක්කන්තවසෙන සීභගතිපතනවසෙන ඤාණගතියා ගච්ඡන්ති. සතඨා භින්නස්ස වාළස්ස කොටියා කොටිපටිපාදනවසෙන කතවාලවෙධපරිවයස්ස. සරභඬගසදිසස්සාති සරභඬගබොධිසත්තසදිසස්ස (ජා. 2.17.50 ආදයො). ලක්ඛට්ඨානස්ස අප්පත්තවසෙන න සජ්ජති. අතික්කමනපස්සගමනවසෙන න විරජ්ඣති.

බජ්ජුපනකප්පභාසදිසං හුත්වා උපට්ඨාතීති ඤාණස්ස අතිවිය අප්පානුභාවතාය බජ්ජොතොභාසසමං හුත්වා පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණං උපට්ඨාති. එස නයො සෙසෙසුපි. දීපප්පභාසදිසන්ති පාකතිකදීපාලොකසදිසං. උක්කාපභා මහාඋම්මුකාලොකො. ඔසධිතාරකප්පභාති උස්සන්තා පභා එතාය ධියතීති ඔසධි, ඔසධිනං වා අනුබලප්පදායිකත්තා ඔසධිති එවං ලද්ධනාමාය තාරකාය පභා. සරදසුරියමණ්ඩලසදිසං සවිසයෙ සබ්බසො අන්ධකාරවිධමනතො.

යට්ඨිකොටිගමනං විය බන්ධපටිපාටියා අමුඤ්ඤවනතො. කුන්තදීනං අතික්කමනාය එකෙනෙව රුක්ඛදණ්ඩෙන කතසඬකමො දණ්ඩකසෙතු. චතුර්ති, පඤ්චති වා ජනෙති ගන්තුං සක්කුණෙයො ඵලකෙ අත්ථරිත්වා ආණියො කොටිටෙත්වා කතසඬකමො ජඩ්ඝසෙතු. ජඩ්ඝසත්ථස්ස ගමනයොග්ගො සඬකමො ජඩ්ඝසෙතු ජඩ්ඝමග්ගො විය. සකටස්ස ගමනයොග්ගො සඬකමො සකටසෙතු සකටමග්ගො විය. මහතා ජඩ්ඝසත්ථෙන ගන්තබ්බමග්ගො මහාජඩ්ඝමග්ගො. බහුති වීසාය වා තිංසාය වා සකටෙති එකජ්ඣං ගන්තබ්බමග්ගො මහාසකටමග්ගො.

ඉමස්මිං පන අධිකාරෙති “චිත්තං පඤ්ඤඤව භාවය”න්ති (සං. නි. 1.23, 192; පෙටකො. 22; මි. ප. 2.1.9) චිත්තසීසෙන සාවකස්ස නිද්දිට්ඨසමාධිභාවනාධිකාරො.

403. තස්මාති යස්මා සාවකානං පුබ්බෙතිවාසානුස්සරණං ඉධාධිප්පෙනං, තස්මා. එවන්ති යථා තෙ අනුස්සරන්ති, එවං අනුස්සරතුකාමෙන. භෙට්ඨා තිස්ස ඝාතෙසු යථාරහං පිතිස්සබ්බෙති කායචිත්තානං සමිපිනනාය “චත්තාරි ඝාතාති සමාපජ්ජිත්වා”ති චුත්තං, අඤ්ඤා පාදකප්ඣානමෙව සමාපජ්ජිතබ්බං සියා. යාය නිසජ්ජාය නිසින්තස්ස අනුස්සරණාරම්භො, සා ඉධ සබ්බපච්ඡිමා නිසජ්ජා. තතො ආසනපඤ්ඤාපනන්ති තතො නිසජ්ජාය පුරිමකං ආසනපඤ්ඤාපනං ආවජ්ජිතබ්බන්ති සම්බන්ධො. එස නයො සෙසෙසුපි. භොජනකාලොතිආදීසු කාලසීසෙන තස්මිං තස්මිං කාලෙ කතකිව්වමාහ. චෙතියඬගණ්ඛොධියඬගණ්ඛවන්දනකාලොති චෙතියඬගණ්ඛොධියඬගණ්ඛසු චෙතියබොධිනං වන්දනකාලො. සකලං රත්තින්දිවන්ති අව්චන්තසංයොගෙ උපයොගව්වනං.

කිඤ්චි කිව්වං. එත්තකෙනාති පාදකප්ඣානසමාපජ්ජනෙන. පාදකප්ඣානඤ්ඤි සත්ථකස්ස විය නිසානසිලා සතිපඤ්ඤානම්පි නිසිතභාවවහං. යං තස්ස, තා තං සමාපජ්ජනෙන පරමනෙපක්කප්පත්තා හොන්ති. තෙනාහ “දීපෙ ජලිතෙ විය පාකටං හොතී”ති, අන්ධකාරට්ඨානෙති අධිප්පායො. පුරිමභවෙති ඉමස්ස භවස්ස අනන්තරෙ පුරිමස්මිං භවෙ. පවත්තිතනාමරූපන්ති අත්තනො පච්චයෙති පවත්තිතනාමරූපං. තඤ්ච ඛො පටමං රූපං ආවජ්ජිත්වා නාමං ආවජ්ජිතබ්බං. පටමං නාමං ආවජ්ජිත්වා පච්ඡා රූපන්ති අපරෙ. පභොතීති සක්කොති. පණ්ඩිතො නාම ඉමිස්සා අභිඤ්ඤාභාවතාය කතාධිකාරො.

“අඤ්ඤං උප්පන්න”න්ති ඉදං අඤ්ඤස්මා කම්මභවා අඤ්ඤො උපපත්තිභවො උප්පන්නොති කත්වා චුත්තං අද්ධාපච්චුප්පන්නන්තරභාවතො. අඤ්ඤා එකභවෙපි අඤ්ඤාමඤ්ඤමෙව නාමරූපං උප්පජ්ජති, නිරුද්ධඤ්ච අප්පට්ඨන්ති. තෙනෙවාහ –

“යෙ නිරුද්ධා මරන්තස්ස, තිට්ඨමානස්ස වා ඉධ;
සබ්බෙපි සදිසා බන්ධා, ගතා අප්පට්ඨන්තිකා”ති. (මහානි. 39);

තං යානන්ති තං නික්ඛෙපට්ඨානං. ආහුන්දරිකන්ති සමන්තතො, උපරි ව සනසඤ්ජන්තං සම්බාධට්ඨානං. අන්ධතමම්චාති අන්ධකාරතිසීසා විය.

කුටාගාරකණ්ණිකත්ථායාති කුටාගාරස්ස කුටන්ථාය. කුටාගාරස්ස කණ්ණිකා විය පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණං, මහාරුක්ඛො විය පුරිමභවෙ චුතික්ඛණ්ණෙ පවත්තනාමරූපං, සාඛාපලාසා විය තෙන සම්බන්ධං ඉමස්මිං භවෙ පටිසන්ධිවිත්තං, එරසුධාරා විය පරිකම්මභාවතා, කම්මාරසාලා විය පාදකප්ඣානන්ති එවං උපමාසංසන්දනං චෙදිතබ්බං. කට්ඨපාලකොපමාපි “යථා නාම බලවා පුරිසො ඕදනපච්ඡාදිඅත්ථං මහන්තං දාරුං එාලෙන්තො තස්ස

පුබ්බෙනිවාසඤාණං නාම න හොති අතීතාසු ජාතීසු තිවුත්ථධම්මාරම්මණත්තාභාවා. තත්ති පච්ඡිමනිසප්පතො පභුති යාව පටිසන්ධි පචත්තං ඤාණං පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණස්ස පරිකම්මභාවෙන පචත්තසමාධිනා සම්පයුත්තඤාණං පරිකම්මසමාධිඤාණං. තං රූපාවචරං සන්ධාය න යුජ්ජතීති තං තෙසං චචනං අතීතංසඤාණං චෙ, රූපාවචරං අධිප්පෙන න යුජ්ජති පරිකම්මසමාධිඤාණස්ස කාමාවචරභාවතො. න හි අනන්තරවුතිචිත්තස්ස ඔරතො පචත්තික්ඛන්ධෙ ආරබ්භ රූපාවචරං චිත්තං උප්පජ්ජතීති පාළියං, අට්ඨකථායං වා ආගතං අත්ථි. යෙසං ජවනානං පුරිමානීති යොජනා. යදා පන අප්පනාවිත්තං හොති, තදාස්සාති සම්බන්ධො. ඉදං පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණං නාමාති කාමං අනන්තරස්ස භවස්ස වුතික්ඛණෙ පචත්තිතනාමරූපං ආරම්මණං කත්වා පචත්තඤාණං දස්සිතං, තං පන නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං ඤාණසාමඤ්ඤස්ස ජොතිතභාවතො. යථෙව හි තතො නාමරූපතො පභුති සබ්බෙ අතීතා බන්ධා, බන්ධපට්ටිද්ධා ච සබ්බො පුබ්බෙනිවාසො, එවං තස්ස පටිච්ඡිකුතවසෙන පචත්තඤාණං පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණං. තෙනාහ “තෙන ඤාණෙන සම්පයුත්තාය සතියා අනෙකච්චිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති”ති.

තෙජොසංචට්ටො ආජොසංචට්ටො වායොසංචට්ටොති එවං සංචට්ටසීමානුක්කමෙන සංචට්ටෙසු වත්තඛිබ්බෙසු තථා අවත්වා “ආජොසංචට්ටො තෙජොසංචට්ටො වායොසංචට්ටො”ති වචනං සංචට්ටකමහාභූතදෙසනානුපුඤ්ඤියාති කෙවි. සංචට්ටානුපුඤ්ඤියාති අපරෙ, ආපෙන සංචට්ටො ආජොසංචට්ටො, සංචට්ටසීමාති සංචට්ටමරියාදා.

“එකං බුද්ධඛෙත්ත” න්ති ඉධ යං සන්ධාය චුත්තං, තං නියමෙත්වා දස්සෙතුං “බුද්ධඛෙත්තං නාම තිව්ධ” න්ති ආදී චුත්තං. යත්තකෙ යානෙ තථාගතස්ස පටිසන්ධිඤාණානුභාවො පුඤ්ඤඵලසමුත්තෙජ්ජො සරසෙතෙව පට්ඨි විජම්භති, තං සබ්බමපි බුද්ධඛිකුරස්ස නිබ්බත්තනඛෙත්තං නාමාති ආහ “ජාතිඛෙත්තං දසසහස්සවක්කවාළපරියන්ත” න්ති. ආනුභාවො චත්තතීති ඉධ ඉද්ධිමා වෙතොවසිප්පන්තො ආණාඛෙත්තපරියාපන්තො යත්ථ කත්ථවි වක්කවාළෙ යත්වා අත්තනො අත්ථාය පරිත්තං කත්වා තත්ථෙව අඤ්ඤං වක්කවාළං ගතොපි කතපරිත්තො ඵව භොති. අථ වා තත්ථ එකවක්කවාළෙ යත්වා සබ්බසත්තානං අත්ථාය පරිත්තෙ කතෙ ආණාඛෙත්තෙ සබ්බසත්තානං අභිසම්භුණාත්ථෙව පරිත්තානුභාවො තත්ථ දෙවතාහි පරිත්තාණාය සම්පට්ඨිජීතබ්බතො. යං විසයඛෙත්තං සන්ධාය එකස්මිංයෙව බණ්ණෙ සරෙන අභිවිඤ්ඤාපනං, අත්තනො රූපදස්සනඤ්ඤි පටිජානන්තෙන භගවතා “යාවතා වා පන ආකඛ්ඛෙය්‍යා” ති (අ. නි. 3.81) චුත්තං. යත්ථාති යස්මිං අනන්තාපරිමාණෙ විසයඛෙත්තෙ. යං යං තථාගතො ආකඛ්ඛති, තං තං ජානාති ආකඛ්ඛාමත්තපටිබද්ධචුත්තිතාය බුද්ධඤාණස්ස. සණ්ඨගන්තන්ති විචට්ටමානං ජායමානං.

එකෙසේ නම් “වස්සුපථිවිතො” නිදාදිනා චුත්තසත්තානං. තත්ථාති ඛුභ්මලොකෙ. සො ච බො පරිත්තාභාදිඛුභ්මලොකො වෙදිතබ්බො. “පටිලද්ධප්ඤ්ඤානවසෙනා” නි වත්වා ඤානප්පට්ඨාභස්ස සම්භවං දස්සෙතුං “කදා හී” නිදාදි චුත්තං. ලොකං බ්‍යුභෙත්ති සම්මිණ්ඩෙත්තිති ලොකබ්‍යුභා. තෙ කිර දිස්වා මනුස්සා තත්ථ තත්ථ ධිතාපි නිසිත්තාපි සංවෙගජාතා, සම්භමප්පත්තා ච හුත්වා තෙසං ආසන්නෙ යානෙ සන්නිපත්තිති. සිධාබන්ධස්ස මුත්තතාය මුත්තසිරා. ඉතො විතො ච විද්‍රුමානකෙසතාය විකිණ්ණකෙසා. ලොකචිතාසභයෙන සොකචත්තචිත්තතාය අභිවිස විරුපවෙසධාරිතො. මාරිසාති දෙවානං පියසමුදාවාරො. කථං පනෙන කප්පච්චිධානං ජානන්තිති? ධම්මතාය සඤ්චොදිතාති ආවරියා. තාදිසාතිමිත්තදස්සනෙනාති එකෙ. ඛුභ්මදෙවතාහි උයොපිතාති අපරෙ.

මෙත්තාදීනීති මෙත්තාමනසිකාරාදීනි කාමාවචරපුඤ්ඤානි. දෙවලොකෙති කාමදෙවලොකෙ. දෙවානං කිර පුඤ්ඤමිථිස්සවානග්ගහණපරිවයෙන වායොකසිණෙ ඤානානි සුබ්බෙනෙව ඉප්ඤ්ඤානි. තෙන චුත්තං “වායොකසිණෙ පරිකම්මං කත්වා ඤානං පටිලහන්තී”ති. තදඤ්ඤෙ පනාති ආපායිකෙ සන්ධායාහ. තත්ථාති දෙවලොකෙ.

දුතියෝ සුරියෝති දුතියං සුරියමණ්ඩලං. සත්තසුරියන්ති සත්තසුරියපාතුභාවසුත්තං. පකතිසුරියෙති කප්පවුට්ඨානකාලතො පුබ්බෙ උප්පන්නසුරියවිමානො. කප්පවුට්ඨානකාලෙ පන යථා අඤ්ඤෙ කාමාවචරදෙවා, එවං සුරියදෙවපුත්තොපි කුමානං නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකං උපපජ්ජති, සුරියමණ්ඩලං පන පහස්සරතරඤ්ඤෙව තෙජවන්තතරඤ්ඤෙව හුත්වා පවත්නති. තං අන්තරාධයිත්වා අඤ්ඤමෙව උප්පජ්ජතිති අපරෙ. ගඬගා යමුනා සරභ අචිරවති මහිති ඉමා පඤ්ඤා මහානදියො.

පභවාති උප්පත්තිට්ඨානභූතා. භංසපාතනොති මන්දාකිතිමාහ.

න සණ්ඨාතීති න තිට්ඨති.

පරියාදින්නසිනෙහන්ති පරික්ඛිණසිනෙහං. යාය ආපොධාතුයා තත්ථ තත්ථ පට්ඨිධාතු ආබන්ධත්තා සම්පිණ්ඩතා හුත්වා තිට්ඨති, සා ඡසුරියපාතුභාවෙන පරික්ඛයං ගච්ඡති. යථා විදන්ති යථා ච ඉදං චක්කවාලං. එවං කොට්ඨකපහස්සචක්කවාලානිපිති විපත්තිමහාමෙසුප්පත්තිතො පට්ඨාය ඉධ චුත්තං සබ්බං කප්පවුට්ඨානං, තං තත්ථ අතිදිසති.

පලුප්පිත්වාති ඡිප්පිත්වා. සඬබාරගතන්ති භූතපාදායප්පහෙදං සඬබාරජාතං. සබ්බසඬබාරපරික්ඛයාති කුමාපෙතබ්බසඬබාරපරික්ඛයා. සයම්පි සඬබාරගතං සමානං ඉන්ධනාභාවතො ජාරිකම්පි අසෙසෙත්වා නිඬ්ඬහිත්වා චූපසමතිති ආහ “සප්පි...පෙ.... නිබ්බායති”ති.

406. දීඝස්ස අද්ධුනොති සංවට්ටට්ඨායිඅසඬබොයාකප්පසඬබාතස්ස දීඝස්ස කාලස්ස අච්චයෙන . තාලක්ඛන්ධාදීති ආදි-සද්දෙන සාකසාලාදිරුක්ඛෙ සඬගණ්භාති. සනං කරොතීති විසරිතුං අදන්වා පිණ්ඩිතං කරොති. තෙනාහ “පරිවුමු”න්ති, වට්ටභාවෙන පරිච්ඡින්නං. තන්ති උදකං. අස්සාති වාතස්ස. විවරං දෙතීති යථා සනං කරොති සම්පිණ්ඩෙති, එවං තත්ථ අන්තරං දෙති. පරික්ඛයමානන්ති පුබ්බෙ යාව බ්‍රහ්මලොකා එකොසභූතෙන වාතෙන පරිසොසියමානතාය පරික්ඛයං ගච්ඡන්තං. බ්‍රහ්මලොකො පාතුභවතීති යොජනා. බ්‍රහ්මලොකොති ච පඨමජ්ඣානභූමිමාහ. උපරි චතුකාමාවචරදෙවලොකට්ඨානොති යාමදෙවලොකාදීනං චතුත්තං පතිට්ඨානට්ඨානො. වාතුමහාරාජිකතාවතිංසභවනානං පන පතිට්ඨානට්ඨානානි පට්ඨිසම්බන්ධතාය න තාව පාතුභවන්ති.

රුන්ධන්තීති යථා හෙට්ඨා න භස්සති, එවං නිරොධෙත්ති.

“පඨමතරාභිනිබ්බත්තා”ති ඉදං ආයුක්ඛයස්ස සම්භවදස්සනං, තෙන ද්විත්තං, චතුත්තං, අට්ඨන්තං වා කප්පානං ආදිමහි නිබ්බත්තාති දස්සෙති. තතොති ආහස්සරබ්‍රහ්මලොකතො. පරිත්තාහඅප්පමාණාහාපි හි ආහස්සරග්ගහණෙනෙව සඬගහං ගච්ඡන්ති. “තෙ භොන්ති සයංපහා අන්තලික්ඛවරා”ති ඉදං උපචාරජ්ඣානාපුඤ්ඤස්ස මහානුභාවතාය චුත්තං. ආලුප්පකාරකන්ති ආලොපං කත්වා කත්වාති වදන්ති, ආලුප්පනං විලොපං කත්වාති අත්ථො.

භට්ඨතුට්ඨාති අතිවිය භට්ඨා උප්පිලාවිතවිත්තා. නාමං කරොන්තීති තථා වොහරන්ති.

සිනෙරුක්කවාලෙහිමවන්තපබ්බතාති එත්ථ දීපසමුද්දාපිති වන්තබ්බං. තථා හි වක්ඛති “නින්නනින්නට්ඨානෙ සමුද්දා, සමසමට්ඨානෙ දීපා”ති. චූපචූපාති උන්නතුන්නතා.

අතිමඤ්ඤන්තීති අතික්කම්ත්වා මඤ්ඤන්ති, හිලෙන්තිති අත්ථො. තෙනෙව නයෙනාති “එකච්චෙ වණ්ණෙවන්තො භොන්ති”තිආදිනා (දී. නි. 3.123) චුත්තෙන නයෙනෙව. පදාලකාති එවංනාමිකා ලතාජාති. තස්සා කිර පාරාසවජාති ගලොච්ඡිති වදන්ති. අකට්ඨෙ එව භූමිප්පදෙසෙ පච්චනකො අකට්ඨපාකො. අකණොති කුණ්ඩකරහිතො.

සුමනසඬබාතජාතිපුප්ඵසදියො සුමනජාතිපුප්ඵසදියො. යො යො රසො එතස්සාති යංයංරසො, ඔදනො, තං යංයංරසං, යාදිසරසවන්තන්ති අත්ථො. රසපථවි, භූමිප්පට්ටකො, පදාලතා ච පරිභුත්තා සුධාභාරො විය බුද්දං විනොදෙන්වා රසභරණිති රසමෙව බ්‍රහෙත්තා තිට්ඨන්ති, න වන්ථුනො සුබ්බමහාවෙන නිස්සන්දා, සුබ්බමහාවෙනෙව ගහණිත්ථනමෙව ච භොන්ති. ඔදනො පන පරිභුත්තො රසං වඩ්ඪෙත්තොපි වන්ථුනො ඔලාරිකභාවෙන නිස්සන්දං විස්සජ්ජෙන්තො පස්සාවං, කසටඤ්ඤෙව උප්පාදෙතිති ආහ “තතො පභූති මුත්තකරිසං සඤ්ජායති”ති. පුරිමත්තභාවෙසු පවත්නඋපචාරජ්ඣානානුභාවෙන යාව සත්තසත්තානෙ කාමරාගවික්ඛම්භනවෙගො න සම්මො, න තාව බලවකාමරාගූපනිස්සයාති ඉත්ථිපුරිසින්නියාති පාතුරහෙසු. යදා පනස්ස විච්ඡින්නතාය බලවකාමරාගො ලද්ධාවසරො අහොසි, තදා තදුපනිස්සයාති තාති සත්තානං අත්තභාවෙසු සඤ්ජායිංසු. තෙන චුත්තං “පුරිසස්ස...පෙ.... පාතුභවති”ති. තෙනෙවාහ “තත්‍ර සුද්”න්තිආදි.

අලසජාතිකස්සාති සප්පුකමෙව තණ්ඩුලං අග්ගහෙත්වා පරදිවසස්සත්ථාය ගහණෙන අලසපකතිකස්ස.

අනුත්ථුනන්ති අනුසොවන්ති. සම්මන්ත්‍රෙය්‍යාමාති සමනුජානෙය්‍යාම. නොති අම්හෙසු. සම්මාති සම්මදෙව යථාරහං. ධීයිතබ්බන්ති ධීයනාරහං නින්දතීයං. ගරහිතබ්බන්ති හීලෙතබ්බං.

අයමෙව භගවා පටිබලො පග්ගහනිග්ගහං කාතුන්ති යොජනා. රඤ්ජෙතීති සඬගභවත්ථුති සම්මදෙව රමෙති පිණෙති.

විච්චට්ඨායිඅසඬබ්බෙය්‍යං චතුසට්ඨිඅන්තරකප්පසඬගහං. වීසතිඅන්තරකප්පසඬගහන්ති කෙවි. සෙසාසඬබ්බෙය්‍යාති කාලතො තෙන සමප්පමාණානෙව.

407. මහාධාරාහීති තාලසාලක්ඛන්ධප්පමාණාහි මහතීහි බාරුදකධාරාහි. සමන්තකොති සබ්බසො. පථවීතොති පථවියා හෙට්ඨිමන්තතො පභුති. තෙන හි බාරුදකෙන ථුට්ඨප්ථවියා පථවීපබ්බතාදයො උදකෙ පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය විලියන්තෙව, තස්මා පථවීසන්ධාරුදකෙන සද්ධිං එකුදකමෙව තං භොතීති කෙවි. අපරෙ “පථවීසන්ධාරකං උදකක්ඛන්ධඤ්ච උදකසන්ධාරකං වායුක්ඛන්ධඤ්ච අනවසෙසතො විනාසෙත්වා සබ්බන්ථ සයමෙව එකොසභුතං තිට්ඨති”ති වදන්ති, තං යුත්තං. තයොපි බ්‍රහ්මලොකෙති පරිත්තාහඅප්පමාණාභආහස්සරබ්‍රහ්මලොකෙ, තයිදං “අයං පන විසෙසො”ති ආරද්ධන්තා වුත්තං, අඤ්ඤා ථා “ජයි බ්‍රහ්මලොකෙ”ති වත්තබ්බං සියා. සුභකිණ්හෙති උක්කට්ඨනීද්දෙසෙන තතියජ්ඣානභුමියා උපලක්ඛණං. පරිත්තාසුභඅප්පමාණාසුභෙපි හි ආභව්ව උදකං තිට්ඨති. හෙට්ඨා “ආභස්සරෙ ආභව්ව තිට්ඨති”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. තන්ති තං කප්පවිනාසකඋදකං. උදකානුගතන්ති උදකෙන අනුගතං ථුට්ඨං. අභිභවිත්වාති විලියාපෙත්වා.

ඉදමෙකං අසඬබ්බෙය්‍යන්ති ඉදං සංවට්ටසඬබ්බාතං කප්පස්ස එකං අසඬබ්බෙය්‍යං.

408. ථුලලපෙ අපගතෙ එව පථවීතිස්සිතං සණ්ඨරජං අපගච්ඡතිති වුත්තං “තතො සණ්ඨරජ”න්ති. සමුට්ඨාපෙතිති සම්බන්ධො. “විසමට්ඨානෙ ධීතමහාරුක්ඛෙ”ති ඉදං පඨමං සමුට්ඨාපෙනබ්බතං සන්ධාය වුත්තං.

චක්කවාළපබ්බතමපි සිනෙරුපබ්බතමපිති මහාපථවියා විපරිවත්තනෙනෙව විපරිවත්තිතං චක්කවාළපබ්බතමපි සිනෙරුපබ්බතමපි වාතො උක්ඛිපිත්වා ආකාසෙ බිපති. තෙ චක්කවාළපබ්බතාදයො. අභිභන්ත්වාති සට්ටෙන්වා. අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති එකිස්සා ලොකධාතුයා චක්කවාළභිමචන්තසිනෙරුං අඤ්ඤස්සා ලොකධාතුයා චක්කවාළාදීහිති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං සමාගමවසෙන සට්ටෙන්වා. සබ්බසඬබාරගතන්ති පථවීසන්ධාරකඋදකං, තංසන්ධාරකවාතන්ති සබ්බං සඬබාරගතං විනාසෙත්වා සයමිපි විනස්සති අවට්ඨානස්ස කාරණාභාවතො.

409. යදිපි සඬබාරානං අහෙතුකො සරසනිරොධො විනාසකාභාවතො, සන්තානනිරොධො පන හෙතුචිරහිතො තන්ථී යථා තං සත්තකායෙසුති. භාජනලොකස්සාපි සහෙතුකෙන විනාසෙන භවිතබ්බන්ති හෙතුං පුච්ඡති “කිං කාරණා එවං ලොකො විනස්සති”ති. ඉතරො යථා තත්ථ නිබ්බන්තනකසත්තානං පුඤ්ඤබලෙන පඨමං ලොකො විච්චට්ඨති, එවං තෙසං පාපබලෙන සංවට්ඨතිති දස්සෙන්නො “අකුසලමූලකාරණා”ති ආහ. යථා හි රාගදොසමොහානං අධිකභාවෙන යථාක්කමං රොගන්තරකප්පො, සත්ථන්තරකප්පො, දුබ්බික්ඛන්තරකප්පොති ඉමෙ තිට්ඨා අන්තරකප්පා විච්චට්ඨායිමිති අසඬබ්බෙය්‍යාකප්පෙ ජායන්ති, එවමෙනෙ යථාවුත්තා තයො සංවට්ඨා රාගාදීනං අධිකභාවෙනෙව භොන්තිති දස්සෙන්නො “අකුසලමූලෙසු හි”තිආදිමාහ. උස්සන්තතරෙති අතිවිය උස්සන්තෙන. දොසෙ උස්සන්තතරෙ අධිකතරදොසෙන විය තික්ඛතරෙන බාරුදකෙන විනාසො යුත්තොති වුත්තං “දොසෙ උස්සන්තතරෙ උදකෙන විනස්සති”ති. පාකටසත්තුසද්ධස්ස දොසස්ස අග්ගිසද්ධතා, අපාකටසත්තුසද්ධස්ස රාගස්ස බාරුදකසද්ධතා ව යුත්තාති අධිප්පායෙන “දොසෙ උස්සන්තතරෙ අග්ගිනා, රාගෙ උස්සන්තතරෙ උදකෙන”ති කෙවිවාදස්ස අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. රාගො සත්තානං බහුලං පවත්තතිති රාගවසෙන බහුසො ලොකවිනාසො.

410. එවං පසඬගෙන සංවට්ඨාදිකෙ පකාසෙත්වා ඉදානි යථාධිකතං නෙසං අනුස්සරණාකාරං දස්සෙතුං “පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්තොපි”තිආදි ආරද්ධං.

“අමුමිහි සංවට්ඨකප්පෙ”ති ඉදං සංවට්ඨකප්පස්ස ආදිතො පාළියං (දී. නි. 1.244) ගහිතත්තා වුත්තං. තත්ථාපි හි ඉමස්ස කතිපයං කාලං භවාදිසු සංසරණං උපලබ්භතිති. සංවට්ඨකප්පෙ වා වට්ටමානෙසු භවාදිසු ඉමස්ස උපපත්ති අහොසි, තංදස්සනමෙතං දට්ඨබ්බං. අථ වා අමුමිහි සංවට්ඨකප්පෙති එත්ථ වා-සද්දො ලුත්තනීද්දිට්ඨො දට්ඨබ්බො, තෙන ව අනියමත්ථෙන ඉතරාසඬබ්බෙය්‍යානමපි සඬගහො සිද්ධො භොති. භවෙ වාහිආදිසු කාමාදිභවෙ වා අණ්ඩජාදියොනියා වා දෙවාදි ගතියා වා නානත්තකායනානත්තසඤ්ඤිආදිවිඤ්ඤාණවධීතියා වා සත්තාවාසෙ වා බත්තියාදි සත්තනිකායෙ වා. ආසින්නි අහොසිං. චණ්ණසම්පත්තිං වාති වා-සද්දෙන චණ්ණවිපත්තිං වාති දස්සෙති.

සාලිමංසොදනාභාරො වා ගිහිකාලෙ. පවත්තඵලභොජනො වා තාපසාදිකාලෙ. සාමීසා ගෙහස්සිතා සොමනස්සාදයො. නිරාමීසා නෙක්ඛම්මස්සිතා. ආදි-සද්දෙන විවෙකප්පමාධිප්පුබාදීනං සඬගහො.

“අමුත්තාසි” නීතිආදිනා සබ්බං යාවදිව්ජකං අනුස්සරණං දස්සෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤාපා අත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා” නිආදි චුත්තං. තත්ථ අමුත්තාසිනි සාමඤ්ඤානිද්දෙසොයං, බ්‍යාපනිවිජාලොපො වා, අමුත්ත අමුත්තාසිනි චුත්තං හොති. අනුපුබ්බෙන ආරොහන්තස්ස යාවදිව්ජකං අනුස්සරණන්ති එත්ථ ආරොහන්තස්සානි පටිලොමනො ඤාණෙන පුබ්බෙනිවාසං ආරොහන්තස්ස. පච්චෙක්ඛණන්ති අනුස්සරිතානුස්සරිතස්ස පච්චෙක්ඛණං, න අනුස්සරණං. ඉතීති චුත්තත්ථනිදස්සනං. තඤ්ච ඛො යථාරහතො, න යථානුපුබ්බතොති දස්සෙත්තො “නාමගොත්තවසෙනා” නිආදිමාහ. වණ්ණාදීනි වණ්ණාභාරවෙදයිතායුපරිච්ඡෙදෙහි. ඔදානොතීති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන එවමාදි එවංපකාරනානත්තතොති දස්සිතං හොති.

පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණකථාවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

චුතුපපාතඤාණකථාවණ්ණනා

411. චුතියානි වචනෙ. උපපාතෙති උපපජ්ජනෙ. සමීපත්ථෙ වෙනං භූමිමච්චනං, චුතික්ඛණසාමන්තා, උපපත්තික්ඛණසාමන්තා වාති චුත්තං හොති. තථා හි වක්ඛති “යෙ පන ආසන්නචුතිකා” නිආදි (විසුද්ධි. 2.411). දිබ්බවක්ඛුඤාණෙනෙව සත්තානං චුති ව උපපත්ති ව ඤායතීති ආහ “දිබ්බවක්ඛුඤාණත්ථන්ති චුත්තං හොති” ති. දිබ්බසදිසත්තානිආදියු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. අයං පන විසෙසො – තත්ථ “සොතධාතු” ති පදං අපෙක්ඛිත්වා ඉත්ථිලිඬගවසෙන චුත්තං, ඉධ නපුංසකලිඬගවසෙන වත්තබ්බං. තත්ථ ව ආලොකපරිග්ගහෙන පයොජනං නත්ථි, ඉධ අත්ථිති චුත්තං “ආලොකපරිග්ගහෙන මහාජුතිකත්තාපි දිබ්බ” නිති, කසිණාලොකානුග්ගහෙන පත්තබ්බත්තා, සයං ඤාණාලොකඵරණභාවෙන ව මහාජුතිකභාවතොති අත්ථො. මහාජුතිකමිති හි “දිබ්බ” නිති චුච්චති “දිබ්බමිදං බ්‍යමිහ” නිතිආදියු. මහාගතිකත්තානි මහනියගමනත්තා, විමිහයනියපවත්තිකත්තානි අත්ථො. විමිහයනියා හිස්ස පවත්ති තිරොකුට්ඨාදිගතරූපදස්සනතො. “දිබ්බසදිසත්තා” ති ව හීනුපමාදස්සනං දෙවතානං දිබ්බවක්ඛුතොපි ඉමස්ස මහානුභාවත්තා. තෙන දිබ්බවක්ඛුලාභාය යොගිනො පරිකම්මකරණං තප්පටිපක්ඛාහිභවස්ස අත්ථතො තස්ස විජයිවිජා නාම හොති, දිබ්බවක්ඛුලාහි ව ඉද්ධිමා දෙවතානං වචනග්ගහණක්ඛන්ධමධමදානවසෙන මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරාදයො විය දානග්ගහණලක්ඛණෙ, වොහාරෙ ව පවත්තෙය්‍යානි එවං විහාරවිජයිවිජාවොහාරජුතිගතිසඬ්ඛාතානං අත්ථානං වසෙන ඉමස්ස අභිඤ්ඤාඤාණස්ස දිබ්බවක්ඛුභාවසිද්ධිතො . සද්දවිදු ව තෙසු එව අත්ථෙසු දිවු-සද්දං ඉච්ඡන්තිති චුත්තං “තං සබ්බං සද්දසත්ථානුසාරෙන වෙදිතබ්බ” නිති.

දස්සනවිධෙය්‍යානි රූපදස්සනභාවෙන. වක්ඛුතා හි සත්තා රූපං පස්සන්ති. යථා මංසවක්ඛු විඤ්ඤාණාධිව්ඨිතං සමවිසමං ආවික්ඛන්තං විය පවත්ති, න තථා ඉදං. ඉදං පන සයමෙව තතො සාතිසයං වක්ඛුකිච්චකාරීති ආහ “වක්ඛුකිච්චකරණෙන වක්ඛුමිවානිපි වක්ඛු” ති. “දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතුත්තා” ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විචරිතුං “යො හි” නිආදි චුත්තං. උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්හානි පරතො උපපත්තියා අදස්සනතො එත්ථෙව්‍යං සත්තො උච්ඡින්නො, එවමිතරෙහිති. නවසත්තපානුභාවදිට්ඨිං ගණ්හානි ලාභී අධිච්චසමුප්පත්තිකො විය. බුද්ධපුත්තා පස්සන්තියෙවානි උත්තරපදාවධාරණං, න පුරිමපදාවධාරණං. එවං හි ජයද්දිසජාතකාදිහි අවිරොධො සිද්ධො හොති.

මනුස්සානං ඉදන්ති මානුසකං, මනුස්සානං ගොවරහුතං රූපාරම්මණං. තදඤ්ඤස්ස පන දිබ්බතිරොහිතානිසුබ්බමාදිහෙදස්ස රූපස්ස දස්සනතො අතික්කන්තමානුසකං. එවරූපඤ්ච මනුස්සපචාරං අතික්කන්තං නාම හොතිති ආහ “මනුස්සපචාරං අතික්කමිත්වා රූපදස්සනෙනා” ති. එවං විසයමුඛෙන දස්සෙත්වා ඉදානි විසයිමුඛෙන දස්සෙතුං “මානුසකං වා” නිආදි චුත්තං. තත්ථාපි මංසවක්ඛාතික්කමො තස්ස කිච්චාතික්කමෙනෙව දට්ඨබ්බො.

දිබ්බවක්ඛුතානි දිබ්බවක්ඛුඤාණෙනපි. දට්ඨුං න සක්කා ඛණස්ස අතිඉත්තරතාය අතිසුබ්බමතාය කෙසඤ්චි රූපස්ස. අපිව දිබ්බවක්ඛුස්ස පච්චුප්පන්නං රූපාරම්මණං, තඤ්ච පුරෙජාතපච්චයභුතං, න ව ආවජ්ජනපරිකම්මෙහි විනා මහග්ගහස්ස පවත්ති අත්ථි, නාපි උප්පජ්ජමානමෙව රූපං ආරම්මණපච්චයො භවිතුං සක්කොති, හිජ්ජමානං වා. තස්මා “චුතුපපාතක්ඛණෙ රූපං දිබ්බවක්ඛුතා දට්ඨුං න සක්කා” ති සුචුත්තමෙන. යදි දිබ්බවක්ඛුඤාණං රූපාරම්මණමෙව, අථ කස්මා “සත්තෙ පස්සති” ති චුත්තන්ති? යෙභුයොන සත්තසන්නානගතරූපදස්සනතො එවං චුත්තං. සත්තගහණස්ස වා කාරණභාවතො වොහාරවසෙන චුත්තන්තිපි කෙචි. තෙ වචමානානි අධිප්පෙනානි සම්බන්ධො. එවරූපෙති න චුතුපපාතක්ඛණසමිඨිතොති අධිප්පායො.

මොහුපනිස්සයං නාම කම්මං නිහිනං නිහිනඵලං හොතිති ආහ “මොහනිස්සන්දයුත්තත්තා” ති. තබ්බිපරිතෙති තස්ස හිළිතාදිභාවස්ස විපරිතෙ , අහිළිතෙ අනොහිළිතෙ අනොඤ්ඤාතෙ අනවඤ්ඤාතෙ චිත්තිකතෙති අත්ථො. සුවණ්ණෙනි සුන්දරවණ්ණෙ. දුබ්බණ්ණෙනි අසුන්දරවණ්ණෙ. සා පනායං සුවණ්ණදුබ්බණ්ණනා යථාක්කමං කම්මස්ස අදොසදොසුපනිස්සයතාය හොතිති ආහ “අදොසනිස්සන්දයුත්තත්තා” නිආදි. සුන්දරං ගතිං ගතා සුගතානි ආහ “සුගතිගතෙ” ති, සුගතිං උපපන්නෙති අත්ථො. අලොභජ්ඣාසයා සත්තා වදඤ්ඤා විගතමච්ඡෙරා අලොභුපනිස්සයෙන කම්මුතා සුභගා සමිද්ධා හොත්තිති ආහ “අලොභනිස්සන්දයුත්තත්තා වා අඩ්ඨෙ මහද්ධනෙ” ති. දුක්ඛං ගතිං ගතා දුග්ගතානි ආහ “දුග්ගතිගතෙ” ති. ලොභජ්ඣාසයා සත්තා ලුද්ධා මච්ඡරිතො ලොභුපනිස්සයෙන කම්මුතා දුග්ගතා දුරුපෙනා හොත්තිති ආහ “ලොභනිස්සන්දයුත්තත්තා වා දලිද්දෙ අප්පන්නපානෙ” ති.

උපවිතර්ති ඵලාවහභාවෙන කතං. යථා කතං හි කම්මං ඵලදානසමත්ථං හොති, තථා කතං උපවිතං. වචමානෙතිආදීහි දිබ්බවක්ඛුකිච්චං. චූත්තර්ති විසයමුඛෙන විසයිබ්බාපාරමාහ. පුරිමෙහීති වා “දිබ්බෙන වක්ඛුනා”තිආදීති පදානි සන්ධාය චූත්තං. ආදීහීති එත්ථ ව-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො . තස්මා “දිබ්බෙන...පෙ.... පස්සති”ති ඉමෙහි, “වචමානෙ”තිආදීහි ව දිබ්බවක්ඛුකිච්චං චූත්තර්ති අත්ථො.

ඉමිනා පන පදෙනාති “යථාකම්මප්පගෙ සත්තෙ පජානාති”ති ඉමිනා වාක්‍යෙන. ඉධ භික්ඛුති ඉමස්මිං සාසනෙ භික්ඛු, දිබ්බවක්ඛුඤාණලාභීති අධිප්පායො. සො ව දිබ්බවක්ඛුඤාණලාභී නෙරයිකෙ ව සත්තෙ පච්චක්ඛතො දිස්වා යිතො. එවං මනසි කරොතීති තෙසං නෙරයිකානං නිරයසංවත්තනියස්ස කම්මස්ස ඤාතුකාමතාවසෙන පාදකප්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය පරිකම්මවසෙන මනසි කරොති. කිං ණු බොතිආදි මනසිකාරවිධිදස්සනං. එවං පන පරිකම්මං කත්වා පාදකප්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨිතස්ස තං කම්මං ආරම්මණං කත්වා ආවජ්ජනං උප්පජ්ජති, තස්මිං නිරුද්ධෙ වත්තාරි, පඤ්ච වා ජවනානි ජවත්තීතිආදි සබ්බං චූත්තනයමෙව. “විසුං පරිකම්මං නාම නත්ථි”ති ඉදං පන දිබ්බවක්ඛුඤාණෙන විනා යථාකම්මප්පගඤාණස්ස විසුං පරිකම්මං නත්ථිති අධිප්පායෙන චූත්තං. එවඤ්චෙන ඉච්ඡිතබ්බං, අඤ්ඤා යථාකම්මප්පගඤාණස්ස මහග්ගහභාවො එව න සියා. දෙවානං දස්සනෙපි එසෙව නයො. නෙරයිකදෙවග්ගහණං වෙන්ථ නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. ආකඩ්ඛමානො හි දිබ්බවක්ඛුලාභී අඤ්ඤගතිකෙසුපි එවං පටිපජ්ජතියෙව. තථා හි වක්ඛති “අපායග්ගහණෙන තිරච්ඡානයොනිං දීපෙති”ති (විසුද්ධි. 2.411), “සුගතිග්ගහණෙන මනුස්සගතිපි සධ්ගස්සති”ති (විසුද්ධි. 2.411) ව. තං නිරයසංවත්තනියං කම්මං ආරම්මණං එතස්සාති තංකම්මාරම්මණං. ඵාරුසකවනාදීසුති ආදි-සද්දෙන විත්තලතාවනාදීනං සධ්ගහො.

යථා විමස්සාති යථා ව ඉමස්ස යථාකම්මප්පගඤාණස්ස විසුං පරිකම්මං නත්ථි, එවං අනාගතංසඤාණස්සපිති විසුං පරිකම්මාභාවං නිදස්සෙති. තත්ථ කාරණමාහ “දිබ්බවක්ඛුපාදකානෙව හි ඉමානි”ති. තත්‍රායමධිප්පායො – යථා දිබ්බවක්ඛුලාභී නිරයාදිඅභිමුඛං ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා, නෙරයිකාදිකෙ සත්තෙ දිස්වා තෙහි පුබ්බෙ ආයුහිතං නිරයසංවත්තනියාදිකං කම්මං තාදිසෙන සමාදානෙන, තජ්ජෙන ව මනසිකාරෙන පරික්ඛතෙ විත්තෙ යාථාවතො ජානාති, එවං යස්ස යස්ස සත්තස්ස සමනන්තරා අනාගතං අත්තභාවං ඤාතුකාමො තං තං ඔදිස්ස ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා තෙන තෙන අතීතෙ, එතරහි වා ආයුහිතං තස්ස නිබ්බත්තකං කම්මං යථාකම්මප්පගඤාණෙන දිස්වා තෙන නිබ්බත්තෙතබ්බං අනාගතං අත්තභාවං ඤාතුකාමො තාදිසෙන සමාදානෙන, තජ්ජෙන ව මනසිකාරෙන පරික්ඛතෙ විත්තෙ යාථාවතො ජානාති. එසෙව නයො තතො පරෙසුපි අත්තභාවෙසු. එතං අනාගතංසඤාණං නාම. යස්මා එතං ද්වයං දිබ්බවක්ඛුඤාණෙ සතියෙව සිප්ඤාති, නාසති. තෙන චූත්තං “ඉමානි දිබ්බවක්ඛුනා සහෙව ඉප්ඤාති”ති.

කායෙන දුට්ඨු වරිතං, කායතො වා උප්පන්නං කිලෙසපුත්තිකත්තා දුට්ඨං වරිතං කායදුට්ඨවරිතන්ති එවං යොජෙතබ්බො. කායොති වෙන්ථ වොපනකායො අධිප්පෙනො. කායවිඤ්ඤත්තිවසෙන පවත්තං අකුසලං කායකම්මං කායදුට්ඨවරිතන්ති. ඉතරෙසුති වච්ඡිමනොදුට්ඨවරිතෙසු. යස්මිං සන්තානෙ කම්මං කතුපවිතං, අසතිස්ස අන්තරුපවිජෙදෙ විජාකාරහභාවස්ස අවිගච්ඡනතො සො තෙන සහිතොයෙවාති වත්තබ්බොති ආහ “සමන්තාගතාති සමච්චිභුතා”ති. “අනත්ථකාමා හුත්වා”ති එතෙන මාතෘපිතරො විය පුත්තානං, ආවරියුපජ්ඣායා විය ව නිස්සිතකානං අත්ථකාමා හුත්වා ගරහකා උපවාදකා න හොන්තීති දස්සෙති. ගුණපරිධංසනෙනාති විජ්ජමානානං ගුණානං විද්ධංසනෙන, විනාසනෙනාති අත්ථො. නනු ව අන්තිමවත්ථුනාපි උපවාදො ගුණපරිධංසනමෙවාති? සච්චමෙතං. ගුණාති පනෙත්ථ ක්කානාදිවිසෙසා උත්තරිමනුස්සධම්මා අධිප්පෙනාති සීලපරිධංසනං විසුං ගහිතං. තෙනාහ “නත්ථි ඉමෙසං සමණධම්මො”තිආදි. සමණධම්මොති ව සීලසංයමං සන්ධාය වදති. ජානං වාති යං උපවදති, තස්ස අරියභාවං ජානන්තො වා. අජානං වාති අජානන්තො වා. ජානනං අජානනං වෙන්ථ අප්පමාණං, අරියභාවො එව පමාණං. තෙනාහ “උභයථාපි අරියුපවාදොව හොති”ති. “අරියො”ති පන අජානතො අදුට්ඨවිත්තස්සෙව තත්ථ අරියගුණාභාවං පච්චෙදන්තස්ස ගුණපරිධංසනං න හොතිති තස්ස අරියුපවාදො නත්ථිති වදන්ති. සතෙකිච්ඡං පන හොති බ්මාපනෙන, න අනන්තරියං විය අතෙකිච්ඡං.

රුප්ඤාතිති තුදති, දුක්ඛං චෙදනං උප්පාදෙතිති අත්ථො. තන්ති තං ථෙරං, තං වා කිරියං. ජානන්තො එව ථෙරො “අත්ථි තෙ, ආවුසො, පතිට්ඨා”ති පුච්ඡි. ඉතරොපි සච්චාභිසමයො සාසනෙ පතිට්ඨාති ආහ “සොතාපන්නො අහ”න්ති. ථෙරො තං කරුණායමානො “බ්ණාසවො තයා උපවදිතො”ති අත්තානං ආවිකාසි.

සචෙ නවකතරා හොන්ති තස්මිං විහාරෙ භික්ඛු. සම්මුඛා අබ්මාපෙන්තෙපිති පුරතො බ්මාපනෙ අසම්භවන්තෙපි. “අබ්මන්තෙ”ති වා පායො. තං සොතාපන්නස්ස වසෙන චෙදිතබ්බං.

පරිනිබ්බතමඤ්චට්ඨානන්ති පූජාකරණට්ඨානං සන්ධායාහ.

සමාදානබ්බට්ඨෙත සමාදානාති, කම්මානි සමාදානාති යෙසං, තෙ කම්මසමාදානා, මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන කම්මසමාදානා, හෙතුඅත්ථං වා අන්තොගධං කත්වා මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන පරෙ කම්මෙසු සමාදාපකා මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානා. තයිමමත්ථං දස්සෙන්නො “මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙනා”තිආදිමාහ. සීලසම්පන්නොතිආදි පරිපක්කිත්ථියස්ස මග්ගසමඬ්ඛිතො වසෙන චූත්තං. අග්ගමග්ගට්ඨෙ පන වත්තබ්බමෙව නත්ථි. අඤ්ඤන්ති අරහත්තං. එවංසම්පදන්ති යථා තං අවස්සම්භාවී, එවමිදම්පිති අත්ථො. තං වාවං අප්පභායාතිආදීසු අරියුපවාදං සන්ධාය “පුන

එවරුපිං වාචං න වක්ඛාමී”ති වදන්තො වාචං පජහති නාම, “පුන එවරුපං චිත්තං න උප්පාදෙස්සාමී”ති චිත්තෙන්තො චිත්තං පජහති නාම, “පුන එවරුපිං දිට්ඨිං න ගණ්ඨිස්සාමී”ති පජහන්තො දිට්ඨිං පජහති නාම, තථා අකරොන්තො නෙව පජහති, න පටිතිස්සජ්ජති. යථාහතං නික්ඛන්තො, එවං නිරයෙති යථා නිරයපාලෙහි ආහරිත්වා නිරයෙ යපිතො, එවං නිරයෙ යපිතොයෙවාති අත්ථො. මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන අකත්තබ්බං නාම පාපං නත්ථී, යතො සංසාරබාණුභාවොපි නාම හොතිති ආහ “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමානි, භික්ඛවෙ, වජ්ජානී”ති.

“උච්ඡින්නභවනෙන්තිකො, භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස කායො තිට්ඨති, අයඤ්චෙව කායො, ඛනිද්ධා ව නාමරුප”න්ති (දී. නි. 1.147) එවමාදීසු විය ඉධ කාය-සද්දො ඛන්ධපඤ්චකවිසයොති ආහ “කායස්ස හෙදාති උපාදින්නක්ඛන්ධපරිවචාගා”ති. අවිතරාගස්ස මරණතො පරං නාම භවන්තරුපාදානමෙවාති ආහ “පරං මරණාති තදනන්තරං අභිනිබ්බන්තික්ඛන්ධග්ගහණෙ”ති. යෙන තිට්ඨති, තස්ස උපච්ඡෙදෙනෙව කායො භිජ්ජතිති ආහ “කායස්ස හෙදාති ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදා”ති.

එති ඉමස්මා සුඛන්ති අයො, පුඤ්ඤන්ති ආහ “පුඤ්ඤසම්මතා අයා”ති. අයන්ති එතස්මා සුඛානීති ආයො, පුඤ්ඤකම්මාදිසුඛසාධනං. තෙනාහ “සුඛානං වා ආයස්ස අභාවා”ති. ඉයති අස්සාදියතීති අයො, අස්සාදොති ආහ “අස්සාදසඤ්ඤිතො අයො”ති.

නාගරාජාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සුපණ්ණාදීනං සඬගභො. අසුරසදිසන්ති පෙනාසුරසදිසං. සොති අසුරකායො. සබ්බසමුස්සයෙහීති සබ්බෙහි සම්පත්තිසමුස්සයෙහි. චුත්තවිපරියායෙනාති “සුට්ඨු වරිතං, සොහනං වා වරිතං අනවජ්ජන්තා”තිආදිනා “කායදුච්චරිතෙනා”තිආදිනං පදානං චුත්තස්ස අත්ථස්ස විපරියායෙන.

නිගමනවචනං චුත්තස්සෙවත්ථස්ස පුන වචනන්ති කත්වා. අයමෙන්ථ සඬබ්බෙපත්ථොති “දිබ්බෙන වක්ඛුනා... පෙ.... පස්සති”ති එත්ථ අයං යථාචුත්තො සඬබ්බෙපත්ථො.

412. කසිණාරම්මණන්ති අට්ඨන්තම්පි කසිණානං වසෙන කසිණාරම්මණං. සබ්බාකාරොනාති “චුද්දසවිධෙන චිත්තපරිදමනෙන අට්ඨධග්ගසමන්තාගමෙන භූමිපාදපදමුලසම්පාදනෙනා”ති ඉමිනා සබ්බජ්ජකාරෙන. අභිනිහාරක්ඛමං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණාභිමුඛං පෙසනාරහං පෙසනායොග්ගං කත්වා. ආසන්නං කාතබ්බන්ති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණුප්පත්තියා සම්පභූතං කාතබ්බං. තත්ථ උපචාරජ්ඣානං පගුණතරං කත්වා ආරම්මණඤ්ච වඩ්ඪෙත්තබ්බං. තෙනාහ “උපචාරජ්ඣානගොචරං කත්වා වඩ්ඪෙත්තවා යපෙනබ්බ”න්ති. තත්ථාති තස්මිං වඩ්ඪිතෙ කසිණාරම්මණෙ. අප්පනාති ඝානවසෙන අප්පනා. න හි අකතපරිකම්මස්ස අභිඤ්ඤාවසෙන අප්පනා ඉජ්ඣති. තෙනාහ “පාදකප්ඣානනිස්සයං හොති”ති, පාදකප්ඣානාරම්මණං හොතිති අත්ථො. න පරිකම්මනිස්සයන්ති පරිකම්මස්ස තං කසිණාරම්මණං අපස්සයො න හොති. තථා සති රූපදස්සනං න සියා. ඉමෙසුති යථාචුත්තෙසු තෙජොකසිණාදීසු තීසු කසිණෙසු. උප්පාදෙත්වාති උපචාරජ්ඣානුප්පාදනෙන උප්පාදෙත්වා. උපචාරජ්ඣානපවත්තියා හි සද්ධිං පටිභාගනිමිත්තුප්පත්ති. තත්ථාති කසිණානිද්දෙසෙ.

අන්තොයෙව රූපගතං පස්සිතබ්බං න ඛනිද්ධා වික්ඛෙපාපත්තිහෙතුභාවතො. පරිකම්මස්ස වාරො අතික්කමතිති ඉධ පරිකම්මං නාම යථාචුත්තකසිණාරම්මණං උපචාරජ්ඣානං, තං රූපගතං පස්සතො න පවත්නති. කසිණාලොකවසෙන ව රූපගතදස්සනං, කසිණාලොකො ව පරිකම්මවසෙනාති තද්දුභයම්පි පරිකම්මස්ස අප්පවත්තියා න හොති. තෙනාහ “තතො ආලොකො අන්තරධායති, තස්මිං අන්තරහිතෙ රූපගතම්පි න දිස්සති”ති. රූපගතං පස්සතො පරිකම්මස්ස වාරො අතික්කමති, පරිකම්මතික්කන්තස්ස කසිණාරම්මණං ඤාණං න හොතිති රූපගතං න දිස්සති, කථං පන පටිපජ්ජිතබ්බන්ති ආහ “අථානෙනා”තිආදි. එවං අනුක්කමෙනාති පුනප්පුනං පාදකප්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා තතො තතො චුට්ඨාය අභිණ්භං ආලොකස්ස ඵරණවසෙන ආලොකො ථාමගතො හොති විරට්ඨායී. තථා ව සති තත්ථ සුචරම්පි රූපගතං පස්සතෙව. තෙන චුත්තං “එත්ථ ආලොකො...පෙ.... හොති”ති.

ස්වායමත්ථො තිණුක්කුපමාය විභාවෙනබ්බොති දස්සෙන්තො ආහ “රත්තිං තිණුක්කායා”තිආදි. තත්ථ පුනප්පුනං පවෙසනන්ති පුනප්පුනං පාදකප්ඣානසමාපජ්ජනං. ථාමගතාලොකස්ස යථාපරිච්ඡෙදෙන ධානන්ති යත්තකං ධානං පරිච්ඡින්නිත්වා කසිණං වඩ්ඪිතං, ථාමගතස්ස ආලොකස්ස තත්තකං ඵරිත්වා අවට්ඨානං.

අනාපාඨගතන්ති ආපාඨගමනායොග්ගස්ස වසෙන චුත්තං. අන්තොකුච්ඡිගතාදි පන තදභාවතො තෙන විසෙසිතබ්බමෙව. තදෙවාති දිබ්බවක්ඛුමෙව . එත්ථාති එතෙසු රූපමාරබ්භ පවත්තචිත්තෙසු. රූපදස්සනසමත්ථන්ති රූපං සභාවතො විභාවනසමත්ථං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං විය. පුබ්බභාගචිත්තානීති ආවජ්ජනපරිකම්මසඬබ්බානාති පුබ්බභාගචිත්තානි. තානි හි ආරම්මණං කරොන්තානිපි න යථාවතො තං විභාවෙත්වා පවත්තන්ති ආවජ්ජනසම්පට්ච්ඡනචිත්තානි විය.

තං පනෙතං දිබ්බවක්ඛු. පරිපන්ථොති අන්තරායිකො. ඝානවිබ්භන්තකොති ඝානුම්මත්තකො ඝානභාවනාමුඛෙන උම්මාදප්පත්තො. අප්පමත්තෙන භවිතබ්බන්ති “දිබ්බවක්ඛු මයා අධගත”න්ති සන්තොසං.

අනාපජ්ජිත්වා විපස්සනානුයොගවසෙන වා සච්චාභිසමයවසෙන වා අප්පමත්තෙන භවිතබ්බං.

“එවං පස්සිතුකාමෙන” තිආදිනා දිබ්බවක්ඛුස්ස නානාවජ්ජනපරිකම්මඤ්චෙව දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණඤ්ච දස්සිතං, න තස්ස උප්පත්තික්කමොති තං දස්සෙතුං “තත්ත්වය” න්තිආදි චුත්තං. තං භෙට්ඨා චුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

චුතුපපාතඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පකිණ්ණකකථාවණ්ණනා

413. ඉතිනි එවං චුත්තප්පකාරෙනාති අත්ථො. තෙන “සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ” තිආදිනා (දී. නි. 1.244-245; ම. නි. 1.384, 431-433; පාරා. 12-14) යථාදස්සිතපාළිගතිං, තස්සා අත්ථවිචරණනයඤ්ච පච්චාමසති. සච්චෙසු විය අරියසච්චාති බන්ධෙසු උපදානක්ඛන්ධා අන්තොගධා. තදුභයෙ ව සභාවතො, සමුදයතො, අත්ථභිගමතො, අස්සාදතො, ආදීනවතො, නිස්සරණතො ව යථාභුතං සයම්භුඤ්ඤාණෙන අවෙදි අඤ්ඤාසි පටිච්ඡික්ඛි පච්චෙදෙසි වාති සාතිසයෙන පඤ්චක්ඛන්ධාවබ්බොධෙන භගවා ව පොමෙතබ්බොති ආහ “පඤ්චක්ඛන්ධවිදු” ති. ඤත්වා විඤ්ඤෙය්‍යාති සම්බන්ධො. තාසුති පඤ්චසු අභිඤ්ඤාසු. තග්ගහණෙනෙව ව පරිභණ්ඩඤ්ඤාණානං ගහිතත්තා “පඤ්චා” ති චුත්තං. තෙනාහ “එතාසු හී” තිආදි.

තත්ථ පරිභණ්ඩඤ්ඤාණානීති පරිවාරඤ්ඤාණානි. යථා හි සිනෙරුස්ස පරිවාරට්ඨානානි යාති තංසිද්ධියා සිද්ධාති මෙබලට්ඨානානි පරිභණ්ඩානීති චුච්චන්ති, එවං ඉමානිපි දිබ්බවක්ඛුස්සිද්ධියා සිද්ධාති තස්ස පරිභණ්ඩානීති චුත්තානි. ඉධාගතානීති එත්ථ ඉධාති යථාදස්සිතාති සුත්තපදානි සන්ධාය චුත්තං. තතො අඤ්ඤෙසු පන සාමඤ්ඤඵලාදීසු මනොමයඤ්ඤාණම්පි විසුං අභිඤ්ඤාඤ්ඤාණභාවෙන ආගතං.

“තෙසු” ති ඉදං පච්චාමසනං කිං තිකානං, උදාහු ආරම්මණානන්ති? කිඤ්චෙත්ථ යදි තිකානං, තදයුත්තං. න හි තිකෙසු අභිඤ්ඤාඤ්ඤාණානි පවත්තන්ති. අථ ආරම්මණානං, තම්පි අයුත්තං. න හි අඤ්ඤං උද්දිස්සිත්වා අඤ්ඤස්ස පච්චාමසනං යුත්තන්ති. යථා ඉච්ඡති, තථා භවතු තාව තිකානං, නනු චුත්තං “න හි තිකෙසු අභිඤ්ඤාඤ්ඤාණානි පවත්තන්ති” ති? නායං විරොධො තිකවොභාරෙන ආරම්මණානංයෙව ගස්භමානත්තා. අථ වා පන භොතු ආරම්මණානං, නනු චුත්තං “න හි අඤ්ඤං උද්දිස්සිත්වා අඤ්ඤස්ස පච්චාමසනං යුත්ත” න්ති? අයම්පි න දොසො යථාචුත්තකාරණෙනෙවාති.

414. අසතිපි වත්ථුභෙදෙ භූමිකාලසන්තානභෙදවසෙන භින්නෙසු සත්තසු ආරම්මණෙසු. තිකවසෙන භෙස භෙදො ගහිතො. ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණස්ස මග්ගාරම්මණතාය අභාවතො ඉධ මග්ගාරම්මණතිකො න ලබ්භති. තන්ති ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං. කායං චිත්තසන්තිස්සිතං කත්වාතිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා චුත්තමෙව. උපයොගලද්ධන්ති ලද්ධඋපයොගවචනං. දුතියාවිභන්තිවසෙන චුත්තං “කායං පරිණාමෙති” ති. තෙනාහ “රූපකායාරම්මණතො” ති, රූපකායස්ස වණ්ණාරම්මණතොති අත්ථො.

තදෙව චිත්තන්ති යදෙව කායවසෙන චිත්තපරිණාමෙන චුත්තං පාදකප්ඤ්ඤානචිත්තං, තදෙව. රාමගාමෙ වෙතියං යථෙත්වා සෙසෙසු සත්තසු වෙතියෙසු ධාතුයො ඉද්ධියා ආභරිත්වා රාජගහෙ භූමිසරමණ්ඩපෙ කතං මහාධාතුනිධානං. “ඉමෙ ගන්ධා” තිආදිනා පච්චුප්පන්තො ගන්ධාදිකෙ ගහන්වාපි අසුස්සනාදිවිසෙසයුත්තං අනාගතමෙව නෙසං රූපං අධිට්ඨානචිත්තස්ස ආරම්මණං භොති අනාගතාධිට්ඨානත්තා. වත්තනියසෙනාසනං නාම විඤ්ඤාධිට්ඨියං විභාරො. දධිරසන්ති දධිමණ්ඩො, තං අධිට්ඨනත්තස්ස අනාගතං දධිමණ්ණං ආරම්මණං භොති. පච්චුප්පන්තාරම්මණං භොති පච්චුප්පන්තස්ස රූපකායස්ස ආරම්මණකරණතො.

සකායචිත්තානන්ති අත්තතො කායස්ස, චිත්තස්ස ව.

415. සද්දො ව පරිත්තො සබ්බස්ස රූපස්ස කාමාවචරභාවතො. විජ්ජමානමෙවාති වත්තමානංයෙව.

416. සොතාපන්නස්ස චිත්තන්ති සොතාපන්නස්ස ආවෙණිකං චිත්තං. සකදාගාමිස්සාතිආදීසුපි එසෙව නයො. යාව අරභතො නෙතබ්බන්ති “සකදාගාමී අනාගාමීතො චිත්තං න ජානාති, අනාගාමී අරභතො” ති එවං නෙතබ්බං. සබ්බෙසන්ති සබ්බෙසං අරියානං ජානාති, කො පන වාදො අනරියානං. අඤ්ඤොපි ව උපරිමො අනාගාමීආදි භෙට්ඨිමස්ස සකදාගාමීආදිකස්ස චිත්තං ජානාතිනි සම්බන්ධො.

අතිතස්ස, අනාගතස්ස ව පරස්ස චිත්තස්ස ජානනං සම්භවති, පච්චුප්පන්තස්ස පන න සම්භවතිනි අධිප්පායෙන සුවඡති “කථං පච්චුප්පන්තං ආරම්මණං භොති” ති. ඉතරො යත්ථ සම්භවති, තංදස්සනත්ථං පච්චුප්පන්තං තාව විභජිත්වා දස්සෙන්තො “පච්චුප්පන්තං නාම තිව්ධ” න්තිආදිමාහ. තත්ථ උප්පාදට්ඨිතිභභිග්ගපත්තන්ති උප්පාදං, ධීනිං, භඩ්ගඤ්ච පත්තං, බණන්තයපරියාපන්නන්ති අත්ථො. එත්ථන්තරෙ එකද්වෙසන්තතිවාරා වෙදිතබ්බාති එත්ථන්තරෙ පවත්තා රූපසන්තතිවාරා එකද්වෙසන්තතිවාරා නාමාති වෙදිතබ්බාති අත්ථො. ආලොකට්ඨානතො ඔචරකං පටිට්ඨස්ස

පහෙව තත්ව නිසිනිසස්ස විය යාව රුපගතං පාකටං හොති. තත්ව උපධිසවෙලා අවිභ්‍රතවාරා, උපධිසවෙලා විභ්‍රතවාරා, තද්‍රුහයං ගහෙන්වා “ද්වෙ සන්තතිවාරා”ති චූත්තං. තයිදං න සබ්බසාධාරණං, එකච්චස්ස සීසම්පි පාකටං හොතිති “එකද්වෙසන්තතිවාරා”ති එකග්ගහණම්පි කතං, අතිපරිත්තසභාවඋතුආදිසමුට්ඨානා වා එකද්වෙසන්තතිවාරා වෙදිතබ්බා.

තීරෙ අක්කන්තඋදකලෙබ්බා නාම කාලුස්සියං ගතා තීරසම්පෙ උදකරාජී. යාව න විජ්ජසිද්ධිති කාලුස්සියවිගමෙන යාව විජ්ජසන්තා න හොති. කෙච් පන “අතින්තෙ තීරෙ අල්ලපාදෙන අක්කන්තෙ යාව පාදෙ උදකලෙබ්බා න විජ්ජසිද්ධිති, න සංසිද්ධිති, න චූපසම්මති”ති එවමෙන්ව අත්ථං වදන්ති. තෙ පනෙතෙ කිරියාහෙදෙන චූත්තා කාලවිසෙසා, න අඤ්ඤාමඤ්ඤා සමසමා, උනාධිකභාගවන්තොව දට්ඨබ්බා. ද්වෙ තයො ජවනවාරා කාමාවචරජවනවසෙන වෙදිතබ්බා, න ඉතරජවනවසෙන. න හි තෙ පරිමිතකාලා, අනන්තරා පවත්තභවධිගාදයොපි තදන්තොගධාව දට්ඨබ්බා. තද්‍රුහයන්ති රුපාරුපසන්තතිද්වයං.

එකභවපරිච්ඡින්නන්ති පටිසන්ධිචූතිපරිච්ඡින්නං. එකභවපරියාපන්නං ධම්මජාතං එතරහිති වත්තබ්බං අද්ධාපච්චුප්පන්නං නාම. මනොති සසම්පයුත්තං විඤ්ඤාණමාහ. ධම්මාති ආරම්මණධම්මා. මනොති වා මනායතනං. ධම්මාති වෙදනාදයො අරුපක්ඛන්ධා. උභයමෙතං පච්චුප්පන්නන්ති අද්ධාපච්චුප්පන්නං හොන්තං එතං උභයං හොතිති අත්ථො. විඤ්ඤාණන්ති නිකන්තිවිඤ්ඤාණං. තඤ්ඤි තස්මිං පච්චුප්පන්නෙ ඡන්දරාගවසෙන පටිබද්ධං හොති. අභිනන්දනීති තණ්හාදිට්ඨාභිනන්දනාහි අභිනන්දනී. තථාභූතො ව වත්ථුපරිඤ්ඤාය අභාවතො තෙසු පච්චුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු සංභීරති තණ්හාදිට්ඨිහි ආකඩ්ඪියති. එත්ථ ව ද්වාදසායතනානං “එතං පච්චුප්පන්න”න්ති (ම. නි. 3.284) ආගතත්තා තත්ථ පවත්තො ඡන්දරාගො අද්ධාපච්චුප්පන්නාරම්මණො, න ඛණපච්චුප්පන්නාරම්මණොති විඤ්ඤායතිති දස්සෙන්තො “යං සන්ධාය හද්දෙකරත්තසුත්තෙ...පෙ.... සංභීරතිති චූත්ත”න්ති ආහ. “පච්චුප්පන්නඤ්ච යො ධම්මං, තත්ථ තත්ථ විපස්සති”ති (ම. නි. 3.272, 285) එත්ථාපි විපස්සනාවිත්තං ඛණපච්චුප්පන්නං, විපස්සිතබ්බධම්මා අද්ධාපච්චුප්පන්නාති ගහෙන්බ්බං. අඤ්ඤා චිපස්සනාව න සම්භවෙයා. “ඛණපච්චුප්පන්නං පාළියං ආගත”න්ති න චූත්තං තස්ස වසෙන ආරම්මණකරණස්ස අට්ඨකථායං අනාගතත්තා.

කෙච්ති අභයගිරිවාසිනො. එකක්ඛණෙ චිත්තං උප්පජ්ජතිති ඉද්ධිචිත්තස්ස උප්පත්තිසමකාලමෙව පරචිත්තස්සපි උප්පත්තිසම්භවතොති යුත්තිදස්සනං. යථා ආකාසෙනිආදි සදිසුදාහරණං. තං පන තෙසං වචනං අයුත්තං. කස්මා? මග්ගචලවීථිනො අඤ්ඤත්ථ අනිට්ඨෙ යානෙ ආවජ්ජනප්පනානං නානාරම්මණභාවජ්ජන්තිදොසතොති යුත්තිවචනං.

යදි එවං කථං වෙතොපරියඤාණං පච්චුප්පන්නාරම්මණං හොතිති ආහ “සන්තතිපච්චුප්පන්නං පනා”තිආදි . අද්ධාපච්චුප්පන්නං පන ජවනවාරෙන දීපෙනබ්බං, න සකලෙන පච්චුප්පන්නද්ධුනාති අධිප්පායො.

තත්‍රායං දීපනාතිආදි ජවනවාරස්ස අද්ධාපච්චුප්පන්නභාවදීපනමුඛෙන ඉද්ධිචිත්තස්ස පවත්තිආකාරදීපනං. ඉතරානීති ආවජ්ජනපරිකම්මචිත්තාති. එත්ථ ව “කෙච්”ති යදිපි අභයගිරිවාසිනො අධිප්පෙනා, තෙ පන චිත්තස්ස ධීතික්ඛණං න ඉච්ඡන්තිති “ධීතික්ඛණෙ වා පටිච්ඡ්ඤාති”ති න වත්තබ්බං සියා. තථා යෙ “ඉද්ධිමස්ස ව පරස්ස ව එකක්ඛණෙ චිත්තං උප්පජ්ජති”ති වදන්ති, තෙසං “ධීතික්ඛණෙ වා භඩ්ගක්ඛණෙ වා පටිච්ඡ්ඤාති”ති වචනං න සමෙති. න හි තස්මිං ඛණද්වයෙ උප්පජ්ජමානං පරචිත්තෙන සහ එකක්ඛණෙ උප්පජ්ජති නාමාති. ධීතිභඩ්ගක්ඛණෙසු ව උප්පජ්ජමානං එකදෙසං පච්චුප්පන්නාරම්මණං, එකදෙසං අනිතාරම්මණං ආපජ්ජති. යඤ්ච චූත්තං “පරස්ස චිත්තං ජානිස්සාමිති රාසිවසෙන මහාජනස්ස චිත්තෙ ආවජ්ජිතෙ”ති, එත්ථ ව මහාජනො අත්ථතො පරෙ අනෙකපුග්ගලාති “පරෙසං චිත්තං ජානිස්සාමි”ති ආවජ්ජනප්පවත්ති වත්තබ්බා සියා. අථාපි පරස්සාති මහාජනස්සාති අත්ථො සම්භවෙයා, තථාපි තස්ස එකපුග්ගලස්සෙව වා චිත්තරාසිං ආවජ්ජිත්වා එකස්ස පටිච්ඡ්ඤානං අයුත්තං. න හි රාසිආවජ්ජනං එකදෙසාවජ්ජනං හොතිති, තස්මා තෙහි “මහාජනස්ස චිත්තෙ ආවජ්ජිතෙ”තිආදි න වත්තබ්බං.

යං පන තෙ වදන්ති “යස්මා ඉද්ධිමස්ස ව පරස්ස ව එකක්ඛණෙ චිත්තං උප්පජ්ජති”ති. තත්ථායං අධිප්පායො යුත්තො සියා, වෙතොපරියඤාණලාභී පරස්ස චිත්තං ඤාතුකාමො පාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා චූට්ඨාය අනිතාදිවිභාගං අකත්වා චිත්තසාමඤ්ඤෙන “ඉමස්ස චිත්තං ජානාමි, ඉමස්ස චිත්තං ජානාමි”ති පරිකම්මං කත්වා පුන පාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා චූට්ඨාය සාමඤ්ඤෙනෙව චිත්තං ආවජ්ජිත්වා තිණ්ණං, වතුන්තං වා පරිකම්මානං අනන්තරා වෙතොපරියඤාණෙන පරචිත්තං පටිච්ඡ්ඤාති විභාවෙති රූපං විය දිබ්බවක්ඛුනා. තතො පරං පන කාමාවචරචිත්තෙහි සරාගාදිවත්ථානං හොති නිලාදිවත්ථානං විය. තත්ථ දිබ්බවක්ඛුනා දිට්ඨහදයවත්ථුරුපස්ස සත්තස්ස අභිමුඛිභූතස්ස චිත්තසාමඤ්ඤෙන චිත්තං ආවජ්ජයමානං ආවජ්ජනං අභිමුඛිභූතං විජ්ජමානං චිත්තං ආරම්මණං කත්වා චිත්තං ආවජ්ජෙති. පරිකම්මාති ව තං තං විජ්ජමානං චිත්තං චිත්තසාමඤ්ඤෙනෙව ආරම්මණං කත්වා චිත්තජානනපරිකම්මාති හුත්වා පවත්තන්ති. වෙතොපරියඤාණං පන විජ්ජමානං චිත්තං පටිච්ඡ්ඤාන්තං විභාවෙන්තං තෙන සහ එකක්ඛණෙ එව උප්පජ්ජති.

තත්ථ යස්මා සන්තානස්ස සන්තානග්ගහණතො එකත්තවසෙන ආවජ්ජනාදිති “චිත්ත”න්ත්වෙව පවත්තාති. තඤ්ච චිත්තමෙව, යං වෙතොපරියඤාණෙන විභාවිතං. තස්මා සමානාකාරප්පවත්තිතො න අනිට්ඨෙ මග්ගචලවීථිනො අඤ්ඤස්මිං යානෙ නානාරම්මණතා ආවජ්ජනප්පනානං හොති. පච්චුප්පන්නාරම්මණඤ්ච පරිකම්මං.

පව්වුප්පන්තාරම්මණස්ස වෙනොපරියඤාණස්ස ආසෙවනපච්චයෙන පච්චයොති සිද්ධං හොති. අතීතත්තිකො ච ඵලං උපපන්නො හොති. අඤ්ඤා ඝණත්තිපව්වුප්පන්නෙ, අද්ධාපව්වුප්පන්නෙ ච “පව්වුප්පන්න”න්ති ඉධ වුව්වමානෙ අතීතානාගතානඤ්ච පව්වුප්පන්නා ආපජ්ජෙය්‍ය. තථා ච සති “පව්වුප්පන්නො ධම්මො පව්වුප්පන්නස්ස ධම්මස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති වත්තබ්බං සියා, න ච තං වුත්තං. “අතීතො ධම්මො පව්වුප්පන්නස්ස ධම්මස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො. පුරිමා පුරිමා අතීතා බන්ධා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං පව්වුප්පන්නානං බන්ධානං අනන්තර ...පෙ.... අනුලොමං ගොත්‍රභුස්සා”තිආදී වචනතො (පට්ඨා. 2.18.5) න අද්ධාසන්තතිපව්වුප්පන්නෙස්වෙච ච අනන්තරාතීතා වත්තාරො බන්ධා අතීතාති විඤ්ඤායන්ති. න ච අභිධම්මමානිකායං (ධ. ස. තිකමානිකා 18-19) ආගතස්ස පව්වුප්පන්නපදස්ස අද්ධාසන්තතිපව්වුප්පන්නපදත්ථතා කත්ථවි පාළියං වුත්තා. තස්මා තෙහි ඉද්ධිමස්ස ච පරස්ස ච එකක්ඛණෙ චිත්තූප්පත්තියා වෙනොපරියඤාණස්ස පව්වුප්පන්තාරම්මණතා වුත්තා. යදා පන “යං ඉමස්ස චිත්තං පචත්තං, තං ජානාමි. යං භවිස්සති, තං ජානාමි”ති වා ආහොගං කත්වා පාදකජ්ඣානසමාපජ්ජනාදීනි කරොති, තදා ආවජ්ජනපරිකම්මානි, වෙනොපරියඤාණඤ්ච අතීතානාගතාරම්මණානෙව හොන්ති ආවජ්ජනෙතෙව විභාගස්ස කතත්තා.

යෙ පන “ඉද්ධිමා පරස්ස චිත්තං ජානිතුකාමො ආවජ්ජෙති, ආවජ්ජනං ඛණපව්වුප්පන්නං ආරම්මණං කත්වා තෙතෙව සභ නිරුජ්ඣති. තතො වත්තාරි, පඤ්ච වා ජවනානි, යෙසං පච්ඡිමං ඉද්ධිචිත්තං, සෙසානි කාමාවචරානි, තෙසං සබ්බෙසම්පි තදෙව නිරුද්ධං චිත්තං ආරම්මණං හොති, න ච තානි නානාරම්මණානි හොන්ති අද්ධානවසෙන පව්වුප්පන්තාරම්මණත්තා”ති ඉදං වචනං නිස්සාය “ආවජ්ජනජවනානං පව්වුප්පන්නාතීතාරම්මණභාවෙපි නානාරම්මණභාවො විය එකද්විතිවතුපඤ්චචිත්තක්ඛණානාගතෙසුපි චිත්තෙසු ආවජ්ජිතෙසු ආවජ්ජනජවනානං යථාසම්භවං අනාගතපව්වුප්පන්නාතීතාරම්මණභාවෙපි නානාරම්මණතා න සියා. තෙන චතුපඤ්චචිත්තක්ඛණානාගතෙ ආවජ්ජිතෙ අනාගතාරම්මණපරිකම්මානන්තරං ඛණපව්වුප්පන්තාරම්මණං වෙනොපරියඤාණං සිද්ධ”න්ති වදන්ති. තෙසං වාදො “අනාගතාරම්මණො ධම්මො පව්වුප්පන්තාරම්මණස්ස ධම්මස්ස ආසෙවනපච්චයෙන පච්චයො, පව්වුප්පන්තාරම්මණො ධම්මො අතීතාරම්මණස්ස ධම්මස්ස ආසෙවනපච්චයෙන පච්චයො”ති ඉමෙසං පඤ්භානං අනුද්ධට්ඨත්තා, ගණනාය ච “ආසෙවනෙ තිණ්”ති (පට්ඨා. 2.19.39) වුත්තත්තා න සිජ්ඣති. න හි කුසලකිරියාමහග්ගතං අනාසෙවනං අත්ථිති. එතස්ස ච වාදස්ස නිස්සයභාවො ආවජ්ජනජවනානං ඛණපව්වුප්පන්නනිරුද්ධාරම්මණතාවචනස්ස න සිජ්ඣති, “යං පචත්තං, පචත්තිස්සති වා”ති විසෙසං අකත්වා ගහණෙ ආවජ්ජනස්ස අනාගතග්ගණභාවං, තදභාවා ජවනානම්පි වත්තමානග්ගණභාවඤ්ච සන්ධායෙව තස්ස වුත්තත්තා. තදා හි භවධිග්වලනානන්තරං අභිමුඛිභූතමෙව චිත්තං ආරබ්භ ආවජ්ජනා පචත්තතිති ජානනචිත්තස්සපි වත්තමානාරම්මණභාවෙ ආවජ්ජනජානනචිත්තානං සභට්ඨානදොසාපත්තියා, රාසිඑකදෙසාවජ්ජනපට්ඨෙවෙධෙ සම්පත්තසම්පත්තාවජ්ජනජානනෙ ච අතිට්ඨෙ යානෙ ආවජ්ජනජවනානං නානාරම්මණභාවදොසාපත්තියා ච යං වුත්තං “ඛණපව්වුප්පන්නං චිත්තං වෙනොපරියඤාණස්ස ආරම්මණං හොති”ති, තං අයුත්තන්ති පටික්ඛිපිත්වා යථාවුත්තදොසාපත්තිං, කාලවසෙන ච අද්ධාසන්තතිපව්වුප්පන්තාරම්මණත්තා නානාරම්මණභාවං දිස්වා ආවජ්ජනජවනානං වත්තමානං නිරුද්ධාරම්මණභාවො වුත්තොති. තම්පි වචනං පුරිමවාදිනො නානුජානෙය්‍යුං. තස්මිං හි සති “ආවජ්ජනා කුසලාන”න්තිආදීසු (පට්ඨා 1.1.417) විය අඤ්ඤපදසංඛිගහිතස්ස අනන්තරපච්චයවිධානතො “පව්වුප්පන්තාරම්මණආවජ්ජනා අතීතාරම්මණානං බන්ධානං අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති ච වත්තබ්බං සියා, න ච වුත්තන්ති.

කස්මා පනෙවං වෙනොපරියඤාණස්ස පව්වුප්පන්තාරම්මණතා විචාරිතා, නනු “අතීතො ධම්මො පව්වුප්පන්නස්ස ධම්මස්ස, අනාගතො ධම්මො පව්වුප්පන්නස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 2.18.2) එතෙසං විභඩ්ගෙසු “අතීතා බන්ධා ඉද්ධිවිධඤාණස්ස වෙනොපරියඤාණස්ස පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණස්ස යථාකම්මුපගඤාණස්ස ආවජ්ජනාය ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො, අනාගතා බන්ධා ඉද්ධිවිධඤාණස්ස වෙනොපරියඤාණස්ස අනාගතංසඤාණස්ස ආවජ්ජනාය ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති, උප්පන්නත්තිකෙ ච “අනුප්පන්නා බන්ධා උප්පාදිනො බන්ධා ඉද්ධිවිධඤාණස්ස වෙනොපරියඤාණස්ස අනාගතංසඤාණස්ස ආවජ්ජනාය ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 2.17.3) වෙනොපරියඤාණග්ගණං කත්වා “පව්වුප්පන්නො ධම්මො පව්වුප්පන්නස්ස ධම්මස්සා”ති (පට්ඨා. 2.18.3) එතස්ස විභඩ්ගෙ “පව්වුප්පන්නා බන්ධා ඉද්ධිවිධඤාණස්ස ආවජ්ජනාය ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 2.18.3), උප්පන්නත්තිකෙ ච “උප්පන්නා බන්ධා ඉද්ධිවිධඤාණස්ස ආවජ්ජනාය ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 2.17.2) එත්තකස්සෙව වුත්තත්තා පව්වුප්පන්නෙ චිත්තෙ වෙනොපරියඤාණං නප්පචත්තතිති විඤ්ඤායති. යදි හි පචත්තෙය්‍යා, පුරිමෙසු විය ඉතරෙසු ච වෙනොපරියඤාණග්ගණං කත්තබ්බං සියාති? සච්චං කත්තබ්බං, නයදස්සනවසෙන පන තං සංඛිත්තන්ති අඤ්ඤාය පාළියා විඤ්ඤායති.

“අතීතාරම්මණො ධම්මො පව්වුප්පන්තාරම්මණස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො, අනාගතාරම්මණො ධම්මො පව්වුප්පන්තාරම්මණස්ස, පව්වුප්පන්තාරම්මණො ධම්මො පව්වුප්පන්තාරම්මණස්සා”ති (පට්ඨා. 2.19.20-22) එතෙසං හි විභඩ්ගෙසු “වෙනොපරියඤාණෙන අතීතාරම්මණපව්වුප්පන්නචිත්තසමඛිගිස්ස චිත්තං ජානාති, අතීතාරම්මණො පව්වුප්පන්නා බන්ධා වෙනොපරියඤාණස්ස ආවජ්ජනාය ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො, වෙනොපරියඤාණෙන අනාගතාරම්මණපව්වුප්පන්නචිත්තසමඛිගිස්ස චිත්තං ජානාති, අනාගතාරම්මණො පව්වුප්පන්නා බන්ධා වෙනොපරියඤාණස්ස ආවජ්ජනාය ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො, වෙනොපරියඤාණෙන පව්වුප්පන්තාරම්මණපව්වුප්පන්නචිත්තසමඛිගිස්ස චිත්තං ජානාති, පව්වුප්පන්තාරම්මණො පව්වුප්පන්නා බන්ධා

වෙනොපරියඤාණස්ස ආවජ්ජනාය ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයෝ”ති (පටියා. 2.19.20-22) වෙනොපරියඤාණස්ස පච්චුප්පන්තාරම්මණෙ පවත්ති චූත්තාති. තෙනෙවායං විචාරණා කතාති වෙදිතබ්බා.

417. තෙසන්ති තෙසු ද්විසු ඤාණෙසුති නිද්ධාරණෙ සාම්ච්චනං. චිත්තමෙව ආරම්මණං වෙනොපරියඤාණත්තාති අධිප්පායො. තෙනාහ “අඤ්ඤං ඛන්ධං වා ඛන්ධජ්ජවිබ්බද්ධං වා න ජානාති”ති. තත්ථ ඛන්ධජ්ජවිබ්බද්ධං නාමගොත්තාදි. යදි එවං කථං මග්ගාරම්මණන්ති ආහ “මග්ගසම්පයුක්තචිත්තාරම්මණත්තා පන පරියායනො මග්ගාරම්මණන්ති චූත්ත”න්ති. වෙනනාමත්තමෙව ආරම්මණං, තථා හි තං “යථාකම්මුපගඤාණ”න්ති චූච්චතිති අධිප්පායො. ඛන්ධජ්ජවිබ්බද්ධෙසුති එත්ථ නිබ්බානම්පි ඛන්ධජ්ජවිබ්බද්ධමෙව. ඛන්ධෙහි විසයිකතත්තාති වදන්ති. තථා හි චූත්තං අවය්සාලිතියං “අතීතෙ බුද්ධා මග්ගං භාවයිංසු, ඵලං සච්ඡාකංසු, අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායිංසුති ඡින්නවට්ඨකානුස්සරණවසෙන මග්ගඵලනිබ්බානපච්චවෙක්ඛණතොපි අප්පමාණාරම්මණ”න්ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1421). තත්ථ මග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණාති තාව පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණෙන මග්ගඵලෙසු ඤාණෙසු පවත්තන්ති. නිබ්බානපච්චවෙක්ඛණඤ්ච නිබ්බානාරම්මණෙසු අප්පමාණධම්මෙසු ඤාණෙසුති මග්ගාදිපච්චවෙක්ඛණාති පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණස්ස අප්පමාණාරම්මණතං සාධෙන්නීති වෙදිතබ්බාති. “අප්පමාණා ඛන්ධා පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයෝ”ඉච්චෙව (පටියා. 9.12.58) හි චූත්තං, න චූත්තං “නිබ්බාන”න්ති. තස්මා පුබ්බෙතිවාසඤාණෙන එව මග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණකිච්චෙ චූච්චමානෙපි නිබ්බානපච්චවෙක්ඛණතා න සක්කා වත්තුං. අට්ඨකථායං පන නිබ්බානාරම්මණතා නිදස්සිතා.

කුසලා ඛන්ධාති ඉද්ධිවිධපුබ්බෙතිවාසානාගතංසඤාණාපෙක්ඛො බහුවචනනිද්දෙසො, න වෙනොපරියයථාකම්මුපගඤාණාපෙක්ඛාති තෙසං චතුක්ඛන්ධාරම්මණභාවස්ස අසාධකොති වෙ? න, අඤ්ඤත්ථ “අචිත්තක්ඛච්චාරමත්තා ඛන්ධා ව විචාරො ව වෙනොපරියඤාණස්ස පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණස්ස අනාගතංසඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයෝ”ති (පටියා. 2.6.72), “සචිත්තක්ඛසච්චාරා ඛන්ධා ව චිත්තක්කො ව වෙනොපරියඤාණස්ස පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණස්ස අනාගතංසඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයෝ”ති (පටියා. 2.6.73) ව චූත්තත්තා වෙනොපරියඤාණාපෙක්ඛාපි බහුවචනනිද්දෙසොති ඉමස්ස අත්ථස්ස සිද්ධිතො. එවම්පි යථාකම්මුපගඤාණස්ස “අචිත්තක්ඛච්චාරමත්තා ඛන්ධා ව විචාරො වා”තිආදියු අචූත්තත්තා චතුක්ඛන්ධාරම්මණතා න සිජ්ඣතිති? න, තත්ථ අවචනස්ස අඤ්ඤාකාරණත්තා. යථාකම්මුපගඤාණෙන හි කම්මසංසට්ඨා වත්තාරො ඛන්ධා කම්මමුඛෙන ගස්හති. තඤ්චි යථා වෙනොපරියඤාණං පුරිමපරිකම්මවසෙන අචිත්තකාදිච්චාගං, සරාගාදිච්චාගඤ්ච චිත්තං විභාවෙති, න එවං විභාගං විභාවෙති. කම්මවසෙනෙව පන සමුදායං විභාවෙති, තස්මා “අචිත්තක්ඛච්චාරමත්තා ඛන්ධා ව විචාරො වා”තිආදිකෙ විභාගකරණෙ තං න චූත්තං, න චතුක්ඛන්ධානාරම්මණතොති. ඉදං පනස්ස අකාරණන්ති කෙච්. තත්ථාපි “පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණස්ස යථාකම්මුපගඤාණස්ස අනාගතංසඤාණස්සා”ති පට්ඨන්ති එව. න හි තං කුසලාකුසලච්චාගං විය සචිත්තකාදිච්චාගං කම්මං විභාවෙතුං අසමත්ථං. දුච්චරිතසුචරිතච්චාචනම්පි හි ලොභාදිඅලොභාදිසම්පයොගවිභාගවිසෙසච්චාචනං හොතිති.

“පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණං නාමගොත්තානුස්සරණකාලෙ න චත්තබ්බාරම්මණ”න්ති එත්තකමෙව අට්ඨකථායං චූත්තං. නාමගොත්තං පන ඛන්ධුපනිඛන්ධො සම්මුතිසිද්ධො බ්‍යඤ්ජනත්ථො, න බ්‍යඤ්ජනන්ති. අයමෙත්ථ අම්මාකං ඛන්තිති ආවරියස්සායං අත්තනො මති. යං පන චූත්තං “න බ්‍යඤ්ජන”න්ති, තස්ස සමත්ථනං “බ්‍යඤ්ජනඤ්චි”තිආදි.

419. කාමාවචරෙ නිබ්බන්තිස්සතිති නිබ්බන්තික්ඛන්ධජානනාමාහ.

420. එත්ථාති එත්තස්මිං අජ්ඣත්තාරම්මණත්තිකවසෙන අභිඤ්ඤාඤාණානං, ආරම්මණච්චාරො. “අජ්ඣත්තාරම්මණඤ්චෙව බහිද්ධාරම්මණඤ්චා”ති එකජ්ඣං ගහෙත්වා යං චූත්තං පොරාණට්ඨකථායං, තං “කාලෙන...පෙ.... හොතියෙවා”ති ඉමිනා අධිප්පායෙන චූත්තන්ති අත්ථො. න හි අජ්ඣත්තබහිද්ධා නාම විසුං එකං අත්ථි, නාපි තං එකජ්ඣං ආරම්මණං කරියතිති. යදි එවං තිකො එව න පුරති පදද්වයාසභිගහිතස්ස තතියස්ස අත්ථන්තරස්ස අභාවතො, න, පකාරහෙදවිසයන්තා තිකනිද්දෙසස්ස. තථා හි අට්ඨකථායං “තෙ එව තිජ්ජකාරෙපි ධම්මෙ”ති චූත්තං. තෙ එව අජ්ඣත්තාදිවසෙන තිවිධෙපි ධම්මෙති අත්ථො. එත්ථ හි “තෙ එව ධම්මෙ”ති අවත්වා “තිජ්ජකාරෙ”ති වචනං පකාරහෙදනිබන්ධනා අයං තිකදෙසනාති දස්සනත්ථං. යථා හි කුසලන්තිකාදීනං දෙසනා යථාරහං ධම්මානං ජාතිසම්පයොගජ්ජහනසික්ඛාභූමිආරම්මණජ්ජහෙදනියමකාලාදිහෙදනිබන්ධනා, න එවමයං ජාතිආදිහෙදනිබන්ධනා, නාපි සනිදස්සනන්තිකහෙතුදුකාදිදෙසනා විය සභාවාදිහෙදනිබන්ධනා, අථ බො පකාරහෙදනිබන්ධනා. පඤ්චෙව හි ඛන්ධා සසන්තතිපරියාපන්නතං උපාදාය “අජ්ඣත්තා”ති චූත්තා, පරසන්තතිපරියාපන්නතං උපාදාය “බහිද්ධා”ති, තදුභයං උපාදාය “අජ්ඣත්තබහිද්ධා”ති. තෙනාහ “අනිත්ථියබ්බද්ධරූපඤ්ච නිබ්බානඤ්ච යපෙත්වා සබ්බෙ ධම්මා සියා අජ්ඣත්තා, සියා බහිද්ධා, සියා අජ්ඣත්තබහිද්ධා”ති (ධ. ස. 1435). නනු චෙත්ථ අත්ථන්තරාභාවතො, පකාරන්තරස්ස ව අනාමට්ඨන්තා තතියො රාසි නත්ථිති? තයිදමෙවං. යදිපි හි පට්ඨපදෙන අසභිගහිතසභිගහන්තවසෙන දුතියපදස්ස පවත්තත්තා සබ්බෙපි සභාවධම්මා පදද්වයෙනෙව පරිග්ගහිතා, තෙහි පන විසුං විසුං ගහිතධම්මෙ එකජ්ඣං ගහණවසෙන තතියපදං චූත්තන්ති අත්ථෙව තතියො රාසි. න හි සමුදායො අවයවො හොති, හින්තවත්ථුකෙ පන ධම්මෙ අධිට්ඨානහෙදං අමුඤ්චිත්වා එකජ්ඣං ගහණං න සම්භවතිති කාලෙන අජ්ඣත්තං, කාලෙන බහිද්ධා ජානනකාලෙති චූත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

අභිඤ්ඤානිද්දෙසවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

ඉති තෙරසමපරිච්ඡේදවණ්ණනා.

14. බන්ධනිද්දෙසවණ්ණනා

පඤ්ඤාකථාවණ්ණනා

421. සබ්බකාමරොනාති උපචාරාකාරො, අප්පනාකාරො, වසිභාවාකාරො, විතක්කාදිසමතික්කමාකාරො, රූපාදීහි විරජ්ජනාකාරො, චූද්දසධා චිත්තස්ස පරිදමනාකාරො, පඤ්චවිධආනිසංසාධිගමාකාරොති එවමාදිනා සබ්බෙන භාවනාකාරෙන.

තදනන්තරාති “චිත්තං පඤ්ඤ”න්ති එවං දෙසනාක්කමෙන, පටිපත්තික්කමෙන ව තස්ස සමාධිස්ස අනන්තරං. පඤ්ඤා භාවෙනබ්බා සමාධිභාවනාය සමන්තාගතෙන හික්ඛුනාති සම්බන්ධො. “පඤ්ඤඤ්ච භාවය”න්ති එවං අතිසඛ්ඛෙපදෙසිතත්තා, ගාථාවණ්ණනායං වා “සමාධිසිලායං සුනිසිතං විපස්සනාපඤ්ඤාසත්ථ”න්ති එවං අතිවිය සඛ්ඛෙපෙන භාසිතත්තා අයං සා පඤ්ඤාති සභාවතො විඤ්ඤාතුමපි තාව න සුකරා. භාවනාවිධානස්ස පන අදස්සිතත්තා පගෙව භාවෙතුං න සුකරාති සම්බන්ධො. පුච්ඡනට්ඨෙත පඤ්ඤා, කම්මං කිරියා කරණං, පඤ්ඤාව කම්මං පඤ්ඤාකම්මං, පුච්ඡනපයොගොති අත්ථො.

කා පඤ්ඤාති සරූපපුච්ඡා. කෙනට්ඨෙත පඤ්ඤාති කෙන අත්ථෙත පඤ්ඤාති චූච්චති, “පඤ්ඤා”ති පදං කං අභිධෙයාත්ථං නිස්සාය පචන්තන්ති අත්ථො. සා පනායං පඤ්ඤා සභාවතො, කිච්චතො, උපට්ඨානාකාරතො, ආසන්තකාරණතො ව කථං ජානිතබ්බාති ආහ “කානස්සා ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානි”ති. කතිවිධාති පහෙදපුච්ඡා. කස්මා පනෙත්ථ සංකිලෙසවොදානපුච්ඡා න ගහිතාති? චූච්චතෙ – ලොකුත්තරාය තාව පඤ්ඤාය නත්ථෙව සංකිලෙසො. අසති ව තස්මිං කුතො වොදානපුච්ඡාති තදුභයං න ගහිතං. ලොකියාය පන තානි භාවනාවිධානෙ එව අන්තොගධානීති කත්වා විසුං න ගහිතාති මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිඅන්තොගධත්තා , සමාධිභාවනායං වා චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බානීති න ගහිතාති. පටිපත්ති නාම දිට්ඨානිසංසෙ එව භොතිති ආහ “පඤ්ඤාභාවනාය කො ආනිසංසො”ති.

422. තත්ත්වාති තස්මිං, තස්ස වා පඤ්ඤාකම්මස්ස. විස්සජ්ජනන්ති විවරණං. පුච්ඡිතො හි අත්ථො අවිභාවිතත්තා නිගුල්ලො මුට්ඨියං කතො විය තිට්ඨති, තස්ස විවරණං විස්සජ්ජනං විභූතභාවකරණතො. කා පඤ්ඤාති කාමඤ්ඤායං සරූපපුච්ඡා, විභාගවත්තානං පන සභාවච්චාවනං විභාගදස්සනමුඛෙනෙව භොතිති විභාගො තාව අනවසෙසතො දස්සෙතබ්බො. තංදස්සනෙන ව අයමාදිනවොති දස්සෙතුං “පඤ්ඤා බහුවිධා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ බහුවිධාති කුසලාදිවසෙන අනෙකවිධා. නානප්පකාරාති අත්ථජායිකාදිහෙදෙන, සුතමයඤ්ඤාණාදිහෙදෙන ව නානාවිධා. තං සබ්බන්ති තං අනවසෙසං පඤ්ඤාවිභාගං. න සාධෙයානි විපස්සනාභාවනාය සද්ධිං මග්ගභාවනා ඉධ අධිප්පෙතත්ථො. තාය හි තණ්හාජටාච්ඡටනං, තඤ්ච න සාධෙයා. අනවසෙසතො හි පඤ්ඤාපහෙදෙ විස්සජ්ජියමානෙ “එකවිධෙන ඤාණවත්ථු”තිආදිකො (විහ. 751) සබ්බො ඤාණවත්ථු විහඬිගෙ, සුත්තන්තෙසු ව තත්ථ තත්ථ ආගතො පඤ්ඤාපහෙදො. සකලොපි වා අභිධම්මනයො ආහරිත්වා විස්සජ්ජෙතබ්බො භවෙයා, තථා ව සති ය්වායං ඉධ පඤ්ඤාභාවනාවිධි අධිප්පෙතො, තස්ස විස්සජ්ජනාය ඔකාසොව න භවෙයා. කිඤ්ච ය්වායං ධානාධානකම්මන්තරවිපාකන්තරාදිවිසයෙ පඤ්ඤාය පවත්තිහෙදො, සොපි යථාරහං සද්ධිං ඵලාඵලහෙදෙන විභජිත්වා විස්සජ්ජෙතබ්බො සියා. සො ව පන විස්සජ්ජියමානො අඤ්ඤදත්ථු චික්ඛෙපාය සංවත්තෙයා, යථා තං අවිසයෙ. තෙනාහ “උත්තරි ව චික්ඛෙපාය සංවත්තෙයා”ති. කුසලචිත්තසම්පයුත්තං විපස්සනාඤ්ඤාණන්ති එත්ථ කුසල-ග්ගහණෙන දුට්ඨමපි අබ්බාකතං නිවත්තෙති, තථා “අත්ථි සංකිලිට්ඨපඤ්ඤා”ති එවං පවත්තං මිච්ඡාචාදං පටිසෙධෙති. විපස්සනාඤ්ඤාණ-ග්ගහණෙන සෙසකුසලපඤ්ඤා.

423. සඤ්ජානනවිජානනාකාරවිසිට්ඨන්ති සඤ්ජානනාකාරවිජානනාකාරෙහි සාතිසයං. යතො නානප්පකාරතො ජානනං ජානනභාවො විසයග්ගහණාකාරො. සො හි නෙසං සමානො, න සඤ්ජානනාදිආකාරො. පිතකන්තිති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන “ලොහිතකං ඔදානං දීපං රස්ස”න්තිආදිකෙ සඤ්ඤාය ගහෙතබ්බාකාරෙ සඬිගණ්හාති. සඤ්ජානනමත්තමෙවොති එත්ථ සඤ්ජානනං නාම “නීලං පිත”න්තිආදිකං ආරම්මණෙ විජ්ජමානං වා අවිජ්ජමානං වා සඤ්ඤානිමිත්තං කත්වා ජානනං. තථා හෙසා පුන සඤ්ජානනපච්චයනිමිත්තකරණරසා. මත්ත-සද්දෙන විසෙසනිවත්තිඅත්ථෙත විජානනපජානනාකාරෙ නිවත්තෙති, එව-සද්දෙන කදාචපි ඉමිස්සා තෙ විසෙසා නත්ථෙවොති අවධාරෙති. තෙනාහ “අනිච්චං දුක්ඛ”න්තිආදි . තත්ථ විඤ්ඤාණකිච්චමපි කාතුං අසක්කොන්ති සඤ්ඤා කුතො පඤ්ඤාකිච්චං කරෙයානි “ලක්ඛණපට්ඨෙධං පාපෙතුං න සක්කොති”වචෙව චුත්තං, න චුත්තං “මග්ගපාතුභාව”න්ති. ආරම්මණෙ පවත්තමානං විඤ්ඤාණං න තත්ථ සඤ්ඤා විය නීලපිතාදිකස්ස සඤ්ජානනවසෙතෙව පවත්තති, අථ බො තත්ථ අඤ්ඤඤ්ච විසෙසං ජානන්තමෙව පවත්තතිති ආහ “විඤ්ඤාණ”න්තිආදි. කථං පන විඤ්ඤාණං ලක්ඛණපට්ඨෙධං පාපෙතිති? පඤ්ඤාය දස්සිතමග්ගෙන. ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාය හි අනෙකවාරං ලක්ඛණානි පටිච්ඡික්ඛිත්වා පටිච්ඡික්ඛිත්වා පවත්තමානාය පගුණභාවතො පරිවයවසෙන ඤාණවිජ්ජයුත්තවිත්තෙනපි විපස්සනා සම්භවති, යථා තං පගුණස්ස ගත්ථස්ස සජ්ඣායනෙ ඤායාගතාපි වාරා න විඤ්ඤායන්ති. ලක්ඛණපට්ඨෙධන්ති ව ලක්ඛණානං ආරම්මණකරණමත්තං සන්ධාය චුත්තං, න පටිච්ඡික්ඛනං. උස්සක්කිත්වාති උදයබ්බයඤ්ඤාණපටිපාටියා ආයුහිත්වා. මග්ගපාතුභාවං පාපෙතුං න සක්කොති අසම්බොධසභාවත්තා. චුත්තනයවසෙනාති විඤ්ඤාණෙ

වුත්තනයවසෙන ආරම්භණයට ජානාති, ලක්ඛණපටිවේදයට පාපෙති. අත්තනො පන අනඤ්ඤාසාධාරණෙන ආනුභාවෙන උස්සක්කිත්වා මග්ගපානුභාවයට පාපෙති.

ඉදානි යථාච්ඡන්තමත්ථං උපමාය පතිට්ඨාපෙතුං “යථා හී”ති ආදී වුත්තං. තත්ථ අජානබුද්ධීති අසඤ්ජානත්වා වහාරබුද්ධි. උපහොගපරිභොගන්ති උපහොගපරිභොගාරහං, උපහොගපරිභොගවත්ථුනං පටිලාභයොග්ගන්ති අත්ථො. ඡෙකොති මහාසාරො. කුටොති කභාපණපතිරූපකො තම්බකංසාදිට්ඨො. අද්ධසාරොති උපධිස්ථිතකො. ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන පාදසාර සමසාරපරොපාදසාරාදීනං සධිගහො. තෙ පකාරොති ඉන්ද්‍රියාලාජාතිපුප්ථාදිප්පකාරෙ වෙව ඡෙකාදිප්පකාරෙ ව.

සඤ්ඤා හීති ආදී උපමාසංසන්දනං. සඤ්ඤා විභාගං අකත්වා පිණ්ඩවසෙනෙව ආරම්භණස්ස ගහණතො දාරකස්ස කභාපණදස්සනසදිසි වුත්තං. තථා හි සා “යථා උපට්ඨිතවිසයපදට්ඨානා” වුවිවති. විඤ්ඤාණං ආරම්භණෙ එකච්චවිසෙසගහණසමත්ථතාය ගාමිකපුරිසස්ස කභාපණදස්සනසදිසි වුත්තං. පඤ්ඤා ආරම්භණෙ අනවසෙසවිසෙසාවබොධතො හෙරඤ්ඤිකස්ස කභාපණදස්සනසදිසි වුත්තාති දට්ඨබ්බං. “නානප්පකාරතො ජානන”න්ති ඉමිනා ඤෙය්‍යාධම්මා පටිවෙකං නානප්පකාරාති තෙසං යථාචතො අවබොධො පඤ්ඤාති දස්සෙති. තථා හි වුත්තං “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාට්මාගච්ඡන්ති”ති (මහානි. 156; වුළුති. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85).

යත්ථානි යස්මිං චිත්තූප්පාදෙ. න තත්ථ එකංසෙන හොතීති තස්මිං චිත්තූප්පාදෙ පඤ්ඤා එකන්තෙන න හොති. න හි දුහෙතුකඅහෙතුකචිත්තූප්පාදෙසු පඤ්ඤා උප්පජ්ජති. අවිනිබ්බුත්තාති අවිසුත්තං. තෙහීති සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණෙහි. යථා හි සුබං පිතියා න නියමතො අවිසුත්තං, එවං සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණාති පඤ්ඤාය න නියමතො අවිසුත්තාති. යථා පන පිති සුබෙන නියමතො අවිසුත්තං, එවං පඤ්ඤා සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණෙහි නියමතො අවිසුත්තං. තස්මා එවං අවිනිබ්බුත්තෙසු ඉමෙසු තිස්ස ධම්මෙසු තෙසං විනිබ්භොගො දුක්කරොති තිණ්ණං ජනානං කභාපණදස්සනං නිදස්සිතන්ති. තෙසං දුට්ඨඤ්ඤායානානත්තකංයෙව වචනන්තරෙනපි දස්සෙතුං “තෙනාහා”ති ආදී වුත්තං. තත්ථ රූපධම්මෙසුපි තාව නානානදීනං උදකස්ස, නානාතෙලස්ස වා එකස්මිං භාජනෙ පක්ඛිපිත්වා මට්ඨස්ස “ඉදං අසුකාය නදියා උදකං, ඉදං අසුකතෙල”න්ති නිද්ධාරොත්වා සරූපතො දස්සනං දුක්කරං, කිමධිගං පන අරූපධම්මෙසුති දස්සෙත්තො “යං අරූපීනං චිත්තවෙතසිකාන”න්ති ආදිමාහ.

424. ධම්මානං සකො භාවො, සමානො ව භාවො ධම්මසභාවො. තත්ථ පයමෙන කක්ඛලුප්පනාදිසලක්ඛණං ගහිතං, දුතියෙන අනිච්චදුක්ඛතාදියාමඤ්ඤලක්ඛණං. තදුග්ගස්ස ව යථාචතො පටිච්ඡේදනලක්ඛණං පඤ්ඤාති ආහ “ධම්මසභාවපටිවේදලක්ඛණං පඤ්ඤා”ති. සට්ඨාදිපටිච්ඡාදකස්ස බාහිරන්ධකාරස්ස දීපාලොකාදි විය යථාච්ඡන්තධම්මසභාවපටිච්ඡාදකස්ස මොහන්ධකාරස්ස විද්ධංසනරසා. උප්පජ්ජමානො එව හි පඤ්ඤාලොකො හදයන්ධකාරං විධමෙත්තො එවං උප්පජ්ජති, තතො එව ධම්මසභාවෙසු අසම්මුය්හනාකාරෙන පටිවුපතිට්ඨන්ති අසම්මොහපටිවුපට්ඨානා. කාරණභූතා වා සයං ඵලභූතං අසම්මොහං පටිවුපට්ඨාපෙතිති එවම්පි අසම්මොහපටිවුපට්ඨානා. විපස්සනාපඤ්ඤාය ඉධ අධිප්පෙතන්තා “සමාධි තස්සා පදට්ඨාන”න්ති වුත්තං. තථා හි “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති සුත්තපදං නිබන්ධනභාවෙන ආගතං (සං. නි. 3.5, 99; සං. නි. 5.1071; තෙත්ති. 40; මි. ප. 2.1.14).

පඤ්ඤාපහෙදකථාවණ්ණනා

425. ධම්මසභාවපටිවේදො නාම පඤ්ඤාය ආවෙණිකො සභාවො, න තෙනස්සා කොචි විභාගො ලබ්භතීති ආහ “ධම්මසභාවපටිවේදලක්ඛණෙන තාව එකවිධා”ති. ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකො වුවිවති වට්ටං, තප්පරියාපන්නතාය ලොකෙ නියුත්තං, තත්ථ වා විදිතාති ලොකියා. තත්ථ අපරියාපන්නතාය ලොකතො උත්තරා උත්තිණ්ණාති ලොකුත්තරා. ලොකුත්තරාපි හි මග්ගසම්පයුත්තා භාවෙතබ්බා. විපස්සනාපරියායොපි තස්සා ලබ්භතෙවාති ලොකුත්තර-ග්ගහණං න විරූප්ඤ්ඤාති. අත්තානං ආරම්භණං කත්වා පවත්තෙහි සහ ආසවෙහිති සාසවා, ආරම්භණකරණවසෙනපි තත්ථි එතිස්සා ආසවාති අනාසවා. ආදි-සද්දෙන ආසවච්ඡේදනසාසවදුක්ඛාදීනං සධිගහො දට්ඨබ්බො. නාමරූපච්චත්ථානවසෙනාති නාමච්චත්ථානවසෙන, රූපච්චත්ථානවසෙන ව. පයමං නිබ්බානදස්සනතො දස්සනඤ්ඤා, නිස්සයභාවතො සම්පයුත්තං ධම්මා භවන්ති එත්ථ, සයම්පි වා භවති උප්පජ්ජති න නිබ්බානං විය අපානුභාවන්ති භූමි වාති දස්සනභූමි, පයමමග්ගො. සෙසමග්ගන්තයං පන යස්මා පයමමග්ගෙන දිට්ඨස්මිංයෙව ධම්මෙ භාවනාවසෙන උප්පජ්ජති, න අදිට්ඨපුබ්බං කිඤ්චි පස්සති, තස්මා භාවනා ව යථාච්ඡන්තෙනත්ථෙන භූමි වාති භාවනාභූමි. තත්ථ පඤ්ඤා දස්සනභූමිභාවනාභූමිවසෙන දුට්ඨාති වුත්තං. සුතාදිතිරපෙක්ඛාය චිත්තාය නිබ්බත්තා චිත්තාමයා. එවං සුතමයා, භාවනාමයා ව. මයසද්දො පටිවෙකං සම්බන්ධිතබ්බො. ආයෙ වඩ්ඪියං කොසල්ලං ආයකොසල්ලං, අපායෙ අවඩ්ඪියං කොසල්ලං අපායකොසල්ලං, උපායෙ තස්ස තස්ස අත්ථස්ස නිබ්බත්තිකාරණෙ කොසල්ලං උපායකොසල්ලන්ති විසුං විසුං කොසල්ලපදං සම්බන්ධිතබ්බං. අප්ඤ්ඤානං අභිනිවෙසො පටිපජ්ජනං එතිස්සාති අප්ඤ්ඤානාභිනිවෙසා. එවං බහිද්ධාභිනිවෙසා, උභයාභිනිවෙසා ව වෙදිතබ්බා.

426. ලෝකියමග්ගසම්පයුත්තානි ලෝකියකුසලචිත්තප්පාදෙසු මග්ගසම්පයුත්තා, විසෙසනො දිට්ඨිවිසුද්ධිආදිවිසුද්ධිවතුක්කසභිගහිතමග්ගසම්පයුත්තා. සමුදායෙසු පවත්නා සමඤ්ඤා තදෙකදෙසෙසුපි චත්තනීති ආහ “මග්ගසම්පයුත්තා”ති, පච්චෙකම්පි වා සම්මාදිට්ඨිආදිනං මග්ගසමඤ්ඤාති කත්වා එවං වුත්තං.

ධම්මනානත්තභාවෙපි පදත්ථනානත්තමත්තෙන දුක්කරවචනං භොතීති වුත්තං “අත්ථනො පනෙසා ලෝකියලොකුත්තරාවා”ති. ආසවච්ඡේදපයුත්තසාසවදුකාදීසුපි විජ්ජපයුත්තතාදිග්ගහණමෙව විසෙසො, අත්ථනො ලෝකියලොකුත්තරාව පඤ්ඤාති ආහ “එසෙව නයො”ති. ආදි-සද්දෙන ඔසනීයඔසවිජ්ජපයුත්තඔසනීයාදිදුකානං සභිගහො දට්ඨබ්බො. පට්ඨමජ්ඣානිකානි චත්තාර මග්ගචිත්තානි, තථා දුතියාදිජ්ඣානිකානි චාති එවං සොළසසු මග්ගචිත්තෙසු. විපස්සනාපඤ්ඤාය ඉධ අධිජ්ජෙතත්තා මහග්ගපඤ්ඤා න ගහිතා.

427. අත්තනො චිත්තාවසෙනාති තස්ස තස්ස අනවජ්ජස්ස අත්ථස්ස සාධනෙ පරොපදෙසෙන විනා අත්තනො උපායචිත්තාවසෙනෙව. සුතවසෙනාති යථාසුතස්ස පරොපදෙසස්ස වසෙන. යථා තථා චාති පරතො උපදෙසං සුත්වා වා අසුත්වා වා සයමෙව භාවනං අනුසුඤ්ජත්තස්ස. “අජ්ජනාජ්ජත්තා”ති ඉදං සිබාජ්ජත්තභාවනාමයං දස්සෙතුං වුත්තං, න පන “අජ්ජනාජ්ජත්තාව භාවනාමයා”ති.

යොගවිහිතෙසුති පඤ්ඤාවිහිතෙසු පඤ්ඤාපරිණාමිතෙසු උපායසම්පාදිතෙසු. කම්මායතනෙසුති එත්ථ කම්මමෙව කම්මායතනං, කම්මඤ්ච තං ආයතනඤ්ච ආජීවානන්ති වා කම්මායතනං. එස නයො සිජ්ජායතනෙසුපි. තත්ථ දුට්ඨං කම්මං හිනඤ්ච වඩ්ඪකිකම්මාදි, උක්කට්ඨඤ්ච කසිවාණිජාදි. සිජ්ජමපි දුට්ඨං හිනඤ්ච නළකාරසිජ්ජාදි, උක්කට්ඨඤ්ච මුද්දාගණනාදි. විජ්ජාව විජ්ජාවයානං. තං ධම්මිකමෙව නාගමණ්ඩලපරිත්තථුධමනකමන්තසදිසං වෙදිතබ්බං. තාති පනෙතාති එකච්චෙ පණ්ඩිතා බොධිසත්තසදිසා මනුස්සානං එසුචිහාරං ආකඨ්ඨන්තා නෙව අඤ්ඤෙහි කරියමානාති පස්සන්ති, න වා කතාති උග්ගණ්හන්ති, න කට්ඨන්තානං සුණන්ති. අථ බො අත්තනො ධම්මතාය චිත්තාය කරොන්ති, පඤ්ඤවන්තෙහි අත්තනො ධම්මතාය චිත්තාය කතාතිපි අඤ්ඤෙහි උග්ගණ්හිත්වා කරොන්තෙහි කතසදිසානෙව භොන්ති.

කම්මස්සකතන්ති “ඉදං කම්මං සත්තානං සකං, ඉදං නො සක”න්ති එවං ජානනඤ්ඤාණං. සච්චානුලොමිකන්ති විපස්සනාඤ්ඤාණං. තං හි සච්චපට්ටෙධස්ස අනුලොමනතො “සච්චානුලොමික”න්ති වුච්චති. ඉදානිස්ස පචත්තනාකාරං දස්සෙතුං “රූපං අනිච්චන්ති වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ වා-සද්දෙන අනියමත්ථෙන දුක්ඛානත්තලක්ඛණානිපි ගහිතානෙචාති දට්ඨබ්බං නානත්තරියකභාවතො. යං හි අනිච්චං, තං දුක්ඛං. යං දුක්ඛං, තදනත්තාති. යං එවරුජින්නි යං එවං භෙට්ඨා නිද්දිට්ඨසභාවං. අනුලොමිකං ඛන්තින්තිආදීති පඤ්ඤාවෙවචනාති. සා හි භෙට්ඨා වුත්තානං කම්මායතනාදීනං අපච්චනීකදස්සනෙන අනුලොමනතො, තථා සත්තානං හිතවරියාය මග්ගසච්චස්ස, පරමත්ථසච්චස්ස, නිබ්බානස්ස ච අවිලොමනතො අනුලොමෙතීති අනුලොමිකා. සබ්බානිපි එතාති කාරණාති බමති දට්ඨං සක්කොතිති ඛන්ති. පස්සන්ති දිට්ඨි. රොවෙතිති රුචි. මුනාතිති මුනි. පෙක්ඛතිති පෙක්ඛා. තෙ ව කම්මායතනාදයො ධම්මා එතාය නිජ්ඣායමානා නිජ්ඣානං බමන්තිති ධම්මනිජ්ඣානබන්ති. පරතො අසුත්වා පටිලහතීති අඤ්ඤස්ස උපදෙසවචනං අසුත්වා සයමෙව චිත්තෙන්තො පටිලහති. අයං වුච්චතීති අයං චිත්තාමයා පඤ්ඤා නාම වුච්චති. සා පනෙසා අභිඤ්ඤාතානං බොධිසත්තානමෙව උජ්ජජ්ජති. තත්ථාපි සච්චානුලොමිකඤ්ඤාණං ද්විත්තංයෙව බොධිසත්තානං අන්තිමභවිකානං, සෙසපඤ්ඤා සබ්බෙසම්පි පූර්තපාරමීතං මහාපඤ්ඤානං උජ්ජජ්ජති. පරතො සුත්වා පටිලහතීති කම්මායතනාදීති පරෙන කරියමානාති වා කතාති වා දිස්වාපි පරස්ස කට්ඨමානස්ස වචනං සුත්වාපි ආවරියසන්තිකෙ උග්ගහෙත්වාපි පටිලද්ධා සබ්බා පරතො සුත්වාපි පටිලද්ධා නාමාති වෙදිතබ්බා. සමාපන්නස්සාති සමාපන්නිසම්භිග්ගස්ස, නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙවනං. විපස්සනාමග්ගපඤ්ඤා ඉධ “භාවනාමයා පඤ්ඤා”ති අධිජ්ජෙතා.

සාති “පරිත්තාරම්මණා මහග්ගතාරම්මණා”ති (විභ. 753) වුත්තපඤ්ඤා. ලෝකියවිපස්සනාති ලෝකියවිපස්සනාපඤ්ඤා. සා ලොකුත්තරවිපස්සනාති යා නිබ්බානං ආරබ්භ පවත්නා අජ්ජමාණාරම්මණා පඤ්ඤා වුත්තා, සා ලොකුත්තරවිපස්සනාති මග්ගපඤ්ඤා සන්ධායාහ. සා හි සබ්බාරානං අනිච්චතාදිං අගණ්හන්තිපි විපස්සනාකිච්චපාරිපූරියා, නිබ්බානස්ස වා තථලක්ඛණං විසෙසනො පස්සන්ති විපස්සනාති වුච්චති. ගොත්රභුඤ්ඤාණං පන කිඤ්චාපි අජ්ජමාණාරම්මණං, මග්ගස්ස පන ආවජ්ජනට්ඨානියත්තා න විපස්සනාවොහාරං ලහති.

අයන්ති එතාය සම්පත්තියොති ආයො, වුද්ධි. තත්ථ කොසල්ලන්ති තස්මිං අනත්ථහානිඅත්ථුජ්ජත්තිලක්ඛණෙ ආයෙ කොසල්ලං කුසලතා නිපුණතා.

තං පන එකන්තිකං ආයකොසල්ලං පාළිවසෙනෙව දස්සෙතුං “ඉමෙ ධම්මෙ”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඉදං වුච්චතීති යා ඉමෙසං අකුසලධම්මානං අනුජ්ජත්තිපහානෙසු, කුසලධම්මානඤ්ච උජ්ජත්තිට්ඨිතිසු පඤ්ඤා, ඉදං ආයකොසල්ලං නාමාති වුච්චති.

වුද්ධිලක්ඛණා ආයතො අපෙතත්තා අපායො, අවුද්ධි. තත්ථ කොසල්ලන්ති තස්මිං අත්ථහානිඅනත්ථුජ්ජත්තිලක්ඛණෙ අපායෙ කොසල්ලං කුසලතා අපායකොසල්ලං. තම්පි පාළිවසෙනෙව දස්සෙතුං.

“ඉමෙ ධම්මෙ” නිදාදි වුත්තං. තත්ථ ඉදං වුවච්ඡිති යා ඉමෙසං කුසලධම්මානං අනුප්පජ්ජනනිරුප්ඤ්ඤාසු, අකුසලධම්මානං චා උප්පත්තිවිධිත්තිසු පඤ්ඤා, ඉදං අපායකොසල්ලං නාමාති වුවච්ඡිති. ආයකොසල්ලං තාව පඤ්ඤා හොතු, අපායකොසල්ලං කථං පඤ්ඤා නාම ජාතාති? එවං මඤ්ඤති “අපායුප්පාදනසමත්ථතා අපායකොසල්ලං නාම සියා” ති, තං පන තස්ස මතිමත්තං. කස්මා? පඤ්ඤවා එව හි “මය්හං එවං මනසි කරොතො අනුප්පන්නා කුසලා ධම්මා නුප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා නිරුප්ඤ්ඤන්ති. අනුප්පන්නා අකුසලා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා පවඨස්න්ති” ති පජානාති, සො එවං ඤත්වා අනුප්පන්නෙ අකුසලෙ න උප්පාදෙති, උප්පන්නෙ පජහති. අනුප්පන්නෙ කුසලෙ උප්පාදෙති, උප්පන්නෙ භාවනාපාරිසුරිං පාපෙති. එවං අපායකොසල්ලම්පි පඤ්ඤා එවාති.

සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු. තෙසං තෙසං ධම්මානන්ති සත්තානං තංතංහිතසුඛධම්මානං. තඬ්ඬණ්ණප්පචත්තන්ති අච්චාසිකෙ කිච්චෙ වා භයෙ වා උප්පන්නෙ තස්ස තිකිච්ඡනත්ථං තස්මිංයෙව බණෙ පචත්තං. යානෙන උප්පත්ති එතස්ස අත්ථිති යානුප්පත්තිකං, යානසො එව උප්පජ්ජනකං. තනුපායාති තනු තනු කරණියෙ උපායභූතා.

ගහෙත්වාති “ඉදං රූපං, එත්තකං රූප” න්තිදාදිනා පරිග්ගණ්හනවසෙන ගහෙත්වා. උභයං ගහෙත්වාති “අප්ඤ්ඤාතං බහිද්ධා” ති උභයං අනුපුබ්බතො පරිග්ගහෙත්වා. අථ වා “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මං” න්ති එකප්පභාරෙතෙව සබ්බෙපි පඤ්චක්ඛන්ධෙ අවිභාගෙන පරිග්ගහෙත්වා. අයං පන තික්ඛවිපස්සකස්ස මහාපුඤ්ඤස්ස හික්ඛුතො විපස්සනාහිනිවෙසො.

428. දුක්ඛසච්චං ආරබ්භාති දුක්ඛසච්චං ආරම්මණං කත්වා, තප්පට්ඨිජාදකසම්මොභවිධංසනවසෙන ච පචත්තං ඤාණං දුක්ඛෙ ඤාණං. දුක්ඛසමුදයං ආරබ්භාති එත්ථාපි එසෙව නයො. තථා සෙසපද්දවයෙපි. පච්චවෙක්ඛණඤාණං හි වතුසච්චං ආරබ්භ පචත්තඤාණං නාම, තතියං පන මග්ගඤාණං, ඉතරසච්චාති විපස්සනාඤාණන්ති පාකට්ඨෙව.

“අත්ථාදීසු පහෙදගතාති ඤාණාති” ති සබ්බෙපෙන වුත්තමත්ථං පාළිවසෙනෙව විවරිතුං “වුත්තඤ්ඤෙත” න්තිදාදි වුත්තං. තත්ථ අත්ථෙ ඤාණං අත්ථපට්ඨසම්භිදාති යං අත්ථප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං අත්ථෙ පහෙදගතං ඤාණං, අයං අත්ථපට්ඨසම්භිදා නාම. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. ධම්මප්පහෙදස්ස හි සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං ධම්මෙ පහෙදගතං ඤාණං ධම්මපට්ඨසම්භිදා. නිරුත්තිප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං නිරුත්තාහිලාපෙ පහෙදගතං ඤාණං නිරුත්තිපට්ඨසම්භිදා. පට්භානප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං පට්භානෙ පහෙදගතං ඤාණං පට්භානපට්ඨසම්භිදා. නිරුත්තිපට්භානප්පහෙදා තඬ්ඬසයානං අත්ථාදීනං පච්චයුප්පන්නාදිහෙදෙහි හින්දිත්වා වෙදිතබ්බා.

නිබ්බානම්පි සම්පාපකහෙතුඅනුසාරෙන අරියති, අධිගම්මතිති අත්ථො. “යං කිඤ්චි පච්චයසම්භූත” න්ති එතෙන සච්චහෙතුධම්මපච්චයාකාරවාරෙසු ආගතාති දුක්ඛාදීති ගහිතාති. සච්චපච්චයාකාරවාරෙසු නිබ්බානං, පරියත්තිවාරෙ භාසිතත්ථො, අභිධම්මභාජනියෙ විපාකො, කිරියා වාති එවං පාළියං වුත්තානං එව වසෙන පඤ්ච අත්ථා වෙදිතබ්බා. දහතීති විදහති, නිබ්බත්තකහෙතුආදීනං සාධාරණමෙතං නිබ්බවනං. තදත්ථං පන විභාවෙතුං “පචත්තෙති වා සම්පාපුණ්ණං වා දෙති” ති වුත්තං. තෙසු පුරිමො අත්ථො මග්ගවජ්ජෙසු දට්ඨබ්බො. භාසිතම්පි හි අවබොධනවසෙන අත්ථං පචත්තෙති, මග්ගො පන නිබ්බානං පාපෙතිති තස්මිං පච්ඡිමො අත්ථො. නිබ්බානං හි පත්තබ්බො අත්ථො, භාසිතත්ථො ඤාපෙතබ්බො අත්ථො, ඉතරො නිබ්බත්තෙතබ්බො අත්ථොති එවං තිවිධො හොති.

“යො කොච්චි ඵලනිබ්බත්තකො හෙතු” ති එතෙන සච්චහෙතුධම්මපච්චයාකාරවාරෙසු ආගතාති සමුදයාදීති ගහිතාති, සච්චපච්චයාකාරවාරෙසු මග්ගො, පරියත්තිවාරෙ භාසිතං, අභිධම්මභාජනියෙ කුසලාකුසලන්ති එවං පාළියං වුත්තානං එව වසෙන පඤ්ච ධම්මා වෙදිතබ්බා. තත්ථ මග්ගො සම්පාපකො, භාසිතං ඤාපකො, ඉතරං නිබ්බත්තකොති එවං තිවිධො හෙතු වෙදිතබ්බො. එත්ථ ව කිරියානං අවිපාකතාය ධම්මභාවො න වුත්තො. යදි එවං විපාකා න හොන්තිති අත්ථභාවොපි න වත්තබ්බො? න, පච්චයුප්පන්නභාවතො. එවං සති කුසලාකුසලානම්පි අත්ථභාවො ආපජ්ජතිති වෙ? නායං දොසො අප්පට්ඨිද්ධත්තා. විපාකස්ස පන පධානහෙතුතාය පාකට්ඨාවතො ධම්මභාවො එව තෙසං වුත්තො. කිරියානං පච්චයභාවතො ධම්මභාවො ආපජ්ජතිති වෙ? නායං දොසො අප්පට්ඨිද්ධත්තා. කම්මඵලසම්බන්ධස්ස පන හෙතුභාවස්සාභාවතො ධම්මභාවො න වුත්තො. අපිව “අයං ඉමස්ස පච්චයො, අයං පච්චයුප්පන්නො” ති එතං හෙදමකත්වා කෙවලං කුසලාකුසලෙ, විපාකකිරියාධම්මෙ ව පච්චවෙක්ඛන්තස්ස ධම්මත්ථපට්ඨසම්භිදා හොන්තිති තෙසං අත්ථධම්මතා න වුත්තාති දට්ඨබ්බං.

අයමෙව හි අත්ථොති ය්වායං අත්ථධම්මානං පඤ්චධා විභජනවසෙන අත්ථො වුත්තො, අයමෙව අභිධම්මෙ විභජිත්වා දස්සිතොති සම්බන්ධො.

“ධම්මනිරුත්තාහිලාපෙ” ති එත්ථ ධම්ම-සද්දො සභාවචාකොති කත්වා ආහ “සභාවනිරුත්ති” ති, අවිපරිතනිරුත්තිති අත්ථො. තෙනාහ “අබ්බාහිවාරි වොභාරො” ති, තස්ස තස්ස අත්ථස්ස බොධනෙ පටිනියතසම්බන්ධො සද්දවොභාරොති අත්ථො. තදහිලාපෙති තස්ස සභාවනිරුත්තිසඤ්ඤිතස්ස අබ්බාහිවාරිවොභාරස්ස අභිලාපනෙ. සා පනායං සභාවනිරුත්ති මාගධභාසා. අත්ථතො නාමපඤ්ඤන්තිති ආවරියා. අපරෙ පන යදි සභාවනිරුත්ති පඤ්ඤන්තිසභාවා, එවං සති පඤ්ඤන්ති අභිලපිතබ්බා, න වචනන්ති ආපජ්ජති. න ව වචනතො අඤ්ඤං

අභිලපිතබ්බං උච්චාරෙනබ්බං අත්ථී. අප් එස්සාදිවචනෙහි බොධෙනබ්බං අභිලපිතබ්බං, එවඤ්ච සති අත්ථධම්මානම්පි බොධෙනබ්බත්තා තෙසම්පි නිරුත්තිභාවො ආපජ්ජති. එස්සොති ච සභාවනිරුත්ති, එස්සං එස්සාති න සභාවනිරුත්තිති දස්සිතොවායමත්ථො. න ච අවචනං එවංපකාරං අත්ථී. තස්මා වචනභූතාය එව තස්සා සභාවනිරුත්තිතා අභිලාපෙ උච්චාරණෙහි අත්ථො දට්ඨබ්බො.

තං සභාවනිරුත්තිසද්දං ආරම්මණං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං සභාවනිරුත්තාභිලාපෙ පහෙදගතං ඤාණං නිරුත්තිපටිසම්භිදා, “එවමයං නිරුත්තිපටිසම්භිදා සද්දාරම්මණා නාම ජාතා, න පඤ්ඤත්තිආරම්මණා”ති (විභ. අට්ඨ. 718) ච අට්ඨකථායං චූත්තත්තා නිරුත්තිසද්දාරම්මණාය සොතවිඤ්ඤාණවිටියා පරතො මනොද්චාරෙ නිරුත්තිපටිසම්භිදා පවත්තතිති වදන්ති. “නිරුත්තිපටිසම්භිදා පච්චුප්පන්තාරම්මණා”ති (විභ. 749) ච වචනසද්දං ගහෙත්වා පච්ඡා ජානනං සන්ධාය චූත්තන්ති. එවං පන අඤ්ඤස්මිං පච්චුප්පන්තාරම්මණෙ අඤ්ඤං පච්චුප්පන්තාරම්මණං චූත්තන්ති ආපජ්ජති. යථා පන දිබ්බසොතඤාණං මනුස්සාදිසද්දහෙදනිච්ඡයස්ස පච්චයභූතං තංතංසද්දවිභාවකං, එවං සභාවාසභාවනිරුත්තිනිච්ඡයස්ස පච්චයභූතං පච්චුප්පන්තසභාවනිරුත්තිසද්දාරම්මණං තංවිභාවකං ඤාණං නිරුත්තිපටිසම්භිදාති චූච්චමානෙ න කොචි පාළිවිරොධො. “තං සභාවනිරුත්තිසද්දං ආරම්මණං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්සා”ති ච “පච්චුප්පන්තසද්දාරම්මණං පච්චවෙක්ඛණං පවත්තෙන්තස්සා”ති න නසක්කා වත්තුං. තඤ්ඤි ඤාණං සභාවනිරුත්තිං විභාවෙන්තමෙව තංතංසද්දපච්චවෙක්ඛණානන්තරං තංතංපහෙදනිච්ඡයහෙතුභාවතො නිරුත්තිං භින්දන්තං පටිච්ඡිකුන්තමෙව උප්පජ්ජතිති පහෙදගතම්පි හොතිති.

සබ්බත්ථ ඤාණන්ති සබ්බස්මිං විසයෙ ඤාණං, සබ්බම්පි ඤාණන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “ඤාණාරම්මණං ඤාණ”න්ති. සබ්බත්ථාති වා සබ්බෙසු අත්ථාදීසු, තීසු, චතුසුපි වා පවත්තත්තා, කුසලකිරියාභූතාය පටිභානපටිසම්භිදාය ධම්මත්ථභාවතො තීසු එව වා පවත්තත්තා “සබ්බත්ථ ඤාණ”න්ති චූත්තං. තෙනාහ “යථාචූත්තෙසු වා”තිආදි. තත්ථ සගොචරකිච්චාදිවසෙනාති සගොචරස්ස, කිච්චාදිකස්ස ච වසෙන “ඉදං ඤාණං ඉදං නාම ආරම්මණං කත්වා පවත්තං ඉමිනා නාම කිච්චෙනා”ති ජානනං. ආදි-සද්දෙන ලක්ඛණපච්චුප්පට්ඨානපදට්ඨානභූමිආදීනං සභිගහො. තෙනෙවාහ “ඉමාති ඤාණාති ඉදමත්ථජොතකාති”තිආදි.

429. පහෙදං ගච්ඡන්තිති අනෙකහෙදහින්නෙසු ආරම්මණෙසු තෙසං යාථාවතො තංතංපහෙදාවබොධනසමත්ථං උපගච්ඡන්ති.

මහාසාවකානඤ්ච අසෙක්ඛභූමියං පහෙදං ගතාති සාමඤ්ඤවිධිනා දස්සිතමත්ථං අපවාදෙන නිවත්තෙනුං ආනන්දත්ථෙර-ග්ගහණං කතං.

එතා පටිසම්භිදා. සෙක්ඛභූමියං පහෙදගමනං අප්පට්ඨයං, අසෙක්ඛභූමියං ඛුට්ඨසයන්ති ආහ “අධිගමො නාම අරහත්තප්පත්ති”ති, සාතිසයං වා අධිගමං සන්ධාය එවං චූත්තං. සෙක්ඛෙන පත්තානම්පි හි ඉමාසං අරහත්තප්පත්තියා විසදභාවාධිගමොති. පුබ්බයොගො විය පන අරහත්තප්පත්ති අරහතොපි පටිසම්භිදාවිසදතාය පච්චයො න න හොතිති පඤ්චන්තම්පි යථායොගං සෙක්ඛාසෙක්ඛපටිසම්භිදාවිසදතාය කාරණතා යොජෙතබ්බා. අත්ථධම්මාදීනං අනවසෙසසඬගණ්හනතො බුද්ධච්චනවිසයා එව පරියන්තිආදයො දස්සිතා. පාළියා සප්ඤ්ඤායො පරියාසුණනං, තදත්ථසචනං සචනං, පරිතො සබ්බසො ඤාතුං ඉච්ඡා පරිපුච්ඡාති ආහ “පාළිඅට්ඨකථාදීසු ගණ්ඨිපදඅත්ථපදවිනිච්ඡයකථා”ති, පදත්ථතො, අධිප්පායතො ච දුට්ඤ්ඤෙය්සාට්ඨානං විත්ථාරතො සන්තිට්ඨානකථාති අත්ථො. යස්ස හි පදස්ස අත්ථො දුට්ඤ්ඤෙය්සා, තං ගණ්ඨිපදං, යස්ස අධිප්පායො දුට්ඤ්ඤෙය්සා, තං අත්ථපදං. ආදි-සද්දෙන බන්ධාදිපටිසංයුත්තෙ කථාමග්ගෙ සඬගණ්හාති. භාවනානුයොගසහිතං ගතං, පච්චාගතඤ්ච එතස්ස අත්ථීති ගතපච්චාගතිකො, තස්ස භාවො, තෙන ගතපච්චාගතිකභාවෙන. වසනට්ඨානතො යාච ගොචරගාමො, තතො ච යාච වසනට්ඨානං කම්මට්ඨානානුයුත්තොති අත්ථො. යාච අනුලොමගොත්රභූමීපන්ති සඬබාරුපෙක්ඛාඤාණමාහ. තඤ්ඤි තෙසං සමීපප්පවත්තං.

සත්ථෙසුති අනවජ්ජෙසු සත්තානං භික්ඛුබාවහෙසු ගත්ථෙසු. තථා සිප්පායතනෙසුති එත්ථාපි. පුබ්බකාලෙ එකසතරාස්සනං දෙසභාසා එකසතවොහාරා. ධම්මපදෙ (ධ. ප. 1 ආදයො) යමකවග්ගො ඔපම්මවග්ගොති වදන්ති, මූලපණ්ණාසෙ (ම. නි. 1.325 ආදයො; 439 ආදයො) යමකවග්ගො ඔපම්මවග්ගො එවාති අපරෙ. සුතපටිභානබහුලානන්ති බහුස්සුතානං පටිභානවත්තානං.

සබ්බානීති පුබ්බෙ චූත්තාති පඤ්ච, පච්ඡා චූත්තාති අට්ඨපි වා. සෙක්ඛච්චලවිමොක්ඛපරියොසානෙ භවා සෙක්ඛච්චලවිමොක්ඛන්තිකා. ඨානාඨානඤාණබලාදීති සබ්බබුද්ධගුණෙසු සකිච්චතො පාකට්ඨරානීති චූත්තං “දස බලානි වියා”ති, අඤ්ඤෙ වා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණාදයොපි සබ්බෙ භගවතො ගුණවිසෙසා අසෙක්ඛච්චලවිමොක්ඛන්තිකා එව.

430. ඉමාය පඤ්ඤායානි විපස්සනාපඤ්ඤාය. භූමි සල්ලක්ඛණාදිග්ගහණවසෙන පවත්තිට්ඨානභාවතො. ආදි-සද්දෙන ආභාරාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. කස්මා පනෙනෙ එවං බහුධම්මා භූමිභාවෙන ගස්හන්ති, නනු බන්ධාදිසු එකෙනාපි අත්ථසිද්ධි භොතිති? න, තිවිධසත්තානුග්ගහත්ථං බන්ධාදිත්තයග්ගහණං කත්තබ්බං, අඤ්ඤාපා සබ්බසාධාරණො අනුග්ගහො න කතො සියා. තිවිධා හි සත්තා රූපසම්මුල්ලා අරූපසම්මුල්ලා උභයසම්මුල්ලානි. තෙසු යෙ අරූපසම්මුල්ලා, තදත්ථං බන්ධානං ගහණං අරූපධම්මානං චතුර්ධා විභත්තත්තා. යෙ රූපසම්මුල්ලා, තදත්ථං ආයතනානං රූපධම්මානං අද්ධෙකාදසධා විභත්තත්තා. යෙ පන උභයසම්මුල්ලා, තදත්ථං ධාතුනං උභයෙසමිපි විභත්තත්තා. තථා ඉන්ද්‍රියභෙදෙන තික්ඛිත්ථියා මජ්ඣිමිත්ථියා මුදිත්ථියා, සංඛිත්තරූපි මජ්ඣිමරූපි විත්ථාරරූපිනි ච තිවිධා සත්තා, තෙසමිපි අත්ථාය යථාක්කමං බන්ධාදිග්ගහණං කත්තති යොජෙතබ්බං. ඉන්ද්‍රියග්ගහණං පන කාමං එතෙ ධම්මා ඉස්සරා විය සහජාතධම්මෙසු ඉස්සරියං ආධිපතිවං පවත්තෙන්ති, තං පන නෙසං ධම්මසභාවසිද්ධං, න එත්ථ කස්සච වසීභාවො “සුඤ්ඤා එතෙ අවසවත්තිතො”ති අනත්තලක්ඛණස්ස සුබග්ගහණත්ථං. තං පනෙනං චතුර්බිධම්මිපි පවත්තිතිවත්තිතදුභයභෙතුවසෙන දිට්ඨමෙව උපකාරාවහං, න අඤ්ඤාපාති සච්චාදිද්වයං ගතිතං. ආදි-සද්දෙන ගතිතධම්මෙසුපි අයං නයො නෙතබ්බො. මූලං පතිට්ඨාභාවතො. සති හි සීලවිසුද්ධියං, චිත්තවිසුද්ධියඤ්ච අයං පඤ්ඤා මූලපාතා භොති, නාසතීති. සරීරං පරිබ්‍රහෙතබ්බතො. ඉමිස්සා හි පඤ්ඤාය සන්තානවසෙන පවත්තමානාය පාදපාණිසිසට්ඨානියා දිට්ඨිවිසුද්ධිආදිකා ඉමා පඤ්ච විසුද්ධියො අවයවෙන සමුදායුපලක්ඛණනයෙන “සරීර”න්ති වෙදිතබ්බො.

431. පඤ්ච බන්ධානි එත්ථ පඤ්චානි ගණනපරිච්ඡේදො, තෙන න තතො භෙට්ඨා, න උද්ධන්ති දස්සෙති. බන්ධානි පරිච්ඡින්නධම්මනිදස්සනං. යස්මා චෙත්ථ බන්ධ-සද්දො රාසට්ඨො “මහාඋදකක්ඛන්ධො”තිආදිසු (අ. නි. 4.51; 6.37) විය, තස්මා අතීතාදිවිභාගහින්නං සබ්බං රූපං රාසිවසෙන බුද්ධියා එකජ්ඣං ගහෙත්වා “රූපමෙව බන්ධො රූපක්ඛන්ධො”ති සමානාධිකරණසමාසො දට්ඨබ්බො. “තිහි බන්ධෙහි ඉණං දස්සාමා”තිආදිසු විය කොට්ඨාසට්ඨො පන බන්ධ-සද්දෙ නිබ්බානස්සාපි බන්ධන්තරභාවො ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජති අතීතාදිවිභාගභාවතො. න හි එකස්ස නිවචස්ස සතො නිබ්බානස්ස අතීතාදිවිභාගො අත්ථිති. පට්ඨමනත්ථෙව රූපරාසිති අත්ථො, දුතියෙන රූපකොට්ඨාසොති. වෙදනාක්ඛන්ධොතිආදිසුපි එසෙව නයො. කස්මා පනෙනෙ බන්ධා පඤ්චෙව චුත්තා ඉමිනා එව ච කමෙනාති? භාජනභොජනබාඤ්ජනත්තකාරකභුක්ඛකචිකප්පදස්සනතො, යථොළාරිකයථාසංකිලෙසුපදෙසතො වාති වෙදිතබ්බං. විවාදමූලභෙතුවාටං සංසාරභෙතුවං, කම්මභෙතුවඤ්ච චිත්තෙන්වා වෙදනාසඤ්ඤා සඬබාරක්ඛන්ධතො නිහරිත්වා විසුං බන්ධභාවෙන දෙසිතා.

රූපක්ඛන්ධකථාචණ්ණනා

432. තත්ථානි තෙසු පඤ්චසු බන්ධෙසු. යං කිඤ්චිති අනවසෙසපරියාදානං. රූප්පනලක්ඛණන්ති අතිප්පසඬගතියමනං. යං-සද්දෙන හි සතිපාතෙන කිං-සද්දෙන ච ගතිතෙන අනියමත්ථතාය අතිප්පසඬගෙ ආපන්නෙ තං රූප්පනසද්දො නිවත්තෙති, තෙන රූපස්ස අනවසෙසපරිග්ගහො කතො භොති. සීතාදීනි සීතූණ්හප්පිසච්ඡාපිපාසාදීනි. භෙතුවත්ථෙව චෙතං කරණවචනං. රූප්පනං ලක්ඛණං එතස්සානි රූප්පනලක්ඛණං. ධම්මො එව ධම්මජානං. රූප්පනඤ්චෙත්ථ සීතාදිවිරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විසදිසුප්පත්ති. නනු ච අරූපධම්මානමිපි විරොධිපච්චයසමාගමෙ විසදිසුප්පත්ති ලබ්භතිති? සච්චං ලබ්භති, න පන විභුතතරං. විභුතතරං හෙත්ථ රූප්පනං අධිප්පෙන සීතාදිග්ගහණතො. යදි එවං, කථං බ්‍රහ්මලොකෙ රූපසමඤ්ඤා? තත්ථාපි තංසභාවානතිවත්තනතො භොතියෙව රූපසමඤ්ඤා, අනුග්ගහකපච්චයවසෙන වා. විරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ යො අත්තතො සන්තානෙ හින්තෙ හිප්පමානස්සෙව විසදිසුප්පත්තිභෙතුවාවො, තං රූප්පනන්ති අඤ්ඤෙ. ඉමස්මිං පක්ඛෙ රූපයති විකාරං ආපාදෙතිති රූපං, පුරිමපක්ඛෙ පන රූප්පතිති. සධිසට්ටනෙන විකාරාපත්තියං රූප්පනසද්දො නිරුල්ලොති කෙච්. ඉමස්මිං පක්ඛෙ අරූපධම්මෙසු රූපසමඤ්ඤාය පසඬගො එව නත්ථි සධිසට්ටනාභාවතො. පටිසානො රූප්පනන්ති අපරෙ. සබ්බං තං එකතො කත්වාති රාසට්ඨං හදයෙ යපෙත්වා වදති.

භූතොපාදායභෙදතොති එත්ථ තදධීනචුත්තිතාය භවති එත්ථ උපාදායරූපන්ති භූතං. භූතානි උපාදායතෙව, න පන සයං තෙහි, අඤ්ඤෙහි වා උපාදායතිති උපාදායං.

කාමං චතුර්ධාතුවත්ථානෙ වචනත්ථාදිකොපි භූතානි විභාවිතානෙව, සභාවධම්මානං පන ලක්ඛණාදිවිභාවනානි කත්වා චුත්තං “ලක්ඛණරසපච්චිපට්ඨානානි චතුර්ධාතුවත්ථානෙ චුත්තානි”ති. තත්ථ පදට්ඨානස්ස අචුත්තත්තා ආහ “පදට්ඨානතො පනා”තිආදි. අවචනඤ්ච තස්ස තස්සත්ථස්ස පච්චයතොති එත්ථ පකාරන්තරෙන විභාවිතත්තානි දට්ඨබ්බං. සබ්බාපීති වතස්සොපි ධාතුයො. ආපොසඬගතිතාය තෙජොනුපාලිතාය වායොචිත්ථිහිතාය එව පට්ඨිධාතුයා පවත්ති, න අඤ්ඤාපාති සා සෙසභුතත්තයපදට්ඨානා, එවමිතරාපීති ආහ “අවසෙසධාතුත්තයපදට්ඨානා”ති.

චතුර්විසතිවිධන්ති ගණනපරිච්ඡේදො බලරූපාදීනං පටිසෙධනත්ථො. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පරතො ආවි භවිස්සති. වක්ඛතිති වක්ඛු, විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතං රූපං අස්සාදෙන්තං විය භොතිති අත්ථො. වක්ඛතිති හි අයං වක්ඛති-සද්දො “මධුං වක්ඛති, බාඤ්ජනං වක්ඛති”තිආදිසු විය අස්සාදෙන්තො. චුත්තඤ්ඤෙන “වක්ඛුං බො, මාගණ්ඩිය, රූපාරාමං රූපරතං රූපසමුදින”න්ති (ම. නි. 2.209). අට්ඨකථායමිපි චුච්චති “රූපෙසු ආවිඤ්ජනරස”න්ති (විසුද්ධි. 2.433; ධ. ස. අට්ඨ. 600). සතිපි සොතාදීනං සද්දාරම්මණාදිභාවෙ නිරුල්ලන්තා දස්සෙන එව වක්ඛු-සද්දො පවත්තිති

පද්මාදිසු පඬකජාදිසද්දා වියාති දට්ඨබ්බං. අප් වා චක්ඛතීති විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතං සමච්ඡමං ආචික්ඛන්තං විය අභිබ්බන්තං වදන්තං විය හොතිති අත්ථො. අට්ඨකථායං පන “විභාවෙනි වා”ති (මහානි. අට්ඨ. 13; විහ. අට්ඨ. 154) චුත්තං. තං අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං විභාවනත්ථත්තාපි චක්ඛතී-සද්දස්ස සමභවතීති කත්වා චුත්තං. සුභාති එතෙන, විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතං සයං වා සුභාතීති සොතං. සායනී එතෙන, සයං වා සායනීති සානං. රසග්ගහණමූලකත්තා අප්ඤ්ඤානරුඤ්ඤා ජීවිතනිමිත්තං ආභාරරසො ජීවිතං, තස්මිං නින්තනාය තං අවිභායනීති ජීවිභා නිරුත්තනායෙන. කුච්ඡිතානං සාසවධම්මානං ආයො උප්පත්තිට්ඨානන්ති කායො අනුත්තරියහෙතුභාවං අනාගච්ඡන්තෙසු කාමරාගනිදානකම්මජනිතෙසු, කාමරාගස්ස ච විසෙසපච්චයෙසු ඝානජීවිභාකායෙසු කායස්ස විසෙසතො සාසවච්චයත්තා. තෙන හි ථොට්ඨබ්බසුඛං අස්සාදෙන්තා සත්තා මෙට්ඨනම්පි සෙවන්ති. කායින්ද්‍රියවත්ථුකා වා චත්තාරො ඛන්ධා ඛලවකාමාසවාදිහෙතුභාවතො විසෙසෙන සාසවාති කුච්ඡිතානං සාසවධම්මානං ආයොති කායො චුත්තො. චණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානං හදයඛගතභාවං රූපයනීති රූපං, රූපමිව පකාසං කරොති සවිග්ගහමිව දස්සෙතීති අත්ථො. අනෙකත්ථත්තා වා ධාතුනං පකාසනත්ථො එව රූපසද්දො දට්ඨබ්බො. සප්පතීති සද්දො, උදාහරියති, සකෙහි වා පච්චයෙහි සප්පියති සොතවිඤ්ඤායාභාවං උපනියතීති අත්ථො. ගන්ධයනීති ගන්ධො, අත්තනො චත්ථුං සුවයති අපාකටං “ඉදං සුගන්ධං, දුග්ගන්ධ”න්ති පකාසෙති , පට්ච්ඡන්තං වා පුප්ඵළාදිං “ඉදමෙත්ථ අත්ථී”ති පෙසුඤ්ඤං කරොන්තං විය හොතිති අත්ථො. රසන්ති තං සත්තාති රසො, අසාදෙන්තීති අත්ථො.

ඉත්ථියාව ඉන්ද්‍රියං ඉත්ථීන්ද්‍රියං, තථා පුරිසින්ද්‍රියං. ජීවන්ති තෙන සහජාතධම්මානි ජීවිතං, තදෙව ඉන්ද්‍රියං ජීවිතින්ද්‍රියං. හදයඤ්ච තං චත්ථු ව, හදයස්ස වා මනොවිඤ්ඤාණස්ස චත්ථු හදයචත්ථු. වොපනකායභාවතො කායො ච සො අධිප්පායවිඤ්ඤාපනතො විඤ්ඤත්ති වාති කායවිඤ්ඤත්ති. වොපනවාචාභාවතො, අධිප්පායවිඤ්ඤාපනතො ච වචි ව සා විඤ්ඤත්ති වාති වචිවිඤ්ඤත්ති. විග්ගහාභාවතො න කස්සති, කසිතුං ඡින්දිතුං න සක්කා, න වා කාසති දිබ්බතීති අකාසං, අකාසමෙව ආකාසං, තදෙව නිස්සන්තනිජ්ජීවට්ඨොන ආකාසධාතු. රූපස්සාති නිප්ඵන්තරූපස්ස. ලහුභාවො ලහුතා. සයං අනිප්ඵන්තනාය “රූපස්සා”ති විසෙසිතං. එස නයො සෙසෙසුපි. අයං පන විසෙසො – කම්මති සාධු කම්මඤ්ඤං, තස්ස භාවො කම්මඤ්ඤතා. පඨමං, උපරි ව වයො පවන්ති උපවයො. පුබ්බාපරවසෙන සම්බන්ධා තති පවන්ති සන්තති. අනිච්චස්ස විනාසිනො භාවො අනිච්චතා. කඛලං කරියතීති කඛළිකාරො. ආහරතීති ආභාරො. එවං තාව උපාදායරූපං සද්දත්ථතො වෙදිතබ්බං.

කමතො පන සබ්බෙසං රූපධම්මානං නිස්සයභාවෙන මූලභුතත්තා පඨමං භූතරූපානි උද්දිට්ඨානි. ඉතරෙසු අප්ඤ්ඤාත්තිකභාවෙන අත්තභාවසමඤ්ඤාය මූලභාවතො චක්ඛාදීනි පඤ්ච ආදිතො උද්දිට්ඨානි. තෙසං විසයිතං ඉමෙ විසයාති දස්සෙතුං රූපාදීනි චත්තාරි උද්දිට්ඨානි. ථොට්ඨබ්බං පන අනුපාදාරූපත්තා, භූතග්ගහණෙන ගතිතත්තා ව ඉධ න ගතිතං. ස්වායං අත්තභාවො ඉමෙහි “ඉත්ථී”ති වා “පුරිසො”ති වා සඬ්ඛං ගච්ඡතීති දස්සනත්ථං තදන්තරං ඉත්ථීපුරිසින්ද්‍රියද්වයං උද්දිට්ඨං. “ඉමිනා ජීවති”ති වොහාරං ලබ්භතීති දස්සනත්ථං තතො ජීවිතින්ද්‍රියං. තස්ස ඉමං නිස්සාය විඤ්ඤාණප්පවත්තියං අත්තභිතාදිසද්ධිති දස්සනත්ථං හදයචත්ථු. තස්ස ඉමාසං වසෙන සබ්බෙ කායච්චිපයොගාති දස්සනත්ථං විඤ්ඤත්තිද්වයං. ඉමාය රූපකායස්ස පරිච්ඡෙදො, අඤ්ජයො වාති දස්සනත්ථං ආකාසධාතු. ඉමෙහිස්ස සුඛප්පවත්ති, උප්පත්තිආදයො වාති දස්සනත්ථං ලහුතාදයො. සබ්බො වායං චතුසන්තතිරූපසන්තානො ඉමිනා උපත්ථම්භියතීති දස්සනත්ථං අන්තෙ කඛළිකාරො ආභාරො උද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බො.

433. ඉදානි යථාඋද්දිට්ඨානි උපාදාරූපානි ලක්ඛණාදිතො නිද්දිසිතුං “තත්ථ රූපාභිසාකාරභුතජ්ජසාදලක්ඛණ”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ තත්ථාති තෙසු උපාදාරූපෙසු. රූපෙ, රූපස්ස වා අභිසාතො රූපාභිසාතො, තං අරහතීති රූපාභිසාකාරහො, රූපාභිසාතො හොතු වා මා වා එවංසභාවො චතුත්තං භූතානං පසාදො රූපාභිසාකාරභුතජ්ජසාදො, එවංලක්ඛණං චක්ඛුති අත්ථො. යස්මා පච්චයන්තරසහිතො එව චක්ඛුපසාදො රූපාභිහනනවසෙන පවත්නති, න කෙවලො. තස්මා තංසභාවතව පමාණං, න රූපාභිසාතොති දස්සනත්ථං රූපාභිසාකාරහතා චුත්තා යථා විපාකාරහං කුසලාකුසලන්ති. අභිසාතො ව විසයවිසයිතං අඤ්ඤමඤ්ඤං අභිමුඛිභාවො යොග්‍යාදෙසාවට්ඨානං අභිසාතො වියාති කත්වා. සො රූපෙ චක්ඛුස්ස, රූපස්ස වා චක්ඛුම්භි හොති. තෙනාහ “යං චක්ඛු අනිදස්සනං සප්පට්ඨං රූපමිති සනිදස්සනමිති සප්පට්ඨමිති පට්ඨඤ්ඤාදි වා”ති (ධ. ස. 597) ව ආදි. පරිපුණ්ණාපරිපුණ්ණායනන්තභාවනිබ්බන්තකස්ස කම්මස්ස නිදානභූතා කාමතණ්හා, රූපතණ්හා ව තදායතනිකභවපත්ථනාභාවතො දට්ඨුකාමතාදිවොහාරං අරහතීති දුතියනායො සබ්බත්ථ චුත්තො. තත්ථ දට්ඨුකාමතානිදානකම්මං සමුට්ඨානං එතෙසන්ති දට්ඨුකාමතානිදානකම්මසමුට්ඨානානි. එවංවිධානං භූතානං පසාදො දට්ඨුකාමතා...පෙ.... පසාදො, එවංලක්ඛණං චක්ඛු. තස්ස තස්ස හි භවස්ස මූලකාරණභූතා තණ්හා තස්මිං තස්මිං භවෙ උප්පජ්ජනාරහායනවිසයාපි නාම හොතිති කාමතණ්හාදීනං දට්ඨුකාමතාදිවොහාරාරහතා චුත්තා.

දට්ඨුකාමතානි හි දට්ඨුමිච්ඡා, රූපතණ්හාති අත්ථො. එත්ථ ව දට්ඨුකාමතාය, සෙසානඤ්ච තංතංඅත්තභාවනිබ්බන්තකකම්මායුහනක්ඛණතො සති පුරිමනිබ්බන්තියං චත්තබ්බං නත්ථී, අසති පන මග්ගෙන අසමුත්ඝාතිතභාවොයෙව කාරණන්ති දට්ඨබ්බං. යතො මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නං කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජන්වා අත්තනො එලස්ස පච්චයභාවුපගමනතො විජ්ජමානමෙවාති උප්පන්නතා අත්ථිතා පරියායෙහි චූචිති “අරියං අට්ඨඬ්ඨිකං මග්ගං භාවෙන්තො අරියං අට්ඨඬ්ඨිකං මග්ගං බහුලිකරොන්තො උප්පන්නුප්පන්නෙ පාපකෙ අකුසලෙ

ධම්මෙ අන්තරායෙව අන්තරධාපෙති”ති (සං. නි. 5.156), “සන්තං වා අප්ඤ්ඤානං කාමච්ඡන්දං ‘අත්ථි මෙ අප්ඤ්ඤානං කාමච්ඡන්දො’ති පජානාති”ති (දී. නි. 2.382; ම. නි. 1.115) ව එවමාදීසු.

රූපෙසු පුග්ගලස්ස, විඤ්ඤාණස්ස වා ආවිඤ්ජනරසං. ආධාරභාවපච්චුපට්ඨානං නිස්සයපච්චයභාවතො. දට්ඨුකාමතානිදානකම්මජ්ඣුකපදට්ඨානං යෙසං භූතානං පසාදො, තෙවස්ස ආසන්නකාරණන්ති කත්වා. එත්ථ ව තංතංඅත්තභාවනිජ්ඣාදකසාධාරණකම්මවසෙන පුරිමං වක්ඛුලක්ඛණං වුත්තං කාරණවිසෙසස්ස අනාමට්ඨන්තා. “එවරූපං නාම මෙ වක්ඛු භොතු”ති එවං නිබ්බන්තිතආවේණිකකම්මවසෙන දුතියන්ති වදන්ති. සතිපි පන පඤ්චන්තං පසාදභාවසාමඤ්ඤෙ සවිසයාවභාසනසංඛිතස්ස පසාදබ්බාපාරස්ස වසෙන පුරිමං වුත්තං. පසාදකාරණස්ස සතිපි කම්මභාවසාමඤ්ඤෙ, එකත්තෙ වා අත්තතො කාරණභෙදෙන භෙදදස්සනවසෙන දුතියන්ති දට්ඨබ්බං. සොතාදීනං ලක්ඛණාදීසු වුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එත්ථාහ – වක්ඛාදීනං ඉන්ද්‍රියානං කිං එකකම්මුතා උප්පත්ති, උදාහු නානාකම්මුතාති? උභයථාපිති පොරාණා. තත්ථ නානාකම්මුතා තාව උප්පත්තියං වක්ඛාදීනං විසෙසෙ වත්තබ්බං නත්ථි කාරණස්ස භින්නත්තා. එකකම්මුතා පන උප්පත්තියං කථං නෙසං විසෙසොති? කාරණස්ස භින්නත්තා එව. තංතංභවපත්ථනාභූතා හි තණ්හා තංතංභවපරියාපන්නායතනාහිලාසනය සයං විචිත්තරූපා උපනිස්සයභාවෙන තංතංභවනිබ්බන්තිකකම්මස්ස විචිත්තභෙදනං විදහති. යතො තදාහිතවිසෙසං තං තථාරූපසමත්ථතායොගෙනානෙකරූපාපන්නං විය අනෙකං විසිට්ඨසභාවං එලං නිබ්බන්තෙති. න චෙත්ථ සමත්ථතා සමත්ථභාවතො අඤ්ඤා වෙදිතබ්බා කාරණවිසෙසෙන ආහිතවිසෙසස්ස විසිට්ඨඵලනිජ්ඣාදනායොගාතාමත්තතො. අයඤ්ච එකස්සපි කම්මස්ස අනෙකිත්ථිදියභෙතුතාවිසෙසයොගො යුත්තිතො, ආගමනතො ව පරතො ආගමිස්සති. අපිච එකස්සෙව කුසලචිත්තස්ස සොළසාදිවිපාකචිත්තනිබ්බන්තිභෙතුතා වුවිචති. ලොකෙපි එකස්සෙව සාලිඛිජස්ස පරිපුණ්ණාපරිපුණ්ණතණ්ඩුලආනණ්ඩුලඵලනිබ්බන්තිභෙතුතා දිස්සතෙව, කිං වා එතාය යුත්තිචිත්තාය. යතො කම්මඵලං වක්ඛාදීති, කම්මවිපාකො ව සබ්බසො බුද්ධානංයෙව ඤාණස්ස විසයොති.

434. කෙවීති මහාසංඝිකෙසු එකවිචෙ. තෙසු හි වසුධම්මො එවං වදති “වක්ඛුම්හි තෙජො අධිකං, සොතෙ වායු, සාතෙ පථවී, ජීවිහාය ආපො, කායෙ සබ්බෙපි සමා”ති. වක්ඛාදීසු තෙජාදිඅධිකතා නාම තත්තිස්සයභූතානං තදධිකතායාති දස්සෙන්නො “තෙජාධිකානං භූතානං පසාදො වක්ඛු”තිආදිමාහ. කායො සබ්බෙසන්ති කො එත්ථ විසෙසො, නනු තෙජාදිඅධිකානඤ්ච භූතානං පසාදා සබ්බෙසංයෙවාති? සච්චමෙතං, ඉදං පන “සබ්බෙස”න්ති වචනං සමානානන්ති ඉමමත්ථං දීපෙති අනුවත්තමානස්ස එකදෙසාධිකභාවස්ස නිවාරණවසෙන වුත්තත්තා. තෙජාදීනං හි පච්චෙකං අධිකභාවෙ විය ද්විත්තං, තිණ්ණං වා අධිකභාවෙපි යථාචුත්තාධිකභාවෙනෙව එකකාදිවසෙන ලබ්භමානාය ඔමත්තතායෙපි කායජ්ජපසාදො න භොතිති පාකටොයමත්ථො. තස්මා චතුන්නම්පි භූතානං සමභාවෙන කායජ්ජපසාදො භොතිති සබ්බසද්දො ඉධ සමභාවදීපකො දට්ඨබ්බො. තෙජාදීනන්ති පදීපසංඛිතස්ස තෙජස්ස ඔභාසරූපෙන, වායුස්ස සද්දෙන, පථවියා ගන්ධෙන, බෙළසංඛිතස්ස උදකස්ස රසෙනාති පුරිමවාදෙ, පච්ඡිමවාදෙ ව යථායොගං තංතංභුතගුණෙහි අනුග්ගස්භාවතො, රූපාදීනං ගහණෙ උපකාරිතබ්බතොති අත්ථො. ආලොකාදිසහකාරිකාරණසහිතානංයෙව වක්ඛාදීනං රූපාදිඅවභාසනසමත්ථතා, විවරස්ස ව සොතවිඤ්ඤාණුපනිස්සයභාවො ගුණොති තෙසං ලද්ධි. තෙජාදීනං විය පන විවරස්ස භූතභාවාභාවතො යථායොගං ග්ගහණං. අථ වා රූපාදයො විය විවරම්පි භූතගුණොති පරාධිජ්ජපායෙ තෙජස්ස ආලොකරූපෙන, ආකාසසංඛිතස්ස විවරස්ස සද්දෙන, වායුස්ස ගන්ධෙන, උදකස්ස රසෙන, පථවියා ථොට්ඨබ්බෙනාති එවං යථායොගං තංතංභුතගුණෙහිති යොජනා.

රූපාදීනං අධිකභාවදස්සනතොති අග්ගිම්හි රූපස්ස පහස්සරස්ස, වායුම්හි සද්දස්ස සභාවෙන සුයාමානස්ස, පථවියා සුරහිආදිතො ගන්ධස්ස, ආපෙ ව රසස්ස මධුරස්සාති ඉමෙසං විසෙසයුත්තානං දස්සනතො “රූපාදයො තෙසං ගුණා”ති පඨමවාදී ආභාති. තස්සෙව “ඉච්ඡෙය්‍යාමා”තිආදීනා උත්තරමාහ. ඉමීනාව උපායෙන දුතියවාදිනොපි නිග්ගහො භොතිති. අථ වා රූපාදිවිසෙසගුණෙහි තෙජආකාසපථවිආපවායුහි වක්ඛාදීති කතානීති වදන්තස්ස කණාදස්ස වාදං උද්ධරිත්වා තං නිග්ගහෙතුං “අථාපි වදෙය්‍යු”න්තිආදි වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ආසවෙ උපලබ්භමානොපි ගන්ධො පථවියා ආපොසංයුත්තාය කජ්ජාසතො විසදිසායාති න කජ්ජාසගන්ධස්ස අධිකභාවාපත්තිති චෙ? න, අනභිභූතත්තා. ආසවෙ හි උදකසංයුත්තා පථවී උදකෙන අභිභූතා, න කජ්ජාසපථවීති තස්ස එව ගන්ධෙන අධිකෙන භවිතබ්බං. උණ්හොදකසංයුත්තො ව අග්ගි උපලබ්භනීයො මහන්නොති කත්වා තස්ස එස්සො විය වණ්ණොපි පහස්සරො උපලබ්භෙය්‍යාති උණ්හොදකෙ වණ්ණතො අග්ගිනා අනභිසම්බන්ධස්ස සීතොදකස්ස වණ්ණො පරිභායෙථ. තස්මාති එතස්ස උභයස්ස අභාවා. තදභාවෙන හි රූපාදීනං තෙජාදිවිසෙසගුණතා නිවත්තිතා. තත්තිචත්තෙන “තෙජාදීනං ගුණෙහි රූපාදිහි අනුග්ගස්භාවතො”ති ඉදං කාරණං නිවත්තිතන්ති එවං පරම්පරාය උභයාභාවො විසෙසපරිකජ්ජපනපභානස්ස කාරණං භොතිති ආහ “තස්මා පභායෙත”න්තිආදි. එකකලාපෙපි රූපරසාදයො විසදිසා, කො පන වාදො නානාකලාපෙ වක්ඛාදයො භූතවිසෙසාභාවෙපීති දස්සෙතුං රූපරසාදිතිදස්සනං වුත්තං.

යදි භූතවිසෙසො නත්ථි, කිං පන වක්ඛාදිවිසෙසස්ස කාරණන්ති තං දස්සෙතුං “යං අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා”තිආදි වුත්තං. එකම්පි කම්මං පඤ්චායතනිකත්තභාවභවජ්ජපත්ථනානිජ්ජපන්නං වක්ඛාදිවිසෙසභෙතුතාය අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අසාධාරණන්ති ව කම්මවිසෙසොති ව වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. න හි තං යෙන විසෙසෙන වක්ඛුස්ස පච්චයො, තෙනෙව

සෞඛ්‍යය පව්වයෝ හොඳින් ඉන්ද්‍රියන්තරාභාවප්පත්තිය. “පටිසන්ධික්ඛණේ මහග්ගතා වෙනතා කටත්තාරුපානං කම්මපව්වයෙන පව්වයෝ”ති (පටියා. 2.12.78) වචනෙන පටිසන්ධික්ඛණේ විජ්ජමානානං සබ්බෙසං කටත්තාරුපානං එකා වෙනතා කම්මපව්වයෝ හොඳින් විඤ්ඤායති. නානාවෙනතාය හි තදා ඉන්ද්‍රියුප්පත්තියං සති පරිත්තෙන ව මහග්ගතෙන ව කම්මුනා නිබ්බත්තියං කටත්තාරුපං ආපජ්ජෙය්‍යාති. න වෙකා පටිසන්ධි අනෙකකම්මනිබ්බත්තා හොඳින් සිද්ධමෙකෙන කම්මෙන අනෙකින්ද්‍රියුප්පත්තිය හොඳින්.

435. අනල්ලිතො නිස්සයො එතස්සාති අනල්ලිතනිස්සයො, රූපසද්දසඬ්ඛානො විසයො. ගන්ධරසානං නිස්සයා ඝානජීවහානං නිස්සයෙ අල්ලියන්තිති තෙ නිස්සයවසෙන අල්ලිතා. ථොට්ඨබ්බං සයං කායනිස්සයඅල්ලිතං භූතත්තා. අපරො නයො – වක්ඛුසොතාති අප්පත්තවිසයග්ගාහකාති සාත්තරෙ, අධිකෙ ව විසයෙ විඤ්ඤාණුප්පත්තියෙහෙතුවතො. සොතම්පි සම්පත්තවිසයග්ගාහිති කෙවි. යදි සොතං සම්පත්තග්ගාහි, චිත්තජො සද්දො සොතවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං න සියා. න හි බහිද්ධා චිත්තසමුට්ඨානානං උප්පත්ති අත්ථි. පාළියඤ්ච අවිසෙසෙන සද්දාරම්මණස්ස සොතවිඤ්ඤාණාරම්මණභාවො චුත්තො. කිඤ්ච දිසාදෙසවචත්ථානඤ්ච සද්දස්ස න සියා, අත්තතො විසයිපදෙසස්ස එව ගහෙනබ්බතො ගන්ධො විස. තස්මා යත්ථ උප්පත්තො සද්දො, තත්ථෙව ධීතො. සවෙ සොතපථෙ ආපාට්ඨාගච්ඡති, නනු දුරෙ ධීතෙති රජකාදිසද්දා විරෙන සුයාන්තිති? න දුරාසන්නානං යථාපාකටෙ සද්දෙ ගහණවිසෙසතො. යථා හි දුරාසන්නානං වචනසද්දෙ යථාපාකටෙ ගහණවිසෙසතො ආකාරවිසෙසානං අග්ගහණං, ගහණඤ්ච හොති, එවං රජකාදිසද්දෙපි ආසන්නස්ස ආදිතො පභූති යාව අවසානා කමෙන පාකට්ඨතෙ, දුරස්ස ව අවසානෙ, මජ්ඣෙ වා පිණ්ඩවසෙන පවත්තිපාකට්ඨතෙ නිව්ඡයග්ගහණානං සොතවිඤ්ඤාණවිටියා පරතො පවත්තානං විසෙසතො ලහුකං සුතො “විරෙන සුතො”ති අධිමානො හොති. සො පන සද්දො යත්ථ උප්පත්තො, තත්තස්සිතොව අත්තතො විජ්ජමානක්ඛණේ සොතස්ස ආපාට්ඨාගච්ඡති. යදි සද්දස්ස භූතපරම්පරාය සමන්තතො පවත්ති තත්ථි, කථං පටිසොසුප්පත්තිති? දුරෙ ධීතොපි සද්දො අඤ්ඤත්ථ පටිසොසුප්පත්තියා, භාජනාදිවලනස්ස ව අයොකත්තො විස අයොවලනස්ස පව්වයෝ හොඳින් දට්ඨබ්බං.

436. පුබ්බෙ ලක්ඛණාදිනා විභාවිතම්පි වක්ඛුං ධීතට්ඨානාදිතො විභාවෙතං “වක්ඛු වෙන්ථා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ වක්ඛු සාධයමානං තිට්ඨතිති සම්බන්ධො. ව-කාරො ඛානිරොකත්ථො, තෙනස්ස වුව්වමානමෙව විසෙසං ජොතෙති. එත්ථාති එතෙසු යථානිද්දිට්ඨෙසු පඤ්චසු උපාදාරුපෙසු. “සරිරසණ්ඨානුප්පත්තිදෙසෙ”ති එතෙන අවසෙසං කණ්හමණ්ඩලං පටික්ඛිපති. ස්තෙහමිව සත්ත අක්ඛිපටලාති ඛායාපෙත්ථා ධීතාහෙව අත්තතො නිස්සයභූතාති චතුරි ධාතුරි කතුපකාරං තත්තස්සිතෙහෙව ආයුචණ්ණාදිති අනුපාලිතං පරිවාරිතං තිසන්නතිරූපසමුට්ඨාපකෙති උතුචිත්තභාරෙහි උපත්ථම්භියමානං තිට්ඨති. සත්තඅක්ඛිපටලඛාපනවචනෙනෙව වක්ඛුස්ස අනෙකකලාපගතභාවං දස්සෙති. පමාණතො උභාසිරමත්තත්ති උභාසිරමත්තෙ පදෙසෙ පවත්තතො චුත්තං. වක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථුභාවං නිස්සයභාවතො ආවජ්ජනසම්පට්ඨිනාදිතං තදාරම්මණාවසානානං ද්වාරභාවං සම්චසරට්ඨානතො. තං පනෙතං වක්ඛු අධිට්ඨානහෙදතො, තත්ථාපි පව්වෙකං අනෙකකලාපගතභාවතො අනෙකම්පි සමානං සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන ආවජ්ජනාය එකත්තා, එකස්මිං ඛණේ එකස්සෙව ව කිව්වකරත්තා එකං කත්ථා චුත්තං. එවම්පි බහුසු කථමෙකස්සෙව කිව්වකරත්තං. යං තත්ථ විසදං හුත්ථා රූපාහිසානාරහං, තං විඤ්ඤාණස්ස නිස්සයො හොඳින් ගහෙනබ්බං. ථොට්ඨබ්බවිසෙසො විස කායවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණභාවෙ.

මනුපස්සතිති ම-කාරො පදසන්ධිකරො, අථ වා මනුති මව්වො.

අඬුලිවෙධකං අඬුලියකං.

විසමජ්ඣාසයනාය වක්ඛු වම්මිකණ්ද්දාහිරතසප්පො විස, බ්ලජ්ඣාසයනාය සොතං උදකබ්ලාහිරතකුම්භිලො විස, ආකාසජ්ඣාසයනාය ඝානං අප්පටාකාසාහිරතපක්ඛි විස, ගාමජ්ඣාසයනාය ජීව්හා ගාමාහිරතකුක්කුරො විස, උපාදින්නකජ්ඣාසයනාය කායො ආමකසුසානාහිරතසිඬ්ඛාලො විස පස්සිතබ්බොති දස්සෙන්නො “වම්මි...පෙ.... දට්ඨබ්බං”ති ආහ. විසමජ්ඣාසයනා ව වක්ඛුස්ස විසමජ්ඣාසයං විස හොඳින් කත්ථා චුත්තා, වක්ඛුමතො වා පුග්ගලස්ස අජ්ඣාසයවසෙන වක්ඛු විසමජ්ඣාසයං දට්ඨබ්බං. එස නයො සෙසෙසුපි. සබ්බොපි ව යථාචුත්තො පපඤ්චො සොනාදිසුපි යථාරහං වෙදිතබ්බො.

437. වක්ඛුම්භි, වක්ඛුස්ස වා පටිහනනං වක්ඛුපටිහනනං, තං ලක්ඛණං එතස්සාති වක්ඛුපටිහනනලක්ඛණං. පටිහනනඤ්චෙත්ථ යථාචුත්තො අභිසාතොව. විසයභාවො ආරම්මණපව්වයනා. කාමං සා එව ගොවරතා, තථාපි විසයගොවරානං අයං විසෙසො – අනඤ්ඤත්ථාභාවො, තබ්බහුලවාරිතා ව වක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස. විසයභාවෙ වස්ස යං වත්තබ්බං, තං පරතො ආවි භවිස්සති. යත්ථ පන කායවිඤ්ඤත්තිආදිකෙ.

438. ඉත්ථියා භාවො, “ඉත්ථි”ති වා භවති එතෙන චිත්තං, අභිධානඤ්චාති ඉත්ථිභාවො, තං ලක්ඛණං එතස්සාති ඉත්ථිභාවලක්ඛණං. තතො එව “ඉත්ථි”ති තංසහිතං සන්නානං පකාසෙත්තං විස හොඳින් චුත්තං “ඉත්ථිති පකාසනරස”න්ති. වට්ඨංසනා අවිසදහත්ථපාදාදිනා ව ඉත්ථිලිඬ්ඛං. ථනමංසාවිසදතා, නිම්මස්සදාධිතා, කෙසබන්ධනං, වත්ථග්ගහණඤ්ච “ඉත්ථි”ති සඤ්ජානනස්ස පව්වයභාවතො ඉත්ථිනිමිත්තං. දහරකාලෙපි සුප්පකමුසලකාදිති කීලා, මත්තිකකක්කෙන සුත්තකත්තනාදි ව ඉත්ථිකුත්තං, ඉත්ථිකිරියාති අත්ථො. අවිසදට්ඨානගමනාදිකො ආකාරො

ඉන්පාකප්පො. අපරො නයො – ඉන්ථිනං මුත්තකරණං ඉන්ථිලිඬිගං. සරාධප්පායා ඉන්ථිනිමිත්තං.

අවිසද්ධිමානගමනනිසප්පාධාදනභොජනාදිකා ඉන්ථිකුත්තං. ඉන්ථිසංඝායානං ඉන්පාකප්පො. ඉමානි ච ඉන්ථිලිඬිගාදිනි යථාසකං කම්මාදිනා පච්චයෙන උප්පජ්ජමානානිපි යෙභුයොන ඉන්ථින්ද්‍රියසභිතෙ එව සන්තානෙ තංතදාකාරානි භුත්වා උප්පජ්ජන්තිති ඉන්ථින්ද්‍රියං තෙසං කාරණන්ති කත්වා වුත්තං “ඉන්ථිලිඬිගනිමිත්තකුත්තාකප්පානං කාරණභාවපච්චුපට්ඨාන”න්ති. ඉන්ථිලිඬිගාදියු එව ච කාරණභාවසඬිබාතෙන අධිපතිභාවෙන තස්ස ඉන්ද්‍රියතා වුත්තා, ඉන්ද්‍රියසභිතෙ සන්තානෙ ඉන්ථිලිඬිගාදිආකාරරූපපච්චයානං අඤ්ඤා අනුප්පාදනතො, ඉන්ථිග්ගභණ්ණස්ස ච තෙසං රූපානං පච්චයභාවතො.

යස්මා පන භාවදසකෙපි රූපානං ඉන්ථින්ද්‍රියං න ජනකං, නාපි අනුපාලකං, උපත්ථම්භකං වා, න ච අඤ්ඤස්ස කලාපරූපානං, තස්මා තං ජීවිතින්ද්‍රියං විය සකලාපරූපානං, ආභාරො විය වා කලාපන්තරරූපානඤ්ච “ඉන්ද්‍රියඅත්ථිඅවිගතපච්චයො”ති පාළියං න වුත්තං. යස්මා ච පච්චයන්තරාධිනාති ලිඬිගාදිනි, තස්මා යත්ථස්ස ආධිපච්චං, තංසදිසෙසු මතචිත්තකතරූපෙසුපි තංසංඝායානා දිස්සති. එස නයො පුරිසින්ද්‍රියෙපි. යං පනෙත්ථ විසදිසං, තං වුත්තයානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. තයිදං ද්වයං යස්මා එකස්මිං සන්තානෙ සහ න පවත්නති “යස්ස ඉන්ථින්ද්‍රියං උප්පජ්ජති, තස්ස පුරිසින්ද්‍රියං උප්පජ්ජතිති? නො”තිආදි (යම. 3.ඉන්ද්‍රියයමක.188) වචනතො, තස්මා උභතොබ්‍යඤ්ජනකස්සාපි එකස්මිං බණෙ එකමෙව භොතිති වෙදිතබ්බං. යෙ පන “සරිරෙකදෙසවුත්ති භාවරූප”න්ති වදන්ති, තෙසම්පි තං මිච්ඡාති දස්සෙතුං “තදුභයම්පි...පෙ.... බ්‍යාපකමෙවා”ති වත්වා යදි එවං කායප්පසාදෙන සඬකරො සියාති ආසඬකං නිවත්තෙන්තො “න ච කායප්පසාදෙනා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යදිපි සකලසරිරබ්‍යාපිතාය කායප්පසාදෙන අවධිතොකාසෙ ධීතන්ති වත්තබ්බතං නාපජ්ජති, තෙන පන භින්නනිස්සයත්තා ධීතොකාසෙ ධීතන්තිපි වත්තබ්බතං නාපජ්ජතිති අයමෙව චෙත්ථ නිප්පරියායකථා. “රූපරසාදයො වියා”ති එතෙන සමානනිස්සයෙසුපි නාම සඬකරො නත්ථි ලක්ඛණභෙදතො, කිමඬිගං පන භින්නනිස්සයසභාවෙසුති දස්සෙති.

439. සහපරූපානුපාලනලක්ඛණන්ති අත්තනා සහජාතරූපානං අනුපාලනලක්ඛණං. ජීවිතින්ද්‍රියස්ස එකන්තකම්මජත්තා සහජ-ග්ගභණෙනෙව අනුපාලනලක්ඛානම්පි කම්මජභාවො සිද්ධොති කම්මජ-ග්ගභණං න කතං.

යථාසකං බණමත්තට්ඨායිනොපි කම්මජරූපස්ස පවත්තිභෙතුභාවෙන තං අනුපාලකං, තස්මා සහපරූපානුපාලනලක්ඛණං. න හි කම්මජානං කම්මංයෙව ධීතිභෙතු භවිතුං අරහති ආභාරජාදිනං ආභාරාදි විය. කිං කාරණා? තඬ්ඛණභාවතො. තෙසන්ති සහපරූපානං. පවත්තනං යාපනං. යපනං ධීතිභෙතුතා. අත්තනා අනුපාලනවසෙන යාපෙනබ්බානි පවත්තෙනබ්බානි භුතානි එතස්ස පදට්ඨානන්ති යාපයිතබ්බභූතපදට්ඨානං. අනුපාලනලක්ඛණාදිමිති ආදි-සද්දෙන පවත්තනරසාදිමෙව සඬිගණ්භාති. අත්ථික්ඛණෙයෙවති අනුපාලනලක්ඛානං අත්ථික්ඛණෙයෙව. අසති අනුපාලනලක්ඛෙ උප්පලාදිමිති කිං උදකං අනුපාලෙයා. යදි කම්මජානං ධීතිභෙතුමත්තරෙන ධීති න භොති, ජීවිතින්ද්‍රියස්ස කො ධීතිභෙතුති ආහ “සය”න්තිආදි. යදි කම්මජානං යානං ජීවිතින්ද්‍රියපට්ඨද්ධං, අථ කස්මා සබ්බකාලං න යපෙතිති ආහ “න භඩ්ගතො”තිආදි. තස්ස තස්ස අනුපාලනාදිකස්ස සාධනතො. තං සාධනඤ්ච ජීවමානතාවිසෙසස්ස පච්චයභාවතො. ඉන්ද්‍රියබද්ධරූපස්ස හි මතරූපතො කම්මජස්ස, තදනුබන්ධභූතස්ස ච උතුසමුට්ඨානාදිතො ජීවිතින්ද්‍රියකතො විසෙසො, න කෙවලං බණ්ඩිතියා එව, පබ්බතානුපච්ඡෙදස්සාපි ජීවිතින්ද්‍රියං කාරණන්ති දට්ඨබ්බං, ඉතරථා ආයුක්ඛයතො මරණං න යුජ්ජෙය්‍යාති.

440. මනොධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුනං නිස්සයලක්ඛණං හදයවත්ථුති කථමෙතං විඤ්ඤාතබ්බන්ති? ආගමතො, යුත්තිතො ව. “යං රූපං නිස්සයා මනොධාතු ච මනොවිඤ්ඤාණධාතු ච පවත්තන්ති, තං රූපං මනොධාතුයා ච මනොවිඤ්ඤාණධාතුයා ච තංසම්පයුත්තකානඤ්ච ධම්මානං නිස්සයපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.8) එවමාදි ආගමො. යදි එවං, කස්මා රූපකණ්ඨෙ තං න වුත්තන්ති? තත්ථ අවචනං අඤ්ඤකාරණං. කිං පන තන්ති? දෙසනාභෙදො. යථා හි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිනි එකන්තතො වක්ඛාදිනිස්සයානි, න එවං මනොවිඤ්ඤාණං එකන්තෙන හදයවත්ථුතිස්සයං. නිස්සිතවසෙන ච වත්ථුදුකාදිදෙසනා පවත්තා “අත්ථි රූපං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස වත්ථු, අත්ථි රූපං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස න වත්ථු”තිආදිනා (ධ. ස. 584). යම්පි එකන්තතො හදයවත්ථුතිස්සයං, තස්ස වසෙන “අත්ථි රූපං මනොවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු”තිආදිනා දුකාදියු චුච්චමානෙසුපි න තදනුභූතා ආරම්මණදුකාදයො සම්භවන්ති. න හි “අත්ථි රූපං මනොවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං, අත්ථි රූපං න මනොවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණ”න්ති සක්කා වත්තුන්ති වත්ථාරම්මණදුකා භින්නගතිකා සියුන්ති එකරසා දෙසනා න භවෙය්‍යා. එකරසඤ්ච දෙසනං දෙසෙතුං ඉධ සත්ථු අප්ඤ්ඤාසයො. තස්මා තත්ථ හදයවත්ථු න වුත්තං, න අලබ්භමානන්තාති දට්ඨබ්බං.

යුත්ති පන එවං වෙදිතබ්බා – නිප්ඵන්තඋපාදායරූපනිස්සයං ධාතුද්වයං පඤ්චවොකාරභවෙ. තත්ථ රූපායතනාදිනං, ඔජාය ච ඉන්ද්‍රියබද්ධතො බහිපි පවත්තිදස්සනතො න තංනිස්සයනා යුජ්ජති, ඉන්ථිපුරිසින්ද්‍රියානම්පි තදුභයරහිතෙපි සන්තානෙ ධාතුද්වයදස්සනතො න තංනිස්සයනා යුජ්ජති, ජීවිතින්ද්‍රියස්සාපි අඤ්ඤකිච්චං විජ්ජතිති න තංනිස්සයනා යුජ්ජති එවාති පාරිසෙසතො හදයවත්ථු, තෙසං නිස්සයොති විඤ්ඤායති. සක්කා හි වත්තුං නිප්ඵන්තඋපාදායරූපනිස්සයං ධාතුද්වයං පඤ්චවොකාරභවෙ රූපපට්ඨද්ධවුත්තිභාවතො. යං යඤ්ඤි රූපපට්ඨද්ධවුත්ති, තං තං නිප්ඵන්තඋපාදායරූපනිස්සයං දිට්ඨං යථා “වක්ඛුච්ඤ්ඤාණධාතු”ති. “පඤ්චවොකාරභවෙ”ති ච විසෙසනං මනොවිඤ්ඤාණධාතුවසෙන කතං. මනොධාතු පන චතුරවොකාරභවෙ නත්ථෙව. නනු ච ඉන්ද්‍රියනිස්සයනායපි සාධනතො විරුද්ධො භෙතු ආපජ්ජතිති? න දිට්ඨබ්බාධනතො. දිට්ඨං භෙතං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස විය ධාතුද්වයස්ස වත්ථුතො මන්දතික්ඛාදිඅනනුචිධානං. තථා හිස්ස පාළියං ඉන්ද්‍රියපච්චයනා න වුත්තා. තෙන තදනුචිධානසඬිබාතා ඉන්ද්‍රියනිස්සයනා බාධියති. භොතු ධාතුද්වයනිස්සයො හදයවත්ථු, උපාදායරූපඤ්ච,

එතං පන කම්මසමුට්ඨානං, පටිනිසතකිව්වං, හදයපදෙසෙ යිතමෙවාති කථං විඤ්ඤායති? වුවුවනෙ – වත්ථුරුපභාවතො කම්මසමුට්ඨානං වක්ඛු විය, තතො එව පටිනිසතකිව්වං, වත්ථුරුපභාවතොති ව විඤ්ඤාණනිස්සයභාවතොති අත්ථො. අට්ඨං කත්වා මනසි කත්වා සබ්බවෙනසා සමන්තාහරිත්වා කිඤ්චි වත්තෙන්තස්ස හදයස්ස බිජ්ජනතො තත්ථෙතමවට්ඨිතන්ති විඤ්ඤායති. තාසඤ්ඤෙව ධාතුනන්ති මනොධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුනංයෙව . නිස්සයභාවතො උපරි ආරොපෙන්වා වහන්තං විය පච්චුපතිට්ඨතීති උබ්බහනපච්චුපට්ඨානං. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

441. අභික්කමො ආදි යෙසං තෙ අභික්කමාදි. ආදි-සද්දෙන පටික්කමසමිඤ්ජනපසාරණඋක්ඛෙපනඅවෙක්ඛෙපනාදිකා සබ්බා කිරියා පරිගය්හති. තෙසං අභික්කමාදිනං පවත්තකං චිත්තං සමුට්ඨානං යස්සා සා අභික්කමාදිප්පවත්තකචිත්තසමුට්ඨානා, වායොධාතු. තස්සා යං සහජරුපකායස්ස ථම්මනසන්ධාරණවලනසඩ්ධානං කිව්වං, තස්ස සහකාරිකාරණභූතො ආකාරවිසෙසො කායවිඤ්ඤත්ති නාමාති දස්සෙන්තො ආහ “අභික්කමාදි...පෙ.... කායවිඤ්ඤත්ති”ති.

කස්ස පන ආකාරවිකාරොති? සාමන්තීයතො වායොධාතුඅධිකානං චිත්තජමහාභූතානං. කිං තං සාමන්තීයං? චිත්තජතා, උපාදායරුපතා ව. අථ වා වායොධාතුයා ආකාරවිකාරො සහජ...පෙ.... පච්චයොති සම්බන්ධිතබ්බං. යදි එවං විඤ්ඤත්තියා උපාදායරුපභාවො න යුජ්ජති. න හි උපාදායරුපං එකභූතසන්තිස්සයං අත්ථි. “චතුත්තං මහාභූතානං උපාදායරුප”න්ති හි චුත්තං, නායං දොසො චතුත්තං විකාරො චතුසු එකස්සාපි හොති චතුසාධාරණධනං විය. වායොධාතුඅධිකතාය ව කලාපස්ස “වායොධාතුයා”ති වචනං න විරුජ්ඣති. එවං අධිකතා ව සාමන්තීයතො, න පමාණතො. අඤ්ඤථා හි අවිනිබ්භොගචුත්තිතා න යුජ්ජෙය්‍ය. වායොධාතුයා එවාති කෙචි. තෙසං මනෙන විඤ්ඤත්තියා උපාදායරුපතා දුරුපපාදා. න හි එකස්ස විකාරො චතුත්තං හොති. සා පනායං හත්ථවලනාදිසු එන්ද්‍රියානවණ්ණග්ගණානන්තරමවිඤ්ඤායමානන්තරෙන මනොද්වාරජවනෙන ගය්හති. එන්ද්‍රියානවණ්ණචිතිමුත්තො කොචි විකාරො අත්ථි. තස්ස ව තග්ගහණානන්තරං ගහණං හොතීති කථමෙනං විඤ්ඤායතීති අධිප්පායග්ගහණතො. න හි විඤ්ඤත්තිවිකාරරහිතෙසු රුක්ඛවලනාදිසු “ඉදමෙස කාරොති මඤ්ඤෙ”ති අධිප්පායග්ගහණං දිට්ඨං, හත්ථවලනාදිසු පන දිට්ඨං. තස්මා එන්ද්‍රියානවණ්ණචිතිමුත්තො කොචි විකාරො අත්ථි අධිප්පායස්ස ඤාපකොති විඤ්ඤායති. ඤාපකො ව හෙතු ඤාපෙනබ්බමත්ථං සයං ගහිතො එව ඤාපෙති, න විජ්ජමානනාමත්තෙනාති වණ්ණග්ගහණානන්තරං විකාරග්ගහණමපි අනුමානතො විඤ්ඤායති. තථා හි වදන්ති –

“විසයත්තමනාපන්නා, සද්දා නෙවත්ථබ්බොධකා;
න සත්තාමත්තතො අත්ථෙ, තෙ අඤ්ඤාතා පකාසකා”ති.

යදි විකාරග්ගහණමෙව කාරණං අධිප්පායග්ගහණස්ස, කස්මා අග්ගහිතසඩ්ධකෙතානං අධිප්පායග්ගහණං න හොතීති? න කෙවලං විකාරග්ගහණමෙව අධිප්පායග්ගහණස්ස කාරණං, අථ බො පුරිමසිද්ධසම්බන්ධග්ගහණඤ්ච ඉමස්ස උපනිස්සයොති දට්ඨබ්බං. ථම්මනසන්ධාරණවලනාති විඤ්ඤත්තිවිකාරසහිතාය වායොධාතුයා හොන්තීති චුත්තං. කිං සබ්බව වායොධාතු සබ්බාති තාති කරොන්තීති? නයිදමෙවං. සත්තමජ්චනසම්භූතා හි වායොධාතු පුරිමජ්චනසම්භූතා වායොධාතුයො උපථම්මකපච්චයෙ ලභිත්වා දෙසන්තරුප්පත්තිහෙතුභාවෙන වලයති චිත්තජරුපං, න ඉතරා. ඉතරා පන සන්ථම්මනසන්ධාරණමත්තං කරොන්තියො තස්සා උපකාරාය හොන්ති. දෙසන්තරුප්පත්ති එව වලනන්ති නිමිත්තෙ ව කත්තුභාවො සමාරොපිතොති දට්ඨබ්බං. අඤ්ඤථා ධම්මානං අබ්‍යාපාරතා, බණ්ණකතා ව න සියා. සත්තහි යුගෙහි ආකඩ්ඪිතබ්බසකටමෙන්ථ අට්ඨකථායං නිදස්සිතං. චිත්තජරුපෙ පන වලන්තෙ තංසම්බන්ධතාය උතුකම්මාහාරජරුපමිච්ච වලති නදිසොතෙ පක්ඛිත්තසුක්ඛගොමයපිණ්ඩං විය එන්ද්‍රියානවණ්ණග්ගහණානන්තරං විඤ්ඤත්තිග්ගහණස්ස චුත්තත්තා. කිං වලනකරා එව වායොධාතු විඤ්ඤත්තිවිකාරසහිතාති? නයිදමෙවං, තථා වලයිතුමසක්කුණන්තියොපි ථම්මනසන්ධාරණමත්තකරා පඨමජ්චනාදිසම්භූතාපි වායොධාතුයො විඤ්ඤත්තිවිකාරසහිතා එවාති ගහෙනබ්බං. යෙන දිසාභාගෙනායං අභික්කමාදිං පවත්තෙතුකාමො, තදහිමුඛවිකාරසබ්භාවතො. අධිප්පායසහභාවි හි විකාරො විඤ්ඤත්ති. එවඤ්ච කත්වා මනොද්වාරාවජ්ජනස්සාපි විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකවචනං සුට්ඨු යුජ්ජති. යථාචුත්තවිකාරග්ගහණමුඛෙන තංසමඬගිතො අධිප්පායො විඤ්ඤායතීති චුත්තං “අධිප්පායප්පකාසනරසා”ති.

කායවිජ්ජන්දනස්ස හෙතුභූතාය වායොධාතුයා විකාරභාවතො පරියායෙන විඤ්ඤත්ති කායවිජ්ජන්දනහෙතුභාවපච්චුපට්ඨානා චුත්තා. චිත්තසමුට්ඨානවායොධාතුපද්ධිතාති ව වායොධාතුයා කිව්වාධිකතාය චුත්තං. කායවිජ්ජන්දනෙන අධිප්පායවිඤ්ඤාපනහෙතුත්තාති කායවිජ්ජන්දනෙන කරණභූතෙන අධිප්පායස්ස විඤ්ඤාපනහෙතුභාවතො කායවිඤ්ඤත්තිති වුවිච්ඡිති සම්බන්ධො. අයඤ්ඤෙන්ථ අත්ථො – විඤ්ඤාපෙතීති විඤ්ඤත්ති. කිං විඤ්ඤාපෙති? අධිප්පායං. කෙන? කායෙන. කිදිසෙන? විජ්ජන්දමානෙනාති. දුතියනයෙ පන යථාචුත්තෙන කායෙන විඤ්ඤායතීති කායවිඤ්ඤත්ති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අත්ථාවබ්බොධනසමත්ථො වච්චිසෙසො වච්චෙදො. තෙන වායුවනප්පතිනදිසොසාදිං නිවත්තෙති. තස්ස පවත්තකං චිත්තං සමුට්ඨානං යස්සා සා වච්චෙදප්පවත්තකචිත්තසමුට්ඨානා, පථවිධාතු. තස්සා යං උපාදින්නසඩ්ධාතස්ස අක්ඛරුප්පත්තිට්ඨානස්ස සට්ඨනසඤ්ඤිතං කිව්වං, තස්ස සහකාරිකාරණභූතො ආකාරවිසෙසො වච්චිඤ්ඤත්ති නාමාති දස්සෙන්තො ආහ “වච්චෙ...පෙ.... වච්චිඤ්ඤත්ති”ති.

ඉදානි “කස්ස පන ආකාරවිකාරො” තිආදි කායවිඤ්ඤාත්තියං වුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයං පන විසෙසො – යථා තත්ථ “ඵන්දමානවණ්ණග්ගණානන්තර”න්ති චුත්තං, ඵවමිධ “සුයාමානසද්දසවනානන්තර”න්ති යොජෙතබ්බං. ඉධ ව ඵම්හනාදිනං අභාවතො “සත්තමජ්චනසම්භූතා” තිආදිනසො න ලබ්හති. සට්ටනෙන හි සද්ධිං සද්දො උප්පජ්ජති. සට්ටනඤ්ච පඨමජ්චනාදීසුපි ලබ්හතෙව. සට්ටනං පච්චයවසෙන භූතකලාපානං අඤ්ඤමඤ්ඤං ආසන්නතරුප්පාදො. චලනං එකස්සාපි දෙසන්නරුප්පාදපරම්පරතාති අයමෙතෙසං විසෙසො. යථා ව වායොධාතුයා චලනං කිච්චං, ඵවං පථවිධාතුයා සට්ටනං. තෙනෙවාහ “පථවිධාතුයා උපාදින්නසට්ටනස්ස පච්චයො” ති. සෙසං වුත්තනයමෙව. යථා භීතිආදි කායවච්චිඤ්ඤාත්තියං අනුමානවසෙන ගහෙතබ්බභාවච්චාවනං. යථා හි උස්සාපෙත්වා බද්ධගොසිසාදිරූපානි දිස්වා තදනන්තරප්පවත්තාය අවිඤ්ඤායමානන්තරාය මනොද්වාරවිටියා ගොසිසාදිනං උදකසහවාරිප්පකාරසඤ්ඤාණාකාරං ගහෙත්වා උදකග්ගණං හොති, ඵවං විප්ඵන්දමානසමුච්චාරියමානවණ්ණසද්දෙ ගහෙත්වා තදනන්තරප්පවත්තාය අවිඤ්ඤායමානන්තරාය මනොද්වාරවිටියා පුරිමසිද්ධසම්බන්ධගහණුපනිස්සයසනිතාය සාධිප්පායවිකාරග්ගණං හොති.

442. රූපානි පරිච්ඡින්නද්ති, සයං වා තෙහි පරිච්ඡිජ්ජති, රූපානං වා පරිච්ඡෙදමත්තං රූපපරිච්ඡෙදො, තං ලක්ඛණං එතිස්සාති රූපපරිච්ඡෙදලක්ඛණං. අයං හි ආකාසධාතු තං තං රූපකලාපං පරිච්ඡින්නද්ධන්ති විය හොති. තෙනාහ “රූපපරියන්තප්පකාසනරසා” ති. අත්ථතො පන යස්මා රූපානං පරිච්ඡෙදමත්තං හුත්වා ගය්හති, තස්මා චුත්තං “රූපමරියාදපච්චුපට්ඨානා” ති. යස්මිං කලාපෙ භූතානං පරිච්ඡෙදො, තෙහෙව අසම්ප්ප්ඵට්ඨභාවපච්චුපට්ඨානා. විජ්ජමානෙපි හි කලාපන්තරභූතානං කලාපන්තරභූතෙහි සම්ප්ප්ඵට්ඨභාවෙ තංතංභූතවිචිත්තතා රූපපරියන්තො ආකාසොති යෙසං සො පරිච්ඡෙදො, තෙහි සො අසම්ප්ප්ඵට්ඨොව. අඤ්ඤථා පරිච්ඡින්නතා න සියා තෙසං භූතානං බ්‍යාපිභාවාපත්තිතො. අබ්‍යාපිතා හි අසම්ප්ප්ඵට්ඨා. තෙනාහ භගවා “අසම්ප්ප්ඵට්ඨං චතුහි මහාභූතෙහි” ති (ධ. ස. 637, 724). කණ්ණච්ඡිද්දමුඛවිවරාදිවසෙන ච ඡිද්දවිවරභාවපච්චුපට්ඨානා වා. යෙසං රූපානං පරිච්ඡෙදො, තත්ථෙව තෙසං පරිච්ඡෙදභාවෙන ලබ්හතිති චුත්තං “පරිච්ඡින්නරූපපදට්ඨානා” ති. “යාය පරිච්ඡින්නෙසු” තිආදිනා ආකාසධාතුයා තංතංකලාපානං කලාපන්තරෙහි අසඬිකරකාරණතං දස්සෙති.

443. අදන්ධතාති අගරුතා. විනොදනං වික්ඛිපනං, අපනායනන්ති අත්ථො. අථද්ධතාති අකට්ඨනතා. අත්තතො මුදුභාවෙනෙව සබ්බකිරියාසු අවිරොධිතා. මුදු හි කත්ථවි න විරුජ්ඣති. තිසුපි යානෙසු පටිපක්ඛෙ අ-කාරො දන්ධතාදිහෙතුනං පටිපක්ඛසමුට්ඨානන්තා ලුහුතාදිනන්ති කෙවි. අපරෙ පන “සත්තාපට්ඨෙධෙ” ති වදන්ති. සරිරෙන කත්තබ්බකිරියානං අනුකුලතාසඬිබ්බතකම්මඤ්ඤභාවො ලක්ඛණං එතිස්සාති සරිරකිරියානුකුලකම්මඤ්ඤභාවලක්ඛණං. අකම්මඤ්ඤං දුබ්බලං නාම හොතිති කම්මඤ්ඤතා අදුබ්බලභාවපච්චුපට්ඨානා චුත්තා.

ලුහුතාදිනං අඤ්ඤමඤ්ඤාච්ඡහනෙන දුච්ඤ්ඤායානානන්තතා චුත්තාති තංතංවිකාරාධිකරූපෙහි තංනානන්තප්පකාසනන්තං “ඵවං සන්තෙපි” ති චුත්තං. ධාතුක්ඛොහො වාතපිත්තසෙම්භපකොපො, රසාදිධාතුනං වා විකාරාවත්ථා. ද්විධා චුත්තොපි අත්ථතො පථවිධාතුආදිනං ධාතුනංයෙව විකාරොති දට්ඨබ්බො. පටිපක්ඛපච්චයා සප්පායඋතුආභාරාවික්ඛිත්තචිත්තතා. තෙ ව තංතංවිකාරස්ස විසෙසපච්චයභාවතො චුත්තා, අවිසෙසෙන පන සබ්බෙ සබ්බෙසං පච්චයා. යතො නෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤාච්ඡහනං, ඉද්ධිවලඤ්ඤාදීසු විය වසවත්තනං මද්දවප්පකාරො. සුපරිමද්දිතවම්මසුධන්තසුචණ්ණගහණඤ්ඤෙත්ථ මුදුකම්මඤ්ඤසද්ධරූපනිදස්සනමත්තං, න තං ඉධ අධිප්පෙන මුදුතාකම්මඤ්ඤතාසබ්භාවතො. න හි අනින්ද්‍රියබද්ධරූපසන්තතො ලුහුතාදිති සම්භවන්ති, ඉන්ද්‍රියබද්ධෙපි රූපහවෙ න සන්ති දන්ධත්තකරාදිධාතුක්ඛොහොභාවතො. සති හි තාදිසෙ ධාතුක්ඛොහෙ තප්පටිපක්ඛපච්චයසමුට්ඨානාහි ලුහුතාදිති භවිතබ්බන්ති කෙවි, තං අකාරණං. න හි වුපසමෙතබ්බපච්චනිකාපෙක්ඛො තබ්බිරොධිමම්මසමුප්පාදො, තථා සති සහෙතුකකිරියචිත්තූප්පාදෙසු කායලුහුතාදිනං අභාවොව සියා. කස්මා පන කම්මජරූපෙසු ලුහුතාදයො න හොන්තිති? පච්චුප්පන්තපච්චයාපෙක්ඛන්තා. අඤ්ඤථා සබ්බදාභාවිහි ලුහුතාදිති භවිතබ්බං සියාති.

444. ආදි වයො, ඊසං වා වයොති ආවයො, යථාපච්චයං තතො තතො ආගතස්ස විය වයොති වා ආවයො, තදුභයං එකජ්ඣං ගහෙත්වා ආවයො ලක්ඛණං එකස්සාති ආවයලක්ඛණො. රූපස්ස උපවයො පඨමුප්පාදො, වඩ්ඪි ව “උපඤ්ඤත්තං උපසිත්ත”න්තිආදීසු විය උප-සද්දස්ස පඨමුපරිඅත්ථස්ස නිදස්සනතො. පුබ්බන්තතොති පුබ්බකොට්ඨාසතො, අනාගතභාවතොති අත්ථො. උප්පජ්ජමානෙ රූපධම්මෙ උප්පාදො අනාගතක්ඛණතො උම්මුප්පාපෙන්නො විය හොතිති චුත්තං “උම්මුප්පාපනරසො” ති. තථා සො “ඉමෙ රූපධම්මා” ති නියාතෙන්නො විය ගය්හතිති ආහ “නියාතනපච්චුපට්ඨානො” ති. පරිපුණ්ණභාවපච්චුපට්ඨානතා “උපරිවයො උපවයො” ති ඉම්ස්ස අත්ථස්ස වසෙන වෙදිතබ්බා. පවත්තිලක්ඛණාති රූපානං පවත්තනන්ති ලක්ඛිතබ්බා. අනුප්පබන්ධනරසාති පුබ්බාපරවසෙන අනු අනු පබන්ධනකිච්චා. තතො ඵව අනුපච්ඡෙදවසෙන ගහෙතබ්බතො අනුපච්ඡෙදපච්චුපට්ඨානා.

උභයම්පිති උපවයො සන්තතිති උභයම්පි. ජාතිරූපස්සෙවාති රූපූප්පාදස්සෙව අධිවචනං. යදි ඵවං කස්මා විහජ්ජ චුත්තාති ආහ “ආකාරනානන්තතො” ති, ජාතිරූපස්ස පවත්තිආකාරහෙදතොති අත්ථො. වෙනෙයාවසෙන විහජ්ජකථනෙ කාරණං පරතො ආවි භවිස්සති. කථං පනෙතං විඤ්ඤාතබ්බං, පවත්තිආකාරනානන්තතො ජාතිරූපස්ස හෙදො, න සභාවතොති ? නිද්දෙසතොති දස්සෙන්නො “යස්මා පනා” තිආදිමාහ. තත්ථ යො ආයතනානන්ති යො අඬිසෙකාදසන්නං රූපායතනානං ආදිවයන්තා “ආවයො” ති චුත්තො. සො ඵව උපවයො පඨමුප්පාදභාවතො උප-

සද්දො පයමත්වෙතැනි කත්වා. යො පන තත්වෙව උප්පජ්ජමානානං උපරි වයත්තා උපවයො, සා එව සන්තති අනුපබන්ධවසෙන උප්පත්තිභාවතො. අථ වා යො ආයතනානං ආවයො පයමභාවෙන උපලක්ඛිතො උප්පාදො, සො පන තත්වෙව උප්පජ්ජමානානං උපරි වයත්තා උපවයො, වඩ්ඪිති අත්ථො. උපවයො වඩ්ඪිභාවෙන උපලක්ඛිතො උප්පාදො, සා එව සන්තති පබන්ධාකාරෙන උප්පත්තිභාවතො. තෙනාහ “අට්ඨකථායමි”තිආදි.

තත්ථ එවං කිං කථිතන්ති “යො ආයතනානං ආවයො”තිආදිනා (ධ. ස. 641) නිද්දෙසෙන කිං අත්ථජානං කථිතං හොති? ආයතනෙන ආවයො කථිතො. ආවයුපවයසන්තතියො හි නිබ්බන්තිභාවෙන ආවයො එවාති ආයතනෙහි ආවයාදීනං පකාසිතත්තා තෙහි ආවයො කථිතො. ආයතනානං ආවයාදිවචනෙනෙව ආවයසභාවාති උප්පාදමම්මාති ආයතනානීති ආවයෙන තංපකතිකං ආයතනං කථිතං. ලක්ඛණඤ්ඤි උප්පාදො, න රූපරූපන්ති.

රූපපරිපාකො රූපමම්මානං ජිණ්ණතා. උපනයනරසාති භඩ්ගුපනයනකිව්වා. සභාවානපගමෙයිති කක්ඛලතාදිසභාවස්ස අවිගමෙයි. ධීතික්ඛණෙ හි ජරා, න ච තදා ධම්මො සභාවං විජහති නාම. නවභාවො උප්පාදාවත්ථා, තස්ස අපගමභාවෙන ගස්හතීති ආහ “නවභාවාපගමපච්චුපට්ඨානා”ති. “අරූපමම්මාන”න්ති ඉදං තෙසං ජරාය සුචුද්ධි පටිච්ඡන්තතාය චුත්තං. රූපමම්මානමිති හි ඛණිකජරා පටිච්ඡන්තා එව, යා අවිච්ඡරාතිපි චූච්චති. එස විකාරොති ඛණ්ඩිච්චාදිවිකාරමාහ. සො හි අරූපමමෙසු න ලබ්භති. යා අවිච්ඡරා නාම, තස්සාපි එස විකාරො නත්ථිති සම්බන්ධිතබ්බං. නත්ථි එතිස්සා ජරාය විචිති අවිච්ඡරා, නවභාවතො දුට්ඨඤ්ඤායාන්තරජරාති අත්ථො.

පරිතො සබ්බසො “භිජ්ජන”න්ති ලක්ඛිතබ්බාති පරිභෙදලක්ඛණා. නිව්චං නාම ධූවං, රූපං පන ඛණ්ඩිතතාය යෙන භඩ්ගෙන න නිව්චන්ති අනිව්චං, සො අනිව්චස්ස භාවොති අනිව්චතා. සා පන යස්මා ධීතිජ්ජන්තං රූපං විනාසභාවෙන සංසිදන්ති විය හොතිති චුත්තං “සංසිදන්තරසා”ති. යස්මා ච සා රූපමම්මානං භඩ්ගභාවතො බයවයාකාරෙනෙව ගස්හති, තස්මා චුත්තං “බයවයපච්චුපට්ඨානා”ති.

445. ඔජාලක්ඛණොති එත්ථ අභිගමභිගානුසාරිතො රසස්ස සාරො උපට්ඨිතලකරො භූතනිස්සිතො එකො විසෙසො ඔජා. කබලං කරියතීති කබලිකාරො. ආහරියතීති ආහාරො, කබලං කත්වා අජ්ඣොහරියතීති අත්ථො. ඉදං පන සවත්ථුකං ඔජං දස්සෙතුං චුත්තං. බාහිරං ආහාරං පච්චයං ලභිත්වා එව අජ්ඣත්තිකාභාරො රූපං උප්පාදෙති, සො පන රූපං ආහරතීති ආහාරො. තෙනාහ “රූපාහරණරසො”ති. තතො එව ඔජට්ඨමකරූප්පාදනෙන ඉමස්ස කායස්ස උපට්ඨිතපච්චුපට්ඨානො. ඔජාය රූපාහරණකිව්වං බාහිරාධිනන්ති ආහ “ආහරිතබ්බවත්ථුපදට්ඨානො”ති.

446. බලරූපන්තිආදිසු ඉමස්මිං කායෙ බලං නාම අත්ථි, සම්භවො නාම අත්ථි, රොගො නාම අත්ථි, “ජාති සඤ්ජාති”ති (විහ. 191) වචනතො ජාති නාම අත්ථි, තෙහිපි වතුහි මහාභූතෙහි විනා අභාවතො උපාදායරූපෙහි භවිතබ්බන්ති අධිප්පායො. එකච්චානන්ති අභයගිරිවාසිනං. පටික්ඛිත්තන්ති එත්ථ එවං පටික්ඛෙපො වෙදිතබ්බො – මිද්ධං රූපමෙව න හොති නිවරණෙසු දෙසිතත්තා. යස්ස හි නිවරණෙසු දෙසනා, තං න රූපං යථා කාමච්ඡන්දො. සියා පනෙතං දුට්ඨං මිද්ධං රූපං, අරූපඤ්ජාති. තත්ථ යං අරූපං, තං නිවරණෙසු දෙසිතං “න රූප”න්ති? තං න, විසෙසවචනාභාවතො. න හි විසෙසෙත්වා මිද්ධං නිවරණෙසු දෙසිතං, තස්මා මිද්ධස්ස දුට්ඨතං පරිකප්පෙත්වාපි න සක්කා නිවරණභාවං නිවත්තෙතුං. සක්කා හි වත්තුං “යං තං අරූපතො අඤ්ඤං මිද්ධං පරිකප්පිතං, තමිපි නිවරණං මිද්ධසභාවත්තා ඉතරං මිද්ධං වියා”ති.

භවතු නිවරණං, කො විරොධොති වෙ? නිවරණඤ්ඤි පභාතබ්බං. පඤ්ච නිවරණෙ පභාය “අද්ධා මුනිසි සම්බුද්ධො, නත්ථි නිවරණා තවා”ති (සු. නි. 546) වචනතො. අප්පභාතබ්බඤ්ඤි රූපං “කතමෙ ධම්මා නෙව දස්සනෙන න භාවනාය පභාතබ්බා? වතුසු භූමිසු කුසලං, වතුසු භූමිසු විපාකො, තිසු භූමිසු කිරියාබ්බාකතං, රූපඤ්ඤි නිබ්බානඤ්ඤි. ඉමෙ ධම්මා නෙව දස්සනෙන න භාවනාය පභාතබ්බා”ති (ධ. ස. 1407) වචනතො. න චෙත්ථ තදාරම්මණකිලෙසප්පනානං අධිප්පෙතං “රූපං, භික්ඛවෙ, න තුම්භාකං, තං පජ්ඣවා”තිආදිසු (සං. නි. 3.34) විය කාමච්ඡන්දාදීනං තථා පභානස්ස අනධිප්පෙතත්තා. තස්මා න මිද්ධං රූපං. යදි මිද්ධස්ස රූපභාවං න සම්පට්ච්ඡථ, කථං භගවතො නිද්දා. මිද්ධඤ්ඤි “නිද්දාපචලායිකා”තිආදිනා විභවගෙ විභත්තත්තා නිද්දාති? න මිද්ධං නිද්දා, නිද්දාභෙතුභාවතො පන තං “නිද්දා”ති විභත්තං යථා ඉත්ථිලිභිගාදි. එවමිපි නිද්දාභෙතුතො මිද්ධස්ස අභාවතො කථං භගවතො නිද්දාති? නිද්දා භගවතො සරිරගිලානියා, න මිද්ධෙන. සා ච නත්ථිති න සක්කා වත්තුං “පිට්ඨි මෙ ආගිලායති, තමහං ආයමිස්සාමි”ති (ම. නි. 2.22) වචනතො. න චෙත්ථ එවමවධාරණං මිද්ධමෙව නිද්දාභෙතුති, නිද්දාභෙතු එව මිද්ධන්ති එවමවධාරණා. තස්මා අඤ්ඤොපි අත්ථි නිද්දාභෙතු, කො පන සොති? සරිරගිලානියා. තෙන චුත්තං “නිද්දා භගවතො සරිරගිලානියා, න මිද්ධෙනා”ති.

නිද්දා ච භගවතො නත්ථිති න සක්කා වත්තුං “අභිජානාමි බො පනාහං අග්ගිවෙස්සන...පෙ.... දිවා සුපිතා”ති (ම. නි. 1.387) වචනතො. ඉතොපි න මිද්ධං රූපං සම්පයොගවචනතො. චුත්තඤ්ඤි “ථිනමිද්ධනිවරණං අවිජ්ජානිවරණෙන නිවරණඤ්ඤිවෙව නිවරණසම්පයුත්තඤ්ඤිවා”තිආදි (ධ. ස. 1176). න චෙත්ථ යථාලාභභවනං? සක්කා පච්චෙතුං “සක්කරකථලිකමිපි මච්ඡගුම්මමිපි වරන්තමිපි තිට්ඨන්තමිපි”තිආදි (දී. නි. 1.249) විය අප්පසිද්ධතාය රූපභාවස්ස. සිද්ධෙ හි තස්ස රූපභාවෙ සම්භවතො යථාලාභපච්චයො යුජ්ජෙය්‍යාති. ඉතොපි න රූපං මිද්ධං ආරූප්පෙසු උප්පජ්ජනතො. චුත්තමිපි චෙතං “නිවරණං ධම්මං පටිච්ච නිවරණො ධම්මො උප්පජ්ජති

නපුරෙජානපව්වයා”ති (පටියා. 3.8.8) ඉමස්ස චිහ්නිගෙ “ආරුප්පෙ කාමච්ඡන්දනීවරණං පටිච්ච ටිනමිද්ධනීවරණං උද්ධච්චනීවරණං අවිජ්ජානීවරණං උප්පජ්ජති”ති විත්ථාරො. තස්මා “න මිද්ධං රූප”න්ති යං අට්ඨකථාසු පටික්ඛිත්තං, නං සුපටික්ඛිත්තමෙව.

ඉතරෙසුති බලරූපාදියු. කම්මසමුට්ඨානස්සාපි රොගස්ස විසභාගපව්වයසමුප්පන්නො ධාතුක්ඛොහො ආසන්නකාරණං, පගෙව ඉතරස්ස. සො ච අත්ථතො රූපධම්මානං විකාරාවත්ථාධීතිහිග්ගක්ඛණෙසු එව සියාති වුත්තං “රොගරූපං ජරතාභිච්චතාගහණෙන ගහිතමෙවා”ති. උපවයසන්තතිගහණෙන ගහිතමෙවාති තබ්බිතිමුත්තස්ස රූපුප්පාදස්ස අභාවතො. උපාදාවත්ථාය ච අඤ්ඤා ජාති නාම තත්ථෙව. සම්භවො කාමධාතුයං එකච්චියසත්තානං ඉන්ද්‍රියපරිපාකපව්වයො ආපොධාතුයා පවත්තිආකාරවිසෙසොති ආහ “සම්භවරූපං ආපොධාතුග්ගහණෙන ගහිතමෙවා”ති. කායබලං නාම අත්ථතො වායොධාතුයා පවත්තිආකාරවිසෙසො තස්සා විජ්ජාරභාවතො. යතො නං “පාණබල”න්ති වදන්ති, තෙනාහ “බලරූපං වායොධාතුග්ගහණෙන ගහිතමෙවා”ති. කස්මා පන තෙසං අයථාක්කමතො පටික්ඛෙපො කතොති? විසුං තත්ථීති කත්වා අනුපලබ්භමානත්තා අනාදරදස්සනත්ථං, මිද්ධපටික්ඛෙපො වා මහාපඤ්ඤොති පඨමං කතො. තදනුසාරෙන පටිලොමනයෙන ඉතරෙසමිපි අභාවො වුත්තොති වෙදිතබ්බං.

“ඉති”ති ඉදං “අට්ඨවිසතිවිධ”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධිතබ්බං, ඉමිනා වුත්තක්කමෙන අට්ඨවිසතිවිධං හොතිති. සො ච බො පාළියං ආගතනයෙනෙවාති අනුනතා වෙදිතබ්බා. අනධිකභාවො පන දස්සිතො එව.

447. සම්පයුත්තධම්මරාසි හිනොති එතෙන පතිට්ඨහතිහි හෙතු, මූලට්ඨෙන ලොභාදිකො, අලොභාදිකො ච, තාදිසො හෙතු න හොතිති නහෙතු. නාස්ස හෙතු අත්ථීති අහෙතුකං, සහෙතුකපටියොගිභාවතො හෙතුනා සහ න උප්පජ්ජතිති අත්ථො. අහෙතුකමෙව හෙතුනා විජ්ජයුත්තතාය හෙතුවිජ්ජයුත්තං. ධම්මනානත්තාභාවෙපි හි සද්දත්ථනානත්තෙන වෙනෙයාවසෙන දුක්ඛත්තරදෙසනා හොතිති දුක්ඛපදවසෙන වෙනං වුත්තං. පච්චයාධීනවුත්තිතාය සහ පච්චයෙනාති සප්පව්වයං. අත්තතො පච්චයෙහි ලොකෙ නියුත්තං, විදිතන්ති වා ලොකියං. ආ හවග්ගං, ආ ගොත්‍රභුං වා සවන්තිති ආසවා, සහ ආසවෙහිති සාසවං, ආසවෙහි ආලම්බිතබ්බන්ති අත්ථො. ආදිසද්දෙන සංයොජනීයං ඔසනීයං යොගනීයං නීවරණීයං සංකිලෙසිකං පරාමට්ඨං අවෙනසිකං චිත්තවිජ්ජයුත්තං නරූපාවචරං නඅරූපාවචරං නඅපරියාපන්නං අනියතං අනියානිකං අනිච්චන්ති එවමාදිනං සඬිගහො දට්ඨබ්බො.

ආහිතො අහං මාතො එත්ථාති අත්තා, අත්තභාවො. තං අත්තානං අධිකිච්ච උද්දිස්ස පවත්තා අප්ඤ්ඤාත්තා , ඉන්ද්‍රියබද්ධධම්මා, තෙසු හවං අප්ඤ්ඤාත්තිකං, වක්ඛාදි. අට්ඨකථායං පන වුත්තනයෙන අප්ඤ්ඤාත්තමෙව අප්ඤ්ඤාත්තිකං යථා වෙනයිකොති (අ. නි. 8.11; පාරා. 8) ඉමමත්ථං සන්ධාය වුත්තං “අත්තභාවං අධිකිච්ච පවත්තත්තා අප්ඤ්ඤාත්තික”න්ති. සෙසං තෙවිසතිවිධං. “තතො බාහිරත්තා”ති ඉදං අප්ඤ්ඤාත්තිකලක්ඛණාභාවතො වුත්තං. සට්ඨන්තවසෙනාති විසයී, විසයො ච හුත්වා සඬිසට්ඨන්තවසෙන. සෙසං සොළසවිධං. විපරිත්තත්තාති සට්ඨන්තවසෙන අගහෙතබ්බතො. දුප්පටිවිජ්ජසභාවත්තාති සුබ්බමහාවෙන දුට්ඨඤ්ඤායසභාවත්තා. ඤාණස්ස ආසන්නො න හොතිති දුරෙ. තෙරස හදයවත්ථුපරියොසානාති. සභාවෙනෙවාති “රූපස්ස පරිච්ඡෙදො, රූපස්ස විකාරො, රූපස්ස උපවයො”තිආදිනා අග්ගහෙත්වා අත්තතො සභාවෙනෙව කක්ඛලත්තාදිනා ඤාණෙන පරිච්ඡිජ්ජ ගහෙතබ්බතො. සෙසං දසවිධං. තබ්බිපරිත්තායාති සභාවෙන අපරිග්ගහිතබ්බතො. සොතාදිනමිපි වක්ඛුතො විය පසන්නසභාවත්තා එව යථාසකං විසයග්ගහණපව්වයතාති දස්සෙන්නො ආහ “වක්ඛාදි...පෙ.... පසාදරූප”න්ති. විපරිත්තත්තාති තබ්බිධුරසභාවත්තා. අධිපතියට්ඨෙනාති එත්ථ වක්ඛාදිනං තාව පඤ්චන්තං වක්ඛුට්ඨඤ්ඤාණාදියු ආධිපතෙයාං තෙසං පටුමන්දභාවානුවත්තනතො, ඉන්ද්‍රියපරිසන්ද්‍රියද්වයස්ස සකිච්චෙ ජීවිතින්ද්‍රියස්ස සහජරූපානුපාලනො. තද්වහං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. උපාදින්නත්තාති ගහිතත්තා. කම්මනිබ්බත්තඤ්ඤි “මමෙතං එලං”න්ති කම්මනා ගහිතං විය හොති අපටික්ඛෙපතො.

448. සනිදස්සනකම්මජාදිනං තිකානන්ති සනිදස්සනත්තිකස්ස, කම්මජාදිත්තිකානඤ්ඤං. ඔළාරිකෙති ද්වාදසවිධෙ ඔළාරිකරූපෙ. රූපන්ති රූපායතනං. දට්ඨබ්බභාවසඬිධාතෙන සහ නිදස්සෙනාති සනිදස්සනං, පටිහනනභාවසඬිධාතෙන සහ පටිසෙනාති සප්පටිසං, සනිදස්සනඤ්ඤං තං සප්පටිසඤ්ඤාති සනිදස්සනසප්පටිසං. තත්ථ යස්ස දට්ඨබ්බභාවො අත්ථී, තං සනිදස්සනං. වක්ඛුට්ඨඤ්ඤාණගොචරභාවොව දට්ඨබ්බභාවො. තස්ස රූපායතනතො අනඤ්ඤත්තෙපි අඤ්ඤෙහි ධම්මෙහි රූපායතනං විසෙසෙතුං අඤ්ඤං විය කත්වා වුත්තං “සහ නිදස්සෙන න සනිදස්සන”න්ති. ධම්මභාවසාමඤ්ඤෙන හි එකිභුතෙසු ධම්මෙසු යො නානත්තකරො විසෙසො, සො අඤ්ඤො විය කත්වා උපවර්තුං යුත්තො. එවං හි අත්ථවිසෙසාවබොධො හොතිති. යො සයං, නිස්සයවසෙන ච සම්පන්නානං, අසම්පන්නානඤ්ඤං පටිමුඛභාවො අඤ්ඤමඤ්ඤං පතනං, සො පටිහනනභාවො, යෙන බ්‍යාපාරාදිවිකාරපව්වයන්තරසහිතෙසු වක්ඛාදිනං විසයෙසු විකාරුප්පන්ති. සෙසං එකාදසවිධං ඔළාරිකරූපං. තඤ්ඤි සනිදස්සනත්තාභාවතො අනිදස්සනං, වුත්තනයෙනෙව සප්පටිසං. උභයපටික්ඛෙපෙන අනිදස්සනඅප්පටිසං. කම්මතො ජාතන්ති එත්ථ යං එකන්තකම්මසමුට්ඨානං අට්ඨිත්තියාති, හදයඤ්ඤාති නවවිධං රූපං, යඤ්ඤං නවවිධෙ චතුසමුට්ඨානෙ කම්මසමුට්ඨානං නවවිධමෙව රූපන්ති එවං අට්ඨාරසවිධමිපි කම්මතො උප්පජ්ජනතො කම්මජං. යඤ්ඤි ජාතඤ්ඤං යඤ්ඤං ජායති යඤ්ඤං ජායස්සති, තං සබ්බමිපි “කම්මජ”න්ති වුච්චති යථා දුද්ධන්ති. තදඤ්ඤපව්වයජාතන්ති කම්මතො අඤ්ඤපව්වයතො ජාතං උතුචිත්තාභාරජං. නකුතොවිජාතන්ති ලක්ඛණරූපමාහ. විඤ්ඤත්තිද්වයං, සද්දො,

ආකාසයානු, ලුහුඳුන්තයං චිත්තසමුට්ඨානානි අවිනිබ්භොගරූපානීති එතං පඤ්චදසවිධං රූපං චිත්තජං. ආකාසයානු, ලුහුඳුන්තයං, ආහාරසමුට්ඨානානි අවිනිබ්භොගරූපානීති එතං ද්වාදසවිධං රූපං ආහාරජං. එතථ සද්දං පක්ඛිපිත්වා තෙරසවිධං රූපං උතුතො සමුට්ඨිතං උතුජං. සෙසං කම්මජනිකෙ වූත්තනායානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බං.

449. දිට්ඨාදිවතුක්කවසෙන, රූපරූපාදිවතුක්කවසෙන, වත්ථාදිවතුක්කවසෙනානි පාටෙක්කං වතුක්කසද්දො යොජෙතබ්බො. යං රූපායතනං අදක්ඛි යං පස්සති යං දක්ඛිස්සති යං පස්සෙය්‍යා, තං සබ්බං දිට්ඨං නාම දිට්ඨසභාවානානිවත්තනතො යථා දුද්ධන්ති. එස නයො සෙසෙසුපි. දස්සනවිසයත්තානි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා. සවනවිසයත්තානි සොතවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා. ගන්ධරසථොට්ඨබ්බත්තයන්ති ගන්ධො රසො ථොට්ඨබ්බන්ති එතං තයං. මුතං නාම මුත්වා පත්වා ගහෙතබ්බතො. තෙනාහ “සම්පත්තඟ්ගාහකඉන්ද්‍රියවිසයත්තා”ති.

කිමිදං ථොට්ඨබ්බං නාමානි? පථවිතෙජොවායොධාතුත්තයං. කස්මා පනෙත්ථ ආපොධාතු අග්ගහිතා, නනු සීතතා ඵුසිත්වා ගය්හති, සා ච ආපොධාතුති? සච්චං ගය්හති, න පන සා ආපොධාතු. කිඤ්චරහීති? තෙජොධාතු එව. මන්දෙ හි උණ්හතාවෙ සිතබුද්ධි. න හි සීතං නාම කොච ගුණො අත්ථී, කෙවලං පන උණ්හතාවස්ස මන්දතාය සීතතාහිමානො. කථමෙතං විඤ්ඤාතබ්බන්ති චෙ? අනවට්ඨිතත්තා සිතබුද්ධියා යථා පාරාපාරෙ. තථා හි සම්මකාලෙ ආතපෙ ධීතානං ඡායං පට්ටියානං සිතබුද්ධි හොති, තත්ථෙව පන පථවිගබ්හතො උට්ඨිතානං උණ්හබුද්ධි. යදි හි සීතතා ආපොධාතු සියා, එකස්මිං කලාපෙ උණ්හතාවෙන සද්ධිං උපලබ්භෙය්‍යා, න ච උපලබ්භති. තස්මා විඤ්ඤායති න ආපොධාතු සීතතානි . ඉදඤ්ච භූතානං අවිනිබ්භොගවූත්තිතං ඉච්ඡන්තානං උත්තරං, අනිච්ඡන්තානම්පි පන වතුන්තං භූතානං එකස්මිං කලාපෙ කිච්චදස්සනෙන සභාගවූත්තිතාය සාධිතාය උත්තරමෙව. යෙ පන “වායොධාතුයා ලක්ඛණං සීතතා”ති වදන්ති, තෙසම්පි ඉදමෙව උත්තරං. යදි හි වායොධාතු සීතතා සියා, එකස්මිං කලාපෙ උණ්හතාවෙන සද්ධිං සීතතා උපලබ්භෙය්‍යා, න ච උපලබ්භති. තස්මා විඤ්ඤායති න වායොධාතු සීතතානි. සෙසං පන ද්‍රවතා ආපොධාතු, සා ච ඵුසිත්වා ගය්හතිති දස්සනං. තෙ වත්තබ්බා “ද්‍රවතාවොපි ඵුසියතිති ආයස්මන්තානං අධිමානමන්තං සණ්ඨානං වියා”ති. වූත්තඤ්ඤෙන පුරාතනෙහි –

“ද්‍රවතා සහවූත්තිති, තිණි භූතානි සම්ඵුසං;
‘ද්‍රවතං සම්ඵුසාමි’ති, ලොකොයමහිමඤ්ඤති.

“ඵුසං භූතානි සණ්ඨානං, මනසා ගණ්හතෙ යථා;
‘පච්චක්ඛතො ඵුසාමි’ති, ඤාතබ්බා ද්‍රවතා තථා”ති.

සෙසන්ති යථාචූත්තං රූපාදිසත්තවිධං රූපං යපෙත්වා අවසිට්ඨං එකච්ඡතිවිධං රූපං. විඤ්ඤාණස්සෙවනි මනොවිඤ්ඤාණස්සෙව. අවධාරණෙන රූපායතනාදීනම්පි මනොවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤෙය්‍යත්තෙ නියමාභාවතො න විඤ්ඤාතරූපතානි සඬකරාභාවං දස්සෙති.

නිජ්ඵන්තරූපං පනෙත්ථ රූපරූපං නාමානි යදෙත්ථ අට්ඨවිසතිවිධෙ රූපෙ “නිජ්ඵන්ත”න්ති වූත්තං රූපං, තදෙව රූපලක්ඛණයොගතො රූපං. රූප්පනං රූපං, තං එතස්ස අත්ථීති යථා අරිසසොති, රූපගුණයොගතො වා යථා නීලගුණයොගතො නීලං වත්ථන්ති. ස්වායං රූපසද්දො රුල්භියා අතංසභාවෙපි පවත්නතිති අපරෙන රූපසද්දෙන විසෙසෙත්වා වූත්තං “රූපරූප”න්ති යථා තිලතෙලං, දුක්ඛදුක්ඛන්ති (විසුද්ධි. 2.539) ව, රූප්පනසභාවං රූපන්ති අත්ථො. යදි එවං, ආකාසයානුආදීනං කථං රූපභාවොති? නිජ්ඵන්තරූපස්ස පරිච්ඡෙදවිකාරලක්ඛණභාවතො තග්ගතිකමෙවානි “රූප”න්ත්තෙව වූච්චති.

වසන්ති එතථ චිත්තවෙතසිකා පවත්තන්තිති වත්ථු, චිත්තතංසම්පයුත්තානං ආධාරභූතං රූපං. තං පන ඡබ්බිධං. තත්ථ හදයරූපං වත්ථු එව මනොධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුනං නිස්සයභාවතො. න ද්වාරං අඤ්ඤානිස්සයානං වක්ඛාදි විය. යථා හි වක්ඛාදීනි සම්පට්ච්ඡනාදීනං පවත්තිතා ද්වාරං හොන්ති, න එවං හදයවත්ථු. තෙන වූත්තං “යං පනෙත්ථ හදයරූපං නාම, තං වත්ථු, න ද්වාර”න්ති. විඤ්ඤාත්තිද්වයං ද්වාරං කම්මද්වාරභාවතො. තන්තිස්සිතස්ස චිත්තූප්පාදස්ස අභාවතො න වත්ථු. පසාදරූපං වත්ථු වෙව අත්තසන්තිස්සිතස්ස වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිකස්ස, ද්වාරඤ්ච අඤ්ඤානිස්සිතස්ස සම්පට්ච්ඡනාදිකස්ස. සෙසං එකච්ඡතිවිධං රූපං වූත්තවිපරියායතො තෙව වත්ථු න ච ද්වාරං.

450. එකතො එව ජාතං එකජං. නනු ච එකතො එව පච්චයතො පච්චයුප්පන්තස්ස උප්පත්ති නත්ථීති? සච්චං නත්ථී, රූපජනකපච්චයෙසු එකතොති අයමෙත්ථ අධිප්පායො. න හි රූපුප්පත්ති රූපජනකතො අඤ්ඤං පච්චයං අපෙක්ඛති. ද්විජන්තිආදියුපි එසෙව නයො. ඉමෙසන්ති ඉමෙසං පහෙදානං වසෙන. කම්මජමෙවානි කම්මතො එව ජාතං. චිත්තජමෙවානි එත්ථාපි එසෙව නයො. චිත්තතො ච උතුතො ච ජාතන්ති කාලෙන චිත්තතො, කාලෙන උතුතොති එව චිත්තතො ච උතුතො ච ජාතං දට්ඨබ්බං. තං ද්විජං ද්විහි ජාතන්ති. පරතො ද්වියුපි එසෙව නයො. සද්දායතනමෙවානි එතථ යං චිත්තජං සද්දායතනං, තං සවිඤ්ඤාත්තිකමෙවානි එකෙ. අවිඤ්ඤාත්තිකොපි අත්ථී විතක්කච්ඡ්ඵාරසද්දොති පොරාණා.

විතක්කවිජ්ජාරසද්දො න සොතවිඤ්ඤෙය්‍යොති හි එවං පවත්තමහාඅට්ඨකථාවාදං නිස්සාය විත්තසමුට්ඨානස්ස සද්දස්ස විඤ්ඤත්තියා විනාපි උප්පත්ති ඉව්ඡිතබ්බං. න හි විඤ්ඤත්ති “කායවායා විඤ්ඤත්ති”ති වචනතො අසොතවිඤ්ඤෙය්‍යොන සද්දෙන සහ උප්පජ්ජති, එවං සත්තෙ විත්තපෙනාපි සද්දනවකෙන භවිතබ්බං. සො ච වාදො “සද්දො ච හොති, න සොතවිඤ්ඤෙය්‍යො වා”ති විරුද්ධමෙවෙනත්ති මඤ්ඤමානෙහි සඬගහකාරෙහි පටික්ඛිත්තො. අපරෙ පන මහාඅට්ඨකථාවාදං අප්පටික්ඛිත්තවා තස්ස අධිප්පායං වණ්ණෙන්නි. කථං? “ජීවිහාතාලුලනාදිකං විතක්කසමුට්ඨිතං විඤ්ඤත්තිසහජමෙව සුබ්බසද්දං දිබ්බසොතෙන සුත්වා ආදිසති”ති සුත්තෙ, පට්ඨානෙ ච ඔළාරිකං සද්දං සන්ධාය සොතවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයභාවො චුත්තොති ඉමිනා අධිප්පායෙන විතක්කවිජ්ජාරසද්දස්ස අසොතවිඤ්ඤෙය්‍යොනා චුත්තාති. තං වතුජං. අවසෙසන්ති අවිනිබ්භොගරූපෙන සද්ධිං ආකාසධාතුමාහ.

ලක්ඛණරූපං පන නකුතොවිජාතන්ති කුතොවිපි පච්චයතො න ජාතං, නාපි සයමෙව ජාතං පච්චයෙහි විනා සයමෙව ජාතස්ස සබ්බෙන සබ්බං අභාවතො. කථං පනෙතං විඤ්ඤාතබ්බං ලක්ඛණරූපං න ජායතිති? ලක්ඛණාභාවතො. උප්පත්තිමත්තානං හි රූපායතනාදිනං ජාතිආදීනි ලක්ඛණානි විජ්ජන්ති, න එවං ජාතිආදීනං. තස්මා විඤ්ඤාතබ්බමෙතං ජාතිආදීනි න ජායන්තිති. සියා පනෙතං “ජාතිආදීනං ජාතිආදීනි ලක්ඛණානි විජ්ජන්ති”ති? තං න, කස්මා? තථා සති අනවට්ඨානාපත්තිතො. යදි හි ජාතිආදීනි ජාතිආදිමත්තානි සිද්ධං, තානිපි ජාතිආදිමත්තානි, තානිපි ජාතිආදිමත්තානිති අනවට්ඨානමෙව ආපජ්ජති. තස්මා සුට්ඨ චුත්තං “ජාතිආදීනි න ජායන්ති”ති. තෙනාහ “න හි උප්පාදස්ස උප්පාදො අත්ථි, උප්පත්තස්ස ච පරිපාකභෙදමත්තං ඉතරද්වය”න්ති, ජරාමරණන්ති අත්ථො.

තත්ථ “උප්පාදො තත්ථි”ති එතෙන උප්පාදස්ස ජරාමරණාභාවමාහ. අසති උප්පාදෙ කුතො ජරාමරණන්ති මත්තග්ගහණෙන ජරාමරණස්ස උප්පාදාභාවමිපි. යදි එවං ජාතියා කුතොවි ජාතතාවචනං කථන්ති ආහ “යමිපි”තිආදි. තත්ථ කිව්වානුභාවක්ඛණෙ දිට්ඨත්තාති යෙ තෙ විත්තාදයො රූපායතනාදිනං රූපානං ජනකපච්චයා, තෙසං තදුප්පාදනං පති අනුපරතබ්‍යාපාරානං යො සො පච්චයභාවුපලක්ඛණියො කිව්වානුභාවක්ඛණො, තදා ජායමානානං රූපායතනාදිනං ධම්මානං විකාරභාවෙන උපලබ්භමානනං සන්ධාය වෙනෙය්‍යපුග්ගලවසෙන ජාතියා කුතොවි පච්චයතො ජාතත්තං පාළියං අනුඤ්ඤාතං යථා තං විත්තසමුට්ඨානනාදි විඤ්ඤත්තිආදීනං. අයඤ්ඤත්ථ සඬබ්බෙපත්ථො – යෙහි පච්චයධම්මෙහි රූපාදයො උප්පජ්ජෙය්‍යං, තෙසං පච්චයභාවුපගමනක්ඛණෙ උපලබ්භමානා රූපාදයො තතො පුරෙ, පච්ඡා ච අනුපලබ්භමානා තතො උප්පජ්ජන්තිති විඤ්ඤායන්ති, එවං ජාතිපි වෙදිතබ්බං. යදි එවං නිජ්ජරියායතො ජාතියා කුතොවි ජාතතා සිද්ධා, අථ කස්මා වෙනෙය්‍යපුග්ගලවසෙනාති චුත්තන්ති? නයිදමෙව. ජායමානධම්මවිකාරභාවෙන උපලබ්භමානත්තා. යදි හි ධම්මො විය උපලබ්භෙය්‍ය ජාති, නිජ්ජරියායොව තස්සා කුතොවි ජාතභාවො, න එවමුපලබ්භති, අථ බො විකාරභාවෙන. තස්මා චුත්තං “වෙනෙය්‍යපුග්ගලවසෙනා”ති.

තදා කිර සොතුනං එවං විත්තං උප්පන්නං “අයං ජාති සබ්බෙසං ධම්මානං පභවො, සයඤ්ච න කුතොවි ජායති යථා තං පකතිවාදිනං පකති”ති, තං තෙසං මිච්ඡාගාහං විධමෙත්තො සත්ථා “උපවයො සන්නති”ති ද්විධා හින්දිත්වා කුතොවි පච්චයතො ජාතඤ්ච කත්වා දෙසෙසි, න පන ජරාමරණං පච්චයධම්මානං කිව්වානුභාවක්ඛණෙ අදස්සනතො. යදි එවං කථං “ජරාමරණං පටිච්චසමුප්පන්න”න්ති (සං. නි. 2.20) චුත්තං? යස්මා පටිච්චසමුප්පන්නානං ධම්මානං පරිපාකභවිගතාය තෙසු සන්තෙසු හොන්ති, න අසන්තෙසු. න හි අජාතං පරිපච්චති, හිජ්ජති වා, තස්මා තං ජාතිපච්චයතං සන්ධාය “ජරාමරණං පටිච්චසමුප්පන්න”න්ති (සං. නි. 2.20) පරියායෙන සුත්තෙසු චුත්තං. යො පනෙත්ථ කාමභවාදීසු කම්මාදිනා පච්චයෙන යොනිවිභාගතො පටිසන්ධියං, පවත්තියඤ්ච රූපධම්මානං පවත්තිභෙදො වත්තබ්බො, සො පරතො පටිච්චසමුප්පාදකථායං ආචි භවිස්සන්ති න චුත්තොති දට්ඨබ්බො.

ඉති රූපක්ඛන්ධෙ විත්ථාරකථාමුඛවණ්ණනා.

විඤ්ඤාණක්ඛන්ධකථාවණ්ණනා

451. යං කිඤ්චිති අනවසෙසපරියාදානදිපකෙන පදද්වයෙන වෙදයිතස්ස බහුභෙදනං දස්සෙන්නො චුච්චමානං රාසට්ඨං උල්ලිඬිගෙහි. වෙදයිතං ආරම්මණරසානුභවනං ලක්ඛණං එතස්සාති වෙදයිතලක්ඛණං. සබ්බං තං ධම්මජාතන්ති අධිප්පායො, පුබ්බෙ වා රූපක්ඛන්ධකථායං චුත්තං අධිකාරතො ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. එකතො කත්වාති අතිතාදිභෙදහින්තං සබ්බං තං බුද්ධියා එකතො කත්වා. එවඤ්චි රාසට්ඨස්ස සම්භවො. නිලාදිභෙදස්ස ආරම්මණස්ස සඤ්ජානනං, “නිලං පිතං දීපං රස්ස”න්ති (ධ. ස. 615) ව ආදිනා සඤ්ඤුප්පාදවසෙන ජානනං ගහණං ලක්ඛණං එතස්සාති සඤ්ජානනලක්ඛණං. අභිසඬ්ඛරණං ආයුහනං බ්‍යාපාරාපත්ති, අභිසන්දහනං වා, උභයථාපි වෙනනාපධානතාය සඬ්ඛාරක්ඛන්ධස්ස එවං චුත්තං “අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණ”න්ති. තථා හි සුත්තන්තභාජනියෙ සඬ්ඛාරක්ඛන්ධං විභජන්තෙන භගවතා “වක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙනනා”තිආදිනා (විභ. 21) වෙනනාව විභත්තා. මිනිතබ්බවත්ථුං නාළියා මිනමානො පුරිසො විය යෙන සඤ්ජානනාකාරවිසිට්ඨෙයන ආකාරෙන විසයං ගණ්හාති, තං ආරම්මණුපලද්ධිසඬ්ඛාතං විජානනං ලක්ඛණං එතස්සාති විජානනලක්ඛණං. ඉතරෙ වෙදනාක්ඛන්ධාදයො සුච්ඤ්ඤෙය්‍යා හොන්තිති විඤ්ඤාණෙන එකුප්පාදාදිභාවතො, සමානජාතිආදිවිභාගතො ව.

අත්තනා “විජානනලක්ඛණ”න්ති චුත්තමත්ථං සුත්තෙන සමත්ථෙතුං “යං කිඤ්චි”තිආදි චුත්තං. යථාපච්චයං පවත්තිමත්තමෙතං, යදිදං සභාවධම්මොති දස්සෙතුං “විජානනලක්ඛණ”න්ති භාවසාධනවසෙන චුත්තං. ධම්මසභාවා

විනිමුත්තො කොච්ඡි කත්තා නාම නත්ථිති තස්සෙව කත්තුභාවං දස්සෙතුං “විජානාති”ති වුත්තං. යං විජානනටියෙන විඤ්ඤාණං, තදෙව විත්තනාදිඅත්ථෙවන විත්තං, මනනටියෙන මනොති පරියායනොපි නං බොධෙති. එත්තාවතා ව ඛන්ධනො, භෙදනො, පරියායනො ව විඤ්ඤාණං විභාවිතං හොති.

ජායන්ති එත්ථ විසදිසාපි සදිසාකාරාති ජාති, සමානාකාරො. සා පනායං ජාති කාමං අනෙකවිධා නානප්පකාරා, තං ඉධාධිප්පෙනමෙව පන දස්සෙත්තො “කුසලං, අකුසලං, අබ්‍යාකතඤ්ඤා”ති ආහ. තත්ථ කුසලටියෙන කුසලං. කොයං කුසලටියො නාම? ආරොග්‍යටියො අනවප්පටියො සුඛවිපාකටියො. ආරොග්‍යටියෙනාපි හි කුසලං වුවවති “කච්චි නු භොතො කුසල”න්තිආදිසු (ජා. 1.15.146; 2.20.129). අනවප්පටියෙනාපි “කතමො පන, භන්තෙ, කුසලො කායසමාවාරො? යො බො, මහාරාජ , අනවප්පො කායසමාවාරො”තිආදිසු (ම. නි. 2.361). සුඛවිපාකටියෙනාපි “කුසලානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං සමාදානභෙතු”තිආදිසු (දී. නි. 3.80). කුසලවිත්තඤ්ඤි රාගාදීනං චෙතසිකරොගානං අවප්පසභාවානං පටිපක්ඛභාවනො, සුඛවිපාකවිපච්චනනො ව අරොගං, අනවප්පං, සුඛවිපාකඤ්ඤාති.

සද්දත්ථතො පන කුච්ඡිනෙ පාපධම්මෙ සලයති වලයති කම්මෙති විද්ධංසෙතිති කුසලං. කුච්ඡිනෙන වා ආකාරෙන සයන්තිති කුසා, පාපධම්මා, තෙ කුසෙ ලුනාති ඡිත්තීති කුසලං. කුච්ඡිනානං වා සානතො තනුකරණතො ඤාණං කුසං නාම, තෙන ලාභබ්බං ගහෙතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති කුසලං. යථා වා කුසො උභයභාගගතං භත්ථපදෙසං ලුනාති, එවමිදං උප්පන්නානුප්පන්නවසෙන උභයභාගගතං සංකිලෙසපක්ඛං ලුනාති ඡිත්තීති, තස්මා කුසො විය ලුනාතිති කුසලං. කුච්ඡිනානං වා සාවප්පධම්මානං සලනතො සංවරණතො කුසලං. කුසලධම්මවසෙන හි අකුසලා පවත්තිතිවාරණෙන, අප්පවත්තිභාවාපාදනෙන ව මනවිප්පටියෙසු ද්වාරෙසු අප්පවත්තියා සංවුතා පිහිතා හොන්ති. කුච්ඡිනෙ වා පාපධම්මෙ සලයති කම්මෙති අපනෙතිති කුසලං. කුච්ඡිනානං වා පාණාතිපාතාදීනං පාපධම්මානං සානතො නිසානතො තෙජනතො කුසා, දොසලොභාදයො. දොසාදීනඤ්ඤි වසෙන චෙතනාය තික්ඛභාවප්පත්තියා පාණාතිපාතාදීනං මහාසාවප්පතා, තෙ කුසෙ ලුනාති ඡිත්තීති කුසලං. කුච්ඡිනානං වා සානතො අත්තකරණතො විනාසනතො කුසාති, පුඤ්ඤකිරියවසෙන පවත්තාති සද්ධාදීති ඉන්ද්‍රියාති, තෙහි ලාභබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති කුසලං. “කු” ඉති වා භූමි වුවවති, අධිට්ඨානභාවෙන තංසදිසස්ස අත්තතො නිස්සයභුතස්ස රූපාරූපප්පඛන්ධස්ස සම්පති, ආයතිඤ්ඤි අනුදභනෙන විනාසනතො කුං සියන්තිති කුසා, රාගාදයො, තෙ විය අත්තතො නිස්සයස්ස ලවනතො ඡිත්තනතො කුසලං. පයොගසම්පාදිතා හි කුසලධම්මා අච්චන්තමෙව රූපාරූපධම්මෙ අප්පවත්තිකරණෙන සමුච්ඡිත්තීති.

න කුසලන්ති අකුසලං, කුසලපටිපක්ඛන්ති අත්ථො. න කුසලන්ති හි කුසලපටික්ඛෙපෙන අකුසලපදස්ස අවයවභෙදෙන අත්ථෙ වුවවමානෙ යථා යං ධම්මජාතං න අරොගං, න අනවප්පං, න සුඛවිපාකං, න ව කොසල්ලසම්භුතං, තං අකුසලන්ති අයමන්ථො දස්සිතො හොති, එවං යං න කුච්ඡිනානං සලනසභාවං, න කුසානං ලවනසභාවං, න කුසෙන කුසෙහි වා පවත්තෙතබ්බං, න ව කුසො විය ලවනකං, තං අකුසලං නාමාති අයමිපි අත්ථො දස්සිතො හොති. එත්ථ ව යස්මා කුසලං අකුසලස්ස උජුච්චවතිකභුතං, යතො චෙතසිකරොගපටිපක්ඛාදිභාවනො අරොගාදිපරියායෙනපි බොධිතං, තස්මා අකුසලං පන කුසලස්ස උජුච්චවතිකභුතන්ති වුත්තං “කුසලපටිපක්ඛන්ති අත්ථො”ති. තං පන යථාක්කමං පභායකපභාතබ්බභාවෙනෙවාති දට්ඨබ්බං.

න බ්‍යාකතන්ති අබ්‍යාකතං, කුසලාකුසලභාවෙන අකම්මන්ති අත්ථො. තත්ථ කුසලභාවො අනවප්පසුඛවිපාකටියො. අකුසලභාවො සාවප්පදුක්ඛවිපාකටියො, තදුභයභාවෙන අවුත්තන්ති වුත්තං හොති. එතෙනෙව අරොගසරොගාදිභාවෙන ව අවුත්තතා වණ්ණිතාති දට්ඨබ්බං. එත්ථ ව “කුසලං අකුසල”න්ති ව වත්වා “අබ්‍යාකත”න්ති වුත්තන්තා කුසලාකුසලභාවෙනෙව අවුත්තතා විඤ්ඤායති, න පකාරන්තරෙන. අවුත්තතා චෙත්ථ න තථා අවත්තබ්බතාමත්තෙන, අථ බො තදුභයවිනිමුත්තසභාවතාය තෙසං ධම්මානන්ති දට්ඨබ්බං. තථා භෙන “අවිපාකලක්ඛණ”න්ති වුවවති.

452. භූමිභෙදනොති භවන්ති එත්ථ ධම්මාති භූමි, යානං, අවත්ථා ව. අවත්ථාපි හි අවත්ථාවන්තානං පවත්තිට්ඨානං විය ගස්හති, එවං තෙසං සුඛග්ගණං හොතිති . තත්ථ ලොකියා භූමි යානවසෙනෙව වෙදිතබ්බා, ලොකුත්තරා අවත්ථාවසෙන. ලොකියා වා යානාවත්ථාවසෙන, ලොකුත්තරා අවත්ථාවසෙනෙව. කාමාවචරන්ති එත්ථ වත්ථුකාමො කිලෙසකාමොති ද්වෙ කාමා. තෙසු වත්ථුකාමො විසෙසතො පඤ්ඤා කාමගුණා කාමීයන්තිති, කිලෙසකාමො තණ්හා කාමෙතිති. තෙ ද්වෙපි සහිතා හුත්වා යත්ථ අවචරන්ති, තං කාමාවචරං. කිං පන තන්ති? එකාදස්වධො කාමභවො. ඉදං යෙභුයොන තත්ථ අවචරති පවත්තන්ති කාමාවචරං එකස්ස අවචරසද්දස්ස ලොපං කත්වා. එවං රූපාරූපාවචරානිපි වෙදිතබ්බාති රූපතණ්හා රූපං, අරූපතණ්හා අරූපන්ති කත්වා. අථ වා කාමතණ්හා කාමො උත්තරපදලොපෙන, අවචරති එත්ථාති අවචරං, කාමස්ස අවචරං කාමාවචරං. එවං රූපාවචරාරූපාවචරානිපි වෙදිතබ්බාති. ලොකතො උත්තරන්ති ලොකුත්තරං කුසලස්ස අධිප්පෙනත්තා. ඉතරං පන ලොකතො උත්තිණ්ණන්ති ලොකුත්තරං.

සොමනස්සුපෙක්ඛාඤාණසංඛාරභෙදනොති එත්ථ සොමනස්සුපෙක්ඛාභෙදො තාව යුත්තො තෙසං හින්තසභාවත්තා, ඤාණසංඛාරභෙදො පන කථන්ති? නායං දොසො ඤාණසංඛාරකතො භෙදොඤාණසංඛාරභෙදො, සො ව තෙසං භාවාභාවකතොති කත්වා. සොභනං මනො, සුන්දරං වා මනො එතස්සාති සුමනො, සුමනස්ස භාවො සොමනස්සං, මානසිකසුඛා වෙදනා රුළ්භියා, සොමනස්සෙන උප්පාදතො පට්ඨාය යාව

හඬගා සහගතං පවත්තං සංසට්ඨං, සම්පයුත්තන්ති අත්ථො. සොමනස්සසහගතතා වස්ස ආරම්මණවසෙන වෙදිතබ්බො. ඉට්ඨාරම්මණෙ හි චිත්තං සොමනස්සසහගතං හොති. නනු ව ඉට්ඨාරම්මණං ලොභස්ස වත්ථු, කථං තත්ථ කුසලං හොතිති? තයිදමෙකන්තිකං ඉට්ඨෙයි ආභොගාදිවසෙන කුසලස්ස උප්පජ්ජනතො. යස්ස හි චතුසම්පත්තිවක්කසමායොගාදිවසෙන යොනිසොව ආභොගො හොති, කුසලමෙව ව මයා කත්තබ්බන්ති කුසලකරණෙ චිත්තං නියමිතං, අකුසලප්පවත්තිතො ව නිවත්තෙන්වා කුසලකරණෙ එව පරිණාමිතං, අභිණ්හකරණවසෙන ව සමුදාවරිතං, තස්ස ඉට්ඨෙයි ආරම්මණෙ අලොභාදිසම්පයුත්තමෙව චිත්තං හොති, න ලොභාදිසම්පයුත්තං.

ඤාණෙන සමං පකාරෙහි යුත්තන්ති ඤාණසම්පයුත්තං. එකුප්පාදාදයො එව චෙන්ථ පකාරාති වෙදිතබ්බො. තත්ථ කම්මුපපත්තිඉන්ද්‍රියපරිපාකකිලෙසදුර්භාවා ඤාණසම්පයුත්තතාය කාරණං. යො හි පරෙසං ධම්මං දෙසෙති, අනවජ්ජාති සිප්පායතනකම්මායතනවිජ්ජට්ඨානාති සික්ඛාපෙතිති එවමාදිකං පඤ්ඤාසංවත්තනියං කරොති, තස්ස කම්මුපතිස්සයවසෙන කුසලචිත්තං උප්පජ්ජමානං ඤාණසම්පයුත්තං හොති. තථා අබ්‍යාපජ්ජෙ ලොකෙ උප්පන්නස්ස උපපත්තිං නිස්සාය ඤාණසම්පයුත්තං හොති. චුත්තඤ්ඤෙන “තස්ස තත්ථ සුඛිතො ධම්මපදා ජ්ලවන්ති, දන්ධො, හික්ඛවෙ, සතුප්පාදො, අථ බො සො සත්තො ඛිප්පංයෙව විසෙසභාගී (අ. නි. 4.191) හොති”ති. තථා පඤ්ඤාදසකපත්තස්ස ඉන්ද්‍රියපරිපාකං නිස්සාය කුසලං උප්පජ්ජමානං ඤාණසම්පයුත්තං හොති. යෙන පන කිලෙසා වික්ඛම්භිතා, තස්ස කිලෙසදුර්භාවං නිස්සාය ඤාණසම්පයුත්තං හොති. චුත්තම්පි චෙතං “යොගා වෙ ජායතෙ භූරි, අයොගා භූරිසඬ්ඛයො”ති (ධ. ප. 282). අත්තනො වා පරස්ස වා සමුස්සාහජනිතං චිත්තපයොගසඬ්ඛාතං සඬ්ඛරණං සඬ්ඛාරො, සො එතස්ස නත්ථිති අසඬ්ඛාරො. තෙන පන සහ සඬ්ඛාරෙන පවත්තතිති සසඬ්ඛාරො. ඤාණෙන විජ්ජයුත්තං චිරහිතන්ති ඤාණවිජ්ජයුත්තං. විජ්ජයොගොති චෙන්ථ ඤාණස්ස අභාවො අප්පවත්තියෙවාති දට්ඨබ්බං. උපෙක්ඛතිති උපෙක්ඛා, වෙදයමානාපි ආරම්මණං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛති මජ්ඣන්තනාකාරසණ්ඨිතන්තාති අත්ථො. අථ වා උපෙනා සුඛදුක්ඛානං අවිරුද්ධා ඉක්ඛා අනුභවනන්ති උපෙක්ඛා. අථ වා ඉට්ඨෙයි ව අනිට්ඨෙයි ව ආරම්මණෙ පක්ඛපාතාභාවෙන උපපත්තිතො යුත්තිතො ඉක්ඛති අනුභවතිති උපෙක්ඛා, තාය සහගතන්ති උපෙක්ඛාසහගතං. සෙසං සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තතායමෙව.

එවං අට්ඨ කාමාවචරකුසලචිත්තාති උද්දිස්සිත්වා ඉදානි තෙසං පවත්තිආකාරං දස්සෙතුං “යදා හි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ පටිග්ගාහකාදිසම්පත්තින්ති එත්ථ ආදි-සද්දෙන දෙසකාලකල්‍යාණමිත්තාදිසම්පත්තිං සඬ්ඛණ්හාති. අඤ්ඤා වා සොමනස්සහෙතුන්ති එත්ථ අඤ්ඤාග්ගහණෙන සද්ධාබහුලතා, විසුද්ධදිට්ඨිතා, කුසලකිරියාය ආනිසංසදස්සාවිතා, සොමනස්සපටිසන්ධිකතා, එකාදස පිතිසම්බොජ්ඣාසංඝට්ඨානියා ධම්මාති එවමාදිතං සඬ්ඛගො. ආදිනායප්පවත්තන්ති එත්ථ ආදි-සද්දෙන න කෙවලං “අත්ථි යිට්ඨ”න්තිආදිතං (ම. නි. 1.441; 2.95) නවත්තංයෙව සම්මාදිට්ඨිවත්ථුතං ගහණං, අථ බො ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣාසංඝට්ඨානියාදිනම්පි සඬ්ඛගො වෙදිතබ්බො. පුරක්ඛන්වාති පුබ්බඬ්ඛමං කත්වා. තඤ්ච බො සහජාතපුබ්බඬ්ඛමවසෙන “මනොපුබ්බඬ්ඛමා ධම්මා”තිආදිසු (ධ. ප. 1-2) විය සම්පයොගස්ස අධිප්පෙතන්තා. අසංසිදන්තොති සිලොකමච්ඡරියාදිවසෙන පුඤ්ඤකිරියායං සංසිදං සඬ්ඛකොවං අනාපජ්ජන්තො, තෙන මුත්තවාගතාදිං දස්සෙති. අනුස්සාහිතොති කෙනවිපි න උස්සාහිතො. සරසතො හි පුඤ්ඤපටිපත්තිදස්සනම්දං. පරෙහිති පන පාකටුස්සාහනදස්සනං.

දානාදීනිති දානං සීලං යාව දිට්ඨිපුකම්මන්ති ඉමානි දානාදීනි දස පුඤ්ඤානි, දානාදීනි වා දානසීලභාවනාමයාති ඉතරෙසම්පි සත්තන්තං එත්ථෙවන්තොගගන්තා. යත්ථ සයං උප්පජ්ජන්ති, තං සන්නානං පුනන්ති, පුජ්ජං භවඵලං නිබ්බත්තෙන්තිති වා පුඤ්ඤානි. අස්ස පුඤ්ඤවෙනනායමඬ්ඛිගිතො. අමුත්තවාගතා දෙයාධම්මෙ සාපෙක්ඛචිත්තතා. ආදි-සද්දෙන සීලසමාදානාදිසු අනධිමුත්තතාදිං සඬ්ඛණ්හාති. තදෙවාති සොමනස්සසහගතාදිනා සදිසතාය චුත්තං. සදිසම්පි හි “තදෙවා”ති වොහරියති යථා “සා එව තිත්තිරි, තානියෙව ඔසධානි”ති. ඉමස්මිඤ්ඤි අත්ථෙති ලිනස්ස චිත්තස්ස උස්සාහනපයොගසඬ්ඛාතෙ අත්ථෙ. එතන්ති “සඬ්ඛාරො”ති එතං පදං. පුබ්බපයොගස්සාති පුඤ්ඤකිරියායං සඬ්ඛකොවෙ ජායමානෙ තතො විචෙවෙන්වා සමුස්සාහනවසෙන පවත්තස්ස චිත්තපයොගස්ස, පුබ්බග්ගහණඤ්චෙන්ථ තථාපවත්තපුබ්බාහිසඬ්ඛාරවසෙන සො සඬ්ඛාරො හොතිති කත්වා චුත්තං, න තස්ස සඬ්ඛාරස්ස පුබ්බකාලිකත්තා. “අත්ථි දින්න”න්තිආදි (ම. නි. 1.441; 2.95) නායප්පවත්තාය සම්මාදිට්ඨියා අසම්භවදස්සනත්ථං බාල-ග්ගහණං. සංසිදනුස්සාහනාභාවදස්සනත්ථං සහසා-ගහණං. සොමනස්සරහිතා හොන්ති පුඤ්ඤං කරොන්තාති අධිප්පායො. සොමනස්සහෙතුනං අභාවං ආගම්මාති ඉදං නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. මජ්ඣන්තාරම්මණතථාරූපවෙනොසඬ්ඛාරාදයොපි හි උපෙක්ඛාසහගතතාය කාරණං හොන්තියෙවාති.

එවන්තිආදි නිගමනං. තයිදං අට්ඨවිධම්පි කාමාවචරං කුසලචිත්තං රූපාරම්මණං යාව ධම්මාරම්මණන්ති ඡසු ආරම්මණෙසු යං වා තං වා ආලම්බිත්වා උපෙක්ඛාසහගතාහෙතුකකිරියාමනොවිඤ්ඤාණධාතානන්තරං කායද්වාරාදිහි තිහි ද්වාරෙහි කායකම්මාදිවසෙන උප්පජ්ජන්ති වෙදිතබ්බං. තත්ථ ඤාණසම්පයුත්තාති වත්තාරි යදා තිහෙතුකපටිසන්ධිං උප්පාදෙන්ති, තදා සොළස විපාකචිත්තාති ඵලන්ති. යදා පන දුහෙතුකං, තදා ද්වාදස තිහෙතුකවජ්ජාති. අහෙතුකං පන පටිසන්ධිං තිහෙතුකානි න උප්පාදෙන්තෙව, දුහෙතුකානි පන දුහෙතුකපටිසන්ධිදානකාලෙ ද්වාදස, අහෙතුකපටිසන්ධිං දානකාලෙ අට්ඨ ඵලන්ති. තිහෙතුකා පන පටිසන්ධි දුහෙතුකෙහි න හොතියෙව. “අට්ඨ ඵලන්ති”ති චෙතං පටිසන්ධිං ජනකකම්මවසෙන චුත්තං. අඤ්ඤෙන පන කම්මුතා “සහෙතුකං භවඬ්ඛං අහෙතුකස්ස භවඬ්ඛස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 3.1.102) වචනතො

සහෙතුකම්පි විපාකවිත්තං අහෙතුකපටිසන්ධිකස්ස හොති යෙව. ඉමස්මිං ච පක්ඛෙ ඛලවතා පච්චයෙන උප්පන්නං අසඬ්ඛාරං, දුඛ්ඛලෙන සසඬ්ඛාරන්ති වෙදිතඛිං. යෙ පන ආගමනතො ච විපාකස්ස අසඬ්ඛාරසසඬ්ඛාරභාවං ඉච්ඡන්ති, තෙසං මනෙන ද්වාදස, අට්ඨ ච ඵලන්තිති යොජෙතඛිං. ඵචං තිඨා ඵලං දදන්තඤ්චෙනං කාමාවචරසුගතියං උපපන්නිං, සුගතිදුගතිසු භොගසම්පදඤ්ච කරොති. නාගසුපණ්ණාදිනම්පි හි යං දෙවභොගසම්පත්තිසද්ධිං භොගජාතං උප්පජ්ජති, තම්පි කාමාවචරකුසලස්සෙව ඵලං. න හි අකුසලස්ස ඉට්ඨං ඵලං අත්ථිති.

රූපාවචරං පනාති පන-සද්දො විසෙසන්ට්ඨෙතකො. තෙන යථා කාමාවචරං කිලෙසානං තදඬ්ගජ්ජහානමත්තකරං, න ඵම්මිදං, ඉදං පන වික්ඛම්භනජ්ජහානකරං. යථා වා තං වෙදනාඤ්ඤාණසඬ්ඛාරහෙදතො අට්ඨා භිජ්ජති, න ඵම්මිදං, ඉදං පන තතො අඤ්ඤා චාති වක්ඛමානං විසෙසං ජොතෙති. තං පනෙතං සචන්ද්‍රිකං, සාසවං, විනිවරණඤ්ච රූපාවචරන්ති දට්ඨඛිං. “සචන්ද්‍රිකං ඵවා”ති හි ඉමිනා අරූපාවචරං නිවත්තෙති, “සාසව”න්ති ඉමිනා පයම්මග්ගවිත්තං, “විනිවරණ”න්ති ඉමිනා පටිසසභිතද්වයං. කත්ථවි පඤ්ච ක්කානඬ්ගාති, කත්ථවි චත්තාරි, කත්ථවි තිණි, කත්ථවි ද්වෙ, කත්ථවි අපරාති ද්වෙති ඵචං ක්කානඬ්ගයොගහෙදතො පඤ්චවිධන්ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතං. “සෙය්‍යථිද්”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යං චත්තඛිං, තං හෙට්ඨා ක්කානකථායං (විසුද්ධි. 1.79 ආදයො) චුත්තමෙව. තයිදං භාවනාමයමෙව හුත්වා චුත්තනයෙන පට්ඨිකසිණාදිකං ආලම්බිත්වා යථාරහං ඤාණසම්පයුත්තකුසලානන්තරං උප්පජ්ජති, හිනාදිහෙදහින්තං පනෙතං යථාක්කමං බ්‍රහ්මපාරිසස්ථාදිසු සොළසසුපි බ්‍රහ්මලොකෙසු උපපන්නිතිප්ථාදකන්ති දට්ඨඛිං.

රූපසඤ්ඤාසමතික්කමාදිනා සමධිගන්තඛිං අරූපාවචරං. චතුත්තං අරූපානන්ති උපෙක්ඛාසමාධිසඬ්ඛාතෙහි චතුහි අරූපජ්ඣානෙහි. කරණෙ හි ඵතං සාම්ච්චනං. අරූපානං වා යො ආරම්මණාදිකතො සම්පයුත්තධම්මෙහි යොගො යොගහෙදො, තස්ස චසෙන. චුත්තජ්ජකාරොනාති හෙට්ඨා ආරූපජ්ජකථායං (විසුද්ධි. 1.275 ආදයො) චුත්තජ්ජකාරෙන. පයම්මන්ති පයම්මං අරූපාවචරකුසලවිත්තං. දුතියතතියචතුත්ථානීති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. තානිමානි භාවනාමයානෙව හුත්වා යථානුපුබ්බං කසිණුග්ගාටිමාකාසං, පයම්මාරූපජ්ජපඤ්ඤාණං, නත්ථිභාවං, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනන්ති ඉමානි ආලම්බිත්වා උපෙක්ඛාසගහඤ්ඤාණසම්පයුත්තකුසලානන්තරං උප්පජ්ජිත්වා චතුසු අරූපිබ්‍රහ්මලොකෙසු පටිසන්ධිපචත්තිවිපාකදායීති. සෙසං පනෙත්ථ යං චත්තඛිං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. ඡවිසුද්ධිපරම්පරාය සමධිගන්තඛිං ලොකුත්තරං. තත්ථ චත්තඛිං පරතො ආගම්ස්සති. චතුමග්ගසම්පයොගතොති සොතාපත්තිමග්ගො යාච අරහත්තමග්ගොති ඉමෙහි චතුහි අරියමග්ගෙහි සම්පයොගතො. චතුඛිධම්පි චෙනං භාවනාමයමෙව හුත්වා නිබ්බානං ආලම්බිත්වා සුඤ්ඤතො විමොක්ඛො, අනිමිත්තො විමොක්ඛො, අප්පණ්ණිතො විමොක්ඛොති නාමෙන උප්පජ්ජති, සත්තභවාදිභූපපත්තිනිවත්තකන්ති දට්ඨඛිං. ඵකච්ඡතිවිධං හොති නාතිසඬ්ඛෙපවිත්ථාරනයෙනාති අධිප්පායො.

453. කාමාවචරමෙවාති ඵත්ථ නිකායන්තරියා රූපාරූපාවචරම්පි අකුසලං ඉච්ඡන්තිති තෙසං මනිනිසෙධනත්ථං කාමාවචරග්ගහණං. මහග්ගහභූමියං උප්පජ්ජන්තම්පි තත්ථ රූපධාතුයං පචත්තිවිපාකං දෙන්තම්පි ඵකන්තෙන කාමාවචරමෙවාති දස්සනත්ථං අවධාරණං. යදි ඵචං, කස්මා කාමාවචරමෙවාති? තත්ථ කාරණං චුත්තමෙව. කථං චුත්තං? “කාමතණ්හා කාමො උත්තරපදලොපතො, අච්චරති ඵත්ථාති අච්චරං, කාමස්ස අච්චරං කාමාවචර”න්ති. ඵත්ථ හි කාමතණ්හාවිසයනා “කාමාවචරභාවස්ස කාරණං” චුත්තා යථා රූපාරූපතණ්හාවිසයනා “රූපාරූපාවචරභාවස්ස”. ඵකංසෙන චෙනං ඵචං ඉච්ඡිතඛිං. අඤ්ඤා ඛ්‍යාපිලක්ඛණං න සියා. යදි හි ආලම්බිතඛිධම්මවසෙන භූමිච්චත්ථානං කරෙය්‍ය, ඵචං සති අනාරම්මණානං සඬ්ගහො න සියා. අථ විපාකදානවසෙන, ඵම්මිපි අවිපාකානං සඬ්ගහො න සියා. තස්මා ආලම්බණධම්මවසෙන පරියාපන්නානං සා කාතඛිං, අපරියාපන්නානං පන ලොකතො උත්තිණ්ණතාය ලොකුත්තරතා, උත්තරිතරාභාවතො අනුත්තරතා ච වෙදිතඛිං.

පරියාපන්නාති ච පරිච්ඡෙදකාරිකාය තණ්හාය පරිච්ඡිජ්ජ ආපන්නා, ගහිතාති අත්ථො. නනු චත්ථ කාමතණ්හා කතමා? කාමාවචරධම්මාරම්මණා තණ්හා, කාමාවචරධම්මා කතමෙ? කාමතණ්හාවිසයාති ඉතරෙතරසන්තිස්සයතාදොසොති? නයිදමෙව. අවිච්චාදිඵකආදයොකාසනින්තනාය කඤ්චි තණ්හං කාමතණ්හාභාවෙන ගහෙත්වා තංසභාවාය තණ්හාය විසයභාවෙන කාමාවචරධම්මානං උපලක්ඛිතඛිත්තා. නික්ඛෙපකණ්ඨෙපි (ධ. ස. 985 ආදයො) “ඵත්ථාවචරා”ති චචනං අවිච්චරනිම්මිතපරිච්ඡින්නොකාසාය කාමතණ්හාය විසයභාවං සන්ධාය චුත්තන්ති ගහෙතඛිං. තදොකාසතා ච තණ්හාය තන්තින්නතාය වෙදිතඛිං.

මූලතො තිවිධන්ති තිණි අකුසලමූලානි ලොභාදිනි, තෙසං චසෙන තංසහිතම්පි තිවිධන්ති අත්ථො. තානි හි සුප්පතිවිධිතභාවකාරණත්තා මූලම්චාති මූලානි, ලොභො මූලං ඵකස්සාති ලොභමූලං. අසාධාරණෙන නිද්දෙසො යථා හෙරිසද්දො, යච්චිකුරොති. තථා දොසමූලං. මොහො ඵච මූලං ඉමස්ස, නාඤ්ඤන්ති මොහමූලං.

සොමනස්සුපෙක්ඛාදිට්ඨිගතසඬ්ඛාරහෙදතොති සොමනස්සුපෙක්ඛාහෙදතො දිට්ඨිගතහෙදතො සඬ්ඛාරහෙදතොති පච්චෙකං හෙදසද්දො යොජෙතඛිං. යදෙන්ථ චත්තඛිං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. දිට්ඨිගතසම්පයුත්තන්ති දිට්ඨියෙව දිට්ඨිගතං “ගුප්ගතං, මුත්තගත”න්ති (ම. නි. 2.119; අ. නි. 9.11) යථා. අථ වා විපරියෙසග්ගාහතාය දිට්ඨියා ගතමෙව, න ඵත්ථ ගන්තඛිඛචන්ද්‍ර තථා සභාවන්ති දිට්ඨිගතං. තයිදං “ඉදමෙව සච්චං,

මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 2.187, 202, 203, 427; 3.27-29) අභිනිවෙසභාවතො ලොහෙනෙව සද්ධිං පවත්තති, න දොසෙන.

යදාහීතිආදි ලොහමූලචිත්තානං පවත්තිආකාරදස්සනං. මිච්ඡාදිට්ඨීන්ති උච්ඡෙදදිට්ඨිආදිමිච්ඡාදිට්ඨිං. තාය හි විපල්ලන්තචිත්තා සත්තා “එතාවකො ජීවිතසයො යාව ඉන්ද්‍රියගොවරො”ති පරලොකං පටික්ඛිපිත්වා “නත්ථි කාමෙසු ආදීනවො”ති යථා තථා කාමෙසු පාතබ්‍යතං ආපජ්ජන්ති. ආදි-සද්දෙන “එස පන්ථො පගෙව විහිතො දෙවයානෙ, යෙන යන්ති පුත්තවන්තො විසොකා. තං පස්සන්ති පසවො, පක්ඛිනො ච, තෙන තෙ මාතරිපි මිට්ඨනං වරන්ති”තිආදිනා නයෙන පුත්තමුඛදස්සනං සග්ගමොක්ඛමග්ගොති එවමාදිකං මිච්ඡාදිට්ඨිං සඛගණ්හාති.

කාමෙ වාති එත්ථ වා-සද්දො අතියමත්ථො, තෙන බ්‍රාහ්මණානං සුවණ්ණහරණමෙව අදින්නාදානෙ සාවජ්ජං, ඉතරං අනවජ්ජං. ගරුනං, ගුන්තං, අත්තනො, ජීවිතස්ස, විවාහස්ස ච අත්ථාය මුසාවාදො අනවජ්ජො, ඉතරො සාවජ්ජො. ගරුආදීනං අත්ථාය පෙසුඤ්ඤහරණං අනවජ්ජං, ඉතරං සාවජ්ජං. භාරතයුද්ධසීතාහරණාදිකථා පාපවූපසමාය හොතිති එවමාදිකෙ මිච්ඡාගාහෙ සඛගණ්හාති. දිට්ඨමඛිගලාදීනීති දිට්ඨසුතමුතමඛිගලානි. සභාවතික්ඛන්තාති ලොහස්ස, මිච්ඡාහිනිවෙසස්ස වා වසෙන සරසෙනෙව තිබ්බෙන කුරුරෙන. මන්දෙනාති දන්ධෙන අතිබ්බෙන. තාදිසං පන අත්තනො, පරස්ස වා සමුස්සාහනෙන පවත්තතිති ආහ “සමුස්සාහිතෙනා”ති. පරහණ්ඩං වා හරතීති වා-සද්දෙන තථාපවත්තනකමුසාවාදාදීනමිති සඛගහො දට්ඨබ්බො. කාමානං වා අනුභුයාමානානං. වා-සද්දෙන පරසන්තකස්ස වා අයථාධිප්පෙතතාය යං ලද්ධං, තං ගහෙතබ්බන්ති ගහණාදිකං සඛගණ්හාති.

දුට්ඨමෙව හොති සම්පයුත්තධම්මවසෙන හෙදාභාවතො. යදි එවං, කස්මා “දොමනස්සසහගතං පටිසසම්පයුත්ත”න්ති චුත්තන්ති? අසාධාරණධම්මෙහි තස්ස චිත්තස්ස උපලක්ඛණත්ථං. පාණාතිපාතාදීසුති පාණාතිපාතනාදීසු. ආදි-සද්දෙන අදින්නාදානමුසාවාදපෙසුඤ්ඤඵරුසසම්ඵප්පලාපබ්‍යාපාදෙ සඛගණ්හාති. සභාවතික්ඛං හුත්වා පවත්තමානං චිත්තං අසඬ්ඛාරමෙව හොති, ඉතරං සසඬ්ඛාරන්ති අධිප්පායෙනාහ “තික්ඛමන්දප්පවත්තිකාලෙ”ති. මන්දං පන හුත්වා පවත්තමානං එකංසෙන සසඬ්ඛාරමෙවාති න සක්කා විඤ්ඤාතුං. යං සසඬ්ඛාරෙන සප්පයොගෙන පවත්තති, තං මන්දමෙව හොතිති කත්වා තථාචුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

මොහෙකහෙතුකං චිත්තං මූලන්තරවිරහතො අතිමූල්හං, විචිකිච්ඡුද්ධවිචයොගතො වඤ්චලඤ්චාති උපෙක්ඛාසහගතමෙව හොති, න තස්ස කදාපිසි සභාවතික්ඛතා අත්ථි. ආරම්මණෙ හි සංසප්පනවසෙන, වික්ඛිපනවසෙන ච පවත්තමානස්ස චිත්තද්වයස්ස කිදිසෙ කිව්වෙ සභාවතික්ඛතාය, උස්සාහෙතබ්බතාය වා භවිතබ්බං, තස්මා න තත්ථ සඬ්ඛාරහෙදො අත්ථි. අඤ්ඤෙසු අකුසලචිත්තෙසු ලබ්භමානමිති උද්ධව්වං විසෙසතො එත්ථෙව බලවං, තතො එව සම්පයුත්තධම්මෙසු පධානං හුත්වා පවත්තතිති ඉදමෙව උද්ධව්වෙන විසෙසෙත්වා චුත්තං “උද්ධව්වසම්පයුත්ත”න්ති. තථා හි පාළියං (ධ. ස. 427) ඉධ සරුපතො උද්ධව්වං ආගතං, එවං අසාධාරණපධානධම්මවසෙන මොහමූලං “විචිකිච්ඡාසම්පයුත්තං, උද්ධව්වසම්පයුත්ත”න්ති දුට්ඨං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අසන්තිට්ඨානං සංසයො. වික්ඛෙපො අවුපසමො, හත්තතාති අත්ථො.

තයිදං ද්වාදසවිධමිති අකුසලචිත්තං ඡසු ආරම්මණෙසු යං වා තං වා ආලම්බිත්වා උපෙක්ඛාසහගතාහෙතුකකිරියාමනොවිඤ්ඤාණධාතානන්තරං කායද්වාරාදීහි තීහි ද්වාරෙහි කායකම්මාදිවසෙන යථාරහං පාණාතිපාතාදිකම්මපථවසෙන වෙව කම්මවසෙන ච උප්පජ්ජතිති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ ධ්වපෙත්වා උද්ධව්වසහගතං සෙසං එකාදසවිධමිති චතුසුපි අපායෙසු පටිසන්ධිං දෙනි, පවත්තිවිපාකං සුගතියමිති. උද්ධව්වසහගතං පන පවත්තිවිපාකමෙවාති. එත්ථාහ – කිං පන කාරණං සබ්බදුබ්බලං විචිකිච්ඡාසම්පයුත්තං පටිසන්ධිං දෙනි, අධිමොක්ඛසබ්භාවතො තතො බලවත්තමිති උද්ධව්වසහගතං න දෙනීති? දස්සනෙන පහාතබ්බෙසු අචුත්තත්තා. ඉදං හි පටිසන්ධිං දෙන්තං අපායෙසු දදෙයා, අපායගමනීයඤ්ච දස්සනපහාතබ්බන්ති තත්ථ චුච්චෙයා, න ච චුත්තං. තස්මා පටිසන්ධිං න දෙනි, පවත්තිවිපාකදානං පනස්ස න සක්කා පටික්ඛිපිතුං. පටිසම්භිදාවිහඩ්ගෙ “උද්ධව්වසහගතෙ ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, තස්ස විපාකෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා”ති (විභ. 730 අත්ථතො සමානං) වචනතො.

අපරෙ පනාහු – පුටුප්ජනස්ස උප්පජ්ජමානං උද්ධව්වසහගතං දස්සනප්පහාතබ්බසභායසබ්භාවතො උභයවිපාකමිති දෙනි, න සෙක්ඛස්ස තදභාවතොති. ඉදමෙන්ථ විචාරෙතබ්බං, යස්ස විපාකදානං චුත්තං, කිං තං භාවනාය පහාතබ්බං, උදාහු නොති? කිඤ්චෙන්ථ – යදි තාව භාවනාය පහාතබ්බං, පට්ඨානෙ භාවනාය පහාතබ්බස්ස නානාක්ඛණකම්මපථවයභාවො වත්තබ්බො සියා. අථ න භාවනාය පහාතබ්බං, දස්සනෙනපහාතබ්බන්තිකෙ “නෙවදස්සනෙනපහාතබ්බපහාතබ්බ”මිච්චස්ස විහඩ්ගෙ වත්තබ්බං සියා. යදි තබ්බිරුද්ධසභාවතාය තත්ථ න චුච්චෙයා, එවමිති තස්මිං තිකෙ තස්ස නවත්තබ්බතා ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජති, කිං කාරණං? චිත්තුප්පාදකණ්ඩෙ (ධ. ස. 365 ආදයො) ආගතානං ද්වාදසන්තං අකුසලචිත්තුප්පාදානං ද්විති පදෙහි සඬගහිතත්තා විහජිත්වා දස්සෙතබ්බස්ස නියොගතො කස්සච චිත්තුප්පාදස්ස අභාවා, යථා උප්පන්නත්තිකෙ අතීතාදීනං නවත්තබ්බතා න චුත්තා, එවමෙතස්සාපි. අථ වා භාවනාය පහාතුං අසක්කුණෙයාසස්සාපි තස්ස පුටුප්ජනෙ වත්තමානස්ස භාවනාය පහාතබ්බසභාවසාමඤ්ඤතො, සාවජ්ජතො ච භාවනාය පහාතබ්බපරියායො විජ්ජතිති නත්ථි

නවත්තබ්බතාපසඨගදොසො. නිජපරියායෙන ච න භාවනාය පහතබ්බන්ති තස්ස වසෙන නානාක්ඛණිකමිමපච්චයභාවොපි න චුත්තො. දස්සනපහතබ්බපච්චයස්සාපි උද්ධච්චසහගතස්ස සභායවෙකල්ලමත්තමෙව දස්සනෙන කතං, න කොච්චි භාවො අනුප්පාදධම්මතං තස්ස ආපාදිතොති එකන්තෙන භාවනාය පහතබ්බතා චුත්තා. අප්ථ වා අපායගමනීයභාවාපෙක්ඛං දස්සනප්පහතබ්බවචනන්ති තදභාවතො තං විභජනං චුත්තන්ති.

454. “විඤ්ඤාණ”න්ති පදං අපෙක්ඛිත්වා “අබ්‍යාකතං විජාක”න්ති ආදිකො නපුංසකනිද්දෙසො, තතො එව අධිකතාබ්‍යාකතාපෙක්ඛාය දුට්ඨන්ති චුත්තං. අඤ්ඤා රූපනිබ්බානානම්පි අබ්‍යාකතභාවතො තං චතුබ්බිධන්ති වත්තබ්බං සියා. විජාකස්ස කාමාවචරාදිභාවො කුසලෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. අහෙතුකතා සහෙතුකතා විය සම්පයුත්තහෙතුවසෙන, න නිබ්බන්තකහෙතුවසෙන. විජාකස්ස හි සහෙතුකතා සහෙතුකකම්මවසෙන සිප්ඤ්ඤානාපි සම්පයුත්තහෙතුවසෙනෙව චුච්චති, අඤ්ඤා අහෙතුකානම්පි සහෙතුකතා ආපජ්ජෙය්‍යාති. කස්මා පන සහෙතුකස්ස අහෙතුකො විජාකො හොතිති? තත්ථ කාරණං චුත්තමෙව. කිඤ්ච ආරම්මණාභිනිපාතමත්තෙසු පඤ්චසු විඤ්ඤාණෙසු යථා අලොභාදිසම්පයොගො න සම්භවති, එවං මන්දතරමන්දකිච්චෙසු සම්පට්ච්ඡනසන්තීරණෙසුති හෙතුනං උප්පත්තියා අසම්භවතොපි නෙසං අහෙතුකතා දට්ඨබ්බා.

මනොවිඤ්ඤාණතො උප්පජ්ජනවිසිට්ඨමනනකිච්චානං අභාවතො මනොමත්තා ධාතු මනොධාතු.

චක්ඛුසන්තිස්සිතං හුත්වා රූපස්ස විජානනං ලක්ඛණං එතස්සාති චක්ඛුසන්තිස්සිතරූපවිජානනලක්ඛණං. තත්ථ චක්ඛුසන්තිස්සිතවචනෙන රූපාරම්මණං අඤ්ඤං විඤ්ඤාණං නිවත්තෙති. විජානනග්ගහණෙන චක්ඛුසන්තිස්සිතෙ එස්සාදිකෙ නිවත්තෙති. චක්ඛුරූපග්ගහණෙන නිස්සයතො, ආරම්මණතො ච විඤ්ඤාණං විභාවෙති උභයාධිනචුත්තිකත්තා. යදි හි චක්ඛු නාම න සියා, අත්ඨාපි රූපං පස්සෙය්‍යුං, න ච පස්සන්ති. යදි ච නිලාදිරූපං නාම න සියා, දෙසාදිනියමෙන න භවිතබ්බං, අත්ථෙව ච නියමො, එකන්තසාරම්මණතා ච විත්තස්ස චුත්තාති “ආරම්මණෙන විනා නිලාදිආභාසං විත්තං පවත්තති”ති එවං පවත්තො වාදො මිච්ඡාවාදොති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ භගවා “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛුවිඤ්ඤාණ”න්තිආදි (ම. නි. 1.204, 400; 3.421, 425; සං. නි. 2.44; 4.60; කථා. 465).

කස්මා පනෙත්ථ වචනහෙදො කතොති? එකම්පි චක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොති, රූපං පන අනෙකමෙව සංහතන්ති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං. කිං පන කාරණං එකම්පි චක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොති, රූපං පන අනෙකමෙවාති? පච්චයභාවවිසෙසතො. චක්ඛු හි චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස නිස්සයපුරෙජාතඉන්ද්‍රියවිජ්ජයුත්තපච්චයෙහි පච්චයො හොත්තං අත්ථිභාවෙනෙව හොති, තස්මිං සති තස්ස භාවතො, අසති අභාවතො. යතො තං අත්ථිඅවිගතපච්චයෙහිස්ස පච්චයො හොතිති චුච්චති, තංනිස්සයතා වස්ස න එකදෙසෙන අල්ලියනවසෙන ඉච්ඡිතබ්බා අරූපභාවතො, අප්ථ බො ගරුරාජාදීසු සිස්සරාජපුරිසාදීනං විය තප්පට්ඨිද්ධචුත්තිතාය. ඉතරෙ පන පච්චයා තෙන තෙන විසෙසෙන වෙදිතබ්බා. ස්වායං පච්චයභාවො න එකස්මිං න සම්භවතිති එකම්පි චක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොතිති “චක්ඛුඤ්ච පටිච්චා”ති එකවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

රූපං පන යදිපි චක්ඛු විය පුරෙජාතඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි පච්චයො හොති පුරෙතරං හුත්වා විජ්ජමානක්ඛණෙයෙව උපකාරකත්තා, තථාපි අනෙකමෙව සංහතං හුත්වා පච්චයො හොති ආරම්මණභාවතො. යඤ්චි පච්චයධම්මං සභාවභුතං, පරිකප්පිතාකාරමත්තං වා විඤ්ඤාණං විභාවෙන්තං පවත්තති, තදඤ්ඤෙසඤ්ච සතිපි පච්චයභාවෙ සො තස්ස සාරම්මණසභාවතාය යං කිඤ්චි අනාලම්බිත්වා පවත්තිතුං අසමත්ථස්ස ඔලුබ්භ පවත්තිකාරණතාය ආලම්බනීයතො ආරම්මණං නාම. තස්ස යස්මා යථා තථා සභාවුපලද්ධිවසෙන ආරම්මණපච්චයලාභො, තස්මා චක්ඛුවිඤ්ඤාණං රූපං ආරබ්භ පවත්තමානං තස්ස සභාවං විභාවෙන්තමෙව පවත්තති. සා වස්ස ඉන්ද්‍රියාධිනචුත්තිකස්ස ආරම්මණසභාවුපලද්ධි, න එකද්විකලාපගතවණ්ණවසෙන හොති, නාපි කතිපයකලාපගතවණ්ණවසෙන, අප්ථ බො ආභොගානුරූපං ආපාඨගතවණ්ණවසෙනාති අනෙකමෙව රූපං සංභවිට්ඨකාරිතාය විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොතිති දස්සෙන්තො භගවා “රූපෙ වා”ති බහුවචනෙන නිද්දිසි.

යං පන “රූපායතනං චක්ඛුවිඤ්ඤාණධාතුයා තංසම්පයුත්තකානඤ්ච ධම්මානං ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.2) චුත්තං, තං කථන්ති? තම්පි යාදිසං රූපායතනං චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො හොති, තාදිසමෙව සන්ධාය චුත්තං. කිදිසං පන තන්ති? සමුදිතන්ති පාකටොයමත්ථො. එවඤ්ච කත්වා යදෙකෙ වදන්ති “ආයතනසල්ලක්ඛණවසෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදයො සල්ලක්ඛණාරම්මණා, න දබ්බසල්ලක්ඛණවසෙනා”ති, තම්පි යුත්තමෙව හොති. න වෙන්ථ සමුදායාරම්මණතා ආසඬ්ඛිතබ්බා සමුදායාභොගස්සෙවාභාවතො. සමුදිතා පන වණ්ණධම්මා ආරම්මණපච්චයා හොත්ති. කථං පන පච්චෙකං අසමත්ථා සමුදිතා ආරම්මණා පච්චයා හොත්ති, න හි පච්චෙකං දට්ඨුං අසක්කොන්තා අත්ඨා සමුදිතා පස්සන්තිති? නයිදමෙකන්තිකං විසුං විසුං අසමත්ථානං සිවිකාවහනාදීසු සමත්ථතාය දස්සනතො. කෙසාදිනඤ්ච යස්මිං ඨානෙ ඨිතානං පච්චෙකං වණ්ණං ගහෙතුං න සක්කා, තස්මිංයෙව ඨානෙ සමුදිතානං වණ්ණං ගහෙතුං සක්කාති හියොයාපි තෙසං සංභවිට්ඨකාරිතා පරිබ්‍යන්තා. එතෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස පරමාණුරූපං ආරම්මණං, උදාහු තංසමුදායොතිආදිකා වොදනා පටික්ඛිත්තාති වෙදිතබ්බා. “සොතඤ්ච පටිච්ච සද්දෙ වා”තිආදීසුපි (ම. නි. 1.204, 400; 3.421, 425, 426)

එසේව නයො. එවං උභයාධීනවූත්තිකතාය වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාස්ස නිස්සයනො, ආරම්මණනො ව විභාවනං කතං, එවං සොතව්ඤ්ඤාණාදීසුපි යථාරහං වත්තබ්බං.

රූපමත්තාරම්මණරසන්ති රූපායතනමත්තස්සෙව ආරම්මණකරණරසං. මත්තසද්දෙන යථා ආරම්මණන්තරං නිවත්තෙති, එවං රූපායතනෙපි ලබ්භමානෙ එකච්චෙ විසෙසෙ නිවත්තෙති. න හි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං වණ්ණමත්තනො අඤ්ඤං කිඤ්චි විසෙසං තත්ථ ගහෙතුං සක්කොති. තෙනාහ භගවා “පඤ්චහි විඤ්ඤාණෙහි න කිඤ්චි ධම්මං පටිවිජානාති අඤ්ඤානු අභිනිපාතමත්තා”ති. වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං උප්පජ්ජමානං රූපාරම්මණෙ එව උප්පජ්ජනනො තදභිමුඛභාවෙන ගස්හතිති වූත්තං “රූපාභිමුඛභාවපච්චුපට්ඨාන”න්ති. අත්තනො අනන්තරං උප්පජ්ජමානානං අරූපධම්මානං සමනන්තරවගතා අරූපධම්මා පවත්තිමකාසදානෙන අනන්තරසමනන්තරනත්ථිවගතපච්චයෙහි උපකාරකා නිස්සයාරම්මණධම්මා විය ආසන්නකාරණන්ති දස්සෙන්නො ආහ “රූපාරම්මණාය කිරියමනොධාතුයා අපගමපදට්ඨාන”න්ති. සොතව්ඤ්ඤාණාදීසුපි වූත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බං.

වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිගහිතං රූපාදිආරම්මණං තදනන්තරමෙව අපරිපතන්තං කත්වා සම්පට්ච්ඡන්ති ගණ්හන්ති විය භොතිති වූත්තං “රූපාදිසම්පට්ච්ඡන්තරසා”ති. තථාභාවෙන සම්පට්ච්ඡනභාවෙන පච්චුප්පතිට්ඨන්ති තථාභාවපච්චුප්පට්ඨානා.

ඡසු ආරම්මණෙසු කදාචි පඤ්චන්තං, තනො වා කතිපයානං විජානනසභාවාපි ඡළාරම්මණවිජානනලක්ඛණා වූත්තා තංසභාවානතිවත්තනනො, ඡස්ථෙව වා ඉතරෙසං ආරම්මණානං අන්තොගධත්තා. සන්තීරණාදිකිච්චාති සන්තීරණතදාරම්මණකිච්චා වා, සන්තීරණතදාරම්මණපටිසන්ධිභවභිග්ගවුත්තිකිච්චා වාති අධිප්පායො. “හදයවත්ථුපදට්ඨානා”ති ඉදං ඉමාසං ද්විත්තං මනොවිඤ්ඤාණධාතුනං එකන්තෙනෙව හදයවත්ථුසන්තිස්සයතාය වූත්තං. හෙට්ඨා වූත්තනයෙන පන තංතංඅනන්තරාතීතවිඤ්ඤාණාපගමපදට්ඨානාතිපි වත්තුං වට්ටතියෙව. තස්සා හෙදොති තස්සා විපාකමනොවිඤ්ඤාණධාතුයා “දුට්ඨා”ති වූත්තාය දුට්ඨතාසඬ්ඛානො හෙදො. එකන්තම්ඨාරම්මණෙහි එකන්තෙනෙව ඉට්ඨෙ ආරම්මණෙ, අතිවිය ඉට්ඨාරම්මණෙහි අත්ථො. පඤ්චද්ථ්වාරෙ වෙව ඡචනාවසානෙ වාති එත්ථ පඤ්චද්ථ්වාරෙ සම්පට්ච්ඡනවොට්ඨබ්බනානං අන්තරාලං යානං, ඉතරත්ත ඡචනභවභිග්ගානන්ති එවං ද්විධානා භොති. ඉතරායපි සන්තීරණතදාරම්මණකාලෙ යථාවූත්තමෙව යානං, පටිසන්ධිආදිකාලෙ පන වුත්තිභවභිග්ගානං අන්තරාලං පටිසන්ධියා, පටිසන්ධිආවජ්ජනානං තදාරම්මණාවජ්ජනානං ඡචනාවජ්ජනානං වොට්ඨබ්බනාවජ්ජනානඤ්ච අන්තරාලං භවභිග්ගස්ස, තදාරම්මණපටිසන්ධිනං ඡචනපටිසන්ධිනං වා අන්තරාලං වුත්තියා යානන්ති වෙදිතබ්බං.

ඡසුති එත්ථ පුබ්බෙ වූත්තනයෙනෙව විභාගො වෙදිතබ්බං. කායස්ස නිස්සයභුතානං නාතිඉට්ඨෙට්ඨාට්ඨබ්බභුතානං පටිසට්ටනානිසංසස්ස බලවභාවතො කායවිඤ්ඤාණං සුඛසම්පයුත්තං. උපාදාරූපානංයෙව සට්ටනා දුබ්බලාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීති උපෙක්ඛාසභගතාති. තෙනාහ “සෙසං උපෙක්ඛායුත්ත”න්ති. සෙසං ඡබ්බිධම්පි.

අලොභාදොසාමොහා වෙව අලොභාදොසා ව අලොභාදයො, තෙහි අලොභාදීහි විපාකහෙතුහි සම්පයුත්තං අලොභාදිවිපාකහෙතුසම්පයුත්තං. කාමාවචරකුසලං විය සොමනස්සාදිභෙදතොති යථා කාමාවචරං කුසලං සොමනස්සුපෙක්ඛාඤ්ඤාණසඬ්ඛාරභෙදතො අට්ඨවිධං, එවමිදම්පිති අට්ඨවිධතාය සදිසනං දස්සෙති. කාමාවචරභාවතො හීනාදිතො, යොනිසු උප්පත්තිතො ව සදිසමෙව, සම්පයුත්තධම්මතො පන ආරම්මණතො, පවත්තිආකාරතො ව විසදිසං. තථා හි කුසලං කම්මද්වාරවසෙන පවත්තති, න ඉදං, විපාකානං අවිඤ්ඤත්තිජනකත්තා. උප්පත්තිද්වාරවසෙන පන ඉමස්සාපි අත්ථෙව පවත්තිහෙදො පඤ්චද්වාරමනොද්වාරෙසු මහාවිපාකානං තදාරම්මණවසෙන පවත්තිසම්භවතො. යථා පන කුසලං ගතිවසෙන පඤ්චවිධං, විඤ්ඤාණට්ඨිතිවසෙන සත්තවිධඤ්ච, න එවමිදං තදෙකදෙසෙ එව උප්පජ්ජනතො. තත්ථ ආරම්මණතො, එකච්චපවත්තිආකාරතො ව විසදිසනං දස්සෙතුං “යථා පනා”තිආදි වූත්තං. ඡසු ආරම්මණෙසුති පරිත්තාදිඅතීතාදිඅප්ඤ්ඤාත්තාදිප්පහෙදෙසු ඡසු ආරම්මණෙසු.

ආගමනාදිවසෙනාති ආගමනපච්චයවසෙන. තත්ථ එකච්චානං ආවරියානං මනෙන මුඛෙ වලිතෙ ආදාසනලෙ මුඛනිමිත්තං වලනං විය අසඬ්ඛාරස්ස කුසලස්ස විපාකො අසඬ්ඛාරො, සසඬ්ඛාරස්ස කුසලස්ස විපාකො සසඬ්ඛාරොති එවං ආගමනවසෙන. එකච්චානං පන ආවරියානං මනෙන බලවත්තෙහි විභූතෙහි පච්චයෙහි කම්මාදීහි උප්පන්නො අසඬ්ඛාරො, දුබ්බලෙහි සසඬ්ඛාරොති එවං පච්චයවසෙන. සම්පයුත්තධම්මානන්ති පාළියං සරූපතො ආගතසම්පයුත්තධම්මානං. තෙසං හි වසෙන කුසලතො විපාකස්ස විසෙසාභාවො. නිරුස්සාහන්ති එත්ථ උස්සාහො නාම අනුපවජින්නාවිජ්ජාතණ්භාමානසන්නානෙ විපාකුප්පාදනසමත්ථතාසඬ්ඛානො බ්‍යාපාරො, සො විපාකෙසු නත්ථිති තං නිරුස්සාහං. කුසලෙසු පන අභිඤ්ඤාවසපවත්තෙසුපි අත්ථෙවති තං සඋස්සාහං.

ලොභාදීනං එකන්තසාවජ්ජනාය අයොනිසොමනසිකාරහෙතුකානං නත්ථි විපාකභාවො, අලොභාදීනම්පි එකන්තඅනවජ්ජසභාවානං කාරණස්ස තබ්බිධුරතාය නත්ථෙව අකුසලවිපාකභාවොති ආහ “අකුසලවිපාකං අහෙතුකමෙවා”ති. යථා අතිඉට්ඨෙ, ඉට්ඨමප්ඤ්ඤාත්තෙ ව ආරම්මණෙ වෙදනාභෙදසබ්භාවතො කුසලවිපාකමනොවිඤ්ඤාණධාතු දුට්ඨා භොති සොමනස්සභගතා, උපෙක්ඛාසභගතාති, න එවං අතිඅතිට්ඨෙ,

අනිට්‍යමයකින් තොරව ආරම්භයෙන් වෙනස්වෙන අත්පිති අකුසලවිපාකමනොවිඤ්ඤාණයකට එකමෙවැනි “සත්තවිධ”න්හි වූත්තං. සති හි තත්ව වෙනස්වෙන අතිඅනිට්‍යමය දොමනස්සෙන භවිතබ්බං, න ව පටිසේන විනා දොමනස්සං උප්පජ්ජතිති.

කායවිඤ්ඤාණස්ස දුක්ඛසහගතතා කුසලවිපාකෙ වූත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බං. උපෙක්ඛා භීතාති එකන්තනිහිනස්ස අකුසලස්ස විපාකභාවතො උපෙක්ඛාපි සමානා භීතා එව දුක්ඛසභාවත්තා. තෙනාහ “දුක්ඛං විය නාතිතිබ්බං”ති. යථා දුක්ඛං අතිවිය තිබ්බං කට්ඨකං, න එවමයං, තථාපි දුක්ඛසභාවෙනෙව පවත්නති. න හි අකුසලස්ස විපාකො අදුක්ඛො භොති. උපෙක්ඛාභාවො වස්ස බලවතා බාධියමානස්ස පටිප්පහරිතුං අසක්කොන්තස්ස දුබ්බලස්ස පුරිසස්ස තෙන කරියමානබාධාය උපෙක්ඛතා වියාති දට්ඨබ්බං. ඉතරෙසුති කුසලවිපාකෙසු.

රූපාවචරන්ති රූපාවචරවිපාකවිඤ්ඤාණං. විපාකකථා භෙසාති. කුසලං වියාති රූපාවචරකුසලං විය. න හි රූපාවචරවිපාකො තදඤ්ඤකුසලසදිසො. අපිච සම්බන්ධසද්දා එතෙ, යදිදං “කුසලං, විපාකො”ති ව. තස්මා යථා “මාතරං පයිරූපාසති”ති වූත්තෙ අත්තනො මාතරන්ති අවුත්තමපි සිද්ධමෙවෙනං, එවං ඉධාපිති අත්තනො කුසලං වියාති අත්ථො. කුසලසදිසතා වෙන්ට ධම්මතො, ආරම්භණතො ව වෙදිතබ්බං. තථා හි යෙ එස්සාදයො කුසලෙ ලබ්භන්ති, තෙ විපාකෙපි ලබ්භන්ති. යස්මිං ව ආරම්භණෙ කුසලං පවත්නති, තත්ථෙව අයං විපාකොපි පවත්නති. යං පනෙත්ථ පඤ්චමජ්ඣානවත්තං අභිඤ්ඤාප්පත්තං, තස්ස විපාකො එව නත්ථි. කස්මා නත්ථි? අසම්භවතො, ආනිසංසභුතත්තා ව. තඤ්ඤි විපාකං දෙන්තං රූපාවචරමෙව දදෙයා. න හි අඤ්ඤාභූමිකං කම්මං අඤ්ඤාභූමිකං විපාකං දෙති. කම්මනිමිත්තාරම්මණතා ව රූපාවචරවිපාකස්ස වූත්තාති න තං අඤ්ඤං ආරබ්භ පවත්නති. පරිත්තාරම්මණාදිආරම්මණඤ්ච තං න භොතිති අයමසම්භවො. ඥානස්ස ආනිසංසභුතඤ්ච දානාදීනං තස්මිං අත්තභාවෙ පච්චයලාභො වියාති.

පවත්තිතො පන විපාකස්ස, කුසලස්ස ව අත්ථෙව භෙදොති තං දස්සෙතුං “කුසලං පනා”තිආදි වූත්තං. කුසලං විය කසිණුග්ගාටිමාකාසාදිආරම්මණභෙදතො චතුබ්බිධං. පවත්තිභෙදො වූත්තන යොව ජවනවසෙන, පටිසන්ධිආදිවසෙන ව පවත්තනතො.

චතුමග්ගයුත්තවිත්තඵලත්තාති චතුහි අරියමග්ගෙහි සම්පයුත්තකුසලවිත්තස්ස ඵලත්තා, චතුබ්බිධසාමඤ්ඤඵලසම්පයුත්තභාවතොති අත්ථො. මග්ගවිටීයං ද්වික්ඛත්තුං, තික්ඛත්තුං වා ඵලසමාපත්තියං අපරිවර්ජිතපරිමාණං පවත්තමානමපි ද්විසු යානෙසු පවත්තියා “ද්විධා පවත්තති”ති වූත්තං. සබ්බමපිති තෙවිසතිවිධං කාමාවචරවිපාකං, පඤ්චවිධං රූපාවචරවිපාකං, චතුබ්බිධං අරූපාවචරවිපාකං, චතුබ්බිධමෙව ලොකුත්තරවිපාකන්ති සබ්බමපි විපාකවිඤ්ඤාණං නාතිසබ්බෙපවිත්ථාරන යෙන ඡන්තිංසවිධං භොති.

භූමිභෙදතො තිවිධං ලොකුත්තරස්ස අභාවතො. ලොකුත්තරඤ්ඤි කිරියවිත්තං නත්ථි එකන්තෙන අනන්තරවිපාකදායිභාවතො. වූත්තඤ්ඤි “සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤාමාහු”ති (චූ. පා. 6.5; සු. නි. 228). භොතු තාව සෙක්ඛානං උප්පජ්ජමානං අනුත්තරං කුසලං පුග්ගලන්තරභාවූපනයනතො සඵලං, අරහතො පන උප්පජ්ජමානං පුග්ගලන්තරභාවූපනයනතො නිප්ඵලං, තස්ස කිරියභාවො කස්මා න ඉච්ඡිතොති? ඉච්ඡිතබ්බං සියා. යදි තස්ස පුනස්පුනං උප්පත්ති සියා, සකිංයෙව පන ලොකුත්තරකුසලං පවත්නති. යදි හි පුනස්පුනං පවත්තෙයා, මග්ගවිත්තං අරහතොපි පවත්නතිති ලොකුත්තරකිරියවිත්තං සියා, න වෙනං අත්ථි පයොජනාභාවතො. තස්මා නත්ථි ලොකුත්තරකිරියවිඤ්ඤාණං. කිරියවිඤ්ඤාණන්ති ව කිරියාමත්තං විඤ්ඤාණං, කුසලාකුසලං විය කිඤ්චි විපාකං අනුප්පාදෙන්වා කිරියාමත්තමෙව හුත්වා පවත්තනකවිඤ්ඤාණන්ති අත්ථො. කස්මා පනෙතං විපාකං න උප්පාදෙතිති? වුවුවතෙ – එත්ථ හි යදෙනං ආවජ්ජනද්වයං, තං අනුපවර්ජිතභවමූලෙපි සන්තානෙ පවත්තං අනාසෙවනතාය දුබ්බලභාවතො අභිජ්ඣාමත්ථියං විය පුප්ඵං අඵලමෙව භොති. යං පන උච්ඡින්නභවමූලායං සන්තතියං පවත්තං අට්ඨාරසවිධං විඤ්ඤාණං, තං සමුච්ඡින්නමූලාය ලතාය පුප්ඵං විය ඵලදායි න භොතිති වෙදිතබ්බං. අඤ්ඤස්ස අසම්භවතො කිරියභෙතුනා නාම අලොභාදිනාව භවිතබ්බන්ති ආහ “අලොභාදිකිරියභෙතුචරිති”න්ති.

චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනං පුරෙවරා හුත්වා රූපාදිආරම්මණානං විජානනලක්ඛණා වක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිපුරෙවරරූපාදිවිජානනලක්ඛණා. අයං පන මනොවිඤ්ඤාණතො උප්පන්නාපි විසිට්ඨමනනකිව්චාභාවෙන මනොමත්තා ධාතුති මනොධාතු. තථා භෙසා මනොවිඤ්ඤාණස්ස පච්චයො න භොති. අයමෙත්ථ සබ්බෙපො, විත්ථාරො පන ධාතුනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 2.517) ආගමිස්සති. ආවජ්ජනරසාති ආභොගරසා, විත්තසන්තානස්ස වා පුරිමාකාරතො අඤ්ඤථා ඔණොජනරසා. භවභිග්චිච්ඡෙදපදට්ඨානාති භවභිග්ගසන්තානචිච්ඡෙදපදට්ඨානා. අපුබ්බාරම්මණා සකිදෙව පවත්තමානා සබ්බථා විසයරසං අනුභවිතුං න සක්කොතිති ඉට්ඨාදිසු සබ්බත්ථ උපෙක්ඛායුත්තාව භොති.

සාධාරණාති සෙක්ඛාසෙක්ඛපුප්ඵජ්ජනානං සාධාරණා. අසාධාරණාති අසෙක්ඛානංයෙව ආවේණිකා. වොට්ඨබ්බනාවජ්ජනරසාති පඤ්චද්වාරෙ සන්තීරණෙන ගතිතාරම්මණං වචන්ථපෙන්ති විය පවත්තනතො වොට්ඨබ්බනරසා, මනොද්වාරෙ පන වූත්තන යෙන ආවජ්ජනරසා. තථාභාවෙන පඤ්චද්වාරමනොද්වාරෙසු යථාක්කමං වොට්ඨබ්බනාවජ්ජනභාවෙන පච්චුප්පතිට්ඨති තථාභාවපච්චුප්පට්ඨානා. වොට්ඨබ්බනකාලෙ

සන්නිර්ණකවිචාරනං තිස්සන්තං අහෙනුකවිපාකමනොවිඤ්ඤාණධාතුනං ආවජ්ජනකාලෙ යස්ස කස්සපි භවධගස්සාති ඉමෙසං අඤ්ඤතරාපගමො එතිස්සා ආසන්නකාරණන්ති ආහ “අහෙනුක...පෙ.... පදට්ඨානා”ති.

අරහන්ති අරහතංයෙව අසාධාරණභාවතො. අනුළාරෙසුති අට්ඨිකසඬ්ඛලිකපෙතරූපාදිසු, අඤ්ඤෙසු වා අප්පණිනෙසු වත්ථුසු. හසිතුප්පාදනරසාති හසිතස්සෙව උප්පාදනරසා. තථා හි තං චිත්තං “හසිතුප්පාදන”න්ත්වෙව වුව්වති, න අඤ්ඤෙසං හසිතුප්පාදකචිත්තානං අභාවතො. අඤ්ඤානිපි හි ද්වාදස සොමනස්සසහගතාති පරිත්තකුසලාකුසලකිරියචිත්තාති යථාරහං පුට්ඨජ්ජනාදිනං හසිතුප්පාදකාති චිජ්ජන්ති, ඉදං පන චිත්තං විචාරණපඤ්ඤාවිරහිතං පරිත්තෙසු අප්පණිනෙසු ආරම්මණෙසු අරහන්තානං සොමනස්සමත්තං උප්පාදෙන්නං උප්පජ්ජති. භගවතොපි උප්පජ්ජතිති අට්ඨකථායං වුත්තං, තං අතීතංසාදිසු අප්පට්ඨනඤාණං වත්වා “ඉමෙහි තිහි ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස බුද්ධස්ස භගවතො සබ්බං කායකම්මං ඤාණපුබ්බධගමං ඤාණානුපරිවත්ති”ති (මහානි. 69; වුළුනි. මොසරාපමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; පටි. ම. 3.5) වචනතො විචාරෙතබ්බන්ති එකෙ . තත්ථ හසිතුප්පාදචිත්තෙන පවත්තියමානම්පි භගවතො සිත්තකරණං පුබ්බෙතිවාසානාගතංසසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණානං අනුවත්තකත්තා ඤාණානුපරිවත්තියෙවාති එවං පන ඤාණානුපරිවත්තිභාවෙ සති න කොචි පාළිඅට්ඨකථානං විරොධො. එවඤ්ච කත්වා අට්ඨකථායං “තෙසං ඤාණානං විණ්ණපරියන්තෙ ඉදං චිත්තං උප්පජ්ජති”ති වුත්තං. අවස්සඤ්ච එතං එවං ඉච්ඡිතබ්බං, අඤ්ඤා ආරම්මණස්සාපි විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකස්ස අහෙනුකචිත්තස්ස භගවතො උප්පත්ති න යුජ්ජෙය්‍යා. න හි විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකස්ස තංසමුට්ඨිතාය විඤ්ඤත්තියා කායකම්මාදිභාවං ආපජ්ජනභාවො විබන්ධන්ති. එකත්තතො හදයවත්ථුපදට්ඨානා පඤ්චවොකාරභවෙ එව උප්පජ්ජනතො.

අයමෙත්ථ විසෙසොති අයං සෙක්ඛපුට්ඨජ්ජනානං උප්පත්තියා විපාකුප්පාදනසමත්ථතා, අරහතං උප්පත්තියා තදභාවොති උභයෙසං සන්නානෙ උප්පත්තිසමුපලක්ඛිතො එත්ථ කුසලකිරියවිඤ්ඤාණෙසු විසෙසො. එවඤ්ච කත්වා පච්චයවෙකල්ලෙන අවිපාකස්සාපි කුසලාකුසලස්ස කිරියභාවජ්ජසඬ්ඛිගො නිවත්තිතො හොති. පරතො කුසලතො විසෙසොති එත්ථාපි එසෙව නයො.

455. සබ්බානිපි කුසලාකුසලබ්‍යාකතාති එකුනවුති විඤ්ඤාණාති හොන්ති නාතිසඬ්ඛෙපචිත්ථාරනායෙනාති අධිජ්ජායො. පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණාදිනං කිච්චං නාම භවන්තරපටිසන්ධාදිනා ආකාරෙන පවත්ති එව. තබ්බිනිමුත්තඤ්ච චිත්තස්ස අඤ්ඤං කිච්චං නත්ථිති ආහ “වුද්දසහි ආකාරෙහි පවත්තන්ති”ති.

ආනුභාවෙනාති සාමන්ථියෙන. කතුපචිතං හි කම්මං අවසෙසපච්චයසමවායෙ විපාකං දෙන්නං අත්තතො ආනුභාවං විස්සජ්ජන්තං විය හොති. දෙවමනුස්සෙසුති ජසු කාමාවචරදෙවෙසු වෙව මනුස්සෙසු ව. කම්මකම්මනිමිත්තගතිනිමිත්තානන්ති එත්ථ කම්මං නාම කතුපචිතං කාමාවචරකුසලකම්මං, තඤ්ච බො විපාකදානාය ලද්ධොකාසං. තෙනාහ “පච්චුපට්ඨිත”න්ති. කම්මනිමිත්තං කම්මායුහනක්ඛණෙ වෙතනාය පච්චයභුතං දෙය්‍යාධම්මාදි. ගතිනිමිත්තං යං ගතිං උපපජ්ජති, තප්පරියාපන්නං රූපායතනං. පණ්ඩකාදිභාවන්ති පණ්ඩකමුගමම්මනාදිභාවං. දුබ්බලස්ස ද්විහෙනුකකුසලස්ස විපාකභුතා උපෙක්ඛාසහගතාහෙනුමනොවිඤ්ඤාණධාතු දුබ්බල...පෙ.... මනොවිඤ්ඤාණධාතු. නෙසන්ති භාවිතරූපාරූපාවචරකුසලානං සන්නානං. කම්මනිමිත්තමෙවාති පට්ඨිකසිණාදිකං අත්තතො කම්මාරම්මණමෙව.

එවං තාවෙත්ථාති එත්ථ විඤ්ඤාණක්ඛන්ධනිද්දෙසෙ එවං සඬ්ඛෙපතො සරූපදස්සනමත්තෙනෙව එකුනවිසතියා විපාකවිඤ්ඤාණානං පටිසන්ධිවසෙන පවත්ති වෙදිතබ්බා. භවාලම්බනාදිවිභාගෙන පන යදෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පටිච්චසමුප්පාදකථායං ආගමිස්සන්ති.

තං තන්ති එකුනවිසතියා පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙසු යං යං උප්පජ්ජන්තා නිරුද්ධං, තං තං අනන්තරං උප්පත්තියා අනුබන්ධමානං. තස්ස තස්සෙවාති යස්ස යස්ස කම්මස්ස විපාකභුතං පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං, තස්ස තස්සෙව. තස්මිඤ්ඤෙවාති කම්මාදිකෙ එව. කම්මඤ්චෙව පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං, තස්මිං කම්මෙ, අථ කම්මනිමිත්තං, ගතිනිමිත්තඤ්ච, තස්මිං කම්මනිමිත්තෙ ගතිනිමිත්තෙති අත්ථො. තාදිසමෙවාති යාදිසං පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං හෙනුතො, සෙසසම්පයුත්තධම්මතො ව තාදිසමෙව. සන්නානචිතිවත්තකෙති භවධගසන්නානස්ස චිතිවත්තනකෙ. අඤ්ඤස්මිං ආවජ්ජනසඬ්ඛානෙ චිත්තුප්පාදෙ. කිරියමයචිත්තෙනෙව සුපිනදස්සනං හොතිති ආහ “සුපිනං අපස්සතො”ති. අපරිමාණසඬ්ඛාමපි පවත්තතියෙව, තථා හිදං උපපත්තිභවස්ස අධගභාවෙන පවත්තනතො “භවධග”න්ති වුව්වති. තෙසඤ්ඤෙවාති පටිසන්ධිභුතානංයෙව.

ඉන්ද්‍රියානිති වක්ඛාදිති ඉන්ද්‍රියානි. ආරම්මණගහණක්ඛමානිති රූපාදිආරම්මණං ගහෙනුං සමත්ථාති. මාතුකුච්ඡගතකාලෙ විය හි බහිනික්ඛන්තකාලෙපි න තාව ඉන්ද්‍රියානි සකිච්චකාති හොන්ති, අනුක්කමෙන පන විසදභාවං පත්තකාලෙ එව සකිච්චකාති හොන්ති. තෙනෙවාහ “ඉධ පරිපක්කත්තා ආයතනාන”න්ති. ආපාඨගතෙති යොග්‍යදෙසාවට්ඨිතෙ. තමෙව යොග්‍යදෙසාවට්ඨිතං රූපං පටිච්ච සට්ඨනා පච්චයං ලද්ධා. සට්ඨනාති පටිසානො, යෙන බ්‍යාපාරාදිවිසෙසපච්චයන්තරසහිතෙ වක්ඛස්ස විසයෙ විකාරූපත්තිවිසදිසුප්පත්තිවිසයස්ස ඉට්ඨානිට්ඨභාවෙන අනුග්ගහො, උපසානො වාති අත්ථො. තතොති සට්ඨනානන්තරං. සට්ඨනානුභාවෙනාති සට්ඨනාබලෙන.

හවඬගවලනන්ති හවඬගවිත්තස්ස පකම්පනං, තථා ද්වික්ඛන්තුං පවත්තියා විසදිසස්ස කාරණභාවුපගමනන්ති අත්ථො. තඤ්ඤි චිත්තසන්නාසස්ස පුරිමාවත්ථාය හින්නාවත්ථාගෙනුතාය වලනං වියාති “වලන”න්ති චුත්තං. විසයවිසයිභාවසිද්ධාය ධම්මතාය ආරම්මණස්ස අභිමුඛිභාවෙන පසාදස්ස තාව සට්ඨතා භොතු, අඤ්ඤාසන්නිස්සිතස්ස පන හවඬගස්ස වලනං කථං භොතීති? තංසම්බන්ධභාවතො. හෙරිතලෙ යපිතාසු සක්ඛරාසු එකිස්සා සක්ඛරාය සට්ඨතාය තදඤ්ඤාසක්ඛරායං ධීතමක්ඛිකා වලනං වෙන්ථ උදාහරණන්ති. තදෙව රූපන්ති තදෙව හවඬගවලනස්ස පච්චයභූතං ආපාඨගතං රූපායතනං. හවඬගං විච්ඡින්නදමානා වියාති හවඬගසන්නානං විච්ඡින්නන්ති විය. තදාරම්මණුප්පත්තියා පරතො හවඬගස්ස උප්පජ්ජනතො විසයග්ගහණං පඤ්චද්වාරාවජ්ජනං වත්වා තදනන්තරං දස්සනාදීසු වත්තබ්බෙසු තාති අවත්වා මනොද්වාරාවජ්ජනස්ස ගහණං උද්දෙසෙ ද්වින්නං ආවජ්ජනානං ආවජ්ජනසාමඤ්ඤෙන ගහිතත්තා.

ආවජ්ජනානන්තරන්ති පඤ්චද්වාරාවජ්ජනානන්තරං. යෙ හදයවත්ථු විය සම්පට්ඨජනාදිවිච්චිත්තානිපි නානුජානන්ති, තෙසං “සම්පට්ඨජනාය වක්ඛුට්ඨඤ්ඤාණධාතුයා”තිආදිනා තත්ථ තත්ථ පාළි ආගතා. න හි සක්කා පාළිං පටිසෙධෙතුං.

“සචෙ මහන්තං භොතී”ති ඉදං ජවනපරියොසානාය චිත්තජ්ජවත්තියා චුච්චමානත්තා චුත්තං. චුද්දසචිත්තක්ඛණායුකඤ්ඤි ආරම්මණමිධ “මහන්ත”න්ති අධිප්පෙනං, තඤ්ච උප්පජ්ජිත්වා ද්විතිචිත්තක්ඛණානිතං හුත්වා ආපාඨගමනවසෙන වෙදිතබ්බං.

යථාවචත්ථාපිතෙති වොට්ඨබ්බතෙන චුත්තාකාරෙන කතවචත්ථාපනෙ. ආවජ්ජනාය, වොට්ඨබ්බතස්ස ව චුත්තත්තා “අවසෙසකාමාවචරකිරියාන”න්ති අවසෙසග්ගහණං කතං. ඡ සත්ත වාති වා-සද්දෙන “පඤ්ච වා”ති ඉදමපි චුත්තමෙවාති දට්ඨබ්බං. සුත්තමුච්ඡිතාදිකාලෙ හි පඤ්චපි ජවනානි ජවන්තිති.

තානියෙවාති “අට්ඨන්තං වා”තිආදිනා (විසුද්ධි. 2.455) චුත්තානි එකුනතිංස කාමාවචරජවනානියෙව. ඉතො අඤ්ඤං මනොද්වාරාවජ්ජනානන්තරං උප්පජ්ජනකචිත්තං නාම නත්ථීති දස්සනත්ථං එවකාරග්ගහණං. “ගොත්‍රභූතො”ති ඉදං ගොත්‍රභූට්ඨානියානං පරිකම්මවොදානානම්පි ගහණං, න ගොත්‍රභූතො එව. එලචිත්තානීති සමාපත්තිවසෙන පවත්තනකඵලචිත්තානි. යං යං ලද්ධපච්චයන්ති යං යං ජවනං රූපාවචරජවනාදිවසෙන ගොත්‍රභූතනන්තරං උප්පත්තියා ලද්ධපච්චයං.

අතිමහන්තන්ති සොළසචිත්තක්ඛණායුකං. තත්ථ හි තදාරම්මණචිත්තං උප්පජ්ජති, න අඤ්ඤත්ථ. විභූතන්ති සුපාකං, තඤ්ච කාමාවචරමෙව. තත්ථ හි තදාරම්මණස්ස උප්පත්ති. කාමාවචරජවනාවසානෙති කාමාවචරජවනස්සෙව අවසානෙ. න හි තං කාමතණ්හාගෙනුකකම්මනිබ්බන්තං මහග්ගනානුත්තරජවනං අනුබන්ධති අජනකත්තා, ජනකාසදිසත්තා ව. යථා ගෙහතො බහි ගන්තුකාමො තරුණදාරකො ජනකං, ජනකසදිසං වා අනුබන්ධති, න අඤ්ඤං, එවමිදම්පි . තත්ථාපි න සබ්බස්මා ජවනා සබ්බං ජවනෙන තදාරම්මණස්ස නියමෙතබ්බතො, ආරම්මණෙන ව වෙදනාය පරිචන්තෙතබ්බතො. තත්ථායං නියමො – පරිත්තකුසලලොභමොහමූලසොමනස්සසහගතකිරියජවනානං අඤ්ඤතරානන්තරං අතිමහති විසයෙ පඤ්චන්නං සොමනස්සසහගතානං අඤ්ඤතරං තදාරම්මණං උප්පජ්ජති, තථා පරිත්තකුසලාකුසලඋපෙක්ඛාසහගතකිරියජවනානං අඤ්ඤතරානන්තරං උපෙක්ඛාසහගතානං ජන්තං තදාරම්මණානං අඤ්ඤතරං පවත්තති. ඉට්ඨාරම්මණාදීනන්ති ඉට්ඨඉට්ඨමජ්ඣන්තඅනිට්ඨාරම්මණානං වසෙනානි සම්බන්ධො. තයිදං ආරම්මණෙන වෙදනාපරිචන්තිදස්සනත්ථං චුත්තං. “පුරිමකම්මවසෙනා”ති ඉදං තදාරම්මණවිසෙසදස්සනත්ථං. න හි පටිසන්ධිජනකමෙව කම්මං තදාරම්මණං ජනෙති, අථ ඛො අඤ්ඤකම්මම්පි. තං පන පටිසන්ධිදායිනා කම්මෙන නිබ්බන්තෙතබ්බතදාරම්මණතො විසදිසම්පි නිබ්බන්තෙතිති. “ජවනචිත්තවසෙනා”ති ඉදං තදාරම්මණනියමදස්සනත්ථං. “ජවනෙන තදාරම්මණං නියමෙතබ්බ”න්ති හි චුත්තං. ආදි-සද්දෙන පටිසන්ධිචිත්තං සඬගණ්හාති. තඤ්ඤි අත්තතො උක්කට්ඨතරස්ස තදාරම්මණස්ස පච්චයො න භොති. යො යො පච්චයො ලද්ධො භොතීති යථාචුත්තෙසු ඉට්ඨාරම්මණාදීසු යො යො තදාරම්මණස්ස උප්පත්තියා පච්චයො සමවෙනො භොති. කිඤ්චි අන්තරන්ති කිඤ්චි බණන්තරං. උදකම්මවාති පටිසොතං ගච්ඡන්තං උදකම්මිව.

ද්වික්ඛන්තුං සකිං වාති වචනසිලිට්ඨවසෙන චුත්තං “අට්ඨ වා දස වා”තිආදීසු (අ. නි. 8.11; පාරා. 11) විය. ද්වික්ඛන්තුංයෙව පන වණ්ණෙන්නි. විපාකචිත්තත්තා, ආවජ්ජනස්ස ව විදුරත්තා, මූලභවඬගාදිභවඬගසාමඤ්ඤාසබ්භාවතො ව හවඬගස්ස ආරම්මණෙ පවත්තනාරහං සමානං තස්ස ජවනස්ස ආරම්මණං ආරම්මණං එකස්සාති තදාරම්මණන්ති චුච්චති එකස්ස ආරම්මණසද්දස්ස ලොපං කත්වා “කාමාවචරං, ඔට්ඨමුඛ”න්ති ව යථා. එත්ථ ව කෙච්චි “පට්ඨානෙ ‘කුසලාකුසලෙ නිරුද්ධෙ විපාකො තදාරම්මණො උප්පජ්ජති’ති (පට්ඨා. 1.1.406) විපාකධම්මධම්මානං එව අනන්තරං තදාරම්මණං චුත්ත”න්ති කිරියාජවනානන්තරං න ඉච්ඡන්ති. විජ්ජාරවන්තං හි ජවනං නාවං විය නදියොතො හවඬගං අනුබන්ධති, න පන ඡලඬගුපෙක්ඛාවතො සන්තචුත්තිකිරියජවනං පණ්ණසුටං විය නදියොතොති. තයිදං ලබ්භමානස්සාපි කෙනචි අධිප්පායෙන කත්ථවි අවචනං දිස්සති, යථා තං ධම්මසඬගහෙ අකුසලනිරුද්දෙසෙ ලබ්භමානොපි අධිපති න චුත්තො. යඤ්ච පණ්ණසුටං නිදස්සිතං, තම්පි නිදස්සිතබ්බතෙන න සමානං. නාවාපණ්ණසුටානඤ්ඤි නදියොතස්ස ආවට්ඨනං, ගති ව විසදිසීති නාවාය නදියොතස්ස අනුබන්ධනං, පණ්ණසුටස්ස

අනුබන්ධනක්ව යුජ්ජති, ඉධ පන කිරියජවනෙතරජවනානං භවඛගසොතස්ස ආවට්ටනං, ගති ව සදිසිති එතස්ස අනුබන්ධනං, ඉතරස්ස අනුබන්ධනක්ව න යුජ්ජති. තස්මා විචාරෙතබ්බං.

භවඛගමෙවානි අවධාරණං භවපරියොසානස්ස ඉධ න අධිජ්ජෙතත්තා. අක්කංඝා තදාරම්මණාවසානෙ චුතිපි න භොතියෙව. දස්සනාදීනීති දස්සනසවනසායනසායනචුසනානි. ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන සම්පට්ඨිනාදීනං සඛිගහො දට්ඨබ්බො. පටිසන්ධිතො භවඛගමෙව, භවඛගතො ආවජ්ජනමෙවානි එවං පචිත්තචිත්තනියමවසෙනෙව. තමපිති චුතිචිත්තමපි. පටිසන්ධිභවඛගචිත්තානි විය එකුනවිසතිවිධමෙව භොති අත්ථතො හෙදාභාවතො.

භවගතිධීතිනිවාසෙසුති තිසු භවෙසු, පඤ්චසු ගතිසු, සත්තසු විඤ්ඤාණට්ඨිතිසු, නවසු සත්තාවාසෙසු ව. යො පනෙත්ථ අචිත්තකො, සො ඉධ න ගහෙතබ්බො විඤ්ඤාණකථාභාවතො. “එත්ථා”ති ඉදං “සංසරමානානං සත්තාන”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධිතබ්බං. එත්ථ එතෙසු චුත්තනයෙන සංසරමානෙසු සත්තෙසු යො පන අරහත්තං පාපුණාති සම්මාපට්ඨපත්තිමත්ථායාති අධිජ්ජායො. තස්ස අරහතො නිරුද්ධමෙව භොති චිත්තං අජ්ජපටිසන්ධිකභාවතො.

ඉති විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ චිත්ථාරකථාමුඛවණ්ණනා.

වෙදනාක්ඛන්ධකථාවණ්ණනා

456. වෙදෙන අනුභවනාකාරෙන අයිතං පචිත්තං වෙදයිතං, වෙදයිතන්ති ලක්ඛිතබ්බධම්මජාතං වෙදයිතලක්ඛණං. තං පන අත්ථතො වෙදනා එවානි ආහ “වෙදයිතලක්ඛණං නාම වෙදනාවා”ති. අථ වා වෙදයිතං ලක්ඛණං එතිස්සාති කජ්ජනාසිද්ධං හෙදං නිස්සාය අක්කංඝපදත්ථසමාසවසෙනාපි වෙදනාව චුච්චතිති ආහ “වෙදයිතලක්ඛණං නාම වෙදනාවා”ති. වෙදයති වෙදයතිති බ්‍යාපනිච්ඡාවසෙන වචනං වෙදනාය සවිසයෙ අභිණ්හජ්ජවත්තිදස්සනත්ථං. සභාවධම්මතො අක්කංඝා කත්තා නත්ථිති දස්සනත්ථං කත්තුනිද්දෙසො. ඉතීති අනියමතො හෙතුඅත්ථො. බොති වචනාලඛිකාරමත්තං. තස්මාති තස්ස නියමනං. ඉදං චුත්තං භොති – යස්මා යථාපච්චයං ආරම්මණරසං අනුභවති, තස්මා වෙදනාති චුච්චතිති.

“කුසලවිඤ්ඤාණෙන සම්පයුත්තා”ති ඉදං කුසලාය වෙදනාය උපලක්ඛණං දට්ඨබ්බං. යා කාවි කුසලා වෙදනා, සබ්බා සා කුසලෙන විඤ්ඤාණෙන සම්පයුත්තාති, න පන තස්සා කුසලභාවසංසිද්ධිදස්සනත්ථං. න හි කුසලෙන විඤ්ඤාණෙන සම්පයොගතො කුසලාය වෙදනාය කුසලභාවො, අථ බො යොනිසොමනසිකාරාදිකතො. තෙනාහ “ජාතිවසෙනා”ති. අකුසලාදීසුපි එසෙව නයො. යථා පන ජාතිවසෙන කුසලාදිවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තතාය තිවිධා, එවං යාව එකුනනචුතිවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තාති එකුනනචුතිවිධා වෙදිතබ්බො. සභාවහෙදතොති සම්පයුත්තභූමිආරම්මණාදිවසෙන ලබ්භමානං හෙදං අග්ගහෙත්වා කෙවලං සභාවකතහෙදතො එවානි අත්ථො.

“පඤ්චවිධා”ති වත්ථා තං පඤ්චවිධනං දස්සෙතුං “සුඛ”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ සුඛයතිති සුඛං, කායං, සම්පයුත්තධම්මෙ ව ලද්ධස්සාදෙ කරොතිති අත්ථො. සුට්ඨු වා බාදති, ඛණති වා කායිකං ආබාධන්ති සුඛං. සුකරං ඔකාසදානං එතස්සාති සුඛන්ති අපරෙ. දුක්ඛයතිති දුක්ඛං, කායං, සම්පයුත්තධම්මෙ ව විබාධන්ති අත්ථො. දුට්ඨු වා බාදති, ඛණති වා කායිකං අස්සාදන්ති දුක්ඛං. දුක්කරං ඔකාසදානං එතස්සාති දුක්ඛන්ති අපරෙ. සොමනස්සුපෙක්ඛානං සද්දත්ථො හෙට්ඨා චුත්තොයෙව. දොමනස්සස්ස සොමනස්සෙ චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. කිං පන කාරණං මානසෙතරසානාසාතවසෙන සුඛං, දුක්ඛක්ඛෙව චිහජිත්වා චුත්තං “සුඛං සොමනස්සං දුක්ඛං දොමනස්ස”න්ති, උපෙක්ඛා පන මානසී, ඉතරා ව එකධාව චුත්තාති? හෙදාභාවතො. යථා හි අනුග්ගහුපසාතකතාය සුඛදුක්ඛානි අක්කංඝා කායස්ස අනුග්ගහමුපසාතක්ඛෙව කරොන්ති, අක්කංඝා මනසො, න එවමුපෙක්ඛා. තස්මා හෙදාභාවතො එකධාව උපෙක්ඛා චුත්තාති.

තත්ථ යෙන සභාවහෙදෙන වෙදනා පඤ්චවිධා, සා පචිත්තිට්ඨානෙ දස්සිතෙ සුපාකටා භොතිති පචිත්තිට්ඨානං තාව දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි ආරද්ධං. අකුසලවිපාකෙනාති එත්ථාපි “කායවිඤ්ඤාණෙන සම්පයුත්ත”න්ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. යථා අධිකරණිමත්ථකෙ කජ්ජනාසිද්ධිසිද්ධිං යපෙත්වා අයොකුටෙන පහරත්තස්ස පිටුපිණ්ඩං අතික්කමිත්වා කුටං අධිකරණං ගණ්භාති, නිසංසො බලවා භොති, එවං පටිසට්ටනානිසංසස්ස බලවභාවතො ඉට්ඨෙය, ඉට්ඨමජ්ඣන්තෙ ව ආරම්මණෙ කායවිඤ්ඤාණං සුඛසහගතං භොති. අනිට්ඨෙය, අනිට්ඨමජ්ඣන්තෙ ව දුක්ඛසහගතන්ති ආහ “කුසල...පෙ.... දුක්ඛ”න්ති. කාමාවචරවිපාකවිඤ්ඤාණානි පඤ්ච කම්මාරම්මණවසෙන සොමනස්සසහගතානි භොන්ති, රූපාවචරවිපාකානි වත්තාරි කම්මවසෙන, සෙසානි තෙරස කාමාවචරානි, අට්ඨ රූපාවචරානි, ද්වන්තිංස ලොකුත්තරානි, යථාරහං වෙතොහිසඛිබාරාරම්මණපාදකාදිවසෙන සොමනස්සසහගතානි භොන්තිති ආහ “සොමනස්සං ද්වාවසට්ඨියා විඤ්ඤාණෙහි සම්පයුත්ත”න්ති. දොමනස්සං ද්විභි අකුසලවිඤ්ඤාණෙහි සම්පයුත්තං වෙතොහිසඛිබාරාරම්මණාදිවසෙන.

අවසෙසපඤ්චපඤ්ඤාසායාති යථාචුත්තාති ජසට්ඨි විඤ්ඤාණානි යපෙත්වා අවසෙසාය පඤ්චපඤ්ඤාසාය. තත්ථ කුසලාකුසලවිපාකානි ඉට්ඨානිට්ඨෙසු නිබ්බිකජ්ජකානි සුඛදුක්ඛසම්පයුත්තානි භවිතුං යුත්තානිපි ද්විත්තං පිටුපිණ්ඩානං විය ද්විත්තං ද්විත්තං උපාදාරූපානං සට්ටනානිසංසස්ස මන්දභාවතො වක්ඛාදිසන්තිස්සිතානි අට්ඨපි

විඤ්ඤාණානි සබ්බත්ථ උපෙක්ඛාසම්පයුත්තානෙව හොත්ති, තථා බලවපච්චයතාය සුබදුක්ඛානං තෙසඤ්ච තදභාවතො. අපුබ්බාරම්මණනිස්සයප්පචත්තිනි ආවජ්ජනසම්පට්ඨිඡනවිඤ්ඤාණානි, අසදිසානන්තරප්පච්චයං කිරියාරම්භස්ස ආදිභුතං වොට්ඨබ්බනං, කායදුක්ඛපට්ඨානතාය අකුසලප්ලස්ස තදුපනිස්සයභුතං අකුසලවිපාකපට්ඨිඤ්ඤාදි, ඉට්ඨමජ්ඣන්තාරම්මණප්පචත්තිනි කාමාවචරකුසලවිපාකවිඤ්ඤාණානි ව උපෙක්ඛාසභගනානියෙව හොත්ති. කම්මවසෙන වා විපාකානුභවනස්ස ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණෙසු අදුක්ඛමසුබභාවො යුත්තො. සති ව විපාකභුතාය උපෙක්ඛාය සුබදුක්ඛමජ්ඣන්තරාදිවෙ කම්මාරම්මණවසෙන කුසලවිපාකාය ඉට්ඨභාවො, අකුසලවිපාකාය අනිට්ඨභාවො ව වෙදිතබ්බො. අවසිට්ඨානි පන සත්තනිංස විඤ්ඤාණානි වෙතොභිසම්බාරාරම්මණපාදකාදිවසෙන උපෙක්ඛාසම්පයුත්තානි හොත්තිති එවං පඤ්චපඤ්ඤාසාය විඤ්ඤාණෙහි උපෙක්ඛාය සම්පයුත්තතා වෙදිතබ්බො.

සලක්ඛණං නාම ධම්මානං අනඤ්ඤසාධාරණො සභාවො, අනුභවනඤ්ච සබ්බවෙදනානං සාධාරණලක්ඛණන්ති තං පටිනියතෙන ආරම්මණෙන නියමෙත්වා දස්සෙත්තො ආහ “ඉට්ඨචොට්ඨබ්බානුභවනලක්ඛණං සුඛ”න්ති තස්ස බාහිවාරාභාවතො. භුසං ධුහනං වඩ්ඪනං උපබ්බහනං. තයිදං කාමඤ්ච වෙතසිකසුඛෙපි ලබ්භති, තං පන සචිකප්පකං වෙතොභිසම්බාරවසෙනාපි හොති. ඉදන්තු නිබ්බිකප්පකං සභාවසිද්ධත්තා තතො සාතිසයන්ති ආහ “සම්පයුත්තානං උපබ්බහනරස”න්ති. අස්සාදියතිති අස්සාදො, සුඛාවෙදනා. තෙනාහ භගවා “යං, භික්ඛවෙ, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං චුච්චති, භික්ඛවෙ, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙසු අස්සාදො”ති (සං. නි. 3.26). කායනිස්සිතත්තා කායෙ භවො කායිකො, සො එව අස්සාදො තථා පච්චුපනිට්ඨන්ති කායිකඅස්සාදපච්චුපට්ඨානං. කායිනිද්‍රියපදට්ඨානං අනඤ්ඤවත්ථුකත්තා.

දුක්ඛස්ස ලක්ඛණාදීනි චුත්තතයානුසාරෙන වෙදිතබ්බානි.

සභාවතො , පරිකප්පතො වා ඉට්ඨස්ස ආරම්මණස්ස අනුභවනලක්ඛණං ඉට්ඨාරම්මණානුභවනලක්ඛණං. තෙනාහ “යථා තථා වා ඉට්ඨාකාරසම්භොගරස”න්ති, යථාභුතෙන වා අයථාභුතෙන වා ඉට්ඨාකාරෙන ආරම්මණස්ස සංභුඤ්ජනරසං, පච්චනුභවනකිච්චන්ති අත්ථො. “පස්සද්ධිපදට්ඨාන”න්ති ඉදං “පස්සද්ධිකායො සුඛං වෙදෙති”ති (සං. නි. 5.376; අ. නි. 11.12) සුත්තපදං නිස්සාය චුත්තං, තං පන නිරාමිසසොමනස්සවසෙන වෙදිතබ්බං.

සොමනස්සෙ චුත්තවිපරියායෙන දොමනස්සස්ස ලක්ඛණාදීනි වෙදිතබ්බානි. දොමනස්සස්ස කාමධාතුයං උප්පජ්ජනතො එකන්තෙන හදයවත්ථුපදට්ඨානතා තතො විසෙසො.

මජ්ඣන්තස්ස, ආරම්මණස්ස මජ්ඣන්තං වා වෙදයිතං අනුභවනං ලක්ඛණං එතිස්සාති මජ්ඣන්තවෙදයිතලක්ඛණං. මජ්ඣන්තානුභවනතො එව සම්පයුත්තානං නානිඋපබ්බහනම්ලාපනරසා. “සත්තභාවපච්චුපට්ඨානා”ති ඉදං අනවජ්ජාය නිරාමිසාය උපෙක්ඛාය වසෙන වෙදිතබ්බං, න සබ්බාය.

ඉති වෙදනාක්ඛන්ධෙ චිත්ථාරකථාමුඛවණ්ණනා.

සඤ්ඤාක්ඛන්ධකථාවණ්ණනා

457. සඤ්ජානනලක්ඛණං නාම සඤ්ඤාචාතිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං වෙදනාක්ඛන්ධනිද්දෙසෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

කාමං වෙදනායපි විප්පයුත්තං විඤ්ඤාණං නත්ථී, තස්සා පන සභාවතො භින්තත්තා කායවි වෙදනාය සම්පයුත්තම්පි කායවි විප්පයුත්තං හොති. සඤ්ඤාය පන ඊදිසං නත්ථීති ආහ “න භි තං විඤ්ඤාණං...පෙ.... සඤ්ඤායා”ති.

සබ්බාවාති වතුභුමිකාපි. අථ වා යථා වෙදනා භින්තසභාවත්තා භෙදනලක්ඛණාදිතො චුත්තා, න එවමයං, අයං පන සබ්බාව සඤ්ජානනලක්ඛණං . නිලාදිභෙදස්ස ආරම්මණස්ස සඤ්ජානනං සඤ්ඤා කත්වා ජානනං ලක්ඛණං එතිස්සාති සඤ්ජානනලක්ඛණං. තථා හි සා අභිඤ්ඤාණෙන සඤ්ජානනතො පච්චාභිඤ්ඤාණරසාති චුච්චති. නිමිත්තෙන හි පුන සඤ්ජානනකිච්චා පච්චාභිඤ්ඤාණරසා. තස්සා වඩ්ඪකිස්ස දාරුමිහි අභිඤ්ඤාණං කත්වා තෙන අභිඤ්ඤාණෙන පච්චාභිජානනකාලෙ පවත්ති වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “තදෙවෙක”න්තිආදි. පුන සඤ්ජානනස්ස පච්චයො පුනසඤ්ජානනපච්චයො, තදෙව නිමිත්තං පුන...පෙ.... නිමිත්තං, තස්ස කරණං, පුන...පෙ.... කරණං, පුනසඤ්ජානනපච්චයභුතං වා නිමිත්තකරණං පුන...පෙ.... කරණං, තදස්සා කිච්චන්ති පුනසඤ්ජානනපච්චයනිමිත්තකරණරසා. පුනසඤ්ජානනනිමිත්තකරණං නිමිත්තකාරිකාය, නිමිත්තෙන සඤ්ජානනන්තියා ව සබ්බාය සඤ්ඤාය සමානං යොපෙතබ්බං. අභිනිවෙසකරණං “ඉදමෙව සච්ච”න්ති (ම. නි. 2.187, 202, 203, 427; ම. නි. 3.27-29) සඤ්ඤාභිනිවෙසමත්තෙනෙව දට්ඨබ්බං. යථාඋපට්ඨිතවිසයපදට්ඨානා අචිකප්පසභාවත්තා. ඤාණසම්පයුත්තා පන සඤ්ඤා ඤාණමෙව අනුචත්තති, තස්මා අභිනිවෙසකාරිකා,

විපරිතග්‍රහණිකා ව න හොති. එතෙනෙව සමාධිසම්පයුත්තතාය අවිරට්ඨානතා ව න හොතිති වෙදිතබ්බො. එවං රාගදිට්ඨිමානාදිසම්පයුත්තතාය සඤ්ඤාය රාගාදිඅනුවත්තිකතාවොති.

ඉති සඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ විත්ථාරකථාමුඛවණ්ණනා.

සඛ්ඛාරක්ඛන්ධකථාවණ්ණනා

458. රාසිකරණලක්ඛණන්ති සම්පිණ්ඩනලක්ඛණං, තතො සඛ්ඛාරා ආයුහනරසා වුවුවන්ති. වෙනනාපට්ඨානතාය හි සඛ්ඛාරක්ඛන්ධධම්මො එවං වුත්තා. තෙනෙවාහ “කිං පන තන්ති සඛ්ඛාරායෙවා”තිආදි. තත්ථ සඛ්ඛතමහිසඛ්ඛරොන්තිති යථා අත්තතො එලං සඛ්ඛතං සම්මදෙව නිප්පන්නං හොති, එවං අභිසඛ්ඛරොන්තිති අත්ථො. විප්ථාරපච්චුපට්ඨානාති එත්ථ විප්ථාරො නාම විප්ථාරවත්තතා, තස්මා සබ්බාපාරපච්චුපට්ඨානාති අත්ථො.

තස්මිං තස්මිං විත්තෙ උප්පන්නෙ නියමෙන උප්පජ්ජනතො නියතා. සරුපෙන ආගතාති එවං පිට්ඨිවත්තකෙ අකත්ථා පාළියා සරුපෙනෙව ආගතා. කදාවිදෙව උප්පජ්ජනතො න නියතාති අනියතා. යදිපි අනියතා එකජ්ඣං න උප්පජ්ජන්ති, තස්මිං පන විත්තෙ උප්පජ්ජනධම්මතාය “ජත්තිංසා”ති වුත්තං. තෙනාහ “උප්පජ්ජමානාපි ව න එකතො උප්පජ්ජන්ති”ති.

459. චුසන්ති කත්තුනිද්දෙසො. යං තත්ථ කාරණං, තං භෙට්ඨා වුත්තමෙව. චුසන්ති එතෙනාති වා එස්සො. සම්පයුත්තධම්මො හි ආරම්මණෙ පවත්තමානා තං චුසනලක්ඛණෙන එස්සෙන චුසන්තා විය හොන්ති. ආරම්මණචුසනමත්තං වා එස්සොති සාධනත්තයමිපි යුජ්ජතෙව. සභාවධම්මෙසු කත්තුකරණසාධනවචනං තදාකාරසමාරොපනතො පරියායකථා, භාවසාධනවචනමෙව නිප්පරියායකථාති වුත්තං “චුසනලක්ඛණො”ති. අයඤ්ඡිතිආදි යථාවුත්තලක්ඛණාදිසමත්ථනං. යදි අයං ධම්මො වෙනසිකො, ස්වායං අරුපධම්මො සමානො කථං චුසනලක්ඛණො, සඛ්ඛට්ඨනරසාදිකො ව හොතිති අත්තොලීනං වොදනං හදයෙ ය්‍යෙත්ථා තස්ස සොධනත්ථං “අරුපධම්මොපි සමානො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ “චුසනාකාරෙනෙව පවත්තති”ති ඉමිනා අරුපස්සාපි තස්ස ධම්මස්ස අයං සභාවොති දස්සෙති. සා ව තස්ස චුසනාකාරප්පවත්ති අමිබ්ලඅමිබ්ලපක්කාදිං බාදන්තං පස්සන්තස්ස පරස්ස ඛෙච්ඡපත්ති, පරං විබාධියමානං දිස්වා දයාලුකස්ස සරිරකම්පනං, රුක්ඛසාබග්ගෙ දුට්ඨිතං පුරිසං දිස්වා භූමියං ධීතස්ස හිරුකපුරිසස්ස ජඬ්ඝවලනං, පිසාවාදිභාගිතබ්බං දිස්වා ඌරුබම්මහොති එවමාදිසු පරිබ්‍රාන්තා හොති.

එකදෙසෙනාති කට්ඨද්වයාදි විය අත්තතො එකපස්සෙන. අනල්ලියමානොපිති අසංසිලියමානොපි. රුපසද්දෙහි සහ එස්සස්ස සාමඤ්ඤං අනල්ලියමානසඛ්ඛට්ඨනමෙව, න විසයභාවො. යථා රුපසද්දා චක්ඛුසොනාති අනල්ලියමානා එව “චුසිත”න්තිආදිනා වුත්තා, එවං එස්සස්සාපි ආරම්මණචුසනසඛ්ඛට්ඨනානිති. සඛ්ඛට්ඨනඤ්ච එස්සස්ස විත්තාරම්මණානං සන්තිපනතභාවො එව. තෙනාහ “විත්තමාරම්මණඤ්ච සඛ්ඛට්ඨෙති”ති. කිව්වට්ඨෙන රසෙන සඛ්ඛට්ඨනරසනා වුත්තා, විත්ථාරම්මණසන්තිපාතෙන වා සම්පජ්ජන්ති සඛ්ඛට්ඨනසම්පත්තිකො එස්සො සඛ්ඛට්ඨනරසො වුත්තො. යථා “ද්වෙ පාණි වජ්ජෙය්‍යු”න්තිආදිසු (මි. ප. 2.3.8) පාණිස්ස පාණිමහි සඛ්ඛට්ඨනං තබ්බිසෙසභූතා රුපධම්මා, එවං විත්තස්ස ආරම්මණෙ සඛ්ඛට්ඨනං තබ්බිසෙසභූතො එකො වෙනසිකධම්මො දට්ඨබ්බො. “තිණ්ණං සඛ්ඛති එස්සො”ති (ම. නි. 1.204; 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.43-44; 4.60) වචනතො චක්ඛුරුපවිඤ්ඤාණාදිනං සඛ්ඛතිවසෙන ගහෙතබ්බත්තා ආහ “තිකසන්තිපාතසඛ්ඛතස්සා”තිආදි. තස්ස එස්සස්ස කාරණභූතො තදනුරූපො සමන්තාභාරො තජ්ජාසමන්තාභාරො. ඉන්ද්‍රියස්ස තදහිමුඛභාවො, ආවජ්ජනාය ව ආරම්මණකරණං විසයස්ස පරික්ඛතතා අභිසඛ්ඛතතා, විඤ්ඤාණස්ස විසයභාවකරණන්ති අත්ථො. යථා නිව්චම්මා ගාවී යං යං යානං උපගතා, තත්ථ තත්ථ දුක්ඛමෙව පාපුණාති, එවං එස්සෙ සති වෙදනා උප්පජ්ජතෙව. වෙදනා ව දුක්ඛසල්ලාදිසභාවාති වුත්තං “වෙදනාධිට්ඨානභාවතො පන නිව්චම්මගාවී විය දට්ඨබ්බො”ති.

460. අභිසන්දහති පබන්ධති පවත්තෙති. වෙනනාභාවො බ්‍යාපාරභාවො. ආයුහනං වෙනයනං ඊරියනං. සංවිදහනං විචාරණං. ආයුහනරසාය වෙනනාය පවත්තමානාය සබ්බෙපි සම්පයුත්තධම්මා යථාසකං කිව්වජ්ජසුනා හොන්තිති සා සකිව්වපරකිව්වසාධිකා වුත්තා. ජෙට්ඨසිස්සො පරෙ සජ්ඣායනෙ උය්‍යාපෙන්නො සයම්පි සජ්ඣායති. මහාවඬ්ඝිකම්මි වඬ්ඝිකම්මං කාතුමාරද්ධෙ ඉතරෙපි කරොන්තියෙව. උස්සාහනභාවෙනාති ආදරකරණභාවෙන. සා හි සයං ආදරභූතා සම්පයුත්තධම්මෙ ආදරයතිති. ආයුහනවසෙන උස්සාහනං දට්ඨබ්බං, න චීරියස්සාහවසෙන.

461. චීරභාවොති යෙන චීරො නාම හොති, සො ධම්මොති අත්ථො. විධිනා ඊරෙතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති වා චීරියං, උස්සාහො, තංතංකිව්වසමාරම්භො, පරක්කමො වා. උපත්ථම්භනං සම්පයුත්තධම්මානං කොසජ්ජපක්ඛෙ පතිතුං අදන්වා ධාරණං අනුබලප්පදානං, සම්පග්ගණ්ණනං වා. සංසිද්ධනපටිපක්ඛො ධම්මො අසංසිද්ධනං, න සංසිද්ධනභාවමත්තන්ති අසංසිද්ධනභාවෙන පච්චුපතිට්ඨන්ති වුත්තං “අසංසිද්ධනභාවපච්චුපට්ඨාන”න්ති. සංවෙගපද්ධානන්ති අට්ඨසංවෙගපුබ්බිකාය (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.418) කුසලකිරියාය චීරියාරම්භවත්ථුපද්ධානං. “මග්ගො ගන්තබ්බො හොති, මග්ගො ගතො, කම්මං කාතබ්බං, කම්මං කතං, අප්පමත්තකො ආබාධො උප්පන්නො, ගිලානා වුට්ඨිතො හොති, අවිරවුට්ඨිතො ගෙලඤ්ඤා, ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය විවරන්තො න ලහති ලුඛස්ස වා

පණිතස්ස වා භොජනස්ස යාවදන්ථං පාරිසුරිං, ලහති...පෙ.... පාරිසුරි”න්ති එවං චුත්තානි එතානි අනුරූපපච්චවෙක්ඛණාසහිතානි අට්ඨ වීරියාරම්භවත්ථුනි, තංමූලකානි වා පච්චවෙක්ඛණානි.

462. අත්තනා අනුපාලෙනබ්බානං සහජාතධම්මානං අනුපාලනං ජීවිතස්ස බ්‍යාපාරො, තඤ්ච නෙසං ජීවනන්ති තං තස්ස කාරණභාවං පුරක්ඛන්වා චුත්තං “ජීවන්ති තෙනා”ති. තම්පි වස්ස අත්ථතො ජීවනමෙවාති ආහ “ජීවනමත්තමෙව වා ත”න්ති.

463. ආධියතීති ධ්වපෙති. අවිසාරො අත්තනො එව අවිසරණසභාවො. අවික්ඛෙපො සම්පයුත්තානං ධම්මානං අවික්ඛිත්තතා. යෙන සම්පයුත්තා අවික්ඛිත්තා භොන්ති, සො ධම්මො අවික්ඛෙපොති. අවුපසමලක්ඛණස්ස වික්ඛෙපස්ස පටිපක්ඛතාය චිත්තස්ස උපසමනාකාරෙන පච්චුපතිට්ඨතීති උපසමපච්චුපට්ඨානො. විසෙසතොති යෙහුයොන. සුඛවිරහිතොපි හි අත්ථි සමාධිති. දීපච්චිතිදස්සනෙන සත්තානධීතිභාවං සමාධිස්ස දස්සෙති.

464. සද්දහන්ති එතායාති සද්දහනකිරියාය පවත්තමානානං ධම්මානං තත්ථ ආධිපච්චභාවෙන සද්ධාය පච්චයතං දස්සෙති. තස්සා හි ධම්මානං තථාපච්චයභාවෙ සති පුග්ගලො සද්දහතීති වොභාරො භොති. සද්දහනං සද්ධෙයාවත්ථුනො පත්තියායනං, තං ලක්ඛණං එතිස්සාති සද්දහනලක්ඛණා. ඔකප්පනලක්ඛණාති අනුපවිසිත්වා එවමෙතන්ති කප්පනලක්ඛණා. කාලුස්සියමලං විධමෙත්වා සම්පයුත්තානං, පුග්ගලස්සෙව වා පසාදනං අනාවිලභාවකරණං රසො එතිස්සාති පසාදනරසා. පක්ඛන්දනං අධිමුච්චනවසෙන ආරම්මණස්ස අනුපවිසනං. අකාලුසභාවො අකාලුස්සියං, අනාවිලභාවොති අත්ථො. පසාදනීයට්ඨානෙසු පසාදවිපරිතං අකුසලං අස්සද්ධියං, මිච්ඡාධිමුත්ති ව, තප්පච්චනිකොව පසාදහුතො වත්ථුගතො නිව්ඡයො අධිමුත්ති, න යෙවාපනකාධිමොක්ඛො. රතනත්තයං, කම්මං, කම්මඵලඤ්ච සද්ධෙයාවත්ථු. සප්පුරිසසංසෙවනසද්ධම්මසවනයොතිසොමනසිකාරධම්මානුධම්මප්පටිපත්තියො සොනාපත්තියඨගාති. කුසලධම්මානං ආදානෙ හත්ථං විය, සබ්බසම්පත්තිසම්පදානෙ චිත්තං විය, අමතකසිඵලඵලනෙ ඛිජං විය දට්ඨබ්බා.

465. සරන්ති තායාති සරණකිරියාය පවත්තමානානං ධම්මානං තත්ථ ආධිපච්චභාවෙන සතියා පච්චයතං දස්සෙති. තස්සා හි ධම්මානං තථාපච්චයභාවෙ සති තංසමඬගිපුග්ගලො සරතීති වොභාරො භොති. උදකෙ අලාඬු විය පිලචිත්වා ගන්තුං අදන්වා පාසාණස්ස විය නිව්චලස්ස ආරම්මණස්ස ධ්වපනං සරණං අසම්මුට්ඨතාකරණං අපිලාපනං. සම්මොසපච්චනිකං කිච්චං අසම්මොසො, න සම්මොසාභාවමත්තං. “සතාරක්ඛෙන චෙතසා”ති (අ. නි. 10.20) වචනතො ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා. අඤ්ඤතො ආගන්ත්වා චිත්තවිසයෙ අභිමුඛො භවති එතායාති විසයාභිමුඛභාවො, සති. සතියා වත්ථුභූතා කායාදයොව කායාදිසතිපට්ඨානානි, සති එව වා පුරිමා පච්ඡිමාය පදට්ඨානං.

466. කායදුච්චරිතාදීහිති හෙතුම්හි කරණවචනං. හිරියතීති ලප්ථාකාරෙන ජිගුච්ඡති. තෙහියෙවාති කායදුච්චරිතාදීහියෙව. ඔත්තප්පතීති උබ්බිජ්ජති. හිරි පාපධම්මෙ ගුථං විය පස්සන්ති ජිගුච්ඡතීති ආහ “පාපතො ජිගුච්ඡනලක්ඛණා හිරි”ති. ඔත්තප්පං තෙ උණ්හං විය පස්සන්තං තතො උත්තසතීති චුත්තං “උත්තසලක්ඛණං ඔත්තප්ප”න්ති. චුත්තප්පකාරෙනාති ලප්ථාකාරෙන, උත්තසාකාරෙන ව. අත්තගාරවපදට්ඨානා හිරි අප්ඤ්ඤාත්තසමුට්ඨානතාය, අත්තාධිපතිතාය ව. පරගාරවපදට්ඨානං ඔත්තප්පං බහිද්ධාසමුට්ඨානතාය, ලොකාධිපතිතාය ව. තමෙවත්ථං පාකටතරං කාතුං “අත්තානං හි”තිආදි චුත්තං. අප්ඤ්ඤාත්තසමුට්ඨානාදිතා ව හිරිඔත්තප්පානං තත්ථ තත්ථ පාකටභාවෙන චුත්තා, න පනෙතෙසං කදාචි අඤ්ඤාමඤ්ඤවිප්පයොගා. න හි ලප්ථනං නිබ්භයං, පාපභයං වා අලප්ථනං අත්ථිති. ලොකපාලකානි එත්ථ “ද්වෙමෙ, හික්ඛෙවෙ, සුක්කා ධම්මා ලොකං පාලෙන්ති”ති (අ. නි. 2.9; ඉතිවු. 42) සුත්තපදං අත්තාධිපති, ලොකාධිපතිභාවෙ ව “සො අත්තානංයෙව අධිපතිං කරිත්වා, සො ලොකංයෙව අධිපතිං කරිත්වා”ති (අ. නි. 3.40) ව සුත්තපදානි ආහරිත්වා වත්තබ්බානි.

467. යස්මා ලොභපටිපක්ඛො අලොභොති යෙ ධම්මා තෙන සම්පයුත්තා, තංසමඬගිතො වා සත්තා තෙන න ලුබ්භන්ති, සයං කදාචපි න ලුබ්භතෙව, අත්ථතො වා අලුබ්භනාකාරො එව ව භොති, තස්මා චුත්තං “න ලුබ්භන්ති”තිආදි. එසෙව නයොති “න දුස්සන්ති තෙනා”තිආදිතා කාරකත්තයයොජනං අනිදිසති. අගෙධො අගිප්ඤ්ඤානං අනභිකඬ්ඛනං. අලග්ගභාවො අනාසත්තතා. අපරිග්ගභො කස්සචි වත්ථුනො මමත්තවසෙන අසඬගභො. අනල්ලිතො භාවො අධිප්පායො එතස්සාති අනල්ලිතභාවො. එවඤ්ඤි උපමාය සමෙති.

468. වණ්ඨිකස්ස භාවො වණ්ඨික්කං, කොපො. තප්පටිපක්ඛො අවණ්ඨික්කං, අබ්‍යාපාදො. අවිරොධො අවිග්ගභො. අනුකුලමිත්තො අනුවත්තකො. විනයරසොති විනයනරසො. සොම්මභාවො මෙජ්ජනවසෙන හිලාදනීයතා.

469. ධම්මානං යො යො සභාවො යථාසභාවො, තස්ස තස්ස පටිවිජ්ඣනං යථාසභාවපටිවෙධො. අක්ඛලිනං අවිරජ්ඣිත්වා පටිවෙධො අක්ඛලිනපටිවෙධො. විසයස්ස ඔභාසනං තප්පටිච්ඡාදකසම්මොහන්ධකාරවිධමනං විසයොභාසනං. කත්ථවිපි විසයෙ අසම්මුය්භනාකාරෙනෙව පච්චුපතිට්ඨති, සම්මොහපටිපක්ඛතාය වා තදභාවං පච්චුපට්ඨපෙතිති අසම්මොහපච්චුපට්ඨානො. සබ්බකුසලානං මූලභූතානි සබ්බෙසං චතුභුමකකුසලධම්මානං සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනෙන පතිට්ඨාභූතා, න තෙසං කුසලභාවසාධනෙන. යදි හි තෙසං කුසලභාවො

කුසලමූලපටිබද්ධෝ සියා, එවං සති තංසමුට්ඨානරුපෙසු හෙතුපච්චයනා න සියා. න හි තෙ තෙසං කුසලාදිභාවං සාධෙත්ති, න ච පච්චයා න භොත්ති. චුත්තඤ්ඤෙන “හෙතු හෙතුසම්පයුත්තකානං ධම්මානං තංසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං හෙතුපච්චයෙන පච්චයෝ”ති (පටියා. 1.1.1). යථා ච කුසලභාවො, එවං අබ්‍යාකතභාවොපි අබ්‍යාකතමූලපටිබද්ධෝ සියා. තථා සති අහෙතුකචිත්තානං අබ්‍යාකතභාවො එව න සියා, අකුසලෙසු ච යත්ථ එකංයෙව මූලං, තස්ස අකුසලභාවො න සියා, උභයමපි භොතියෙව. තස්මා න මූලපටිබද්ධෝ කුසලාදිභාවො, අථ ඛො යොනිසොමනසිකාරාදිපටිබද්ධො. තෙසං පන සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනානි මූලානීති ගහෙනබ්බං.

470. පස්සම්භනං දරථවුපසමො. කායසද්දො සමුහවාථී, සො ච ඛො වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයවසෙනාති ආහ “කායොති චෙත්ථ වෙදනාදයො තයො ඛන්ධා”ති. තෙනෙවාහ “තත්ථ කතමා තස්මී සමයෙ කායපස්සද්ධි භොති? යා තස්මී සමයෙ වෙදනාක්ඛන්ධස්සා”තිආදි (ධ. ස. 40). දරථො සාරම්භො, දොමනස්සපච්චයානං උද්ධච්චාධිකානං කිලෙසානං, තථාපචත්තානං චා චතුත්තං ඛන්ධානං එතං අධිවචනං. දරථනිමිමද්දනෙන පරිලාභපරිප්පන්දවිරහිනො සිතිභාවො අපරිප්පන්දසිතිභාවො. උද්ධච්චප්පධානා කිලෙසා උද්ධච්චාදිකිලෙසා, උද්ධච්චං චා ආදිං කත්වා සබ්බකිලෙසෙ සඬගණ්හාති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

ගරුභාවො දන්ධතා, ටීනමිද්ධාධිකානං, තථාපචත්තානං චා චතුත්තං ඛන්ධානං එතං අධිවචනං. දන්ධතාය පටිපක්ඛො අදන්ධතා, න දන්ධතාය අභාවමත්තං.

ථද්ධභාවො ථම්භො, දිට්ඨිමානාධිකානං, තප්පධානානං චා චතුත්තං ඛන්ධානමෙතං නාමං. ථද්ධභාවනිමිමද්දනතො එව කත්ථවි ආරම්මණෙ අප්පටිහතාකාරෙන පච්චුපතිට්ඨන්ති, සම්පයුත්තානං චා තත්ථ අප්පටිසාතං පච්චුපට්ඨාපෙන්නීති අප්පටිසාතපච්චුපට්ඨානා.

කම්මනි සාධු කම්මඤ්ඤං, න කම්මඤ්ඤං අකම්මඤ්ඤං, තස්ස භාවො අකම්මඤ්ඤභාවො, දානසීලාදියුඤ්ඤකිරියායං අයොග්‍යතා. අත්ථතො කාමච්ඡන්දාදිසංකිලෙසධම්මා, තප්පධානා චා චත්තාරො අකුසලක්ඛන්ධා. කම්මඤ්ඤභාවෙනෙව සම්පන්නාකාරෙන ආරම්මණස්ස ගහණං ආරම්මණකරණසම්පන්නී. චුත්තාවසෙසා කාමච්ඡන්දාදයො, තදෙකට්ඨා ච සංකිලෙසධම්මා අවසෙසනීවරණාදයො. විනිබන්ධනිමිමද්දනෙන සුඛප්පචත්තිහෙතුතාය පසාදනීයවත්ථුසු පසාදාවහා. සුවණ්ණවිසුද්ධි වියාති යථා සුවණ්ණවිසුද්ධි අපගතකාලකා අලඬිකාරවිකතිවිනියොගක්ඛමා, එවමයමපි සංකිලෙසවිගමෙන හිතකිරියාවිනියොගක්ඛමා.

කායචිත්තානං ගෙලඤ්ඤං, අස්සද්ධියාදි, තදෙකට්ඨා ච පාපධම්මා. ගෙලඤ්ඤපටිපක්ඛො අගෙලඤ්ඤං, තබ්භාවො ලක්ඛණං එතාසන්නි අගෙලඤ්ඤභාවලක්ඛණා. යථාචුත්තගෙලඤ්ඤනිමිමද්දනෙනෙව තත්ථී එතාසං ආදීනවො දොසො, න චා එතා ආදීනං කපණං වන්ති පචත්තන්තීති නිරාදීනවා, තෙනාකාරෙන පච්චුපතිට්ඨන්ති, තං චා සම්පයුත්තෙසු පච්චුපට්ඨාපෙන්නීති නිරාදීනවපච්චුපට්ඨානා.

කායසම්බන්ධි, චිත්තසම්බන්ධි ච උජුභාවොති ලක්ඛිතබ්බතාය කායචිත්තඅප්පවලක්ඛණා. කායචිත්තානං නඬගලසීසවන්දකොට්ගොමුත්තවඬකතාසඬබ්බතානං කුටිලභාවානං නිමිමද්දනතො කායචිත්තකුටිලභාවනිමිමද්දනරසා. තතො එව සබ්බථාපි අප්මිහභාවෙන පච්චුපතිට්ඨන්ති, සම්පයුත්තානං චා අප්මිහනං පච්චුපට්ඨාපෙන්නීති අප්මිහතාපච්චුපට්ඨානා. “සත්තදොසපට්ච්ඡාදනලක්ඛණා මායා, අසන්තගුණසම්භාවනලක්ඛණං සායෙයා”න්ති එවං චුත්තා තදාකාරප්පචත්තා අකුසලා ඛන්ධා, තදෙකට්ඨා ච සංකිලෙසධම්මා මායාසායෙයාදිකා. එත්ථ ච චිත්තපස්සද්ධිආදීහි චිත්තමෙව පස්සද්ධං, ලහු, මුසු, කම්මඤ්ඤං, පගුණං, උජු ච භොති. කායපස්සද්ධිආදීහි පන රූපකායොපි. තෙනෙවෙත්ථ භගවතා ධම්මානං දුට්ඨතා චුත්තා, න සබ්බන්ථ.

471. ඡන්දනං ඡන්දො, ආරම්මණෙන අත්ථිකතා. “ඡන්දො කාමො”තිආදියු (විභ. 564) පන තණ්හාපි වුවචති, “ඡන්දං ජනෙති වායමති”තිආදියු (විභ. 432) විරියමපිති තතො නිවත්තනත්ථං “කත්තුකාමතායෙනං අධිවචන”න්ති චුත්තං. කත්තුකාමතා වුවචති කරණිච්ඡා. වෙනසිකස්ස ච ධම්මස්ස සාරම්මණත්තා කරණිච්ඡා නාම ආලම්බනස්ස ආලම්බිතුකාමතාමුඛෙනෙව භොතීති ආරම්මණකරණිච්ඡාලක්ඛණො ඡන්දො කත්තුකාමතාලක්ඛණො චුත්තො. තෙනෙවාහ “ආරම්මණපරියෙසනරසො, ආරම්මණෙන අත්ථිකතාපච්චුපට්ඨානො”ති ව. යදග්ගෙන පනායං අත්තනො ආරම්මණපරියෙසනරසො, තදග්ගෙන සම්පයුත්තානමපි භොතියෙව එකාරම්මණතාය තෙන තෙසං. තෙනෙවාහ “ආරම්මණග්ගහණෙ වායං වෙනසො හත්ථප්පසාරණං විය දට්ඨබ්බො”ති. ස්වායං කුසලෙසු උප්පන්නො කුසලච්ඡන්දොති වුවචති යොනිසොමනසිකාරසමුට්ඨානත්තා.

472. අධිමුවචනං ආරම්මණෙ සන්තිට්ඨානවසෙන වෙදිතබ්බං, න පසාදනවසෙන. යථා තථා චා හි ආරම්මණෙ නිච්ඡයනං අධිමුවචනං අනධිමුවචත්තස්ස පාණාතිපානාදියු, දානාදියු චා පචත්තියා අභාවා, සද්ධා පන පසාදනීයෙසු පසාදාධිමොක්ඛාති අයමෙතෙසං විසෙසො. වොට්ඨබ්බනං පන යථා සන්තිරිතෙ අත්ථෙ නිච්ඡයනාකාරෙන පචත්තීත්වා පරතො ත්තමානානං තථා පචත්තියා පච්චයො භොති. යදි එවං, විචිකිච්ඡාසම්පයුත්තෙසු කථන්ති? තෙසමපි එකංසෙනෙව සංසප්පනාකාරස්ස පච්චයතාය දට්ඨබ්බං. දාරකස්ස විය ඉතො විතො ච සංසප්පනස්ස

“කරිස්සාම් න කරිස්සාම්” නි අනිච්ඡයස්ස පටිපක්ඛකිරියා අසංසප්පනං, යෙසු චිත්තුප්පාදෙසු අයං සන්තිට්ඨානලක්ඛණො අධිමොක්ඛො, තෙසං ආරම්මණධම්මො ඵව සන්තිට්ඨෙය්‍යධම්මො.

473. කිරියා කාරොති කාරසද්දස්ස භාවසාධනමාහ. මනම්හි කාරොති මනසි ආරම්මණස්ස කරණං. යෙන හි මනො ආරම්මණෙ කරියති ආරම්මණෙනස්ස සංයොජනතො, තතො ඵව තෙන ආරම්මණම්පි මනසි කරියති. පුරිමමනතොති භවභිගමනතො. විසදිසමනන්ති විචිජ්චනං මනං කරොතිති මනසිකාරසාමඤ්ඤෙන විචිජ්චනපටිපාදකෙ දස්සෙති.

සම්පයුත්තධම්මෙ ආරම්මණාහිමුඛං සාරෙන්තො විය හොතිති මනසිකාරො සාරණලක්ඛණො වුත්තො. සතියා අසම්මුස්සනවසෙන විසයාහිමුඛභාවපච්චුපට්ඨානතා, මනසිකාරස්ස පන සංයොජනවසෙන ආරම්මණාහිමුඛභාවපච්චුපට්ඨානතාති අයමෙනෙසං විසෙසො. ආරම්මණපටිපාදකස්ස සඬබාරක්ඛන්ධපරියාපන්නතාවචනං ඉතරමනසිකාරානං තදඤ්ඤක්ඛන්ධපරියාපන්නතාමත්තං ජොතෙතිති තථාජොතිතං තං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ ඔතාරෙන්වා දස්සෙතුං “විචිජ්චිපාදකො” තිආදි වුත්තං.

474. තෙසු ධම්මෙසුති යෙසු ධම්මෙසු සයං උප්පන්නා, තෙසු අත්තනා සම්පයුත්තෙසු චිත්තවෙතසිකධම්මෙසු. අනාරම්මණත්තෙපි හි තෙසු සමප්පවත්තෙසු උදාසීනභාවතො “තත්‍රමප්ඤ්ඤාත්තා” ති වුච්චති. සමවාහිතලක්ඛණාති සමං අවිසමං යථාසකකිච්චෙසු පවත්තනලක්ඛණා. උදාසීනභාවෙන පවත්තමානාපි හෙසා සම්පයුත්තධම්මෙ යථාසකකිච්චෙසු පවත්තෙති, යථා රාජා තුණ්හි නිසින්තොපි අත්ථකරණෙ ධම්මට්ඨෙ යථාසකකිච්චෙසු අප්පමත්තෙ පවත්තෙති. අලිනානුද්ධතපවත්තිපච්චයතා ඌනාධිකතාතිවාරණරසා, කිච්චවසෙන චෙතං වුත්තං. යදි ඵවං, සහජාතාධිපතීතො කථන්ති? තම්පි තස්සා කිච්චමෙව. යං සහජාතධම්මානං අධිපතීභාවොති, තස්සාපි තථාපවත්තනමෙවාති නායං දොසො. “ඉදං නිහීනකිච්චං හොතු, ඉදං අතිරෙකතරකිච්ච” න්ති ඵවං පක්ඛපාතවසෙන විය පවත්ති පක්ඛපාතො, තං උපවිජින්දන්ති විය හොතිති අධිප්පායො.

“අනියතෙසු ඉච්ඡන්ති” ති ඉමිනා වෙතසිකන්තරභාවෙන ඉච්ඡන්තිති දස්සෙති. අදොසොයෙව මෙත්තා. තථා හි සොයෙව “මෙත්තා මෙත්තායනා” තිආදිනා (ධ. ස. 1062) නිද්දිට්ඨො. උපෙක්ඛාති යං උපෙක්ඛං මෙත්තාය සද්ධිං පරිකප්පෙන්ති, සා තත්‍රමප්ඤ්ඤාපෙක්ඛායෙව.

475. කායදුච්චරිතාදිවත්ථුනන්ති පරපාණපරධනපරඉත්ථිආදිනං. අමද්දනං මද්දනපටිපක්ඛභාවො. කායදුච්චරිතාදිවත්ථුතො සඬකොවනකිරියාපදෙසෙන කායදුච්චරිතාදිතො ඵව සඬකොවනකිරියා වුත්තාති දට්ඨබ්බං. න හි චිරතියො දුච්චරිතවත්ථුතො අකිරියපච්චුපට්ඨානා යුජ්ජන්ති, අථ බො දුච්චරිතස්ස, චිරතීනඤ්ඤව සොරච්චවසෙන සඬකොවනං, අකිරියානඤ්ඤව හිරොත්තප්පානං ජිගුච්ඡනාදිවසෙනාති අයමෙනෙසං විසෙසො.

476. සඬබාරාති සඬබාරක්ඛන්ධධම්මෙ සන්ධායාහ. තෙ හි ඉධාධිප්පෙනා, අඤ්ඤථා අට්ඨතිංසාති චත්තබ්බං සියා. යථා චිත්තං, ඵවං තංසම්පයුත්තධම්මාපි දුතියෙ සසඬබාරා ඵවාති ආහ “සසඬබාරභාවමත්තමෙව හෙත්ථ විසෙසො” ති. අවසෙසා පයමෙ වුත්තධම්මා.

අවසෙසා පඤ්ඤමෙන සම්පයොගං ගච්ඡන්තිති ඵත්ථ කථං කරුණාමුදිතාඋපෙක්ඛාසහගතෙ සම්භවන්තිති? පුබ්බභාගභාවතො. අප්පනාප්පන්නා ඵව හි කරුණාමුදිතා උපෙක්ඛාසහගතා න හොන්ති, තතො අඤ්ඤත්ථ පන උපෙක්ඛාසහගතාපි හොන්තිති ආවරියා.

සුවිසුද්ධස්ස කායකම්මාදිකස්ස චිත්තසමාධානවසෙන රූපාරූපාවචරකුසලප්පවත්ති, න කායකම්මාදිනං සොධනවසෙන, නාපි දුච්චරිතදුරාජීවානං සමුච්ඡින්දනපටිප්පස්සමිහනවසෙනාති මහග්ගතචිත්තුප්පාදෙසු චිරතීනං අසම්භවොයෙවාති ආහ “යපෙත්ථා චිරතීත්තය” න්ති. තතොති රූපාවචරපයමෙ වුත්තවෙතසිකතො. තෙයෙවාති රූපාවචරපඤ්ඤමෙ වුත්තවෙතසිකා ඵව. යදි ඵව රූපාවචරතො කො විසෙසොති ආහ “අරූපාවචරභාවොයෙව හි ඵත්ථ විසෙසො” ති.

පයමප්ඤ්ඤාතිකෙති පයමප්ඤ්ඤානවති. මග්ගවිඤ්ඤාණෙති වතුබ්බිධෙපි මග්ගවිඤ්ඤාණෙ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බාති සම්බන්ධො. දුතියප්ඤ්ඤාතිකාදිහෙදෙ මග්ගවිඤ්ඤාණෙති ඵත්ථ ආදි-සද්දෙන තතියවතුත්ථපඤ්ඤමප්ඤ්ඤාතිකාති සඬගණ්හාති. “වුත්තනායෙනා” ති වුත්තං කිං අවසෙසෙනාති වොදනායෙන තං දස්සෙන්තො “කරුණාමුදිතාන” න්තිආදිමාහ. තත්ථ මග්ගවිඤ්ඤාණානං නිබ්බානාරම්මණත්තා, කරුණාමුදිතානඤ්ඤව සත්තාරම්මණත්තා න තාසං තත්ථ සම්භවො. මග්ගධම්මෙසු ව පාදකාදිතියමෙන කදාච සම්මාසඬිකප්පචරහො සියා , න පන චිරතිචරහො කායදුච්චරිතාදිනං සමුච්ඡින්දනවසෙනෙව අරියමග්ගස්ස පවත්තනතොති නියතචිරතීතා.

478. න හිරියති න උජ්ජන්ති අහිරිකො, පුග්ගලො, චිත්තං, තංසම්පයුත්තධම්මසමුදායො වා. “අහිරික්ක” න්ති චත්තබ්බෙ ඵකස්ස කකාරස්ස ලොපං කත්ථා “අහිරික” න්ති වුත්තං. “න ඔත්තප්ප” න්ති ඔත්තප්පස්ස පටිපක්ඛභූතං ධම්මමාහ. අජිගුච්ඡනං අහිළුනං. අලප්පා අචිරිළා. තෙහෙවාති කායදුච්චරිතාදීහි ඵව. අසාරප්පං නිබ්භයතා. අනුත්තාසො

අසම්භවය. වූත්තපටිපක්ඛවසෙනාති අලප්පනාකාරෙන පාපානං කරණරසං අභිරික්ඛං, අනුත්තාසාකාරෙන අනොත්තප්පං, වූත්තප්පකාරෙනෙව පාපතො අසඬකොවනපච්චුපට්ඨානාති අත්තනි, පරෙසු ව අගාරවපදට්ඨානාති. ගාමසුකරස්ස විය අසුචිතො කිලෙසාසුචිතො අප්ඵච්ඡන්තං අභිරික්ඛෙන හොති, සලහස්ස විය අග්ගිතො පාපතො අනුත්තාසො අනොත්තප්පෙන හොතිති එවං වූත්තප්පටිපක්ඛවසෙන විත්ථාරො වෙදිතබ්බො.

479. ලුබ්භන්ති තෙනාතිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වූත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. ලුබ්භන්තිති අභිගිජ්ඣන්ති. මුය්භන්තිති න බුජ්ඣන්ති. ආරම්මණග්ගහණං “මම ඉද”න්ති තණ්හාභිනිවෙසවසෙන අභිනිවිස්ස ආරම්මණස්ස අවිස්සජ්ජනං, න ආරම්මණකරණමත්තං. අභිසඬගො අභිමුඛභාවෙන ආසත්ති. අපරිච්චාගො අවිජ්ඣනං, දුම්මොචනියතා වා. අස්සාදදස්සනං අස්සාදදිට්ඨි. “අස්සාදානුපස්සිතො ව තණ්හා පච්චස්සති”ති (සං. නි. 2.52, 54, 57) හි වූත්තං.

480. ධම්මසභාවස්ස යාථාවතො අදස්සනං විත්තස්ස අන්ධභාවො. අඤ්ඤාණං ඤාණපටිපක්ඛො. සම්පට්ඨිජ්ඣානුං අසමත්ථතා අසම්පට්ඨෙවො. යථා ඤාණං ආරම්මණසභාවං පටිවිජ්ඣානුං න ලබ්භති, මොහස්ස තථා පවත්ති ආරම්මණසභාවච්ඡාදනං. අසම්මාපටිපත්තිං පච්චුපට්ඨපෙනි, සම්මාපටිපත්තියා පටිපක්ඛභාවෙන ගස්භතීති වා අසම්මාපටිපත්තිපච්චුපට්ඨානො. යස්ස උප්පජ්ජති, තස්ස අන්ධකරණං අන්ධකාරො, තථා පච්චුපතිට්ඨතීති අන්ධකාරපච්චුපට්ඨානො.

481. මිච්ඡාති ධම්මසභාවස්ස විපරිතං, නිච්චාදිතොති අත්ථො. අයොනියො අභිනිවෙසො අනුපායාභිනිවෙසො උප්පථාභිනිවෙසො. ධම්මසභාවං අතික්කමිත්වා පරතො ආමසනං පරාමාසො. විපරිතග්ගාභවසෙන “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 2.187, 202, 203; 3.27-29) අභිනිවිසනං මිච්ඡාභිනිවෙසො.

482. යස්ස ධම්මස්ස වසෙන උද්ධතං හොති විත්තං, තංසම්පයුත්තධම්මා වා, සො ධම්මො උද්ධච්චං. අවුපසමොති අසන්තිසිත්තඅප්පසන්තභාවමාහ. අනවට්ඨානරසන්ති වලනකිච්චං. භන්තත්තන්ති පරිබ්භමනාකාරං. වෙතසො අවුපසමෙති නිජ්ථාදෙනබ්බෙ පයොජනෙ භුම්මං, අවුපසමපච්චයභුතං ආරම්මණං වා “අවුපසමො”ති වූත්තං. අකුසලධම්මානං එකන්තනිභීතතාය “අකුසලභාවෙන ව ලාමකත්ත”න්ති වූත්තං.

483. ටීනමිද්ධමෙත්ථ අනියතං, න මානාදිති ටීනමිද්ධස්ස අනියතතා ව එත්ථ දුතියචිත්තෙ පඨමාකුසලතො විසෙසො.

අනුස්සාහනාවසිද්ධභාවෙන සංභතභාවො ටීනං, තෙන යොගතො විත්තං ටීනං, තස්ස භාවොති ටීනතා. අසමත්ථතාවිසාතවසෙන අකම්මඤ්ඤතා මිද්ධං. යස්මා තතො එව තෙන සම්පයුත්තධම්මා මෙධිතා විභතසාමත්ථියා හොන්ති, තස්මා “මිද්ධතතා මිද්ධ”න්ති වූත්තං. අනුස්සාහලක්ඛණන්ති උස්සාහපටිපක්ඛලක්ඛණං. වීරියස්ස අවනොදනං බිපනං වීරියාවනොදනං. සම්පයුත්තධම්මානං සංසිද්ධතාකාරෙන පච්චුපතිට්ඨති, තෙසං වා සංසිද්ධතං පච්චුපට්ඨපෙනිති සංසිද්ධතපච්චුපට්ඨානං. අකම්මඤ්ඤතාලක්ඛණන්ති එත්ථ කාමං ටීනමිද්ධ අකම්මඤ්ඤසභාවමෙව, තං පන විත්තස්ස, මිද්ධං වෙදනාදික්ඛන්ධන්තයස්සාති අයමෙත්ථ විසෙසො. තථා හි පාළියං “තත්ථ කතමං ටීනං? යා විත්තස්ස අකල්ලතා අකම්මඤ්ඤතා. තත්ථ කතමං මිද්ධං? යා කායස්ස අකල්ලතා අකම්මඤ්ඤතා”ති (ධ. ස. 1162-1163) ව ආදිනා ඉමෙසං නිද්දෙසො පවත්තො. ඔනහනං විඤ්ඤාණද්වාරානං පිදහනං. ලීනතා ලීනාකාරො ආරම්මණග්ගහණෙ සඬකොවො. යස්මා ටීනෙන විත්තස්සෙව සංභතනං හොති, මිද්ධෙන පන වෙදනාදික්ඛන්ධන්තයස්ස විය රූපකායස්සාපි, තස්මා තං පච්චායිකානිද්දං පච්චුපට්ඨපෙනිති පච්චායිකානිද්දාපච්චුපට්ඨානං වූත්තං. අරති පන්තසෙනාසනෙසු, අධිකුසලධම්මෙසු ව අරොචනා. විජම්භිකා විජම්භනසඬ්ඛාතස්ස කායදුට්ඨුල්ලස්ස කාරණභූතා සංකිලෙසප්පවත්ති. අරතිවිජම්භිකාදිසුති ව ආදි-සද්දෙන තන්දිආදිනං ගහණං. නිජ්ථාදෙනබ්බෙ පයොජනෙ වෙතං භුම්මවචනං.

අවසෙසා සොළස. මානො පනෙත්ථ අනියතො හොති, තෙන සද්ධිං සත්තරසෙව හොන්ති. පට්ඨානෙ හි “සංයොජනං ධම්මං පටිච්ච සංයොජනො ධම්මො උප්පජ්ජති හෙතුපච්චයා”ති එත්ථ වතුක්ඛන්තුං කාමරාගෙන, තික්ඛන්තුං පටිසෙන ව මානො විචිකිච්ඡා භවරාගොති තයොපෙනෙ සකදාගාමිතො සංයොජනානං සංයොජනෙහි දසවිධා යොජනාති දස්සිතාය දසවිධාය යොජනාය “කාමරාගසංයොජනං පටිච්ච මානසංයොජනං අවිජ්ජාසංයොජන”න්ති (පට්ඨා. 3.4.1) වත්වා “කාමරාගසංයොජනං පටිච්ච අවිජ්ජාසංයොජන”න්ති (පට්ඨා. 3.4.1) තථා “මානසංයොජනං පටිච්ච භවරාගසංයොජනං අවිජ්ජාසංයොජන”න්ති (පට්ඨා. 3.4.1) වත්වා “භවරාගසංයොජනං පටිච්ච අවිජ්ජාසංයොජන”න්ති (පට්ඨා. 3.4.1) ව එවමාගතාහි යොජනාහි මානස්ස අනියතභාවො පකාසිතො. යදි හි මානො නියතො සියා, කාමරාගස්ස මානරහිතා පවත්ති න සියා, තථා භවරාගස්ස. එවං සති පට්ඨානෙ වතුක්ඛන්තුං කාමරාගෙන යොජනා න සියා, තික්ඛන්තුංයෙව සියා. භවරාගමූලිකා ව න සියා. එවඤ්ඤා සංයොජනානං සංයොජනෙහි අට්ඨවිධෙන යොජනා සියා, න දසවිධෙන. දසවිධාව ව දස්සිතාති. සෙය්‍යාදිවසෙන උච්චතො නමනං උන්තති. උන්තමනවසෙනෙව සංපග්ගහරසො. න වීරියං විය තංතංකිච්චසාධනෙ අබ්භස්සභනවසෙන. ඔමානස්සාපි අත්තානං අවං කත්වා ගහණමිදි සම්පග්ගහණවසෙනෙව්‍යාති දට්ඨබ්බං. කෙතු චුච්චති අච්චුග්ගතධජො, ඉධ පන කෙතු වියාති කෙතු, උළාරතමාදිභාවො. තං කෙතුභාවසඬ්ඛාතං කෙතුං කාමෙතීති කෙතුකමාං, විත්තං. යස්ස ධම්මස්ස වසෙන

කෙනෙකුකමාං, සා කෙනෙකුකමාංතා. “අහ”න්ති පවත්තනතො මානස්ස දිට්ඨිසද්ධි පවත්තිති සො දිට්ඨියා සද්ධිං එකච්ඡත්තුප්පාදෙ න පවත්තිති, අත්තසිනෙහසන්තිස්සයො වාති ආහ “දිට්ඨිවිප්පයුත්තලොභපදට්ඨානො”ති.

එත්ථාපි වාති ව-සද්දෙන ථිනමිද්ධං ආකඨස්සති.

485. දුස්සන්තිති ඛ්‍යාපජ්ජන්ති. වණ්ඨික්කං කුප්ඤ්ඤං. අත්තනො පවත්තිආකාරවසෙන, විරූපසංසප්පනකඅනිට්ඨරූපසමුට්ඨාපනවසෙන ව විසප්පනරසො. කායස්ස විප්ඤ්ඤානභාවාපාදනතො අත්තනො නිස්සයදහනරසො. දුස්සනං අත්තනො, පරස්ස ව උපහොගඵලකාලෙසු අනිට්ඨත්තා විසසංසට්ඨප්පතිමුත්තං විය දට්ඨබ්බොති සබ්බෙන සබ්බං අග්ගහෙතබ්බතං දස්සෙති.

486. යං පරසම්පත්තිසු ඉස්සාකරණං, සා ඉස්සාති දස්සෙන්නො ආහ “ඉස්සායනා ඉස්සා”ති . උසුයනං අසහනං. තත්ථෙව්වාති පරසම්පත්තිසු එව. අභිරතීපටිපක්ඛභුතං ඉස්සාය කිච්චං, න අභිරතියා අභාවමත්තන්ති ආහ “අනභිරතීරසා”ති.

487. මච්ඡරයොගෙන “මච්ඡරී”ති පවත්තමානං මච්ඡරිසද්දං ගහෙත්වා ආහ “මච්ඡරභාවො මච්ඡරිය”න්ති. නිරුත්තිනසෙන පන මා ඉදං අච්ඡරියං අඤ්ඤෙසං හොතු, මය්හමෙව හොතුති මච්ඡරියන්ති පොරාණා. තං මච්ඡරියං චුච්චමානාති ලක්ඛණාදිති පරියාදාය තිට්ඨති. සඬකොවනපච්චුපට්ඨානන්ති අත්තසම්පත්තිනං පරෙහි අසාධාරණභාවකරණෙන සඬකොවනපච්චුපට්ඨානං. කටුකාකාරගති කටුකඤ්චුකතා. අත්තසම්පත්ති ආවාසාදි.

488. කුකතන්ති එත්ථ අකතමිපි කුකතමෙව. එවඤ්ඤි වත්තාරො හොන්ති “යං මයා න කතං, තං කුකත”න්ති. තථා හි වක්ඛති “කතාකතානුසොවනරස”න්ති. එවං කතාකතං දුච්චරිතං, සුචරිතඤ්ච කුකතං, තං ආරබ්භ විප්පට්ඨාරවසෙන පවත්තං පන චිත්තං තංසහවරිතතාය ඉධ “කුකත”න්ති ගහෙත්වා “තස්ස භාවො කුක්කුච්ච”න්ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. පච්ඡා අනුතාපනං විබාධනං පච්ඡානුතාපො. යථාපවත්තස්ස කතාකතාකාරවිසිට්ඨස්ස දුච්චරිතසුචරිතස්ස අනුසොවනවසෙන විරූපං පටිසරණං විප්පට්ඨාරො. පරායත්තතාහෙතුතාය දාසඛ්‍යමිව දට්ඨබ්බං. යථා හි දාසඛ්‍යා සති දාසො පරායත්තො හොති, එවං කුක්කුච්චෙ සති තංසමඬගී. න හි සො අත්තනො ධම්මතාය කුසලෙ පවත්තිතුං සක්කොති. අප්ථ වා කතාකතාකුසලකුසලානුසොවනෙ ආයත්තතාය තදුභයවසෙන කුක්කුච්චෙන තංසමඬගී හොතිති තං දාසඛ්‍යං විය හොතිති.

අනියතෙසු ඉස්සාදිසු ථිනමිද්ධසම්භවොව වාති ව-සද්දං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

490. පවත්තිට්ඨිතිමත්තොති බණ්ඩිතිමත්තො. “නිවාතෙ දීපච්චිනං ධීති වියා”ති හි එවං චුත්තචිත්තට්ඨිති විය සන්තානට්ඨිතියා පච්චයො භවිතුං අසමත්ථො නිච්ඡයාභාවෙන අසණ්ඨගනතො චෙතසො පවත්තිපච්චයමත්තතාය පවත්තිට්ඨිතිමත්තො. තෙනාහ “දුබ්බලො සමාධි”ති. විගතා විකිච්ඡාති විකිච්ඡිතුං දුක්කරතාය චුත්තං, න සබ්බථා විචිකිච්ඡාය විකිච්ඡාභාවතොති තදන්තමත්තං දස්සෙති. “එවං නු ඛො, නනු ඛො”තිආදිනා සංසප්පනවසෙන සෙතිති සංසයො. කම්පනරසාති නානාරම්මණෙ චිත්තස්ස කම්පනකිච්චා. උද්ධච්චඤ්ඤි අත්තනා ගතිතාකාරෙ එව යත්වා හමතිති එකාරම්මණස්මිංයෙව විප්පන්දනවසෙන පවත්තිති. විචිකිච්ඡා පන යදිපි රූපාදිසු එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ උප්පජ්ජති, තථාපි “එවං නු ඛො, නනු ඛො, ඉදං නු ඛො, අඤ්ඤං නු ඛො”ති අඤ්ඤං ගහෙතබ්බාකාරං අපෙක්ඛතිති නානාරම්මණෙ කම්පනං හොතිති. අනිච්ඡයං ද්වෙළ්භකං පච්චුපට්ඨපෙතිති අනිච්ඡයපච්චුපට්ඨානා. අනෙකංසස්ස ආරම්මණෙ නානාසභාවස්ස ගහණාකාරෙන පච්චුපතිට්ඨතිති අනෙකංසගාහපච්චුපට්ඨානා.

491. සත්තාරම්මණත්තාති සත්තපඤ්ඤත්තිආරම්මණත්තා. නනු ව පඤ්ඤත්තිආරම්මණාපි විපාකා හොන්තිති වොදනං සන්ධායාහ “එකත්තපරිත්තාරම්මණා හි කාමාවචරවිපාකා”ති. විරතියොපි විපාකෙසු න සන්තිති එත්ථාපි නනු කෙසුපි විපාකෙසු විරතියොපි සන්තිති වොදනං මනසි කත්වා ආහ “පඤ්ච සික්ඛාපදා කුසලායෙවාති හි චුත්ත”න්ති, තෙන ලොකියවිපාකෙසු විරතියො න සන්තිති දස්සෙති.

තෙසන්ති රූපාවචරාදිවිපාකවිඤ්ඤාණානං. ජනෙතබ්බජනකසම්බන්ධෙ හි ඉදං සාම්ච්චනං.

492. තෙති තෙ අහෙතුකකිරියසඬිබාරා. තත්ථ කුසලවිපාකමනොධාතුසම්පයුත්තෙහි සමානා අහෙතුකකිරියමනොධාතුසම්පයුත්තා, සොමනස්සසහගතසන්තීරණසම්පයුත්තෙහි සමානා හසිතුප්පාදසම්පයුත්තා, උපෙක්ඛාසහගතසන්තීරණසම්පයුත්තෙහි සමානා වොට්ඨබ්බතසම්පයුත්තාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නෙන “කුසල...පෙ. ... සමානා”ති වත්වා තතො ලබ්භමානං විසෙසං දස්සෙතුං “මනොවිඤ්ඤාණධාතුද්වයෙ පනා”තිආදි චුත්තං. විරියසබ්භාවතො බලජ්ජත්තො සමාධි හොති “විරියන්තං බල”න්ති කත්වා.

සමුච්ඡෙදවිරතීහි එව අරහන්තානං විරමනකිච්චස්ස නිට්ඨිතත්තා කිරියචිත්තෙසු විරතියො න සන්තිති ආහ “යපෙත්වා විරතියො”ති. කාමාවචරසහෙතුකකිරියසඬිබාරානං කාමාවචරකුසලෙහි විරතීකතො විසෙසො අත්ථි,

මහග්ගනෙසු පන තාදියොපි නත්ථීති ආහ “සබ්බකාරොනපි”ති, ධම්මතො, ආරම්මණතො, පවත්තිආකාරතොති සබ්බපකාරොනපිති අත්ථො.

ඉති සබ්බාරක්ඛන්ධො විත්ථාරකථාමුඛවණ්ණනා.

අනිතාදිවිභාගකථාවණ්ණනා

අභිධම්මන්තොගධම්පි සුත්තන්තභාජනියං සුත්තන්තනයො ඵව, එකන්තඅභිධම්මනයො පන අභිධම්මභාජනියන්ති ආහ “අභිධම්මෙ පදභාජනියනසෙනා”ති.

493. භගවතා පන ඵවං ඛන්ධා විත්ථාරිතාති සම්ඛන්ධො. තස්මා ඉමායපි පාළියා වසෙන ඛන්ධානං සංවණ්ණනං කරිස්සාමාති අධිප්පායො. යං කිඤ්චීති ඵත්ථ යන්ති සාමඤ්ඤෙන අනියමදස්සනං. කිඤ්චීති පකාරභෙදං ආමසින්වා අනියමදස්සනං. උභයෙනාපි අතීතං වා...පෙ.... සන්තිකෙ වා අප්පං වා ඛණ්ණං වා යාදිසං වා තාදිසං වා නපුංසකනිද්දෙසාරභං සබ්බං ඛ්‍යාපෙත්වා ගණ්හාතීති ආහ “අනවසෙසපරියාදාන”න්ති. ඵවං පන අඤ්ඤෙසුපි නපුංසකනිද්දෙසාරභෙසු පසඬගං දිස්වා තත්ථ අධිප්පෙනත්ථං අතිව්ව පවත්තනතො අනිප්පසඬගස්ස නියමනත්ථං රූපන්ති චුත්තන්ති දස්සෙන්තො “රූපන්ති අනිප්පසඬගනියමන”න්ති ආහ. යං කිඤ්චීති ව යං-සද්දං එකං පදං, සනිපාතං කිං-සද්දඤ්ච එකං පදන්ති ගභෙත්වා අනියමෙකත්ථදීපනතො “පදද්වයෙනාපි”ති චුත්තං. අස්සාති රූපස්ස. අනිතාදිනා විභාගං ආරභති අනිතානාගතපච්චුප්පන්තන්තිආදිනා.

494. අද්ධාසන්තකිසමයඛණවසෙනාති ඵත්ථ චුතිපටිසන්ධිපරිච්ඡින්නෙ කාලෙ අද්ධා-සද්දො වත්තන්ති “අභොසිං නු ඛො අභමතීතමද්ධාන”න්තිආදිසුත්තවසෙන (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) විඤ්ඤායති. තථා හි භද්දෙකරත්තසුත්තෙපි “අතීතං නාන්වාගමෙය්‍යා”තිආදිනා (ම. නි. 3.272, 275, 276, 277) අද්ධාවසෙනෙව අනිතාදිභාවො චුත්තො. “තයොමෙ, භික්ඛවෙ, අද්ධා, කතමෙ තයො? අතීතො අද්ධා අනාගතො අද්ධා පච්චුප්පන්තො අද්ධා”ති (දී. නි. 3.305; ඉතිවු. 63) පන පරමත්ථතො පරිච්ඡිප්පමානො අද්ධා නිරුත්තිපථසුත්තවසෙන ඛණපරිච්ඡින්නො චුත්තො. තත්ථ හි “යං, භික්ඛවෙ, රූපං ජාතං...පෙ.... පාතුභුතං. අත්ථීති තස්ස සබ්බා”ති (සං. නි. 3.62) විප්පමානස්ස පච්චුප්පන්තනා, තතො පුබ්බෙ, පච්ඡා ව අනිතානාගතනා චුත්තො. තදඤ්ඤසුත්තෙසු පන යෙභුයොන චුතිපටිසන්ධිපරිච්ඡින්නො අනිතාදිකො අද්ධා චුත්තොති සො ඵව ඉධාපි “අද්ධාවසෙනා”ති චුත්තො.

සීතං සීතස්ස සභාගො, තථා උණ්හං උණ්හස්ස. යං පන සීතං, උණ්හං වා සරිරෙ සන්තිපතීතං සන්තානවසෙන පවත්තමානං අනුනං අනධිකං එකාකාරං, තං එකො උතුති චුච්චතීති සභාගඋතුතො අනෙකත්තා එක-ග්ගහණං කතං, ඵවං ආභාරෙපි. එකවීථිඑකජවනසමුට්ඨානන්ති පඤ්චජට්ඨද්වාරවසෙන චුත්තං. සන්තකිසමයකථා විපස්සකානං උපකාරත්ථාය අට්ඨකථාසු කථිතා. ජනකො හෙතු, උපථම්භකො පච්චයො, තෙසං උප්පාදනං, උපත්ථම්භනඤ්ච කිච්චං. යථා ඛිප්පස්ස අඬකුරුප්පාදනං, පථවිආදීනඤ්ච තදුපත්ථම්භනං, කම්මස්ස කටත්තාරූපවිපාකුප්පාදනං, ආභාරාදීනං තදුපත්ථම්භනං, ඵවං එකෙකස්ස කලාපස්ස, විත්තුප්පාදස්ස ව ජනකානං කම්මානන්තරාදිපච්චයභුතානං, උපත්ථම්භකානඤ්ච සහජාතපුරෙජාතපච්ඡාජානානං කිච්චං යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං. ඵවං උතුආදීනං සභාගවිසභාගතාසම්භවතො තංසමුට්ඨානානං රූපානං සන්තතිවසෙන අනිතාදිවිභාගො චුත්තො, කම්මස්ස පන එකභවතිබ්බත්තකස්ස සභාගවිසභාගතා නත්ථීති තංසමුට්ඨානානං රූපානං සන්තතිවසෙන අනිතාදිවිභාගං අවත්වා උපත්ථම්භකවසෙනෙව චුත්තො. යදා පන ලිඬගපරිවත්තනං හොති, තදා බලවතා අකුසලෙන පුරිසලිඬගං අන්තරධායති, දුබ්බලෙන කුසලෙන ඉත්ථිලිඬගං පාතුභවති. දුබ්බලෙන ව අකුසලෙන ඉත්ථිලිඬගං අන්තරධායති, බලවතා කුසලෙන පුරිසලිඬගං පාතුභවතීති කම්මසමුට්ඨානරූපානම්පි අත්ථෙව විසභාගතාති තෙසම්පි සන්තතිවසෙන අනිතාදිවිභාගො සම්භවති, සො පන න සබ්බකාලිකොති න ගහිතො.

තංතංසමයන්ති එකමුහුත්තාදිකො සො සො සමයො එතස්සාති තංතංසමයං, රූපං, තංතංසමයවත්තන්ති අත්ථො.

තතො පුබ්බෙති තතො ඛණත්තයස්ස පරියාපත්තිතො පුබ්බෙ. අනුප්පන්තන්තා අනාගතං. පච්ඡාති තතො පච්ඡා. ඛණත්තයං අතික්කන්තන්තා අතීතං. යස්ස හෙතුකිච්චං, පච්චයකිච්චඤ්ච නිට්ඨිතන්තා අතික්කන්තං, තං අතීතං උප්පාදක්ඛණෙ හෙතුකිච්චං, උප්පන්තඵලත්තා නිට්ඨිතඤ්චාති දට්ඨබ්බං. තීසුපි ඛණෙසු පච්චයකිච්චං. පථවිආදීනං සන්ධාරණාදිකං, එස්සාදීනං චුසනාදිකඤ්ච අත්තතො කිච්චං සකිච්චං, සකිච්චස්ස කරණක්ඛණො සකිච්චක්ඛණො, සහ වා කිච්චෙන සකිච්චං, යස්මිං ඛණෙ සකිච්චං රූපං වා අරූපං වා හොති, සො සකිච්චක්ඛණො, තස්මිං ඛණෙ පච්චුප්පන්තං. ඵත්ථ ව ඛණාදිකථායං “තතො පුබ්බෙ අනාගතං, පච්ඡා අතීත”න්ති වචනං අද්ධාදිසු විය හෙදාභාවතො නිප්පරියායං. අද්ධාදිවසෙන හි අඤ්ඤෙව ධම්මා අතීතා අඤ්ඤෙ අනාගතා අඤ්ඤෙ පච්චුප්පන්තා ලබ්හන්ති, ඛණාදිවසෙන පන නත්ථි ධම්මතො හෙදො, කාලතො ඵව හෙදො. උප්පාදතො පුබ්බෙ අනාගතො, ඛණත්තයෙ වත්තමානො, තතො පරං අතීතොති නිප්පරියායා, අද්ධාපච්චුප්පන්තාදි විය කෙනවි පරියායෙන අතීතමනාගතන්ති ව වත්තබ්බතාභාවතො.

495. හෙට්ටියා වූත්තං අප්ඤ්ඤාත්තිකඛාහිරහෙදං සන්ධාය “වූත්තනගො ඵලා”ති වත්වා තෙන අපරිතුස්සමානෙන යදිපි තත්ථ අප්ඤ්ඤාත්තමෙව අප්ඤ්ඤාත්තිකත්ති සද්දත්ථො ලබ්භති, තථාපි අත්ථෙව අප්ඤ්ඤාත්තඅප්ඤ්ඤාත්තිකසද්දානං, ඛනිද්ධාඛාහිරසද්දානඤ්ඤා අඤ්ඤාමඤ්ඤාං අත්ථහෙදො. තථා හි අප්ඤ්ඤාත්තිකසද්දො සපරසන්තානිකෙසු වක්ඛාදිසු රූපාදිසු ඛාහිරසද්දො විය පවත්නති, අප්ඤ්ඤාත්තසද්දො පන තස්ස තස්ස සත්තස්ස සසන්තානිකෙස්වෙව වක්ඛුරූපාදිසු තතො අඤ්ඤෙසු ඛනිද්ධාසද්දො විය පවත්නති. තස්මා තමත්ථං දස්සෙතුං “අපිචා”තිආදි වූත්තං. තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තන්තනයො. නියකප්ඤ්ඤාත්තමිපි න පුබ්බෙ වූත්තඅප්ඤ්ඤාත්තිකමෙව, පරපුග්ගලිකමිපි න පුබ්බෙ වූත්තඛාහිරමෙවාති අධිප්පායො.

496. භිනපඤ්ඤාහෙදො පරියායතො, නිප්පරියායතො ච වෙදිතබ්බොති සම්බන්ධො. තදෙව සුදස්සිනං රූපං. යත්ථාති යස්මිං ආරම්මණභූතෙ. යං ආරම්මණං කත්වා අකුසලවිපාකවිඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති, තං භීනං අනිට්ඨභාවතො. යං කුසලවිපාකං, තං පඤ්ඤාං ඉට්ඨභාවතො. යථා හි අකුසලවිපාකො සයං අනිට්ඨො අනිට්ඨෙ ඵව උප්පජ්ජති, න ඉට්ඨෙ, ඵවං කුසලවිපාකොපි සයං ඉට්ඨො ඉට්ඨෙ ඵව උප්පජ්ජති, න අනිට්ඨෙ. තථා හි වූත්තං අට්ඨකථායං –

“අකුසලකම්මජවසෙන අනිට්ඨා පඤ්ඤා කාමගුණා විහත්තා, කුසලකම්මජං පන අනිට්ඨං නාම නත්ථි, සබ්බං ඉට්ඨමෙව. කුසලකම්මජවසෙන ඉට්ඨා පඤ්ඤා කාමගුණා විහත්තා. කුසලකම්මජඤ්ඤාති අනිට්ඨං නාම නත්ථි, සබ්බං ඉට්ඨමෙවා”ති (විභ. අට්ඨ. 6) ව.

තත්ථ මනාපානිපි කානිචි හත්ථිරූපාදිනි අකුසලකම්මනිබ්බත්තානි සන්ති, න පන තානි තෙසංයෙව හත්ථිආදීනං සුබස්ස හෙතුභාවං ගච්ඡන්ති. තස්ස තස්සෙව හි සත්තස්ස අත්තනා කතෙන කුසලෙන නිබ්බත්තං සුබස්ස පච්චයො හොති, අකුසලෙන නිබ්බත්තං දුක්ඛස්ස. තස්මා කම්මජානං ඉට්ඨානිට්ඨතා කම්මකාරකසත්තස්ස වසෙන යොජනාරහා සියා. තත්ථ යං වූත්තං “කුසලකම්මජං අනිට්ඨං නාම නත්ථි”ති, න ච වූත්තං “අකුසලකම්මජං ඉට්ඨං නාම නත්ථි”ති, තෙන අකුසලකම්මජමිපි සොහනං පරසන්තානං ඉට්ඨං අත්ථිති අනුඤ්ඤාතං භවිස්සති, කුසලකම්මජං පන සබ්බෙසං ඉට්ඨමෙවාති.

තිරව්ඡානගතානං පන කෙසඤ්චි මනුස්සරූපං අමනාපං, යතො තෙ දිස්වාච පලායන්ති, මනුස්සා ච දෙවතාරූපං පස්සිත්වා භායන්ති, තෙසමිපි විපාකවිඤ්ඤාණං තං රූපං ආරම්භ කුසලවිපාකමෙව උප්පජ්ජති, තාදිසස්ස පන පුඤ්ඤස්ස අභාවා න තෙසං තත්ථ අභිරති හොති. කුසලකම්මජස්ස පන අනිට්ඨස්ස අභාවො විය අකුසලකම්මජස්ස ච ඉට්ඨස්ස අභාවො වත්තබ්බො. හත්ථිආදීනමිපි හි අකුසලකම්මජං මනුස්සානං අකුසලවිපාකස්සෙව ආරම්මණං, කුසලකම්මජං පන පවත්තෙ සමුට්ඨිතං කුසලවිපාකස්ස. ඉට්ඨාරම්මණෙන පන වොමිස්සකත්තා අප්පකං අකුසලකම්මජං බහුලං අකුසලවිපාකුප්පත්තියා කාරණං න භවිස්සති සක්කා විඤ්ඤාතුං, විපාකං පන න සක්කා වඤ්ඤෙතුන්ති විපාකවසෙන ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණවත්ථානං සුට්ඨු යුජ්ජති. යං පන වූත්තං “අනිට්ඨා පඤ්ඤා කාමගුණා”ති, තං රූපාදිභාවසාමඤ්ඤාතො කාමගුණසද්ධිසත්තාය තංයදිසෙසු තබ්බොභාරෙන වූත්තං. ඉට්ඨානෙව හි රූපාදිනි “කාමගුණා”ති පාළියං (ම. නි. 1.164-165, 177-178, 287; 2.155, 280; 3.57, 190; සං. නි. 5.30) වූත්තානි. කාමගුණවිසභාගා වා රූපාදයො “කාමගුණා”ති වූත්තා අසිවෙ සිවොති වොභාරො විය, සබ්බානි වා ඉට්ඨානිට්ඨානි රූපාදිනි තණ්භාවත්ථුභාවතො කාමගුණා ඵව. වූත්තඤ්ඤාති “රූපා ලොකෙ පියරූපං සාතරූප”න්තිආදි (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133). අතිසයෙන පන කමතියත්තා සුත්තෙසු කාමගුණාති ඉට්ඨරූපාදිනි වූත්තානි.

වූත්තනයමෙවාති අභිදෙසෙන ලක්ඛණතො දුරසන්තිකං දස්සිතන්ති ආහ “ඔකාසතොපෙත්ථ උපාදායුපාදාය දුරසන්තිකතා වෙදිතබ්බා”ති. තත්ථ කිත්තකතො පට්ඨාය රූපං ඔකාසවසෙන සන්තිකෙ නාම, කිත්තකතො පන පට්ඨාය දුරෙ නාම? පකතිකථාය කට්ඨන්තානං ද්වාදස හත්ථා සවනුපචාරො නාම, තස්ස ඔරතො සන්තිකෙ, පරතො දුරෙ. තත්ථ සුබ්බරූපං දුරෙ හොත්තං ලක්ඛණතොපි ඔකාසතොපි දුරෙ හොති, සන්තිකෙ හොත්තං පන ඔකාසතොව සන්තිකෙ හොති, න ලක්ඛණතො. ඔළාරිකරූපං සන්තිකෙ හොත්තං ලක්ඛණතොපි ඔකාසතොපි සන්තිකෙ හොති, දුරෙ හොත්තං ඔකාසතොව හොති, න ලක්ඛණතො. “උපාදායුපාදායා”ති පන වූත්තත්තා අත්තතො රූපං සන්තිකෙ නාම, අත්තොකුච්ඡිගතස්සාපි පරස්ස දුරෙ. අත්තොකුච්ඡිගතස්ස සන්තිකෙ, ඛනි ධීතස්ස දුරෙති ඵව. අත්තොගබ්භපමුඛපරිවෙණසඬ්ඝාරාමසීමාගාමබෙත්තජනපදරජ්ජසමුද්දවක්කවාලෙසු තදත්තොගතබ්භිගතානං වසෙන දුරසන්තිකතා වෙදිතබ්බා.

497. තදෙකප්ඤ්ඤාති තං ඵකප්ඤ්ඤා ඵකතො. අභිසංයුභිත්වාති සංහරිත්වා, සමුභං වා කත්වා. අභිසංයුභිත්වාති සංයුභිත්වා සංයුභෙපං කත්වා. “සබ්බමිපි රූපං...පෙ.... දස්සිතං හොති”ති ඉමිනා රූපබන්ධසද්දානං සමානාධිකරණසමාසභාවං දස්සෙති. තෙනෙවාහ “න හි රූපතො අඤ්ඤො රූපක්ඛන්ධො නාම අත්ථි”ති.

498. රාසිභාවුපගමනෙන වෙදනාක්ඛන්ධාදයොති දස්සිතා හොත්තිති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

සන්තතිවසෙන, බණ්ඩවසෙන වාති ඵත්ථ අද්ධාසමයවසෙන අතීතාදිභාගස්ස අවචනං සුඛාදිවසෙන භින්නාය අතීතාදිභාවචනතො. න හි සුඛා ඵව අද්ධාවසෙන, සමයවසෙන ච අතීතාදිකා හොති, තථා දුක්ඛා ඵව, අදුක්ඛමසුඛා ඵව ච කායිකවෙතසිකාදිභාවෙන භින්නා, තෙන වෙදනාසමුදායො අද්ධාසමයවසෙන අතීතාදිභාවෙන වත්තබ්බතං.

අරහති සමුදායස්ස තෙහි පරිච්ඡින්නබ්බත්තා, වෙදනෙකදෙසා පන ගස්භමානා සන්තතිබ්බෙති පරිච්ඡේදං අරහන්ති තථා පරිච්ඡින්නවා ගහෙතබ්බතො. එකසන්තතිං පන සුඛාදීසු අනෙකභෙදහින්නෙසු යො හෙදො පරිච්ඡින්නබ්බතාවෙන ගහිතො, තස්ස එකප්පකාරස්ස පාකටස්ස පරිච්ඡේදිකා තංසහිතද්වාරාලම්බනප්පචත්තා, අවිච්ඡේදෙන තදුප්පාදකෙකවිධිසයසමායොගප්පචත්තා ව සන්තති භවිතුං අරහතිති තස්සා හෙදන්තරං අනාමසිත්වා පරිච්ඡේදකතාවෙන ගහණං කතං, ලභ්‍යපරිචත්තිනො වා අරුපධම්මා පරිචත්තනෙනෙව පරිච්ඡේදෙන පරිච්ඡින්නදාං අරහන්තිති සන්තතිබ්බෙතවසෙනෙව පරිච්ඡේදො චුත්තො. එකවිධිසයසමායොගප්පචත්තා දිවසම්පි බුද්ධරූපං පස්සන්තස්ස, ධම්මං සුඤ්ඤාන්තස්ස පචත්තසද්ධාදිසහිතවෙදනා පච්චුප්පන්තා. “පුබ්බන්තාපරන්තමප්ඤ්ඤාත්තගතා”ති එතෙන හෙතුපච්චයකිච්චවසෙන චුත්තනයං දස්සෙති.

499. සබ්‍යාපාරසඋස්සාහසවිපාකතා කුසලාදිහි තිහිපි සාධාරණාති අසාධාරණමෙව දස්සෙතුං “සාවජ්ජකිරියහෙතුතො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සාවජ්ජකිරියහෙතුතොති පාණාතිපාතාදිගාරය්භකිරියානිමිත්තතො. කිලෙසසන්තාපභාවතොති කිලෙසපරිලාභෙන සදරථභාවතො . වූපසන්තසභාවාය කුසලාය වෙදනාය ඔළාරිකා. සබ්‍යාපාරතොති සර්භතො. තෙන යථා පචත්තමානායස්සා විපාකෙන භවිතබ්බං, තථා පචත්තිං වදන්තො විපාකුප්පාදනායොග්‍යතමාහ. සඋස්සාහතොති සසත්තිතො, තෙන විපාකුප්පාදනසමත්ථතං. සවිපාකතොති විපාකසබ්භාවතො, තෙන පච්චයන්තරසමවායෙනස්සා විපාකතිබ්බත්තතං. තිහිපි පදෙහි විපාකධම්මතංයෙව දස්සෙති. කායකම්මාදිබ්‍යාපාරසබ්භාවතො වා සබ්‍යාපාරතො, ජවනුස්සාහවසෙන සඋස්සාහතො, විපාකුප්පාදනසමත්ථතාවසෙන සවිපාකතොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. විපාකං අනුප්පාදෙන්තිපි කිරියා කුසලා විය සබ්‍යාපාරා, සඋස්සාහා එව ව හොතිති තදුභයං අනාමසිත්වා කිරියාබ්‍යාකතවාරෙ “සවිපාකතො” ඉච්චෙව චුත්තං. සබ්‍යාබ්ජ්ඤාතොති කිලෙසදුක්ඛෙන සදුක්ඛතො. චුත්තවිපරියායතොති අනවජ්ජකිරියහෙතුතො, කිලෙසසන්තාපභාවතො, අබ්‍යාබ්ජ්ඤාතො ව වූපසන්තචුත්තිති එවං අකුසලාය චුත්තවිපල්ලාසතො. යථායොගන්ති යොගානුරූපං. තිසු කාරණෙසු යං යං යස්සා යස්සා යුජ්ජති, තදනුරූපන්ති අත්ථො. කුසලාකුසලවෙදනාහි විපාකබ්‍යාකතාය තිහිපි කාරණෙහි ඔළාරිකා. කිරියාබ්‍යාකතාය සවිපාකතො සවිපාකතාවිසිට්ඨසබ්‍යාපාරසඋස්සාහතො වාති. චුත්තවිපරියායෙනාති විපාකබ්‍යාකතා අබ්‍යාපාරතො , අනුස්සාහතො, අවිපාකතො ව තාහි කුසලාකුසලවෙදනාහි සුබ්‍රමා. කිරියාබ්‍යාකතා අවිපාකතො, අවිපාකතාවිසිට්ඨසබ්‍යාපාරසඋස්සාහතො වාති එවං කුසලාකුසලාය චුත්තවිපල්ලාසෙන. කම්මවෙගක්ඛිත්තා හි කම්මපටිබ්බිමභූතා ව කායකම්මාදිබ්‍යාපාරවිරහතො නිරුස්සාහා විපාකා. සඋස්සාහා ව කිරියා අවිපාකධම්මා. සවිපාකධම්මා හි සගබ්භා විය ඔළාරිකාති.

500. නිරස්සාදතොති අස්සාදාභාවතො සුඛපටික්ඛෙපතො. සවිජ්ජාරතොති සපරිජ්ජන්දතො, අනුපසන්තතොති අත්ථො. අභිභවනතොති අප්ඤ්ඤාත්ථරණතො. සුඛාය මප්ඤ්ඤාත්තතා නත්ථී, උපෙක්ඛාය සාතතා. සන්තතාදයො පන සබ්බත්ථ සුබුපෙක්ඛාසු ලබ්භන්තිති “යථායොග”න්ති චුත්තං. පාකටතොති සුබ්බතො දුක්ඛිතොති දිස්වාපි ජාතිතබ්බත්තා විභූතභාවතො. සා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා.

501. අසමාපන්තසමාපන්ත-ග්ගහණෙන වෙන්ථ භූමිවසෙනාපි වෙදනානං ඔළාරිකසුබ්‍රමතා චුත්තාති වෙදිතබ්බො. ඉතරා සමාපන්තස්ස වෙදනා.

ඔසනියතොති ඔසෙහි ආරම්මණං කත්වා අතික්කම්මිතබ්බතො. තථා යොගනියතො, ගන්ථනියතො වාති එත්ථාපි ගන්ථොව ගන්ථනං, තස්ස හිතං ආරම්මණභාවෙන සම්බන්ධනතොති ගන්ථනියං. එවං නිවරණියං, උපාදානියඤ්ච වෙදිතබ්බං. සංකිලෙසෙ නියුත්තා, සංකිලෙසං වා අරහන්තිති සංකිලෙසිකා. සා අනාසවා.

502. තත්ථාති යථාචුත්තාය ඔළාරිකසුබ්‍රමතාය. සම්භෙදොති සඬ්ඤාතො. “ඔළාරිකා, සුබ්‍රමා”ති ව චුත්තානම්පි ජාතිආදිවසෙන පුන සුබ්‍රමොළාරිකභාවාපත්තිදොසො යථා න හොති, තථා පරිහරිතබ්බො. ජාතිවසෙන සුබ්‍රමාය වෙදනාය සභාවපුග්ගලලොකියවසෙන ඔළාරිකතං පාළිවසෙන දස්සෙතුං “චුත්තඤ්ඤාතො”න්තිආදි චුත්තං. එවං සුබ්‍රදයොපිති එත්ථ අකුසලා වෙදනා ජාතිවසෙන ඔළාරිකා, සභාවවසෙන සුබ්‍රමා. කුසලප්ඤ්ඤානසහගතා සුඛා වෙදනා ජාතිවසෙන ඔළාරිකා, සමාපන්තස්ස වෙදනාති කත්වා පුග්ගලවසෙන සුබ්‍රමාති එවමාදිනා යොජෙතබ්බො. “න පරාමසිතබ්බො”ති එතෙන ජාතිආදයො චත්තාරො කොට්ඨාසා අඤ්ඤාමඤ්ඤං අවොම්ප්පකා එව ගහෙතබ්බො. එවං සම්භෙදස්ස පරිහාරො, න අඤ්ඤාත්ථාති දස්සෙති. යථා අබ්‍යාකතමුඛෙන, එවං කුසලාකුසලමුඛෙනපි, යථා ව ජාතිමුඛෙන, එවං සභාවාදිමුඛෙනපි දස්සෙතබ්බන්ති ඉමමත්ථං “එස නයො සබ්බත්ථා”ති අතිදිසති.

ඉදාති ජාතිආදිකොට්ඨාසෙසුපි මිථො අකුසලාදිනං උපාදායුපාදාය ඔළාරිකසුබ්‍රමතං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. “නිස්සයදහනතො”ති ඉමිනා දොසසහගතාය පාකටං කුරුර්ප්පචත්තිං දස්සෙති. නියතාති මිච්ඡන්තනියාමෙන නියතා, ආනන්තරියභාවප්පත්තා කප්පතිට්ඨනකවිපාකතාය කප්පට්ඨිතිකා දෙවදන්තාදිනං විය. අසඬ්ඤාතො සභාවතිබ්බෙතාය ඔළාරිකා. දිට්ඨිසම්පයුත්තා මහාසාවජ්ජතාය ඔළාරිකා. සාපි දිට්ඨිසම්පයුත්තා නියතා ඔළාරිකා, තතො කප්පට්ඨිතිකා, තතො අසඬ්ඤාතොති නිවිධාපි හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා එකප්ඤ්ඤා චුත්තා විසුං විසුංයෙව යොජෙතබ්බො. තෙනාහ “ඉතරා සුබ්‍රමා”ති. අවිසෙසෙනාති දොසසහගතා, ලොභසහගතාති අභෙදෙන. අකුසලා

බහුවිෂයා දොසුස්සන්තනය ඔළාරිකා. තථා කුසලා අප්පච්ඡායා. මන්දදොසන්තා අකුසලා අප්පච්ඡායා සුබ්බමා. තථා කුසලා බහුවිෂයා.

ඔළාරිකසුබ්බමනිකන්තිවත්ථුභාවතො කාමාවචරාදීනං ඔළාරිකසුබ්බමනා, ලොකුත්තරා පන එකන්තසුබ්බමාව. තත්ථාපි ච විභාගං පරතො චක්ඛති. භාවනාමයාපීති භාවනාමයාය හෙදනෙන දානසීලමයානම්පි හෙදනං නයතො දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං. භාවනාය පගුණබලවකාලාදීසු කදාපි ඤාණවිප්පයුත්තවිත්තෙනපි මනසිකාරො භොතීති චුත්තං “භාවනාමයාපි දුභෙතුකා”ති. තංතංභූමිවිෂයාකකිරියාවෙදනාසුති එත්ථ “කාමාවචරවිෂයා ඔළාරිකා, රූපාවචරා සුබ්බමා”තිආදිනා යාව අරහත්තඵලා නෙතබ්බං. “කාමාවචරකිරියා ඔළාරිකා, රූපාවචරකිරියා සුබ්බමා”තිආදිනා කාමාවචරා ච “දානාකාරප්පවත්තා ඔළාරිකා, සීලාකාරප්පවත්තා සුබ්බමා”තිආදිනා යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනා නෙතබ්බං. යථා ච ජාතිකොට්ඨාසෙ අයං විභාගො, එවං සභාවකොට්ඨාසාදීසුපිති දස්සෙතුං “දුක්ඛාදී”තිආදි චුත්තං.

සබ්බො වායං විභාගො ලක්ඛණසන්තිස්සිතො චුත්තොති කත්වා ආහ “ඔකාසවසෙන වාපි”තිආදි. සුබ්බාපීති පි-සද්දෙන අදුක්ඛමසුබ්බං සම්පිණ්ඨෙති. සබ්බත්ථාති සබ්බාසු භූමීසු. යථානුරූපන්ති යා යා වෙදනා යත්ථ යත්ථ ලබ්භති, තදනුරූපං. වත්ථුච්ඡෙදනාති යං වත්ථුං ආරබ්භ වෙදනා පවත්තති, තස්ස වසෙනාපි. භීතවත්ථුකාති භීතං වත්ථුං ආරම්භණං කත්වා කඩ්ගහත්තං භුඤ්ජන්තස්ස වෙදනා භීතවත්ථුකතාය ඔළාරිකා. සාලිමංසොදනං භුඤ්ජන්තස්ස පණ්ණවත්ථුකතාය සුබ්බමාති.

503. ආදිනා නයෙනාති සබ්බං පාළිගතිං ආමසති. ජාතිආදිවසෙන අසමානකොට්ඨාසතා විසභාගතා. දුක්ඛවිෂයාකතාදිවසෙන අසදිසකිව්චතා අසංසව්දතා, න අසම්පයොගො. යදි සියා, දුරවිපරියායෙන සන්තිකං භොතීති සංසව්දතා සන්තිකතා ආපජ්ජති, න ච වෙදනාය වෙදනාසම්පයොගො අත්ථි. සන්තිකපදවණ්ණනාය ච “සභාගතො ච සරික්ඛතො වා”ති චක්ඛතීති චුත්තනායෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බං. අසදිසසභාවතා අසරික්ඛතා. සබ්බවාරොසුති ඔළාරිකසුබ්බමහෙදෙ චුත්තනායානුසාරෙන වත්තබ්බෙසු සබ්බෙසු වාරොසු. ජාතිආදිවසෙන සමානකොට්ඨාසතා සභාගතා, දුක්ඛවිෂයාකතාදිවසෙන පන සදිසසභාවතා සරික්ඛතා. තෙනාහ “අකුසලා පන...පෙ.... සන්තිකෙ”ති.

ඉති වෙදනාක්ඛන්ධස්ස අතීතාදිවිභාගෙ විත්ථාරකථාමුඛවණ්ණනා.

කමාදිවිනිවිජයකථාවණ්ණනා

504. එතන්ති එවං අතීතාදිවිභාගෙ විත්ථාරකථාමුඛං. ඤාණහෙදන්ථන්ති නානප්පකාරං ඤාණප්පහෙදන්ථං. කමතොති දෙසනාක්කමතො, යෙන කාරණෙනායං දෙසනාක්කමො කතො, තතොති අත්ථො. විසෙසතොති හෙදතො, බන්ධුපාදානක්ඛන්ධවිභාගතොති අත්ථො. අනුනාධිකතොති පඤ්චභාවතො. උපමාතොති උපමාහි උපමෙතබ්බතො. දට්ඨබ්බතො ද්විධාති ද්විභි ආකාරෙහි ඤාණෙන පස්සිතබ්බතො. පස්සන්තස්සත්ථසිද්ධිතොති යථා පස්සන්තස්ස යථාධිප්පෙතත්ථන්තිප්පත්තිතො. විභාවිනාති පඤ්ඤවතා.

උප්පත්තික්කමොති යථාපච්චයං උප්පජ්ජන්තානං උප්පජ්ජනපටිපාටි. “දස්සනෙනපභාතබ්බං”තිආදිනා (ධ. ස. නිකමාතිකා 8, 9) පඨමං පභාතබ්බං පඨමං චුත්තා, දුතියං පභාතබ්බං දුතියං චුත්තාති අයං පභාතක්කමො. සීලවිසුද්ධිං පටිපජ්ජ විත්තවිසුද්ධි පටිපජ්ජිතබ්බං, තථා තතො පරාපිති ආහ “සීලවිසුද්ධි...පෙ.... පටිපත්තික්කමො”ති, අනුපුබ්බපණ්ණා භූමියො අනුපුබ්බෙන වචන්ථිතාති අයං භූමික්කමො. “වත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදිකො (විභ. 355) එකක්ඛණෙපි සතිපට්ඨානාදිසම්භවතො දෙසනාක්කමො ව. දානකථාදයො අනුපුබ්බක්කංසතො කථිතා, උප්පත්තිආදිවත්ථානාභාවතො පන දානාදීනං ඉධ දෙසනාක්කමවචනං. උප්පත්තිආදිවත්ථානහෙතුකතාය හි “පඨමං කලලං භොතී”තිආදිකා (සං. නි. 1.235; කථා. 692) දෙසනාපි සමානා උප්පත්තිආදිකමභාවෙනෙව චුත්තා. යථාචුත්තවචන්ථානාභාවෙන පන අනෙකෙසං වචනානං සහපවත්තියා අසම්භවතො යෙන කෙනවි පුබ්බාපරියයෙන දෙසෙනබ්බතාය තෙන තෙන අධිප්පායෙන දෙසනාමත්තස්සෙව කමො දෙසනාක්කමො දට්ඨබ්බො. පුබ්බාපරියවචන්ථානෙනාති පඨමං රූපක්ඛන්ධො, තතො වෙදනාක්ඛන්ධොති එවං පුබ්බාපරියවචන්ථානෙන අනුප්පත්තිතො. අප්පභාතබ්බතොති බන්ධෙසු එකවිචානං පභාතබ්බතාව නත්ථි, කුතො පභාතක්කමො. සති හි සබ්බෙසං පභාතබ්බතාය පභාතක්කමෙන නෙසං දෙසනා සියා. අප්පච්චපජ්ජනීයතොති සම්මාපටිපත්තිවසෙන න පටිපජ්ජිතබ්බතො. “චතුභූමිපරියාපන්තත්තා”ති ඉමිනා වෙදනාදීනං අනියතභූමිකතං දස්සෙති. නියතභූමිකානඤ්ඨි භූමික්කමො සම්භවෙයා.

අහෙදෙනාති රූපාදීනං හෙදං විභාගං අකත්වා එකජ්ඣං පිණ්ඩග්ගහණෙන. අත්තගාහපතිතන්ති අත්තගාහසඩ්ධාතෙ දිට්ඨොසෙ නිපතිතං. සමුහසනවිනිබ්භොගදස්සනෙනාති රූපතො අරූපං විවෙචනේතො රූපාරූපසමූහෙ සනවිනිබ්භුජ්ජනදස්සනෙන. වක්ඛ්ඤාදීනම්පි විසයභූතන්ති එකදෙසෙන සමුදායභූතං රූපක්ඛන්ධං වදති. යා එත්ථ ඉට්ඨං, අනිට්ඨඤ්ච රූපං සංවෙදෙති, අයං වෙදනාක්ඛන්ධොති ඉට්ඨානිට්ඨරූපසංවෙදනිකං වෙදනං දෙසෙසීති සම්බන්ධො. එවං සබ්බත්ථ. ඉට්ඨමජ්ඣත්තඅනිට්ඨමජ්ඣත්තානම්පි ඉට්ඨානිට්ඨසභාවත්තා ඉට්ඨානිට්ඨග්ගහණෙනෙව ගහණං දට්ඨබ්බං. එවන්ති යථාචුත්තනායෙන. සඤ්ඤාය ගතිතාකාරෙ විසයෙ

අභිසම්බාරජපවත්නීති ආහ “සඤ්ඤාවසෙන අභිසම්බාරකෙ”ති. යථා විඤ්ඤාණස්ස සම්පයුත්තධම්මානං නිස්සයභාවො පාකටො, න තථා වෙදනාදීනන්ති ආහ “වෙදනාදීනං නිස්සය”න්ති. “මනොපුබ්බිගමා ධම්මා (ධ. ප. 1-2), චිත්තානුපරිවත්තීනො ධම්මා (ධ. ස. දුක්ඛානිකා 62), ඡද්වායාපිති රාජා”ති (ධ. ප. අට්ඨ. 2.181 ඵරකපත්ථනාගරාජවත්ථු) වචනතො විඤ්ඤාණං අධිපති.

505. රූපක්ඛන්ධෙ “සාසවං උපාදානිය”න්ති වචනං අනාසවානං ධම්මානං සබ්භාවතො රූපක්ඛන්ධස්ස තංසභාවතානිවත්තනත්ථං, න අනාසවරූපනිවත්තනත්ථං.

අනාසවා ව ඛන්ධෙසු චුත්තානි ඵත්ථ අට්ඨානප්පයුත්තො එව-සද්දො, අනාසවා ඛන්ධස්වෙව චුත්තානි අත්ථො. ඉධ පන විසුද්ධිමග්ගෙ සබ්බෙපෙතෙ ඛන්ධාපි උපාදානක්ඛන්ධාපි.

506. සබ්බසම්බතානං සභාගෙන එකජ්ඣං සඬගහො සබ්බසම්බතසභාගෙකසඬගහො. සභාගසභාවෙන හි සඬගස්භමානා සබ්බසම්බතා පඤ්චක්ඛන්ධා භොන්ති. තත්ථ රූපපනාදිසාමඤ්ඤෙන සමානකොට්ඨාසා සභාගානි වෙදිතබ්බා. තෙසු සම්බතාභිසම්බරණකිච්චං ආයුහනරසාය වෙනනාය ඛලවන්ති සා “සම්බාරක්ඛන්ධො”ති චුත්තා. අඤ්ඤෙ ව රූපපනාදිවෙසසලක්ඛණරහිතා එස්සාදයො සම්බතාභිසම්බරණසාමඤ්ඤෙනානි දට්ඨබ්බා, චුස්සනාදයො පන සභාවා විසුං ඛන්ධසද්දවචනියා න භොන්තිති ධම්මසභාවඤ්ඤානා තථාගතෙන එස්සක්ඛන්ධාදයො න චුත්තානි වෙදිතබ්බා. “යෙ හි කෙවි, භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සස්සතවාදා සස්සතං අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි, සබ්බෙ තෙ ඉමෙ එව පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ නිස්සාය පටිච්ච, එතෙසං වා අඤ්ඤතර”න්ති එවමාදිසුත්තානඤ්ච වසෙන අත්තත්තනියගාහස්ස එතප්පරමතා දට්ඨබ්බා. එතෙන ව චක්ඛමානසුත්තවසෙන ව ඛන්ධෙ එව නිස්සාය පරිත්තාරමමණාදිවසෙන න වත්තබ්බා ව දිට්ඨි උප්පජ්ජති ඛන්ධනිබ්බානවජ්ජස්ස සභාවධම්මස්ස අභාවතොති චුත්තං භොති. රූපන්ති රූපපනසභාවං ධම්මජාතමාහ. වෙදනන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. “සීලක්ඛන්ධො සමාධික්ඛන්ධො”තිආදි (දී. නි. 3.355) වචනතො අඤ්ඤෙසඤ්ච ඛන්ධසද්දවචනියානං සීලක්ඛන්ධාදීනං සබ්භාවතො න පඤ්චෙවානි වොදනං නිවත්තෙතුමාහ “අඤ්ඤෙසං තදවරොධතො”ති.

507. පචත්තිට්ඨානභූතං වසනට්ඨානං විය භොතීති චුත්තං “නිවාසට්ඨානතො”ති. දුක්ඛදුක්ඛවිපරිණාමදුක්ඛසම්බාරදුක්ඛතාවසෙන වෙදනාය ආබාධකත්තං දට්ඨබ්බං. රාගාදිසම්පයුත්තස්ස විපරිණාමාදිදුක්ඛස්ස ඉත්ථිපුරිසාදිආකාරගාහිකා තංතංසඬකප්පමුලභූතා සඤ්ඤා සමුට්ඨානං. පිත්තාදි විය රොගස්ස ආසන්නකාරණං සමුට්ඨානං. උතුභොජනවිසමතාවිසමපරිහාරාදි විය මූලකාරණං නිදානං. චිත්තස්ස අඬගභූතා වෙනසිකානි විඤ්ඤාණං ගිලානුපමං චුත්තං. කුට්ඨරොගවතො සිනිස්හනං තස්ස හියොසාභාවාය විය බාලස්ස පුඤ්ඤාභිසම්බාරාදිවසෙන පචත්ති වෙදනාදුක්ඛාවභා අසප්පායසෙවනසදිසී. වෙදනත්තායානි වෙදනාසභාවත්ථං, වෙදනත්තලාභායානි අත්ථො. කාරණට්ඨානතාය, භොජනාධාරතාය ව වාරකුපමං, භාජනුපමඤ්ච රූපං. සුභසඤ්ඤාදිවසෙන වෙදනාකාරණස්ස හෙතුභාවතො, වෙදනාභොජනස්ස ඡාදාපනතො ව අපරාධුපමා, බ්‍යඤ්ජනුපමා ව සඤ්ඤා. වෙදනාහෙතුතො කාරණකාරකුපමො, පරිවෙසකුපමො ව සම්බාරක්ඛන්ධො. හත්තකාරො එව යෙභුයොන පරිච්ඡින්නි පරිවෙසකග්ගණං. වෙදනාය විබාධිතබ්බතො, අනුග්ගහෙතබ්බතො ව අපරාධිකුපමං, භුඤ්ජකුපමඤ්ච විඤ්ඤාණං චුත්තං.

508. “පඤ්ච වධකා පච්චන්තීකා උක්ඛිත්තාසිකානි බො, භික්ඛවෙ, පඤ්චන්තෙන උපාදානක්ඛන්ධානං අධිවචන”න්ති ආසීවිසුපමෙ (සං. නි. 4.238) වධකානි චුත්තා, “භාරොති බො, භික්ඛවෙ, පඤ්චන්තෙන උපාදානක්ඛන්ධානං අධිවචන”න්ති භාරසුත්තෙ (සං. නි. 3.22) භාරානි, “අනිතම්පාහං අද්ධානං එවමෙව රූපෙන ඛජ්ජිං, සෙය්‍යාපාපි එතරහි පච්චුප්පන්තෙන රූපෙන ඛජ්ජාමි. අහඤ්චෙව බො පන අනාගතං රූපං අභිනන්දෙය්‍යං, අනාගතම්පාහං අද්ධානං එවමෙව රූපෙන ඛජ්ජෙය්‍යං, සෙය්‍යාපාපි...පෙ... ඛජ්ජාමි”තිආදිනා (සං. නි. 3.79) ඛජ්ජනියපරියායෙ බාදකානි, “සො අනිච්චං රූපං ‘අනිච්චං රූප’න්ති යථාභූතං නප්පජානානි”තිආදිනා (සං. නි. 3.85) යමකසුත්තෙ අනිච්චාදිකානි. යදිපි “ඉධ පන සබ්බෙපෙතෙ එකජ්ඣං කත්වා ඛන්ධානි අධිප්පෙනා”ති චුත්තං, බාහුල්ලෙන පන උපාදානක්ඛන්ධානං තදන්තොගධානං දට්ඨබ්බතා වෙදිතබ්බා. විපස්සනාය භූමිච්චාරො හෙයොනි.

ඓශ්වරියං වියානිආදීසු රූපාදීනං එවං ඓශ්වරියං ආදිසදිසතා දට්ඨබ්බා, යථා ඓශ්වරියං නිස්සාරො පරිදුබ්බලො අගස්භුපගො; ගහිතොපි කිඤ්චි අත්ථං න සාධෙති, ඡිද්දාච්ඡිද්දො අනෙකසන්ධිසම්බවතො බහුතං පාණකානං ආවාසො අනුපුබ්බුපවතො සබ්බාවත්ථනිපාති අවස්සංහෙදී, එවං රූපමපි නිච්චසාරාදිවිරහතො නිස්සාරං ඓශ්වරියං විය, සුඛහඤ්ජනියතො දුබ්බලං, නිච්චන්ති වා ධූවන්ති වා අහන්ති වා මමන්ති වා න ගහෙතබ්බං, ගහිතමපි තථා න භොති, බහුඡිද්දං අසීතිසතසන්ධිසම්බවතං අනෙකකිම්කුලාපාසං කලලාදිවසෙන අනුපුබ්බුපවතං කලලකාලතො පට්ඨාය සබ්බාසුපි අවත්ථාසු විනස්සති, අවස්සමෙව ව භිජ්ජති. අට්ඨකථායං (සං. නි. අට්ඨ. 2.3.95; විභ. අට්ඨ. 26 කමාදිචිනිච්ඡයකථා) පන පරිමද්දනාසහනමෙව උපමුපමෙය්‍යසම්ඛන්ධො චුත්තො.

යථා පුබ්බුලො නිස්සාරො පරිදුබ්බලො අගස්භුපගො, ගහිතොපි න කිඤ්චි අත්ථං සාධෙති, න විරට්ඨිතිකො, තථා වෙදනාපි. යථා ව පුබ්බුලො, උදකතලං, උදකබිත්ථුං, උදකපල්ලිකං සඬකඩඪිත්වා පුටං කත්වා ගහණවාතඤ්චානි වත්තාරි කාරණානි පටිච්ච ජායති, එවං වෙදනාපි වත්ථුං, ආරම්මණං, කිලෙසපල්ලං, එස්සසම්බවට්ඨනඤ්චානි වත්තාරි

කාරණානි පටිච්ච උප්පජ්ජති. යථා හි උදකතලෙ ඛන්දුනිපාතජනිතො වාතො උදකජල්ලිකසඬ්ඛානං උදකලසිකං සඬ්ඛකඬ්ඛිත්වා පුටං කත්වා පුබ්බුළං නාම කරොති, එවං චන්ද්‍රම්භි ආරම්මණාපාටගමනජනිතො එස්සො අනුපච්ඡින්නං කිලෙසජල්ලං සහකාරීපච්චයභාවෙන සඬ්ඛකඬ්ඛිත්වා වෙදනං නාම කරොති. ඉදඤ්ච කිලෙසෙහි මූලකාරණභූතෙහි, ආරම්මණස්සාදනභූතෙහි ච නිබ්බන්තං වට්ටගතං වෙදනං සන්ධාය වුත්තං. උක්කට්ඨපරිච්ඡේදෙන වා චත්තාරො පච්චයා වුත්තා, ඌනෙහිපි පන උප්පජ්ජතෙව. ඉධ මුහුත්තරමණියතා උපමොපමෙයාසම්බන්ධො වුත්තො.

යථා පන මරිචිකා අසාරා අගය්හුපගා. න හි තං ගහෙන්වා පාතුං වා න්භායිතුං වා භාජනං වා පුරෙතුං සක්කා, එවං සඤ්ඤාපි අසාරා අගය්හුපගා. යථා ච මරිචිකා විජ්ජන්දමානා සඤ්ජාතුම්චෙගා විය බායන්ති මහාජනං විජ්ජලම්බෙති, එවං සඤ්ඤාපි “නිලං පිතං දීපං රස්ස”න්තිආදිනා ආරම්මණෙ පවත්තමානා සභාවමත්තෙ අට්ඨත්වා “සුභං සුඛං නිච්ච”න්තිආදිමිථගාහස්ස කාරණභාවෙන ලොකං විජ්ජලම්බෙති.

යථා කදලික්ඛන්ධො අසාරො අගය්හුපගො. න හි තං ගහෙන්වා ගොපානසිආදීනං අත්ථාය උපනෙතුං සක්කා, උපනීතම්පි තථා න හොති, බහුවට්ටිසමොධානො ච හොති, එවං සඬ්ඛාරක්ඛන්ධොපි අසාරො අගය්හුපගො. න හි තං නිච්චාදිවසෙන ගහෙතුං සක්කා, ගහිතම්පි තථා න හොති, බහුධම්මසමොධානො ච. අඤ්ඤාදෙව හි එස්සස්ස ලක්ඛණං, අඤ්ඤං චෙතනාදීනං, තෙ පන සබ්බෙ සමොධානෙන්වා සඬ්ඛාරක්ඛන්ධොති වුවිති.

යථා ච මායා අසාරා අගය්හුපගා. න හි තං ගහෙන්වා කිඤ්චි අත්ථං කිච්චං සාධෙතුං සක්කා, ඉත්තරා ලහුපච්චුපට්ඨානා අමණිආදිමෙව මණිආදිරූපෙන දස්සෙන්ති මහාජනං චඤ්චෙති, එවං විඤ්ඤාණම්පි අසාරං ඉත්තරං ලහුපච්චුපට්ඨානං, තෙතෙව චිත්තෙන ආගච්ජන්තං විය, ගච්ජන්තං විය, යීතං විය, නිසින්නං විය ච කත්වා ගාභාපෙති, අඤ්ඤාදෙව චිත්තං ආගමනෙ, අඤ්ඤං ගමනාදීසුති. එවං විඤ්ඤාණං මායාසදිසං.

පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධා අසුභාදිසභාවා එව සංකිලෙසාසුවිචත්ථුභාවාදිතොති අසුභාදිතො දට්ඨබ්බා එව, තථාපි කත්ථවි කොචි විසෙසො සුඛග්ගහණියො හොතීති ආහ “විසෙසකො වා”තිආදි. තත්ථ චත්තාරො සතිපට්ඨානා චතුර්විජ්ජලාසජ්ජපහානකරාති තෙසං ගොචරභාවෙන රූපක්ඛන්ධාදීසු අසුභාදිභාවෙන දට්ඨබ්බතා වුත්තා.

509. බන්ධෙහි න විභඤ්ඤාති පරිච්චිතසභාවත්තා. විපස්සකොපි තෙසං විපත්තියං න දුක්ඛමාපජ්ජති, ඛිණ්ණාසවෙසු පන චත්තබ්බමෙව නත්ථී. තෙ හි ආයතිම්පි බන්ධෙහි න බාධියන්තීති.

කබලිකාරාහාරං පරිජානාතීති “ආහාරසමුදයා රූපසමුදයො”ති (සං. නි. 3.56,57) වචනතො අජ්ඣත්තිකරූපෙ ඡන්දරාගං පජහන්තො තස්ස සමුදයභූතෙ කබලිකාරාහාරෙපි ඡන්දරාගං පජහතීති අත්ථො. අයං පහානපරිඤ්ඤා. අජ්ඣත්තිකරූපං පන පරිග්ගණ්ණන්තො තස්ස පච්චයභූතං කබලිකාරාහාරං පරිග්ගණ්ණාතීති ඤානපරිඤ්ඤා. තස්ස ච උදයබ්බයානුපස්සි හොතීති තීරණපරිඤ්ඤා ච යොජෙතබ්බා. එවං පරිඤ්ඤාත්තයෙ සිජ්ඣන්තෙ ඉමෙ විපල්ලාසාදයො විධම්යන්ති එවාති ආහ “අසුභෙ සුභන්ති විපල්ලාසං පජහති”තිආදි. තත්ථ කාමරාගභූතං අභිජ්ඣං සන්ධායාහ “අභිජ්ඣාකායගන්ථ”න්ති. අසුභානුපස්සනාය හි කාමරාගජ්ජපහානං හොති, කාමරාගමුඛෙන වා සබ්බලොභජ්ජපහානං වදති. න උපාදියති න ගණ්ණති න උප්පාදෙති.

“එස්සපච්චයා වෙදනා”ති (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.39; මහාව. 1; උදා. 1; නෙත්ති. 24) වුත්තත්තා “වෙදනාය ඡන්දරාගං පජහන්තො තස්සා පච්චයභූතෙ එස්සාහාරෙපි ඡන්දරාගං පජහති”තිආදිනා ආහාරපරිජානනෙ වුත්තනයෙන එස්සපරිජානනං යොජෙතබ්බං. වෙදනාය දුක්ඛතො දස්සනෙන තත්ථ සුඛන්ති විපල්ලාසං පජහති. සුඛන්ථමෙව භවපත්ථනා හොතීති වෙදනාය තණ්හං පජහන්තො භවොසං උත්තරති. තතො එව භවයොගෙන විසංයුජ්ජති. භවාසවෙන ච අනාසවො හොති, සබ්බවෙදනං දුක්ඛතො පස්සන්තො අත්තතො පරෙන අපුබ්බං දුක්ඛං උප්පාදිතං, සුඛං වා විනාසිතං න චිත්තෙති, තතො “අනත්ථං මෙ අවරී”තිආදි (ධ. ස. 1237; විහ. 909) ආසාතචත්ථුජ්ජපහානතො බ්‍යාපාදකායගන්ථං භින්දති. “සුඛබහුලෙ සුගතිභවෙ සුද්ධි”ති අග්ගහෙන්වා ගොසීලගොචනාදිහි සුද්ධිං පරාමසන්තො සුඛපත්ථනාවසෙතෙව පරාමසතීති වෙදනාය තණ්හං පජහන්තොපි සීලබ්බතුපාදානං න උපාදියති.

මනොසඤ්චෙතනා සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො, සඤ්ඤා පන තංසම්පයුත්තාති සඤ්ඤාසඬ්ඛාරෙ අනත්තතො පස්සන්තො මනොසඤ්චෙතනාය ඡන්දරාගං පජහති, තඤ්ච පරිග්ගණ්ණාති, තීරෙති වාති “සඤ්ඤං සඬ්ඛාරො...පෙ.... පරිජානාති”ති වුත්තං. සඤ්ඤාසඬ්ඛාරෙ අනත්තාති පස්සන්තො අත්තදිට්ඨිමූලකත්තා සබ්බදිට්ඨිතං අත්තදිට්ඨිං විය සබ්බදිට්ඨියොපි විධමතීති දස්සෙන්තො “දිට්ඨොසං උත්තරති...පෙ.... අත්තවාදුපාදානං න උපාදියති”ති ආහ.

විඤ්ඤාණං අනිච්චතො පස්සන්තො අනිච්චානුපස්සනාමුඛෙන තිස්සොපි අනුපස්සනා උස්සුක්කන්තො තිහිපි පරිඤ්ඤාහි විඤ්ඤාණාහාරං පරිජානාති. විසෙසකො පනෙත්ථ අනිච්චෙ නිච්චන්ති විපල්ලාසං පජහති. තත්ථ නිච්චග්ගහබාහුල්ලතො අවිජ්ජාය විඤ්ඤාණෙ සනගහණං හොතීති සනචිතිබ්බොගං කත්වා තං අනිච්චතො පස්සන්තො අවිජ්ජොසං උත්තරති. තතො එව අවිජ්ජායොගෙන විසංයුත්තො අවිජ්ජාසවෙන අනාසවො ච හොති. මොහබලෙනෙව සීලබ්බතපරාමසනං හොතීති තං පජහන්තො “සීලබ්බතපරාමාසකායගන්ථං භින්දති.

“යඤ්ච බො ඉදං, භික්ඛවෙ, වුච්චති චිත්තං ඉතිපි, මනො ඉතිපි, විඤ්ඤාණං ඉතිපි, තත්ත්වස්සුතවා පුට්ඨජනො නාලං නිබ්බන්දිතුං, නාලං විරජ්ජිතුං, නාලං විමුච්චිතුං. තං කිස්ස හෙතු? දීඝරත්තං හෙතං, භික්ඛවෙ, අස්සුතවතො පුට්ඨජනස්ස අජ්ඣොසිතං මමාසිතං පරාමට්ඨං ‘එතං මම, එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තා’”තිආදි (සං. නි. 2.62) –

වචනතො යථා විඤ්ඤාණං නිව්චතො පස්සන්තො දිට්ඨපාදානං උපාදියති, එවං තං අනිව්චතො පස්සන්තො දිට්ඨපාදානං න උපාදියති.

එවං මහානිසංසන්ති වුත්තජ්ජකාරෙන විපල්ලාසාදිසකලසංකිලෙසවිධමනුපායභාවතො එවං විපුලුදයං. වධකාදිවසෙනාති උක්ඛිත්තාසිකවධකාදිවසෙන. පස්සෙය්‍යාති ඤාණදස්සනෙන පච්චික්ඛතො පස්සෙය්‍ය.

බන්ධනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති වුද්දසමපට්ඨිෂෙදවණ්ණනා.

15. ආයතනධාතුනිද්දෙසවණ්ණනා

ආයතනවිත්ථාරකථාවණ්ණනා

510. “ඛන්ධායතනා” තිආදිනා හෙට්ඨා උද්දිට්ඨානි පද්ද්ධාරවසෙන “ආයතනානි” ති වත්වා ගණනපරිච්ඡේදෙනාහ “ද්වාදසායතනානි” ති. තත්ථ වත්තබ්බං පරතො සයමෙව චක්ඛති. චක්ඛායතනන්තිආදි නෙසං සරූපදස්සනං.

අත්ථො නාම සද්දත්ථො, භාවත්ථො පන ලක්ඛණමෙව. සො පන සද්දත්ථො දුට්ඨො – අසාධාරණො සාධාරණොති. තත්ථ අසාධාරණො චක්ඛාදිසද්දත්ථො, සාධාරණො ආයතනසද්දත්ථො ද්වාදසන්තම්පි සමානන්තා.

තෙසු අසාධාරණං තාව දස්සෙන්නො “විසෙසනො තාවා” තිආදිමාහ. තත්ථ විසෙසනොති විසෙසත්ථො, චක්ඛාදිසද්දත්ථොනොති අත්ථො. අස්සාදෙතීති චක්ඛති-සද්දො “මධුං චක්ඛති, බ්‍යඤ්ජනං චක්ඛති” ති රසසායනත්ථො අත්ථීති තස්ස වසෙන අත්ථං වදති. “චක්ඛුං බො පන, මාගණ්ඨිය, රූපාරාමං රූපරතං රූපසම්මුදිත” න්ති (ම. නි. 2.209) වචනතො චක්ඛු රූපං අස්සාදෙති. සතිපි සොනාදිනං සද්දාරාමනාදිභාවෙ යො “යං චක්ඛු චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය පසාදො” තිආදිනා (ධ. ස. 597) පාළියං, “රූපාභිසාතාරහභූතප්පසාදලක්ඛණ” න්තිආදිනා (ධ. ස. අට්ඨ. 600; විසුද්ධි. 2.433) අට්ඨකථායඤ්ච චූත්තො අත්ථවිසෙසො, තත්ථෙව නිරුළ්භන්තා චක්ඛම්භි එව චක්ඛුසද්දො පවත්නති ගවාදීසු ගොසද්දාදි වියාති දට්ඨබ්බං.

විභාවෙති වාති සද්දලක්ඛණසිද්ධස්ස චක්ඛති-සද්දස්ස වසෙන අත්ථං වදති. චක්ඛතීති හි ආචික්ඛති, අභිබ්‍යන්තං වදතීති අත්ථො. නෙත්තස්ස ව වදන්තස්ස විය සමච්ඡිමච්චාවනමෙව ආචික්ඛන්තන්ති කත්වා ආහ “විභාවෙති වාති අත්ථො” ති, අනෙකත්ථන්තා වා ධාතුනං විභාවනත්ථො ව චක්ඛති-සද්දස්ස දට්ඨබ්බං. රත්තදුට්ඨාදිකාලෙසු කකණ්ටකරූපං විය, උද්දරූපං විය ව වණ්ණවිකාරං ආපජ්ජමානං රූපං හදයඬගතභාවං රූපයති රූපම්ච පකාසං කරොති, සවිග්ගම්ච කත්වා දස්සෙතීති අත්ථො. විත්ථාරණං වා රූපසද්දස්ස අත්ථො, විත්ථාරණඤ්ච පකාසනමෙවාති ආහ “පකාසෙතීති අත්ථො” ති. අනෙකත්ථන්තා වා ධාතුනං පකාසනත්ථො එව රූපසද්දො දට්ඨබ්බං. වණ්ණවාචකස්ස රූපසද්දස්ස රූපයතීති නිබ්බවනං, රූපක්ඛන්ධවාචකස්ස රූපයතීති අයං විසෙසො. උදාහරියතීති චූච්චතීති අත්ථෙව වචනසද්දො එව ගතීතො සියා, න ව වචනසද්දො එවෙත්ථ සද්දො, අථ බො සබ්බොපි සොතවිඤ්ඤෙයොගාති. සප්පතීති සකෙහි පච්චයෙහි සප්පියති, සොතවිඤ්ඤෙයොගාවං ගමීයතීති අත්ථො.

සුවයතීති අත්තනො වත්ථුං අපාකටං ගන්ධවසෙන “ඉදං සුගන්ධං, දුග්ගන්ධ” න්ති පකාසෙති, පටිච්ජන්තං වා පුප්ඵාදිවත්ථුං “එත්ථ පුප්ඵමත්ථී, වම්පකාදිඵලමත්ථී, අම්බාදී” ති පෙසුඤ්ඤං කරොන්තං විය හොතීති අත්ථො. රසග්ගහණමූලකත්තා අජ්ඣොගරණස්ස ජීවිතහෙතුම්භි ආභාරරසෙ නින්තනාය ජීවිතං අවිභයතීති ජීවිතා නිරුත්තිලක්ඛණෙන. කුච්ඡිතානං සාසවධම්මානං ආයොති විසෙසෙන කායො චූත්තො අනුත්තරියහෙතුභාවං අනාගච්ජන්තෙසු කාමරාගනිදානකම්මජනිතෙසු, කාමරාගස්ස ව විසෙසපච්චයෙසු සානජීවිතාකායෙසු කායස්ස විසෙසතරසාසවපච්චයත්තා. තෙන හි ඵොට්ඨබ්බසුඛං අස්සාදෙන්තා සත්තා මෙථුනම්පි සෙවන්ති. උප්පත්තිදෙසොති උප්පත්තිට්ඨානන්ති අත්ථො, කායින්ද්‍රියවත්ථුකා වා වත්තාරො ඛන්ධා බලවකාමාසවාදිහෙතුභාවතො විසෙසෙන සාසවාති චූත්තාති තෙසං උප්පත්තිට්ඨානන්ති අත්ථො.

මුනාතීති නාළියා මිනමානො විය, මහාතුලාය ධාරයමානො විය ව ආරම්මණං විජානාතීති අත්ථො. මනනෙ ඉති වා මනො, තං තං ආරම්මණං පරිච්ඡේදවසෙන ජානාතීති චූත්තං හොති. අත්තනො ලක්ඛණං ධාරෙන්තීති යෙ විසෙසලක්ඛණෙන ආයතනසද්දපරා වත්තබ්බා, තෙ චක්ඛාදයො තවා චූත්තාති තතො අඤ්ඤෙ මනොගොචරභූතා ධම්මා සාමඤ්ඤලක්ඛණෙනෙව එකායතනභාවං උපනෙත්වා චූත්තා. යථා හි ඔළාරිකවත්ථාරම්මණමනනසඬබ්බාතෙහි විසයවිසයිභාවෙහි පුරිමානි පාකටානි, තවා අපාකටා ව අඤ්ඤෙ මනොගොචරා න අත්තනො සභාවං න ධාරෙන්තීති ඉමස්ස අත්ථස්ස දීපනත්ථො ධම්මසද්දො. ධාරීයන්ති සාමඤ්ඤරූපෙන අවධාරීයන්තිති වා ධම්මා. යථා හි රූපාදයො චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීහි අසාධාරණතො එව යථාසකං සභාවතො විඤ්ඤායන්ති, න එවමෙන, එතෙ පන අනෙකධම්මභාවතො, සාධාරණතො, සභාවසාමඤ්ඤතොපි මනසා විඤ්ඤායන්තිති.

511. සෙන සෙනාති සකෙන සකෙන. උට්ඨහන්තීති උට්ඨානං කරොන්ති. වායමන්තීති උස්සහන්ති, අත්තනො කිච්චං කරොන්තිච්චෙව අත්ථො. ඉමස්මීං ව අත්ථෙ ආයතන්ති එත්ථාති ආයතනානිති අධිකරණත්ථො ආයතනසද්දො, දුතියතියෙසු කත්තුඅත්ථො. තෙ වාති විත්තවෙතසිකෙ ධම්මෙ. තෙ හි තංතංද්වාරාරම්මණෙසු අයන්ති ගච්ජන්ති පවත්තන්තිති ආයා. විත්ථාරෙන්තීති පුබ්බෙ අනුප්පන්නන්තා ලීනානි අපාකටානි පුබ්බත්තතො උද්ධං පත්ථරෙන්ති පාකටානි කරොන්ති, උප්පාදෙන්තීති අත්ථො. ඉදඤ්ච සංසාරදුක්ඛං. න නිවත්තතීති අනුප්පාදනිරොධවසෙන න නිරුජ්ඣති. ආයතනං ආයතනන්ති ආමෙඬ්චවචනං අස්සා සමඤ්ඤාය චක්ඛාදීසු නිරුළ්භවාදස්සනත්ථං.

512. එවං අවයවහෙදවසෙන ආයතනසද්දස්ස අත්ථං වත්වා ඉදානි තත්ථ පරියායතොපි දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. සාධුඵලහරිතකාය, අපරිස්සයකාය ව මනොරම්මෙ.

තත්ථ නිවසන්තීති නිවසන්තා විය හොත්ති. තෙනාහ “තදායත්තවුත්තිකායා”ති. යත්ථ සුවණ්ණරතනාදීනි නිවුත්ථානි විය ආකිණ්ණානි තිට්ඨන්ති, සො පදෙසො තෙසං ආකරො, එවං චිත්තවෙතසිකා වක්ඛාදීසුති තෙ තෙසං ආකරොති දස්සෙන්නො ආහ “වක්ඛාදීසු ව...පෙ.... ආකරො”ති. තන්තිස්සිතත්තාති එත්ථ මනො මනොවිඤ්ඤාණාදීනං චිත්තවෙතසිකානං නිස්සයපච්චයො න හොතීති තස්ස තෙසං ද්වාරභාවො නිස්සයභාවොති දට්ඨබ්බො. අහුත්වා එව පච්චයසාමග්ගිවසෙන උප්පජ්ජන්තාපි චිත්තවෙතසිකා අනෙකෙ එකජ්ඣං තත්ථ ලබ්භමානා සමොසටා විය හොත්තිති වුත්තං “වත්ථුද්වාරාරම්මණවසෙන සමොසරණතො”ති. න හි ධම්මානං අනාගතද්ධෙ විජ්ජමානනාලෙසොපි අත්ථි. තෙනාහ “පුඤ්ජො නත්ථි අනාගතෙ”ති (මහානි. 10). තත්ථෙව උප්පත්තිතොති තෙසු වක්ඛාදීසු එව උප්පත්තිතො. උප්පත්තියා පච්චයභූතෙ වක්ඛාදිකෙ උප්පත්තිට්ඨානං විය කත්වා උපවාරවසෙන වුත්තං. න හි අරූපධම්මානං නිප්පරියායතො උප්පත්තිදෙසො නාම අත්ථි. යදග්ගෙන වා තෙ තෙසං නිස්සයාරම්මණභූතා, තදග්ගෙන සඤ්ජාතිදෙසො. න හි පච්චයභාවමන්තරෙන රූපධම්මානම්පි ආධාරාධෙය්‍යභාවො අත්ථි. තෙනාහ “නිස්සයාරම්මණභාවොනා”ති. බ්‍යතිරෙකපට්ඨානකාය කාරණලක්ඛණස්ස “තෙසං අභාවෙ අභාවතො” ඉච්චෙවාහ, න “භාවෙ භාවතො”ති.

යථාවුත්තෙනත්ථෙතාති “වක්ඛති”තිආදිනා, “ආයතනතො ආයානං තනනතො”තිආදිනා, “නිවාසට්ඨාන”න්තිආදිනා ව වුත්තජ්ජකාරෙන අත්ථෙත. ධම්මායතනපරියාපන්නානං ධම්මානං බහුභාවතො යෙභුයොන ව තෙ බහු එව හුත්වා කිච්චකරාති “ධම්මා ව තෙ ආයතනඤ්චා”ති බහුවචනනිද්දෙසො.

513. තථා තථා ලක්ඛිතබ්බතො ලක්ඛියති එතෙනාති වා ලක්ඛණං, සභාවො.

තාවභාවතොති තත්තකතො, තෙන අනුනාධිකභාවං දස්සෙති. තත්ථ ද්වාදසායතනචිතිමුත්තස්ස කස්සචි ධම්මස්ස අභාවා අධිකභාවතො වොදනා නත්ථි, සලක්ඛණධාරණං පන සබ්බෙසං සාමඤ්ඤලක්ඛණන්ති ඌනවොදනා සම්භවතීති තං දස්සෙන්නො ආහ “වක්ඛාදයොපි හී”තිආදි. භවච්ඡගමනසංඛ්‍යාතොති ද්විත්විත්තුං වලිත්වා පචත්තභවච්ඡගමනසංඛ්‍යාතො. වලනවසෙන භවච්ඡගප්පචත්තියා සති එව ආවජ්ජනුප්පත්ති, න අඤ්ඤත්ථාති ආවජ්ජනස්සාපි කාරණභූතන්ති කත්වා වුත්තං “භවච්ඡගමනසංඛ්‍යාතො...පෙ.... උප්පත්තිද්වාර”න්ති. අසාධාරණන්ති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං අසාධාරණං. සතිපි අසාධාරණභාවෙ වක්ඛාදීනං ද්වාරභාවෙන ගතිතත්තා ධම්මායතනෙන අග්ගහණං දට්ඨබ්බං. ද්වාරාරම්මණභාවෙහි වා අසාධාරණතං සන්ධාය “අසාධාරණ”න්ති වුත්තං.

514. යෙභුයාසහුප්පත්තිආදිහි උප්පත්තික්කමාදීසු අයුත්ති යොජෙතබ්බො. යෙභුයොන හි වක්ඛායතනාදීනි කස්සචි කදාචි එකතො උප්පජ්ජන්ති. තථා හි වුත්තං “කාමධාතුයා උප්පත්තික්කමණෙ කස්සචි එකාදසායතනානි පාතුභවන්ති”තිආදි (යම. අට්ඨ. ආයතනායමක 18-21). තස්මා ආයතනානං උප්පත්තික්කමො තාව න යුජ්ජති, න පහානක්කමො කුසලාබ්‍යාකතානං අප්පහාතබ්බතො, න පටිපත්තික්කමො අකුසලානං එකච්චඅබ්‍යාකතානඤ්ච අප්පට්ඨප්පජ්ජනීයතො, න භූමික්කමො අභිසේකාදසන්තං ආයතනානං එකන්තකාමාවචරත්තා, ඉතරෙසඤ්ච වතුභූමිපරියාපන්නත්තා, එකච්චස්ස ලොකුත්තරභාවතො වාති. “අජ්ඣත්තිකෙසු හී”ති එතෙන අජ්ඣත්තිකභාවෙන, විසයිභාවෙන ව අජ්ඣත්තිකානං පට්ඨං දෙසෙතබ්බතං දස්සෙති, තෙසුපි පට්ඨං දෙසෙතබ්බෙසු පාකටත්තා පට්ඨතරං වක්ඛායතනං දෙසිතන්ති.

තතො සානායකනාදීනීති එත්ථ බහුපකාරත්තභාවෙන වක්ඛුසොතෙහි පුරිමතරං අදෙසෙතබ්බානි, සහ වත්තුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා එකෙන කමෙන දෙසෙතබ්බානීති සානාදික්කමෙන දෙසිතානීති අධිප්පායො . අඤ්ඤාපාපි හි දෙසිතෙසු න න සක්කා වොදෙතුං, න ව සක්කා බොධෙතබ්බානි න දෙසෙතුන්ති. පච්චුප්පන්නාරම්මණත්තා වා වක්ඛාදීනි පට්ඨං වුත්තානි ආරම්මණතො සුපාකටානීති, මනායතනං පන කිඤ්චි පච්චුප්පන්නාරම්මණං...පෙ.... කිඤ්චි යාව නචත්තබ්බාරම්මණන්ති පච්ඡා වුත්තං. පච්චුප්පන්නාරම්මණෙසුපි උපාදාරූපාරම්මණානි වත්තාරි පට්ඨං වුත්තානි, තතො භූතරූපාරම්මණං. උපාදාරූපාරම්මණෙසුපි දුරතරෙ දුරෙ, සීඝතරං සීඝඤ්ච ආරම්මණසම්පට්ඨිජනදීපනත්ථං වක්ඛාදීනං දෙසනාක්කමො. වක්ඛුසොතද්වයඤ්චි දුරගොචරන්ති පට්ඨං වුත්තං, තත්තාපි වක්ඛු දුරතරගොචරන්ති සබ්බපට්ඨං වුත්තං. පස්සන්නොපි හි දුරතරෙ නදීසොතං, න තස්ස සොතපටිසාතසද්දං සුණාති. සානපීභාසුපි සානං සීඝතරවුත්තීති පට්ඨං වුත්තං. පුරතො ධම්මිකමත්තස්සපි හොපනස්ස ගන්ධො ගය්හතීති. යථායානං වා තෙසං දෙසනාක්කමො. ඉමස්මිඤ්චි සරිරෙ සබ්බුපරි වක්ඛුස්ස අධිට්ඨානං, තස්ස අධො සොතස්ස, තස්ස අධො සානස්ස, තස්ස අධො පීච්භාය, තථා කායස්ස යෙභුයාතො, මනො පන අරූපිභාවතො සබ්බපච්ඡා වුත්තො. තංතංගොචරත්තා තස්ස තස්ස අනන්තරං බාහිරායතනානි වුත්තානීති වුත්තොවායමත්ථොති එවම්පි ඉමෙසං කමො වෙදිතබ්බො. ගොචරො විසයො එතස්සාති ගොචරවිසයො, මනො. කස්ස පන ගොචරො එතස්ස විසයො? වක්ඛාදීනං පඤ්චන්තම්පි. විඤ්ඤාණුප්පත්තිකාරණවචත්ථානතොති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං උප්පත්තිකාරණස්ස වචත්ථිතභාවතො සම්භන්තිභාවතො. එතෙන වක්ඛාදිඅනන්තරං රූපාදිවචනස්ස ව කාරණමාහ.

515. සඩගහිතත්තාති ගණනසඩගහවසෙන සඩගහිතත්තා. ජාතිවසෙනාති වක්ඛුභාවසමානතාවසෙන. පච්චයහෙදො කම්මාදිහෙදො. දානාදිපාණාතිපානාදිහෙදහින්නස්ස හි කුසලාකුසලකම්මස්ස, තස්ස ව සහකාරිකාරණභුතානං අබ්භන්තරානං, බාහිරානඤ්ච පච්චයානං හෙදෙන වක්ඛායතනං හින්නං විසදිසං හොතිති. නිරයාදිකො, අපදාදිගතිනානාකරණඤ්ච ගතිහෙදො ගතිනං, ගතීසු වා හෙදොති කත්වා. හත්ථිඅස්සාදිකො, බත්තියාදිකො ව නිකායහෙදො. තංතංසත්තසන්තානහෙදො පුග්ගලහෙදො. යා වක්ඛාදිනං වත්ථුනං අනන්තප්පහෙදතා චුත්තා, සො එව හදයවත්ථුස්ස හෙදො තාදිසහෙදානාතිවත්තනතො. තතො මනායතනස්ස අනන්තප්පහෙදතා යොජෙනබ්බා. යස්මා ඤානවිරහිනං නාම ලොකුත්තරං තත්ථි, තස්මා පඤ්චන්තං ඤානානං වසෙන අට්ඨ ලොකුත්තරවත්තාති වත්තාලිසං හොන්තිති තාති එකාසීතියා ලොකියචිත්තෙසු පක්ඛිපිත්වා ආහ “එකවීසුත්තරසත්තප්පහෙදඤ්චා”ති. වත්ථුති වක්ඛාදිවත්ථු. තප්පහෙදෙන විඤ්ඤාණං අනන්තප්පහෙදං. පටිපදා දුක්ඛාපටිපදාදි. ආදි-සද්දෙන ඤානාධිපතිභූමිආරම්මණාදිනං සඩගහො දට්ඨබ්බො. නිලං නිලස්ස සභාගං, අඤ්ඤං විසභාගං. පච්චයො කම්මාදි. තත්ථාපි කුසලසමුට්ඨානාදිතා, සීතලකුසමුට්ඨානාදිතා ව හෙදො වෙදිතබ්බො. ආදිසද්දෙන ගතිනිකායහෙදො. සභාවනානත්තහෙදතොති සුඛා දුක්ඛා අදුක්ඛමසුඛාති එවමාදිකො සභාවහෙදො. වක්ඛුසම්මස්සජා සොතසම්මස්සජාති එවමාදිකං නානත්තං.

516. “අනාගමනතො අනිග්ගමනතො”ති සඩ්ඛෙපෙන චුත්තමත්ථං විවරිතුං “න හි”තිආදි චුත්තං. පුබ්බන්තාපරන්තෙසු අවිජ්ජමානසරුපත්තා උදයතො පුබ්බෙ කුතොචි නාගච්ඡන්ති, වයතො ව උද්ධං න කත්ථවි ගච්ඡන්ති, විජ්ජමානක්ඛණෙපි ඉත්තරකාලතාය අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා. තෙනාහ “අථ ඛො”තිආදි. සපරිප්පන්දකිරියාවසෙන ඊහනං ඊහා, විත්තනවසෙන බ්‍යාපාරනං බ්‍යාපාරො, තත්ථ බ්‍යාපාරං දස්සෙන්තො ආහ “න හි වක්ඛුරුපාදිනං එවං හොති”ති. ඊහං දස්සෙන්තො “න ව තාති”තිආදි. උභයමිපි පන ඊහා ව හොති බ්‍යාපාරො වාති උප්පටිපාටිවචනං. ධම්මතාවාති සභාවො එව, කාරණසමත්ථතා වා ඊහාබ්‍යාපාරරහිතානං ද්වාරාදිභාවො ධම්මතා. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථෙ “ය”න්ති එතස්ස යස්මාති අත්ථො. පුරිමස්මිං සම්භවනවිසෙසනං යං-සද්දො. “සුඤ්ඤො ගාමොති ඛො, හික්ඛෙව, ඡන්තෙනං අප්ඤ්ඤාතිකානං ආයතනානං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.238) වචනතො සුඤ්ඤාගාමො වීය දට්ඨබ්බාති. අන්තපානසහිතන්ති ගහිතෙ සුඤ්ඤාගාමෙ යං යදෙව භාජනං පරාමසීයති, තං තං රිත්තකංයෙව පරාමසීයති, එවං ධූවාදිභාවෙන ගහිතාති යොනිසො උපපරික්ඛියමානාති රිත්තකානෙව එතාති දිස්සන්තිති. තෙනාහ “ධූවසුභසුඛත්තභාවවිරහිතත්තා”ති. වක්ඛාදිද්වාරෙසු අභිජ්ඣාදොමනස්සුප්පාදකභාවෙන රුපාදීනි වක්ඛාදීනං අභිසාතකානීති චුත්තාති. අභිසුසුමාරපක්ඛිකුක්කුරසිඬගාලමක්කටා ඡ පාණකා. විසමබ්ලාකාසගාමසුසානවනාති තෙසං ගොවරා. තත්ථ විසමාදිඅප්ඤ්ඤාසයෙහි වක්ඛාදීහි විසමභාවබ්ලාකාසගාමසුසානසන්තිස්සිතසදිසුපාදින්තධම්මවනභාවෙහි අභිරම්භත්තා රුපාදීනං විසමාදිසදිසතා යොජෙනබ්බො.

ඉති ආයතනානං විත්ථාරකථාමුඛවණ්ණනා.

ධාතුචිත්ථාරකථාවණ්ණනා

517. වක්ඛුස්ස විඤ්ඤාණන්ති වක්ඛුස්ස කාරණභුතස්ස විඤ්ඤාණං. කාමං රුපාලොකමනසිකාරාදයොපි තස්ස විඤ්ඤාණස්ස කාරණා, තෙ පන සාධාරණකාරණං, වක්ඛු අසාධාරණන්ති අසාධාරණකාරණෙනායං නිද්දෙසො යථා හෙරිසද්දො, යවඬිකුරොති. තථා හි වක්ඛු පුග්ගලන්තරාසාධාරණං, නිලාදිසබ්බරුපසාධාරණඤ්චාති සාම්භාවෙන නිද්දිට්ඨං.

විදහතීති එවං එවඤ්ච තයා පවත්තිතබ්බන්ති විනිසුඤ්ජමානං වීය උප්පාදෙතීති අත්ථො. විදහතීති ව ධාත්වත්ථො එව විසිට්ඨො උපසග්ගෙන දීපියතීති විනාපි උපසග්ගෙන ධාතූති එස සද්දො තමත්ථං වදනීති දට්ඨබ්බො. කත්තුකම්මභාවකරණාධිකරණෙසු ව ධාතුසද්දසිද්ධි හොතිති පඤ්චාපි තෙ අත්ථා චුත්තා. ලොකුත්තරා ධාතුයො සංසාරදුක්ඛං න විදහන්ති, අඤ්ඤදත්ථු විධංසෙන්තිති කත්වා “ලොකියා”ති විසෙසිතං. වචන්ථිතාති අවන්ථිතා, අඤ්ඤමඤ්ඤං වා අසංකිණ්ණා. සුවණ්ණරජතාදිධාතුයො සුවණ්ණාදීනං බීජභූතා සෙලාදයො. යථාසම්භවන්ති එත්ථ කෙචි “ලොකියලොකුත්තරාසු ධාතුසු යො යො අත්ථො සම්භවති, තදනුරූප”න්ති අත්ථං වදන්ති, තදයුත්තං “ලොකියා හි ධාතුයො”ති විසෙසෙන්වා චුත්තත්තා. අත්ථවසෙන වෙතං යථාසම්භවග්ගහණං කතං, න ධාතුවසෙන . කාමං පඤ්චපි අත්ථා වක්ඛාදීනං සබ්බෙසං ඉවජිතබ්බා, තථාපි වක්ඛාදීසු යස්ස යස්ස ධම්මස්ස යදා කත්තුවචනිච්ඡා, න තදා කම්මභාවො. යදා පන කම්මවචනිච්ඡා, න තදා කත්තුභාවො. එවං සෙසෙසුපිති යථාසම්භවග්ගහණං. තෙනාහ “ඉති වක්ඛාදීසු”තිආදි.

518. අත්තතො සභාවං ධාරෙන්තිති ධාතුයොති එත්ථාපි ධාතීති ධාතූති පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා ධාරණත්ථො ධා-සද්දොති කත්වා. කත්තුඅත්ථොපි වායං පුරිමෙන අසදිසො විධානධාරණත්ථානං හින්නසභාවත්තා. නිස්සත්තසභාවමත්තධාරණඤ්ච ධාතුසද්දස්ස පධානො අත්ථොති විසුං චුත්තො. ධාතුයො වීය ධාතුයොති එත්ථ සිහසද්දො වීය කෙසරිමිහි නිරුල්භා පුරිසෙ සෙලාවයවෙසු නිරුල්භො ධාතුසද්දො වක්ඛාදීසු උපවරිතොති දට්ඨබ්බො. ඤාණඤ්ච ඤෙයාඤ්ච ඤාණඤෙයානි, තෙසං අවයවා තප්පහෙදභූතා ධාතුයො ඤාණඤෙයාවයවා. තත්ථ ඤාණප්පහෙදො ධම්මධාතුවකදෙසො, ඤෙයාප්පහෙදො අට්ඨාරසාපිති ඤාණඤෙයාවයවමත්තා ධාතුයො

හොන්තිති. අප් වා ඤාණෙන ඤාතබ්බො සභාවො අවිපරිතො ධාතුසද්දෙන වුව්වමානො ඤාණඤ්ඤයො, න දිට්ඨිආදීහි විපරිතග්ගාහකෙහි ඤ්ඤයොති අත්ථො, තස්ස ඤාණඤ්ඤයාස්ස අවයවා වක්ඛාදයො, විසභාගලක්ඛණාවයවෙසු රසාදිසු නිරුල්භො ධාතුසද්දො තාදිසෙසු අඤ්ඤාවයවෙසු වක්ඛාදිසු උපවරිතොති දට්ඨබ්බො. රසාදිසු විය වා වක්ඛාදිසුපි නිරුල්භො ඵව. “නිජ්ජීවමත්තස්සෙතං අධිවචන”න්ති එතෙන නිජ්ජීවමත්තපදත්ථෙ ධාතුසද්දස්ස නිරුල්භතං දස්සෙති. ඡ ධාතුයො එතස්සාති ඡධාතුරො. යො ලොකෙ පුරිසොති ධම්මසමුදායො වුව්වති, සො ඡධාතුරො ඡන්තං පට්ඨිආදිනං නිජ්ජීවමත්තානං සභාවානං සමුදායමත්තො, න එත්ථ ජීවො වා පුරිසො වා අත්ථිති අත්ථො.

519. වක්ඛාදිනං කමො පුබ්බෙ වුත්තොති ඉධෙකෙකස්මිං තිකෙ තිණ්ණං ධාතුනං කමං දස්සෙන්නො ආහ “හෙතුඵලානුපුබ්බවචත්ථානවසෙනා”ති. හෙතුඵලානං අනුපුබ්බවචත්ථානං හෙතුඵලභාවො ඵව, මනොධම්මධාතුනඤ්ච මනොවිඤ්ඤාණස්ස හෙතුභාවො යථාසම්භවං යොජෙතබ්බො. කිරියමනොධාතු මනොවිඤ්ඤාණස්ස උපනිස්සයකොටියා, විජාකමනොධාතු විජාකමනොවිඤ්ඤාණස්ස අනන්තරාදිනාපි, ඉතරස්ස සබ්බාපි උපනිස්සයකොටියා ව, ධම්මධාතු පන වෙදනාදිකා සහජාතා සහජාතාදිනා, අසහජාතා අනන්තරාදිනා, උපනිස්සයෙන, ආරම්මණාදිනා ව මනොවිඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොතිති ද්වාරභූතමනොවසෙන වා. ද්වාරභූතමනොපි හි සුත්තෙසු මනොධාතූති වුව්වතීති තස්සා වා මනොධාතුයා මනොවිඤ්ඤාණස්ස හෙතුභාවො යථාසම්භවං යොජෙතබ්බො. තත්ථ හෙතුති පච්චයො අධිජ්ජෙතො, ඵලන්ති පච්චයුජ්ජන්තන්ති ආහ “වක්ඛුධාතු”තිආදි.

520. සබ්බාසං වසෙනාති යථාචුත්තානං ආභාධාතුආදිනං පඤ්චතිංසාය ධාතුනං වසෙන. අපරමත්ථසභාවස්ස පරමත්ථසභාවෙසු න කදාපි අන්තොගධතා අත්ථිති ආහ “සභාවකො විජ්ජමානාන”න්ති.

වන්දාභාසුරියාභාදිකා වණ්ණනිභා ඵවාති ආහ “රූපධාතුයෙව හි ආභාධාතු”ති. රූපාදිපට්ඨිඛ්ඛාති රාගවත්ථුභාවෙන ගහෙතබ්බාකාරො සුභනිමිත්තන්ති කත්වා “රූපාදයො ඵවා”ති අවත්වා පට්ඨිඛ්ඛවචනං වුත්තං. අසනිපි රාගවත්ථුභාවෙ කුසලවිජාකාරම්මණං සුභධාතූති දුතියො විකප්පො වුත්තො. සෙසාති මනොවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයුත්තා. ධාතුද්වයනිරොධමත්තන්ති මනොවිඤ්ඤාණධාතුනං නිරොධමත්තං චතුත්ථාරූප්පචිත්තූප්පාදනිරොධභාවතො. තදඤ්ඤවිඤ්ඤාණනිරොධො විය හි විඤ්ඤාණධාතුමනොධාතුනං නිරොධො සමාපත්තිබලසිද්ධොති කත්වා ධාතුද්වයග්ගණං.

“ධම්මධාතුමත්ත”න්ති ඉදං කාමධාතුයා ධම්මධාතූපරියාපන්නන්තා වුත්තං. කාමපට්ඨිසංයුත්තොති කාමරාගසම්පයුත්තො, ආරම්මණකරණෙන වා කාමගුණොපසංහිතො. යං එතස්මිං අන්තරෙති යෙ එතස්මිං අවිච්චරනිමිත්තවසවත්තිපරිච්ඡින්නෙ ඕකාසෙ. ඕගාල්භා හුත්වා අධොභාගෙ ව ඕකාසෙ චරන්තිති එත්ථාවචරා. අඤ්ඤත්ථ චරන්තාපි යථාචුත්තෙ ඵව යානෙ පරියාපන්නාති එත්ථ පරියාපන්නා.

නෙක්ඛම්මධාතු ධම්මධාතු ඵව විතක්කපක්ඛෙ. සබ්බෙපි කුසලා ධම්මාති දානමයපුඤ්ඤකිරියතො, සීලමයපුඤ්ඤකිරියතො, පබ්බජ්ජතො ව පට්ඨාය යාව අග්ගමග්ගාධිගමා පවත්තා සබ්බෙපි අනවජ්ජධම්මා. විහිංසාධාතු චෙතනා, පරවිභෙදනවිජන්දො වා. අවිහිංසා කරුණා.

හීනාති හීළිතා. පණ්ණාති සම්භාවිතා. “නාතිහීළිතා නාතිසම්භාවිතා මජ්ඣිමා”ති ඛන්ධනිද්දෙසෙ ආගතා හීනදුක්ඛතො ඵව නීහරිත්වා මජ්ඣිමා ධාතු වුත්තාති වෙදිතබ්බො. උභොපීති ධම්මධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුයො.

විඤ්ඤාණධාතු යදිපි ඡවිඤ්ඤාණධාතූවසෙන විහත්තා, තථාපි විඤ්ඤාණධාතූග්ගණෙන තස්ස පුරෙවාරිකපච්ඡාදාරිකත්තා මනොධාතු ගහිතාව හොතිති ආහ “විඤ්ඤාණධාතු වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිසත්තවිඤ්ඤාණධාතු සඬ්ඛෙපොයෙවා”ති. අනෙකෙසං වක්ඛුධාතුආදිනං, තාසු ව එකෙකිස්සා නානාජපකාරතාය නානාධාතුනං වසෙන අනෙකධාතු නානාධාතු ලොකො වුත්තොති ආහ “අට්ඨාරසධාතූප්පහෙදමත්තමෙවා”ති.

521. වක්ඛුසොතසානජීවහාකායමනොධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුහෙදෙනාති බහුසු පොත්ථකෙසු ලිඛිතං, කෙසුපි “වක්ඛුසොතසානජීවහාකායමනොධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුහෙදෙනා”ති. තත්ථ න වක්ඛාදිනං කෙවලෙන ධාතුසද්දෙන සම්බන්ධො අධිජ්ජෙතො විජානනසභාවස්ස පහෙදවචනතො. විඤ්ඤාණධාතුසද්දෙන ව සම්බන්ධෙ කරියමානෙ ද්වෙ මනොගහණාති න කාතබ්බාති. න හි ද්වෙ මනොවිඤ්ඤාණධාතුයො සන්ති. අන්තරා වා මනොධාතුගහණං අකත්වා “වක්ඛු...පෙ.... කායමනොවිඤ්ඤාණධාතුමනොධාතු”ති වත්තබ්බං අතුලායොගෙ ද්වන්ද්වසමාසභාවතො. අයං පනෙත්ථ පායො සියා “වක්ඛු...පෙ.... කායවිඤ්ඤාණමනොධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුහෙදෙනා”ති. තස්ස විඤ්ඤාණස්ස යෙභුයොන අත්තවාදිතො තස්ස එකමෙකස්ස අත්තස්ස අද්වයනං, නිව්චත්තඤ්ච පවෙදෙන්තිති අනෙකතානිව්චතාපකාසනං තෙසං ජීවසඤ්ඤාසමුභනනාය හොති. ඛන්ධායතනදෙසනා සඬ්ඛෙපදෙසනා, ඉන්ද්‍රියදෙසනා විත්ථාරදෙසනා, තදුහයං අපෙක්ඛිත්වා අයං අනනිසඬ්ඛෙපවිත්ථාරා ධාතුදෙසනා. අහිධම්මෙ වා සුත්තන්තභාජනියෙ (විභ. 172 ආදයො) වුත්තා ධාතුදෙසනා අනිසඬ්ඛෙපදෙසනා, ආභාධාතුආදිනං

ජනතාඥ්භි විඤ්ඤාණධාතුනං එකප්ඤ්ඤං අනෙකානන්තරපච්චයාභාවතො එකප්ඤ්ඤං උප්පත්තිඅභාවො විය අඤ්ඤමඤ්ඤානන්තරපච්චයතාභාවතො අනන්තරුප්පත්තිපි නත්ථි. යදි සියා, ජළාරම්මණසන්තිධානෙ මනසිකාරමන්තරෙතාපි ජළාරම්මණුපලද්ධි සියා, න ව භොති, තස්මා දස්සනාදිඅනන්තරං සචනාදිනං අභාවො විය මනොවිඤ්ඤාණධාතානන්තරං න දස්සනාදිති, න ව දස්සනාදිඅනන්තරං මනොවිඤ්ඤාණධාතු භොති. තත්ථ භවධිගස්ස, දස්සනාදිනඤ්ඤ භින්නාරම්මණතාය මනොවිඤ්ඤාණධාතානන්තරං දස්සනාදිති, දස්සනාදිනං අනන්තරඤ්ඤ සචනාදිති න උප්පජ්ජන්තිති යුත්තමෙතං. දස්සනාදිනං, පන සන්තිරමණස්ස ව අභින්නවිසයතාය දස්සනාදිඅනන්තරං න මනොවිඤ්ඤාණදාතු භොතිති අයුත්තන්ති ? නයිදමෙවං නියතානියතවිසයානං භින්නවිසයභාවුප්පත්තිතො. යදි ව දස්සනාදිඅනන්තරං කාවි විඤ්ඤාණධාතු උප්පජ්ජෙයා, සාපි දස්සනාදිථ්වාරතාය දස්සනාදිවිඤ්ඤාණධාතු එව සියා, න මනොවිඤ්ඤාණධාතු, තතො ව දස්සනාදිකිච්චවිධුරං චිත්තනං මනනන්ති මනොථ්වාරප්පචත්තානං මනනකිච්චාපරිච්චාගො විය දස්සනවිඤ්ඤාණධාතුයා දස්සනකිච්චාපරිච්චාගො ආපජ්ජති. තථා තදනන්තරස්සාති සබ්බායපි දස්සනවිඤ්ඤාණභාවතො ව විඤ්ඤාණකායා න භවෙය්‍යං.

යථා පන මනෝවිඤ්ඤාණධාතෘනන්තරං මනෝධාතු, තතො චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනි, එවං දස්සනවිඤ්ඤාණධාතෘනන්තරං මනෝධාතු, තතො සොතවිඤ්ඤාණාදීනි භොන්තීති වෙ? න, මනෝධාතුයා දස්සනධාතුභාවජපසඨගතො. යථා හි මනසො නිබ්බිසෙසාවත්ථා මනනමත්තතාය මනෝධාතු, එවං දස්සනස්ස නිබ්බිසෙසාවත්ථා දස්සනමත්තතාය දස්සනධාතු සියා. තඤ්ච චක්ඛුවිඤ්ඤාණං රූපවිසයන්ති සද්දාදිවිසයාභොගාභාවතො සවනවිඤ්ඤාණාදීනං අසම්භවො. තතො ච රූපාරම්මණපසුතමෙව විඤ්ඤාණං සියා මනෝවිඤ්ඤාණානං විය දස්සනවිඤ්ඤාණාදීනං සමානවත්ථුභාවජපසඨගතො, අඤ්ඤවත්ථුසන්තිස්සිතඤ්ච විඤ්ඤාණං න සියා, න වෙනං යුත්තං. තස්මා සුඛදුක්ඛානං විය උපෙක්ඛා චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනං, මනෝවිඤ්ඤාණස්ස ච බාවධායිකා මනෝධාතු දට්ඨබ්බා, න වස්සා උපෙක්ඛාය විය අදුක්ඛමසුඛතා අදස්සනාදිඅමනනතා, අත ඛො මනනකිව්චාවිසෙසතො මනෝවිඤ්ඤාණසභාගතා. මනො හි භදයවත්ථුමිති චත්තමානො අඤ්ඤවත්ථුසන්තිස්සිතානං විඤ්ඤාණානං වියයං දස්සෙත්ථා නිවත්තමානො අග්ගි විය උසුමමත්තෙ මනනමත්තෙ යත්ථා නිවත්තති, අඤ්ඤවත්ථුසන්තිස්සිතවිඤ්ඤාණනිරොධෙ ච උට්ඨගන්තො අග්ගි විය උසුමමත්තෙ උට්ඨගති. පච්චයානුරූපපවත්තිකානි ච මනනමත්තානි මනෝවිඤ්ඤාණධාතුයා අන්තානි භොන්ති. පටිසසඤ්ඤාසභගතානඤ්චි පඤ්චන්තං විඤ්ඤාණානං ඉන්ද්‍රියාරම්මනපටිඝාතජතාය අභිනිපාතමත්තකිව්චං, මනනලක්ඛණන්ද්‍රියසමුප්පන්නස්ස ච මනෝවිඤ්ඤාණස්ස විසයවිචිත්තනාසම්භුතතාය තදනුරූපාවිත්තනා. තස්මා අභිනිපාතජපච්චයපටිඝට්ඨානානිසංසබ්බලෙන භවඨගලක්ඛණං චිත්තං චලනාවත්ථං හුත්ථා නිවත්තමානං චිත්තනාවිසෙසවිරහතො අභිනිපාතානුගුණං චිත්තනාවසානං මනනමත්තං උජ්ජාදෙති.

දස්සනාදිපි අභිනිපාතමත්තං දුතියං බණං අනතිවත්තමානං අත්තානුගුණං චිත්තනාමනනසමඤ්ඤාවිරහතො දස්සනාදිඅභිනිපාතවිසෙසවිචිත්තං චිත්තභාවාදීනා සමානං චිත්තනාදිමනනමත්තං අඤ්ඤවත්ථුස්මිති නිබ්බත්තෙති, තස්මා චත්ථුකිව්චෙති තං මනෝවිඤ්ඤාණකායසඨගහිතාපි මනෝධාතු මනොද්වාරනික්ඛමපවෙසභුතා ආරම්මණන්තරෙ ද්වාරන්තරමනසිකාරතබ්බිසයසම්පටිච්ඡනභාවෙන පඤ්චන්තං විඤ්ඤාණධාතුනං යථාක්කමං පුරෙවරා, අනුවරාති ච චුත්තා. සා පනායං සතිපි විඤ්ඤාණභාවෙ මනසො සම්භූය විසිට්ඨමනනකිව්චාභාවතො ධාතුභාවසාමඤ්ඤෙන මනෝමත්තා ධාතු මනෝධාතුති වුච්චති.

යථාචුත්තෙනෙව ච හෙතුනා මත්ත-සද්දලොපං කත්ථා විඤ්ඤාණට්ඨයොගතො මනෝමත්තං විඤ්ඤාණන්ති මනෝවිඤ්ඤාණකායසඨගහොපි වස්සා යුජ්ජති එව. අඤ්ඤවිඤ්ඤාණෙහි පන ද්වාරාරම්මණෙහි ච විසෙසනත්ථං “මනෝධාතු”ති චුත්තාති. මනෝවිඤ්ඤාණධාතුති පන විඤ්ඤාණධාතුවිසෙසනං මනොගහණං. ධාතුවිසෙසනත්ථෙව ච මනෝවිඤ්ඤාණග්ගහණෙ විඤ්ඤාණවිසෙසනං ද්වාරභුතමනොදස්සනමෙවාති ද්වාරසමඤ්ඤාරහන්තා න මනෝධාතුති වුච්චති. තඤ්ච මනොද්වාරන්තොගධං, න ච දස්සනාදිපුරෙවරානුවරන්ති මනසො විඤ්ඤාණධාතු, මනසො විඤ්ඤාණන්ති ච මනොද්වාරසමඤ්ඤාරහං, සවිසෙසඤ්ච තස්ස මනනකිව්චං, විඤ්ඤාණකිව්චඤ්චාති මත්තසද්දස්ස ලොපමත්තරෙන “මනෝවිඤ්ඤාණ”න්ති, නිජ්ජීවභාවච්චාවනත්ථං “මනෝවිඤ්ඤාණධාතු”ති ච වුච්චති.

සල්ලමිච සුලමිච තිවිධදුක්ඛතාසමායොගතො දට්ඨබ්බො. වෙදනාසල්ලසුලයොගාති
වෙදනාසඨිධාතසල්ලසුලයොගතො. ආතුරා වියාති තෙන ආතුරිභුතා පුග්ගලා විය. ආසායෙව දුක්ඛං ආසාදුක්ඛං, ආසාවිසානං දුක්ඛං වා. සඤ්ඤා හි අසුභාදිකම්පි සුභාදිතො සජ්ජානන්ති ආසං, තස්සා ච විසානං ආසිසිතසුභාදිඅසිද්ධියා ජනෙතීති. වනම්ගො තිණපුරිසං පුරිසොති ගණ්හන්තො අයථාභූවිචිතීත්තග්ගහකො, තථා සඤ්ඤාපීති ආහ “වනම්ගො වියා”ති. කම්මපධානා සඨිබාරාති “පටිසන්ධියං පක්ඛිපනතො”තිආදි චුත්තං. ජාතිදුක්ඛානුබන්ධතොති අත්තනා නිබ්බත්තියමානෙන ජාතිදුක්ඛෙන අනුබන්ධතා. භවපච්චයා ජාති හි ජාතිදුක්ඛන්ති. පදුමං විය දිස්සමානං බුරුවක්කං විය රූපමිපි ඉත්ථිආදිභාවෙන දිස්සමානං නානාවිධුපද්දවං ජනෙති. සබ්බෙ අනත්ථා රාගාදයො, ජාතිආදයො ච විසයභුතා, අනුපසන්නා, සජ්ජපිභයා වාති. තජ්ජපිපක්ඛභුතන්තා අසඨිකතා ධාතු අමතාදිතො දට්ඨබ්බා.

වචන්ථානාභාවො “ඉදමෙව ඉමස්ස ආරම්මණ”න්ති නියමාභාවො, තෙන යථා අරඤ්ඤමක්කටො කෙනචි අනිවාරිතො ගහිතං එකං රුක්ඛසාධං මුඤ්චිත්ථා අඤ්ඤං ගණ්හාති, තමපි මුඤ්චිත්ථා අඤ්ඤන්ති කත්ථවි අනවට්ඨිතො පරිබ්භමති, එවං ගහිතං එකං ආරම්මණං මුඤ්චිත්ථා අඤ්ඤං, තමපි මුඤ්චිත්ථා අඤ්ඤන්ති අනවට්ඨිතතා, ආරම්මණං අග්ගහෙත්ථා පවත්තිතුං අසමත්ථතා ච මක්කටසමානතාති දස්සෙති. අට්ඨිවෙධවිද්ධොපි උජ්ජපථං අනුගච්චිත්තො දුට්ඨස්සො අස්සබ්චකො. යත්ථකාමනිපාතිතොති යත්ථ කත්ථවි ඉච්ඡිතාරම්මණෙ නිපාතිභාවතො. නානාවෙසධාරි රඨගනටො.

ආයතනදාතුනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පන්තරසමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

16. ඉන්ද්‍රිය සම්ප්‍රතිපත්ති දේශපාලනිකයා

ඉන්ද්‍රිය වික්ෂාමකරණය

525. බාවිසිනි ගණනපරිච්ඡේදය. ඉන්ද්‍රියානි පරිච්ඡන්තධම්මනිදස්සනං. චක්ඛුන්ද්‍රියන්තිආදි තෙසං සරූපදස්සනං. තත්ථ චක්ඛුද්වාරෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙති චක්ඛුද්වාරභාවෙ තංද්වාරිකෙහි අත්තනො ඉන්ද්‍රභාවං පරමිස්සරභාවං කාරයති චක්ඛුන්ද්‍රියං. තස්මිනි තෙ රූපග්ගහණෙ අත්තනං අනුවත්තෙති, තෙ ච තං අනුවත්තන්ති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. තස්මා සොතසානජිවහාකායද්වාරෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙති. කායින්ද්‍රියං. විජානනලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙති මනින්ද්‍රියං. ඉන්ද්‍රිභාවලක්ඛණෙ, පරිසභාවලක්ඛණෙ, අනුපාලනලක්ඛණෙ, සුඛලක්ඛණෙ, දුක්ඛලක්ඛණෙ, සොමනස්සලක්ඛණෙ, දොමනස්සලක්ඛණෙ, උපෙක්ඛාලක්ඛණෙ, අධිමොක්ඛලක්ඛණෙ, පග්ගහලක්ඛණෙ, උපට්ඨානලක්ඛණෙ, අවික්ඛෙපලක්ඛණෙ, දස්සනලක්ඛණෙ, අනඤ්ඤාතං ඤස්සාමිති පවත්ත ජානනලක්ඛණෙ, ඤාතානං එව ධම්මානං පුන ආජානනෙ අඤ්ඤාතාවිභාවෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙති අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියං.

විජානියාති විජානෙය්‍ය. භූමිතො වාති ච-සද්දො අවුත්තසම්පිපණ්ඩනත්ථො, තෙන තාවත්ථං සඬගණ්හාති, තං පන තාවත්ථං පරතො චණ්ණසිස්සාම. අසම්මසනුපගානම්පි අත්ථිභාවතො දට්ඨබ්බතා ඉධ න ගතිතා.

පුබ්බභාගෙහි අරියමග්ගතො පුබ්බභාගෙ. අනඤ්ඤාතන්ති න අඤ්ඤාතං න අධිගතං. නිව්චතාය නත්ථි එතස්ස මතං භඩ්ගො, න චා එතස්මිං අධිගතෙ මරණන්ති අමතං, පජ්ජිතබ්බතො පදඤ්චාති අමතපදං නිබ්බානං. “එවං පටිපන්නස්ස උප්පජ්ජනතො”ති එතෙන පුබ්බභාගවසෙනෙතං ඉන්ද්‍රියං එවං වොහරියති දස්සෙති. ආජානනතොති පට්ඨමග්ගෙන දිට්ඨමරියදං අනතික්කම්ත්ථා ජානනතො. යෙන තංසමඬ්ඨිපුග්ගලො, තංසම්පයුත්තධම්මා චා අඤ්ඤාතාවිතො භොන්ති, සො අඤ්ඤාතාවිභාවො පරිනිට්ඨිතකිව්චජානනඛණාසවස්ස භාවභූතො හුත්වා උප්පත්තිතො “ඛණාසවස්ස උප්පජ්ජනතො”ති වුත්තං.

ලිඬගෙහි ගමෙති ඤාපෙතිති ලිඬගං, ලිඬගියති චා එතෙනාති ලිඬගං. කිං ලිඬගෙති, කිං චා ලිඬගියති? ඉන්ද්‍රං, ඉන්ද්‍රො වා. ඉන්ද්‍රස්ස ලිඬග ඉන්ද්‍රලිඬගං, ඉන්ද්‍රලිඬගස්ස අත්ථො තංසභාවො ඉන්ද්‍රලිඬගට්ඨො, ඉන්ද්‍රලිඬගමෙව චා ඉන්ද්‍රියසද්දස්ස අත්ථොති ඉන්ද්‍රලිඬගට්ඨො. සජ්ජිතං උප්පාදිතන්ති සිට්ඨං, ඉන්ද්‍රෙන සිට්ඨං ඉන්ද්‍රසිට්ඨං. පුට්ඨං සෙවිතං. කම්මසඬ්ඨාතස්ස ඉන්ද්‍රස්ස ලිඬගාති, තෙන ච සිට්ඨානීති කම්මජානෙව යොජෙතබ්බාති, න අඤ්ඤාති, තෙ ච ද්වෙ අත්ථා කම්මෙ එව යොජෙතබ්බා, ඉතරෙ ච භගවති එවාති ආහ “යථායොග”න්ති. තෙනාති භගවතො, කම්මස්ස ච ඉන්ද්‍රත්තා. එත්ථාති එතෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු. උල්ලිඬගෙන්ති ඤාපෙන්ති පකාසෙන්ති එලසම්පත්තිවිපත්තිති කාරණසම්පත්තිවිපත්තිඅවබෝධතො. “සො තං නිමිත්තං ආසෙවති”තිආදියු (අ. නි. 9.35) ගොවරකරණම්පි ආසෙවනා වුත්තාති ආහ “කානිචි ගොවරාසෙවනායා”ති. තත්ථ සබ්බෙසං ගොවරිකාතබ්බත්තෙපි “කානිචි”ති වචනං අවිපස්සිතබ්බානං බහුලං මනසිකරණෙන අනාසෙවනීයත්තා. පච්චවෙක්ඛනාමත්තමෙව හි තෙසු භොතිති. “තස්ස තං මග්ගං ආසෙවතො”තිආදියු (අ. නි. 4.170) භාවනා ආසෙවනාති වුත්තාති භාවෙතබ්බාති සද්ධාදීනි සන්ධායාහ “කානිචි භාවනාසෙවනායා”ති.

ආධිපච්චං ඉන්ද්‍රියපච්චයභාවො. අසනිපි ච ඉන්ද්‍රියපච්චයභාවෙ ඉන්ද්‍රිපුරිසින්ද්‍රියානං, අත්තනො අත්තනො පච්චයවසෙන පවත්තමානෙ තංසනිතසන්තානෙ අඤ්ඤාකාරෙන අප්පවත්තමානෙහි ලිඬගාදීහි අනුවත්තනීයභාවෙ ආධිපච්චං. ඉමස්මිං ච අත්ථෙ ඉන්ද්‍රන්ති පරමිස්සරියං කරොන්තිවිචෙව ඉන්ද්‍රියානි. චක්ඛාදියු දස්සිතෙන නයෙන අඤ්ඤෙසඤ්ච ජීවිතාදීනං තදනුවත්තියු ආධිපච්චං යථාරහං යොජෙතබ්බං.

අමොභොයෙව න විසුං චත්තාරො ධම්මා, තස්මා තස්ස සඬ්ඛාරක්ඛන්ධකථායං විභාවිතාති ලක්ඛණාදීනි තෙසඤ්ච වෙදිතබ්බානීති අධිප්පායො. සෙසානි තත්ථ බන්ධනිද්දෙසෙ ලක්ඛණාදීහි අරූපෙනෙව ආගතානි.

526. සත්තානං අරියභූමිපටිලාභො භගවතො දෙසනාය සාධාරණං, පදානඤ්ච පයොජනන්ති ආහ “අප්ඤ්ඤාතධම්මෙ පරිඤ්ඤායා”තිආදි. අඤ්ඤෙසම්පි ඉන්ද්‍රියානං අත්තභාවපරියාපන්නාය සනිපි අත්තභාවපඤ්ඤාපනාය මූලභාවතො චක්ඛාදීනං සානිසයා අත්තභාවපරියාපන්නාති වුත්තං “අත්තභාවපරියාපන්නාති චක්ඛුන්ද්‍රියාදීනි”ති (විභ. අට්ඨ. 219). අභිධම්මට්ඨකථායං ඉන්ද්‍රිපුරිසින්ද්‍රියානන්තරං ජීවිතින්ද්‍රියදෙසනාක්කමො වුත්තොති ඉධාපි “තතො ජීවිතින්ද්‍රිය”න්ති වුත්තං. තං ඉන්ද්‍රියයමකදෙසනාය (යම. 3.ඉන්ද්‍රියයමක.1 ආදයො) සමෙති. ඉන්ද්‍රියවිභවිගෙ (විභ. 219 ආදයො) පන මනින්ද්‍රියානන්තරං ජීවිතින්ද්‍රියං වුත්තං, තං පුරිමපච්ඡිමානං අප්ඤ්ඤාත්තිකභාවිතං අනුපාලකභාවදිපනත්ථං තෙස මප්ඤ්ඤ වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. යඤ්ච කිඤ්චි වෙදිතං, සබ්බං තං දුක්ඛං. යාච ව දුට්ඨත්තභාවානුපාලකස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස පවත්ති, තාච දුක්ඛභූතානං එතෙසං වෙදිතානං අනිවත්තිති ඤාපනත්ථං, තෙන ච චක්ඛාදීනං දුක්ඛානුබන්ධතාය පරිඤ්ඤෙය්‍යානං ඤාපෙති. පටිපත්තිදස්සනත්ථන්ති පුබ්බභාගපටිපත්තිදස්සනත්ථං. තස්සෙවාති අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියස්සෙව. තතො අනන්තරං භාවෙතබ්බත්තාති භාවනාමග්ගසම්පයුත්තං අඤ්ඤන්ද්‍රියං සන්ධාය වුත්තං. දස්සනාන්තරා හි භාවනාති.

හෙදොති ඉඳ සභාවතො හෙදො අධිප්පෙනො, න භුමිපුග්ගලාදිවසෙනාති ආහ “සෙසානං අහෙදො”ති. නනු ව ජීවිතින්ද්‍රියස්ස අනුපාලනලක්ඛණං සභාවො, තෙනස්ස දුට්ඨස්සාපි අහෙදොති? සච්චමෙතං, තස්ස පන රූපාරූපසභාවකතො හෙදො ගතිතො, න එවං සෙසානං කොචි හෙදො අත්ථීති තෙසං අහෙදොති හෙදාභාවො චුත්තො. නනු චෙත්ථ වෙදනා, පඤ්ඤා ව භිත්තීන්ද්‍රියා චුත්තාති? න, යථා දෙසිතෙසු බාවිසතියා ඉන්ද්‍රියෙසු හෙදාහෙදස්ස අධිප්පෙනත්තා.

527. චක්ඛන්ද්‍රියාදීනං සතිපි පුරෙජාතාදිපච්චයභාවෙ ඉන්ද්‍රියපච්චයභාවෙන සාධෙනබ්බමෙව කිච්චං කිච්චන්ති චුත්තං තස්ස අනඤ්ඤසාධාරණත්තා, ඉන්ද්‍රියකථාය ව අධිකත්තා. අත්තනො තික්ඛමන්දාදිආකාරො අත්තාකාරො, තස්ස අනුචත්තාපනං අත්තාකාරානුචත්තාපනං. තෙනාහ “තික්ඛමන්දාදිසඬ්ඛාතඅත්තාකාරානුචත්තාපන”න්ති. අථ වා තික්ඛමන්දාදිසඬ්ඛාතස්ස ව අත්තාකාරස්ස ව අනුචත්තාපනං තික්ඛ...පෙ.... චත්තාපනං. විසුං අත්තාකාරග්ගහණෙන චෙත්ථ රූපාවභාසනාදිකස්ස සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. චක්ඛන්ද්‍රියස්ස හි රූපාභිභ්‍යන්තරයොග්‍යතාසඬ්ඛාතෙ රූපාවභාසනසාමන්ථියෙ අසති න කදාපිපි චක්ඛවිඤ්ඤාණස්ස දස්සනකිච්චං සම්භවති. එස නයො සොතින්ද්‍රියාදීසුපි. පුබ්බඬ්ගමභාවෙන මනින්ද්‍රියස්ස වසාවත්තාපනං හොති, න අඤ්ඤෙසං. තංසම්පයුත්තානිපි හි ඉන්ද්‍රියානි තබ්බසෙනෙව හුත්වා අත්තනො අත්තනො ඉන්ද්‍රියකිච්චං සාධෙත්ති චෙතසිකභාවතො, න තෙසං වසෙන මනින්ද්‍රියං. අයඤ්ඤිස්ස පුබ්බඬ්ගමතො. සබ්බත්ථ ව ඉන්ද්‍රියපච්චයභාවෙන සාධෙනබ්බත්ති අධිකාරො අනුචත්තානීති දට්ඨබ්බො. සතිපි අනුප්පාදනෙ, අනුපත්ථම්භනෙ ව තප්පච්චයානං තප්පචත්තනෙ නිමිත්තභාවො අනුචිධානං.

ජාදෙත්වා ඵරිත්වා උප්පජ්ජමානා සුඛදුක්ඛවෙදනා සහජාතධම්මෙ අභිභවිත්වා අප්පොත්ථරිත්වා සයමෙව පාකටා හොති, සහජාතධම්මා ව තස්සා වසෙන සුඛදුක්ඛබාවප්පතා විය හොත්තිති ආහ “යථාසකං ඔළාරිකාකාරානුපාපන”න්ති. අසන්තස්ස, අපඤ්ඤාස්ස අකුසලතබ්බපාකාදිසම්පයුත්තස්ස යථාරහං මජ්ඣන්තාකාරානුපාපනං යොජෙතබ්බං. සමානජාතියෙහි වා සුඛදුක්ඛෙහි සන්තප්ඤ්ඤාකාරානුපාපනං දට්ඨබ්බං. පටිපක්ඛාභිභවනන්ති අස්සද්ධියාදිපටිපක්ඛාභිභවනං. පසන්තාකාරාදාති පසන්තපග්ගතිඋපට්ඨිතසමාභිතදස්සනාකාරානුපාපනං යථාක්කමං සද්ධාදීනං. බ්‍යාපාදාදීති ආදි-සද්දෙන උද්ධමිභාගියසංයොජනානි ගතිතානි. මග්ගසම්පයුත්තස්සෙව ව අඤ්ඤින්ද්‍රියස්ස කිච්චං දස්සිතං. තෙනෙව ව ඵලසම්පයුත්තස්ස තංතංසංයොජනප්පටිපස්සද්ධිපහනකිච්චතා දස්සිතා හොතිති. කතසබ්බකිච්චස්ස අඤ්ඤාතාවන්ද්‍රියං අඤ්ඤස්ස කාතබ්බස්ස අභාවා අමතාභිමුඛමෙව තබ්බාවපච්චයො ව හොති, න ඉතරානි විය කිච්චන්තරපසුතං. තෙනාහ “අමතාභිමුඛාවපච්චයතා වා”ති.

528. භූමිතො විනිච්ඡයො උත්තානත්ථො එව. එත්ථාහ – කස්මා පන එත්තකෙනෙව ඉන්ද්‍රියානි චුත්තානි, එතානි එව ව චුත්තානි? ආධිපච්චට්ඨවසෙන, ආධිපච්චං නාම ඉස්සරියන්ති චුත්තමෙවෙන. තයිදං ආධිපච්චං අත්තනො අත්තනො කිච්චෙ, ඵලෙ වාති අඤ්ඤෙසම්පි සභාවධම්මානං කස්මා න ලබ්භති? පච්චයාධිතචුත්තකා හි පච්චයුප්පත්තානි සියා ඵලහෙතුධම්මෙසු අනුචත්තනානුචත්තනීයතානි? සච්චමෙතං, තථාපි අත්ථී තෙසං විසෙසො. ස්වායං “චක්ඛවිඤ්ඤාණාදිප්පත්තියඤ්ඤි චක්ඛාදීනං සිද්ධමාධිපච්ච”න්තිආදීනා (විභ. අට්ඨ. 219) අට්ඨකථායං දස්සිතොයෙව. අපිච බන්ධපඤ්ඤවකෙ යායං සන්තපඤ්ඤන්ති, තස්සා විසෙසනිස්සයො “ඡ අප්ඤ්ඤාතිකානි ආයතනානි”ති තානි තාව ආධිපච්චත්තං උපාදාය “චක්ඛන්ද්‍රියං...පෙ....මනින්ද්‍රිය”න්තිආදීනො (විභ. 219) චුත්තානි. ස්වායං අත්තභාවො ඉමෙසං වසෙන “ඉත්ථී පුරිසො”ති සමඤ්ඤං ලභතිති දස්සනත්ථං භාවද්ධයං. තයිමෙ උපාදින්නධම්මා යෙන ධම්මෙන පවත්තන්ති, අයං සො ධම්මො තෙසං ධීතිහෙතුති දස්සනත්ථං ජීවිතින්ද්‍රියං. ස්වායං සන්තපඤ්ඤාතො ධම්මපුඤ්ඤො පබන්ධවසෙන පවත්තමානො ඉමාහි වෙදනාහි සංකිලිස්සතිති දස්සනත්ථං වෙදනාපඤ්ඤකං. තතො විසුද්ධිකාමානං වොදානසම්භාරදස්සනත්ථං සද්ධාදිපඤ්ඤකං. සම්භවවොදානසම්භාරා ඉමෙහි විසුප්පන්ති, විසුද්ධිප්පත්තා නිට්ඨිතකිච්චාව හොත්තිති දස්සනත්ථං අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියාදීනි තිණි චුත්තානි. සබ්බත්ථ “ආධිපච්චත්තං උපාදායා”ති පදං යොජෙතබ්බං. එත්තාවතා අධිප්පෙනත්ථසිද්ධිති අඤ්ඤෙසං අග්ගහණං.

අථ වා පවත්තිනිවත්තිනං නිස්සරාදිදස්සනත්තම්පි එතානියෙව චුත්තානි. පවත්තියා හි විසෙසතො මූලනිස්සයභූතානි ඡ අප්ඤ්ඤාතිකායතනානි. යථාහ “ඡසු ලොකො සමුප්පන්නො”තිආදි (සු. නි. 171). තස්ස උප්පත්ති ඉත්ථිපුරිසින්ද්‍රියෙහි විසභාගවත්ථුසරාගනිමිත්තෙහි යෙහුයොන සන්තකායස්ස අභිනිබ්බන්ති. චුත්තඤ්ඤෙන “තිණ්ණං බො, මහාරූප, සන්තිපාතා ගබ්භස්ස අවක්කන්ති හොති මාතා ව උතුනි හොති, ගන්ධබ්බො ව පච්චුපට්ඨිතො හොති, මාතාපිතරො ව සන්තිපතිතා හොත්ති”තිආදි (ම. නි. 1.408; මි. ප. 4.1.6). අට්ඨානං ජීවිතින්ද්‍රියෙන තෙන අනුපාලෙනබ්බතො. තෙනාහ “ආයු ධීති යපනා යාපනා”තිආදි (ධ. ස. 19). උපහොගො වෙදනාහි. වෙදනාවසෙන හි ඉට්ඨාදිසබ්බවිසයුපහොගො. යථාහ “වෙදයති වෙදයතිති බො, භික්ඛවෙ, තස්මා වෙදනානි චූච්චති”ති (ම. නි. 1.450). එවං පවත්තියා නිස්සයසමුප්පාදට්ඨිතසම්භොගදස්සනත්තං චක්ඛන්ද්‍රියං යාව උපෙක්ඛන්ද්‍රියන්ති චුද්දසින්ද්‍රියානි දෙසිතානි. යථා වෙතානි පවත්තියා, එවං ඉතරානි නිවත්තියා. විචට්ඨසන්තිස්සිතෙන හි නිබ්බන්තිතානි සද්ධාදීනි පඤ්චන්ද්‍රියානි නිවත්තියා නිස්සයො. උප්පාදො අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියෙන තස්ස නිවත්තිවසෙන පඨමං උප්පජ්ජනතො. අට්ඨානං අඤ්ඤින්ද්‍රියෙන, උපහොගො අඤ්ඤාතාවන්ද්‍රියෙන අග්ගඵලසමුපහොගතො. බිණාසවාහි විසච්චතාය නිබ්බුතිසුඛං පරිභුප්පන්ති. එවම්පි එතානි එව ඉන්ද්‍රියානි දෙසිතානි. එත්තාවතා යථාධිප්පෙනත්ථසිද්ධිතො අඤ්ඤෙසං අග්ගහණං. ඉමිනාව තෙසං දෙසනාක්කමොපි සංවණ්ණිතොති වෙදිතබ්බොති.

ඉන්ද්‍රියනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

529. අරියසද්දෙන විසෙසනං අකත්වා කෙවලං සම්මන්ත්‍රණය උද්ධමානිති අරියසම්මානි ඵ්වාති දස්සෙත්තො “සම්මානිති වත්තාරි අරියසම්මානි”ති ආද. සමාඤ්ඤාපොතනා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨති, විසෙසත්ථිනා ව විසෙසො අනුපයුජ්ජිතබ්බොති. අරියසම්මානි වා විවාරිතෙසු ඉතරානිති අත්ථනො විවාරිතානෙව හොන්තිති විපස්සනාය ව භූමිභූතාති, අරියසම්මානෙවාති ව කත්වා “සම්මානි”ති උද්ධමත්ථාපි “වත්තාරි අරියසම්මානි”ති වුත්තං.

සාසනක්කමොති අරියසම්මානි වුවුවන්ති, අරියසම්මානෙසනා වා. සකලඤ්ඤි සාසනං භගවතො වචනං සම්මන්ත්‍රණිකං නත්ථි පවත්තිතිවත්තිතදුභයහෙතුසන්දස්සනවසෙන පවත්තනො. තස්මා සම්මානි කමති, සිලසමාධිපඤ්ඤාසංඛිතං වා සාසනං එතෙසු කමති, පරිඤ්ඤාදිකිම්බසාධනවසෙන පවත්තති, තස්මා කමති ඵත්ථාති කමො, කිං කමති? සාසනං. සාසනස්ස කමො “සාසනක්කමො”ති සම්මානි සාසනස්සවත්තිට්ඨානාති වුවුවන්ති, තංදෙසනා ව තබ්බොභාරෙනාති.

තථාති තංසභාවා දුක්ඛාදිසභාවා. අවිතථාති අමුසාසභාවා බාධනාදිභාවෙන භූතසභාවා. අනඤ්ඤාති අඤ්ඤාකාරරහිතා අබාධනාදිආකාරවිචිත්තා. දුක්ඛදුක්ඛතාත්තිමිත්තතාහි අධිට්ඨිත්තා පිළිනට්ඨො. සමෙව්ව සම්මානි පව්වයෙහි කතභාවො සංඛිතවට්ඨො. දුක්ඛදුක්ඛතාත්තිමිත්තතාහි පරිදහනං, කිලෙසදාහසමායොගො වා සන්තාපවට්ඨො. ජරාය, මරණෙන වාති ද්වේදා විපරිණාමෙනබ්බතා විපරිණාමවට්ඨො. ඵත්ථ ව පිළිනට්ඨො දුක්ඛස්ස සරසෙනෙව ආවිභවනාකාරො, ඉතරෙ යථාක්කමං සමුදයමග්ගනිරොධදස්සෙනෙහි ආවිභවනාකාරාති අයං චතුත්තම්පි විසෙසො. තනුත්තානිත්තවසෙන බ්‍යාපිත්වා උභතං රාසිකරණං දුක්ඛස්ස නිබ්බන්තනං ආයුහනං ආකාරස්ස බ්‍යාපනත්ථන්තා. ආගච්ඡති සමුදයතොති වා අයං, දුක්ඛං, තස්ස උභතං පවත්තනං ආයුහනං, අයං සරසෙනෙව ආවිභවනාකාරො. නිදදාති දුක්ඛන්ති නිදානං, “ඉදං තං දුක්ඛං”න්ති සම්මන්ත්‍රණපෙත්තං විය සමුට්ඨාපෙත්ති අත්ථො. අයං නිදානවට්ඨො දුක්ඛදස්සෙනෙව ආවිභවනාකාරො. සංසාරදුක්ඛෙන සංයොජනං සංයොගවට්ඨො. මග්ගාධිගමනනිවාරණං පලිබොධවට්ඨො. ඉමෙ ව සංයොගපලිබොධවට්ඨා නිරොධමග්ගදස්සෙනෙහි ආවිභවනාකාරා. නිස්සරන්ති සත්තා ඵත්ථ, සයමෙව වා නිස්සටං විසංයුත්තං සබ්බසංඛිතෙනෙහි සබ්බපටිපට්තිස්සග්ගභාවතොති නිස්සරනං. අයමස්ස සභාවෙන ආවිභවනාකාරො, ඉතරෙ විවෙකාසංඛිතාමතට්ඨා, සමුදයක්ඛරඅපච්චයඅවිනාසිතා වා සමුදයමග්ගදුක්ඛදස්සෙනෙව ආවිභවනාකාරො.

සංසාරතො නිග්ගමනං නිය්‍යානං. අයමස්ස සරසෙන ආවිභවනාකාරො. පරිබොධුපච්ඡේදෙනෙහි නිබ්බානාධිගමොව නිබ්බානනිමිත්තත්තා මග්ගස්ස හෙතුට්ඨො. පඤ්ඤාපට්ඨානත්තා වස්ස නිබ්බානදස්සනං, චතුසම්මාදස්සනං වා දස්සනවට්ඨො. චතුසම්මාදස්සනෙ, කිලෙසදුක්ඛස්සන්තාපවුපසමනෙ ව ආධිපච්චං කරොන්ති මග්ගධම්මා සම්පයුත්තධම්මෙසුති සො මග්ගස්ස ආධිපතෙය්‍යවට්ඨො. විසෙසතො වා ආලම්බනාධිපතිභූතා මග්ගධම්මා හොන්ති “මග්ගාධිපතිනො”ති (ධ. ස. නිකමානිකා 16) වචනතොති සො තෙසං ආකාරො ආධිපතෙය්‍යවට්ඨො. එතෙ හෙතුදස්සනාධිපතෙය්‍යවට්ඨා සමුදයනිරොධදුක්ඛදස්සෙනෙහි ආවිභවනාකාරා. ඵ්වමාදි ආහාති සම්බන්ධො. අභිසම්මයවට්ඨොති අභිසමෙතබ්බවට්ඨො. අභිසම්මයස්ස වා විසයභූතො අත්ථො අභිසම්මයවට්ඨො. අථ වා අභිසම්මයස්ස පවත්තිආකාරො අභිසම්මයවට්ඨො. සො චෙත්ථ අභිසමෙතබ්බෙන පිළිනාදිනා දස්සිතොති දට්ඨබ්බො.

530. කුච්ඡිතං බං දුක්ඛං, ගාර්‍ය්‍යං හුත්වා අසාරන්ති අත්ථො.

“සමාගමො සමෙත”න්තිආදියු කෙවලස්ස ආගමසද්දස්ස, එත-සද්දස්ස ව පයොගෙ සංයොගත්ථස්ස අනුපලබ්භනතො, සං-සද්දස්ස ව සංයොගෙ උපලබ්භනතො “සංයොගං දීපෙති”ති ආහ අන්වයතො, බ්‍යාතිරෙකතො ව තදත්ථපොතකතාසිද්ධිතො. උප්පත්තං උදිතන්ති ඵත්ථාපි එසෙව නයො. අය-සද්දො ගතිඅත්ථෙ සිද්ධො හෙතුසද්දොවිය කාරණං දීපෙති. අත්තතො ඵලනිප්ථාදෙනෙහි අයති පවත්තති, එති වා එතස්මා ඵලන්ති අයොති, සංයොගෙ උප්පත්තිකාරණං සමුදයොති. ඵත්ථ විසුං පයුජ්ජමානාපි උපසග්ගසද්දා සධාතුකං සංයොගත්ථං, උප්පාදත්ථඤ්ච දීපෙත්ති, කිරියාවිසෙසකත්තාති වෙදිතබ්බො.

“අභාවො ඵත්ථ රොධස්සාති නිරොධො”ති එතෙන නිබ්බානස්ස දුක්ඛවිචිත්තභාවං දස්සෙති. සමධිගතෙ තස්මිං තදධිගමනො පුග්ගලස්ස රොධාභාවො පවත්තිසංඛිතස්ස රොධස්ස පටිපක්ඛභූතාය නිවත්තියා අධිගතත්තාති. එතස්මිඤ්ච අත්ථෙ අභාවො එතස්මිං රොධස්සාති නිරොධො ඉච්චෙව පදසමාසො. දුක්ඛාභාවො පනෙත්ථ පුග්ගලස්ස, න නිබ්බානස්සෙව. අනුප්පාදො ඵ්ව නිරොධො අනුප්පාදනිරොධො. ආයතිං භවාදියු අප්පවත්ති, න පන භඩ්ගොති භඩ්ගවාචකං නිරොධසද්දං නිවත්තෙත්වා අනුප්පාදවාචකං ගණ්හාති. එතස්මිං අත්ථෙ කාරණෙ ඵලපථාරං කත්වා නිරොධපච්චයො නිරොධොති වුත්තො.

පටිපදා ව හොති පුග්ගලස්ස දුක්ඛනිරොදප්පත්තියා. නනු ව සා ඵ්ව දුක්ඛනිරොදප්පත්තීති තස්සා ඵ්ව සා පටිපදාති න යුජ්ජතිති? න පුග්ගලාධිගමස්ස පත්තිභාවෙන, යෙහි සො අධිගච්ඡති, තෙසං කාරණභූතානං පටිපදාභාවෙන ව වුත්තත්තා. සච්ඡි කිරියාසච්ඡිකරණධම්මානඤ්ඤි අඤ්ඤත්ථාභාවෙපි පුග්ගලසච්ඡිකිරියාධම්මභාවෙහි නානත්තං කත්වා

නිද්දෙසො කතොති. අප් වා යං දුක්ඛනිරොධප්පත්තියා නිට්ඨානං ඵලං, සයඤ්ච දුක්ඛනිරොධප්පත්තිභූතං, තස්ස අභිසම්මභූතාය දුක්ඛනිරොධප්පත්තියා පටිපදනා දට්ඨබ්බා.

531. බුද්ධාදයො අරියා පටිච්ඡේදානි ඵත්ථ පටිච්චිකාලෙ පවත්තං බුද්ධාදිවොහාරං “අගමා රාජගහං බුද්ධො”ති ආදීසු (සු. නි. 410) විය භාවිතී භූතෙ විය උපචාරොති පුරිමකාලෙපි ආරොපෙත්වා “බුද්ධාදයො”ති වුත්තං. තෙ හි බුද්ධාදයො චතුරි මග්ගෙහි පටිච්ඡේදානිති. තස්මා අරියසම්මානිති වුවුවන්ති ඵත්ථ අරියපටිච්ඡේදානිති සම්මානි අරියසම්මානිති පුරිමපදෙ උත්තරපදලොපො අරියසම්මානිති වුවුවන්ති අත්ථො. තථාගතෙන හි සයං අධිගතත්තා, පච්චේදනත්තා, තතො ඵච ච අඤ්ඤා අධිගමනත්තා තාති තස්ස භොන්තිති. අරියභාවසිද්ධිකොපිති ඵත්ථ අරියසාධකානි සම්මානි අරියසම්මානිති පුබ්බෙ විය උත්තරපදලොපො දට්ඨබ්බො. අරියානි සම්මානිතිපිති ඵත්ථ අවිතථභාවෙන අරණියත්තා අධිගතත්තත්තා අරියානි, අරියසමඤ්ඤා වා අවිසංවාදකෙ අවිතථෙ නිරුජ්ඣා දට්ඨබ්බා.

532. බාධනලක්ඛණන්ති ඵත්ථ දුක්ඛදුක්ඛන්තිමිත්තභාවො, උදයවයපටිපිළිතභාවො වා බාධනං. භවාදීසු ජාතිආදිවසෙන, චක්ඛුරොගාදිවසෙන ච අනෙකදා දුක්ඛස්ස පවත්තනමෙව පුග්ගලස්ස සන්තාපනං, තදස්ස කිච්චං රසොති සන්තාපනරසං. පවත්තිනිවත්තීසු සංසාරවිමොක්ඛෙසු පවත්ති හුත්වා ගස්හතිති පවත්තිපච්චුපට්ඨානං. පහවති ඵත්තස්මා දුක්ඛං නිබ්බන්තති, පුරිමභවෙන පටිච්ඡේදනො සට්ඨො සංයුත්තො හුත්වා පවත්තිති පභාවො. “ඵචම්පි තණ්හානුසයෙ අනුභවෙන, නිබ්බන්තති දුක්ඛමිදං පුනප්පුන”න්ති (ධ. ප. 338; නෙත්ති. 30) ඵචං පුනප්පුනං උප්පාදනං අනුපච්චේදකරණං. භවතිස්සරණනිවාරණං පලිබොධො. තණ්හාබන්ධාදිභාවෙන සබ්බදුක්ඛසන්තතා සන්ති. අච්චුතිරසන්ති අච්චුතිසම්පත්තිකං අවචනකිච්චං වා. කිච්චන්ති ච වචනාභාවං කිච්චම්ච කත්වා පරියායෙන වුත්තං, අවචනඤ්චස්ස සභාවාපරිච්චජනං අවිකාරිතා දට්ඨබ්බා. පඤ්චක්ඛන්ධනිමිත්තසුඤ්ඤාය අවිග්ගහං හුත්වා ගස්හතිති අනිමිත්තපච්චුපට්ඨානං. අනුසයසමුච්ඡින්නෙන සංසාරවාරකතො නිග්ගමනුපායභාවො නියානං. සබ්බකිලෙසානං අනුප්පාදනිරොධනං කිලෙසප්පහනකරණං. තිමිත්තතො, පවත්තතො ච චිත්තස්ස චුට්ඨානං හුත්වා ගස්හතිති චුට්ඨානපච්චුපට්ඨානං.

533. අසුචණ්ණාදි සුචණ්ණාදි විය දිස්සමානං මායානි වත්ථුසම්භවා තස්සා විපරිතතා වුත්තා. උදකං විය දිස්සමානා පන මරිචි උපගතානං තුච්ඡා. වත්ථුමත්තමපි තස්සා න දිස්සතිති විසංවාදිකා වුත්තා. මරිචිමායාඅත්තවිධුරො භාවො තච්ඡාචිපරිතභූතභාවො. අරියඤ්ඤාණස්සානි අරියස්ස අවිතථග්ගාහකස්ස ඤ්ඤාණස්ස, තෙන පටිච්චේදකාණං විය පටිච්චේදකඤ්ඤාණමපි ගහිතං භොති. තෙසං ගොචරභාවො පටිච්චේදනබ්බතා, ආරම්මණභාවො ච දට්ඨබ්බො. අග්ගිලක්ඛණං උණ්හත්තං. තඤ්චි කත්ථචි කට්ඨාදිඋපාදානභවෙදෙ විසංවාදකං, විපරිතං, අභූතං වාකදාවිපි න භොති. “ජාතිධම්මා ජරාධම්මා, අපො මරණධම්මො”ති (අ. නි. 3.39; 5.57) ඵචං වුත්තා ජාතිආදිකා ලොකපකති. එකච්චානං තිරිඡානානං තිරියං දීඝතා, මනුස්සාදිනං උද්ධං දීඝතා, වුද්ධිනිට්ඨං පත්තානං පුන අවිඤ්ඤානිති ඵචමාදිකා ච ලොකපකතිති වදන්ති. තච්ඡාචිපරිතභූතභාවෙසු පටිච්චේදනං තථතා. පට්ඨමො අවිතථතා, මජ්ඣිමො අනඤ්ඤාතතානි අයමෙතෙසං විසෙසො,

දුක්ඛා අඤ්ඤං න බාධක න්ති කස්මා වුත්තං, නනු තණ්හාපි ජාති විය දුක්ඛනිමිත්තතාය බාධකානි? න, බාධකප්පහවභාවෙන විසුං ගහිතත්තා. ඵචම්පි පවත්ති, පවත්තිහෙතු ච අසම්බන්ධතො බොධිතා භොන්ති. අප් වා ජාතිආදීනං විය දුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවො, දුක්ඛදුක්ඛතා ච බාධකතා, න දුක්ඛප්පහවතානි නත්ථි තණ්හාය පහවභාවෙන විසුං ගහිතාය බාධකභාවපසම්භො. තෙනාහ “දුක්ඛා අඤ්ඤං න බාධක”න්ති. බාධකත්තනියාමෙනානි දුක්ඛං බාධකමෙව, දුක්ඛමෙව බාධකන්ති ඵචං ද්විධාපි බාධකත්තාවධාරනෙනානි අත්ථො. බාධකත්තනියාමෙනානි හි බාධකස්ස, බාධකත්තෙ ච නියාමෙන. යනා බාධකත්තස්ස දුක්ඛෙ නියතතා, ඵචං දුක්ඛස්ස ච බාධකත්තෙ නියතතානි.

තං විනා නාඤ්ඤතොති සතිපි අවසෙසකිලෙසඅවසෙසාකුසලසාසවකුසලමූලාවසෙසසාසවකුසලධම්මානං දුක්ඛහෙතුභාවෙ න තණ්හාය විනා තෙසං දුක්ඛහෙතුභාවො අත්ථි, තෙහි පන විනාපි තණ්හාය දුක්ඛහෙතුභාවො අත්ථි කුසලෙහි විනා අකුසලෙහි රූපාවචරාදිකුසලෙහි විනා කාමාවචරාදීහි ච තණ්හාය දුක්ඛනිබ්බන්තකත්තා. සන්තභාවස්ස, සන්තභාවෙ වා නියාමො සන්තභාවනියාමො, තෙන සන්තභාවනියාමෙන. තච්ඡනියානභාවත්තානි ද්විධාපි නියාමෙන තච්ඡො නියානභාවො ඵත්තස්ස, න මිච්ඡාමග්ගස්ස විය විපරිතතාය, න ලොකීයමග්ගස්ස විය වා අනෙකත්තිකතාය අතච්ඡොති තච්ඡනියානභාවො, මග්ගො, තස්ස භාවො තච්ඡනියානභාවත්තං, තස්මා තච්ඡනියානභාවත්තා. සබ්බත්ථ ද්විධාපි නියාමෙන තච්ඡාචිපරිතභූතභාවො වුත්තොති ආහ “ඉති තච්ඡාචිපල්ලාසා”ති ආදි.

534. සච්චසද්දස්ස සම්භවත්තානං අත්ථානං උද්ධරණං, සම්භවත්තෙ වා අත්ථෙ වත්ථා අධිප්පෙතස්ස අත්ථස්ස උද්ධරණං නිද්ධාරණං අත්ථුද්ධාරො. විරතිසම්චෙති මුසාවාදවිරතියං. න හි අඤ්ඤාපිරිතිසු සච්චසද්දො නිරුජ්ඣො. යෙ පන “විරතිසම්චං සමාදානවිරති”ති වදන්ති, තෙසමපි න සමාදානමත්තං විරතිසම්චං, අප් බො සමාදානාවිසංවාදනං. න පන පටිඤ්ඤාසම්චං මුසාවාදවිරතියෙව භොති. “ඉදමෙව සම්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 2.187, 202-203, 427; 3.27-29) පවත්තා දිට්ඨි “සම්චං”න්ති අභිනිවිසනවුත්තියා දිට්ඨිසම්චං. අමොසධම්මත්තා නිබ්බානං පරමත්ථසම්චං. “අමොසධම්මං නිබ්බානං, තදරියා සම්චතො විදු”ති (සු. නි. 763) හි වුත්තං, තස්ස පන තංසම්මාපකස්ස ච මග්ගස්ස පජානනා පටිච්චේදො අවිවාදකාරණන්ති ද්විධාපි “එකං හි සම්චං න දුතියමත්ථි, යස්මිං පජා නො විච්චෙ පජාන”න්ති ඉමිස්සා (සු. නි. 890; මහානි. 119) ගාථාය “සම්චං”න්ති වුත්තං.

535. “නෙතං දුක්ඛං අරියසච්චන්ති ආගච්ඡෙය්‍ය, නෙතං යානං විජ්ජති” ති එතෙන ජාතිආදීනං දුක්ඛඅරියසච්චනාවෙ අවිපරිතතං දස්සෙති එකන්තෙනෙව බාධකභාවතො. “අඤ්ඤං දුක්ඛං අරියසච්චන්ති ආගච්ඡෙය්‍ය, නෙතං යානං විජ්ජති” ති ඉමිනා දුක්ඛඅරියසච්චනාවස්ස ජාතිආදීසු නියතතං දස්සෙති අනඤ්ඤත්ථභාවතො. සචෙපි කථඤ්චි කොචි ඵලංචිත්තො ආගච්ඡෙය්‍ය, පඤ්ඤාපනෙ පන සහධම්මෙන ඤාපනෙ අත්තනො වාදස්ස පතිට්ඨාපනෙ සමත්ථො නත්ථිති දස්සෙතුං “අභමෙතං...පෙ.... පඤ්ඤපෙස්සාමිති ආගච්ඡෙය්‍ය, නෙතං යානං විජ්ජති” ති වුත්තං. ජාතිආදීනං අනඤ්ඤත්ථා අඤ්ඤස්ස ව තතාභූතස්ස අභාවොයෙවෙත්ථ යානාභාවො. සචෙපි කොචි ආගච්ඡෙය්‍ය ආගච්ඡතු, යානං පන නත්ථිති අයමෙත්ථ සුත්තත්ථො. එස නයො දුතියස්සත්තෙපි. තත්ථ පන අත්තභාවපටිලාභෙනෙව සත්තානං ජාතිආදීනං පත්ති, සම්මුඛිභාවො ව භොතිති සම්පත්තත්තා, පච්චක්ඛතා ව පට්ඨමතා, යතො තං භගවතා පට්ඨං දෙසිතං, තත්තිමිත්තතා දුතියතා, තදුපසමතා තතියතා, තංසම්පාපකතා චතුත්ථතාති දට්ඨබ්බා.

“එතපරමතො” ති එතෙන චතුති අරියසච්චෙහි පවත්තිආදීනං අනවසෙසපරියාදානමාහ. නිබ්බුතිකාමෙන පරිජානනාදිති අඤ්ඤං කිඤ්චි කිච්චං කාතබ්බං නත්ති, ධම්මඤ්ඤාණකිච්චං වා ඉතො අඤ්ඤං නත්ථි, පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිති ව එතපරමානෙවාති චත්තාරියෙව වුත්තාති. තණ්හාය ආදීනවදස්සාවිනං වසෙන තණ්හාවත්ථුආදීනං එතපරමතායාති වුත්තං. තථා ආලයෙ පඤ්චකාමගුණසංඛිබ්බාතෙ, සකලචත්ථුකාමසංඛිබ්බාතෙ, භවත්තයසංඛිබ්බාතෙ වා දුක්ඛෙ දොසදස්සාවිනං වසෙන ආලයාදීනං එතෙපරමතායාති වුත්තං.

536. “ඔළාරිකත්තා” ති ඉදං ජාතිආදීනං දුක්ඛභාවස්ස පවුරජනපාකට්ඨාමත්තං සන්ධාය වුත්තං, න අරියෙන ඤාණෙන පටිවිජ්ඣිතබ්බාකාරං. තත්ති දුක්ඛං. අකතන්ති අනිබ්බන්තිතං, අනිප්පාදිතකාරණන්ති අධිප්පායො. කාරණෙ හි සිද්ධෙ ඵලං සිද්ධමෙව භොති. “නෙව අකතං ආගච්ඡති” ති ව ඉමිනා අභෙතුවාදං පටික්ඛිපති. “න ඉස්සරනිම්මානාදිතො” ති එතෙන පජාපතිපුරිසපකතිකාලාදිවාදෙ පටික්ඛිපති. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං පරතො ආචි භවිස්සති. “සභෙතුකෙන දුක්ඛෙනා” ති එතෙන දුක්ඛදස්සනෙන ජනිතස්ස සංවෙගස්ස සංවඩ්ඪනමාහ. දුක්ඛස්ස හි සභෙතුකභාවසවසෙන බලවසංවෙගො ජායති යාවායං හෙතු, තාව ඉදං දුක්ඛං අවිච්ඡෙදෙන පවත්තති. අස්සාසජනත්ථං නිරොධන්ති සංවෙගජාතස්ස අස්සාසං ජනෙතුං නිරොධසච්චමාහ. නිබ්බන්තසංසාරදුක්ඛස්ස හි නිරොධකථා වුච්චමානා අතිවිය අතිවිය අස්සාසං සඤ්ජනෙති.

537. යෙ තෙ ජාතිආදයො ධම්මා භගවතා වුත්තාති සම්බන්ධො. කස්මා පනෙත්ථ බ්‍යාධි න ගහිතොති? අනෙකන්තභාවතො. තථා හි සො කදාචි, කෙසඤ්චි ව නත්ථි. යථාහ “තයො රොගා පුරෙ ආසුං, ඉච්ඡා අනසනං ජරා” ති (සු. නි. 313). බාකුලන්තරාදීනං සො නාභොසියෙව, දුක්ඛග්ගහණෙන වා බ්‍යාධි එත්ථ හිතොවාති දට්ඨබ්බං. පරමත්ථතො හි ධාතුක්ඛොභපච්චයං කායිකං දුක්ඛං බ්‍යාධිති. උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං එකං කොට්ඨාසං කත්වා “ද්වාදස ධම්මා” ති වුත්තං. කාමතණ්හාභාවසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං කත්වා “දුක්ඛසමුදයො අරියසච්ච” ති අඤ්ඤෙ අන්තොගධභෙදෙ අනාමසිත්වා එකරූපෙන ගහිතාපි තණ්හා සස්සතදිට්ඨිසහගතා, උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතා, දිට්ඨිවිරහිතා කෙවලං කාමස්සාදභූතා වාති තිධාව හින්දිත්වා වුත්තා. “අයමෙව අරියො අට්ඨංචිගිකො මග්ගො” ති මග්ගසච්චනාවෙන එකජ්ඣං කත්වා වුත්තාපි සභාවතො හින්තා එව තෙ ධම්මාති ආහ “අට්ඨ ධම්මා” ති.

සච්චනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුක්ඛනිද්දෙසකථාවණ්ණනා

ජාතිනිද්දෙසවණ්ණනා

භවෙති ආදානනික්ඛෙපපරිච්ඡිත්තො ධම්මප්පබන්ධො භවො, තස්මිං භවෙ. සො හි ජායති එත්ථ යොනිගතිආදිච්චාගොති ජාතිති වුච්චති, ජායන්ති එත්ථ සත්තා සමානත්වයාති ජාති, නිකායො. සංඛිතලක්ඛණෙහි යත්ථ කත්ථවි උප්පාදෙ. සො හි ජනනට්ඨෙන ජාති. පටිසන්ධියන්ති පටිසන්ධිචිත්තක්ඛණෙ . සම්පාතිජාතොති එත්ථ ජාතිසද්දෙන ලබ්භමානං මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනසංඛිබ්බාතං ජායනත්ථං සන්ධායාහ “පසුනිය” ති, අභිජාතියන්ති අත්ථො. ජායති එතාය ඛත්තියාදිසමඤ්ඤාති ජාති, කුලං.

538. සයන්ති එත්ථාති සෙය්‍යා, මාතුකුච්ඡිසංඛිබ්බාතො ගබ්භො සෙය්‍යා එතෙසන්ති ගබ්භසෙය්‍යකා, අණ්ඩජා, ජලාබ්‍රජා ව. ඉතරෙසන්ති සංසෙදජානං, ඔපපාතිකානඤ්ච. අයම්පි වාති “පටිසන්ධිබන්ධෙස්වෙවා” ති අනන්තරං වුත්තකථාපි, පගෙව “පටිසන්ධිතො පට්ඨායා” ති වුත්තකථායං. තෙනාහ “තෙසං තෙසං පට්ඨපාතුභාවො ජාති” ති.

උම්මුජ්ජනවසෙන ගස්හතිති උම්මුජ්ජනපච්චුපට්ඨානං. වක්ඛමානච්චාගං දුක්ඛච්චිත්තතං පච්චුපට්ඨපෙතිති දුක්ඛච්චිත්තතාපච්චුපට්ඨානං.

539. “කස්මා පනා” ති වදනො වොදකස්සායමධිප්පායො – එකන්තදුක්ඛෙ නිරයෙ තාව ජාතිදුක්ඛා භොතු, අඤ්ඤාසුචි වා දුග්ගතිසු පාපකම්මසමුට්ඨානතො සුඛසංචත්තනියකම්මසමුට්ඨානාසු පන සුගතිසු කථන්ති. ඉතරො

“නායං ජාති සභාවදුක්ඛවසෙන දුක්ඛාති වුත්තා, න හි කාවි පටිසන්ධි දුක්ඛවෙදනාසම්පයුත්තා අත්ථි, අථ බො දුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො” ති දස්සෙත්තො “අනෙකෙසං දුක්ඛානං චත්ථුභාවතො” ති ආදිමාහ. අදුක්ඛසභාවම්පි පරියායතො දුක්ඛන්ති වුච්චන්ති දුක්ඛසභාවං දුක්ඛසද්දෙන විසෙසෙත්වා වුත්තං “දුක්ඛදුක්ඛ”න්ති යථා රූපරූපන්ති.

දුක්ඛුප්පත්තිහෙතුකොති “අහු වත මෙ, තං වත නාහොසි” ති චෙතසිකදුක්ඛුප්පත්තිහෙතුකො.

“යදනිච්චං, තං දුක්ඛ”න්ති (සං. නි. 3.15, 45, 76, 77, 85; 2.4.1, 4) වචනතො තෙභුමකා සඬ්ඛාරා සඬ්ඛාරදුක්ඛං, තත්ථ කාරණමාහ “උදයබ්බයප්පට්ඨාලිකත්තා” ති. යඤ්ථි අභිණ්භං පටිපිලිතං, තං දුක්ඛමනතාය දුක්ඛන්ති, විපස්සනාචාරස්ස අධිප්පෙතත්තා තෙභුමකග්ගණං.

දුක්ඛදුක්ඛන්ති දුක්ඛදොමස්සුපායාසෙ වදන්ති. “ජාතිපි දුක්ඛා” ති ආදිනා (විහ. 190) දුක්ඛසච්චිභඩ්ගෙ ආගතං.

භගවතාපීති අනාවරණඤ්ඤාණවතා අච්චරියාපරිමෙයාදෙසනාකොසල්ලවතා භගවතාපි. උපමාවසෙනති අඬ්ඨාරකාසුපමාදිඋපමාවසෙන.

540. පුණ්ඩරිකාදිසුති ආදි-සද්දෙන න මණ්ඩකකරජතපවාළාදිරතනසන්තිච්චයෙ, නාපි අණ්ඩපමෙණ්ඩපවායජාතිකෙ සුභමනුඤ්ඤස්සයනතලෙ, නාපි රතනමයකුට්ටිමමනොහරෙ පාසාදතලෙ, නාපි සිත්තසම්මට්ඨකුසුමොපහාරවති පාසාදුපවාරෙ, නාපි මුත්තාජාලසදිසවාලිකාවිකිණ්ණෙ විට්ඨගණෙ, නාපි හරිතකම්බලසදිසමුදුසද්දලසමොතලෙ භූමිභාගෙති ඵලමාදිනං සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. පරමසම්බාධෙති අතිවිය සම්බාධෙ. තිබ්බන්ධකාරෙති බහලන්ධකාරෙ. පිත්තසෙම්භපුබ්බරුහිරගුපොදරියාදි නානාකුණපසම්බාධෙ. මානා යදි විසතිවස්සා, අථ තිංස, චත්තාලිසාදිවස්සා, තත්තකං කාලං අධොතච්චිකුපසදිසතාය අධිමත්තජෙගුච්ඡෙ. පුතිමච්ඡා දි සබ්බං න සදිසුපම්මං තස්ස වාතාදිවසෙන ඵකච්චදුග්ගන්ධාපගමසබ්භාවතො. දස මාසෙති අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගච්චනං, යෙභුයාවසෙන වුත්තං තතො හියොයාපි ඵකච්චානං තත්ථාවට්ඨානසම්භවතො . අත්තතො අධොමුඛං යපිතසඬ්චිතහත්ථද්වයස්ස උක්කුටිකස්සෙව නිසිදතො සම්ප්පන්තප්පසාරණාදිරහිතො.

අභිමුඛං කඩ්ඞනං ආකඩ්ඞනං. පරිතො සමන්තතො කඩ්ඞනං පරිකඩ්ඞනං. හෙට්ඨා ධුනනං ඔධුනනං. නිධාය නිධාය ධුනනං නිද්ධුනනං. ආකඩ්ඞනාදිසදිසඤ්ඤෙත්ථ “ආකඩ්ඞනාදි” ති වුත්තං. තරුණවණසදිසං අතිවිය සුබුමාලං ගබ්භගතං සරිරං සිතාදිඅප්පකම්පි න සහතිති සිතනරකුපපන්තතාදි නිදස්සිතං. තඤ්ථි තස්ස අතිවිය සිතං, අතිවිය උණ්භඤ්ච හුත්වා උපතිට්ඨති. සරිරං වාසියාදිති තච්ඡෙත්වා බාරාවසෙවනකරණං බාරාපට්ඨිජකං. දුක්ඛුප්පත්තිවිධානෙති ගබ්භාසයසඤ්ඤිතං තතියං ආවට්ටං සන්ධායාහ.

පරිවත්තෙත්වාති උද්ධංපාදඅධොසිසභාවෙන පරිවත්තෙත්වා. ඉදං විජායනමූලකං දුක්ඛං, යෙන මරණදුක්ඛෙන ව අට්ටිතා වෙදනාප්පත්තා සත්තා කතිපයමාසමත්තාතික්කන්තම්පි පවත්තිං විස්සරන්ති, මහන්ධකාරං මහාවිදුග්ගං පක්ඛන්ධා විය හොන්ති.

වධෙන්තස්සාති සොචනපරිදෙවනසිසපටිහනනාදිනා බාධෙන්තස්ස. බුජ්ජිපාසා හි ආතපාවට්ඨානාදිනා ව ආතාපනං. පඤ්චග්ගිතාපනාදිනා පරිතාපනං.

ඉමස්සාති යථාවුත්තස්ස සත්තවිධස්ස. සබ්බස්සාපීති ගබ්භකාලාදිසු තාපනමද්දනාදිනිරයග්ගිදාහාදිසඤ්ජනිතස්ස සකලස්සාපි. චත්ථුමෙව හොති තදභාවෙ අභාවතො. තෙනෙවාහ “ජායෙථ නො වෙ” ති ආදි.

541. විචිත්තන්ති විවිධං, අච්ඡරියං වා.

ඉති ජාතිනිද්දෙසවණ්ණනා.

ජරානිද්දෙසවණ්ණනා

542. සඬ්ඛාතලක්ඛණන්ති “ධිතස්ස අඤ්ඤාත්ත”න්ති (සං. නි. 3.38; අ. නි. 3.47; කථා. 214) වුත්තං ඛණ්ඩකජරං සන්ධායාහ. ඛණ්ඩිච්චාදිසම්මතොති ඛණ්ඩිච්චපාලිච්චවලිත්තවතාදිනා සමඤ්ඤතො. සාති ඛන්ධපුරාණභාවසඤ්ඤිතා පාකට්ඨරා. ඛන්ධපරිපාකො ඵකභවපරියාපන්තානං ඛන්ධානං පුරාණභාවො.

ඉති ජරානිද්දෙසවණ්ණනා.

මරණනිද්දෙසවණ්ණනා

543. සඬකලක්කන්ති සඬබාරානං වයසඤ්ඤිතං බණ්කමරණමාහ. යං සන්ධායාති යං බණ්කමරණං සන්ධාය, “ජීරාමරණං ද්විති ඛන්ධෙහි සඬගහිත”න්ති (ධාතු. 71) එත්ථ “මරණ”න්ති චුත්තන්ති අත්ථො. තන්ති ජීවිතින්ද්‍රියුපච්චෙදසඤ්ඤිතං පාකටමරණං. “චචන”න්ති ලක්ඛිතබ්බතාය චුතිලක්කණං. විශොගරසන්ති යථාධිගතෙහි සත්තසඬබාරෙහි විශොජනරසං. යථුපපන්නාය ගතියා විජ්ජවාසවසෙන ගය්හතිති ගතිවිජ්ජවාසචචුපට්ඨානං.

පාපස්සාති පාපයොගෙන පාපස්ස, උපචිතපාපකම්මස්සාති අත්ථො. පාපකම්මාදිතිමිත්තන්ති පාපකම්මකම්මතිමිත්තගතිතිමිත්තසඬබානං මරණකාලෙ උපට්ඨිතං අකුසලවිපාකාරම්මණං. තමිහි පස්සන්තස්සෙව කස්සචි අනුභවන්තස්ස විය මහාදුක්ඛං හොති. හද්දස්සාති හද්දකම්මස්ස, කතකුසලස්සාති අත්ථො. තස්ස පන කාමං ඉට්ඨමෙව ආරම්මණං උපට්ඨාති, පියවිජ්ජයොගවත්ථුකං පන මහන්තං දුක්ඛං ආරම්මණං උපට්ඨාති, පියවිජ්ජයොගවත්ථුකං පන මහන්තං දුක්ඛං උප්පජ්ජතිති ආහ “අසහන්තස්ස විශොගං පියවත්ථුක”න්ති. අවිසෙසතොති පාපස්ස, හද්දස්ස ව සාමඤ්ඤතො. “අවිසෙසතො”ති වත්ථාපි “සබ්බෙස”න්ති චචනං තං ඉදං දුක්ඛං පරිමද්දිතසඬබාරානං එකච්චානං බිණාසවානම්පි හොතියෙවාති දස්සන්තථං. විතුජ්ජමානමම්මානන්ති සන්ධිබන්ධනාවච්චෙදකවායුනා විජ්ඣියමානමම්මට්ඨානානං.

ඉති මරණනිද්දෙසවණ්ණනා.

සොකනිද්දෙසවණ්ණනා

544. සොති සොකො. අත්ථතො දොමනස්සමෙව හොති වෙනසිකන්තරාභාවතො. දොමනස්සවිසෙසො පන හොති විසයවිසෙසෙ පචත්තිආකාරවිසෙසසබ්භාවතොති තං විසෙසං ලක්කණාදිතො දස්සෙතුං “එවං සන්තෙපි”තිආදි චුත්තං. අත්තො නිජ්ඣානං චිත්තසන්තාපො. පරිජ්ඣාපනං රාගදොසපරිලාභවිසිට්ඨං දහනං. කතාකතකුසලාකුසලවිසයං විජ්ජපට්ඨාරාකාරෙන පචත්තං අනුසොචනං කුක්කුච්චං, ඤාතිබ්‍යසනාදිවිසයං කෙවලං චිත්තසන්තාපහුතං අනුසොචනං සොකොති අනුසොචනපච්චුපට්ඨානත්තෙපි අයමෙතෙසං විසෙසො.

විසපිතං සල්ලං විසසල්ලං. සොකවසෙන අතිසාරාදි බ්‍යාධිපි හොති, සොකබහුලස්ස සරීරං න චිරස්සෙව ජීරති, බලවසොකාහිභුතො මරණම්පි පාපුණාතිති ආහ “සමාවහති ව බ්‍යාධිජරාමරණහෙදන”න්ති.

ඉති සොකනිද්දෙසවණ්ණනා.

පරිදෙවනිද්දෙසවණ්ණනා

545. වච්චලාපොති වාචාවිජ්ජලාපො, සො අත්ථතො සද්දො එව. භියොයාති සොකදුක්කතො උපරි. සොකසමුට්ඨාතො හි පරිදෙවො.

ඉති පරිදෙවනිද්දෙසවණ්ණනා.

දුක්කනිද්දෙසවණ්ණනා

546. ජාතිආදීනම්පි යථාරහං දුක්ඛවත්ථුදුක්ඛදුක්කතාහි සතිපි දුක්ඛභාවෙ කායස්ස පිළනවසෙන ඉදං සවිසෙසං දුක්කමන්ති ආහ “දුක්කන්ති විසෙසතො චුත්ත”න්ති.

ඉති දුක්කනිද්දෙසවණ්ණනා.

දොමනස්සනිද්දෙසවණ්ණනා

547. මනොවිසාතරසන්ති බ්‍යාපාදසම්පයොගවසෙන මනසො විහඤ්ඤනකිච්චං. වෙතොදුක්කසමප්පිතාති වෙනසිකදුක්කසමඬිගිතො. ආවට්ටන්තිති ආමුඛං වට්ටන්ති, යංදිසාහිමුඛං පතිතා, තංදිසාහිමුඛා එව වට්ටන්ති. විචට්ටන්තිති විපරිවත්තනවසෙන වට්ටන්ති. උද්ධංපාදං පපතන්තිති උද්ධංමුඛපාදා හුත්වා පතන්ති. සත්ථං ආහරන්තිති අත්තතො සරීරස්ස විජ්ඣනහෙදනවසෙන සත්ථං උපනෙන්නි.

ඉති දොමනස්සනිද්දෙසවණ්ණනා.

උපායාසනිද්දෙසවණ්ණනා

548. දොසොයෙව්නි කායචිත්තානං ආයාසනවසෙන දොසස්සෙව පචත්තිආකාරොති අත්ථො, යතො භුසො ආයාසොති උපායාසොති වුච්චති යථා භුසමාදානං උපාදානන්ති. එකො ධම්මොති වුද්දසහි අකුසලවෙනසිකෙහි අඤ්ඤො එකො වෙනසිකධම්මො, යං “විසාදො” ති ව චදන්ති. නිත්ථුනනවසෙන සම්පජ්ජනතො නිත්ථුනනරසො, කායෙ වා නිත්ථුනනකරණකිච්චො. “සඬ්ඛාරදුක්ඛභාවතො” ති වත්වා සො පනෙත්ථ සාතිසයොති දස්සෙත්තො “චිත්තපරිදහනතො, කායවිසාදනතො වා” ති ආහ.

එතෙ ව සොකපරිදෙවුපායාසා විඤ්ඤත්ති යා විනා, සහ ව යථාපච්චයං දොමනස්සචිත්තුප්පාදස්ස පචත්තිආකාරවිසෙසොති දස්සෙතුං “එත්ථ වා” තිආදි වුත්තං. තත්ථ පාකො වියාති රජනාදිනො පචිතඛිබ්බත්ථුනො පාකො විය.

ඉති උපායාසනිද්දෙසවණ්ණනා.

අප්පියසම්පයොගනිද්දෙසවණ්ණනා

549. සමොධානං සමාගමො. කායිකදුක්ඛචිත්තවිසාතාදිඅනත්ථානං අත්ථිභාවස්ස පච්චුපට්ඨානො අනත්ථභාවපච්චුපට්ඨානො.

තෙසං අප්පියානං කායිකවාචසිකපයොගසඬ්ඛාතො උපක්කමො තදුපක්කමො, තතො සම්භුතො තදුපක්කමසම්භුතො.

ඉති අප්පියසම්පයොගනිද්දෙසවණ්ණනා.

පියවිජ්ජයොගනිද්දෙසවණ්ණනා

550. උපද්දවභාවෙන පච්චුපතිට්ඨතිති බ්‍යසනපච්චුපට්ඨානො.

ඉති පියවිජ්ජයොගනිද්දෙසවණ්ණනා.

ඉච්ඡිකාලාභනිද්දෙසවණ්ණනා

551. ඉච්ඡිකාලාභො නාම යස්ස කස්සචි අත්තනා ඉච්ඡිතස්ස වත්ථුනො අලාභො. “යම්පිච්ඡං න ලභති” ති හි වුත්තං. මත්ථකප්පත්තං පන ඉච්ඡිකාලාභං දස්සෙතුං පාළියං “ජාතිධම්මානං සත්තාන” න්තිආදිනා නිද්දිට්ඨන්ති තමෙව දස්සෙතුං “අභො චතා” තිආදි වුත්තං. ඉච්ඡාචාති එත්ථ ඉච්ඡාසහිතො අලාභොචාති ව චදන්ති. තප්පරියෙසනරසාති තෙසං අලබ්භනෙය්‍යවත්ථුනං පරියෙසනරසා. අප්පත්ති අලාභො.

ඉති ඉච්ඡිකාලාභනිද්දෙසවණ්ණනා.

පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධනිද්දෙසවණ්ණනා

552. යං වුත්තම්ඛාති ඉධ සච්චනිද්දෙසෙ යං සරුපතො වුත්තං. අවුත්තන්ති අඤ්ඤත්ථ දුක්ඛක්ඛන්ධබාලපණ්ඩිතසුත්තාදීසු වුත්තම්පි ඉධ සරුපතො අවුත්තං. තඤ්ච සබ්බං ඉමෙ උපාදානක්ඛන්ධෙ විනා න ලබ්භතිති තත්ථ ඛන්ධසන්තිස්සයමෙව දුක්ඛං ඛන්ධෙ විබාධතිති දස්සෙතුං “ඉන්දනම්ච පාවකො” ති වුත්තං. යථා වා ලක්ඛං පහරණපහාරස්ස වත්ථු, එවං ඛන්ධා සංසාරදුක්ඛස්ස. යථා ව ගොරුපං ඩංසමකසාදිවිබාධාය, යථා ව ඛෙත්තං නිජ්ජන්තසස්සලායනස්ස, ගාමො ව ගාමසාතකවිබාධාය, එවං ඛන්ධා ජාතිආදිදුක්ඛස්ස වත්ථුති දස්සෙතුං “ලක්ඛම්චා” තිආදි වුත්තං. යෙභුයොන ලොකෙ විබාධකා විබාධෙතඛිබ්බාධිනා න භොන්ති, ඉමෙ පන විබාධෙතඛිබ්බාධිනා එවාති දස්සෙතුං “තිණුලතාදීති” ති වුත්තං. කාමං අනාදිමති සංසාරෙ ආදි නාම කස්සචි නත්ථි, එකභවපරිච්ඡින්නස්ස පන ඛන්ධසන්තානස්ස වසෙන වුත්තං “ආදිදුක්ඛං ජාති” ති. තෙනෙවාහ “පරියොසානදුක්ඛං මරණ” න්ති. න භෙත්ථ සමුච්ඡේදමරණමෙව අධිප්පෙන. මරණස්ස අන්තිකෙ ආසන්නෙ ජාතං දුක්ඛං මාරණන්තිකදුක්ඛං. පරිදය්‍යනං චිත්තසන්තාපො. ලාලප්පනං අතිවිය විජ්ජලාපො. අනුත්ථුනනං අන්තො නිජ්ඣායනං. එකමෙකන්ති ජාතිආදීනං අන්තරභෙදභින්නානං, ජාතිආදීනමෙව වා උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකානං වා එකමෙකං. සඬ්ඛිපිත්ථාති සමාසෙත්වා, සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන වා සඬ්ඛෙපං කත්වා.

ඉති දුක්ඛනිද්දෙසකථාවණ්ණනා.

සමුදයනිද්දෙසකථාවණ්ණනා

553. පුනබ්භවකරණං පුනබ්භවො උත්තරපදලොපෙන, යථා වා අප්පහක්ඛන්ධනසීලො ආපුපිකො, එවං පුනබ්භවකරණසීලා, පුනබ්භවං වා එලං අරහති, සො වා එතිස්සා පයොජනන්ති පොනොභවිකා. නන්දනතො, රඤ්ජනතො ව නන්දිරාගභාවං සබ්බාසු අවත්ථාසු අපච්චක්ඛාය චුත්තියා නන්දිරාගසහගතා. තාය ව සත්තා තත්ථ තත්ථ භවාදිකෙ කිම්කීටපට්ඨගාදිඅත්තභාවෙපි නන්දන්ති, රූපාභිනන්දනාදිභූතාය රඤ්ජන්ති වාති තත්ත්වනුභිනන්දිති. තෙනාහ “නන්දිරාගෙන සහගතා”තිආදි. තබ්භාවත්ථො හි එස සහගතසද්දො. කාමභවච්ඡවහෙදවසෙන පවත්තියා කාමතණ්හා, භවතණ්හා, ච්ඡවතණ්හා ව වෙදිතබ්බා. කාමතණ්හාදිහෙදං අනාමස්ත්වා කෙවලං තණ්හාභාවෙනෙව එකභාවග්ගහණෙන එකත්තං උපනෙත්වා කස්සචපි සත්තස්ස කෙනච සදිසතාභාවතො තංතංචිචිත්තභාවජනකමම්මනිප්ථාදනෙන අතිච්චිත්තසභාවා සකලස්ස දුක්ඛස්ස හෙතුභාවතො දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං.

කස්මා පනෙත්ථ තණ්හාව සමුදයසච්චං චුත්තාති? විසෙසහෙතුභාවතො. අච්ඡා හි භවෙසු ආදීනවං පටිච්ඡාදෙන්ති, දිට්ඨිආදිඋපාදානඤ්ච තත්ථ තත්ථ අභිනිවිසමානං තණ්හං අභිවඩ්ඨෙන්ති දොසාදයොපි කම්මස්ස කාරණං භොන්ති, තණ්හා පන තංතංභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාභාවසසත්තනිකායකුලභොගිස්සරියාදිච්චිත්තතං අභිපත්ථෙන්නි, කම්මච්චිත්තතාය උපනිස්සයතං කම්මස්ස ව සභායභාවං උපගච්ඡන්ති භවාදිච්චිත්තතං නියමෙති, තස්මා දුක්ඛස්ස විසෙසහෙතුභාවතො අඤ්ඤෙසුපි අච්ඡාඋපාදානකම්මාදිසු සුත්තෙ (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133; 3.374) අභිධම්මෙ (විභ. 203) ව අවසෙසකිලෙසාකුසලමූලාදිසු චුත්තෙසු දුක්ඛහෙතුසු විජ්ජමානෙසු තණ්හාව සමුදයසච්චන්ති චුත්තාති වෙදිතබ්බං.

ඉති සමුදයනිද්දෙසකථාවණ්ණනා.

නිරොධනිද්දෙසකථාවණ්ණනා

554. තස්සායෙවාති යදග්ගෙන තණ්හා සමුදයසච්චන්ති චුත්තා, තදග්ගෙන තස්සායෙවාති අවධාරණං. සති හි පටානහෙතුනිරොධෙ තදඤ්ඤහෙතු නිරුද්ධායෙව භොන්තිති බ්‍යාධිනිමිත්තවූපසමනෙන බ්‍යාධිවූපසමො විය හෙතුනිරොධෙන ඵලනිරොධොති ආහ “සමුදයනිරොධෙන දුක්ඛනිරොධො”ති. න අඤ්ඤාති යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස එකන්තිකතං දස්සෙති.

අනුපද්දවෙති පාණකච්ඡිකුසන්තප්පභාරාදිඋපද්දවරහිතෙ. තතො එව දළ්භෙ පීරෙ. සාබාදිජෙදනෙන ඡින්නොපි. තණ්හානුසයෙති කාමරාගභවරාගානුසයෙ. අනුභතෙති අසමුපසාටිතෙ.

යථා සීහො යෙනත්තති සරො බිත්තො, තත්ථෙව අත්තනො බලං දස්සෙති, න සරෙ, තථා බුද්ධානං කාරණෙ පටිපත්ති, න එලෙ. යථා පන සාරමෙය්‍යා කෙනච ලෙඩ්ඛුප්පහාරෙ දින්නෙ භුස්සන්තා ලෙඩ්ඛුං බාදන්ති, න පහාරදායකෙ උට්ඨහන්ති, එවං අඤ්ඤතිත්ථියා දුක්ඛං නිරොධෙතුකාමා කායච්ඡෙදමනුසුඤ්ජන්ති, න කිලෙසනිරොධනන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “සීහසමානචුත්තිනො”තිආදි චුත්තං.

555. චිරජ්ජති පලුජ්ජති ඡීජ්ජති සමුදයො එතෙනාති චිරාගො වුවචති මග්ගො. චිරජ්ජනං පලුජ්ජනං සමුවිඡින්නං චිරාගොති පහානං වුවචති. තස්මාති යස්මා පහානපරියායො චිරාගසද්දො, නිරොධසද්දො ව, තස්මා. අනුසයසමුග්ගාතතො අසෙසො චිරාගො අසෙසො නිරොධොති සම්බන්ධනියං. වාගාදිපදානිපි ගහෙන්වා වදති සබ්බානෙව එතානීති. යස්මා නිබ්බානං වුවචති, න දුක්ඛස්ස නිරුජ්ජකුසමත්තං, තස්මා තණ්හාය අසෙසචිරාගනිරොධාදිපදානිපි නිබ්බානවෙච්චනානීති. චුත්තමෙවත්ථං සමත්ථෙති “යස්මා පනා”තිආදි. යථා චිරාගාදිපදානි නිබ්බානෙ යුජ්ජන්ති, තංදස්සනං. තත්ථ තං ආගම්මාති තං නිබ්බානං ආරම්මණකරණවසෙන පත්වා. තණ්හා චිරජ්ජතීති අරියමග්ගෙන අච්චන්තචිරාගවසෙන තණ්හා චිරජ්ජියති. නිරුජ්ජකුසමා නිරොධියති, තෙන චිරාගනිරොධසද්දානං අධිකරණසාධනතමාහ. තදෙවාති නිබ්බානමෙව. වාගාදයො භොන්තිති වාගාදිහෙතුං ඵලවොහාරෙන වදති. “කාමගුණාලයෙසු”ති පොත්ථකෙසු ලිබන්ති, “කාමගුණාලයාදිසු”ති පන පායො.

556. තයිදන්තිආදි න පොරාණපායො, සච්චන්තදීපනෙ පන චුත්තනියාමෙන තතො ආනෙත්වා පච්ඡා යපිතං. තථා හි පුබ්බෙ චුත්තානිපි ලක්ඛණාදීනි පුනපි චුත්තානි. සංසාරදුක්ඛතො නිබ්බින්නමානසස්ස අස්සාසං කරොන්තො විය භොතිති අස්සාසකරණරසං. රාගාදිසබ්බපපඤ්චවූපසමනිමිත්තතාය නිජ්ජපඤ්චනං පච්චුපට්ඨපෙතීති නිජ්ජපඤ්චපච්චුපට්ඨානං.

557. නත්ථෙව නිබ්බානන්ති යදි සාමඤ්ඤතො පටිඤ්ඤා, අත්තනා අධිජ්ජෙතනිබ්බානස්සපි අභාවො ආපජ්ජති, තථා සති පටිඤ්ඤාවිරොධො. අථ පරාහිමතං නිබ්බානං පති, එවං සති ධම්මීඅසිද්ධි, තතො ව නිස්සයාසිද්ධො හෙතු. අනුපලබ්භනීයතොති කිං පච්චක්ඛතො, උදාහු අනුමානතො? පුරිමස්මිං පක්ඛෙ වක්ඛාදීහි අනෙකන්තිකතා, දුතියස්මිං පරං පති අසිද්ධො හෙතු. තෙනාහ “න, උපායෙන උපලබ්භනීයතො”තිආදි. තත්ථ යථා වෙතොපරියඤ්ඤාණලාභිනො එව අරියා පරෙසං ලොකුත්තරචිත්තං ජානන්ති, තත්ථාපි ව අරහා එව සබ්බෙසං, න සබ්බෙ, එවං නිබ්බානම්පි

සිලසමාධිපඤ්ඤාසඬ්ඛානසම්මාපටිපත්තිභූතෙන උපායෙන උපලබ්භතීති අත්ථවචනං වෙනං දට්ඨබ්බං, න පයොගවචනං. නං පරතො ආචි භවිස්සති.

558. නත්ථිති න වත්තබ්බං, අරියෙහි උපලබ්භනීයතොති අධිප්පායො. සංසාරතො සංවිග්ගමානසා සම්මාපටිපත්තියා නිබ්බානං අධිගම්නිති සබ්බසමයසිද්ධොයං නයො. තත්ථ සාසනිකමෙව නිස්සාය වදති “පටිපත්තියා වඤ්චුභාවාපජ්ජනතො”ති. තෙනාහ “අසති හී”තිආදි. සම්මාදිට්ඨිපුරෙඡවායාති සම්මාදිට්ඨිපුබ්බභිගමාය. පුබ්බභිගමතා වස්සා පටානභාවතො. තථා හි සා පඨමං දෙසනාරුළුභා, න සබ්බපඨමං උප්පජ්ජනතො. න වායං සම්මාපටිපත්ති වඤ්ඤා, නිබ්බානපාපනතො නිබ්බානස්ස සම්පාපකතො. තව මතෙන පන නිබ්බානස්සෙව අභාවතො වඤ්ඤාභාවො ආපජ්ජනීති යොජනා. අභාවපාපකත්තාති සම්මාපටිපත්තියා කිලෙසසමුච්ඡින්නදනමුඛෙන ඛන්ධානං අභාවසම්පාපකභාවතො, න වඤ්ඤාභාවාපත්තීති වෙ වදෙය්‍යාසීති අත්ථො. න ඉති පටික්ඛෙපෙ. යං තයා “අභාවපාපකත්තා”ති වදන්තෙන ඛන්ධාභාවො නිබ්බානන්ති පටිඤ්ඤානං, නං න. කස්මා? අතීතානාගතාභාවෙපි නිබ්බානප්පත්තියා අභාවතො. අතීතානාගතා හි ඛන්ධා න සන්තීති තස්මිං අභාවෙ නිබ්බානං අධිගතං නාම සීයා, සො පන නත්ථිති. න කෙවලං අතීතානාගතානමෙව, අථ ඛො වත්තමානානම්පීති තියද්ධගතානං සබ්බෙසං ඛන්ධානං අභාවො නිබ්බානං. න හි තං එකදෙසාභාවො භවිතුං යුක්තන්ති වත්තමානා වෙ, න න සන්ති, න සන්ති වෙ, න වත්තමානාති “වත්තමානා, න සන්ති වා”ති විජ්ජිමසිද්ධමෙතන්ති ආහ “න, තෙසං...පෙ.... පජ්ජනතො”ති.

කිඤ්ච භියො – යදි වත්තමානාභාවො නිබ්බානං, යදා අරියමග්ගො වත්තති, තදා තස්ස නිස්සයභූතා ඛන්ධා වත්තමානාති කත්වා තදා නිබ්බානස්ස අභාවො සීයා. තථා ව සති මග්ගක්ඛණෙපි නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය අභාවො ආපජ්ජනීති දස්සෙන්නො “වත්තමාන...පෙ.... දොසතො”ති ආහ. න මයං සබ්බෙසංයෙව අවත්තමානතාය නිබ්බානං වදාම. කිඤ්චරහීති, තදා මග්ගක්ඛණෙ කිලෙසානං අවත්තමානත්තා, තස්මා න දොසො යථාචුත්තදොසාභාවොති? යදි කිලෙසානං අවත්තමානතාසඬ්ඛාතො අභාවො නිබ්බානං, එවං සති අරියමග්ගස්ස නිරත්ථකතා ආපජ්ජනී මග්ගක්ඛණතො පුබ්බෙපි තදභාවසිද්ධිතො. තෙනාහ “අරියමග්ගස්ස”තිආදි. තස්මා අකාරණමෙතන්ති යස්මා න නිබ්බානස්ස අනුපලබ්භනීයතා, අභාවමත්තතා, පටිපත්තියා වඤ්ඤාභාවො, අතීතානාගතාභාවෙ නිබ්බානාධිගමො ව ආපජ්ජනී, වත්තමානානං අභාවොපි න සම්භවති , පගෙව කිලෙසානං අවත්තමානතා, අරියමග්ගස්ස ව නිරත්ථකභාවාපත්ති, තස්මා නිබ්බානස්ස අභාවසාධනත්ථං යදිදං “අනුපලබ්භනීයතො, අභාවපාපකත්තා, තදා කිලෙසානං අවත්තමානත්තා”ති ව කාරණං චුත්තං, අකාරණමෙතං, අයුක්තිරොසාති අත්ථො.

559. ආදිවචනතොති ආදි-සද්දෙන අවසිට්ඨං ජම්බුබාදකසුත්තපදෙසං (සං. නි. 4.314 ආදයො), අඤ්ඤම්පි අසඬ්ඛතාය ධාතුයා නිද්දෙසපාළිං සඬ්ඛණ්හාති. තථා හි “නිබ්බානං නිබ්බානන්ති, ආචුසො සාරිපුත්ත, චූච්චති, කතමං නු ඛො, ආචුසො, නිබ්බානන්ති? යො ඛො, ආචුසො, රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයො, ඉදං චූච්චති නිබ්බාන”න්ති ජම්බුබාදකසුත්තෙ (සං. නි. 4.314 ආදයො), “තත්ථ කතමා අසඬ්ඛතා ධාතු? රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයො”ති (විභ. 184) ආයතනවිභවිගෙ චුත්තං. තත්‍රායමත්ථො – නිබ්බානං අසඬ්ඛතා ධාතු අසඬ්ඛතසභාවො ධම්මො. යස්මා තං ආගම්ම රාගාදයො ඛියන්ති, තස්මා රාගක්ඛයො, දොසක්ඛයො, මොහක්ඛයොති ව චූච්චතීති. ආගම්මාති ව සබ්බසඬ්ඛාරොහි නිබ්බින්නස්ස විසඬ්ඛාරනින්තස්ස ගොත්‍රභූතා විචට්ටිතමානසස්ස මග්ගෙන සච්ඡිකරණෙනාති අත්ථො. සච්ඡිකිරියමානඤ්ඤි තං අධිගන්ත්වා ආරම්මණපච්චයභූතඤ්ච පටිච්ච අධිපතිපච්චයභූතෙ ව තස්මිං පරමස්සාසභාවෙන විනිමුත්තසඬ්ඛාරස්ස පරමගතිභාවෙන ව පතිට්ඨානභූතෙ පතිට්ඨාය ඛයසඬ්ඛාතො මග්ගො රාගාදයො ඛෙපෙතීති තංසච්ඡිකරණාභාවෙ රාගාදීනං අනුප්පත්තිනිරොධගමනාභාවා තං ආගම්ම රාගාදයො ඛියන්තීති චූච්චන්ති. එකංසෙන වෙනං එවං සම්පට්චිත්තබ්බං, ඉතරථා යථාරුතවසෙන පාළියා අත්ථෙ ගස්භමානෙ ඛහු දොසා ආපජ්ජන්තීති තෙ දස්සෙතුං “අරහත්තස්සාපි”තිආදි චුත්තං. අරහත්තඤ්ඤි අග්ගඵලපමුඛා වත්තාරො ඛන්ධාති න තස්ස රාගාදිඛයමත්තතා යුක්තා. තම්පි හී...පෙ.... නිද්දිට්ඨං. තත්ථ යථා රාගාදීනං ඛිණන්තෙ උප්පන්නත්තා අරහත්තං “රාගක්ඛයො”තිආදිනා නිද්දිට්ඨන්ති සුත්තස්ස නෙය්‍යත්ථත්තා. එවං නිබ්බානං ආගම්ම රාගාදයො ඛියන්තීති නිබ්බානං “රාගක්ඛයො”තිආදිනා නිද්දිට්ඨන්ති ඉමස්සාපි සුත්තස්ස නෙය්‍යත්ථතා වෙදිතබ්බා. නිබ්බානස්ස රාගාදික්ඛයමත්තතාය ඛහුදොසා ආපජ්ජන්තීති දස්සෙතුං “කිඤ්ච භියො”තිආදි ආරද්ධං.

තත්ථ ඉත්තරකාලාදිප්පත්තිදොසතොති රාගාදීනං ඛයමත්තතාය පරිත්තකාලතා, සඬ්ඛතලක්ඛණතා, පයොගෙන විනා සරසෙනෙව අධිගන්ධබ්බතා, රාගාදීහි අපරිමුත්තතා, ආදිත්තතා, දුක්ඛතා, අනුපසන්නතා, ඛහුභාවො, ඔළාරිකතා, ගොත්‍රභූමග්ගානං අනාරම්මණතාති එවමාදිදොසාපජ්ජනතො . රාගස්සෙව ඛයො රාගක්ඛයො, න දොසාදීනං. තථා දොසක්ඛයාදයොපිති අඤ්ඤො රාගක්ඛයො, අඤ්ඤො දොසක්ඛයො, අඤ්ඤො මොහක්ඛයොති තිණ්ණං අකුසලමූලානං ඛයභූතාති තිණ්ණි නිබ්බානාති, වතුන්නං උපාදානානං ඛයෙ වත්තාරි, පඤ්චන්නං නිවරණානං ඛයෙ පඤ්ච, ඡන්නං තණ්හාකායානං ඛයෙ ඡ, සත්තන්නං අනුසයානං ඛයෙ සත්ත, අට්ඨන්නං මිච්ඡන්තානං ඛයෙ අට්ඨ, නවන්නං තණ්හාමූලකානං ඛයෙ නව, දසන්නං සංයොජනානං ඛයෙ දස, දියඬ්ඞකිලෙසසහස්සස්ස ඛයෙ පාටියෙක්කං නිබ්බානන්ති ඛහුති නිබ්බානාති හොන්ති. රාගාදික්ඛයො නාම අන්ධබාලානම්පි පාකටො, අන්තමසො දිපිම්මක්කටාදීනම්පි සුවඤ්ඤෙය්‍යාති ඔළාරිකං නිබ්බානං හොති. ගොත්‍රභූක්ඛණෙ කිලෙසක්ඛයස්ස අභාවතො, මග්ගක්ඛණෙ ව අඛිණත්තා, ආරම්මණකරණස්ස ව අසම්භවො එව. තස්ස නිබ්බානභාවතොති සබ්බපරියොසානස්ස රාගාදික්ඛයස්ස නිබ්බානභාවතො. යතො ඛයතො පට්ඨාය රාගාදීනං පවත්ති න හොති, සො “අයං නාමා”ති නියමෙතබ්බො මග්ගඵලඤ්ඤාණානං ආරම්මණභූතො නත්ථිති ආහ “න තාදිසස්ස ඛයස්ස අභාවතො”ති.

කිසිදු භියෝගයා - යො පවිෂ්මභවතො තනියත්තභාවෙයෙව රාගාදිසු ආදීනවං දිස්වා කුමන්ත්තාය නෙ වික්ඛම්භෙත්වා අපරිහීනප්ඤ්ඤානො කාලං කත්වා බ්‍රහ්මලොකං උපපන්නො, තත්ථ යාවතායුකං යත්වා ඉධාගතොපි කාමෙසු චිත්තරාගොව හුත්වා පබ්බතීත්වා අරහත්තං පත්තො, යො ච පට්ඨවයෙ ඵව රාගාදිනො නිබ්බින්නො තෙ ව කුමන්ත්තාය වික්ඛම්භෙත්වා පවිෂ්මභවතො අරහත්තං පත්තො, තෙසං රාගාදීනං වික්ඛම්භනතො පට්ඨාය අනුප්පජ්ජනතො නිරොධසදිසතාය අනුප්පත්තියෙව නිරොධො. තෙ නිබ්බානප්පත්තා නාම සියුං, න ච භොන්ති, තස්මා න තාදිසස්ස බයස්ස නිබ්බානභාවො. තස්සාපි ඉත්තරකාලතාදිදොසසමායොගො ඵවාති ආහ “භාවෙපි වා”තිආදි .

යදි “බයො”ති වචනතො යතො බයතො පට්ඨාය රාගාදීනං අප්පවත්ති, තං බයමත්තං නිබ්බානං මඤ්ඤසි, ඵවං සති “බයෙ ඤාණං”න්තිආදිසු (ධ. ස. දුකමානිකා 142; 1382) “බයො”ති චුත්තත්තා තදුප්පත්තිතො පට්ඨාය ව රාගාදීනං අනුප්පත්තිති මග්ගස්සාපි නිබ්බානභාවාපත්තිති දස්සෙන්නො “අරියමග්ගස්ස වා”තිආදිමාහ.

යථා නිරුද්ධා න සන්ති, ඵවං අනුප්පන්නාපිති අභාවසාමඤ්ඤතො නිරොධසදිසතාය අනුප්පත්ති ඵව නිරොධො අනුප්පත්තිනිරොධො. අයඤ්ඨි මග්ගෙන ඛෙපෙනබ්බාකාරො, යදිදං උප්පජ්ජනාරහස්ස අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනන්ති “බයො”ති ව චුච්චතිති. තං ඉත්තරබයතො විසෙසෙන්නො “අනුප්පත්තිනිරොධසඛිකාතස්ස පන බයස්සා”ති ආහ. අනිප්ඵන්නතා පන තස්ස බයස්ස පරියායෙන උපනිස්සයත්තාති චුත්තං. අනුප්පත්තිනිරොධක්ඛයකරස්ස හි මග්ගස්ස ආරම්මණභූතං නිබ්බානං අත්ථතො තස්ස උපනිස්සයො වියාති වත්තබ්බතං ලභති. තදුප්පචාරෙනාති අත්ථතො ඵලභූතබයවොහාරෙන. ඵලූප්පචාරෙන හි කාරණං වොහරියති යථා “ආයු සතං, සෙම්භො ගුලො”ති ව.

අස්සාති නිබ්බානස්ස. “ඉදම්පි බො යානං සුදුද්දස්”න්තිආදිනා (දී. නි. 2.64, 66-67; ම. නි. 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7-8) පච්චචෙක්ඛතො භගවතො අප්පොස්සුක්කභාවාවහනතො. “තඤ්ඨි තෙ, මාගණ්ඩිය, අරියං චක්ඛුං නත්ථි, යෙන ත්වං අරියෙන චක්ඛුනා ආරොග්ගං ජානෙය්‍යාසි, නිබ්බානං පස්සෙය්‍යාසි”ති (ම. නි. 2.218) වචනතො අරියෙන චක්ඛුනා පස්සිතබ්බං.

560. යදි නිබ්බානං නාම සභාවධම්මො අත්ථි සත්තසන්නාපරියාපන්නො ව, අථ කස්මා වතුමභාපට්ඨෙ සභා විය සබ්බසාධාරණා න ලබ්භතිති ආහ “මග්ගසමඬ්ඨිනා පත්තබ්බතො අසාධාරණං”න්ති. “අසුකස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස කාලෙ උප්පන්න”න්ති ඵවං පුරිමාය කොටියා අභාවතො අප්පභවං. මග්ගභාවෙති අරියමග්ගස්ස අත්ථිභාවෙ. භාවතො විජ්ජමානතො ලද්ධබ්බතො.

අණුආදීනන්ති අණුපකතිකාලපුරිසාදීනං. නිව්චභාවාපත්තිති සස්සතභාවසිද්ධි. කුට්ටියනිව්චතා හි ඉධාධිප්පෙතා. හෙතුතො අභාවාති උපපත්තියා සාධනහෙතුතො අභාවා. නිව්චා තෙ අණුආදයො. නිබ්බානස්ස නිව්චත්තාති අපෙක්ඛධම්මත්තාති හෙතුලක්ඛණානුපපත්ති. “අණුආදීනං අසිද්ධත්තා”ති ඵතෙන “නිව්චා අණුආදයො”ති පටිඤ්ඤාය ධම්මිඅසිද්ධි, තතො ච නිස්සයාසිද්ධො හෙතුති දස්සෙති.

561. යථාචුත්තයුත්තිසබ්භාවතොති “අප්පභවත්තා”ති අත්තතා චුත්තං හෙතුං සන්ධායාහ. අප්පභවතා වස්ස අපච්චයතාය දට්ඨබ්බා, තාය තස්ස පුරිමාය කොටියා අභාවො. “රූපසභාවාතික්කමතො”ති ඵතෙන යථා රූපධම්මානං රූප්පනසභාවො, පටිසාතවත්තතාය කලාපසො චුත්තියා පදෙසසම්බන්ධො ව සභාවො, ඵවං නිබ්බානස්ස කත්ථවි පටිසාතො, සප්පදෙසතා ව නත්ථිති දස්සෙති. න හි නිබ්බානං “අසුකදිසාය, අසුකදෙසෙ”ති වා නිද්දිසියති, යතො තං අප්පතිට්ඨමෙවාවාති.

“අසිට්ඨෙ ...පෙ.... ගමනියතො”ති ඵතෙන නිබ්බානස්ස අරියානං පච්චක්ඛසිද්ධතං දස්සෙති. “සබ්බඤ්ඤාවචනතො”ති ඵතෙන තදඤ්ඤෙසං අනුමානසිද්ධතං, තදුභයෙන “අනුපලබ්භනියතො”ති පනස්ස හෙතුතො අසිද්ධතං දස්සෙති. පරමත්ථෙත නාවිජ්ජමානං විජ්ජමානමෙවාවාති යථාරද්ධමත්ථං නිගමෙත්වා තදත්ථසාධනං ආගමං දස්සෙන්නො “චුත්තඤ්ඤෙත”න්ති-. ආදිමාහ.

තත්ථ අජාතං අභූතං අකතං අසඬ්ඛතන්ති (උදා. 73; නෙත්ති. 41) වත්තාරිපි පදානි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානි. අථ වා වෙදනාදයො විය හෙතුපච්චයසමවායසඬ්ඛතාය කාරණසාමග්ගියා න ජාතං න නිබ්බත්තන්ති අජාතං. කාරණෙන විනා, සයමෙව ව න භූතං න පාතුභූතං න උප්පන්නන්ති අභූතං. ඵවං අජාතත්තා, අභූතත්තා ව යෙන කෙනවි කාරණෙන න කතන්ති අකතං. ජාතභූතකතභාවො ව නාම රූපාදීනං සඬ්ඛතධම්මානං භොති, න අසඬ්ඛතභාවස්ස නිබ්බානස්සාති දස්සනත්ථං “අසඬ්ඛත”න්ති චුත්තං. පටිලොමතො වා සමෙච්ච සම්භූය පච්චයෙහි කතන්ති සඬ්ඛතං, තථා න සඬ්ඛතං සඬ්ඛතලක්ඛණරහිතන්ති ව අසඬ්ඛතන්ති ඵවං අනෙකෙහි කාරණෙහි නිබ්බත්තිතභාවෙ පටිසිද්ධෙ “පකතිවාදීනං පකති විය සියා නු බො ඵකෙනෙව කාරණෙන ඵතං කත”න්ති ආසඬ්ඛකායං කෙනවි න කතන්ති දස්සනත්ථං “අකත”න්ති චුත්තං. ඵවං අපච්චයමිපි සමානං “සයමෙව නු බො ඉදං භූතං පාතුභූත”න්ති ආසඬ්ඛකායං තං නිවත්තනත්ථං “අභූත”න්ති චුත්තං. අයඤ්චෙතස්ස අසඬ්ඛතාකතාභූතභාවො සබ්බෙන සබ්බං අජාතිධම්මත්තාති දස්සෙතුං “අජාත”න්ති චුත්තං.

එවමෙන් පරමත්පතො නිබ්බානස්ස අත්ථිභාවං පවෙදෙසි. පවෙදෙන්තො ච “අභං ධම්මිස්සරො ධම්මස්සාමි”ති න අත්තනො ආණාමත්තෙන පවෙදෙසි, අපිච ඛො පන පදපරමෙ අනුකම්පමානො යුත්තිනොපි පවෙදෙසි. යථාහ –

“නො චෙනං, භික්ඛවෙ, අභවිස්ස අජාතං අභූතං අකතං අසඬ්ඛනං, නයිධ ජාතස්ස භූතස්ස කතස්ස සඬ්ඛතස්ස නිස්සරණං පඤ්ඤායෙට්ඨ. යස්මා ච ඛො, භික්ඛවෙ, අත්ථි අජාතං අභූතං අකතං අසඬ්ඛනං, තස්මා ජාතස්ස භූතස්ස කතස්ස සඬ්ඛතස්ස නිස්සරණං පඤ්ඤායති”ති (උදා. 73; නෙත්ති. 41).

තස්සත්ථො – භික්ඛවෙ, යදි අජාතාදිසභාවා අසඬ්ඛතා ධාතු න අභවිස්ස න සියා, ඉධ ලොකෙ ජාතාදිසභාවස්ස රූපාදික්ඛන්ධපඤ්ඤාකසඬ්ඛතස්ස සඬ්ඛතස්ස නිස්සරණං අනවසෙසවූපසමො න පඤ්ඤායෙය්‍යා න උපලබ්භෙය්‍යා න සම්භවෙය්‍යා. නිබ්බානඤ්ඤි ආරම්මණං කත්වා පචත්තමානා සම්මාදිට්ඨිආදෙයො අරියමග්ගධම්මා අනවසෙසං සංකිලෙසෙ සමුවිජිත්ඤ්ඤි, තෙනෙන්තං සබ්බස්සාපි වට්ටදුක්ඛස්ස අපගමො නිස්සරණං පඤ්ඤායති. එවං බ්‍යාතිරෙකවසෙන නිබ්බානස්ස අත්ථිභාවං දස්සෙන්වා ඉදානි අනුගමනවසෙනපි තං දස්සෙන්වා නිගමෙතුං “යස්මා ච ඛො”තිආදි වුත්තං. තස්සත්ථො වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ච යස්මා “අප්පච්චයා ධම්මා අසඬ්ඛතා ධම්මා (ධ. ස. දුකමානිකා 7-8). අත්ථි, භික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ නෙව පට්ඨි (උදා. 71). ඉදම්පි ඛො යානං සුදුද්දසං, යදිදං සබ්බසඬ්ඛාරසමථො සබ්බුපධිපට්ඨිස්සග්ගො (දී. නි. 2.64, 67; ම. නි. 2.337; සං. නි. 2.172; මහාව. 7-8). අසඬ්ඛතඤ්ඤි වො, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි අසඬ්ඛතගාමිනිඤ්ඤි පටිපද”න්තිආදිහි (සං. නි. 4.366) අනෙකෙහි සුත්තපදෙහි “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අජාත”න්ති (උදා. 73; නෙත්ති. 41) ඉමිනා ච සුත්තපදෙන නිබ්බානධාතුයා පරමත්පතො සබ්භාවො සබ්බලොකං අනුකම්පමානො සම්මාසම්බුද්ධෙන පකාසිතො, තස්මා යදිපි කත්ථ අපච්චක්ඛකාරිනම්පි සාසනෙ අභිප්පසන්නානං විඤ්ඤානං සංසයො නත්ථියෙව. යෙ පන පරනෙය්‍යබුද්ධිනො පුග්ගලා, තෙසං විමතිවිනොදනත්ථං අයමෙන්තං අධිප්පායනිද්ධාරණමුඛෙන යුත්තිවිචාරණං.

යථා පරිඤ්ඤෙය්‍යත්තාය සඋත්තරානං කාමානං, රූපානඤ්ඤි පටිපක්ඛභූතං තබ්බිධුරසභාවං නිස්සරණං පඤ්ඤායති, එවං සභාවානං සබ්බෙසම්පි සඬ්ඛතධම්මානං පටිපක්ඛභූතෙන තබ්බිධුරසභාවෙන නිස්සරණෙන භවිතබ්බං. යඤ්ඤි තං නිස්සරණං, සා අසඬ්ඛතා ධාතු. කිඤ්ඤි භියො – සඬ්ඛතධම්මාරම්මණවිපස්සනාඤ්ඤාණං, අපිච අනුලොමඤ්ඤාණං කිලෙසෙ තද්ධිගවසෙන පජහති, න සමුවිජෙදවසෙන පජහිතුං සක්කොති. තථා සම්මුතිසච්චාරම්මණං පයමජ්ඣානාදිසු ඤාණං වික්ඛම්භනවසෙනෙව කිලෙසෙ පජහති, න සමුවිජෙදවසෙන. ඉති සඬ්ඛතධම්මාරම්මණස්ස, සම්මුතිසච්චාරම්මණස්ස ච ඤාණස්ස කිලෙසානං සමුවිජෙදප්පහානෙ අසමත්ථභාවතො තෙසං සමුවිජෙදප්පහානකරස්ස අරියමග්ගඤ්ඤාණස්ස තදුභයවිපරිතසභාවෙන ආරම්මණෙන භවිතබ්බං, සා අසඬ්ඛතා ධාතු.

තථා “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අජාතං අභූතං අකතං අසඬ්ඛත”න්ති (උදා. 73; නෙත්ති. 41) එවමාදි නිබ්බානස්ස පරමත්පතො අත්ථිභාවජොතකච්චනං අවිපරිත්තං භගවතා භාසිතත්තා. යඤ්ඤි භගවතා භාසිතං, තං අවිපරිත්තං යථා තං “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අතිච්චා, සබ්බෙ සඬ්ඛාරා දුක්ඛා, සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති (ම. නි. 1.353, 356; ධ. ප. 277-279; ථෙරගා. 676-678; නෙත්ති. 5), තථා නිබ්බානසද්දො කත්ථවි විසයෙ යථාභූතපරමත්ථවිසයො උපචාරවුත්තිසම්භාවතො. සෙය්‍යථාපි සීහසද්දොති එවමාදිහි නයෙහි යුත්තිනොපි අසඬ්ඛතාය ධාතුයා පරමත්පතො අත්ථිභාවො වෙදිතබ්බො.

අපරො නයො – යදි පන නිබ්බානං අභාවමත්තමෙව සියා, තස්ස “ගම්භිරො දුද්දසො දුරනුබොධො සන්නො පණිතො අතක්කාවචරො නිපුණො පණ්ඩිතවෙදනියො”ති (දී. නි. 2.64, 67; ම. නි. 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7-8) ගම්භිරාදිනා, “අසඬ්ඛතඤ්ඤි වො, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි”තිආදිනා (සං. නි. 4.366) අසඬ්ඛතාදිනා, “අබ්‍යාකතා ධම්මා අපච්චයාධම්මා”තිආදිනා අබ්‍යාකතධම්මාදිනා ච න වත්තබ්බා සියා. න හි අභාවස්ස කොචි සභාවො අත්ථි, යෙන සො ගම්භිරාසඬ්ඛතාදිආකාරතො විඤ්ඤායෙය්‍යා. අභාවො හි අභාවො එව, කුතො තස්ස ගම්භිරාසඬ්ඛතාදිභාවසම්බන්ධො. කිඤ්ඤිවායමභාවො සබ්බෙසං කිලෙසානං සබ්බසත්තසන්නානගතානං එකො චා භවෙය්‍යා අනෙකො චා. යදි එකො, එකෙනෙව මග්ගෙන සබ්බකිලෙසාභාවො කතො, සච්ඡිකතො චාති අඤ්ඤස්ස, අඤ්ඤෙසඤ්ඤි මග්ගානං නිරත්ථකතාති න සියා මග්ගබ්‍රහ්මා, එකජ්ඣඤ්ඤි සබ්බසත්තානං නිබ්බානාධිගමො ආපජ්ජති. සියා පනෙව එකො එව සො නිබ්බානසඤ්ඤිතො කිලෙසාභාවො, සො පන න මග්ගෙහි කාතබ්බො, අථ ඛො සච්ඡිකාතබ්බොති. එවං සති විසෙසනො මග්ගස්ස නිරත්ථකතා ආපජ්ජති, කිලෙසානං අප්පහානතොති එකොපි මග්ගො න සියා. අසති ච කිලෙසප්පහානෙ දුක්ඛස්ස අනුපවිජෙදනතො කිලෙසාභාවසච්ඡිකිරියා කිමත්ථියා සියා, අථ පන මග්ගානං සන්නානගතසංයොජනත්තයප්පහානාදිපට්ඨියකච්චතාය වතුසු මග්ගෙසු පාටියෙක්කං කිලෙසාභාවො. එවං සති සභාවපහෙදෙන විනා න බ්‍රහ්මාවොති සො කිලෙසක්ඛයපරියායෙන වුත්තො සභාවධම්මො එව සියා.

යෙසං අභාවො, තප්පහෙදෙන අභාවෙ හෙදොපචාරොති වෙ? යෙසං අභාවො, තෙසං සසභාවතාය තස්ස සභාවොපචාරොපි සියා. තථා ච තෙ සංකිලෙසසඬ්ඛතාදිතො කිලෙසසඬ්ඛතාදිඋපචාරාපි සියුං. නො වෙ තෙ ඉච්ඡිතා, තප්පහෙදෙන හෙදොපචාරොපි න ඉච්ඡිතබ්බො. න ච පහොති උපචරිතො බ්‍රහ්මාවො අත්ථතො බ්‍රහ්මාවාය. න හි ජලං අනලන්ති උපචරිතං දහති, පචති චා. එකත්තපඤ්ඤම්පි වායමභාවො අසභාවතාය න සහතිති න සක්කා වත්තුං.

නත්ථිභාවසාමඤ්ඤතො අභෙදවොභාරො යුත්තරුපොති. එකත්තෙ ව පුබ්බෙ චුත්තා එව දොසා, බහුභාවෙ පන සති චුත්තනයෙනෙව සිද්ධා සභාවධම්මතා. සභාවධම්මත්තෙපි ව බහුභාවො විය භාවං භාවොපි බහුභාවං න බාහිවරොයාති නිබ්බානස්ස බහුභාවපසඨගො සියාති වෙ? න බහුභාවස්සෙව අභාවජ්ජපසඨගතො. යදි හි යථා කක්ඛ්‍යාතා භාවං, එවං භාවොපි කක්ඛ්‍යාතං න බාහිවරොයා. එවං සති සබ්බෙසං භාවානං පථවිභාවාපත්තීතො කුතො භාවස්ස බහුභාවො, තස්මා ලොකවොභාරානං විචිත්තනය යදිපි බහුතා භාවාපෙක්ඛා, භාවතා පන න බහුතාපෙක්ඛාති න භාවස්ස සතො නිබ්බානස්ස බහුභාවො “එකා නිට්ඨා න පුට්ඨ නිට්ඨා”ති වචනතො. එකස්මිංයෙව ව දස්සනභාවනාද්වයං සම්භවති.

පරිනිබ්බුතානං පච්චෙකං නිබ්බානභාවෙ සත්තසන්නානනයං නාම නිබ්බානං සියා. තථා ව සති සඨ්ඛතාදිදොසානතිවත්තියෙව, කිලෙසජ්ජහානං වා මග්ගකිව්චං කිලෙසානං අභාවො. තස්ස ව එකත්තෙ න මග්ගබහුතා කිව්චත්තරස්ස කත්තබ්බස්ස අභාවතො. මග්ගබහුභාවො ව මග්ගෙහි සච්ඡිකාතබ්බෙ එකස්මිං ධම්මෙ ඉන්ද්‍රියානං අපාට්ඨපාට්ඨපාට්ඨතරපාට්ඨතමභාවෙන සච්ඡිකිරියාවිසෙසෙන කිලෙසානං පහානභෙදෙන හොතිති නිබ්බානස්ස සභාවධම්මත්තෙ එව සියා. අභාවොපි ව කිලෙසානං මග්ගෙන සකිව්චකතාය කාතබ්බො එව සියා, න සච්ඡිකාතබ්බො. කො හි සභාවො අභාවස්ස? යො සච්ඡිකාතබ්බො සියා, යො වෙ නිබ්බානං එකෙනෙව මග්ගෙන සබ්බකිලෙසානං අභාවො එකො අභින්නො කාතබ්බො ආපන්නො. අඤ්ඤා මග්ගවසෙන චතුබ්බිධභාවෙ නිබ්බානස්ස චතුබ්බිධභාවජ්ජපසඨගො, නිබ්බානවිසෙසජ්ජපසඨගො ව ආපජ්ජෙය්‍යාති මග්ගකිව්චස්ස එකත්තෙන මග්ගබහුතා සියා. බහුභාවෙ පන තෙසං යො චුත්තනයෙන එකස්මිං ධම්මෙ සච්ඡිකිරියාවිසෙසතොති සිද්ධා නිබ්බානස්ස සභාවධම්මතා. ඛයාධිගත්තබ්බතාය පනෙනං “ඛයො”ති චුත්තං. “ඛයෙ ඤාණං”න්ති (ධ. ස. දුකමාතිකා 142; 1382) හි වචනතො අරියමග්ගො ඛයො නාම. තෙන චෙනං අධිගත්තබ්බං සච්ඡිකාතබ්බං, තස්මා “ඛයො”ති චුත්තන්ති.

ඉති නිරොධනිද්දෙසකථාවණ්ණනා.

මග්ගනිද්දෙසකථාවණ්ණනා

562. අට්ඨ ධම්මාති “කතමං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්ච”න්ති ආරභිත්වා “සම්මාදිට්ඨී”ති ආදිනා පාළියං (විභ. 205) දුක්ඛනිරොධගාමිනීපටිපදානිද්දෙසෙ ආගතා, තමෙව ව පාළිං ආනෙත්වා උද්දෙසවසෙන ඉධ ව චුත්තා සම්මාදිට්ඨීආදයො අට්ඨ ධම්මා අත්ථතො පකාසිතා, න මග්ගසච්චනිද්දෙසවසෙනාති අධිජ්ජායො. යදි අත්ථතො පකාසිතා, කිමත්ථියං පන ඉධ කථනන්ති ආහ “ඉධ පනා”ති ආදි. තත්ථ “එකක්ඛණෙ පචත්තමානාන”න්ති ඉදං ලොකියකුසලචිත්තුජ්ජාදෙසු විරතියො නානාක්ඛණිකා එව හොන්තිති කත්වා චුත්තං. සෙසමග්ගධම්මා පන තත්ථාපි එකජ්ඣං උජ්ජජ්ජන්තියෙව. විසෙසාවබොධනත්ථන්ති පටිපක්ඛසමුග්ගානාදිපචත්තිආකාරවිසෙසස්ස අවබොධනත්ථං. චිත්ථාරතො මග්ගකථා පරතො ආවි භවිස්සතිති ආහ “සඨ්ඛෙපතො”ති. චතුසච්චපටිච්චෙධාය පටිපන්නස්සාති යථා චතුසච්චාභිසමයො හොති, එවං සබ්බෙසො පුබ්බභාගපටිපත්තියා පරිපූරණවසෙන පටිපන්නස්ස. අරියමග්ගසඨ්ඛාතස්ස යොගස්ස සබ්භාවතො යොගිතො. කාමං අවිජ්ජානුසයසමුග්ගානෙ තදෙකට්ඨකිලෙසානං ලෙසොපි නාවසිස්සති, විජ්ජාය පන අවිජ්ජා උජ්ජවිපච්චනිකධම්මොති දස්සනත්ථං “අවිජ්ජානුසයසමුග්ගානක”න්ති චුත්තං. පරතො මිච්ඡාසඨ්ඛකජ්ජාදිග්ගභණ්ණෙපි එසෙව නයො. ධාතුජ්ජාසනරසාති පරමත්ථපකාසනරසා, චතුසච්චවිභාවනකිව්චාති අත්ථො. මග්ගධම්මානං පටිපක්ඛවිධමනාකාරො සාතිසයං පාකටො හුත්වා උපට්ඨාතිති අවිජ්ජානුසයසමුග්ගානකතං සම්මාදිට්ඨියා වත්ථාපි අවිජ්ජන්ධකාරවිද්ධංසනපච්චුපට්ඨානතා චුත්තා.

තථා සම්පන්නදිට්ඨිනොති යථා අවිජ්ජානුසයසමුග්ගානො හොති, තථා මග්ගසම්මාදිට්ඨියා සම්පන්නදිට්ඨිනො. එවඤ්ඤි චතුසච්චපටිච්චෙධාය පටිපන්නස්ස යොගිනොති ඉමමත්ථං තථා-සද්දො උපසංහරති. නිබ්බානාරම්මණතා පන තංසම්පයුත්තවචනෙනෙව බොධිතා. මිච්ඡාසඨ්ඛකජ්ජානිසාතකත්ති කාමසඨ්ඛකජ්ජාදිමිච්ඡාසඨ්ඛකජ්ජසමුච්චෙදකං. අජ්ජනාරසොති නිබ්බානාරම්මණෙ මග්ගචිත්තස්ස සමුජ්ජාදවසෙන පචත්තනතො අජ්ජනාකිව්චො.

තථා පස්සතො විතක්කයතො වාති චුත්තජ්ජකාරාය සම්මාදිට්ඨියා පස්සතො, නිබ්බානාරම්මණෙ ව සම්මාසඨ්ඛකජ්ජෙන චිත්තං අභිනිරොපයතො. වච්ඡුවචරිතසමුග්ගාතිකාති චතුබ්බිධස්සපි වච්ඡුවචරිතස්ස සමුච්චෙදිකා. මුසාවාදාදිනං විසංවාදනාදිකිව්චතාය ලුඛානං අපරිග්ගාහකානං පටිපක්ඛභාවතො සිනිද්ධභාවෙන සම්පයුත්තධම්මානං පරිග්ගාහකසභාවා සම්මාචාචාති ආහ “සා පරිග්ගාහලක්ඛණා”ති. කායිකකිරියා කිඤ්චි කත්තබ්බං සමුට්ඨාපෙති, සයඤ්චි සමුට්ඨහනං සටනං හොතිති සම්මාකම්මන්තසඨ්ඛාතා විරතිපි සමුට්ඨානසභාවා චුත්තා. සම්පයුත්තධම්මානං වා උක්ඛිපනං සමුට්ඨාපනං කායිකකිරියාය භාරුක්ඛිපනං විය.

අස්සාති යොගිතො. තස්මිං සති විසුජ්ඣනතො විසුද්ධිභුතා. ජීවමානස්ස සත්තස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං වා සුද්ධි වොදානං, ආජීවස්සෙව වා ජීවිතින්ද්‍රියචුත්තියා . ඤායාජීවස්ස අබුද්ධපටිකුට්ඨාය සම්මාජීවිකාය පචත්තිභෙතුතාය ඤායාජීවපචත්තිරසො. ඉමස්ස හි පචත්තිතො පට්ඨාය මිච්ඡාජීවො න පචත්තතිති.

සබ්බාකුසලවිද්ධංසකොපි සම්මාචාර්යාමො උජුපටිපක්ඛදස්සනවසෙන කොසප්පසමුච්ඡෙදකො වුත්තො. සංකිලෙසපක්ඛතොපි තස්ස පග්ගණ්හනං පග්ගණො. කායාදිසු සුභාදිආකාරුපධාරණවසෙන පවත්තා සුභසඤ්ඤාදිපුබ්බධගමා අකුසලක්ඛන්ධා මිච්ඡාසති, තස්සා විද්ධංසනො මිච්ඡාසතිවිනිද්ධුනනො. අසම්මොසොති සම්මොසවිද්ධංසනනො තප්පටිපක්ඛො. ආරම්මණස්ස යථාසභාවසල්ලක්ඛණං උපට්ඨානං. “ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා”ති, “සතාරක්ඛෙන වෙනසා”ති (දී. නි. 3.348) ව වචනතො විසෙසනො සති කුසලවිත්තස්ස ආරක්ඛාති ආහ “සතියා සංරක්ඛියමානවිත්තස්සා”ති.

563. සච්චඤාණස්සාති සච්චාති ආරබ්භ පවත්තනකඤාණස්ස, න පටිවෙධඤාණං විය සකිදෙව බුද්ධාති, අථ බො පුනප්පුනං උප්පජ්ජනතො අනු අනු බොධො අනුබොධො, අනුස්සවාකාරපරිච්ඡිකදිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තිඅනුගතො වා බොධො අනුබොධො, තදෙව ඤාණන්ති අනුබොධඤාණං. න හි තං පච්චක්ඛතො බුද්ධාති, අනුස්සවාදිවසෙන පන කප්පනමුඛෙන බුද්ධාති. කිච්චතොති පරිජානනාදිතො. තංකිච්චකරණෙනෙව හි පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිති විය තානිපි තස්ස පාකටාති භොන්ති. විච්චානුපස්සනාය හි සඬ්ඛාරෙහි පතිලියමානමානසස්ස උප්පජ්ජමානං මග්ගඤාණං විසඬ්ඛාරං දුක්ඛනිස්සරණං ආරම්මණං කත්වා දුක්ඛං පරිච්ඡන්දති, දුක්ඛගතඤ්ච තණ්හං පජහති, නිරොධඤ්ච සච්ඡිකරොති ඵුසති. ආදිච්චො විය පභාය සම්මාසඬ්ඛකප්පාදිහි සහ සමුප්පන්නං තං මග්ගං භාවෙති, න ව සඬ්ඛාරෙ අමුඤ්චිත්වා පවත්තමානෙන ඤාණෙන එතං සබ්බං කාතුං සක්කා නිමිත්තපවත්තෙහි අවුට්ඨිත්තතා. තස්මා එතාති කිච්චාති කරොත්තං තං ඤාණං දුක්ඛාදිති විභාවෙති තත්ථ සම්මොහනිවත්තනෙනාති “වත්තාරිපි සච්චාති පටිච්ජ්ඣති”ති වුත්තං, එකපටිවෙධෙනාති අධිප්පායො.

දුක්ඛසමුදයම්පි සො පස්සතිති කාලන්තරදස්සනං සන්ධාය වුත්තන්ති වෙ? න, “යො නු බො, ආවුසො, දුක්ඛං පස්සති, දුක්ඛසමුදයම්පි සො පස්සති”තිආදිනා (සං. නි. 5.1100) එකදස්සිනො අඤ්ඤත්තයදස්සිතාවිචාරණායං තංසාධනත්ථං ආයස්මතා ගවම්පනිත්ථෙරෙන ඉමස්ස සුත්තස්ස ආනිතත්තා, පච්චෙකඤ්ච සච්චෙසු දිස්සමානෙසු අඤ්ඤත්තයදස්සනස්ස යොජිත්තතා. අඤ්ඤා ආනුපුබ්බාහිසමයෙ පුරිමදිට්ඨස්ස පච්ඡා අදස්සනතො සමුදයාදිදස්සිනො දුක්ඛාදිදස්සිතා න යොජෙනබ්බා සියා. යොජිතා ව සා “යො දුක්ඛසමුදයං පස්සති, දුක්ඛම්පි සො පස්සති”තිආදිනා (සං. නි. 5.1100). ලොකියං සච්චඤාණං. තත්ථ ලොකියඤාණං. පරිපුට්ඨානසඬ්ඛාතො අභිභවො පරිපුට්ඨානාහිභවො, තස්ස වසෙන. සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජමත්තදස්සනතො සක්කායදිට්ඨිපරිපුට්ඨානං නිවත්තෙති. “ලොකසමුදයං බො, කච්චාන, යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතො යා ලොකෙ නත්ථිතා, සා න භොති”ති (සං. නි. 2.15) වචනතො සමුදයදස්සනං හෙතුඵලපබ්බතාවිච්ඡෙදදස්සනතො පරිපුට්ඨානාහිභවවසෙන පවත්තමානං උච්ඡෙදදිට්ඨිං නිවත්තෙති. “ලොකනිරොධං බො...පෙ.... පස්සතො යා ලොකෙ අත්ථිතා, සා න භොති”ති (සං. නි. 2.15) වචනතො නිරොධදස්සනං හෙතුනිරොධා ඵලනිරොධදස්සනතො සස්සතදිට්ඨිං නිවත්තෙති. අත්තකාරස්ස පච්චක්ඛදස්සනතො මග්ගදස්සනං “නත්ථි අත්තකාරෙ, නත්ථි පරකාරෙ, නත්ථි පුරිසකාරෙ”තිආදිකං (දී. නි. 1.168) අකිරියදිට්ඨිං පජහති. “නත්ථි හෙතු, නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසාය, අහෙතු අප්පච්චයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති, නත්ථි හෙතු...පෙ.... විසුද්ධියා, අහෙතු අප්පච්චයා සත්තා විසුද්ධන්ති”තිආදිකා (දී. නි. 1.168; ම. නි. 2.101, 227; සං. නි. 3.212) අහෙතුකදිට්ඨි ව ඉධ අකිරියාදිට්ඨිග්ගහණෙනෙව ගහිතාති දට්ඨබ්බා. සාපි හි විසුද්ධිමග්ගදස්සනෙන පභියතිති. දුක්ඛෙ ඤාණං සමුදයඵලස්ස දුක්ඛස්ස අද්ධවාදිභාවං පස්සතිති ඵලෙ විප්පටිපත්තිං නිවත්තෙති.

ඉස්සරො ලොකං පවත්තෙති සජ්ජෙති නිවත්තෙති සංහරතිති ඉස්සරකාරණිකො වදන්ති. පධානතො ලොකො ආචි භවති, තත්ථෙව ව පතිලියතිති පධානකාරණිකො.

“කාලො කරොති භූතාති, කාලො සංහරති පජා;
කාලො සුත්තෙ ජාගරති, කාලො හි දුරතික්කමො”ති. —

කාලවාදිනො. කණ්ටකස්ස තිබ්බණභාවො විය, කපිට්ඨඵලාදීනං පරිමණ්ඩලතා විය, මිගපක්ඛිසරීසපාදීනං විචිත්තතා විය ව සභාවෙනෙව ලොකො සම්භොති, විභොති වාති සභාවවාදිනො. ආදි-සද්දෙන අණුහි ලොකො පවත්තති, සබ්බං පුබ්බෙකතහෙතු, ලොකො නියතො අච්ඡෙද්දසුත්තාවුතාහෙජ්ජමණිසදිසො, න එත්ථ කස්සචි පුරිසකාරොති නියතිවාදිනො.

“යදිච්ඡාය පවත්තන්ති, යදිච්ඡාය නිවත්තරෙ;
යදිච්ඡාය සුබං දුක්ඛං, තස්මා යාදිච්ඡති පජා”ති. —

යදිච්ඡාවාදිනො, යෙ අධිච්චසමුප්පත්තිවාදිනොති ව වුච්චන්ති. ඵලමාදිඅකාරණවාදසඬ්ඛගහො දට්ඨබ්බො. රාමුදකආළාරාදීනං විය, අරුපලොකෙ නිගණ්ඨානං විය ව ලොකථුපිකායං අපවග්ගො මොක්ඛොති ගහණං අපවග්ගගාහො. ආදි-සද්දෙන පධානස්ස අප්පවත්ති, ගුණවිසුත්තස්ස අත්තතො සකත්තති අවට්ඨානං, බ්‍රහ්මුතා සලොකතා, සම්පතා, සංයොගො, දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදාති ඵලමාදීනං ගහණං දට්ඨබ්බං. එත්ථ ව පධානස්ස අප්පවත්ති මහතාදිභාවෙන අපරිණාමො, අනභිබ්බාත්ති වා. “අභමඤ්ඤො, පකති අඤ්ඤො”ති ඵලං පවත්තපකතිපුරිසන්තරජානනෙන අත්තසුබදුක්ඛමොහෙසු අවිභාගග්ගහණෙ කිර නිවත්තිතෙ වුත්තනෙයෙන පධානං

නප්පවත්තනි, සො විමොක්ඛොති කාපිලා. ගුණවිසුත්තස්සාති බුද්ධිසුබ්බක්ඛද්දවජාදොසප්පයත්තධම්මාධම්මසඬ්ඛාරෙහි නවහි අත්තගුණෙහි විසුත්තස්සාති කණාදමනානුසාරිනො. සලොකතා බ්‍රහ්මනා සමානලොකතා. සමීපතා තස්ස සමීපප්පවත්තනි. සංයොගො තෙන එකිභාවුපගමනං. “ඉන්ද්‍රියතප්පනපුත්තමුබ්බදස්සනාදිහි විනා අපවග්ගො නත්ථි”ති ගහෙත්වා තථා පවත්තනං කාමසුබ්බල්ලිකානුයොගො. අනසනකෙසලුඤ්චනාදිතපවරියාය නග්ගසිලගොසිලකුක්කුරසිලාදිහි ව අත්තපරිතාපනෙන මොක්ඛො භොතිති අත්තකිලමථො.

ස්වායං සබ්බො මිච්ඡාගාහො සච්චඤාණෙ සති පතිට්ඨං න ලභතිති චුත්තමෙවත්ථං සඬගණ්හන්තො “ලොකෙ ලොකප්පහවෙ”ති ගාට්ඨාහාති.

ඤාණකිච්චතො විනිච්ඡයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

564. සෙසා සබ්බධම්මාති සෙසා එකාසිති ලොකියධම්මා. අප්ඤ්ඤාත්තකඛාහිරෙසු ද්වාදසසු ආයතනෙසු කාමභවච්චතණ්භාවසෙන ද්වාදසතිකා ඡන්තිංස තණ්භාවිවරිතානි, බුද්දකචත්ථුච්චිහඬිගෙ වා ආගතනායෙන කාලචිහාගං අනාමසිත්වා චුත්තානි. තදාමසෙන හි අට්ඨසතං භොන්ති. අසමිමිස්සන්ති එකකත්තා කෙනවි අසමිමිස්සං, කුතො තදන්තොගධප්පහෙදොති අධිප්පායො. විමංසිද්ධිපාදාදිනං බොධිපක්ඛියානං සතිපි කිච්චනානත්තෙ අත්ථතො එකත්තා සමමාදිට්ඨියා සඬගහොති සමමාදිට්ඨිමුඛෙන තදන්තොගධතා චුත්තා.

තයො නෙක්ඛම්මචිතක්කාදයොති ලොකියක්ඛණෙ අලොභමත්තාකරුණාසමීපයොගවසෙන භින්තා, මග්ගක්ඛණෙ ලොභබ්‍යාපාදවිහිංසාසමුච්ඡේදනවසෙන තයොති එකොපි චුත්තො. එස නයො සමමාවාදිසු. අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිතානං පන භාවෙ සමමාආර්ථවසම්භවතො තෙන තෙසං සඬගහො දට්ඨබ්බො. භවත්තරෙපි ජීවිතහෙතුපි අරියෙහි අවිතික්කමනියත්තා අරියකත්තානං සමමාවාදිසිලානං ගහණෙන යෙන සද්ධාහත්ථෙන තානි ගහෙතබ්බානි, සො සද්ධාහත්ථො ගහිතො එව භොතිති තතො අනඤ්ඤානි සද්ධින්ද්‍රියසද්ධාබලානි තත්ථ අන්තොගධානි චුත්තානි. ඡන්දො පන සද්ධානුගුණොති කත්වා ඡන්දිද්ධිපාදස්සාපි තදන්තොගධතා චුත්තා. තෙසං අත්ථිතායාති සද්ධින්ද්‍රියසද්ධාබලඡන්දිද්ධිපාදානං අත්ථිතාය සිලස්ස අත්ථිතාවතො තිව්ධෙනාපි සිලෙන තෙ තයොපි ගහිතාති තත්ථ අන්තොගධා. විත්තසමාධිති විත්තිද්ධිපාදං වදති. “විත්තං පඤ්ඤාඤ්ච භාවය”න්ති (සං. නි. 1.23, 192; පෙට්කො. 22; මි. ප. 2.1.9) හි විත්තමුඛෙන සමාධි චුත්තොති සමාධිමුඛෙන විත්තමිපි වත්තබ්බතං අරහති. විත්තිද්ධිපාදභාවනාය පන සමාධිපි අධිමත්තො භොතිති විමංසිද්ධිපාදාදිවචනං විය විත්තිද්ධිපාදොති අවත්වා ඉධ “විත්තසමාධි”ති චුත්තං. “පිතිමනස්ස කායො පස්සමහති, පස්සද්ධකායො සුඛං වෙදෙති, සුඛිනො විත්තං සමාධියති”ති (දී. නි. 1.466; 3.359; සං. නි. 5.376; අ. නි. 3.96; 11.12) වචනතො සමාධිඋපකාරා පිතිපස්සද්ධියො, තස්මා සමාධිග්ගහණෙන ගහිතා. උපෙක්ඛා පන සමාධිඋපකාරකතො, තංසදිසකිච්චතො ව. තස්මා සමාධිසිසෙන එතෙසං අන්තොගධතා දට්ඨබ්බා.

අන්තොගධානං පහෙදවිනිච්ඡයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

565. භාරො විය දුක්ඛසච්චං විසාතකත්තා, සංහරණියවසෙන විහන්තභාවතොති අත්ථො. භාරාදානමිව තත්ථ තත්ථ භවෙ උප්පජ්ජනකවිසාතස්ස හෙතුභාවතො. භාරනික්ඛේපනමිව පවත්තිදුක්ඛවුපසමභාවතො . රොගො විය, දුබ්භික්ඛමිව ව බාධකත්තා. රොගනිදානං විය, දුබ්බුට්ඨි විය ව පහවලක්ඛණත්තා. දුබ්බුට්ඨිති ව අවස්සනං වා අනිවස්සනං වා. රොගවුපසමො විය, සුභික්ඛමිව ව සන්තිලක්ඛණත්තා, සුඛභාවතො. “නිබ්බානං පරමං සුඛං”න්ති (ධ. ප. 203-204) හි චුත්තං. හෙසප්පමිව, සුචුට්ඨි විය ව දුක්ඛස්ස හෙතුපච්ඡේදතො, තස්ස ව අපගමුපායභාවතො. නියානලක්ඛණඤ්ඤාති මග්ගසච්චං. අනිට්ඨභාවතො, සාසඬකසප්පටිභයතො ව දුක්ඛං වෙරිවිසරුක්ඛගයඔරිමතිරූපමං. වෙරං බ්‍යාපාදො, පච්චත්ථිකභාවො වා. වෙරසමුග්ගාතො වෙරවුපසමො මෙත්තා. වෙරසමුග්ගාතුපායො සඬගහවත්ථුනි.

උපමාතො විනිච්ඡයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

566. එස නයො සමුදයාදිසුති අත්ථි වෙන්ථ සමුදයො, න අරියසච්චං, අත්ථි අරියසච්චං, න සමුදයො, අත්ථි සමුදයො වෙව අරියසච්චඤ්ච, අත්ථි නෙව සමුදයො න අරියසච්චන්ති. සෙසසච්චද්වයෙපි එසෙව නයො. න අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාපහාතබ්බාසඬ්ඛතනියානභාවාභාවතො. ඉතරං පන අරියසච්චද්වයන්ති සමුදයමග්ගසච්චද්වයමාහ. සියා දුක්ඛං සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය. තෙනාහ “අනිච්චතො”ති. තථත්තෙනානි තථසභාවෙන, පරිඤ්ඤායාභාවෙනානි අත්ථො. එතෙන තං අරියසච්චද්වයං “සියා දුක්ඛං, න අරියසච්චං, සියා අරියසච්චං, න දුක්ඛං”න්ති ඉමමත්ථං දස්සෙති. අරියසච්චසද්දපරා හි දුක්ඛාදිසද්දා පරිඤ්ඤායාදිභාවං වදන්ති. තෙනෙව අරියසච්චසද්දානපෙක්ඛං දුක්ඛසද්දං සන්ධාය මග්ගසමීපයුත්තසාමඤ්ඤාඵලධම්මානං ආදිපදසඬගහො චුත්තො, අරියසච්චසද්දාපෙක්ඛං පන සන්ධාය වතුත්ථපදසඬගහො.

සබ්බාකාරෙතාති සබ්බප්පකාරෙන. යථා මග්ගසමීපයුත්තධම්මාදයො එකඬ්ඛිකලා, එවං අනුත්ථා සබ්බඬ්ඛගයොගෙන දුක්ඛතාය වෙව අරියසච්චතාය වාති අත්ථො. “උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චක”න්ති චුත්තෙ තණ්භායපි

සභිගහො සියාති තංනිවත්තනත්ථං “අඤ්ඤානු තණ්හායා”ති වුත්තං තස්සා විසුං අරියසච්චභාවතො. සමුදයාදිසු අවසෙසකිලෙසාදයො පභවට්ඨෙත සමුදයො, න අරියසච්චං සුත්තන්තසංවණ්ණනා අයන්ති කත්වා . නිරොධො අරියසච්චං, න සමුදයො. ඉතරං පන අරියසච්චද්වයං සියා සමුදයො අත්තනො ඵලස්ස පච්චයට්ඨෙත, න පන යස්ස පභානාය භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති තථත්තෙන, සබ්බාකාරෙන පන තණ්හාසමුදයො වෙව අරියසච්චඤ්ඤා. මග්ගසම්පයුත්තධම්මා, සාමඤ්ඤාඵලානි ව යස්ස පභානාය භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති තථත්තෙන නෙව සමුදයො, න අරියසච්චං. සභිබාරනිරොධො, නිරොධසමාපත්ති ව නිරොධො, න අරියසච්චං. සමුදයො අරියසච්චං, න නිරොධො. ඉතරං පන අරියසච්චද්වයං සියා නිරොධො බණ්ණනිරොධසබ්භාවතො, න පන යස්ස සච්ඡිකිරියාය භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති තථත්තෙන. සබ්බාකාරෙන පන අසභ්බිකා ධාතු නිරොධො වෙව අරියසච්චඤ්ඤා. සෙසං වුත්තනයමෙව. අරියමග්ගතො අඤ්ඤානි මග්ගානි මග්ගො, න අරියසච්චං. නිරොධො අරියසච්චං, න මග්ගො. ඉතරං පන සච්චද්වයං සියා මග්ගො භවගාමීනිපටිපදාභාවතො, න පන යස්ස භාවනාය භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති තථත්තෙන, සබ්බාකාරෙන පන නිරොධගාමීනිපටිපදා මග්ගො වෙව අරියසච්චඤ්ඤා. සෙසං වුත්තනයමෙව.

වතුක්කතො විනිවිජයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

567. සුඤ්ඤානීති වෙදකාදිහි බාහිරකපරිකප්පිතෙහිති අධිප්පායො. දුක්ඛඤ්ඤා වෙදනියම්පි සන්තං වෙදකරහිතං, කෙවලං පන තස්මිං අත්තනො පච්චයෙහි පවත්තමානෙ දුක්ඛං වෙදෙතීති වොභාරමත්තං භොති. එස නයො ඉතරෙසුපි.

“දුක්ඛමෙවා”ති අවධාරණෙන නිවත්තිතමත්ථං දස්සෙතුං “න කොචි දුක්ඛිතො”ති වුත්තං. කිරියාව විජ්ජති සමුදයසච්චං සන්ධාය වදති. පුරිමසච්චද්වයස්ස විපාකවට්ටකම්මවට්ටසභිගහතො කාරකස්ස වා දුක්ඛසච්චසභාවමාහ. කාතබ්බාපි හි කිරියා කාරකරහිතා කෙවලං අත්තනො පච්චයෙහි තාය පවත්තමානාය දුක්ඛසඤ්ඤාතෙ ධම්මප්පබන්ධෙ කිරියං කරොතීති වොභාරමත්තං භොති. නිබ්බුතගමකෙසුපි එසෙව නයො. “මග්ගො අත්ථි”ති වත්තබ්බෙ “මග්ගමත්ථි”ති ඔකාරස්ස අභාවො කතොති ද්විධ්බ්බං. ගමකොති නිබ්බුතිං ගන්තා.

කිලෙසාසුචිපග්ගරණට්ඨෙත සාසවතා අසුභතාති කත්වා අනාසවත්තා නිරොධමග්ගා සුභා ඵව. දුක්ඛාදිනං පරියායෙන සමුදයාදිභාවො ව අත්ථි , න පන නිරොධභාවො, නිරොධස්ස වා න දුක්ඛාදිභාවොති නිරොධාවසෙසත්තයානං න අඤ්ඤාමඤ්ඤාසමභිගිතාති ආහ “නිරොධසුඤ්ඤානි වා”තිආදි.

සමුදයෙ දුක්ඛස්සාභාවතොති පොනොභවිකාය තණ්හාය පුනබ්භවස්ස අභාවතො. යථා වා පකතිවාදීනං විකාරා අවිකාරිභාවතො, පුබ්බෙ පතිපට්ඨිතා ව පකතිභාවෙනෙව තිට්ඨන්ති, න එවං සමුදයසම්පයුත්තම්පි දුක්ඛං සමුදයභාවෙන තිට්ඨන්ති ආහ “සමුදයෙ දුක්ඛස්සාභාවතො”ති . මග්ගෙ ව නිරොධස්ස අභාවතොති සම්බන්ධො. යථා අවිභත්තෙහි විකාරෙහි මහාභද්ධිකාරකම්මත්තවිසෙසිත්ථියභූතවිසෙසෙහි පකතිභාවෙනෙව ධීතෙහි පකති සගබ්භා ඉච්ඡතා පකතිවාදීහි, එවං න ඵලෙන සගබ්භො හෙතුති අත්ථො. “දුක්ඛසමුදයානං නිරොධමග්ගානඤ්ඤා අසමවායා”ති එතං විවරන්තො ආහ “න හෙතුසමචෙතං හෙතුඵල”න්තිආදි. තත්ථ “ඉධ තන්තුසු පටො, කපාලෙසු සටො, බීරණෙසු කටො ද්විසු අණුසු ද්විඅණුක”න්තිආදිනා ඉධ වුද්ධිවොභාරජනකො අවිසුං සිද්ධානං සම්බන්ධො සමවායො, තෙන සමවායෙන කාරණෙසු ද්විසු අණුසු ද්විඅණුකං ඵලං සමචෙතං එකිභූතම්පි සම්බද්ධං, තිසු අණුසු තිඅණුකන්ති එවං මහාපට්ඨිමහාඋදකමහාඅග්ගිමහාවාතක්ඛන්ධපරියන්තං ඵලං අත්තනො කාරණෙසු සමචෙතන්ති සමවායවාදිනො වදන්ති. එවං පන වදන්තෙහි අපරිමාණෙසු කාරණෙසු මහාපරිමාණං එකං ඵලං සමචෙතං අත්තනො අන්තොගධෙහි කාරණෙහි සගබ්භං අසුඤ්ඤන්ති වුත්තං භොති. එවම්ධ සමවායාභාවා ඵලෙ හෙතු නත්ථිති හෙතුසුඤ්ඤා ඵලන්ති අත්ථො.

සුඤ්ඤාතො විනිවිජයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති මග්ගනිද්දෙසකථාවණ්ණනා.

එකවිධාදිවිනිවිජයකථාවණ්ණනා

568. පවත්තිභාවතොති සංසාරස්ස පවත්තිභාවතො. වතුආභාරහෙදතොති වතුආභාරප්පච්චයවිසෙසතො. එතෙන වත්තාරො කඤ්ඤිකාරාදිආභාරවිසෙසෙ, අප්ප්කොභරණියවත්ථු, සලායතන, අවිජ්ජා, අභිසඤ්ඤාසබ්බාතෙ තප්පච්චයභූතධම්මවිසෙසෙ ව සභිගණ්හාති , ඔප්පිට්ඨකරුප, වෙදනා, පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණ, නාමරූපසඤ්ඤාතෙ තන්තිබ්බත්තධම්මවිසෙසෙ ව.

පවත්තකභාවතො පවත්තිදුක්ඛස්ස. රූපාභිනන්දනාදිහෙදො රූපක්ඛන්ධාදිඅභිනන්දනහෙදො, රූපාරම්මණාදිවසෙනාපිති වදන්ති. රූපතණ්හාදීනං පච්චෙකං අනෙකහෙදත්තා ජ තණ්හාකායා, තෙසං හෙදතො.

උපාදානෙහි උපාදියනීති උපාදි, උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං. තන්නිස්සරණභූතං නිබ්බානං, තස්ස චූපසමො තංසන්තිති කත්වා තස්ස යාව පච්ඡිමං චිත්තං, තාව සෙසනං, තතො පරං අනවසෙසතඤ්ච උපාදාය සඋපාදිසෙසනිබ්බානධාතු, නිරුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුනි ද්විධා වොහරියති. යථා වායං හෙදො වොහාරතො, එවමිතරෙපිති තෙ කතිපයෙ දස්සෙතුං “තිව්ධො”නිආදි චුත්තං. අඤ්ඤා එකස්ස සතො නිබ්බානස්ස කුතො හෙදොති.

සමථවිපස්සනාහෙදතොති එත්ථ සමාදිට්ඨිසමාසඬකප්පා විපස්සනා, ඉතරෙ සමථානි වදන්ති. සීලමිපි හි සමථස්ස උපකාරකත්තා සමථග්ගහණෙන ගස්හතීති තෙසං අධිප්පායො. අථ වා යානද්වයස්ස වසෙන ලද්ධො මග්ගො සමථො විපස්සනානි ආගමනවසෙන චුත්තොති දට්ඨබ්බො. අයන්ති අරියමග්ගො. සප්පදෙසත්තානි සීලක්ඛන්ධාදීනං එකදෙසත්තානි අත්ථො. එකදෙසො හි පදිස්සති අවයවභාවෙන අපදිසියනීති පදෙසො, අත්තතො සමුදායං පති සහ පදෙසෙනාති සප්පදෙසොති චූච්චති යථා “සනිදස්සනා ධම්මා”නි (ධ. ස. දුකමානිකා 9), සීලක්ඛන්ධාදියො ව සබ්බලොකියලොකුත්තරසීලාදිසඬගාහකා, අරියමග්ගො ලොකුත්තරො එවානි තදෙකදෙසො හොති.

සජාතිතොති සමානජාතිතො, වච්ඡුච්චරිතචිරතිආදිහෙදෙසු සමානාය සීලජාතියානි අත්ථො.

ඔනතසභායො විය වායාමො පග්ගහතිච්චසාමඤ්ඤතො. අංසකුටං දත්වා ධීතසභායො විය සති අපිලාපනවසෙන නිච්චලභාවකරණසාමඤ්ඤතො. සජාතිතොති සචිතක්කසච්චාරාදිහෙදෙසු සමානාය සමාධිජාතියානි අත්ථො. කිරියතොති සමාධිඅනුරූපකිරියතො. තතො එව හි “වත්තාරො සතිපට්ඨානා සමාධිනිමිත්තා, වත්තාරො සම්මප්පධානා සමාධිපරික්ඛාරා”නි (ම. නි. 1.46) සතිවායාමානං සමාධිස්ස නිමිත්තපරික්ඛාරභාවො චුත්තො.

ආකොටෙන්තෙන වියානි “අනිච්චං අනිච්ච”න්තිආදිනා පඤ්ඤාකිච්චසදිසෙන කිච්චෙන සමන්තතො කොටෙන්තෙන විය, “අනිච්චං බයට්ඨෙන, දුක්ඛං භයට්ඨෙන”නිආදිනා (පටි. ම. 1.48) පරිචන්තෙන්තෙන විය ව ආදාය උභිත්වා දින්නමෙව පඤ්ඤා පටිච්ඡ්ඤති. ද්විත්තං සමානකාලත්තෙපි පච්චයභාවෙන සමාසඬකප්පස්ස පුරිමකාලස්ස විය නිද්දෙසො කතො. සජාතිතොති “දුක්ඛෙ ඤාණ”න්තිආදිසු (සං. නි. 5.8) සමානාය පඤ්ඤාජාතියා. කිරියතොති එත්ථ පඤ්ඤාසදිසං කිච්චං “කිරියා”නි චුත්තං, පුබ්බෙ පන සමාධිඋපකාරකං තදනුරූපකිච්චන්ති අයමෙත්ථ විසෙසො.

“සබ්බං, භික්ඛවෙ, අභිඤ්ඤෙය්‍යා”න්ති (සං. නි. 4.46) වචනතො වත්තාරපි අභිමුඛං පච්චක්ඛතො ඤාතබ්බානි, අභිවිසිට්ඨෙන වා ඤාණෙන ඤාතබ්බානීති අභිඤ්ඤෙය්‍යානි.

569. අඤ්ඤමඤ්ඤං සභාගානීති අඤ්ඤමඤ්ඤසමානභාගානි, සදිසරූපානීති අත්ථො.

දුරභිසම්භවතරන්ති අභිසම්භවිතුං සාධෙතුං අසක්කුණෙය්‍යතරං, සත්තිවිසාතෙන දුරධිගමන්ති අත්ථො. අසනන්ති කණ්ඩං. අතිපාතෙය්‍යානි බිපෙය්‍ය. කොටියානි කණ්ඩස්ස කොටියා වාලග්ගෙන. කොටින්ති වාලස්සෙව කොටිං. පටිච්ඡ්ඤෙය්‍යානි පටිමුඛභාවෙන විජ්ඣෙය්‍යානි.

බාධකපහවසන්තියානලක්ඛණෙහි වචන්ථානං සලක්ඛණවචන්ථානං. දුරවගාහත්ථෙන ගම්භීරත්තානි ඔළාරිකා දුක්ඛසමුදයා. නිරවජානගතානමපි හි දුක්ඛං, ආභාරාදිසු ව අභිලාසො පාකටො. පිළනාදිආයුහනාදිවසෙන පන “ඉදං දුක්ඛං, ඉදමස්ස කාරණ”න්ති යථාවතො ඔගාහිතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා ගම්භීරා. සණ්ඨසුඛධම්මත්තා නිරොධමග්ගා සභාවතො එව ගම්භීරට්ඨෙන දුරවගාහා. තෙනෙව උප්පන්නෙ මග්ගෙ තත්ථී නිරොධමග්ගානං අනවගාහොති. නිබ්බානමපි මග්ගෙන අධිගන්තබ්බත්තා තස්ස ඵලන්ති අපදිසියනීති ආහ “ඵලාපදෙසතො”නි. චුත්තඤ්ඤෙන “දුක්ඛනිරොධෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා”නි (විහ. 719). මග්ගොපි නිරොධස්ස සම්පාපකභාවතො “හෙතු”නි අපදිසියනීති ආහ “හෙතුඅපදෙසතො”නි. චුත්තමිපි වෙන “දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”නි (විහ. 719).

ඉති එවං පකාරෙහීති ඉති විජ්ඣෙය්‍යානි සම්බන්ධො. තත්ථ ඉතිසද්දෙන විජානනක්කමං දස්සෙති. එවං පකාරෙහීති එවං-සද්දෙන විජානනකාරණභූතෙන එව.

සභාගවිසභාගතොචිතිච්ඡයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉන්ද්‍රියසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති සොළසමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

17. පඤ්ඤාභූමිනිද්දෙසවණ්ණනා

පටිච්චසමුප්පාදකථාවණ්ණනා

570. ඉමිස්සා පඤ්ඤායාති ඉමිස්සා යථාධිගතාය විපස්සනාය. භූමිභූතෙසුති පචත්තිට්ඨානභූතෙසු. කාමඤ්චායං පටිච්චසමුප්පාදපටිච්චසමුප්පත්තසමඤ්ඤා පිනාපුත්තසමඤ්ඤා විය අපෙක්ඛාසිද්ධා, හෙතුඵලධම්මෙසු පන යථාක්කමං වචන්ටීතාවාති “පටිච්චසමුප්පාදො වෙවා”තිආදිනා විහජ්ජ චුත්තං. ආදිසද්දෙනාති “පටිච්චසමුප්පාදාදිහෙදා”ති එත්ථ චුත්තආදිසද්දෙන. අවසෙසා භොන්ති, සංවණ්ණනාවසෙනාති අධිප්පායො. තෙනාහ “තෙසං වණ්ණනාක්කමො අනුප්පත්තො”ති.

අවිජ්ජාදයො ධම්මො පටිච්චසමුප්පාදො, න සමුප්පත්තිමත්තං. ස්වායමත්ථො ඉමිනා සුත්තපදෙන වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්නො “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදිං වත්ථා පටිච්චසමුප්පත්තෙ පන දස්සෙතුං “ජරාමරණාදයො පනා”තිආදි ආරද්ධං. කස්මා පනෙත්ථ අනුලොමතො පටිච්චසමුප්පාදධම්මො දස්සිතා, පටිලොමතො පටිච්චසමුප්පත්තා ධම්මාති? යතො තෙ පටිච්චයතො උප්පන්නා, තස්ස සමනන්තරදස්සන්නත්ථං.

න නිච්චං න සස්සත්තති අනිච්චං. සමෙච්ච සම්භූය පච්චයෙහි කතන්ති සඬබ්බතං. පටිච්ච පච්චයාරහං පච්චයං නිස්සාය සහිතමෙව උප්පන්නන්ති පටිච්චසමුප්පන්නං. ඛයනසභාවං ඛයධම්මං. වයනසභාවං වයධම්මං. විරජ්ජනසභාවං පලුප්ජනසභාවං විරාගධම්මං. නිරුප්ඤ්ඤානසභාවං නිරොධධම්මං. සෙසං යදෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරතො ආචි භවිස්සති.

571. එත්ථාති එතෙසු යථාචුත්තෙසු සුත්තපදෙසු. සඬබ්බෙපොති අත්ථසඬබ්බෙපො.

ජාතිපච්චයාති ජාතිසඬබ්බානා පච්චයා. හෙතුමිහි නිස්සක්කවචනං. ධීතාව සා ධාතුති යායං ජරාමරණස්ස ඉදප්පච්චයනා “ජාතිපච්චයා ජරාමරණ”න්ති, එසා ධාතු එස සභාවො. සා තථාගතානං උප්පාදතො පුබ්බෙ, උද්ධඤ්ච අවිඤ්ඤායමානො, මජ්ඣෙ ව විඤ්ඤායමානො, න තථාගතෙහි උප්පාදිතො, අථ බො සම්භවන්තස්ස ජරාමරණස්ස සබ්බකාලං ජාතිපච්චයතො සම්භවොති ධීතා එව. කෙවලං පන සයම්භූඤ්ඤාණෙන අභිසම්බුජ්ඣනතො, “අයං ධම්මො තථාගතෙන අධිගතො”ති පවෙදනතො ව තථාගතො “ධම්මස්සාමි”ති චුච්චති න අපුබ්බස්ස උප්පාදනතො. තෙන චුත්තං “ධීතාව සා ධාතු”ති. සා එව ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති එත්ථ විපල්ලාසාභාවතො එවං අවබුජ්ඣමානස්ස එතස්ස සභාවස්ස, හෙතුතො වා තථෙව භාවතො ධීතතාති ධම්මට්ඨිතතා. ජාති වා ජරාමරණස්ස උප්පාදට්ඨිති පචත්තආයුහනසංයොගපලිබොධසමුදයහෙතුපච්චයට්ඨිතිති තදුප්පාදාදිභාවෙනස්සා ධීතතා “ධම්මට්ඨිතතා”ති එලං පතිසාමත්ථියතො හෙතුමෙව වදති.

අථ වා ධාරියති පච්චයෙහිති ධම්මො, තිට්ඨති තත්ථ තදායත්තචුත්තිතාය ඵලන්ති ධීති, ධම්මස්ස ධීති ධම්මට්ඨිති. ධම්මොති වා කාරණං, පච්චයොති අත්ථො. ධම්මස්ස ධීතිසභාවො, ධම්මතො ව අඤ්ඤො සභාවො නත්ථිති ධම්මට්ඨිති, පච්චයො. තෙනාහ “පච්චයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤා ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණ”න්ති (පටි. ම. 1.45). ධම්මට්ඨිති එව ධම්මට්ඨිතතා. සා එව ධාතු “ජාතිපච්චයා ජරාමරණ”න්ති ඉමස්ස සභාවස්ස, හෙතුතො වා අඤ්ඤාථත්තාභාවතො “න ජාතිපච්චයා ජරාමරණ”න්ති විඤ්ඤායමානස්ස තබ්බාචාභාවතො නියාමතා වචන්ටීතභාවොති ධම්මනියාමතා. ඵලස්ස වා ජරාමරණස්ස ජාතියා සති සම්භවො ධම්මෙ හෙතුමිහි ධීතතාති ධම්මට්ඨිතතා. අසති අසම්භවො ධම්මෙ නියතතාති ධම්මනියාමතාති එවං ඵලෙන හෙතුං විභාවෙති. තං “ධීතාව සා ධාතු”තිආදිනා (සං. නි. 2.20) චුත්තං ඉදප්පච්චයනං අභිසම්බුජ්ඣති පච්චක්කරණෙන අභිමුඛං බුජ්ඣති යථාචතො පටිවිජ්ඣති. අභිසමෙකීති තස්ස වෙවචනං. ආදිතො කථෙන්නො ආචික්ඛති, උද්දිසතිති අත්ථො. තමෙව උද්දෙසං පරියොසාපෙන්තො දෙසෙති. යථාඋද්දිට්ඨමත්ථං නිද්දිසනවසෙන පකාරෙහි ඤාපෙන්තා පඤ්ඤපෙති. පකාරෙහියෙව පතිට්ඨපෙන්තො පටිඨපෙති. යථානිද්දිට්ඨමත්ථං පටිනිද්දිසනවසෙන විවරති විහජ්ජති, විච්චඤ්ඤි විහත්තඤ්ච අත්ථං හෙතුධාරණදස්සනෙහි පාකටං කරොන්නො උත්තානීකරොති. උත්තානීකරොන්නො තථාපච්චක්ඛෙතුං කත්ථා නිගමනවසෙන පස්සථාති වාහ.

572. පච්චයලක්ඛණොති පච්චයභාවලක්ඛණො, පච්චයොති වා ලක්ඛිතබ්බො. පචත්තිදුක්ඛස්ස අනුබන්ධාපනකිච්චතාය දුක්ඛානුබන්ධනරසො. නිබ්බානගාමිග්ගස්ස උප්පථභාවතො කුම්මග්ගපච්චුපට්ඨානො.

සො පනායං පටිච්චසමුප්පාදො. යාවත්තකෙහි පච්චයෙහි යං ඵලං උප්පජ්ජනාරහං, අවිකලෙහෙව තෙහි තස්ස උප්පත්ති, තදඤ්ඤෙන ව තස්ස පයොජනං නත්ථිති ආහ “අනුනාධිකෙහෙවා”ති. යථා තං වක්ඛුරුපාලොකමනසිකාරෙහි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස, එතෙන තංතංඵලනිප්ථාදනෙන තස්සා පච්චයසාමග්ගියා තප්පරතා තථතාති දස්සෙති. සාමග්ගිනි සමොධානං, සමවායන්ති අත්ථො. අසම්භවාභාවතොති අනුප්පජ්ජනස්ස අභාවතො. පච්චයසාමග්ගියඤ්ඤි සති අනුප්පජ්ජනෙ තස්සා විතථතා සියා. අඤ්ඤධම්මප්පච්චයෙහිති අඤ්ඤස්ස ඵලධම්මස්ස පච්චයෙහි. අඤ්ඤධම්මානුප්පත්තිතොති තතො අඤ්ඤස්ස ඵලධම්මස්ස අනුප්පජ්ජනතො. න හි කදාචි

වක්බුරුපාලොකමනසිකාරෙහි සොතවිඤ්ඤාණස්ස සම්භවො අත්ථි, යදි සියා, තස්සා සාමග්ගියා අඤ්ඤාපතා නාම සියා, න චෙනං අත්ථිති “අනඤ්ඤාපතා”ති චුත්තං. පච්චයතොති පච්චයභාවතො. පච්චයසමුහතොති එත්ථාපි එසෙව නයො.

573. ඉදප්පච්චයා එව ඉදප්පච්චයතාති තා-සද්දෙන පදං වඩ්ඪිතං, න කිඤ්චි අත්ථන්තරං යථා දෙවො එව දෙවතාති. ඉදප්පච්චයානං වා සමුහො ඉදප්පච්චයතාති සමුහත්ථං තා-සද්දමාහ යථා “ජනානං සමුහො ජනනා”ති. නනු ව “අත්ථි ඉදප්පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති පුට්ඨෙන සතා, ආනන්ද, අත්ථිතිස්ස වචනියං. කිං පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති චෙ වදෙය්‍ය, ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉච්චස්ස වචනිය”න්ති (දී. නි. 2.96) ජාතිසද්දපච්චයසද්දසමානාධිකරණෙන කිං-සද්දෙන ඉදංසද්දස්ස සමානාධිකරණතාදස්සනතො ඉදප්පච්චයසද්දස්ස කම්මධාරයසමාසො දිස්සති, න හෙත්ථ “ඉමස්ස පච්චයා ඉදප්පච්චයා”ති ජරාමරණස්ස, අඤ්ඤස්ස වා පච්චයතො ජරාමරණසම්භවපුච්ඡා සම්භවති විදිතභාවතො, අසම්භවතො ව, ජරාමරණස්ස පන පච්චයපුච්ඡා සම්භවති. පච්චය-සද්දෙන ව සමානාධිකරණතාය ඉදං-සද්දස්ස ඉමස්මා පච්චයාති පච්චයපුච්ඡා යුජ්ජති. සා ව සමානාධිකරණතා බාහිරත්ථසමාසෙපි ලබ්භති. තතො ව අඤ්ඤපදත්ථවචනිච්ඡාභාවෙ කම්මධාරයසමාසො ලබ්භති.

සාම්චවනසමාසෙ පන සමානාධිකරණතා නත්ථිති න කථඤ්චි කම්මධාරයසමාසසම්භවොති? නයිදමෙවං වචනිච්ඡන්තරභාවතො. පට්චවසමුප්පාදවචනිච්ඡා හෙසා “ඉදප්පච්චයතා පට්චවසමුප්පාදො”ති එත්ථ. “අත්ථි ඉදප්පච්චයා ජරාමරණ”න්ති එත්ථ පන ජරාමරණස්ස පච්චයමත්තපරිපුච්ඡා, තස්මා යථා ඉදං-සද්දස්ස පට්චවසමුප්පාදවිසෙසනතා, පුච්ඡිතබ්බපච්චයවිසෙසනතා ව හොති, තථා සමාසවිකප්පො එත්ථ, තත්ථ ව කාතබ්බොති න සමාසන්තරදස්සනං සාම්චවනසමාසබ්බාධකං. කස්මා පනෙත්ථාපි කම්මධාරයසමාසො න ඉච්ඡිතොති? හෙතුප්පහවානං හෙතු පට්චවසමුප්පාදොති ඉමස්සත්ථස්ස කම්මධාරයසමාසෙ අසම්භවතො, “ඉමස්ස අත්තතො පච්චයානුරූපස්ස අනුරූපො පච්චයො ඉදප්පච්චයො”ති ඉමස්ස ව අත්ථස්ස ඉච්ඡිතත්තා. යො පනෙත්ථ ඉදං-සද්දෙන ගතිතො අත්ථො, සො “අත්ථි ඉදප්පච්චයා ජරාමරණ”න්ති එත්ථ ජරාමරණග්ගහණෙනෙව ගතිතොති ඉදං-සද්දො පට්චවසමුප්පන්තතො අභස්සිත්වා අඤ්ඤාසම්භවතො පච්චයෙ අවතිට්ඨති, තස්මා තත්ථ කම්මධාරයසමාසො. එත්ථ පන ඉදං-සද්දස්ස තතො පරිච්චජනකාරණං නත්ථිති සාම්චවනසමාසො එව. එවම්පි න ඉදප්පච්චයො එව ඉදප්පච්චයභාවො භවිතුං යුත්තොති ඉදප්පච්චයතාය පට්චවසමුප්පාදනානුපපත්තිති? නායං දොසො අත්ථන්තරභාවතොති චුත්තොවායමත්ථො.

අථ වා පන හොතු ඉදප්පච්චයභාවො ඉදප්පච්චයතාති. භාවොති චෙත්ථ අවිනාභාවිඵලං පති හෙතුතො සත්ථං. තථා හි ඉදප්පච්චය-සද්දො ජාතිආදිසු නිරුල්ලො. තඤ්ච ඉදප්පච්චයසත්ථං ඉදප්පච්චයතො අඤ්ඤං නත්ථි. යදි අඤ්ඤං සියා, තං අවිජ්ජමානං සියා. න හි සතා අඤ්ඤං විජ්ජමානං හොති. අථ සත්ථං සං නාම, යස්ස සතො භාවො, තං අසං නාම සියා. න හි තං සත්ථං සභාවං සත්ථතො අඤ්ඤත්තා, තස්මා සතො භාවො සත්ථන්ති නිද්දෙසො න යුජ්ජති. න ව සං-සම්බන්ධෙන අසං සං නාම හොති, පගෙව සං-සම්බන්ධෙන. අසති ව සදිතිග්ගහණං විපරිතග්ගහොති න ගහණතො සංසිද්ධි. සද්ධිකප්පනායඤ්ච මාණවකස්ස සිහභාවො විය න අසතො සං-සභාවතා. යස්මා පන ඉදප්පච්චයභාවො යථාචුත්තං සත්ථං, න අසත්ථං. නාපි යස්ස තං සත්ථං, තදස්මා, තස්මා ඉදප්පච්චයභාවො ඉදප්පච්චයසරූපං සභාවන්තරෙහි විනිවත්තභාවදස්සනත්ථං ඉමස්සායන්ති විසෙසෙත්වා ඉදප්පච්චයතාති චුත්තන්ති න ඉදප්පච්චයතාය පට්චවසමුප්පාදභාවාසම්භවො.

පට්චව සමුප්පජ්ජති එතස්මාති පට්චවසමුප්පාදොති තස්සාපි හෙතුඅත්ථභාවතො ජාතිආදිපදානං එවමෙව හෙතුභාවචාවකතාය හෙතුප්පධානතා යොජෙතබ්බො හෙතුප්පහවානං හෙතු පට්චවසමුප්පාදොති කත්වා . තථා හි “දසබ්බසමන්තාගතො, හික්ඛෙව, තථාගතො චතුරි වෙසාරජ්ජෙහි සමන්තාගතො ආසභං යානං පටිජානාති, පරිසාසු සිහනාදං නදති, බ්‍රහ්මචක්කං පවත්තෙති, ඉමස්මිං සති ඉදං හොති යාව ‘එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො හොති’”ති (සං. නි. 2.21-22) අනෙත සිහනාදසුත්තෙන පකාසිතො එවමත්ථො. “කිං වාදී පනායස්මතො සත්ථා කිමක්ඛාසී”ති පුට්ඨෙන ආයස්මතා අස්සජිත්ථෙරෙන –

“යෙ ධම්මා හෙතුප්පහවා, තෙසං හෙතුං තථාගතො ආහ;
තෙසඤ්ච යො නිරොධො, එවංවාදී මහාසමණො”ති. (මහාව. 60; අප. ථෙර 1.1.286) –

චුත්තො. තෙන විඤ්ඤායති හෙතුප්පහවානං හෙතු පට්චවසමුප්පාදොති. සෙසමෙත්ථ චත්තබ්බං පරතො ආචි භවිස්සති.

574. පට්චවොති තං තං කාරණං නිස්සාය. සම්මාති අච්චරිතං අනිච්චතො අනිච්චස්ස උප්පාදොති කත්වා. නිච්චතො හි කාරණතො ඵලස්ස උප්පාදො විපරිතො. තෙනාහ “තිත්ථිය...පෙ.... නිරපෙක්ඛො”ති. “උප්පාදො පඤ්ඤායති”ති (සං. නි. 3.38; අ. නි. 3.47; කථා. 214) එවං චුත්තසඛිකතලක්ඛණතො අඤ්ඤො “පච්චයතො බණතො”ති එත්ථ චුත්තපච්චයලක්ඛණො එකො ආකාරො උප්පාදොති තෙසං අධිප්පායො. යං සන්ධාය තෙ “ජාතිආදිනං හෙතවො ජාතිආදයො”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං, නිබ්බන්තිලක්ඛණවිනිමුත්තස්ස තාදිසස්ස කස්සචි අභාවතො. තෙනාහ “තං න යුජ්ජති”තිආදි. ගම්භීරයාසම්භවතොති ගම්භීරානං නයානඤ්ච අසම්භවතො. සද්දහෙදතොති සද්දච්ඡාසතො සද්දායොගතො. සුත්තං නත්ථි “පට්චවසමුප්පාදං වො, හික්ඛෙව, දෙසෙස්සාමි”තිආදියුත්තපදෙහි (සං. නි. 2.1, 20) උප්පාදමත්තස්ස අප්පකාසිතත්තා. අයමෙව හි අත්ථො හෙට්ඨා දස්සිතො ඉදානිපි දස්සියති. තං උප්පාදමත්තං. විහරාමි

තස්මිං පයමාහිසම්බුද්ධකාලෙති අධිප්පායො. විහරාමිති වා කාලවිපල්ලාසෙන චුත්තං, විහාසින්ති අත්ථො. තත්තාති තස්මිං පදෙසවිහාරෙ. පච්චයාකාරදස්සනෙනාති යෙනාකාරෙන පච්චයධම්මො පච්චයුප්පන්තස්ස පච්චයො හොති, සො පච්චයාකාරො පච්චයභාවො, තස්ස දස්සනෙන. ඉධ පන වෙදනානං පච්චයභාවො අධිප්පෙනො. තෙනාහ “මිච්ඡාදිවිථිපච්චයාපි වෙදසිත”න්තිආදි. වෙදනානංයෙව හි පච්චයං පස්සන්තෙන චුත්තවිහාරො පටිච්චසමුප්පාදස්ස එකදෙසමෙව පස්සෙනො විහාරොති කත්වා පදෙසවිහාරො ජාතො, අනන්තනයසමන්තපට්ඨානමනසිකාරො පයමාහිසම්බුද්ධවිහාරො. තස්මිති නිප්පදෙසනො පච්චයාකාරදස්සනන්ති එකෙ. පදෙසවිහාරසුත්තවිරොධො ආපජ්ජති තස්ස වෙදනානං පච්චයධම්මමනසිකාරවිහාවනතො.

ලොකො සමුදෙති එතස්මාති ලොකසමුදයො, අවිජ්ජාදිකො පච්චයගණො, න ලොකසමුදයමත්තං. තෙනාහ “අනුලොමපට්ච්චසමුප්පාදො”ති. තත්ථිතාති සබ්බසො අභාවො, නරන්වයවිනාසො උච්ඡේදොති අත්ථො. තත්ථිතාසභවරණතො පන උච්ඡේදදිට්ඨි තත්ථිතාති අධිප්පෙනො. පච්චයානුපරමො පච්චයානං අවිච්ඡේදො. යථා හි අතිතහෙතුපඤ්චකසන්තිස්සයෙන එතරහිඵලපඤ්චකං විය හෙතුපඤ්චකමිපි හොති, එවං එතරහිහෙතුපඤ්චකසන්තිස්සයෙන ආයතිංඵලපඤ්චකමිපි හවිස්සති. තෙනාහ “පච්චයානුපරමෙ ඵලානුපරමකො”ති.

තං ගම්භිරත්තං උප්පාදමත්තෙ තත්ථි අසභාවධම්මත්තා. එකත්තනයාදයො නයා සභාවධම්මෙසු ලබ්භමානතො උප්පාදමත්තෙ කප්ඤ්චිපි න ලබ්භෙය්‍යුන්ති ආහ “නයවතුක්කං උප්පාදමත්තෙ තත්ථි”ති.

575. සමානෙ කත්තරිති එකස්මිංයෙව කත්තරි උප්පජ්ජනකිරියාය යො කත්තා, තස්මිංයෙව පච්චයනකිරියාය ව කත්තුභුතෙති අත්ථො. යථා “න්හත්වා භුඤ්ජති, භුත්වා සයති”ති. “පුබ්බකාලෙ”ති ඉදඤ්ච ත්වාසද්දන්තානං පදානං යෙභුයොන පුරිමකාලකිරියාය දීපනතො චුත්තං, න ඉධ පටිච්චසද්දස්ස පුරිමකාලත්ථත්තා. එවඤ්ච “චක්ඛුං පටිච්චා”ති නිදස්සනවචනං නිදස්සිතබ්බෙන සංසන්දෙය්‍ය. අථ වා කාමඤ්චෙත්ථ උභින්නං කිරියානං සමකාලතා උප්පජ්ජනකිරියාය පුබ්බෙ පච්චයනකිරියාය අසමභවතො, තථාපි ඵලකිරියාය හෙතුකිරියා පුරිමකාලො විය වොහරිතුං යුත්තා. එවමෙත්ථ හෙතුඵලවචත්ථානං සුපාකටං හොතිති උපචාරසිද්ධං පුරිමකාලං ගහෙත්වා චුත්තං “පුබ්බකාලෙ”ති. අත්ථසිද්ධිකරොති වාක්‍යත්ථපටිච්ඤ්ඤත්තිකරො. පටිච්චසමුප්පාදොති හි එත්ථ වාක්‍යත්ථාවබොධො ඉධ අත්ථසිද්ධිති අධිප්පෙනො. පසුජ්ජමානො පටිච්චසද්දො උප්පාදසද්දෙන චුච්චමානස්ස සමානස්ස “කත්තු අභාවතො”ති පදං ආනෙන්වා යොජෙතබ්බං. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණ”න්තිආදියු (ම. නි. 1.204, 400; 3.421, 425-426; සං. නි. 2.43-44; 2.4.60; කථා. 465) පච්චයනකිරියාය, උප්පජ්ජනකිරියාය ව විඤ්ඤාණමෙව කත්තාති සමානකත්තුකතා ලබ්භති.

“පටිච්චසමුප්පාදො”ති එත්ථ පන උප්පාදසද්දස්ස භාවසාධනතාය කිරියාව චුත්තාති සමානකත්තුලක්ඛණො සද්දප්පයොගො න සම්භවතිති. තෙනාහ “සද්දහෙදං ගච්ජති”ති, අපසද්දප්පයොගො හොතිති අත්ථො. න චෙත්ථ පරාවරයොගො (පාණ්ණී 3.4.20) “අප්පත්වා නදිං පබ්බතො, අතික්කම්ම පබ්බතං නදි”තිආදියු විය, නාපි ලක්ඛණහෙතුආදිපයොගො “සිහං දිස්වා භයං හොති, සතං පිචින්වා බලං ජායතෙ, ‘ධ’න්ති කත්වා දණ්ඩො පතිතො”තිආදියු විය. නෙවෙත්ථ සද්දහෙදො. න හි හත්ථතලෙ ආමලකං විය සබ්බඤ්ඤෙය්‍යං පච්චක්ඛං කත්වා ඨිතානං මහෙසීනං වචනෙ අක්ඛරචින්තකානං විජ්ජලාපො අවසරං ලහති. ලහතු, වාක්‍යත්ථෙත සද්දසිද්ධිතො “න්හත්වා ගමනං, භුත්වා සයන”න්තිආදියු වියාති. එවමිපි න ව කිඤ්චි අත්ථං සාධෙති. යදිපි පච්චෙකං පදත්ථො ලබ්භති, වාක්‍යත්ථො පන න යුජ්ජති, තස්මා දසදාළිමාදිවාක්‍යාති විය අසම්බන්ධත්ථතාය නිරත්ථකං හොතිති අධිප්පායො.

නාමපදෙ චුත්තෙ අප්පයුත්තානිපි “අත්ථි, හොති, විජ්ජති”ති ඵවරූපානි කිරියාපදානි ආනෙන්වා සම්බන්ධිතබ්බානීති ඤායං සන්ධායාහ “හොතිසද්දෙන සද්ධිං යොජයිස්සාමා”ති. ඉමෙසුති යථාචුත්තෙසු දෙසනාපටිඤ්ඤාපුච්ඡානිගමනවසෙන චුත්තෙසු පටිච්චසමුප්පාදපදෙසු. නිදස්සනමත්තඤ්චෙතං, අඤ්ඤෙසුපි “පටිච්චසමුප්පාදමෙව සාධුකං යොනිසො මනසි කාරොති. යදිදං ඉදප්පච්චයතා පටිච්චසමුප්පාදො (දී. නි. 2.67; ම. නි. 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7). ගම්භිරො වායං, ආනන්ද, පටිච්චසමුප්පාදො”ති (දී. නි. 2.95; සං. නි. 2.60) ඵවමාදියුපි එකෙනපි සද්ධිං හොති-සද්දො සම්බන්ධං න ගච්ජති. යොගං න ගච්ජති තථා සම්බන්ධවසෙන අචුත්තත්තා. “න ව උප්පාදො හොති”ති ඉදං අසභාවධම්මත්තා උප්පාදස්ස නිබ්බන්තිලක්ඛණායොගං සන්ධාය චුත්තං. යථා හි විනාසස්ස විනාසො තත්ථි, එවං උප්පාදස්ස විනාසො විය උප්පාදොපි තත්ථි. යදි සියා, යෙන උප්පාදෙන උප්පාදො උප්පාදවා, සොපි උප්පාදවාති අනවට්ඨානමෙව ආපජ්ජෙය්‍යාති චුත්තොවායමත්ථො. තෙනාහ “සචෙ භෙය්‍යා”තිආදි. යදි එවං, කථං සමුදයො හොතිති? නායං දොසො නිබ්බන්තියා අනාධිප්පෙතත්තා. එවං දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො පාතුභාවො සම්භවතිති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො, ඉධ පන පටිච්චසමුප්පාදො හොතිති තස්ස අත්ථිභාවවොදනාති කත්වා හොති, ජායතිති නිබ්බන්තිවොදනා කතා සියාති අධිප්පායෙන චුත්තං “න උප්පාදො හොති”ති.

576. ඉමෙසං සඬ්ඛාරාදීනං පච්චයා ඉදප්පච්චයා, අවිජ්ජාදයො, තෙසං භාවො ඉදප්පච්චයතා . කො පන සො භාවොති ආහ “භාවො ව නාමා”තිආදි. තස්සත්ථො – යෙනාකාරෙන අවිජ්ජාදයො සඬ්ඛාරාදිපාතුභාවහෙතු හොන්ති, තස්මිං අවිජ්ජාදීනං පවත්තිආකාරවිසෙසෙ විකාරෙ පටිච්චසමුප්පාදොති අයං සමඤ්ඤාති. තෙසං වාදීනං තං මඤ්ඤානං හෙතුවචනතොති හෙතුභාවවචනතො.

577. එක්ථානි පටිච්චසමුප්පාදපදෙ. සමුප්පාදපධානවචනවිඤ්ඤෙයොසා සසත්තිකො හෙතු පටිච්චසමුප්පාදොති අවිපරිතං අත්ථං අජානන්තානං අඤ්ඤත්ථ සමුප්පාදසද්දස්ස භාවසාධනස්ස දස්සනතො තථා ඉධාපි බ්‍යාඤ්ජනවිජායායා උප්පාදොයෙවායං චුත්තො, න හෙතුනි යා සඤ්ඤා උප්පජ්ජති, සා ඉමස්ස පටිච්චසමුප්පාදපදස්ස ඵලං ඉදානි චූච්චමානාකාරෙන අත්ථං ගහෙන්වා වූපසමෙතබ්බා විනොදෙතබ්බා.

ද්වේධානි ගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යස්මා අත්තනො පච්චයවසෙන පවත්තො පච්චයූප්පන්නධම්මසමුහො පච්චෙතබ්බතො පටිච්චො ව සො සහ උප්පජ්ජනතො සමුප්පාදො ව, පටිච්ච වා කාරණසාමග්ගීං අපච්චක්ඛාය සහ උප්පජ්ජනතො ඵවානි ව ඵලං ද්වේධා “පටිච්චසමුප්පාදො”ති ඉදං වචනං ඉච්ඡිතබ්බං, තස්මා තස්ස පච්චයධම්මොපි ඵලපචාරෙන පටිච්චසමුප්පාදො ඉච්චෙව චුත්තොති.

පච්චයතායානි පච්චයසමුහතො. පවත්තොති නිබ්බත්තො. ධම්මසමුහොති පච්චයූප්පන්නධම්මපුඤ්ජො. පතීයමානොති ඤාණගතියා අභිමුඛං උපෙයමානො, අභිසමීයමානොති අත්ථො. භික්ඛාය සුඛාය වානි ලොකුත්තරභික්ඛාය, ලොකුත්තරසුඛාය ව. සහ උප්පජ්ජනි ඵකෙකස්ස කදාවිපි උප්පත්තියා අභාවතො. සමමා උප්පජ්ජනි අහෙතුතො, විසමහෙතුතො ව අනුප්පජ්ජනතො. සහ උප්පජ්ජනීති ඵකජ්ඣං උප්පජ්ජනි අත්තමසො අවිධන්තං ධම්මානං උප්පජ්ජනතො. න පච්චක්ඛායානි අපටික්ඛිපිත්වා, අත්තනො පච්චයභූතධම්මසමුදායෙන කෙනවි න විනාති අත්ථො. තස්සානි ය්වායං “පටිච්චසමුප්පාදො”ති චුත්තො පච්චයූප්පන්නධම්මසමුහො, තස්ස අයං අවිජ්ජාදිකො හෙතුසමුහො. “තප්පච්චයත්තා”ති එතෙන පටිච්චසමුප්පාදපච්චයෙ පටිච්ච සමුප්පාදසමඤ්ඤාති දස්සෙති. තෙනාහ “යථා ලොකෙ”තිආදි. යථා හි ලොකෙ “පිත්තං මට්ඨං, සුරා දධි, තිප්පසං ජරො, සෙම්මො ගුළො, ආයු සත්”න්ති ව පච්චයො ඵලවොහාරෙන චූච්චති, ඵලං ඵලපචාරෙන පටිච්චසමුප්පාදො චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

578. පටිච්ච-සද්දෙ පටි-සද්දො අභිමුඛත්ථො, ඉච්ච-සද්දො ගම්මත්ථොති දස්සෙන්නො ආහ “පටිමුඛමිතො”ති. කස්ස පන පටිමුඛං, කෙන වා ඉතො, කො වා ඉතොති වොදනත්තයෙ පච්ඡිමං විස්සජ්ජෙන්නො “හෙතුසමුහො”ති ආහ. තස්මිඤ්චි විස්සට්ඨෙ හෙතුසමුහො නාම පච්චයසාමග්ගීති තත්ථ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පටිමුඛං, අඤ්ඤමඤ්ඤෙනෙව ව ඉතොති විස්සට්ඨොවායමත්ථො භොතිති. සභිතෙති සමුදිතෙ අවිනිබ්භූත්තෙ. සොති හෙතුසමුහො. සමුප්පාදො ඉති චුත්තොති යොජනා.

පාතුභාවායානි උප්පාදාය. කාමං පාළියං “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා”ති (සං. නි. 2.1; උදා. 1; මහාව. 1; නෙත්ති. 24; විහ. 225) අවිජ්ජාව පච්චයභාවෙන චුත්තා, තථාපි න අවිජ්ජා ඵකාව පච්චයො භොති, අථ බො සහජාතධම්මවත්ථුආරම්මණාදයො, යොනිසොමනසිකාරාදයො, තණ්හපාදානාදයො ව ධම්මා යථාරහං සඬ්ඛාරුප්පාදෙන අවිජ්ජාය සහකාරිකාරණං භොත්තියෙව. ඵලං සඬ්ඛාරාදයොපි විඤ්ඤාණාදිනන්ති ආහ “අවිජ්ජාදිඵකෙකහෙතුසමුහො නිද්දිට්ඨො හෙතුසමුහො”ති. සාධාරණඵලනිජ්ජාදිකට්ඨොනාති තංසමුහපරියාපන්නානං හෙතුධම්මානං සාධාරණස්ස ඵලස්ස නිබ්බත්තකභාවෙන. අවෙකල්ලට්ඨොනාති අනුනභාවෙන. තස්මිඤ්චි හෙතුසමුහෙ ඵකච්චාසාධාරණඤ්චෙන ඵලං, ඵකච්චෙහෙව ව නිබ්බත්තෙතබ්බං සියා, සබ්බෙසං තෙසං පච්චයධම්මානං අඤ්ඤමඤ්ඤාපෙක්ඛා නත්ථිති පටිමුඛගමනාභාවතො පටිච්චත්ථො න පරිපූරෙය්‍යාති. සාමග්ගිඅභිගානන්ති පච්චයසාමග්ගියා අභිගහනානං, සමුභීනන්ති අත්ථො. නිද්ධාරණෙ වෙන සාමිච්චනං. ඵලධම්මානං සභිතතා නාම විසුං අභාවො, න හෙතුධම්මානං විය අඤ්ඤමඤ්ඤාපෙක්ඛාති ආහ “අඤ්ඤමඤ්ඤං අවිනිබ්භොගචුත්තිධම්මො”ති අවිනිබ්භොගග්ගහණඤ්චෙන්ථ රූපධම්මානමපි සඬ්ගණ්හනත්ථං. අඤ්ඤා සම්පයුත්තධම්මොති චූච්චෙය්‍යා.

579. පච්චයතානි අයං අවිජ්ජාදිකො පච්චයසමුහො. අඤ්ඤොඤ්ඤානි අඤ්ඤමඤ්ඤං. පටිච්චානි නිස්සාය සහකාරිකාරණං ලද්ධා. සමන්ති අවිසමං අවෙකල්ලෙන. සභානි ඵකජ්ඣං. ධම්මොති අත්තනො පච්චයූප්පන්නධම්මො. යස්මා උප්පාදෙති, තතොපි තස්මාපි. ඵලං පටිච්චසමුප්පාදොති මුනිනා භගවතා භාසිතානි යොජනා. න අපටිච්ච පටිච්චෙවනි අවධාරණත්ථං දස්සෙන්නො ගාථායං ඵල-කාරො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති දස්සෙති.

ඵකෙකදෙසන්ති ඵලසමුදායස්ස ඵකදෙසෙකදෙසං, භාගසොති අත්ථො. පුබ්බාපරභාවෙනානි පටිපාටියා. සබ්බමෙතං රූපාරූපකලාපුප්පාදනං සන්ධාය චුත්තං. අත්ථානුසාරවොහාරකුසලෙනානි පරමත්ථධම්මානුගතවොහාරනිපුණෙන.

580. පුරිමෙන පදෙනානි යොජනා. සස්සතාදිනන්ති සස්සතභාවාදිනං, සස්සතවාදාදිනං වා. සස්සතසභවරිතා හි වාදාපි සස්සතාදයොති චූච්චන්ති යථා “දුක්ඛදෙසනා දුක්ඛ”න්ති. උච්ඡෙදාදිති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. විසාතො විනාසො, පහානන්ති අත්ථො. ඤායොති අත්තද්වයවිරහිතා මජ්ඣිමා පටිපත්ති.

පවත්තිධම්මානන්ති පවත්තිභූතානං ධම්මානං, කිලෙසවට්ඨාදිනන්ති අත්ථො. “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”තිආදිනසප්පවත්තො (දී. නි. 1.31) සස්සතවාදො. “නත්ථි හෙතු, නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසායා”තිආදිනසප්පවත්තො (දී. නි. 1.168; ම. නි. 2.101, 227; සං. නි. 3.212) අහෙතුවාදො. පකති අණුකලාදිවසෙන ලොකො පවත්තතිති ඵලං පවත්තො විසමහෙතුවාදො. ඉස්සරපුරිසපජාපතිවාදා වසවත්තිවාදා.

අහෙකුලාදග්ගහණෙනෙව වෙන්ට සභාවනියති යදිවිජාචාදානම්පි සභිගහො දට්ඨබ්බො. කෙව් පන “වක්ඛු එව වක්ඛුස්ස කාරණ”න්ති එවමාදිකො විසමහෙකුලාදො. ඉස්සරාදිවාදො අහෙකුලාදන්තොගධො. සභාවෙනෙව ධම්මා පවත්තන්තිති වාදො “වසවත්තිවාදො”ති වදන්ති. කිං හි පච්චයසාමග්ගියා පයොජනන්ති අධිප්පායො. සමුප්පාදපදෙන පරිදිපිතො හොතිති යොජනා. පරිදිපනස්ස පන අවිපරිතකාරණං දස්සෙතුං “පච්චයසාමග්ගියං ධම්මානං උප්පත්තිතො”ති වුත්තං. විහතාති අබ්භාහතා. “පුරිමපුරිමපච්චයවසෙනා”ති ඉමිනා අවිච්ඡේදවසෙන පවත්තමානං උච්ඡේදදිට්ඨිතිවත්තකං හෙකුළුපඛන්ධං දස්සෙති. තෙනාහ “කුතො උච්ඡේදො”ති. උච්ඡේදාභාවකට්ඨෙනෙනෙව වෙන්ට උච්ඡේදවාදස්සාපි අභාවං දස්සෙතිති දට්ඨබ්බො.

තස්සා තස්සා පච්චයසාමග්ගියාති තස්මිං තස්මිං හෙකුපච්චයසමවායෙ. සන්තතිං අවිච්ඡන්දිත්වාති හෙකුළුපඛන්ධසභිකතස්ස සන්තානස්ස අවිච්ඡන්දෙනෙත. තෙසං තෙසං පච්චයුප්පන්නධම්මානං සම්භවතො උප්පජ්ජනතො සස්සතුච්ඡේදසභිකානං අන්තද්වයං අනුපග්ගම්ම යථාසකං පච්චයෙහි අනුරූපඵලප්පත්ති ඉධ මජ්ඣිමපටිපදාති අධිප්පෙනා. කම්මවට්ටස්ස, විපාකවට්ටස්ස ච භින්තසභාවත්තා, භින්තකාලත්තා ච සො කරොති සො පටිසංවෙදෙතිති වාදප්පහානං. කුසලාකුසලක්ඛන්ධප්පවත්තියඤ්ඤි කාරකවොභාරො, විපාකක්ඛන්ධපවත්තියං වෙදකවොභාරොති. යස්මිං සන්තානෙ කම්මං නිබ්බන්තං, තත්තෙව තස්ස ඵලස්ස නිබ්බන්තනතො අඤ්ඤො කරොති අඤ්ඤො පටිසංවෙදෙතිති වාදප්පහානං. න හි කතස්ස විනාසො, අකතස්ස වා අබ්භාගමො අත්ථි. “ඉත්ථි, පුරිසා”ති වොභාරෙන ජනපදනිරුත්ති. තත්තං යස්මා පණ්ඩිතාපි ලොකෙ “පඤ්චක්ඛන්ධෙ ආනෙතු, නාමරූපං ආගච්ඡතු”ති අවත්වා ඉත්ථි, පුරිසොත්තෙව වොහරන්ති, තස්මා “ඉත්ථි එවායං, පුරිසො එවායන්ති අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකානං හොති අභිනිවෙසො. විද්දසුනො පන පටිච්චසමුප්පාදං ජානන්තස්ස තථා තථා පවත්තමානෙ ධම්මෙ උපාදාය පඤ්ඤත්තිමත්තතො තත්තං පරමත්තං න අභිනිවෙසොති ආහ “ජනපදනිරුත්තියා අනභිනිවෙසො”ති. සමඤ්ඤායාති ලොකසමඤ්ඤාය. අනතිධාවනන්ති අනතික්කමනං. “සත්තො”ති හි වුත්තෙ “කො එත්තං සත්තො, කිං රූපං, උදාහු වෙදනාදයො”ති විභාගං අකත්වා ලොකසමඤ්ඤාවසෙනෙව ලොකියෙහි විය ලොකියො අත්ථො සමඤ්ඤං අවිලඬ්ඝන්තෙන වොහරිතබ්බො.

අපරො නයො – පච්චෙකුමරහතිති පටිච්චො. යො හි නං පච්චෙති අභිසමෙති, තස්ස අව්චන්තමෙව දුක්ඛවුපසමාය සංවත්තති. සම්මා, සහ ච උප්පාදෙතිති සමුප්පාදො. පච්චයධම්මො හි අත්තතො ඵලං උප්පාදෙන්තො සම්පුණ්ණමෙව උප්පාදෙති, න විකලං. යෙ ච ධම්මෙ උප්පාදෙති, තෙ සබ්බෙ සහෙව උප්පාදෙති, න එකෙකං. ඉති පටිච්චො ච සො සමුප්පාදො වාති පටිච්චසමුප්පාදො. අථ වා පටිච්ච පටිමුඛං ඉත්වා කාරණසාමග්ගිං අප්පටික්ඛිපිත්වා සහිතෙ උප්පාදෙතිති පටිච්චසමුප්පාදො. පටිමුඛගමනඤ්ඤි පච්චයස්ස කාරණසාමග්ගියා අභිගහාවෙන ඵලස්ස උප්පාදනමෙව. අප්පටික්ඛිපිත්වාති ච න විනා තාය කාරණසාමග්ගියා, අභිගහාවං අගන්ත්වා සයමෙව න උප්පාදෙතිති අත්ථො. එතෙන කාරණබහුතා දස්සිතා, “සහිතෙ”ති ඉමිනා පච්චයුප්පන්නධම්මබහුතා. උභයෙනාපි “එකං න එකතො”තිආදිනා (විසුද්ධි. 2.617) පරතො වුච්චමානො සාසනනායො දිපිතො හොති.

අථ වා පටිච්ච පච්චෙනබ්බං පච්චයං පටිගන්ත්වා න විනා තෙන සම්බන්ධස්ස උප්පාදො පටිච්චසමුප්පාදො (උදා. අට්ඨ. 1). පටිච්චසමුප්පාදොති වෙන්ට සමුප්පාදප්පධානවචනවිඤ්ඤෙයො සසත්තිකො හෙතුති වෙදිතබ්බො. තත්තං “පටිච්චා”ති වුත්තෙ කිං පටිච්චාති වත්තබ්බන්ති ආහ “පච්චෙනබ්බ”න්ති. සො ච පච්චයධම්මොති කත්වා වුත්තං “පච්චය”න්ති. ඉදාති පටිච්චසද්දස්ස අත්තමාහ “පටිගන්ත්වා”ති. කාරණස්ස සභාවෙන තප්පටිලාභගතියා පත්වා. කථං න විනා තෙන? සති එව තස්මිං, තස්ස ච ඵලස්ස උප්පාදතො එව, න අඤ්ඤථා. අසති, නිරොධතො වාති අයං පච්චයට්ඨිති පටිච්චසද්දස්ස අත්තො. තෙනායං පටිච්චසද්දො යථා “ඉමස්මිං සති ඉමස්සුප්පාදො”ති එතෙ සද්දා භූමිමනිස්සක්කවචනපොතනීයෙන ඉදං-සද්දවචනීයස්ස හෙතුමතො හෙතුආයත්තභාවෙන භාවුප්පාදුත්තරකිරියාපෙක්ඛෙන යායස්ස තදායත්තතා, තාය සමත්තතාය හෙතුං වදන්ති, එවං ගන්ත්වා-සද්දන්තරවචනීයෙන තංවිඤ්ඤෙයාස්සෙව පච්චයනකිරියාකත්තුහෙතුමතො හෙතුපච්චයනෙන හෙතුආයත්තභාවෙන සමුප්පාදුත්තරකිරියාපෙක්ඛෙන යායස්ස තදායත්තතා, තාය සමත්තතාය හෙතුමාහ. එවඤ්ච කත්වා “අවිජ්ජා පටිච්ච, සභිකාරා පටිච්චසමුප්පන්නා”තිආදි (පටි. ම. 1.46) සභිකාරපිටකෙ වුත්තං. සමත්තතා වෙන්ට නිදානාදිභාවො. සො ච තදවිනාභාවිඵලං පති සත්වමෙව. සම්බන්ධස්සාති ච සංයොජනානුරූපතාවසෙන ජාතිආදිනා සම්බන්ධස්ස ජරාමරණාදිපච්චයුප්පන්නස්ස. උප්පාදොති උප්පජ්ජනං. යදි එවං කථං පටිච්චසද්දප්පයොගො, නනු සමානකත්තුකානං පුබ්බකාලෙ ඊදිසො සද්දප්පයොගොති? “භුත්වා ගච්ඡති, කසිත්වා වප්පති”තිආදියු සච්චමෙතං, නං පන යෙභුයාවසෙන දට්ඨබ්බං සමානාපරකාලෙ, අසමානකත්තුකෙ ච දස්සනතො. සමානකාලෙ තාව –

“අන්ධකාරං නිහන්ත්වාන, උදිතායං දිවාකරො;
වණ්ණපඤ්ඤාවභාසෙහි, ඔභාසෙත්වා සමුග්ගතො”ති. –

උදාහරණං. කෙව් පන “මුඛං බ්‍යාදාය සයති, අක්ඛිති පරිවත්තෙන්වා පස්සති”ති උදාහරන්ති. අපරෙ “නිසජ්ජ අධිතෙ, යත්වා කට්ඨති”ති.

තත්තං බ්‍යාදානපරිවත්තනුත්තරකාලභාවිසයනදස්සනකිරියාපෙක්ඛා පුබ්බුත්තරකාලතා අත්ථි, සා ච හෙදානුපලක්ඛණා කෙහිවි න ලක්ඛියති. “නිසජ්ජ අධිතෙ, යත්වා කට්ඨති”ති ච සමානකාලතායපි අප්පේක්ඛනකට්ඨෙනහි

පුබ්බෙ පි නිසප්පට්ඨානානි හොන්තිති සක්කා පුබ්බන්තරකාලතා සම්භාවෙනුං, තස්මා පුරිමානියෙව උදාහරණානි යුත්තානි. උදයසමකාලමෙව හි තත්තිවත්තනියතිවත්තන්ති. අපරකාලෙ “ද්වාරමාවරිත්වා පටිසති, ආවරිත්වා නික්ඛමති”ති. කෙච් පන “ඛක්කච්ච පතීතො දණ්ඨො”ති උදාහරන්ති. අභිසාතභූතසහජාතාය පන අභිසාතජසද්දස්ස සමානකාලතා එත්ථ ලබ්භති, තස්මා ඉධාපි පුරිමානියෙව උදාහරණානි යුත්තානි. පුරිමතාවචනිච්ඡාවසෙනෙව පන ලක්ඛණහෙතුකිරියානං ලක්ඛණහෙතුභාවචනිච්ඡානි ලක්ඛණභාවතො පුරිමකාලො ඉච්චෙව “නිහන්ත්වානා”ති සද්දසිද්ධි ඉච්ඡිතා, එවඤ්ච පච්චයනකිරියා සමුප්පජ්ජනකිරියාය පුරිමිකාචානි පටිච්ච-සද්දසිද්ධි. තත්ථ යුත්තං පච්චක්ඛන්තො කත්තුදස්සන්තො. ඉධ පන තදභාවතො න යුත්තන්ති චෙ? නායං දොසො. ඉධාපි අනුමානතො සිද්ධො. ජරාමරණාදිකො කත්තා අත්ථෙව “ඤ්ඤාති කිරියතො වය”න්ති එවමාදිපයොගදස්සන්තො අවස්සං අනුමියමානෙන කත්තුනා ඊදිසො සද්දපයොගො ඉච්ඡිතබ්බො. අසමානෙ පන කත්තරි “පිසාවං දිස්වා හයං හොති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති”ති (ම. නි. 1.271; 2.182; පු. ප. 204) එවමාදි වෙදිතබ්බං. යථා ච තත්ථ පිසාවදස්සනාදිපුරිසබ්බාපාරො, එවමධාපි පච්චයනං පච්චයබ්බාපාරො අත්තනො ඵලුප්පාදනං, තඤ්ච සත්ථං සමුප්පාදොචාති “පච්චයෙ සති, පච්චයස්ස උප්පාදා”ති පච්චයනස්ස සමුප්පාදහෙතුතාය ගමකො සමානස්ස කත්තු අභාවෙපි පටිච්ච-සද්දො සිද්ධොති වෙදිතබ්බො. යදි පටිච්චසම්බන්ධස්ස උප්පාදො පටිච්චසමුප්පාදො, කථං පච්චයො පටිච්චසමුප්පාදොති? හෙට්ඨා විචාරිතොවායමත්ථො. අපිච යොයං සමුප්පාද-සද්දච්ඡාවිතානං පච්චයුප්පන්තානං පටිච්චසද්දච්ඡාවිතො සසත්තිකො හෙතු අධිප්පෙනො, තස්ස සමුප්පාදාභිමුඛතාය පධානවචනවිඤ්ඤායසභාවත්තා තථා වුත්තොති.

කිං පන කාරණං සමුප්පාදපධානෙන වචනෙන සමුප්පාදස්ස හෙතු වෙදිතබ්බො, න පන සහෙතුකො සමුප්පාදො එවාති? වුවචනෙ – දිට්ඨස්ස දුක්ඛස්ස යො පච්චයො පච්චයනිද්දෙසෙන තස්ස විභාවිතත්තා. කථං? යථාහ –

“ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිච්චිමංසමානො පරිච්චිමංසති ‘යං බො ඉදං අනෙකවිධං නානස්පකාරකං දුක්ඛං ලොකෙ උප්පජ්ජති ජරාමරණං, ඉදං නු බො දුක්ඛං කිං නිදානං කිං සමුදයං කිං ජාතිකං කිං පහවං, කිස්මිං සති ජරාමරණං හොති, කිස්මිං අසති ජරාමරණං න හොති’ති. සො පරිච්චිමංසමානො එවං පජානාති ‘යං බො ඉදං... පෙ.... ඉදං බො දුක්ඛං ජාතිනිදානං’මිච්චාදිනා (සං. නි. 2.51) –

දිට්ඨස්ස දුක්ඛස්ස නිදානං පරිච්චිමංසසුත්තෙ වුත්තං. තං පජානනඤ්ච නිදානමිපි විඤ්ඤාතබ්බන්ති. යථා වාහ –

“පුබ්බෙ මෙ, භික්ඛවෙ, සම්බොධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බොධිසත්තස්සෙව සතො එතදහොසි ‘කිච්ඡං වතායං ලොකො ආපන්නො ජායති ච ජීයති ච මීයති ච වචති ච උපපජ්ජති ච, අථ ච පනිමස්ස දුක්ඛස්ස නිස්සරණං නස්පජානාති ජරාමරණස්ස. කුදාස්සු නාම ඉමස්ස දුක්ඛස්ස නිස්සරණං පඤ්ඤායස්සති ජරාමරණස්සා’ති...පෙ.... තස්ස මය්හං, භික්ඛවෙ, යොනිසො මනසිකාරා අහු පඤ්ඤාය අභිසමයො ‘ජාතියා බො සති ජරාමරණං හොති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණං’න්ති (සං. නි. 2.10) –

ආදිනා දිට්ඨස්ස දුක්ඛස්ස පච්චයච්චිමංසාභිසමයා වුත්තා. පච්චයො හි ඤාතබ්බො. තදභිසමයායත්තඤ්ච දුක්ඛනිස්සරණපජානනන්ති යො ච ඤාතබ්බො, සො පවෙදෙතබ්බොති පටිච්චසමුප්පාදසද්දො යං යදිදං සමුප්පාදසද්දච්ඡාවිතං දිට්ඨං දුක්ඛං, තං පච්චයං පටිච්චෙව, න අඤ්ඤාථානි එවං පච්චයවිභාවනත්ථං වුවචති. භවති හි ඤාතුං, පවෙදෙතුඤ්ච ඉච්ඡිතභාවෙන පධානස්සාපි කෙනවි විසෙසෙන ඤාතබ්බතාය අප්පධානභාවෙන නිද්දෙසො යථා “කො සොතාපන්නො, යස්ස තිණි සංයොජනානි පභිනානි. කො දෙවදත්තො, යස්ස උච්චතරානි ගෙහානී”ති, එවමධාපි පච්චයපච්චයනපවෙදනට්ඨෙන නිද්දෙසෙ සත්තිවිසෙසෙන අත්තනො ඵලෙන පච්චතියතාය ඤාතබ්බභාවෙන “පටිච්චා”ති පරියායෙන පච්චයො වුත්තො.

යො වායං “අච්ඡේදාපච්චයා සඬබ්බාරා”තිආදිකො නිද්දෙසො, සො ච සකලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස මූලතො පට්ඨාය පච්චයානං පවෙදනාය නිද්දිට්ඨොති පරියොසානෙපි “එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති”ති එවං-සද්දෙන සමුත්සානං දුක්ඛං දස්සෙත්වා තස්ස යථාවුත්තෙ පච්චයෙ තංසමුදයාභිමුඛෙ කත්වා නිගමිතා පච්චයා. පටිපදාසුත්තෙපි (සං. නි. 2.3) “අච්ඡේදාපච්චයා...පෙ.... සමුදයො හොති”ති වත්වා “අයං වුවචති, භික්ඛවෙ, මිච්ඡාපටිපදා”ති වුත්තං. න ච පටිච්චසමුප්පන්තභාවෙන ගතිනං දුක්ඛං මිච්ඡාපටිපදං, අථ බො දුක්ඛසමුදයභූතා පච්චයානි. යථා ච “පඤ්චඩ්ගිකො සම්මාසමාධි (දී. නි. 3.335), පඤ්චඤාණිකො සම්මාසමාධි”ති (දී. නි. 3.355) අඩ්ගඤාණපටිවෙදනත්ථත්තා දෙසනාය සම්මාසමාධිපධානෙහි සද්දෙහි අඩ්ගඤාණපටිවෙදනං කතං, එවමධාපි සමුප්පාදපධානෙන සද්දෙන පච්චයපටිවෙදනං කතන්ති වෙදිතබ්බං.

581. යා පනායං තත්තීති සම්බන්ධො. නික්ඛන්තානි යපිතා, දෙසිතානි අත්ථො. යථාධිප්පෙතස්ස අත්ථස්ස තනනතො තත්ති, ගත්ථො. “කිං වාදී, භන්තෙ, සම්මාසම්බුද්ධො”ති පුච්ඡිතෙන “විහජ්ජවාදී, මහාරාජා”ති (පාරා. අට්ඨ. 1.තනියසඬගිතිකථා; කථා. අට්ඨ. නිදානකථා) මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරෙන වුත්තත්තා සම්මාසම්බුද්ධසාවකා විහජ්ජවාදිනො. තෙ හි සත්ථාරා වෙනයිකාදිභාවං විහජ්ජ වුත්තං අනුචදන්ති, සොමනස්සාදිනං, විචරාදිනඤ්ච සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බභාවං. සස්සතුච්ඡෙදවාදෙ වා විහජ්ජ වදන්ති. “සස්සතො අත්තා ච ලොකො වා”තිආදිනං (දී. නි. 1.31) යපනියානං යපනතො, රාගාදික්ඛයස්ස සස්සතස්ස, රාගාදිකායදුච්චරිතාදිඋච්ඡෙදස්ස ච වචනතො, න පන එකංසබ්බාකරණියාදිකෙ තයො පඤ්ඤෙ අපනෙත්වා විහජ්ජබ්බාකරණියමෙව වදන්ති. විහජ්ජවාදිනං මණ්ඩලං සමුහො

විභජ්‍යවාදීමණ්ඩලය. විභජ්‍යවාදිනෝ වා හගවතෝ පරිසා විභජ්‍යවාදීමණ්ඩලන්තිපි වදන්ති, විභජ්‍ය වා සස්සතුච්ඡේදෙ උභෝ අන්තෙ අනුපගම්මි මජ්ඣිමපටිපදාභුතස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස දෙසනතො හගවා, තදනුවාදතො තස්ස සාවකා ච විභජ්‍යවාදිනොති. සෙසං පුරිමසදිසං.

ඔතරිත්වාති ඔගාහෙන්වා, විභජ්‍යවාදී හුත්වාති අත්ථො. න හි සයං අවිභජ්‍යවාදී සමානො විභජ්‍යවාදීනං අන්තරෙ යානමත්තෙන විභජ්‍යවාදීමණ්ඩලං ඔතිණ්ණො නාම හොති. ආචරියෙහි අවුත්තව්‍යර්තත්ථදීපනෙන තෙ නඅබ්භවික්ඛන්තෙන. අවිජ්ජා පුඤ්ඤානෙඤ්ජාභිසංඛාරානම්පි හෙතු පච්චයො හොතිති වදන්තො, කථාවත්ථුම්හි පටික්ඛිත්තෙ පුග්ගලවාදාදිකෙ ච වදන්තො සකසමයං වොක්කමති නාම, තථා අවොක්කමන්තෙන. පරසමයං දොසාරොපනායාපාරවිරහෙන අනායුහන්තෙන. “ඉදම්පි සුත්තං ගහෙතබ්බ”න්ති පරසමයං අසම්පිණ්ඩෙන්තෙනාති කෙච්චි වදන්ති. “තථාහං හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, යථා තදෙවිදං විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසරති අනඤ්ඤ”න්තිආදීනි (ම. නි. 1.396) වදන්තො සුත්තං පටිබාහති නාම, තථා අපටිබාහන්තෙන. “තථාහං හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, යථා යෙමෙ අන්තරායිකා ධම්මා චුත්තා හගවතා, තෙ පටිසෙවනො නාලං අන්තරායාය (ම. නි. 1.234; පාචි. 417, 418), සුපිනන්තෙ කතො චිතික්කමො ආපත්තිකරො හොති”ති ච එවමාදිං වදන්තො විනයං පටිලොමෙති නාම, තබ්බපරියායෙන තං අනුලොමෙන්තෙන. පටිලොමෙන්තො හි කම්මන්තරං හින්දන්තො, ධම්මතඤ්ච පිලොමෙන්තො කුතො කිලෙසවිනයං අනුලොමෙති. සුත්තෙ (දී. නි. 2.187 ආදයො; අ. නි. 4.180) චුත්තෙ චත්තාරො මහාපදෙසෙ, අට්ඨකථායඤ්ච චුත්තෙ සුත්තසුත්තානුලොමආචරියවාදඅත්තනොමතිමහාපදෙසෙ ඔලොකෙන්තෙන. තදොලොකනෙන හි සුත්තෙ, විනයෙ ච සන්තිට්ඨති නාතිධාවති.

ධම්මන්ති පටිච්චසමුප්පාදපාළිං. අත්ථන්ති තදත්ථං. හෙතු, හෙතුඵලානි වා අයමෙන්ථ හෙතු ධම්මො, ඉදමෙන්ථ හෙතුඵලං අත්ථොති. ධම්මන්ති වා ධම්මතං. යථා එකෙ “උප්පාදා වා තථාගතානං අනුප්පාදා වා තථාගතානං ධීතාව සා ධාතු”ති (සං. නි. 2.20) සුත්තපදස්ස අත්ථං මිච්ඡා ගාහෙන්තා “නිච්චො පටිච්චසමුප්පාදො”ති පච්චයාකාරධම්මං මිච්ඡා දීපෙන්ති, එවං අදීපෙන්වා හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව අත්තනො ඵලං පති කාරණස්ස වචන්තීතසභාවං දීපෙන්තෙන. යථා ච එකෙ “අතිරොධං අනුප්පාද”න්තිආදීනා පටිච්චසමුප්පාදස්ස අත්ථං මිච්ඡා ගාහෙන්ති, එවං ගාහෙ අකත්වා චුත්තනයෙනෙව අවිපරිතං අත්ථං සඬගාහෙන්තෙන. “දුක්ඛාදීසු අඤ්ඤාණං අවිජ්ජා”ති චුත්තමත්ථං පරිවත්තෙන්වා පුන “පුබ්බන්තෙ අඤ්ඤාණං”න්තිආදීහි (ධ. ස. 1067) අපරෙහිපි පරියායෙහි නිද්දිසන්තෙන . “සඬබාරා ඉමිනා පරියායෙන භවොති චූච්චන්ති, තණ්හා ඉමිනා පරියායෙන උපාදාන”න්තිආදීනා නිද්දිසන්තෙනාති ච වදන්ති. පකතියාති යථාචුත්තවිධානං අනාමසිත්වා කෙවලමෙව.

සච්චන්ති වතුසච්චං. සත්තොති සත්තසුඤ්ඤාතාති වදන්ති, සත්තසුඤ්ඤෙසු පන සඬබාරෙසු සත්තවොහාරො, සත්තත්ථකිච්චසිද්ධි ච. පච්චයාකාරමෙව වාති පච්චයාකාරො ඵච ව, ම-කාරො පදසන්ධිකරො. පච්චයධම්මානං අත්තනොයෙව ඵලස්ස පච්චයභාවො පටිච්චසමුප්පාදොති අත්ථො.

තස්මාති චුත්තනයෙන අත්ථවණ්ණනාය කාතබ්බන්තා, දුක්කරත්තා ච පතිට්ඨං නාධගච්ඡාමිති යත්ථ ධීතස්ස වණ්ණනා සුකරා හොති, තස්සා පතිට්ඨාභුතං තං නයං අත්තනොයෙව ඤාණබලෙන නාධගච්ඡාමිති අත්ථො. නිස්සයං පන ආචික්ඛන්තො “සාසනං පතිද”න්තිආදිමාහ. ඉධ සාසනන්ති පාළිධම්මමාහ, පටිච්චසමුප්පාදමෙව වා. සො හි අනුලොමපටිලොමාදිනානාදෙසනානසපටිමණ්ඩිනො අබ්බොච්ඡින්නො අජ්ජාපි පචත්තතිති නිස්සයො හොති. තදට්ඨකථාසඬබාරො ච පුබ්බාවරියමග්ගො. “තං සුණාම සමාහිතා”ති ආදර්ශනෙන, උස්සාහනෙ ච කිං පයොජනන්ති වෙ, තං දස්සෙන්තො ආහ “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදි. අට්ඨි කත්වාති අත්ථං කත්වා. යථා වා න තස්සති, එවං අට්ඨගතං විය කරොන්තො අට්ඨිං කත්වා. පුබ්බකාලතො අපරකාලෙ භවං පුබ්බාපරියං. විසෙසන්ති පට්ඨාරම්භතො පභුති බණ්ණෙ බණ්ණ ඤාණවිසෙසං, කිලෙසක්ඛයවිසෙසඤ්ච ලහතිති අත්ථො.

582. දෙසනාහෙදතොති දෙසනාවිසෙසනො. අත්ථනො, ලක්ඛණාදිතො, එකවිධාදිතො ච අත්ථලක්ඛණෙකවිධාදිතො . අඬගානඤ්ච වචන්ථානාති අවිජ්ජාදීනං ද්වාදසන්තං අඬගානං වචන්ථානදස්සනතො.

කම්මවිපාකකිලෙසවට්ඨානං මූලකාරණත්තා, ආදිතො චුත්තත්තා ච අවිජ්ජා පටිච්චසමුප්පාදස්ස මූලං. තත්ථ වල්ලියා මූලෙ දිට්ඨෙ තතො පභුති වල්ලිහරණං විය පටිච්චසමුප්පාදස්ස මූලෙ දිට්ඨෙ තතො පභුති පටිච්චසමුප්පාදදෙසනාති උපමාසංසන්දනා න කාතබ්බා. න හි හගවතො ඉදමෙව දිට්ඨං, ඉදං අදිට්ඨන්ති විභජ්ජියං අත්ථි සබ්බස්ස දිට්ඨන්තා. මූලතො පභුති පන වල්ලිහරණං විය මූලතො පභුති පටිච්චසමුප්පාදදෙසනා කතාති ඉදමෙන්ථ සාමඤ්ඤං අධිජ්ජෙතං, බොධනෙයාජ්ඣාසයවසෙන වා බොධෙතබ්බභාවෙන මූලාදිදස්සනසාමඤ්ඤං යොජෙතබ්බං.

තස්මාති —

“ස බො සො, හික්ඛවෙ, කුමාරො චුද්ධිමන්ථාය ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකමන්ථාය පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො...පෙ.... රජනීයෙහි. සො චක්ඛුනා රූපං දිස්වා පියරූපෙ රූපෙ සාරජ්ජති, අජ්ජිපියරූපෙ රූපෙ බ්‍යාපජ්ජති, අනුපට්ඨිතකායසති ච විහරති පරිත්තවෙනසො, තඤ්ච වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභුතං

නප්පජානාති, යන්පස්ස තෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති. සො ඵලං අනුරොධවිරොධං සමාපන්නො යං කිඤ්චි වෙදනං වෙදෙති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, සො තං වෙදනං අභිනන්දති අභිවදති, අජ්ඣෙසායා තිට්ඨති” (ම. නි. 1.408) –

ඵලං වුත්තස්ස. ඵලං සොතද්වාරාදියුපි. තස්ස අභිනන්දතොති සප්පිතිකතණ්හාය අභිමුඛභාවෙන නන්දතො. අභිවදතොති “අහො සුඛං, අහො සුඛං” න්ති වච්චෙදකරණපවත්තාය බලවතණ්හාය “අහං, මමා” ති අභිවදතො. තතො බලවතියා මොවෙතුං අසක්කුණෙයානාය අජ්ඣෙසායා තිට්ඨතො. තතොපි බලවතී පන උපාදානභූතා තණ්හා නන්දී. එත්ථ ව අභිනන්දනාදිනා තණ්හා වුත්තා, නන්දිවචනෙන තප්පච්චයං උපාදානං චතුබ්බිධමිපි නන්දිතාතද්විප්පයොගතාහි, තණ්හාදිට්ඨාහිනන්දනභාවෙහි වාති වෙදිතබ්බං.

ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්තිආදිකඤ්ච තත්ථෙව මහාතණ්හාසංඛ්ඛයසුත්තෙ වුත්තං.

විපාකවට්ටභූතෙ පටිසන්ධිපවත්තිඵස්සාදිකෙ කම්මසමුට්ඨානඤ්ච ඔජං සන්ධාය “චත්තාරො ආභාරා තණ්හානිදානා” තිආදි වුත්තං. වට්ටුපට්ඨිකා පන ඉතරෙපි ආභාරා තණ්හාපභවෙ තස්මිං අවිජ්ජමානෙ න විජ්ජන්තිති “තණ්හානිදානා” ති චත්තුං වට්ටන්ති.

583. තතො තතොති චතුබ්බිධාසු දෙසනාසු තතො තතො දෙසනතො. ඤායජ්ජට්ඨෙධාය සංචත්තතීති ඤායොති මග්ගො, සො ඵල වා පටිච්චසමුප්පාදො “අරියො චස්ස ඤායො පඤ්ඤාය සුදිට්ඨො භොති” ති (සං. නි. 2.41; 5.1024) වචනතො. සයමෙව හි සො සමන්තහද්දකත්තා තථා තථා පටිච්ජක්ඛිතබ්බත්තා තාය තාය දෙසනාය අත්තනො පටිච්චෙධාය සංචත්තති. චතුබ්බිධගම්භීරභාවජ්ජන්තියාති ධම්මත්ථදෙසනාපටිච්චෙධගම්භීරෙසු පතිට්ඨාධිගමනෙන පතිට්ඨිතත්තාති අත්ථො.

සමන්තහද්දකතා, දෙසනාවිලාසජ්ජන්ති ව චතුත්තමිපි දෙසනානං සමානං කාරණන්ති විසෙසකාරණං චත්තුකාමො ආහ “විසෙසතො” ති. අස්සාති අස්ස හගවතො දෙසනා, අස්ස වා පටිච්චසමුප්පාදස්ස දෙසනාති යොජෙතබ්බං. පවත්තිකාරණවිභාගො අවිභත්තසභාවා අවිජ්ජාදයොව, කාරණන්ති වා ගහිතානං පකතිආදීනං, අවිජ්ජාදීනඤ්ච අකාරණතා, කාරණතා ව. තත්ථ සම්මුල්භා කෙචි අකාරණං කාරණන්ති ගණ්හන්ති, කෙචි න කිඤ්චි කාරණං බුජ්ඣන්තිති තෙසං යථාසකෙහි අනුරූපෙහි කාරණෙහි සංඛාරාදිපවත්තිසන්දස්සනත්ථං, සංසාරජ්ජවත්තිසන්දස්සනත්ථන්ති අත්ථො. පවත්තිආදීනවපටිච්චාදිකා අවිජ්ජා ආදි, තතො සංඛාරා උප්පජ්ජන්ති, තතො විඤ්ඤාණන්ති ඵලං පවත්තියා උප්පත්තික්කමසන්දස්සනත්ථං, ගබ්භසෙයාකාදිවසෙන වා තත්ථ තත්ථ හවෙ අත්තභාවස්ස උප්පජ්ජනානුපුබ්බිසන්දස්සනත්ථඤ්ච අනුලොමදෙසනා පවත්තාති. ඉතරාසං තදත්ථතාසම්භවෙපි න තාසං තදත්ථමෙව පවත්ති අත්ථන්තරසම්භාවතො. අයං පන තදත්ථා ඵවාති එතිස්සා තදත්ථතා වුත්තා.

අනුච්චලාකයතො යො සම්බොධිතො පුබ්බභාගෙ තංතංපච්චයුප්පන්නාවබොධසංඛාරො පුබ්බභාගපටිච්චෙධො පවත්තො, තදනුසාරෙන තදනුගමෙන ජරාමරණාදිකස්ස ජාතිආදිකාරණං යං අධිගතං, තස්ස සන්දස්සනත්ථං අයං පටිලොමදෙසනා පවත්තා. අනුච්චලාකයතො පටිලොමදෙසනා පවත්තාති වා සම්බන්ධො. දෙසෙන්නොපි හි හගවා කිවිඡාපන්තං ලොකං අනුච්චලාකෙත්වා පුබ්බභාග...පෙ.... සන්දස්සනත්ථං දෙසෙසිති. ආභාරතණ්හාදයො පච්චුප්පන්නද්ධා, සංඛාරාවිජ්ජා අතීතද්ධාති ඉමිනා අධිප්පායෙනාහ “යාව අතීතං අද්ධානං අතීතරිත්වා” ති. ආභාරා වා තණ්හාය පභාවෙතබ්බා අනාගතො අද්ධා, තණ්හාදයො පච්චුප්පන්නො , සංඛාරාවිජ්ජා අතීතොති. පච්චක්ඛං පන ඵලං දස්සෙත්වා තන්තිදානදස්සනවසෙන ඵලකාරණපරම්පරදස්සනං යුජ්ජන්ති ආභාරා පුරිමතණ්හාය උප්පාදිනා පච්චුප්පන්නො අද්ධා, තණ්හාදයො අතීතො, සංඛාරාවිජ්ජා තතොපි අතීතතරො සංසාරස්ස අනාදිභාවදස්සනත්ථං වුත්තොති. යාව අතීතද්ධානන්ති යාව අතීතතරං අද්ධානන්ති අත්ථො යුත්තොති. ආයතිං පුනබ්භවාහිනිබ්බත්තිආභාරකා වා චත්තාරො ආභාරා “ආභාරෙතීතාහං න වදාමි...පෙ.... ඵලං පන මං අවදන්තං යො ඵලං පුච්ඡෙයා ‘කිස්ස නු ඛො, හන්තෙ, විඤ්ඤාණාභාරො’ ති, එස කල්ලො පඤ්ඤො, තනු කල්ලං වෙය්‍යාකරණං, විඤ්ඤාණාභාරො ආයතිං පුනබ්භවාහිනිබ්බත්තියා” ති (සං. නි. 2.12) වචනතො, තංසම්පයුත්තත්තා ඵස්සවෙතනානං, තප්පවත්තිහෙතුත්තා ව කබලීකාරාභාරස්ස. තෙන හි උපත්ථම්භිතරූපකායස්ස, තඤ්ච ඉච්ඡන්තස්ස කාමවිඤ්ඤාණායුහනං භොති. භොජනඤ්ඤි සද්ධාදීනං, රාගාදීනඤ්ච උපනිස්සයොති වුත්තං. තස්මා තෙ කම්මවට්ටසංඛිගහිතා ආභාරා පච්චුප්පන්නො අද්ධාති ඉමස්මිං පරියායෙ පුරිමොයෙව අත්ථො යුත්තො.

අතීතද්ධතො පභුති “ඉති ඛො, හික්ඛවෙ, අවිජ්ජාපච්චයා සංඛාරා” තිආදිනා (සං. නි. 2.2) අතීතෙ, තතො පරඤ්ච භෙතුඵලපටිපාටිං පච්චක්ඛභූතානං ආභාරානං නිදානදස්සනවසෙන ආරොහිත්වා නිවත්තනෙන විනා අබුජ්ඣක්කානං තංසන්දස්සනත්ථං සා අයං දෙසනා පවත්තාති අත්ථො. අනාගතද්ධභෙතුසමුට්ඨානතො පභුතීති අනාගතස්ස හවස්ස භෙතුභූතානං ධම්මානං උප්පත්තිතො පටියාය. අනාගතද්ධසන්දස්සනත්ථන්ති අනාගතද්ධතො අප්පටිච්ජක්කන්තානං අපස්සන්තානං පච්චක්ඛං පච්චුප්පන්නං භෙතුං දස්සෙත්වා භෙතුඵලපරම්පරාය තස්ස සන්දස්සනත්ථන්ති අත්ථො. එත්ථ ව ආදිතො පටියාය යාව පරියොසානා, පරියොසානතො ව පටියාය යාව ආදි පවත්තා දෙසනා ද්වාදසභිගා, තතො ඵල නිසන්ධි චතුසභිබ්බෙසා. මජ්ඣිකානිකා පටියාය යාව ආදි පවත්තා දෙසනා අට්ඨකභිගා ද්විසන්ධි නිසභිබ්බෙසා. මජ්ඣිකානිකා පන පටියාය යාව පරියොසානා පවත්තා දෙසනා ඡලභිගා ද්විසන්ධි නිසභිබ්බෙසා. “සංයොජනියෙසු, හික්ඛවෙ, ධම්මෙසු

අස්සාදානුපස්සිනො විහරතො තණ්හා පවඩ්ඪති, තණ්හාපච්චයා උපාදාන”න්තිආදිනා (සං. නි. 2.53, 57) මජ්ඣනිකා පට්ටාය යාව පරියොසානා පවත්නා දෙසනා එකසන්ධි ද්විසංඛ්ඛෙපා. එවං අයං අනෙකඛිගා එව පට්ච්චසමුප්පාදදෙසනා ආගතා. එකඛිගවසෙනාපි ව පට්ච්චසමුප්පාදදෙසනා ලබ්භතෙව. යථා –

“තනු, භික්ඛවෙ, සුතවා අරියසාවකො පට්ච්චසමුප්පාදංයෙව සාධුකං යොනිසො මනසි කරොති ‘ඉති ඉමස්මිං සති ඉදං හොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති. ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොති, ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති’ති. සුඛවෙදනියං, භික්ඛවෙ, එස්සං පට්ච්ච උප්පජ්ජති සුඛවෙදනා”ති (සං. නි. 2.62) –

ආදි. එත්ථ හි “එස්සපච්චයා”ති එත්තකො එව පට්ච්චසමුප්පාදො චුත්තො. තෙනෙනං විඤ්ඤායති “එකඛිගපට්ච්චසමුප්පාදො”ති.

තත්ථ ඉමස්මිං සති ඉදං හොතීති ඉමස්මිං අවිජ්ජාදිකෙ පච්චයෙ සති ඉදං සඛ්ඛාරාදිකං ඵලං හොති. ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජතීති ඉමස්ස අවිජ්ජාදිකස්ස පච්චයස්ස උප්පාදා ඉදං සඛ්ඛාරාදිකං ඵලං උප්පජ්ජතීති අත්ථො. ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොති, ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣතීති අවිජ්ජාදිකං අභාවෙ සඛ්ඛාරාදිකං අභාවස්ස, අවිජ්ජාදිකං නිරොධා සඛ්ඛාරාදිකං නිරොධස්ස ව වචනෙන පුරිමස්මිං පච්චයලක්ඛණෙ නියමො දස්සිනො හොති “ඉමස්මිං සති එව, න අසති, ඉමස්ස උප්පාදා එව, න නිරොධා”ති. තෙනෙනං ලක්ඛණං අත්තොගගති යමං ඉධ පට්ච්චසමුප්පාදස්ස චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

නිරොධොති ව අවිජ්ජාදිකං විරාගාධිගමෙන ආයතිං අනුප්පාදො අප්පවත්ති. තථා හි චුත්තං “අවිජ්ජායත්වෙව අසෙසවිරාගනිරොධා”තිආදි (මහාව. 1; උදා. 3). නිරොධවිරොධී ව උප්පාදො, යෙන සො උප්පාදවිරොධිභාවෙන චුත්තො “ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති”ති, තෙනෙනං දස්සෙති “අනිරොධො උප්පාදො නාම, සො චෙත්ථ අත්ථිභාවොතිපි චුච්චති”ති. “ඉමස්මිං සති ඉදං හොති”ති ඉදමෙව හි ලක්ඛණං පරියායන්තරෙන “ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති වදන්තෙන පරෙන පුරිමං විසෙසිතං හොති, තස්මා න ධර්මානතංයෙව සන්ධාය “ඉමස්මිං සති”ති චුත්තං, අථ බො මග්ගෙන අනිරුද්ධභාවඤ්ඤාති විඤ්ඤායති. යස්මා ව “ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොති, ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති”ති (උදා. 2) ද්විධාපි උද්දිට්ඨලක්ඛණස්ස නිරොධස්ස නිද්දෙසං වදන්තෙන “අවිජ්ජායත්වෙව අසෙසවිරාගනිරොධා සඛ්ඛාරනිරොධො”තිආදිනා (මහාව. 1; උදා. 3) නිරොධො එව චුත්තො, තස්මා නත්ථිභාවොපි නිරොධො එවාති නත්ථිභාවවිරුද්ධො අත්ථිභාවො අනිරොධොති දස්සිතං හොති. තෙන අනිරොධසඛ්ඛාතෙන අත්ථිභාවෙන උප්පාදං විසෙසෙති. තතො න ඉධ අත්තලාභමත්තං උප්පාදොති අධිප්පෙතො, අථ බො අනිරොධසඛ්ඛාතො අත්ථිභාවො චාති අයමත්ථො විභාවිතොති එවමෙන ලක්ඛණද්වයවචනං අඤ්ඤමඤ්ඤං විසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවෙන සාත්ථකන්ති වෙදිතබ්බං.

කො පනායං අනිරොධො නාම, යො අත්ථිභාවො, උප්පාදොති ව චුච්චතීති? අප්පභීනභාවො, අනිබ්බත්තිතඵලතාප්පභීනාරහතාහි ඵලුප්පාදනාරහතා ව. යෙ තෙහි පහාතබ්බා අකුසලා ධම්මා, තෙසං අරියමග්ගෙන අසමුග්ගාතිතභාවො, යෙ පන න පහාතබ්බා කුසලාබ්බාකතා ධම්මා, යාති තෙසු සංයොජනාති අභිණාසවානං, තෙසං අපරික්ඛිණතා ව. අසමුග්ගාතිතානුසයනාය හි සංයොජනාබන්ධප්පවත්ති පට්ච්චසමුප්පාදො. තථා හි චුත්තං –

“යාය ව, භික්ඛවෙ, අවිජ්ජාය නිවුතස්ස බාලස්ස, යාය ව තණ්හාය සම්පයුත්තස්ස අයං කායො සමුදාගතො, සා වෙව අවිජ්ජා බාලස්ස අප්පභීනා, සා ව තණ්හා අපරික්ඛිණා. තං කිස්ස හෙතු? න, භික්ඛවෙ, බාලො අවරි බ්‍රහ්මචරියං සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය, තස්මා බාලො කායස්ස හෙදා කායුපගො හොති, සො කායුපගො සමානො න පරිමුච්චති ජාතියා ජරාමරණෙනා”ති (සං. නි. 2.19) –

ආදි. බිණ්ණංයොජනානං පන අවිජ්ජාය අභාවතො සඛ්ඛාරානං, තණ්හුපාදානානං අභාවතො උපාදානභවානං න සම්භවොති වට්ටස්ස උපච්ඡෙදො පඤ්ඤායති. තෙනෙවාහ –

“ජන්තන්ත්වෙව, එග්ගුන, එස්සායතනානං අසෙසවිරාගනිරොධා එස්සනිරොධො, එස්සනිරොධා වෙදනානිරොධො”ති (සං. නි. 2.12) –

ආදි. න හි අග්ගමග්ගාධිගමතො උද්ධං යාව පරිනිබ්බානා සළායතනාදිකං අප්පවත්ති, අථ බො නත්ථිතා, නිරොධසද්දවචනියතා, බිණ්ණංයොජනාති නිරොධො චුත්තො. අපිච වීරකතමිපි කම්මං අනිබ්බත්තිතඵලතාය, අප්පභීනාරහතාය ව ඵලාරහං සන්තං එව නාම හොති, න නිබ්බත්තිතඵලං, නාපි පභීනාරහන්ති ඵලුප්පත්තිපච්චයානං අවිජ්ජාසඛ්ඛාරාදිකං චුත්තනයෙන ඵලාරහභාවො අනිරොධොති වෙදිතබ්බං. එවං අනිරුද්ධභාවෙනෙව හි යෙන විනා ඵලං න සම්භවති, තං කාරණං අතීතාදිපි “ඉමස්මිං සති”ති ඉමීනා වචනෙන චුත්තං. තතො එව ව අවුසිතබ්‍රහ්මචරියස්ස අප්පවත්තිධම්මතං අනාපන්තො පච්චයුප්පාදො කාලහෙදං අනාමසිත්වා අනිවත්තිතාය එව “ඉමස්සුප්පාදා”ති චුත්තො. අථ වා අවසෙසපච්චයසමවායෙ අවිජ්ජමානස්සාපි විජ්ජමානස්ස විය පගෙව විජ්ජමානස්ස යා ඵලුප්පත්තිඅභිමුඛතා, සා “ඉමස්සුප්පාදා”ති චුත්තා. තදා හි තතො ඵලං උප්පජ්ජතීති තදවත්ථං කාරණං ඵලස්ස උප්පාදනභාවෙන උපට්ඨිතං උප්පතිතං නාම හොති, න විජ්ජමානමිපි අතදවත්ථන්ති තදවත්ථතා උප්පාදොති වෙදිතබ්බා.

තත්ව “සනී” නි ඉමිනා විජ්ජමානතාමත්තෙන පච්චයභාවං වදන්තො අබ්බාසාරතං පට්ඨවසමුප්පාදස්ස දස්සෙති. උප්පාදානි උප්පත්තිධම්මතං, අසබ්බකාලභාවිතං, එලුප්පත්තිඅභිමුඛකඤ්ච දීපෙන්තො අනිච්චතං පට්ඨවසමුප්පාදස්ස දස්සෙති. “සනී, න අසනී, උප්පාදා, න නිරොධා” නි පන හෙතුඅත්තේ භූමිමනිස්සක්කවචනෙහි සමත්ථිතං නිදානසමුදයජාතිපභවභාවං පට්ඨවසමුප්පාදස්ස දස්සෙති. හෙතුඅත්තං වෙන්ථ භූමිමච්චනෙ යස්ස භාවෙන තදවිනාහාවිච්චස්ස භාවො ලක්ඛියනී, තත්ථ පචත්තියා වෙදිතබ්බො, යථා අධනානං ධනෙ අනනුප්පදියමානෙ දාලිද්දියං වෙසුල්ලමගමාසි (දී. නි. 3.91), නිප්පන්නෙ සස්සෙ සුභික්ඛං ජායතීති ව. නිස්සක්කවචනස්සාපි හෙතුඅත්තං ඵලස්ස පභවෙ පකතියඤ්ච පචත්තියා, යථා “කලලා හොති අබ්බුදං, අබ්බුදා ජායතෙ පෙසී” නි (සං. නි. 1.235; කථා. 692), “හිමවතා ගඬිගා පභවති, සිඬගතො සරො ජායතී” නි ව. අවිජ්ජාදිභාවෙන ච තදවිනාහාවිසඬිබාරාදිභාවො ලක්ඛියනී, අවිජ්ජාදීහි ච සඬිබාරාදයො පභවන්ති, පකරියන්ති වානි තෙසං පභවො, පකති ව, තස්මා තදන්තදිපනත්ථං “ඉමස්මිං සනී ඉමස්සුප්පාදා” නි හෙතුඅත්තං භූමිමනිස්සක්කනිද්දෙසා කතා.

යස්මා වෙන්ථ “ඉමස්මිං සනී ඉදං හොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති” නි සඬිබෙපෙන උද්දිට්ඨස්ස පට්ඨවසමුප්පාදස්ස “අවිජ්ජාපච්චයා සඬිබාරා” නිආදිකො නිද්දෙසො, තස්මා යථාචුත්තො අත්ථිභාවො, උප්පාදො ච තෙසං තෙසං පච්චයුප්පන්නධම්මානං පච්චයභාවොති විඤ්ඤායති. න හි අනිරුද්ධතාසඬිබාතං අත්ථිභාවං, උප්පාදඤ්ච අනිච්චත්තසභාවතාසඬිබාතං, උදයාවත්තාසඬිබාතං වා “සනියෙව, න අසනී, උප්පාදා ඵව, න නිරොධා” නි අන්තොගධනියමෙහි වචනෙහි පකාසිතං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤො පච්චයභාවො නාම අත්ථි, තස්මා යථාචුත්තො අත්ථිභාවො, උප්පාදො ච පච්චයභාවොති වෙදිතබ්බො. යෙපි හි පට්ඨානෙ ආගතා හෙතුආදයො චතුර්විසති පච්චයා, තෙපි එතස්සෙව පච්චයභාවස්ස විසෙසාති වෙදිතබ්බො. තථා ය්වායං මූලහෙතුනිදානසම්භවපභවාදිපරියායෙහි, උප්පාදට්ඨිති පචත්තට්ඨිති නිමිත්තට්ඨිති ආයුහනට්ඨිති සංයොගට්ඨිති පලිබොධට්ඨිතිආදිපරියායෙහි ච පකාසිතො කාරණත්ථො, සොපි එත්තෙව අන්තොගධොති දට්ඨබ්බො.

584. මූලකාරණසද්දං අපෙක්ඛිත්වා න අකාරණන්ති නපුංසකනිද්දෙසො, අකාරණාති අත්ථො. අකාරණං යදි සියා, සුත්තං පටිබාහිතං සියාති දස්සෙන්තො “ආසවසමුදයා” නි සුත්තං ආහරති. පරියායො කාරණං. වට්ටකථාය සීසභාවො වට්ටහෙතුතො කම්මස්සාපි හෙතුභාවො. තත්ථ භවතණ්භායපි හෙතුභූතා අවිජ්ජා, තාය පට්ඨිජාදිතාදිනවෙ භවෙ තණ්භාය උප්පජ්ජනතො අවිජ්ජා විසෙසෙන සීසභූතාති “මූලකාරණ” නිති චුත්තා.

පුරිමාය කොටියා අපඤ්ඤායමානාය උප්පාදවිරහතො නිච්චතං ගණ්හෙයානාති ආහ “එවං වෙතං, හික්ඛවෙ, වුවචනී” නිආදි. තෙන ඉතො පුබ්බෙ උප්පන්නපුබ්බතා නත්ථිති අපඤ්ඤායනතො පුරිමකොටිඅපඤ්ඤායනං චුත්තන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙති.

585. අවිජ්ජාතණ්භාහෙතුක්කමෙන ඵලෙසු වත්තබ්බෙසු “සුගතිදුගතිගාමිනො” නි වචනං සද්දලක්ඛණාවිරොධනත්ථං. පුජිතස්ස හි ද්වන්තෙ පුබ්බතිපාතො. සවරා කිර මංසස්ස අට්ඨිනා අලග්ගනත්ථං. පුනස්පුනං තාපෙන්වා කොට්ටෙන්වා උණ්හොදකං පායෙන්වා විරිත්තං සුනං අට්ඨිතො මුත්තමංසං ගාවිං මාරෙන්ති. තෙනාහ “අග්ගිසන්තාපා” නිආදි. තත්ථ යථා චජ්ඣගාවි ව අවිජ්ජාහිභූතතාය යථාචුත්තං උණ්හොදකපානං ආරහති, එවං පුපුජ්ජනො යථාචුත්තං දුග්ගතිගාමිකම්මං. යථා පන සා උණ්හොදකපානෙ ආදීනවං දිස්වා තණ්භාවසෙන සිතුදකපානං ආරහති, එවං පුපුජ්ජනො අවිජ්ජාය නාතිබලවභාවතො දුග්ගතිගාමිකම්මෙ ආදීනවං දිස්වා තණ්භාවසෙන සුගතිගාමිකම්මං ආරහති. දුක්ඛෙ හි අවිජ්ජං තණ්භා අනුවත්තනී, සුඛෙ තණ්භං අවිජ්ජාති.

586. කත්ථවි සුත්තෙ. එකධම්මමූලිකං දෙසනන්ති අවිජ්ජාතණ්භාසු එකොයෙව ධම්මො මූලං එතිස්සාති එකධම්මමූලිකා, තං, තත්ථ එකං එව ධම්මං මූලං කත්වා පට්ඨවසමුප්පාදදෙසනං දෙසෙතිති අත්ථො. උපනිසිදති ඵලං එත්ථාති උපනිසා, කාරණං, අවිජ්ජා උපනිසා එතෙසන්ති අවිජ්ජුපනිසා. අස්සාදානුපස්සිනොති උපාදානියෙසු තෙභූමකධම්මෙසු විසයභූතෙසු අස්සාදෙනබ්බතො අස්සාදසඤ්ඤිතං සුඛසොමනස්සං අනුපස්සනසීලස්සං. අප්පභිනාවිජ්ජතාය බාලලක්ඛණයොගෙන බාලස්සං. එවන්ති අවිජ්ජානිචුත්තතා, තණ්භාසංයුත්තත්තා ව. අයං කායොති අයං මමඤ්චෙව තුම්භාකඤ්ච පච්චික්ඛෙතො සවිඤ්ඤාණකකායො බන්ධපඤ්චකං. “සළායතනපච්චයා එස්සො” නි (මහාව. 1; උදා. 1) වචනතො එස්සකාරණඤ්චෙනං වුවචනීති ආයතනච්ඡක්කං වා. සමුදාගතොති උප්පන්නො. බහිද්ධා ව නාමරූපන්ති බහිද්ධා සවිඤ්ඤාණකකායො බන්ධපඤ්චකං, සළායතනානි වා. ඉත්තෙත්තන්ති ඉත්ථං එතං. අත්තතො ව පරෙසඤ්ච පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනානි ද්වාරාලම්බනභාවෙන වචන්ථිතාති ද්වයං නාමාති අත්ථො. ද්වයං පට්ඨව එස්සොති අඤ්ඤත්ථ වක්ඛුරූපාදීනි ද්වයානි පට්ඨව වක්ඛුසම්ඵස්සාදයො චුත්තා, ඉධ පන අප්ඤ්ඤාතිකබාහිරානි ආයතනානි, මහාද්වයං නාම කිරෙතන්ති චුත්තං. අයමෙන්ථ අධිප්පායො – අඤ්ඤත්ථ “වක්ඛුඤ්ච පට්ඨව රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඬගති එස්සො” නිආදිනා (ම. නි. 1.204, 400; 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.44; 4.60; කථා. 465) වක්ඛු වෙව රූපා ව...පෙ.... මනො වෙව ධම්මා වානි චුත්තානි ද්වයානි පට්ඨව වක්ඛුසම්ඵස්සාදයො චුත්තා. ඉධ පන “අයඤ්චෙව කායො” නි වක්ඛාදිනිස්සයෙ සෙසධම්මෙ වක්ඛාදිනිස්සිතෙ එව කත්වා චුත්තං වක්ඛාදිකායං එකත්තෙන “අප්ඤ්ඤාතිකායතන” නිති ගහෙන්වා, “බහිද්ධා ව නාමරූප” නිති චුත්තං රූපාදිආරම්මණං එකත්තෙනෙව “බාහිරායතන” නිති තානි අප්ඤ්ඤාතිකබාහිරානි ආයතනානි පට්ඨව එස්සො චුත්තො, තස්මා මහාද්වයමෙතන්ති.

එවකදීව කත්වා අත්තනො ව පරස්ස ව පඤ්චනි බන්ධෙනි, ඡහි ආයතනෙනි වානි අයමත්ථො දීපෙනබ්බොවානි චුත්තං. “අයං කායො”ති හි චුත්තානි සනිස්සයානි වක්ඛාදීනි අත්තනො පඤ්චක්ඛන්ධා, “බහිද්ධා නාමරූප”න්ති චුත්තානි රූපාදීනි පරෙසං. තථා අයං කායො අත්තනො ඡ අප්ඤ්ඤානිකානි ආයතනානි, බහිද්ධා නාමරූපං පරෙසං බාහිරානීති. අඤ්ඤාදා අප්ඤ්ඤානිකායතනමත්තෙ එව “අයං කායො”ති චුත්තෙන අප්ඤ්ඤානිකායතනානෙව අත්තනො පඤ්චක්ඛන්ධා භොන්තිති අත්තනො ව පරෙසඤ්ච පඤ්චනි බන්ධෙනි දීපනා න සම්භවෙය්‍යානි. සලෙවායතනානීති සලෙව එස්සකාරණානි, යෙහි කාරණභූතෙනි ආයතනෙනි උප්පන්නෙන එස්සෙන ථුට්ඨො බාලො සුබදුක්ඛං පටිසංවෙදෙති. ආදි-සද්දෙන “එතෙසං වා අඤ්ඤාතරෙන. අවිජ්ජානිවරණස්ස, හික්ඛවෙ, පණ්ඩිතස්ස තණ්හාය සම්පයුත්තස්ස”තිආදි (සං. නි. 2.19) යොජෙනබ්බං. ඉමස්මිඤ්ඤි සුත්තෙ සඬබ්බායෙ අවිජ්ජානණ්හානිස්සිතෙ එව කත්වා කායග්ගහණෙන විඤ්ඤාණනාමරූපසලායතනානි ගභන්වා තස්මිං කායෙ සලායතනානං එස්සං තංනිස්සිතමෙව කත්වා වෙදනාය විසෙසපච්චයභාවං දස්සෙන්නෙන භගවතා බාලපණ්ඩිතානං අතිතද්ධාවිජ්ජානණ්හාමුලකො වෙදනාන්තො පටිච්චසමුප්පාදො දස්සිතො. පුන ච බාලපණ්ඩිතානං විසෙසං දස්සෙන්නෙන –

“යාය ව, හික්ඛවෙ, අවිජ්ජාය නිචුත්තස්ස බාලස්ස, යාය ව තණ්හාය සම්පයුත්තස්ස අයං කායො සමුදාගතො, සා වෙව අවිජ්ජා බාලස්ස අප්පහීනා, සා ව තණ්හා අපරික්ඛිණා. තං කිස්ස හෙතු? න, හික්ඛවෙ, බාලො අවරි බ්‍රහ්මවරියං සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය. තස්මා බාලො කායස්ස හෙදා කායුපගො භොති, සො කායුපගො සමානො න පරිමුච්චති ජාතියා...පෙ.... දුක්ඛස්මාති වදාමි”ති (සං. නි. 2.19) –

වෙදනාපභවං සාවිජ්ජං තණ්හං දස්සෙත්වා, උපාදානභවෙ ච තන්තිස්සිතෙ කත්වා “කායුපගො භොති”තිආදිනා ජාතිආදිකෙ දස්සෙන්නෙන පච්චුප්පන්නහෙතුසමුට්ඨානතො පභුති උභයමුලවසෙන පටිච්චසමුප්පාදො චුත්තො, තබ්බිපරියායෙන ච පණ්ඩිතස්ස පච්චුප්පන්නහෙතුපරික්ඛයතො පභුති උභයමුලකො පටිලොමපටිච්චසමුප්පාදොති.

587. පුරෙතුන්ති වඩ්ඪෙතුං, උපචිනිතුන්ති අත්ථො. දුග්ගතිගාමිකම්මස්ස විසෙසපච්චයත්තා අවිජ්ජා “අවින්දියං වින්දනී”ති චුත්තා, තථා විසෙසපච්චයො වින්දියස්ස න භොතිති “වින්දියං න වින්දනී”ති ව. අත්තනිස්සිතානි කත්වා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං පචන්තනං උප්පාදනං ආයතනං. සම්මොහභාවෙනෙව අනභිසම්මතත්තා අවිදිනං අඤ්ඤාතං කරොති. අත්තවිරහිතෙ ජවාපෙතීති වණ්ණාගමවිපරියායවිකාරවිනාසධාතුඅත්ථවිසෙසයොගෙනි පඤ්චවිධස්ස නිරුත්තිලක්ඛණස්ස වසෙන අ-කාර වි-කාර ජ-කාරෙ ගභන්වා අඤ්ඤෙසං වණ්ණානං ලොපං, ජ-කාරස්ස ව දුතියස්සාගමං කත්වා “අවිජ්ජා”ති චුත්තං. බාඤ්ජනත්ථං වත්වා සභාවත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං වත්ථාරම්මණානි “ඉදං වත්ථු, ඉදං ආරම්මණ”න්ති අවිජ්ජාය ඤාතුං න සක්කානි අවිජ්ජා තප්පට්චජාදිකා චුත්තා. වත්ථාරම්මණසභාවජාදනතො එව අවිජ්ජාදීනං පටිච්චසමුප්පාදභාවස්ස, ජරාමරණාදීනං පටිච්චසමුප්පන්නභාවස්ස ච ජාදනතො පටිච්චසමුප්පාදපටිච්චසමුප්පන්නචජාදනං වෙදිතබ්බං.

අපච්චක්ඛිත්වානි පච්චක්ඛානං අකත්වා අපටික්ඛිපිත්වා. උපකාරකට්ඨො පච්චයට්ඨො යථා පිණ්ඩපානාදි සරිරස්ස.

සඬබ්බතමහිසඬබ්බරොන්තිති යථා සඬබ්බතං භොති, එවං අභිසඬබ්බරොන්ති. සඬබ්බාරසද්දග්ගහණෙන ආගතා සඬබ්බාරා සඬබ්බාරසද්දෙන ආගතසඬබ්බාරා. යදිපි අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරාපි සඬබ්බාරසද්දෙන ආගතා, තෙ පන ඉමිස්සා දෙසනාය පධානානි විසුං චුත්තා, තස්මා “දුට්ඨා”ති එත්ථ සඬබ්බාරසද්දෙන ආගතසඬබ්බාරෙසු අභිසඬබ්බරණකසඬබ්බාරං වජ්ජෙත්වා තදඤ්ඤෙ සඬබ්බාරසද්දෙන ආගතසඬබ්බාරා යොජෙනබ්බා. සඬබ්බාරසද්දෙන ආගතසඬබ්බාරානි වා සමුදායො චුත්තො. තදෙකදෙසා ව ඉධ වණ්ණෙතබ්බභාවෙන ගහිතා අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරා, තස්මා වණ්ණෙතබ්බසබ්බසඬබ්බාගභකවසෙන දුට්ඨතා චුත්තානි වෙදිතබ්බා. “පයමං නිරුජ්ඣති වට්ඨසඬබ්බාරො”තිආදිනා (ම. නි. 1.464) විතක්ඛවිචාරඅස්සාසපස්සාසසඤ්ඤාවෙදනාවට්ඨසඬබ්බාරාදයො චුත්තා, න අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරෙසු චුත්තා කායසඤ්චෙනාදයො.

සඬබ්බතසඬබ්බාරා නාම යථාසකං පච්චයෙහි සඬබ්බතත්තා. සතිපි පච්චයනිබ්බත්තානං සබ්බෙසමිපි සඬබ්බතභාවෙ “මමෙතං ඵල”න්ති තත්ථාහිමුඛෙන විය කම්මුතා නිබ්බත්තිත්තා තෙභුමකවිපාකකට්තාරූපෙසු සාතිසයො සඬබ්බතභාවොති අධිප්පායෙන අට්ඨකථායං (විසුද්ධි. 2.587) කම්මනිබ්බත්තානං අභිසඬබ්බතසඬබ්බාරානා චුත්තා. පාළියං පන තථා ආගතට්ඨානස්ස අභාවතො “තෙපි ...පෙ.... එත්ථෙව සඬබ්බතං ගච්ඡන්ති”ති චුත්තං. අනිච්චා වත සඬබ්බාරානි චුත්තා උභුආදිසමුට්ඨානාපි සබ්බධම්මා. අභිසඬබ්බරණකසඬබ්බාරොති වුව්චති අත්තනො ඵලස්ස අභිසඬබ්බරණතො. කායපයොගසමුට්ඨාපනවීරියං කායිකවීරියං. අභිසඬබ්බාරස්සානි පයොගවෙගස්ස.

වාචං සඬබ්බරොතිති වට්ඨසඬබ්බාරො. කායෙන සඬබ්බරියතීති කායසඬබ්බාරො. විත්තෙන සඬබ්බරියති, විත්තං වා සඬබ්බරොතිති විත්තසඬබ්බාරො. සබ්බෙපතො පන සබ්බෙපි යථාරහං සඬබ්බරොන්ති, සඬබ්බරියන්තිති ව සඬබ්බාරානි වෙදිතබ්බා. චුත්තන්ති සඬබ්බාරට්ඨපච්චයට්ඨාදිමාහ.

නමතිති එකත්තසාරම්මණතාය ආරම්මණාහිමුඛං නමති. පරිතස්සතීති පිපාසති, තණ්හාපරිතාපතාය වා විචලති. උපාදියතීති දළ්භං ආදියති. භවතීති උපපත්තිභවං සන්ධායාහ. භාවයතීති කම්මභවං. චුති බන්ධානං මරණන්ති “මරන්ති

එතෙතා”ති වුත්තං. දුක්ඛා වෙදනා උප්පාදදුක්ඛා, ධීතිදුක්ඛාති ව කත්වා “ද්වේධා ඛණ්ඨි”ති වුත්තං. ආයාසො පරිස්සමො විසාදො.

නිද්දිට්ඨනසදස්සනන්ති යථානිද්දිට්ඨවිධිසන්දස්සනං. කෙවල-සද්දො අසම්මිස්සවාචකො ව හොති “කෙවලා සාලයො”ති ආදීසු, නිරවසෙසවාචකො ව “කෙවලා අභිගමගධා”ති ආදීසු, තස්මා ද්විධාපි අත්ථං වදති. තත්ථ අසම්මිස්සස්සාති සුඛරහිතස්ස. න හි එත්ථ කිඤ්චි උප්පාදවයරහිතං අත්ථි. සකලස්සාති සබ්බභවාදිගතස්ස, සබ්බකාලිකස්ස ව.

588. “ලක්ඛණෙකවිධාදිතො”ති එත්ථ ආදි-සද්දො පච්චේකං පරිස්සමාපෙතබ්බොති දස්සෙන්නො ආභ “ලක්ඛණාදිතො”ති. සම්පයුත්තෙ, තංසමඛිගිපුග්ගලෙ වා සම්මොහයතිති සම්මොහනරසා. ආරම්මණසභාවස්ස ඡාදනං හුත්වා ගය්හතිති ඡාදනපච්චුපට්ඨානා. “ආසවසමුදයා අවිජ්ජාසමුදයො”ති (ම. නි. 1.103) වචනතො ආසවපදට්ඨානා. පටිසන්ධිජනනත්ථං ආයුහන්ති බ්‍යාපාරං කරොන්තිති ආයුහනරසා. රාසිකරණං වා ආයුහනං. වෙනනාසභාවත්තා වෙනනා හුත්වා ගය්හතිති වෙනනාපච්චුපට්ඨානා. නාමරූපස්ස පුරෙවාරිකභාවෙන පවත්තතිති පුබ්බභිගමරසං. පුරිමභවෙන සද්ධිං සටනං හුත්වා ගය්හතිති පටිසන්ධිපච්චුපට්ඨානං. විඤ්ඤාණෙන සහ, අඤ්ඤාමඤ්ඤාද්ව සම්පයුජ්ජතිති සම්පයොගරසං. සමං පකාරෙහි යොගො සම්පයොගො. විසුං අභාවො අවිනිබ්බොගො. රූපං සම්පයොගාභාවතො විකිරතිති විකිරණරසං. තතො එව හි පිසියමානා තණ්ඩුලාදයො විකිරන්ති, වුණ්ණිභූතා විද්ධංසන්ති, නාමස්ස කදාචි කුසලාදිභාවොපි අත්ථිති තතො විසෙසනත්ථං “අබ්‍යාකතපච්චුපට්ඨාන”න්ති වුත්තං. “අවෙනතො අබ්‍යාකතො”ති (විසුද්ධි. 1.311; විහ. අට්ඨ. 173) එත්ථ විය අනාරම්මණතා වා අබ්‍යාකතතා දට්ඨබ්බා. ආයතනලක්ඛණන්ති සට්ඨන්තලක්ඛණං, ආයානං තනනලක්ඛණං වා. දස්සනස්ස යථාසකං විසයග්ගහණස්ස කරණතො දස්සනරසං. “දස්සනාදිරස”න්ති පන සම්මොහවිනොදනියං වුත්තං. වත්ථුද්වාරභාවපච්චුපට්ඨානං යථාරහං විඤ්ඤාණමනොවිඤ්ඤාණධාතුනන්ති අධිජ්ජායො. වත්ථුග්ගහණඤ්ඤාද්වෙත්ථ වක්ඛාදිපඤ්ඤාකාපෙක්ඛං. අකුසලවිපාකුපෙක්ඛාය අනිට්ඨභාවතො දුක්ඛෙන, ඉතරාය ඉට්ඨභාවතො සුඛෙන සඛිගහිතත්තා “සුඛදුක්ඛපච්චුපට්ඨානා”ති වුත්තං. දුක්ඛසමුදයත්තා හෙතුලක්ඛණා තණ්හා. “තත්ත්වනුභවනන්දිනි”ති (ම. නි. 1.91, 460; සං. නි. 5.1081; විහ. 203; මහාව. 14) වචනතො අභිනන්දනරසා. චිත්තස්ස, පුග්ගලස්ස වා රූපාදීසු අතිත්තභාවො හුත්වා ගය්හතිති අතිත්තභාවපච්චුපට්ඨානා. අමුඤ්ඤනරසං තණ්හාදිට්ඨානිතිවෙසවසෙන. තණ්හාදළ්භත්තං හුත්වා කාමුපාදානං, සෙසාති දිට්ඨි හුත්වා උපට්ඨනන්තිති තණ්හාදළ්භත්තදිට්ඨිපච්චුපට්ඨානං. කම්මුපපත්තිභවවසෙන භවස්ස ලක්ඛණාදයො යොජෙතබ්බා.

589. මොහාදිභාවතොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අනනුබොධාදිතං සඛිගහො. දුක්ඛාදීසු අඤ්ඤාණවසෙන අප්පට්ඨන්ති, අසුභාදීසු සුභාදිවිපල්ලාසවසෙන මිච්ඡාපට්ඨන්ති. දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තවසෙන වා අප්පට්ඨන්ති, දිට්ඨිසම්පයුත්තවසෙන මිච්ඡාපට්ඨන්ති. ද්වාරාරම්මණතොති ද්වාරතො, ආරම්මණතො ව ඡසු ද්වාරෙසු, ඡසු ආරම්මණෙසු ව පවත්තනතො. අයං පන විභාගො න අවිජ්ජාය එව, අඤ්ඤාසුපි පටිච්චසමුප්පාදඛිගෙසු අරූපධම්මානං ලබ්හතිති ආභ “සබ්බෙසුපි”ති.

විපාකධම්මධම්මාදිභාවතොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන නෙවසෙක්ඛානාසෙක්ඛසංයොජනියාදිභාවෙ සඛිගණ්හාති. චතුරයොනිසංවත්තනතොති චතුරයොනිපරියාපන්නත්තභාවනිබ්බත්තනතො.

ලොකියවිභාගාදිභාවතොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අබ්‍යාකතසප්පච්චයසඛිකතාදිභාවෙ සඛිගණ්හාති. සහෙතුකාහෙතුකාදිතොති ආදි-සද්දෙන සසඛිකාරාසඛිකාරාදිහෙදෙ සඛිගණ්හාති.

කාමං නාමරූපං පච්චුප්පන්නද්ධවසෙන වුව්චති, තථාපි යථා පච්චුප්පන්නං, එවං අතිතානාගතමිපිති අද්ධද්වයපරියාපන්නස්සාපි නයතො ගහෙතබ්බත්තා වුත්තං “අතීතාදිතො තිව්ධ”න්ති.

සඤ්ජාතිසමොසරණට්ඨානතොති විඤ්ඤාණතංසම්පයුත්තධම්මානං උප්පත්තිපවත්තිදෙසභාවතො. “භූතප්පසාදවිඤ්ඤාණතො”ති පායො යුත්තො. “විඤ්ඤාණාදිතො”ති පන පඨන්ති. එකසෙසනායෙන බාහිරායතනස්සාපි සඛිගහෙ සති ආදි-සද්දෙන තස්ස සඛිගහිතතා දට්ඨබ්බා. නොභයගොචරන්ති මනායතනමාහ. න හි අරූපධම්මානං දෙසවසෙන ආසන්නතා, දුරතා වා අත්ථි අවිග්ගහත්තා, තස්මා මනායතනස්ස ගොචරො මනායතනං සම්පත්තො, අසම්පත්තො වාති න වුව්චති. එස්සාදිනමිපිති එත්ථ එස්සො තාව චූසනසභාවතො, ලොකියසාසවාදිභාවතො ව එකවිධො. පටිසසම්ඵස්සඅධිවචනසම්ඵස්සහෙදතො, සහෙතුකාදිභාවතො ව දුට්ඨො. භවත්තයපරියාපන්නතො, වෙදනාත්තයසම්පයොගතො, අහෙතුකදුහෙතුකතිහෙතුකතො ව තිව්ධො. යොනිගතිවසෙන චතුරිබ්බො, පඤ්චවිධො ව.

වෙදනා අනුභවනලක්ඛණතො, ලොකියසාසවාදිභාවතො ව එකවිධා. පඤ්චද්වාරිකමනොද්වාරිකහෙදතො දුට්ඨා. සුඛාදිහෙදතො තිව්ධා. යොනිගතිවසෙන චතුරිබ්බො, පඤ්චවිධා ව. ඡළාරම්මණහෙදතො ඡබ්බිධා.

තණ්හා ලොකස්ස සමුදයභාවතො එකවිධා. දුට්ඨා දිට්ඨිසම්පයුත්තවිජ්ජයුත්තභාවතො. තිව්ධා කාමභවච්ඡවනණ්හාහෙදතො. චතුබ්බිධා චතුමග්ගපභෙය්‍යතො. පඤ්චවිධා රූපාභිනන්දනාදිභාවතො. ඡබ්බිධා ඡතණ්හාකායහෙදතො.

උපාදානං එකවිධං දළ්භග්ගාභාවතො. දුට්ඨං තණ්හාදිට්ඨිහෙදතො. තිව්ධං භවත්තයුපනිස්සයභාවතො. චතුබ්බිධං කාමුපාදානාදිහෙදතො. පඤ්චවිධං පඤ්චගතිසංවත්තනතො.

භවො එකවිධො ලොකියසාසවාදිභාවතො. දුට්ඨො කම්මුපපත්තිහෙදතො. තිව්ධො කාමභවාදිහෙදතො. චතුබ්බිධො චතුරූපාදානපච්චයතො. පඤ්චවිධො පඤ්චගතිසංවත්තනතො. ඡබ්බිධො කාමකම්මභවාදිහෙදතො. සත්තව්ධො සත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසංගහතො. අට්ඨව්ධො චතුරූපාදානපච්චයකම්මභවාදිහෙදතො. නවව්ධො කාමභවාදිහෙදතො.

ජාති එකවිධා තත්ථ තත්ථ භවෙ පට්ඨාභිනිබ්බත්තිභාවතො. දුට්ඨා රූපක්ඛන්ධසංඛාරක්ඛන්ධසංගහතො. තිව්ධා භවත්තයපරියාපන්නතො. යොනිගතිවසෙන චතුබ්බිධා, පඤ්චවිධා ව. ඉමිනා නයෙන ජරාමරණාදිනම්පි එකවිධාදිභාවො වෙදිතබ්බො.

590. සොකාදිනම්පි ගහිතත්තා අභිගඛ්භුත්තජ්ජසංගිගෙ “ද්වාදසෙවා”ති අභිගව්වත්ථානං වෙදිතබ්බං. න හි සොකාදයො අභිගභාවෙන චුත්තා, එලෙන පන කාරණං අවිජ්ජං මුලභිගං දස්සෙතුං තෙ චුත්තා. ජරාමරණඛිභාහතස්ස හි බාලස්ස තෙ සම්භවත්තීති සොකාදිනං ජරාමරණකාරණතා චුත්තා, න පන “කායිකාය දුක්ඛාය වෙදනාය චුට්ඨො”ති ව සුත්තෙ ජරාමරණනිමිත්තඤ්ඤා දුක්ඛං සංගහිතත්ති තං තන්තිමිත්තානං ජරාමරණඛිභාහතස්ස සම්භවෙ සාධකභාවෙන චුත්තං. යස්මා පන ජරාමරණෙනෙව සොකාදිනං එකසංඛිඛෙපො කතො, තස්මා තෙසං ජාතිපච්චයනා යුජ්ජති. ජරාමරණපච්චයභාවෙ හි අවිජ්ජාය එකසංඛිඛෙපො කාතබ්බො සීයා. ජාතිපච්චයා පන ජරාමරණං, සොකාදයො ව සම්භවත්තීති තත්ථ ජරාමරණං එකත්තිකං අභිගභාවෙන ගහිතං. සොකාදයො පන රූපභවාදිසු අභාවතො අනෙකත්තිකා කෙවලං පාකටෙන එලෙන අවිජ්ජාතිදස්සනත්ථං ගහිතා. තෙන අනාගතෙ ජාතියා සති තතො පරාය පටිසන්ධියා හෙතුහෙතුභූතා අවිජ්ජා දස්සිතාති භවචක්කස්ස අවිච්ඡේදො දස්සිතො හොතිති. සුත්තඤ්ඤා සොකාදිනං අවිජ්ජා කාරණත්ති එකස්සෙව අත්ථස්ස සාධකං දට්ඨබ්බං, න සොකාදිනං බාලස්ස ජරාමරණනිමිත්තතාමත්තස්ස. “අස්සුතවා පුටුජ්ජනො”ති හි වචනෙන අවිජ්ජා සොකාදිනං කාරණත්ති දස්සිතා, න ව ජරාමරණනිමිත්තමෙව දුක්ඛං දුක්ඛත්ති.

අපරො නයො ජරාමරණම්පි පච්චයො, අඤ්ඤා ද්වාදසසංගිගා න පරිපුරෙත්ති. කස්ස පන සො පච්චයො? සොකාදිනං. යදි එවං කස්මා “ජරාමරණපච්චයා සොකාදයො සම්භවත්ති”ති අවත්වා “ජාතිපච්චයා ජරාමරණං, සොකාදයො ව සම්භවත්ති”ති චුත්තත්ති? යස්මා තදඤ්ඤානපි දුක්ඛධම්මෙන චුට්ඨස්ස තෙ සම්භවත්ති, තස්මා අප්පහිනසංයොජනස්සාපි තෙසං තප්පච්චයනා න එකංසිකාති ජාතිපච්චයනාව චුත්තා. අථ වා ජරාමරණග්ගහණෙන උපපත්තිභවො සංගහිතො. උපාදින්නක්ඛන්ධපරිපාකො හි ආයුනො සංභානි, ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකො ව ජරා, තෙසඤ්ඤා හෙදො මරණත්ති. සති ව උපපත්තිභවෙ තත්ථ කතුපටිතං, පොරාණං වා කම්මං කම්මභවො, කම්මාදිඋපට්ඨානෙන චුතිඅනත්තරං පටිසන්ධිං ජනෙතිති උපපත්තිභවො ජාතියා පච්චයො, තස්මා ජරාමරණම්පි ජාතියා පච්චයනාය පටිච්චසමුප්පාදො. යස්මා පන “භවපච්චයා ජාති”ති එත්ථෙව උපපත්තිභවස්ස ජාතියා පච්චයනා සංගහිතා, තස්මා චුත්තපරියායසංගහිතො ව “ජරාමරණපච්චයා ජාති”ති න චුත්තං. එවං ජරාමරණස්සාපි පච්චයභාවසිද්ධිතො පටිච්චසමුප්පාදනාති ද්වාදසසංගිගා වචත්ථිතාති වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “ද්වාදසෙවා”තිආදි. අයං තාවාති “දෙසනාහෙදතො”තිආදිනා චුත්තං අත්ථසංවණ්ණනං සන්ධායාහ.

අවිජ්ජාපච්චයාසංඛාරපදකථාවණ්ණනා

591. අයං පනාති ඉදානි වක්ඛමානං. “කතමා ව, භික්ඛවෙ, අවිජ්ජා දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණ”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.103) සුත්තන්තෙසු වතුට්ඨානිකා අවිජ්ජා චුත්තාති “සුත්තන්තපරියායෙන”ති චුත්තං. තික්ඛෙපකණ්ඨෙ (ධ. ස. 1106) පන සුත්තන්තෙසු වතුසු යානෙසු කට්ඨාය එව අවිජ්ජාය අට්ඨසු යානෙසු කිච්චජාතිතො කට්ඨන්තා තදත්ථවණ්ණනාවසෙන විභාවනං කාතුං “අභිධම්මපරියායෙන”ති ආරභිත්වා “චුත්තඤ්ඤාන”න්තිආදි චුත්තං. අභාපෙත්වා විභජිතබ්බං. විභජනඤ්ඤා අභිධම්මපරියායො. “අට්ඨසු යානෙසු අඤ්ඤාණ”න්ති ආනෙත්වා තං සම්බන්ධිතබ්බං. සෙසට්ඨානෙසුති දුක්ඛසමුදයෙසු, පුබ්බන්තාදිසු ව. ආරම්මණවසෙනාති ආරම්මණකරණවසෙනාපි. ඉධාති ඉමස්මිං “දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණ”න්තිආදිකෙ පාඨෙ. සාති අවිජ්ජා. උප්පන්නාති අසමුහතුප්පන්නා, පගෙව පටිච්චපන්නා. “පටිච්ඡාදෙත්වා”ති එත්ථ චුත්තං පටිච්ඡාදනාකාරං දස්සෙතුං “යාථාවසරසලක්ඛණං පටිච්චික්ඛිතුං න දෙති”ති චුත්තං. රසිතබ්බො පටිච්චික්ඛිතබ්බො සභාවො රසො, අත්තනො රසො සරසො, යාථාවො යාථාභූතො සරසො යාථාවසරසො, යො “පිළනට්ඨො”තිආදිනා (පටි. ම. 2.8) චුත්තො දුක්ඛසච්චජ්ජහෙදා එව ව පුබ්බන්තාදයො, සො එව ලක්ඛිතබ්බන්තා යාථාවසරසලක්ඛණං. තං පටිච්චික්ඛිතුං පටිච්චක්ඛිතො ජාතිතුං න දෙති.

තද්‍රව්‍යයන්හි ප්‍රබලතාවයන් අපරන්තයේදී අතීතය, අනාගතයේදී ඛණ්ඩයක් වනුයේ. ප්‍රබලතාවයන් අපරන්තයන්ගේ වා පව්වුප්පන්තද්ධතාවය මස්තයන්ගේ ප්‍රබලතාවයන්ගේ. අයං අවිජ්ජා ඉමෙ සඛිඛාරාති ඉද්දප්පව්වයනාපට්ඨවසමුප්පන්තධම්මෙසු පව්වක්ඛතො ජානනාකාරදස්සනං. එත්ථාති එතෙසු දුක්ඛාදීසු. යදිපි අවිජ්ජා දුක්ඛාදීසු ආරම්මණකරණවසෙනපි පවත්නති, යථා පන නිරොධමග්ගෙ ආරම්මණං කාතුං අසක්කොන්ති තෙ ජානිකුකාමස්ස තප්පට්ඨජාදනවසෙන, අනිරොධමග්ගෙසු නිරොධමග්ගගණකාරණභාවෙන ව පවත්නමානා තෙ යථාවතො පට්ඨිජ්ඣානං න දෙති, එවං දුක්ඛාදීසුපිති වෙදිතබ්බං. තථා හි චුත්තං “පට්ඨිජාදනවසෙනෙව ඉධාධිජ්ජෙතා”ති. දුක්ඛාදිවිසයො අන්ධතමකරො, ලොභාදීනස්සෙව අන්ධතමකරානං පව්වයහුතො අදස්සනාකාරො අස්සෙතො.

592. පුස්සෙදයොති පුස්සෙදාහිසඛිඛාරාදයො. තත්ථ පුනාති අත්තතො සන්තානං අපුස්සෙදඵලතො, දුක්ඛසංකිලෙසතො ව සොධෙතිති පුස්සෙදං. හිතසුඛස්සයෙන පුස්සෙදං කරොතිති තත්තඵපාදනෙන කාරකස්ස අස්සෙදායං පුරෙති, පුස්සෙදං නිබ්බන්තෙතිති වා පුස්සෙදං. ඉති පුරකො, පුස්සෙදාහිසඛිඛාරාති නිරුත්තීනසෙන පුස්සෙදන්ති වෙදිතබ්බං. පුස්සෙදස්සෙව සො අත්තතො ඵලස්ස අහිසඛිඛාරණට්ඨෙත අහිසඛිඛාරො වාති පුස්සෙදාහිසඛිඛාරො. පුස්සෙදපට්ඨකතො අපුස්සෙදන්ති චුත්තවිපරියායෙන අපුස්සෙදාහිසඛිඛාරො වෙදිතබ්බං. සමාධිපව්වනීකානං අතිදුර්ගාය න ඉස්සෙදාහිසඛිඛාරො, අතිස්සෙදස්සෙව හවං අහිසඛිඛාරොති ආනෙස්සෙදාහිසඛිඛාරො. කායෙන පවත්තිතො, කායෙන වා පවත්තො, කායස්ස වා සඛිඛාරොති කායසඛිඛාරො. වච්චිත්තසඛිඛාරොසුපි එසෙව නයො. තත්ථ පඨමන්තිකො පරිච්චංසනසුත්තාදිවසෙන ගතිතො. තත්ථ හි “පුස්සෙදං වෙ සඛිඛාරං අහිසඛිඛාරොති, පුස්සෙදපඨං හොති විස්සෙදාණං”න්තිආදිනා (සං. නි. 2.51) ආගතං. දුතියන්තිකො විභවිගසුත්තවසෙන. තත්ථ හි “තයොමෙ, හික්ඛෙව, සඛිඛාරා. කතමෙ තයො? කායසඛිඛාරො වච්චසඛිඛාරො චිත්තසඛිඛාරො”ති (සං. නි. 2.28) චුත්තං.

විත්ථාරතො පනාතිආදි පුස්සෙදාහිසඛිඛාරාදීනං සරුපතො, පහෙදතො ව විභාවනං. භාවනාවසෙනෙව පවත්තා, න දානසිලවසෙනාති තත්ථ ලබ්භමානං පුස්සෙදකිරියවත්ථුං දස්සෙති. එවස්සෙව කත්වා අරුපාවචරවෙනනාපි “භාවනාවසෙනෙව පවත්තා”ති චුත්තා. යෙ පන “භාවනාවසෙනෙව”ති අවධාරණෙන අහිස්සෙදාහිසඛිඛාරොති නිවත්තෙතිති වදන්ති, තදයුත්තං තාසමිපි අවිජ්ජාපව්වයනාය විය පුස්සෙදාහිසඛිඛාරොතිවස්ස ව ඉච්ඡිත්තං. අස්සෙදථා අහිස්සෙදාහිසඛිඛාරොතිවත්තුවස්සෙව පුස්සෙදකිරියවත්ථුසු අසඛිඛාරොතිවත්තුවස්සෙව සියා, න ව යුත්තං “කුසලස්සෙව පුස්සෙදකිරියවත්ථුස්සෙව න හොති”ති. පාණාතිපානාදීනි ආදි-සද්දෙන න තදවසිට්ඨඅකුසලකම්මපථානංයෙව ගහණං, අප්ඨං භොති අනවසෙසඅකුසලකම්මස්සෙව ගහණං දට්ඨබ්බං.

ඉතරෙසු පනාති කායසඛිඛාරාදීසු. පුස්සෙදාහිසඛිඛාරාදයො පවත්නමානා ඉමෙහි ද්වාරෙහි පවත්නන්තිති ද්වාරතො පවත්තිදස්සනත්ථං. “සමච්ඡිති වෙනනා”ති කස්මා චුත්තං, යදි කායවච්චිස්සෙදන්තියො සමුට්ඨාපෙන්තියො කුසලාකුසලවෙනනා කායසඛිඛාරො, වච්චසඛිඛාරොති ව චුච්චන්ති, එවං සන්තෙ අහිස්සෙදාහිසඛිඛාරොති කුසලාය තථා පවත්තාය වච්චසඛිඛාරොතිවත්තුවස්සෙව වෙදනං සන්ධායාහ “අහිස්සෙදාහිසඛිඛාරොති”තිආදි. එත්ථාති කායවච්චසඛිඛාරොතිගහණෙ, කායවච්චසඛිඛාරොතිගහණෙ වා. න ගහිතාති අට්ඨකථායං න ගහිතා “අහිස්සෙදාහිසඛිඛාරොති විස්සෙදාණස්ස පව්වයො න හොති”ති. කස්මා පන න හොති, නනු සාපි කුසලා, විපාකධම්මා වාති? සච්චිමෙතං, අනුපව්ච්ඡන්තනණභාවිජ්ජමානෙ පන සන්තානෙ සබ්බාපාරජ්ජවත්තියා තස්සා කුසලා, විපාකධම්මතා ව චුත්තා, න විපාකුප්පාදනෙන. සා පන විපාකං උප්පාදෙන්නී රුපාවචරමෙව උප්පාදෙයා. න හි අස්සෙදහුමිකං කම්මං අස්සෙදහුමිකං විපාකං උප්පාදෙන්නී. අත්තනා සද්ධාරම්මණං නිට්ඨානිකමෙව ව උප්පාදෙයා විත්තුවස්සෙව රුපාවචරවිපාකස්ස කම්මසද්ධාරම්මණස්සෙව චුත්තත්තා. න ව රුපාවචරවිපාකො පරිත්තාදිආරම්මණො අත්ථි, අහිස්සෙදාහිසඛිඛාරොතිවත්තුවස්සෙව පරිත්තාදිආරම්මණොව හොති. තස්මා විපාකං න උප්පාදෙන්නී විස්සෙදායති. කසිණෙසු ව උප්පාදිතස්ස චතුත්ථස්සකායසමාධිස්ස ආනිසංසභුතා අහිස්සෙදා. යථාහ “සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙ”තිආදි (දී. නි. 1.244-245; ම. නි. 1.384-386, 431-433; පාරා. 12). තස්මා සමාධිඵලසද්ධා සා, න ව ඵලං දෙති. දානසිලානිසංසභුතො තස්මිං හවෙ පව්වයලාභො වියාති සාපි විපාකං න උප්පාදෙන්නී.

“යථා ව අහිස්සෙදාහිසඛිඛාරොති, එවං උද්ධව්වෙනනාපි න හොති”ති ඉදං උද්ධව්වසහගතධම්මෙ විසුං උද්ධරිත්වා “තෙසං විපාකෙ සුභං අත්ථපට්ඨසම්භිදා”ති (විභ. 725) චුත්තත්තා විචාරෙතබ්බං. සා පන විචාරණා හෙට්ඨා ඛණ්ඩනිද්දෙසවණ්ණනායං අකුසලකථායං විචාරිතා එවාති තත්ථ විචාරිතනසෙනෙව වෙදිතබ්බං. අපිචෙත්ථ යදෙකෙ විභජ්ජ වදන්ති, දස්සනභාවනානං අභාවෙපි යෙසං පුට්ඨජ්ජනානං, සෙක්ඛානස්සෙව දස්සනභාවනාහි භවිතබ්බං, තෙසං තදුප්පන්තිකාලෙ තෙහි පහාතුං සක්කුණෙයා අකුසලා දස්සනෙන පහාතබ්බා, භාවනාය පහාතබ්බාති ව චුච්චන්ති. පුට්ඨජ්ජනානං පන භාවනාය අභාවා භාවනාය පහාතබ්බවිත්තා නත්ථි. තෙන තෙසං පවත්නමානා දස්සනෙන පහාතුං අසක්කුණෙයාපි භාවනාය පහාතබ්බාති න චුච්චන්ති. යදි චුච්චෙයා, දස්සනෙනපහාතබ්බා භාවනායපහාතබ්බානං කෙසස්සෙව කෙනවි කදාපි ආරම්මණආරම්මණාධිපතිඋපනිස්සෙවපව්වයෙහි පව්වයො හවෙයා? න ව පට්ඨානෙ දස්සනෙනපහාතබ්බා භාවනායපහාතබ්බානං කෙනවි පව්වයෙන පව්වයොති චුත්තා. සෙක්ඛානං පන විජ්ජමානා භාවනාය පහාතුං සක්කුණෙයාති භාවනාය පහාතබ්බා. තෙනෙව සෙක්ඛානං දස්සනෙන පහාතබ්බා, චත්තත්තා චත්තත්තා මුත්තත්තා පහිනත්තා පටිනිස්සට්ඨත්තා උක්ඛෙට්තත්තා සමුක්ඛෙට්තත්තා අස්සාදිතබ්බා, අහිනන්දිතබ්බා ව න හොන්ති. පහිනනාය එව සොමනස්සහෙතුභුතා, අවික්ඛෙට්තහෙතුභුතා ව න දොමනස්සං, උද්ධව්වස්සෙව

වුත්තඤ්ඤානං “සොතාපත්තිමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහිනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න පච්චෙති න පච්චාගච්ඡති...පෙ.... අරහත්තමග්ගෙන...පෙ.... පච්චාගච්ඡති”ති (මහානි. 80; චූළනි. මෙන්තගුමාණවසුච්ඡානිද්දෙස 27). න ච පුටුප්පනානං දස්සනෙන පහාතුං සක්කුණෙය්‍යා, ඉතරෙසං න කෙනචි පච්චයෙන පච්චයො හොත්තිති න සක්කා වත්තුං “දිට්ඨිං අස්සාදෙනි අභිනන්දනි, තං ආරබ්භ රාගො උප්පජ්ජති, දිට්ඨි, චිච්ඤ්චිඡා, උද්ධච්චං උප්පජ්ජති. චිච්ඤ්චිඡං ආරබ්භ චිච්ඤ්චිඡා, දිට්ඨි, උද්ධච්චං උප්පජ්ජති”ති (පට්ඨා. 1.1.407) දිට්ඨිචිච්ඤ්චිඡානං උද්ධච්චාරමමණපච්චයභාවස්ස වුත්තත්තා. එත්ථ හි උද්ධච්චන්ති උද්ධච්චසහගතචිත්තුප්පාදං සන්ධාය වුත්තං. එවඤ්ච කත්වා අධිපතිපච්චයනිද්දෙසෙ “දිට්ඨිං ගරුං කත්වා අස්සාදෙනි අභිනන්දනි, තං ගරුං කත්වා රාගො උප්පජ්ජති, දිට්ඨි උප්පජ්ජති”ති (පට්ඨා. 1.1.415) එත්තකමෙව වුත්තං, න වුත්තං “උද්ධච්චං උප්පජ්ජති”ති. තස්මා දස්සනභාවනාහි පහාතබ්බානං අතීතාදිභාවෙන න වත්තබ්බන්තෙපි යාදිසානං තාහි අනුප්පත්තිධම්මතා ආපාදෙනබ්බා, තෙසු පුටුප්පනෙසු වත්තමානා දස්සනං අපෙක්ඛිත්වා තෙන පහාතුං සක්කුණෙය්‍යා දස්සනෙන පහාතබ්බා, සෙක්ඛෙසු වත්තමානා භාවනං අපෙක්ඛිත්වා තාය පහාතුං සක්කුණෙය්‍යා භාවනාය පහාතබ්බා.

එවමයි තෙ ඉමස්මිං. නිකෙ “නවත්තබ්බා” ති වත්තබ්බා ආපජ්ජන්ති? නාපජ්ජන්ති, චිත්තුප්පාදකණ්ඩෙ දස්සිතානං ද්වාදසඅකුසලචිත්තුප්පාදානං ද්විති පදෙහි සඬගහිත්තා. යථා හි ධම්මවසෙන සබ්බෙ සඬ්ඛනධම්මා සඬගහිතාති උප්පන්නත්තිකෙ කාලවසෙන අසඬගහිතාපි අතිතා “නවත්තබ්බා” ති න චුත්තා චිත්තුප්පාදරූපභාවෙන ගහිතෙසු නවත්තබ්බස්ස අභාවා, එවමිධාපි චිත්තුප්පාදභාවෙන ගහිතෙසු නවත්තබ්බස්ස අසඬගහිත්ස්ස අභාවා නවත්තබ්බතා නචුත්තාති වෙදිතබ්බා. යත්ථ හි චිත්තුප්පාදො කොචි නියොගතො නවත්තබ්බො අත්ථි, තත්ථ තෙසං චතුත්ථො කොට්ඨාසො අත්ථිති යථාචුත්තපදෙසු විය තත්ථාපි හින්දිත්වා භජාපෙතබ්බචිත්තුප්පාදෙ හින්දිත්වා භජාපෙති “සියා නවත්තබ්බා පරිත්තාරමමණා” තිආදිතා (ධ. ස. 1422). තදභාවා උප්පන්නත්තිකෙ, ඉධ ච තථා න චුත්තා.

තයිදං සබ්බං තෙසං ආවරියානං අභොජුරිසිකාමත්තන්ති අපරෙ. කස්මා? උද්ධව්වසහගතස්ස එකන්තෙන භාවනාය පහාතබ්බත්තා. එවඤ්ඤි චුත්තං භගවතා “කතමෙ ධම්මා භාවනාය පහාතබ්බා? උද්ධව්වසහගතො චිත්තුප්පාදො”ති (ධ. ස. 1406). යදි හි තං ඉච්ඡිතං සියා, යථා අනිකාරම්මණත්තිකෙ “නියොගා අනාගතාරම්මණා නත්ථි”ති (ධ. ස. 1433) වත්වා චිහ්ප්ප චුත්තං, එවම්ධාපි “නියොගා භාවනාය පහාතබ්බා නත්ථි”ති වත්වා “උද්ධව්වසහගතො සියා භාවනාය පහාතබ්බො, සියා න වත්තබ්බො”ති වදෙය්‍යා. යා ව තං සමත්ථෙත්තෙන “යදි චුච්චෙය්‍යු”න්තිආදිනා යුත්ති චුත්තා, සාපි අයුත්ති. කස්මා? යස්මා දස්සනෙන පහාතබ්බාරම්මණානං රාගදිට්ඨිච්චිකිච්ඡාඋද්ධව්වානං දස්සනෙන පහාතබ්බභාවො එව ඉච්ඡිතොති. යං පන උද්ධව්වග්ගහණෙන පාළියං උද්ධව්වසහගතො චිත්තුප්පාදො චුත්තොති වත්වා තං සාධෙතුං අධිපතිපච්චයනිද්දෙසෙ උද්ධව්වස්ස අනුද්ධරණං නිබන්ධනං චුත්තං, තම්පි අනිබන්ධනං පට්ඨානෙ සාවසෙසපාඨදස්සනතො. තථා හි “අතීතො ධම්මො පච්චුප්පන්තස්ස ධම්මස්ස, අනාගතො ධම්මො පච්චුප්පන්තස්ස ධම්මස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 2.18.2) එතෙසං

විභවගෙ වෙනොපරියඤාණග්ගහණං කත්වා “පච්චුප්පන්නො ධම්මො පච්චුප්පන්නස්ස ධම්මස්සා”ති එතස්ස විභවගෙ ලබිතමානමිපි න උද්ධං.

භාවනාය පහාතබ්බස්ස විපාකදානං පති දස්සනෙන පහාතබ්බස්ස සභායභාවුපගමනං විචාරෙතබ්බං. කිං අවිජ්ජාදි විය දානසීලාදීනං උප්පත්තියායෙව විපාකදානසාමත්ථියා යානවසෙන දස්සනෙනපහාතබ්බං භාවනායපහාතබ්බස්ස සභායභාවං උපගච්ඡති, උදාහු කිලෙසා විය කම්මස්ස පටිසන්ධිදානං පතීති? කිඤ්චෙත්ථ – යදි තාව පුරිමො පක්ඛො පහීනදස්සනප්පහාතබ්බත්තා සෙක්ඛස්ත්තානෙ පවත්තීනො භාවනාපහාතබ්බස්ස කිරියභාවො ආපජ්ජති පහීනාවිජ්ජාතණ්භාමානෙ සන්තානෙ පවත්තදානාදි විය. අප් දුතියො, තස්සාපි දස්සනෙනපහාතබ්බත්තා ආපජ්ජති අපායගමනීයසභාවානතිවත්තනතො, තස්මා හෙට්ඨා විචාරිතනායෙනෙව උද්ධව්වසගහතස්ස විපාකදානං පති පාළියා, අට්ඨකථාය ව අචිරුජ්ඣනවසෙනෙත්ථ අත්ථවිතිව්ඡයො වෙදිතබ්බො.

සාපීති උද්ධව්වචෙනනාපි. විඤ්ඤාණස්ස පච්චයභාවෙති සම්පුණ්ණස්ස විපාකවිඤ්ඤාණස්ස පච්චයභාවෙ. යදි අපනෙතබ්බා, කස්මා “සමවිසති චෙතනා”ති චුත්තන්ති තස්ස කාරණං දස්සෙත්තො ආහ “අවිජ්ජාපච්චයා පන සබ්බාපෙතා භොන්ති”ති. අභිඤ්ඤාවෙනනායපි පච්චයභාවං දස්සෙති. යදි එවං අභිඤ්ඤාවෙනනාය සහ එකවිසතිති චත්තබ්බං, න, තථා අවචනස්ස චුත්තකාරණත්තා. තං පන ඉතරාවචනස්සාපි කාරණන්ති සමානරූපාය එකිස්සා අවචනෙ යං කාරණං අපෙක්ඛිත්වා එකා න චුත්තා, තෙන කාරණෙන චුත්තායපි අවත්තබ්බතං දස්සෙති. අයං තිකොති කායසඛිධාරත්තිකො. පුරිමත්තිකන්ති පුඤ්ඤාභිසඛිධාරත්තිකං. පටිසතීති කථං පටිසති. පුඤ්ඤාභිසඛිධාරො හි අට්ඨකාමාවචරචෙනනාපහෙදො කායදුච්චරිතතො චිරමන්තස්ස සියා කායසඛිධාරො, වච්චුච්චරිතතො චිරමන්තස්ස සියා වච්චසඛිධාරො, මනොද්චාරෙ පන උප්පන්නා තෙරසපි චෙතනා පුඤ්ඤාභිසඛිධාරො ව භොති චිත්තසඛිධාරො ව. අපුඤ්ඤාභිසඛිධාරොපි කායදුච්චරිතවසෙන පවත්තියං සියා කායසඛිධාරො, වච්චුච්චරිතවසෙන පවත්තියං සියා වච්චසඛිධාරො, ද්වෙ ද්වාරාති මුඤ්චිත්වා මනොද්චාරෙ පවත්තියං සියා චිත්තසඛිධාරො, ආනෙඤ්ජාභිසඛිධාරො වාති එවං දුතියත්තිකො පුරිමත්තිකමෙව පටිසති. තෙන චුත්තං “අත්ථතො පුඤ්ඤාභිසඛිධාරාදීනංයෙව වසෙන අවිජ්ජාය පච්චයභාවො වෙදිතබ්බො”ති.

593. අවිජ්ජාභාවෙ භාවතොති අවිජ්ජාය අත්ථිභාවෙ සඛිධාරානං භාවතො. න හි අවිජ්ජාය අසති කදාපි සඛිධාරා සම්භවන්ති. ඉදානි තං අවිජ්ජාය භාවං දස්සෙත්තො “අඤ්ඤාණං අප්පහීනං භොති”ති ආහ. තෙන මග්ගෙන අනිරොධො ඉධ අවිජ්ජාය අත්ථිභාවො, න ධරමානතා එවාති දස්සෙති. ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා විභාවිතොයෙව. “අවිජ්ජාසඛිධාන”න්ති ව ඉමිනා ඤාණාභාවාදිං නිවත්තෙති. අයඤ්ඤි අ-කාරො “අහෙතුකා ධම්මා (ධ. ස. දුකමාතිකා 2) අභික්ඛුකො ආවාසො”තිආදීසු (චූළව. 76) තංයොගනිවත්තියං දිස්සති. අභාවො හෙත්ථ දීපිතො. “අප්පච්චයා ධම්මා”ති (ධ. ස. දුකමාතිකා 7) තංසම්බන්ධිතානිවත්තියං. පච්චයුප්පන්නඤ්ඤි පච්චයසම්බන්ධිති අප්පච්චයුප්පන්නත්තාති තංසම්බන්ධිතා එත්ථ ජොතියති. “අනිදස්සනා ධම්මා”ති (ධ. ස. දුකමාතිකා 9) තංසභාවනිවත්තියං. නිදස්සනඤ්ඤි දට්ඨබ්බතා. අප් වක්ඛුච්චිඤ්ඤාණං නිදස්සනං න පස්සතිති තග්ගහෙතබ්බතානිවත්තියං. තථා “අනාසවා ධම්මා”ති (ධ. ස. දුකමාතිකා 15). “අප්පට්ඨා ධම්මා (ධ. ස. දුකමාතිකා 10), අනාරම්මණා ධම්මා”ති (ධ. ස. දුකමාතිකා 55) තංකිච්චනිවත්තියං. “අරුපිනො ධම්මා (ධ. ස. තිකමාතිකා 11), අචෙතසිකා ධම්මා”ති (ධ. ස. දුකමාතිකා 57) තබ්භාවනිවත්තියං. තදඤ්ඤා හි එත්ථ පකාසියති. “අමනුස්සො”ති (දී. නි. 2.321) තබ්භාවමත්තනිවත්තියං. මනුස්සත්තමත්තං නත්ථි, අඤ්ඤං සමානන්ති සදිසතා හෙත්ථ සුචියති. “අස්සමණො සමණපටිඤ්ඤො (අ. නි. 3.13, 27; පු. ප. 91, 124), අපුත්තො”ති තථා සම්භාවනීයගුණනිවත්තියං. ගරභා හි එත්ථ ඤායති. “කච්චි භොතො අනාමයං (ජා. 1.15.146; 2.20.129), අනුදරා කඤ්ඤා”ති තදනප්පභාවනිවත්තියං. “අනුප්පන්නා ධම්මා”ති (ධ. ස. තිකමාතිකා 17) තංසදිසභාවනිවත්තියං. අතීතානඤ්ඤි උප්පන්නපුබ්බත්තා, උප්පාදිධම්මානඤ්ඤි පච්චයෙකදෙසනිබ්බත්තියා ආරද්ධුප්පාදභාවා, කාලචිතිමුත්තස්ස ව විජ්ජමානත්තා උප්පන්නානුකුලතා, පගෙව පච්චුප්පන්නානන්ති තබ්බිධුරභාවො එත්ථ විඤ්ඤායති. “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති (ධ. ස. තිකමාතිකා 11) තදපරියොසානනිවත්තියං. තන්තිට්ඨානඤ්ඤෙත්ථ පකාසියති. ඉමෙසං පන අත්ථානං අසම්භවතො පාරිසෙසෙන යථා කුසලපටිපක්ඛා ධම්මා අකුසලා, එවං විජ්ජාපටිපක්ඛා අවිජ්ජාති කත්වා ඤාණපටිපක්ඛො ධම්මො අඤ්ඤාණන්ති වෙදිතබ්බං.

සුඛසඤ්ඤාය ගහෙත්වා දුක්ඛදුක්ඛවිපරිණාමදුක්ඛසඛිධාරදුක්ඛතාහි විඤ්ඤාහි දුක්ඛන්ත්වෙව ගහෙතබ්බං සංසාරදුක්ඛං සුඛන්ති සඤ්ඤාය අභිනිවිසිත්වා, එතෙන තත්ථ තණ්හාපවත්තිං දස්සෙති. ආරහතීති නිබ්බන්තෙති. තණ්හාපරික්ඛාමෙති තණ්හාය “සුඛං සුභ”න්තිආදිනා සඛිධතෙ පරික්ඛතෙ, අලඬිකතෙති අත්ථො. තණ්හා හි දුක්ඛස්ස සමුදයොති අජානන්තො බාලො “අහො වතාහං කායස්ස හෙදා පරං මරණං ඛත්තියමහාසාලානං සහබ්බානං උපපජ්ජෙය්”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.442) පරිතස්සන්තො කායසඛිධාරෙ පරික්ඛරොති. තණ්හාපරික්ඛාමෙති වා තණ්හාය පරිවාරභූතෙ. තණ්හාවත්ථුං හි වක්ඛාදිං, රූපාදිඤ්ඤි අභිසඛිධරිත්වා තංසමඬිගිනං දෙත්තා සඛිධාරා තණ්හාය උපනෙත්තා තස්සා පරිවාරා විය භොන්තිති. ගතිවිසෙසෙ බ්‍රහ්මලොකාදිකෙ. අනෙකසතපසුබද්ධහිංසනො වාපපෙය්‍යාදිකො යඤ්ඤො. අමරණත්ථාති ගතිනා දුක්ඛරකිරියා අමරතපො. අමරො වා දෙවො වා භවෙය්‍යං, දෙවඤ්ඤතරො වාති පවත්තිතා වතවරියා අමරතපො. දුක්ඛත්තා වා මරො මාරකො තපො අමරතපො. දිට්ඨො අදිට්ඨසද්දො විය මරෙ අමරසද්දො දට්ඨබ්බො.

ජාතිආදිපපාතදුක්ඛජනනතො මරුප්පපාතසදිසනා පුඤ්ඤාභිසංඛාරස්ස චුත්තා. “මහාපරිලාභජනික” න්ති ඉමිනා අනුදහනටියෙන තිණුක්කාසදිසනං පුඤ්ඤඵලස්ස දස්සෙති. අප්පස්සාදනඤ්ඤාති ව-සද්දෙන අධිකුට්ටනවිනිවිජ්ඣනඅභිගපච්චිගපලිභඤ්ජනාදිං සංඛගණ්හාති. තප්පච්චයන්ති තස්ස විපරිණාමදුක්ඛසභාවස්ස සුගතිඵලස්ස පච්චයභූතං. රමණියභාවෙන ව අස්සාදනාවෙන ව ගය්හමානං පුඤ්ඤඵලං දිපසිංඛාමධුලිත්තසත්ථධාරාසදිසං. තදත්ථො ව පුඤ්ඤාභිසංඛාරො තංනිපාතලෙහනසදිසො චුත්තො. “සුඛො ඉමිස්සා පරිබ්බාජිකාය තරුණාය මුදුකාය ලොමසාය බාහාය සම්ඵස්සො” තිආදිනා (ම. නි. 1.469) සුඛසඤ්ඤාය අසුභභාවස්ස අසල්ලක්ඛණෙනෙව ඵකච්චකාමපරිභොගොති බාලො විය ගුට්ඨිළනං, කිලෙසාභිභූතතාය කොධාරතිඅභිභූතො අසවසො මරිතුකාමො විය විසබ්බාදනං සම්පති කිරියාබණ්ණෙ, ආයතිං ඵලක්ඛණෙ ව ජිගුච්ජනියං, දුක්ඛඤ්ඤා අපුඤ්ඤාභිසංඛාරං ආරහති. ලොභසහගතස්ස වා ගුට්ඨිළනසදිසනා, දොසසහගතස්ස විසබ්බාදනසදිසනා යොජෙතබ්බො. සහයස්සාපි පිසාවනගරස්ස කාමගුණසම්ඵදියා සුඛවිපල්ලාසහෙතුභාවො විය ආරුප්පවිපාකානං නිරන්තරතාය, අනුපලක්ඛියමානඋප්පාදවයානං දිසස්සන්තානතාය අගය්හමානවිපරිණාමානං සංඛාරවිපරිණාමදුක්ඛභූතානම්පි නිව්වාදිවිපල්ලාසහෙතුභාවොති, තෙසං පිසාවනගරසදිසනා, තදභිමුඛගමනසදිසනා ව ආනෙඤ්ජාභිසංඛාරස්ස යොජෙතබ්බො.

අවිජ්ජාභාවතොව සංඛාරභාවො, න අභාවතොති සංඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයභාවෙ සංඛිද්ධෙපෙන අන්වයතො, බාතිරෙකතො ව චුත්තමත්ථං සුත්තෙන සමත්ථෙත්තුං “චුත්තම්පි චෙත” න්තිආදිනා සුත්තපදං ආහතං. තත්ථ අවිද්ධාති අවිද්දසු. අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය සමන්තාගතො, අප්පභීනාවිජ්ජොති අධිප්පායො.

පට්ඨානපච්චයකථාවණ්ණනා

594. තාවාති වත්තබ්බන්තරාපෙක්ඛො නිපාතො, තෙන “අවිජ්ජා සංඛාරානං පච්චයො” ති ඉදං තාව සිද්ධං, ඉදං පන අපරං වත්තබ්බන්ති දස්සෙති. “ඉදං පන වත්තබ්බ” න්ති යමත්ථං සන්ධාය චුත්තං, තං දස්සෙත්තුං පච්චයධම්මා නාම යෙසං පච්චයා භොන්ති, යථා වා පච්චයා භොන්ති, තදුභයෙසං බහුභාවතො අනෙකධාව පච්චයා භොන්තිති අවිජ්ජාය පි තං ආසංඝිකන්තො පුච්ඡි “කතමෙසං සංඛාරානං කථං පච්චයො භොති” ති, පුඤ්ඤාභිසංඛාරාදයො බහු සංඛාරා චුත්තා. අවිජ්ජා ව තෙසං පච්චයො භොති, න සබ්බෙසං ඵකධාව භොති, තස්මා ඉමෙසං සංඛාරානං එවං පච්චයො භොතිති ඉදං වත්තබ්බන්ති අත්ථො. තත්ත්වං තස්මිං පච්චයභාවෙ. යදිපි “කතමෙසං සංඛාරානං” න්තිආදිනා අසාධාරණතො පුච්ඡා ආරද්ධා, ඵකදෙසෙන පන සමුදායොපලක්ඛණමෙතන්ති ද්වාදසන්තං පච්චයමුප්පාදකානං යථාසකං පච්චයුප්පන්නානං පච්චයභාවො වත්තබ්බොති තං දස්සෙත්තුං, අවිජ්ජාය වා පච්චයභාවෙ පුච්ඡිතෙ තප්පසංඝිගෙන සබ්බෙසම්පි පච්චයධම්මානං පච්චයභාවං විසජ්ජෙතුකාමො පච්චයෙ තාව පාළිනායෙනෙව දස්සෙත්තුං “භගවතා හි” තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ ව භගවතා චතුර්විසති පච්චයා චුත්තාති සම්බන්ධො. තෙසං වසෙන අවිජ්ජාදිනං පච්චයභාවො වෙදිතබ්බොති අධිප්පායො.

“හෙතු ව සො පච්චයො වා” ති ඉමිනා වචනෙන හෙතුතො, අධිපතිපච්චයාදිභූතස්ස ව ගහණං සියාති තං නිවාරෙන්තො ආහ “හෙතු හුත්වා පච්චයො” ති. එවම්පි සො එව දොසො ආපජ්ජතිති පුන ආහ “හෙතුභාවෙන පච්චයොති චුත්තං භොති” ති. තෙන න ඉධ හෙතුසද්දෙන ධම්මග්ගහණං කතං, අථ ඛො ධම්මස්ස සන්තිවිසෙසො ගහිතොති දස්සෙති. තස්ස හි පච්චයසද්දස්ස ව සමානාධිකරණතං සන්ධාය “හෙතු ව සො පච්චයො ව, හෙතු හුත්වා පච්චයො” ති ව චුත්තං. එවඤ්ඤා කත්වා පරතො පාළියං “හෙතු හෙතු...පෙ.... හෙතුපච්චයෙන පච්චයො” තිආදිනා (පට්ඨා. 1.1.1) තෙන තෙන හෙතුභාවාදිඋපකාරෙන තස්ස තස්ස ධම්මස්ස උපකාරකත්තං චුත්තං. අභිධම්මට්ඨකථායං පන “යො හි ධම්මො යං ධම්මං අප්පච්චක්ඛාය තිට්ඨති වා උප්පජ්ජති වා, සො තස්ස පච්චයො” ති (පට්ඨා. අට්ඨ. පච්චයුද්දෙසවණ්ණනා), “මූලට්ඨෙන උපකාරකො ධම්මො හෙතුපච්චයො” ති (පට්ඨා. අට්ඨ. පච්චයුද්දෙසවණ්ණනා) ව එවමාදිනා ධම්මපට්ඨානනිද්දෙසෙන ධම්මතො අඤ්ඤා ධම්මසත්ති නාම නත්ථිති ධම්මෙහෙව ධම්මසත්තිවිභාවනං කතන්ති දට්ඨබ්බං. ඉධාපි වා “හෙතු ව සො පච්චයො වා” ති ධම්මෙනෙව ධම්මසත්තිං දස්සෙති. න හි “හෙතුපච්චයො” තිආදිකො උද්දෙසො කුසලාදිඋද්දෙසො විය ධම්මප්පධානො, අථ ඛො ධම්මානං උපකාරකභාවප්පධානොති.

“එසෙව නයො” ති ඉමිනා තබ්බාවෙන පච්චයභාවං ආරම්මණාදිසු අතිදිසති “ආරම්මණඤ්ඤා තං පච්චයො වාති ආරම්මණපච්චයො, ආරම්මණං හුත්වා පච්චයො, ආරම්මණභාවෙන පච්චයොති අත්ථො” ති, න කම්මධාරයමත්තං.

595. වචනාවයවොති සාධනාවයවං සන්ධායාහ. වචනසභාවඤ්ඤා සාධනං පරෙසං අවිදිතත්ථඤ්ඤාපනතො ලොකෙ සාධනන්ති පාකටං පඤ්ඤාතං. තථා හි නං අවයවලක්ඛණං, වචනසභාවඤ්ඤා සාධනං, අවයවපක්ඛාදිති වචනාති සාධනන්ති ව ඤ්ඤායවාදිනො වදන්ති. පටිඤ්ඤා, හෙතුතිආදිසු පටිඤ්ඤා, හෙතු, උදාහරණ, උපනාය, නිගමනාති. උදාහරණසාධම්මියා සාධාසාධනං හෙතු. විරූපො හෙතුති ව එවමාදිසු කාරණං යං කිඤ්ඤා කාරණලක්ඛණං, සම්පාපකලක්ඛණම්පි වා. ආදි-සද්දෙන තස්සාපි සංඛගහෙනබ්බතාය, ඤාපකලක්ඛණං පන වචනාවයවග්ගහණෙන ගහිතං. කාමං මූලම්පි කාරණලක්ඛණං කාරණමෙව, කාරණන්ති පනෙත්ථ පච්චයහෙතු ගහිතො. මූලන්ති හෙතුහෙතුති කාරණවිසෙසවිසයත්තා මූලස්ස විසුං ගහණං. එතීති එතස්ස අත්ථවචනං වත්තතිති, තඤ්ඤා උප්පත්තිට්ඨිතිනං.

සාධාරණවචනං. තෙනෙවාහ “තිට්ඨති වා උප්පජ්ජති වා”ති. එකච්චො හි පච්චයො ධීතියා එව උපකාරකො හොති යථා පච්ඡාජාතපච්චයො, එකච්චො උප්පත්තියා එව යථා අනන්තරාදිකො, එකච්චො උභයස්ස යථා හෙතුආදයො.

උපකාරකලක්ඛණොති ව ධම්මෙන ධම්මසත්තිං උපකාරං දස්සෙතිති දට්ඨබ්බං. හිනොති පතිට්ඨාති එත්ථාති හෙතු, අනෙකත්ථත්තා ධාතුසද්දානං හි-සද්දො මූලසද්දො විය පතිට්ඨත්ථො වෙදිතබ්බො. හිනොති වා එතෙන කම්මනිදානභූතෙන උද්ධං ඔජං අතිහරන්තෙන මූලෙන විය පාදපො තප්පච්චයං එලං ගච්ඡති පවත්තති චුද්ධං විරුල්භිං ආපජ්ජතිති හෙතු. අත්තනො එලං කරොතිති කාරණං. නිදදාති දස්සෙන්නං විය හොතිති නිදානං. සම්භවති තං එතස්මාති සම්භවො. පභවති එතස්මාති පභවොති පච්චයහෙතුසද්දෙහි ඉතරෙසම්පි සමානත්ථතා වෙදිතබ්බො. එවං සන්තෙපි කාරණවිසෙසවිසයො හෙතුසද්දො, කාරණසාම්ඤ්ඤවිසයො පච්චයසද්දොති දස්සෙන්නො “මූලට්ඨොනා”තිආදිමාහ. හෙතුඅත්ථො, පච්චයට්ඨො ව හෙට්ඨා පපඤ්චවසෙන චුත්තොති තං සඬ්ඛිජ්ජං දස්සෙන්නො ආහ “සඬ්ඛෙපතො...පෙ.... හෙතුපච්චයො”ති.

යථා සාලිව්හිබ්ජාදිති තංතංඔසධිතං සාලිව්හිආදිභාවස්ස සාධකානි, මණ්ණආදිජ්ජභාවත්ථුති ව නිලාදිවණ්ණොති නිලාදිජ්ජභාසාධකානි, එවං හෙතුපච්චයො යථාරහං අත්තනා සම්පයුත්තධම්මානං කුසලාදිභාවස්ස සාධකොති ඉමමත්ථං දස්සෙති “සො සාලිආදීන”න්තිආදිනා. ආචරියානන්ති ව රෙචතාවරියං සන්ධායාහ. එවං සන්තෙති හෙතුපච්චයො යදි කුසලාදිභාවසාධකො, එවං සති. න සම්පජ්ජති න සිජ්ඤති. යථා කුසලාකුසලහෙතු තංසමුට්ඨානරූපස්ස කුසලාකුසලභාවාය න පරියත්තො, එවං අබ්බාසකතොපි හෙතු තංසමුට්ඨානරූපස්ස අබ්බාසකභාවාය. සභාවෙනෙව හි තං අබ්බාසකතන්ති ආහ “න හි සො තෙසං කුසලාදිභාවං සාධෙති”ති. හෙතුපච්චයො ව තෙසං හොතියෙවාති ආහ “න ව පච්චයො න හොති”ති. ඉදානි තමත්ථං පාළියා සමත්ථෙතුං “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදි චුත්තං. විනා එතෙනාති එතෙන හෙතුනා අබ්බාසකභාවසාධකෙන විනා අහෙතුකත්තා, අබ්බාසකභාවො සිද්ධො සභාවෙනෙවාති අධිජ්ජායො.

“යොනිසො, හික්ඛෙව, මනසි කරොතො අනුප්පන්නා වෙව කුසලා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ව කුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති”තිආදි (අ. නි. 1.67) වචනෙහි කුසලභාවස්ස යොනිසොමනසිකාරජ්ජට්ඨධතා සිද්ධාති ආහ “යොනිසොමනසිකාරජ්ජට්ඨධතො කුසලභාවො”ති. එතෙනෙව අකුසලඅබ්බාසකභාවාපි කුසලභාවො විය න හෙතුපට්ඨධතාති දස්සිතං හොති. යං පනෙකෙ මඤ්ඤෙයුං “අහෙතුකහෙතුස්ස අකුසලභාවො විය සහෙතුකහෙතුන්ති සභාවතොව කුසලාදිභාවො, අඤ්ඤෙසං තංසම්පයුත්තානං හෙතුපට්ඨධතො”ති, තස්ස උත්තරං වත්තුං “යදි වා”තිආදිමාහ. අලොභො කුසලො වා සියා අබ්බාසකතො වාති යදි අලොභො සභාවතො කුසලො, සො කුසලසභාවත්තා අබ්බාසකතො න සියා. අථ අබ්බාසකතො තංසභාවත්තා කුසලො න සියා අලොභසභාවස්ස අදොසත්තාභාවො විය. යස්මා පන උභයථාපි හොති, තස්මා යථා උභයථා හොත්තෙසු සද්ධාදීසු සම්පයුත්තෙසු හෙතුපට්ඨධතො කුසලාදිභාවං පරියෙසෙථ, න සභාවතො, එවං හෙතුසුපි කුසලාදිනා අඤ්ඤපට්ඨධතො පරියෙසිතබ්බො, න සභාවතොති යං චුත්තං “සම්පයුත්තහෙතුසු සභාවතොව කුසලාදිභාවො”ති, තං න යුජ්ජති. සා පන පරියෙසියමානා යොනිසොමනසිකාරාදිපට්ඨධතො හොතිති හෙතුසු විය සම්පයුත්තෙසුපි යොනිසොමනසිකාරාදිපට්ඨධතො කුසලාදිභාවො, න හෙතුපට්ඨධතොති සිද්ධං හොතිති අධිජ්ජායො.

විරුල්භමූලා වියාති එතෙන මූලාති විය මූලානිති දස්සෙති. තෙනෙවාහ “සුජ්ජතිට්ඨිතභාවසාධනොනා”ති. ස්වායං “කුසලො ධම්මො කුසලස්ස, කුසලො ධම්මො අබ්බාසකස්ස, කුසලො ධම්මො කුසලාබ්බාසකස්ස, අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස, අකුසලො ධම්මො අබ්බාසකස්ස, අකුසලො ධම්මො අකුසලාබ්බාසකස්ස, අබ්බාසකතො ධම්මො අබ්බාසකස්ස”ති එවං සත්තධා පඤ්ඤාචාරො නිද්දිට්ඨො. යං පන චුත්තං හෙතුකිච්චං දස්සෙන්නෙන “හෙතු හෙතුසම්පයුත්තකානං ධම්මානං, තංසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං හෙතුපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.1), තත්ථ පඨමො හෙතුසද්දො පච්චත්තනිද්දිට්ඨො පච්චයධම්මනිද්දෙසො, තෙනස්ස හෙතුභාවෙන උපකාරකතා හෙතුපච්චයතාති දස්සෙති. දුතියො පච්චයුජ්ජන්තවිසෙසනං, තෙන න යෙසං කෙසඤ්චි සම්පයුත්තකානං හෙතු හෙතුපච්චයෙන පච්චයො, අථ ඛො හෙතුනා සම්පයුත්තානමෙවාති දස්සෙති. නනු ව සම්පයුත්තසද්දස්ස සාපෙක්ඛත්තා දුතියෙ හෙතුසද්දෙ අවිජ්ජමානෙපි අඤ්ඤස්ස අපෙක්ඛිතබ්බස්ස අනිද්දිට්ඨත්තා හෙතු අත්තනාව සම්පයුත්තකානං හෙතුපච්චයෙන පච්චයොති අයමත්ථො විඤ්ඤායතීති? නායමෙකන්තො. හෙතුසද්දො හි පච්චත්තනිද්දිට්ඨො “හෙතුපච්චයෙන පච්චයො”ති එත්ථෙව බ්බාවටො යදා ගය්හති, න තදා සම්පයුත්තවිසෙසනං හොතිති සම්පයුත්තඅවිසිට්ඨා යෙ කෙචි ගහිතා භවෙයුන්ති. නනු ව යථා “අරුපිනො ආභාරා සම්පයුත්තකානං ධම්මානං, අරුපිනො ඉන්ද්‍රියා සම්පයුත්තකානං ධම්මානං”න්ති ව චුත්තෙ දුතියෙන ආභාරග්ගහණෙන, ඉන්ද්‍රියග්ගහණෙන ව විනාපි ආභාරින්ද්‍රියසම්පයුත්තකාව ගය්හන්ති, එවම්ධාපි සියාති? න, ආභාරින්ද්‍රියසම්පයුත්තස්ස වජ්ජෙතබ්බස්ස අභාවතො. වජ්ජෙතබ්බභාවතො හි තත්ථ දුතියෙ ආභාරින්ද්‍රියග්ගහණෙන අසතිපි තංසම්පයුත්තකාව ගය්හන්තිති තං න කතං, ඉධ පන වජ්ජෙතබ්බං අත්ථීති කත්තබ්බං දුතියං හෙතුග්ගහණං. එවම්පි “හෙතු හෙතුසම්පයුත්තකානං”න්ති එත්ථ හෙතුසම්පයුත්තකානං සො එව සම්පයුත්තකහෙතුති විසෙසනස්ස අකතත්තා යො කොචි හෙතු යස්ස කස්සචි හෙතුසම්පයුත්තස්ස හෙතුපච්චයෙන පච්චයොති ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජති, පච්චත්තනිද්දිට්ඨස්සෙව හෙතනො පුන සම්පයුත්තවිසෙසනභාවෙන චුත්තත්තා. එතදත්ථමෙව හි විනාපි දුතියෙන හෙතුසද්දෙන හෙතුසම්පයුත්තභාවෙ සිද්ධෙපි තස්ස ගහණං කතං.

අප වා අසති දුතියෙ හෙතුසද්දෙ හෙතුසම්පයුත්තකානං හෙතුපච්චයෙන පච්චයො, න පන හෙතුනන්ති එවම්පි ගහණං සියාති තන්තිවාරණත්ථං සො චුත්තො. තෙන හෙතුසම්පයුත්තභාවං යෙ ලභන්ති, තෙසං සබ්බෙසං හෙතුනං, අඤ්ඤෙසම්පි හෙතු හෙතුපච්චයෙන පච්චයොති දස්සිතං හොති. යස්මා පන හෙතුඤ්ඤානමග්ගා පතිට්ඨාමත්තාදිභාවෙන අඤ්ඤාදම්මතිරපෙක්ඛා, න ආභාරින්ද්‍රියා විය සාපෙක්ඛා එව, තස්මා එතෙස්වෙව දුතියං හෙතාදිග්ගහණං කතං. ආභාරින්ද්‍රියා පන ආභරිතබ්බර්සිතබ්බාපෙක්ඛා එව, තස්මා තෙ විනාපි දුතියෙන ආභාරින්ද්‍රියග්ගහණෙන අත්තනා එව ආභරිතබ්බෙ, ර්සිතබ්බෙ ව ආභාරින්ද්‍රියභූතෙ, අඤ්ඤෙ ව සම්පයුත්තකෙ පරිච්ඡින්නන්ති තං තත්ථ න කතං. ඉධ ව දුතියෙන හෙතුග්ගහණෙන පච්චයුප්පන්නානං හෙතුනා, පච්චයභූතෙනෙව ව සම්පයුත්තානං හෙතුනං, අඤ්ඤෙසඤ්ච පරිච්ඡින්නත්තා පුන විසෙසෙන කිච්චං නත්ථිති පඤ්භාවාරො “කුසලා හෙතු සම්පයුත්තකානං ඛන්ධාන”න්තිආදියු දුතියං හෙතුග්ගහණං න කතන්ති දට්ඨබ්බං.

596. ආරම්මණභාවෙනාති විසයභාවෙන, ආලම්බිතබ්බභාවෙනාති අත්ථො. ආරම්මිවාපිති පි-සද්දෙන ඉමමත්ථං දස්සෙති – රූපායතනාදිමත්තෙ යස්මිං කිස්මිඤ්චි එකස්මිං අට්ඨන්තො “යං යං ධම්මං ආරම්මා”ති (පට්ඨා 1.1.2) අනියමෙන සබ්බරූපායතනානං...පෙ.... සබ්බධම්මායතනානඤ්ච ආරම්මණපච්චයභාවස්ස චුත්තත්තා රූපාදිභෙදෙන ඡබ්බිධෙසු සබ්බතාසබ්බතපඤ්ඤත්තිධම්මෙසු න කොචි ධම්මො ආරම්මණපච්චයො න හොතිති. ස්වායං ආරම්මණපච්චයභාවො හෙට්ඨා විභාවිතො එව. ආලම්බිත්වාති ගහෙන්වා. එකන්තසාරම්මණභාවතො අනාරම්භ පවත්ති එව නත්ථිති ආහ “ආරම්මභවා”ති. ස්වායං “කුසලො ධම්මො කුසලස්ස, කුසලො ධම්මො අකුසලස්ස, කුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස, අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස, කුසලස්ස, අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස, කුසලස්ස, අකුසලස්ස”ති එවං නවප්පකාරො වෙදිතබ්බො.

597. ජෙට්ඨකට්ඨෙතාති පමුඛභාවෙන. අත්තාධිනානඤ්චි පතිභූතො ධම්මො අධිපති. සො තෙසං පමුඛභාවෙන පවත්ති. “ඡන්දවතො කිං නාම න සිජ්ඣති”තිආදිකං පුරිමාභිසම්බාරූපනිස්සයං ලභිත්වා උප්පජ්ජමානෙ විත්තුප්පාදෙ ඡන්දාදයො ධුරභූතා ජෙට්ඨකභූතා සම්පයුත්තධම්මෙ සාධයමානා වසෙ වත්තයමානා හුත්වා පවත්තන්ති, සම්පයුත්තධම්මා ව තෙසං වසෙන වත්තන්ති භීනාදිභාවෙන තදනුවත්තනතො, තෙන තෙ අධිපතිපච්චයා හොන්ති. ගරුකාතබ්බම්පි ආරම්මණං තන්තින්නපොණපබ්බාරානං අස්සාදනපච්චවෙක්ඛණමග්ගඵලානං අත්තනො වසෙ වත්තයමානං විය පච්චයො හොති. තස්මා අයං අත්තාධිනානං පතිභාවෙන උපකාරකත්තා අධිපතිපච්චයොති දට්ඨබ්බො. ඡන්දාධිපතීති ඡන්දසම්බ්බාතො අධිපති, ඡන්දං ධුරං ඡන්දං ජෙට්ඨකං කත්වා විත්තුප්පත්තිකාලෙ උප්පන්නස්ස කත්තුකමානාඡන්දස්සෙතං නාමං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. කස්මා පන යථා හෙතුපච්චයනිද්දෙසෙ “හෙතු හෙතුසම්පයුත්තකාන”න්ති (පට්ඨා. 1.1.1) චුත්තං, එවම්ධ “අධිපතී අධිපතිසම්පයුත්තකාන”න්ති අවත්වා “ඡන්දාධිපති ඡන්දසම්පයුත්තකාන”න්තිආදිනා (පට්ඨා. 1.1.3) නයෙන චුත්තන්ති? එකක්ඛණෙ අභාවතො. හෙතෙවො හි ද්වෙ තයොපි එකක්ඛණෙ හෙතුපච්චයා හොන්ති, මුලට්ඨෙන උපකාරකභාවස්ස අවිජ්ඣනතො. අධිපතී පන ජෙට්ඨකට්ඨෙත උපකාරකො, න ව එකක්ඛණෙ බහු ජෙට්ඨකා හොන්ති. තස්මා එකතො උප්පන්නානම්පි තෙසං එකක්ඛණෙ අධිපතිපච්චයභාවො නත්ථිති “අධිපතී අධිපතිසම්පයුත්තකාන”න්ති අවත්වා “ඡන්දාධිපති ඡන්දසම්පයුත්තකාන”න්තිආදිනා නයෙන චුත්තං.

යං යං ධම්මන්ති යං යං ආරම්මණධම්මං. ගරුං කත්වාති ගරුකාරවිත්තිකාරවසෙන වා අස්සාදනවසෙන වා ගරුකාරිකං ලද්ධබ්බං අවිජ්ඣිතබ්බං අනවඤ්ඤාතං කත්වා. තෙ තෙ ධම්මාති තෙ තෙ ගරුකාතබ්බා ධම්මා. තෙසං තෙසන්ති තංතංගරුකාරකධම්මානං. අධිපතිපච්චයෙනාති ආරම්මණාධිපතිපච්චයෙන. ස්වායං “කුසලො ධම්මො කුසලස්ස සහජාතාරම්මණෙහි, අකුසලස්ස ආරම්මණෙනෙව, අබ්‍යාකතස්ස සහජාතාරම්මණෙහි, කුසලාබ්‍යාකතස්ස සහජාතෙනෙවාති කුසලමූලා වත්තාරො, අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස සහජාතාරම්මණෙහි, අබ්‍යාකතස්ස සහජාතෙනෙව, තථා අකුසලාබ්‍යාකතස්සාති අකුසලමූලා තයො, අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස සහජාතාරම්මණෙහි, කුසලස්ස ආරම්මණෙනෙව, තථා අකුසලස්සාති අබ්‍යාකතමූලා තයො”ති සබ්බෙපතො දසප්පකාරො අධිපතිපච්චයො. එත්ථ ව සත්තධා සහජාතාධිපති, සත්තධා ආරම්මණාධිපති වෙදිතබ්බො.

598. අන්තරායනීති අන්තරං, බ්‍යවධායකන්ති අත්ථො. නාස්ස අන්තරං විජ්ජනීති අනන්තරො, අනන්තරො ව සො පච්චයො වාති අනන්තරපච්චයො. “අත්ථානන්තරතා අනන්තරපච්චයො, කාලානන්තරතා සමනන්තරපච්චයො”තිආදිනා බහුධා පපඤ්චයන්ති, අසාරං ගන්ථවිත්ථාරං කරොන්ති. යථා පවත්තිමකාසදානවිසෙසභාවෙන නත්ථිවිගතපච්චයා චුත්තා, න එවං අනන්තරසමනන්තරපච්චයා, එතෙ පන විත්තනියමහෙතුභාවෙන චුත්තාති තං විත්තනියමහෙතුභාවං දස්සෙතුං “යො හි එසා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ මනොවිඤ්ඤාණධාතුතිආදි විත්තනියමොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන සන්තීරණානන්තරා වොට්ඨබ්බනං, චුතිඅනන්තරා පටිසන්ධිති යස්ස යස්ස විත්තස්ස අනන්තරා යං යං විත්තං උප්පජ්ජති, තස්ස තස්ස තදනන්තරූප්පාදනියමො තංතංසහකාරිපච්චයවිසිට්ඨස්ස පුරිමපුරිමවිත්තස්සෙව වසෙන ඉජ්ඣතිති දස්සෙති.

අත්ථානන්තරතායාති අත්ථෙත කෙනචි ධම්මෙන අනන්තරතාය. කාලානන්තරතායාති කාලභෙදෙන අනන්තරතාය . ආවරියානන්ති ඉධාපි රෙවතාවරියමෙව සන්ධාය චුත්තං. තත්ථාති තස්මිං කාලානන්තරතාය සමනන්තරපච්චයභාවෙ, තස්මිං වා යථාචුත්තවිරොධෙ. භාවනාබලෙන පන වාරිකත්තාති එත්ථ යථා රුක්ඛස්ස වෙධෙ දින්නෙ පුප්ඵිතුං සමත්ථස්සෙව පුප්ඵනං න හොති, වෙධෙ පන අපතීතෙ තාය එව සමත්ථතාය පුප්ඵනං හොති, එවම්ධාපි භාවනාබලෙන වාරිකත්තා සමුට්ඨාපනසමත්ථස්සෙව අසමුට්ඨාපනං, තස්මිඤ්ච අපගතෙ තාය එව

සමත්ථතාය සමුට්ඨාපනං හොතිති අධිප්පායො. තම්පි වචනං කාලානන්තරතා නත්ථි සත්තාහාදිනා කාලෙන අන්තරිතභාවතො. එතදෙව “කාලන්තරිතතා අත්ථි” ඉව්වෙව වදාම. නනු ව කාලො නාම කොච්ඡි පරමත්ථතො නත්ථිති වදෙය්‍යාති ආසංකිකන්තො ආහ “කාලානන්තර...පෙ.... ලද්ධි”ති.

බ්‍යඤ්ජනමත්තතොචෙත්ථ නානාකරණං පච්චෙතබ්බං, න අත්ථතොති උපවයසන්තතිඅධිවචනනිරුත්තිපදානං විය සද්දත්ථමත්තතො නානාකරණං, න වචනියත්ථතොති අධිප්පායො. තෙනෙව සද්දත්ථවිසෙසං දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පුරිමපච්ඡිමානං නිරොධුප්පාදන්තරාභාවතො නිරන්තරුප්පාදනසමත්ථතා අනන්තරපච්චයභාවො. රූපකලාපානං විය සංඝායානාභාවතො, පච්චයපච්චයුප්පන්තානං සභාවට්ඨානාභාවතො ව “ඉදම්මො හෙට්ඨා, උද්ධං, තිරිය”න්ති විභාගාභාවා අත්තතා එකත්තම්ච උපනෙත්වා සුචුද්ධ අනන්තරභාවෙන උප්පාදනසමත්ථතා සමනන්තරපච්චයතා. උප්පාදනසමත්ථතාති ව අබ්‍යාපාරත්තා ධම්මානං යස්මිං යදාකාරෙ නිරුද්ධො, වත්තමානෙ වා සති තංතංවිසෙසවන්තො ධම්මා හොන්ති, තස්ස සොච ආකාරො වුව්චිති දට්ඨබ්බො. ධම්මානං පවත්තිමත්තමෙව ච උපාදාය කාලවොහාරොති නිරොධා වුව්චිහන්තස්ස නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනඵලසමාපත්තිනං අසඤ්ඤභවා වචන්තස්ස, පුරිමවුතිපච්ඡිමපට්ඨසන්ධිනඤ්ච නිරොධුප්පාදනිරන්තරතාය කාලන්තරතා නත්ථි. න හි තෙසං අන්තරා අරූපධම්මප්පවත්ති අත්ථි, යං උපාදාය කාලන්තරතා වුව්චෙය්‍ය, න ව රූපධම්මප්පවත්ති අරූපධම්මප්පවත්තියා අන්තරං කරොති අඤ්ඤසන්තානත්තා. රූපාරූපසන්තතියො හි ද්වෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං විසද්ධිසභාවත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤප්පකාරභාවෙන පවත්තමානාපි විසුංයෙව හොන්ති. එකසන්තතියඤ්ච පුරිමපච්ඡිමානං මජ්ඣෙ පවත්තමානං තංසන්තතිපරියාපන්තතාය අන්තරකාරකං හොති. තාදිසඤ්ච කිඤ්චි නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනඵලසමාපත්තිනං මජ්ඣෙ නත්ථි, න ව අභාවො අන්තරකාරකො හොති අභාවත්තා ඵව. තස්මා ජවනානන්තරස්ස ජවනස්ස විය, භවඛගානන්තරස්ස භවඛගස්ස විය ව නිරන්තරතා සුචුද්ධ අනන්තරතා හොතිති තථා උප්පාදනසමත්ථතා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනවුත්තිනම්පි දට්ඨබ්බො. උප්පත්තියා පච්චයභාවො චෙත්ථ අනන්තරපච්චයාදිනං පාකටොති උප්පාදනසමත්ථතාව වුත්තා . පච්චුප්පන්තානං පන ධම්මානං පුබ්බන්තාපරන්තපරිච්ඡේදෙන ගහිතානං උප්පජ්ජතිති වචනං අලහන්තානං “අතීතො ධම්මො පච්චුප්පන්තස්ස ධම්මස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”තිආදිනා (පට්ඨා. 2.18.4) අනන්තරාදිපච්චයභාවො වුත්තොති න සො උප්පත්තියා ඵවාති විඤ්ඤායති. න හි කුසලාදිග්ගහණං විය පච්චුප්පන්තග්ගහණං අපරිච්ඡේදං. යතො උප්පත්තිමත්තසමඛිගිතො ඵව ගහණං සියා. තෙනෙව ව අතීතත්තිකෙ පට්චිවචාරාදයො න සන්තිති. තස්ස “කුසලො ධම්මො කුසලස්ස, කුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස, අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස, අකුසලො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස, අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස, අබ්‍යාකතො ධම්මො කුසලස්ස, අබ්‍යාකතො ධම්මො අකුසලස්ස”ති සත්තධා හෙදො වෙදිතබ්බො.

599. උප්පජ්ජමානොව සහ උප්පාදනභාවෙනාති එත්ථාපි උප්පත්තියා පච්චයභාවෙන පාකටෙන ධීතියාපි පච්චයභාවං නිදස්සෙතිති දට්ඨබ්බං, අඤ්ඤථා පදිපනිදස්සනං න යුජ්ජෙය්‍ය. පදිපො හි පභාසස්ස ධීතියාපි පච්චයො, න උප්පත්තියා ඵව. පච්චයුප්පන්තානං සහජාතභාවෙන උපකාරකතා සහජාතපච්චයතා. ඔක්කන්තික්ඛණෙති පටිසන්ධික්ඛණෙ. තස්මිං හි ඛණෙ නාමරූපං ඔක්කන්තං විය පරලොකතො ආගන්ත්වා ඉධ මාතුකුච්ඡිආදිං පටිසන්තං විය උප්පජ්ජති, තස්මා සො ඛණො ඔක්කන්තික්ඛණොති වුව්චිති. එත්ථ ව රූපන්ති හදයවත්ථුයෙව අධිප්පෙනං. තඤ්චි නාමස්ස, නාමඤ්ච තස්ස සහජාතපච්චයො හොති. විත්තවෙතසිකාති පවත්තියං වත්තාරො ඛන්ධා පටිසන්ධික්ඛණෙ විත්තසමුට්ඨානානං අභාවතො. රූපිනො ධම්මාති හදයවත්ථුං සන්ධායාහ. තත්ථ යදිපි පුබ්බෙ “ඔක්කන්තික්ඛණෙ නාමරූප”න්ති වුත්තං, තථාපි තෙන ඛණන්තරෙ සහජාතපච්චයභාවො රූපධම්මානං න නිවාරිතොති තන්තිවාරණත්ථම්ඤං වුත්තන්ති ගහෙතබ්බං. කිඤ්චි කාලෙති කෙච්ඡි කිස්මිඤ්චි කාලෙති අත්ථො, තෙන රූපිනො ධම්මා කෙච්ඡි වත්ථුභුතා කිස්මිඤ්චි පටිසන්ධිකාලෙති අඤ්ඤෙසං රූපධම්මානං, වත්ථුනො ව පවත්තියං අරූපධම්මානං සහජාතපච්චයභාවං පුබ්බෙ අනිවාරිතං නිවාරෙති. ඵවඤ්ච කත්වා “කිඤ්චි කාල”න්ති වා “කිස්මිඤ්චි කාලෙ”ති වා වත්තබ්බෙ තථා අවත්වා විහත්තිවිපල්ලාසං කත්වා වුත්තං. තෙන කිඤ්චිති උපයොගෙකච්චනං. “රූපිනො ධම්මා”ති එතෙන සම්බන්ධෙ පච්චත්තබ්බවචනං ජායති. “කාලෙ”ති එතෙන සම්බන්ධෙ භූමිමෙකච්චනන්ති දීපිතන්ති වෙදිතබ්බං. පුරිමෙන ව “එකො ඛන්ධො, වත්ථු ව තිණ්ණන්තං ඛන්ධාන”න්ති (පට්ඨා. 1.1.419) ආදිවචනෙන නාමසහිතං ඵව වත්ථු නාමස්ස පච්චයොති වත්තබ්බෙ ආපන්නෙ ඉතරෙන කෙවලස්ස ව තථාවත්තබ්බතං දස්සෙති. ස්වායං සහජාතපච්චයො “කුසලො ධම්මො කුසලස්ස, අබ්‍යාකතස්ස, කුසලාබ්‍යාකතස්ස, අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස , අබ්‍යාකතස්ස, අකුසලාබ්‍යාකතස්ස, අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස, කුසලාබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස, අකුසලාබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස”ති (පට්ඨා. 1.1.419) නව්චිධො වෙදිතබ්බො.

600. අත්තනො උපකාරකස්ස උපකාරකතා අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයතා. තථා හිස්ස නිදණ්ඩං නිදස්සිතං. උපකාරකතා ව අඤ්ඤමඤ්ඤතාවසෙනෙව දට්ඨබ්බො, න සහජාතතාදිවසෙන. සහජාතාදිපච්චයො හොන්තොයෙව හි කොච්ඡි අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයො න හොති, න ව සහජාතාදිපච්චයධම්මෙහි විනා ඉමස්ස පවත්ති අත්ථි. තථා හි සහජාතාදිපච්චයො ව හොන්තොයෙව හි කොච්ඡි අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයො හොති. යදි ව අත්තනො උපකාරකස්ස උපකාරකතාමත්තං අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයො සියා, පුරෙජාතපච්ඡාජාතභාවෙන උපකාරස්ස උපකාරකා වත්ථුඛන්ධා අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයා සියුං, න ව තං ඉච්ඡිතං. තෙන වුත්තං “උපකාරකතා ව අඤ්ඤමඤ්ඤවසෙනෙව දට්ඨබ්බො”ති. අයඤ්ච උප්පත්තියා, ධීතියා ව උපකාරකොති වෙදිතබ්බො. අයං පන “කුසලො ධම්මො කුසලස්ස, අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස, අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස”ති තිවිධො වෙදිතබ්බො.

601. තරුආදීනං පථවී විය අධිට්ඨානාකාරෙන පථව්ඨාතු සෙසධාතුනං, වක්ඛාදයො වක්ඛවිඤ්ඤාණාදීනං උපකාරකා විත්තකම්මස්ස පටාදයො විය නිස්සයාකාරෙන ඛන්ධාදයො තංතංනිස්සයානං ඛන්ධාදීනං. පථව්ඨාතුයං පතිට්ඨාය එව හි සෙසධාතුයො උපාදාරුපානි විය යථාසකං කිව්වං කරොන්ති.

අධිට්ඨානාකාරෙනාති ආධාරාකාරෙන. ආධාරාකාරො වෙන්ට තෙසං සාතිසයං තදධීනවුත්තිතාය වෙදිතබ්බො. යනො භූතානි අනිද්දිසිතබ්බට්ඨානානි වුවුවන්ති, එවඤ්ච කත්වා වක්ඛාදීනම්පි අධිට්ඨානාකාරෙන උපකාරකතා සුට්ඨු යුජ්ජති. න හි යථාචුත්තං තදධීනවුත්තිතාවිසෙසං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤො වක්ඛාදීසු අදෙසකානං අරුපධම්මානං අධිට්ඨානාකාරො සම්භවති. යදිපි යං යං ධම්මං පටිච්ච යෙ යෙ ධම්මා උප්පජ්ජන්ති, තෙසං සබ්බෙසං තදධීනවුත්තිතාවො. යෙන පන පච්චයභාවවිසෙසෙන වක්ඛාදීනං පටුමන්දභාවෙසු වක්ඛවිඤ්ඤාණාදයො තදනුවිධානාකාරෙනෙව පවත්තන්ති, ස්වායම්ධ තෙසං තදධීනවුත්තිතාසිද්ධො විසෙසොති. එවඤ්ච පච්චයභාවසාමඤ්ඤ සතිපි ආරම්මණපච්චයතො නිස්සයපච්චයස්ස විසෙසො විභාවිතො හොති. ස්වායං නයො හෙට්ඨා පකාසිතොව. ඡට්ඨො පනාති එත්ථ “රුපිනො ධම්මා අරුපිනං ධම්මානං කිස්මිඤ්චි කාලෙ”ති ඉදං න ලබ්භති. යං පනෙත්ථ ලබ්භති “රුපිනො ධම්මා කෙවි”ති, තත්ථ තෙ එව ධම්මෙ දස්සෙතුං “වක්ඛායතන”න්තිආදි නිද්දිට්ඨං. යං රුපන්ති හදයවත්ථුං සන්ධාය වුත්තං. අයං පන නිස්සයපච්චයො තෙරසවිධො. කථං? සහජාතතො කුසලමූලා තයො, තථා අකුසලමූලා, අබ්‍යාකතමූලෙසු පන පුරෙජාතං ලබ්භති. අබ්‍යාකතඤ්චි අබ්‍යාකතස්ස සහජාතම්පි පච්චයො හොති, පුරෙජාතම්පි කුසලස්ස පුරෙජාතමෙව, තථා අකුසලස්ස, කුසලාබ්‍යාකතං සහජාතපුරෙජාතතො කුසලස්ස, සහජාතතො එව අබ්‍යාකතස්ස, තථා අකුසලාබ්‍යාකත”න්ති එවං තෙරසං.

602. තදධීනවුත්තිතාය අත්තනො ඵලෙන නිස්සිතොති යං කිඤ්චි කාරණං නිස්සයොති වත්වා තත්ථ යො භුසො නිස්සයො, තං උපනිස්සයොති නිද්ධාරොති. බලවකාරණභාවෙන උපකාරකොති ආරම්මණභාවවසෙන අනන්තරං අනුරූපචිත්තුප්පාදනසමත්ථතාවසෙන, කෙවලඤ්ච බලවත්තං කාරණං හුත්වා උපකාරකො. තෙනාහ “සො”තිආදි.

තත්ථ දානං දත්වාති දෙය්‍යධම්මං චජිත්වා. යාය වා චෙතනාය සො දියාති, සා චෙතනා දානං. දත්වාති තං චෙතනං පරියොදපෙත්වා විසුද්ධං කත්වා. සීලං සමාදිසිත්වාති පඤ්චඨගදසඨගාදිවසෙන නිව්වසීලං ගණ්ඨිත්වා. ඉමිනා සමාදානවිරතියෙව දස්සිතා, සම්පත්තවිරතියමුච්ඡෙදවිරතියො පන ලොකෙ “සීල”න්ති අපාකටත්තා න වුත්තා. කිඤ්චාපි න වුත්තා, ආරම්මණපච්චයො පන හොන්තියෙව. තත්ථ සමුච්ඡෙදවිරතී සෙක්ඛානංයෙව කුසලස්ස ආරම්මණං හොති, න ඉතරෙසං. උපොසඨකම්මන්ති “පාණං න හනෙ, න වාදින්නමාදියෙ”ති (සු. නි. 402) එවං වුත්තං උපොසඨසීලං. තං ගරුං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්ති තං යථාචුත්තං කුසලං සෙක්ඛොපි පුට්ඨජ්ජනොපි පච්චවෙක්ඛති, අරහාපි තං පච්චවෙක්ඛතෙව. අරහතොපි හි පුබ්බෙ කතං කුසලං කුසලමෙව. යෙන පන චිත්තෙන පච්චවෙක්ඛති, තං කිරියවිත්තං නාම හොති. තස්මා “කුසලො කුසලස්සා”ති ඉමස්මිං අධිකාරෙ න ලබ්භති. පුබ්බෙ සුවිණ්ණානීති “දත්වා කත්වා”ති හි ආසන්නකතානි වුත්තානි, ඉමිනා න ආසන්නකතානීති වෙදිතබ්බානි, දානාදිහි වා සෙසානි කාමාවචරකුසලානි දස්සෙතුං ඉදං වුත්තං. ඤානා වුට්ඨහිත්වාති ඤානං සමාපන්නො ඤානතො වුට්ඨහිත්වා. “ඤානං වුට්ඨහිත්වා”තිපි පාළි. සෙක්ඛා ගොත්‍රභූන්ති සොතාපන්නං සන්ධාය වුත්තං. සො හි ගොත්‍රභූං පච්චවෙක්ඛති. “වොදාන”න්ති ඉදං පන සකදාගාමීඅනාගාමීනො සන්ධාය වුත්තං. තෙසඤ්චි තං චිත්තං වොදානං නාම හොති. සෙක්ඛාති සොතාපන්නසකදාගාමීඅනාගාමීනො . මග්ගා වුට්ඨහිත්වාති මග්ගඵලභවඨගාතික්කමවසෙන අත්තනා පටිලද්ධමග්ගා වුට්ඨහිත්වා, සුද්ධමග්ගතොයෙව පන වුට්ඨාය පච්චවෙක්ඛණං නාම නත්ථි. ආදි-සද්දෙන “කුසලං අනිව්වතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සන්ති”ති (පට්ඨා. 1.1.404) එවමාදිං සඨගණ්ඨාති. යදිපි නානත්තං අකත්වාව විහත්තො, තථාපි ඉදම්පි ආරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයානං විසෙසොති දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං.

තෙසං චිත්තචෙතසිකානං අනන්තරපච්චයඅනන්තරූපනිස්සයානං නික්ඛෙපවිසෙසො අත්ථි. යස්මා පුරිමො අබ්‍යාකතධම්මවසෙන පවත්තො, ඉතරො කුසලාදිවසෙනාපිති සොපි නික්ඛෙපවිසෙසො අත්ථතො එකීභාවමෙව ගච්ඡති සබ්බෙසුපි චිත්තුප්පාදෙසු තදුභයස්ස ඉච්ඡිතබ්බත්තා. එවං සන්තෙපීතිආදි අනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයානං විසෙසදස්සනං. යථා භීතිආදි අනන්තරූපනිස්සයස්ස සම්භවදස්සනං.

පකතොති එත්ථ ප-කාරො උපසග්ගො, සො අත්තනො ඵලස්ස උප්පාදනසමත්ථතාවෙන සුට්ඨුකතනං දීපෙති. තථා ව කතං අත්තනො සන්තානෙ කතං හොතිති ආහ “අත්තනො සන්තානෙ”තිආදි. කරණඤ්ච දුට්ඨං නිප්ථාදනං, උපසෙවනඤ්චාති තං දස්සෙතුං “නිප්ථාදිතො වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ නිප්ථාදනං හෙතුපච්චයසමොධානෙන ඵලස්ස නිබ්බත්තනං. උපසෙවනං පන කායෙ අල්පියාපනවසෙන උපයොගුපසෙවනං, විජානනසඤ්ජානනාදීනං වසෙන ආරම්මණුපසෙවනඤ්ච. තෙනෙව අනාගතානම්පි උතුසම්පදාදීනං ආරම්මණුපසෙවනෙන උපසෙවිතානං පකතුපනිස්සයතා වුත්තා හොති, පගෙව අතීතපච්චුප්පන්නානං. පච්චුප්පන්නස්සාපි හි “පච්චුප්පන්නං උතුහොජනං සෙනාසනං උපනිස්සාය ඤානං උප්පාදෙති”තිආදිවචනතො (පට්ඨා. 2.18.8) පකතුපනිස්සයභාවො ලබ්භතිති. පකතියා එවානි පච්චයන්තරසඬකරරහිතෙන අත්තනො සභාවෙනෙව. උපනිස්සයොති බලවකාරණං කත්වා. අනෙකප්පකාරතො පහෙදො වෙදිතබ්බො පඤ්චාචාරෙ ආගතනයෙන. පච්චයචාරෙ පන –

“පුරිමා පුරිමා කුසලා ධම්මා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං කුසලානං ධම්මානං උපනිස්සයපච්චයෙන පච්චයො, පුරිමා පුරිමා කුසලා ධම්මා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං අකුසලානං ධම්මානං කෙසඤ්චි, කුසලා අබ්‍යාකතානං,

අකුසලා අකුසලානං, කුසලානං කෙසඤ්චි, අකුසලා අබ්‍යාකතානං, අබ්‍යාකතා අබ්‍යාකතානං, අබ්‍යාකතා කුසලානං, අබ්‍යාකතා අකුසලානං, පුග්ගලොපි, සෙනාසනම්පි උපනිස්සයපච්චයෙන පච්චයො”ති (පටියා. 1.1.9).

තත්ථ යෙ පුරිමා යෙසං පච්ඡිමානං අනන්තරුපනිස්සයො භොන්ති, තෙ තෙසං සබ්බෙසම්පි එකන්තෙනෙව භොන්ති, න කෙසඤ්චි කදාචි. තස්මා යෙසු පදෙසු අනන්තරුපනිස්සයො ලබ්භති, තෙසු “කෙසඤ්චි”ති න සක්කා චත්තුන්ති න චුත්තං. යෙ පන පුරිමා යෙසං පච්ඡිමානං ආරම්මණුපනිස්සයො වා පකතුපනිස්සයො වා භොන්ති, තෙ තෙසං, න සබ්බෙසං එකන්තෙන භොන්ති. යෙසං උප්පත්තිවිබන්ධකා පච්චයා බලවන්තො භොන්ති, තෙසං න භවන්ති, ඉතරෙසං භවන්ති. තස්මා යෙසු පදෙසු අනන්තරපච්චයො න ලබ්භති, තෙසු “කෙසඤ්චි”ති චුත්තං. සිද්ධානං පච්චයධම්මානං යෙහි පච්චයුප්පන්නෙහි භවිතබ්බං, තෙසං “කෙසඤ්චි”ති අයමෙත්ථ අත්ථො.

කසිණපඤ්ඤත්තියා ආරම්මණුපනිස්සයනාභාවතො එකච්චාය පඤ්ඤත්තියා සද්ධිං සබ්බො ධම්මො ආරම්මණුපනිස්සයො, අනන්තරාතීතො චිත්තවෙතසිකරාසි අනන්තරුපනිස්සයො, කුසලාකුසලවිපාකකිරියාරූපවසෙන පඤ්චවිධො පකතුපනිස්සයොති අයමෙත්ථ සබ්බෙපො. චිත්ථාරො පන පටියානට්ඨකථායං වෙදිතබ්බො.

603. පඨමතරන්ති පච්චයුප්පන්නතො පුරෙතරං. අයඤ්චි පුරෙජාතපච්චයො රූපධම්මවසෙනෙව ලබ්භති. පච්චයුප්පන්නො ච අරූපධම්මායෙව. තෙනාහ “චත්තමානභාවෙන උපකාරකො”ති. නිස්සයාරම්මණාකාරාදීහි විසිටියා පුරෙජාතභාවෙන විනා උපකාරකභාවං අගච්ඡන්තානං චත්ථාරම්මණානං පුරෙජාතාකාරෙන උපකාරකතා පුරෙජාතපච්චයනා. එවං චත්ථාරම්මණවසෙන දුට්ඨො පුරෙජාතපච්චයෙ “චක්ඛායතන”න්තිආදි චත්ථුවසෙන චුත්තං, “රූපාරම්මණ”න්තිආදි ආරම්මණවසෙන.

යං රූපන්ති හදයචත්ථුං සන්ධායාහ. තත්ථ “කිඤ්චි කාලෙ”ති පචන්තිකාලවසෙන චුත්තං. “කිඤ්චි කාලෙන” ඉති පටිසන්ධිකාලවසෙන. යානි ආරම්මණපුරෙජාතෙන විනා න චත්තන්ති, තෙසං චක්ඛුචිඤ්ඤාණාදීනං ආරම්මණපුරෙජාතදස්සනෙන මනොද්චාරෙපි යං යං ආරම්මණපුරෙජාතෙන චත්තති, තස්ස තස්ස ආරම්මණපච්චයභූතං සබ්බං රූපරූපං ආරම්මණපුරෙජාතන්ති දස්සිතමෙව භොති. තථා හි චුත්තං පඤ්භාවාරෙ “ආරම්මණපුරෙජාතං සෙක්ඛා වා පුටුප්පනා වා චක්ඛුං අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සන්ති”තිආදි (පටියා. 1.1.424). “අබ්‍යාකතො ධම්මො අබ්‍යාකතස්ස ධම්මස්ස පුරෙජාතපච්චයෙන පච්චයො, අබ්‍යාකතො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස පුරෙජාතපච්චයෙන පච්චයො, අබ්‍යාකතො ධම්මො අකුසලස්ස ධම්මස්ස පුරෙජාතපච්චයෙන පච්චයො”ති (පටියා. 1.1.424) අබ්‍යාකතමූලකා තයොව වාරා. තෙ ච පච්චෙකං චත්ථුපුරෙජාතං, ආරම්මණපුරෙජාතන්ති ද්විධා විභත්තා.

604. පච්චයුප්පන්නධම්මස්ස පුරෙතරං සිද්ධභාවෙ සති පච්චයධම්මස්ස පච්ඡාජාතතාති චුත්තං “පුරෙජාතන”න්ති. අයඤ්චි නයො රූපධම්මෙසු එව ලබ්භති, න අරූපධම්මෙසුති චුත්තං “රූපධම්මාන”න්ති. යදි පච්චයුප්පන්නධම්මා පුරෙතරමෙව ජාතා, කථං පච්චයභාවොති ආහ “උපථම්භකත්තෙනා”ති. පච්ඡාජාතෙන හි විනා සන්තානාවිච්ඡේදභෙදභාවං අගච්ඡන්තානං ධම්මානං යෙ පච්ඡාජාතාකාරෙන උපකාරකා, තෙසං සා විප්පයුත්තාකාරාදීහි විසිටියා උපකාරකතා පච්ඡාජාතපච්චයනා. එවං සබ්බපච්චයානං පච්චයන්තරාකාරවිසිටියා උපකාරකතා යොජෙතබ්බා. “ගිජ්ඣුපොතකසරිරානං ආභාරාසාවෙනනා වියා”ති එතෙන මනොසඤ්චෙනනාභාරවසෙන පචත්තමානෙහි අරූපධම්මෙහි රූපකායස්ස උපත්ථම්භිතභාවං දස්සෙති. තෙනෙව “ආභාරාසා වියා”ති අවත්වා වෙනනාග්ගහණං කතං. කායස්සානි චතුසමුට්ඨානිකභූතපාදායරූපසඛිධාතස්ස රූපකායස්ස. සබ්බෙපතො යජෙත්වා රූපධම්මෙ අවිසිටියො අරූපක්ඛන්ධො පච්ඡාජාතපච්චයො. සො ජාතිවසෙන කුසලො, අකුසලො, විපාකො, කිරියාති චතුබ්බිධොති වෙදිතබ්බං.

605. කුසලාදිභාවෙන අත්තනා සදිස්සස්ස පයොගෙන කරණියස්ස පුනප්පුනං කරණං පචත්තනං ආසෙවනට්ඨො, අත්තසදිස්සභාවනාපාදනං වාසනං වා. පුරිමපුරිමාහියොගො වියාති උග්ගහණසවනධාරණාදිපුරිමාපුරිමාසෙවනා විය. තිස්ස පන එතෙසු පුරිමා පුරිමාති සමන්තන්තරාතීතා දට්ඨබ්බා. කස්මා පනෙත්ථ අනන්තරපච්චයෙ විය “පුරිමා පුරිමා කුසලා ධම්මා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං අබ්‍යාකතාන”න්තිආදිනා භින්නජාතියෙහි සද්ධිං නිද්දෙසො න කතොති? අත්තනො ගතිං ගාහෙතුං අසමත්ථන්තා. භින්නජාතිකා හි භින්නජාතිකානං ආසෙවනගුණෙන පගුණබලවභාවං සම්පාදෙන්තා අත්තනොව කුසලාදිභාවසඛිධානං ගතිං ගාහෙතුං න සක්කුණන්ති. තස්මා තෙහි සද්ධිං නිද්දෙසං අකත්වා යෙ යෙසං වාසනාසඛිධානෙන ආසෙවනගුණෙන පගුණබලවභාවවිසිටියං අත්තනො කුසලාදිභාවසඛිධානං ගතිං ගාහෙතුං සමත්ථා, තෙසං තෙහි සමානජාතිකෙහෙව සද්ධිං නිද්දෙසො කතොති දට්ඨබ්බො.

අථ විපාකාබ්‍යාකතං කස්මා න ගහිතං? ආසෙවනාභාවතො. විපාකාබ්‍යාකතඤ්චි කම්මවසෙන විපාකභාවප්පත්තං කම්මපරිණාමිතං හුත්වා පචත්තමානං නිරුස්සාහං දුබ්බලං සන්තං ආසෙවනගුණෙන අත්තනො සභාවං ගාහෙත්වා පරිභාවෙත්වා නෙව අඤ්ඤං විපාකං පචත්තෙති, න ච පුරිමවිපාකානුභාවං ගහෙත්වා උප්පජ්ජති, අථ බො කම්මවෙගක්ඛිත්තං පතිතං විය හුත්වා උප්පජ්ජති. තස්මා සබ්බථාපි විපාකෙ ආසෙවනා නත්ථීති න ගහිතං.

කුසලාකුසලකිරියානන්තරං උප්පජ්ජමානම්පි සකම්මපටිබද්ධවුත්තිතාය ආසෙවනගුණං න ගණ්හාතිති කුසලාදයොපි තස්ස ආසෙවනපච්චයො න භොන්ති. නානාජාතිකත්තාපි වෙනෙ තස්ස ආසෙවනාධානං න කරොන්තෙව. භූමිතො, පන ආරම්මණතො වා නානාජාතිකතා නාම නත්ථිති පරිත්තකුසලකිරියා මහග්ගකුසලකිරියානං, සඬ්ඛාරාරම්මණඤ්ච කුසලං නිබ්බානාරම්මණස්ස ආසෙවනපච්චයො භොතියෙව. ස්වායං “කුසලො ධම්මො කුසලස්ස, අකුසලො ධම්මො අකුසලස්ස, අඛ්‍යාතතො ධම්මො අඛ්‍යාතතස්ස ආසෙවනපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.426) තිධාව වුත්තො. අඛ්‍යාතතග්ගහණෙන ආවජ්ජනවජ්ජිතා කිරියධම්මා ගතිතා.

606. විත්තපයොගො විත්තකිරියා, ආයුහනන්ති අත්ථො. යථා හි කායච්චිපයොගො විඤ්ඤන්ති, එවං විත්තපයොගො වෙනතා. තෙන හි සා උප්පන්නකිරියතාවිසිටියෙ සන්නානෙ සෙසපච්චයසමාගමෙ පවත්තමානානං විපාකකටත්තාරූපානම්පි තෙනෙව සන්නානවිසෙසෙන කිරියාභාවෙන උපකාරිකා භොති. තස්ස හි කිරියාභාවස්ස පවත්තත්තා තෙසං පවත්ති, න අඤ්ඤා. සහජාතානං පන ආයුහනකිරියාභාවෙන පවත්තමානා උපකාරිකාති කිං වත්තබ්බං. කම්මන්ති ච වෙනනාකම්මමෙව අධිජ්ජෙන. න හි වෙනනාසම්පයුත්තං කම්මං අභිජ්ඣාදි කම්මපච්චයො භොති. සතිපි විපාකධම්මභාවෙ වෙනනාවජ්ජානං අතංසභාවත්තා විපාකාපි වෙනනා සහජාතකම්මපච්චයො භොතියෙව, ස්වායං කම්මපච්චයො ජාතිවසෙන චතුබ්බිධොති සබ්බං වත්තබ්බං.

607. “නිරුස්සාහසන්නභාවෙනා”ති එතෙන සඋස්සාහෙහි විපාකධම්මධම්මෙහි කුසලාකුසලෙහි සාරම්මණාදිභාවෙන සද්දිසානම්පි අසද්දිසං විපාකභාවං දස්සෙති. සො හි විපාකානං පයොගෙන අසාධෙතබ්බතාය පයොගෙන, අඤ්ඤා වා සෙසපච්චයෙසු සිද්ධෙසු කම්මස්ස කටත්තා එව සිජ්ඣිතතො නිරුස්සාහො සන්නභාවො භොති, න කිලෙසවුපසන්නභාවො. තථාසන්නභාවතො එව හි භවඬගාදයො දුට්ඨඤ්ඤායා. පඤ්චද්ද්වාරෙපි හි ජවනජ්ජවත්තිතා රූපාදිනං ගතිතතා විඤ්ඤායති, අභිනිපාතසම්පට්ච්ජනසන්නිරුණමත්තා පන විපාකා දුට්ඨඤ්ඤායා එව. නිරුස්සාහසන්නභාවායාති නිරුස්සාහසන්නභාවත්ථාය. එතෙන තජ්ජවච්චයවත්තානං අවිපාකානම්පි රූපධම්මානං විපාකානුකූලං පවත්ති. දස්සෙති. පවත්තෙතිආදි පඤ්ඤාචාරතයං ගහෙත්වා වුත්තං. පට්ච්චවාරෙ පන “විපාකා වත්තාරො බන්ධා අරුපිනො අඤ්ඤාමඤ්ඤා විපාකපච්චයෙන පච්චයො”තිආදිනා (පට්ඨා. 1.1.14) ආගතා. එත්ථ ච යෙසං එකන්තෙන විපාකො විපාකපච්චයො භොති, තෙසං චසෙන නයදස්සනං කතන්ති දට්ඨබ්බං. න හි ආරුජ්ජෙ කාමරූපභූමිසු විය විපාකො රූපස්ස පච්චයො භොති.

608. සතිපි ජනකභාවෙ උපත්ථම්මකත්තං ආභාරානං පධානකිච්චන්ති ආහ “රූපාරූපානං උපත්ථම්මකත්තෙනා”ති. උපත්ථම්මකත්තඤ්ඤි සතිපි ජනකත්තෙ අරුපිනං ආභාරානං, ආභාරජරූපසමුට්ඨාපකරූපාභාරස්ස ච භොති. අසතිපි චතුසමුට්ඨානිකරූපුපත්ථම්මකරූපාභාරස්ස, අසති පන උපත්ථම්මකත්තෙ ආභාරානං ජනකත්තං නත්ථිති උපත්ථම්මකත්තං පධානං. අථ වා ජනයමානොපි ආභාරො අවිච්ඡෙදවසෙන උපත්ථම්මහෙත්තො ජනෙතිති උපත්ථම්මහනභාවො එව ආභාරභාවොති “උපත්ථම්මකත්තෙනා”ති වුත්තං. කෙච්චි පන “රූපාභාරො අත්තනා ජනිතස්ස ආභාරපච්චයො න භොති, අඤ්ඤෙන ජනිතස්ස භොති, තස්මා ‘උපත්ථම්මකත්තෙනා’ති වුත්ත”න්ති වදන්ති. තං “ආභාරො රූපස්ස පච්චයො භොන්තො ආභාරපච්චයො න භොතිති විරුද්ධමෙත”න්ති අපරෙ නානුජානන්ති. රූපාභාරො වෙන්ථ රූපධම්මානං එව ආභාරපච්චයො භොති. අරුපාභාරො පන රූපධම්මානම්පි ආභාරපච්චයො භොන්ති. තඤ්ච ඛො න කෙවලං විත්තසමුට්ඨානානං රූපානමෙව, අථ ඛො කදාචි කටත්තාරූපානම්පිති දස්සෙතුං “පඤ්ඤාචාරෙ පනා”තිආදි වුත්තං.

609. අධිපතියට්ඨෙතාති එත්ථ න අධිපතිපච්චයධම්මානං විය පවත්තිනිවාරකෙ අභිභවිත්වා පවත්තෙනෙ ගරුභාවො අධිපතියට්ඨො, අථ ඛො දස්සනාදිකිච්චෙසු වක්ඛවුඤ්ඤාණාදිහි, ජීවනෙ කම්මජරූපෙහි අරූපධම්මෙහි ච ජීවන්තෙහි, මනනෙ සම්පයුත්තධම්මෙහි, සුබ්බාදිභාවෙ සුබ්බාදිහි, අධිමොක්ඛපග්ගහුපට්ඨානාවික්ඛෙපපජානනෙසු, “අනඤ්ඤාතං ඤස්සාමි”ති පවත්තියං ආජානනෙ, අඤ්ඤාතාවිභාවෙ ච සද්ධාදිසහජාතෙහිති එවං තංතංකිච්චෙසු වක්ඛාදිපච්චයෙහි ධම්මෙහි වක්ඛාදිනං අනුවත්තනීයතා. තෙසු හි කිච්චෙසු වක්ඛාදිනං ඉස්සරියං, තජ්ජවච්චයානඤ්ච තදනුවත්තෙනෙ තත්ථ පවත්ති. කස්මා පනෙත්ථ ඉත්ථිපුරිසින්ද්‍රියද්වයං න ගතිතං, නනු වෙනම්පි ලිඬගාදිහි අනුවත්තීයති? සච්චං අනුවත්තීයති, න පන පච්චයභාවතො. යථා හි ජීවිතාභාරා යෙසං පච්චයා භොන්ති, තෙසං අනුපාලකඋපත්ථම්මකා, අත්ථිඅවිගහපච්චයභූතා ච භොන්ති, න එවං ඉත්ථිපුරිසභාවා ලිඬගාදිනං කෙතච්චි පකාරෙන උපකාරකා භොන්ති. යතො පච්චයා සිද්ධං, කෙවලං පන යථාසකෙහි එව පච්චයෙහි පවත්තමානානං ලිඬගාදිනං යථා ඉත්ථිආදිග්ගහණස්ස පච්චයභාවො භොති, තතො අඤ්ඤාතාකාරෙන තංසහිතසන්නානෙ අජ්ජවත්තිතො ලිඬගාදිහි අනුවත්තීයතා, ඉන්ද්‍රියතා ච තෙසං වුවති. තස්මා න තෙසං ඉන්ද්‍රියපච්චයභාවො වුත්තො. වක්ඛාදෙයො අරූපධම්මානංයෙවාති එත්ථ සුබ්බන්ද්‍රියදුක්ඛන්ද්‍රියානිපි වක්ඛාදිග්ගහණෙන ගතිතානීති දට්ඨබ්බාති.

610. ලක්ඛණාරම්මණුපනිජ්ඣානභූතානං විතක්කාදිනං විතක්කනාදිවසෙන ආරම්මණං උපගන්ත්වා නිජ්ඣානං පෙක්ඛනං, විත්තනං වා විතක්කාදිනංයෙව ආවෙණිකො ඛ්‍යාපාරො උපනිජ්ඣායනට්ඨො. “යපෙත්වා ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණෙ සුබ්බදුක්ඛවෙදනාද්වය”න්ති වත්ථාපි “සත්ත ඝානඬගාති”ති වචනෙන අඝානඬගානං උපෙක්ඛාවිත්තකග්ගතානං නිවත්තනං කතන්ති දට්ඨබ්බං. යදි එවං “සත්ත ඝානඬගාති”ති එතෙනෙව සිද්ධෙ “යපෙත්වා සුබ්බදුක්ඛවෙදනාද්වය”න්ති කස්මා වුත්තං? වෙදනාහෙදෙසු පඤ්චසු සුබ්බදුක්ඛද්වයස්ස එකන්තෙන අඝානඬගභාවදස්සනත්ථං ඝානඬගට්ඨානෙ නිද්දිට්ඨත්තා, සතිපි වා ඝානඬගවොභාරෙ වෙදනාහෙද්වයස්ස

එකන්තෙන ක්කානපච්චයන්තාභාවදස්සනත්ථං. උපෙක්ඛාවිත්තෙකග්ගතානං පන යදිපි ක්කානපච්චයන්තාභාවො අත්ථි, නක්කානපච්චයභාවො පන නත්ථිති සබ්බානිපි සත්ත ක්කානඛිනානිති එත්ථ ගහණං කතං. තත්ථ “සබ්බානිපි”ති වචනං සබ්බකුසලාදිභෙදසබ්බගණනත්ථං, න පන සබ්බවිත්තුප්පාදගතසබ්බගණනත්ථන්ති ද්විධබ්බං. යෙසං පන “යපෙත්වා ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණෙ වෙදනාත්තය”න්ති පාඨො, තෙසං යථාචුත්තො විචාරො විත්තෙකග්ගතාවසෙනෙව වෙදිතබ්බො.

611. යතො තතො වාති සම්මා වා මිච්ඡා වාති අත්ථො. පඤ්භාවාරො පනාතිආදි යදිපි පච්චයනිද්දෙසෙ තංසමුච්චානග්ගහණෙන සො අත්ථො ඤාපිතො එව, පඤ්භාවාරො පන සරුපෙනෙව ගහිතොති දස්සනත්ථං චුත්තං. එතෙ පන ද්වෙපි...පෙ.... න ලබ්භන්ති “යථාසබ්බා”න්ති වචනසෙසො වෙදිතබ්බො. පච්චානවිධකථායං පන “ද්වෙපි ක්කානමග්ගපච්චයා අහෙතුකචිත්තෙසු න ලබ්භන්ති”ති චුත්තං. තෙනස්ස කථමච්චරොධොති? අධිප්පායවසෙන . අයඤ්ඨි තත්ථ අධිප්පායො – අහෙතුකචිත්තෙසු එව ක්කානමග්ගපච්චයා න ලබ්භන්ති, න සහෙතුකචිත්තෙසු සහෙතුකචිත්තෙසු අලාභාභාවදස්සනත්ථං චුත්තං, න අහෙතුකචිත්තෙසු ලාභාභාවදස්සනත්ථන්ති. එවඤ්ඨි අත්ථො ගය්හමානෙ අහෙතුකචිත්තෙසු කත්ථවි කස්සවි ලාභො න නිවාරිතොති විඤ්ඤායති. තෙන සචිත්තකාහෙතුකචිත්තෙසු ක්කානපච්චයස්ස සම්භවො අනුඤ්ඤාතො භොති. තත්ථ හි යෙන අලාභෙන ධම්මසබ්බගණිකං මනොධාතුආදීනං සබ්බගහසුඤ්ඤතවාරෙසු ක්කානං න උද්ධටං, තං අලාභං සන්ධාය ක්කානපච්චයස්සපි අහෙතුකචිත්තෙසු අලාභො චුත්තො. යථා හි සහෙතුකචිත්තුප්පාදෙසු විතක්කාදීනං සහජාතෙ සබ්බකඩ්ඪිත්වා එකත්තගතභාවකරණං උපනිප්ඤ්ඤායනාපාරො බලවා, න තථා අහෙතුකචිත්තුප්පාදෙසුති. ඉධ පන දුබ්බලම්පි උපනිප්ඤ්ඤායනං යදි කිඤ්චිමත්තම්පි අත්ථි, න තෙන උපකාරකතා න භොතිති සචිත්තකාහෙතුකචිත්තෙසුපි ක්කානපච්චයං අනුජානන්තෙන “එතෙ පන ද්වෙපි ක්කානමග්ගපච්චයා ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණාහෙතුකචිත්තෙසු න ලබ්භන්ති”ති (පට්ඨා. අට්ඨ. පච්චයුද්දෙසවණ්ණනා) චුත්තං. පච්චයකථා නාම සමන්තපට්ඨානනිස්සිතා, න ධම්මසබ්බගණිකිස්සිතාති.

612. සමං අවිසමං, සම්මා, සහ වා පකාරෙහි යුත්තතාය එකිභාවුපගමෙන විය උපකාරකතා සම්පයුත්තපච්චයතා. කා පන සා පකාරෙහි යුත්තතාති ආහ “එකචත්ථුකච්චාරම්මණෙකුප්පාදෙකනිරොධසබ්බාතෙනා”ති. තත්ථ යෙ එකචත්ථුකා, තෙ සම්පයුත්තාති එත්තකෙ චුච්චමානෙ අවිනිබ්භොගරුපෙසු එකං මහාභුතං සෙසමහාභුතපාදාරුපානං නිස්සයපච්චයො භොති, තෙන තාති එකචත්ථුකාති, චක්ඛාදිනිස්සයභුතාති වා භුතාති එකං වත්ථු එතෙසු නිස්සිතන්ති එකචත්ථුකාතිති කප්පෙන්තස්ස තෙසං සම්පයුත්තතාපත්ති සියාති තන්තිවාරණත්ථං එකාරම්මණග්ගහණං. යෙ එකචත්ථුකා, එකාරම්මණා ව, තෙ සම්පයුත්තාති එවම්පි චුතිආසන්නානං සම්පට්ච්ඡන්තසන්තිරණාදීනං සම්පයුත්තතා ආපජ්ජෙය්‍යාති එකුප්පාදග්ගහණං. යෙ එකචත්ථුකෙකාරම්මණෙකුප්පාදා, තෙ සම්පයුත්තාති කිං පන නානානිරොධාපි එවංතිවිධලක්ඛණා භොන්ති, උදාහු එකනිරොධා එවාති විචාරණායං එකනිරොධා එව එවංලක්ඛණා භොන්තිති දස්සනත්ථං “එකනිරොධා”ති චුත්තං.

පටිලොමතො වා එකනිරොධා සම්පයුත්තාති චුච්චමානෙ එකස්මිං බණෙ නිරුප්ඤ්ඤානානං රුපාරුපධම්මානං සම්පයුත්තතා ආපජ්ජෙය්‍යාති “එකුප්පාදා”ති චුත්තං. එවම්පි අවිනිබ්භොගරුපානං අත්ථි එකුප්පාදෙකනිරොධතාති තෙසම්පි සම්පයුත්තතා ආපජ්ජෙය්‍යාති තන්තිවාරණත්ථං එකාරම්මණග්ගහණං. යෙ එකාරම්මණා හුත්වා එකුප්පාදෙකනිරොධා, තෙ සම්පයුත්තාති අයඤ්ච නයො එකචත්ථුකෙසු එව ලබ්භති, න නානාවත්ථුකෙසුති දස්සනත්ථං එකචත්ථුකග්ගහණං. යෙ එකචත්ථුකෙකාරම්මණෙකුප්පාදෙකනිරොධා, තෙ සම්පයුත්තාති පඤ්චවොකාරහවාපෙක්ඛාය වෙතං එකචත්ථුකග්ගහණං. ආරුප්පෙ පන වත්ථුයෙව නත්ථිති කුතො එකචත්ථුකග්ගහණස්ස අවසරො.

613. අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්බන්ධතාය යුත්තානම්පි සමානානං විප්පයුත්තභාවෙන විසංසට්ඨතාය නානත්තුපගමෙන උපකාරකතා විප්පයුත්තපච්චයතා. අයඤ්ච විප්පයුත්තතා න සම්පයුත්තපච්චයතාය විය අඤ්ඤමඤ්ඤං පච්චයපච්චයුප්පන්නධම්මවසෙන ගහෙතබ්බා, අප්ඨ බො විසුංයෙව. තත්ථ හි අරුපධම්මානං සමානජාතියතාය සමධුරං, ඉධ රුපාරුපධම්මානං විජාතියතාය විධුරං. තෙන චුත්තං “යුත්තානම්පි...පෙ.... විප්පයුත්තපච්චයතා”ති. න හි වත්ථුසහජාතපච්ඡාජාතවසෙන අයුත්තානං රුපාදීනං ආරම්මණාදිභාවෙන උපකාරකානං විප්පයුත්තානම්පි විප්පයුත්තපච්චයතා අත්ථි. යථා හි “වත්ථු බන්ධානං විප්පයුත්තපච්චයෙන පච්චයො, සහජාතා කුසලා බන්ධා විත්තසමුච්චානානං රුපානං, පච්ඡාජාතා කුසලා බන්ධා පුරෙජාතස්ස ඉමස්ස කායස්ස විප්පයුත්තපච්චයෙන පච්චයො”තිආදිවචනතො (පට්ඨා. 1.1.434) වත්ථුනා, සහජාතපච්ඡාජාතවසෙන ව යුත්තානං අත්ථි විප්පයුත්තපච්චයභාවො, න එවං අයුත්තානං අත්ථිති. යදි එවං රුපානං රුපෙහි කස්මා විප්පයුත්තපච්චයො න චුත්තොති? රුපානං රුපෙහි සතිපි අවිනිබ්භොගෙ සම්පයොගො විය විප්පයොගො (ධාතු. 3) නත්ථිති න තෙසං විප්පයුත්තපච්චයතා. චුත්තඤ්ඨි “වතුහි සම්පයොගො, වතුහි විප්පයොගො”ති. සම්පයුප්පමානානඤ්ඨි අරුපානං රුපෙහි, රුපානඤ්ච තෙහි සියා සම්පයොගාසබ්බකාති තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං විප්පයුත්තපච්චයතා චුත්තා. රුපානං පන රුපෙහි සම්පයොගො නත්ථිති න තෙසං විප්පයුත්තපච්චයතා චුත්තා.

රුපිනො ධම්මා අරුපීනං ධම්මානං, අරුපිනොපි රුපීනන්ති එත්ථ අරුපග්ගහණං චතුන්තං බන්ධානං වසෙන වෙදිතබ්බං. අරුපධම්මෙසු හි වත්තාරො එව බන්ධා සහජාතපුරෙජානානං රුපධම්මානං විප්පයුත්තපච්චයා භොන්ති. නිබ්බානං පන යථා අරුපධම්මානං සම්පයුත්තපච්චයො න භොති, එවං රුපධම්මානං විප්පයුත්තපච්චයො න භොති. “වතුහි සම්පයොගො, වතුහි විප්පයොගො”ති (ධාතු. 3) හි චුත්තං. තස්මා අරුපධම්මෙසු චතුන්තං බන්ධානමෙව

විප්ලවයක් පවතින බවය. වූත්තක්ද පසුව ආරම්භයෙන් “සහජාතා කුසලා ඛන්ධා විත්තසමුට්ඨානානං රූපානං විප්ලවයක් පවතින බවය” (පටි. 1.1.434). රූපිනො ධම්මාති වෙතං හදයවත්ථුනො වෙව චක්ඛාදිනක්ඛං වසෙන වෙදිතබ්බං. රූපධම්මෙසු හි ඡ වත්ථුනියෙව අරූපක්ඛන්ධානං විප්ලවයක් පවතින බවය. රූපායනනාදයො පන ආරම්භයධම්මා කිඤ්චාපි විප්ලවයක් පවතින බවය, විප්ලවයක් පවතින බවය පන න හොන්ති. කිං කාරණං? සම්පයොගාසඤ්චානාමනො. අරූපක්ඛන්ධා හි චක්ඛාදිනං වත්ථුනං අබ්භන්තරතො නික්ඛන්තො විය උප්පජ්ජන්තිති සියා තත්ථ ආසඤ්චා “කිං නු ඛො ඉමෙ ඉමෙහි සම්පයුත්තා, උදාහු විප්ලවයක්” (පටි. 1.1.434). ආරම්භයධම්මා පන වත්ථුසන්තිස්සයෙන උප්පජ්ජමානානං ආරම්භයමත්තං හොන්තිති නත්ථි තෙසු සම්පයොගාසඤ්චාති න තෙ විප්ලවයක්. සම්පයොගාසඤ්චානාමනො වත්ථුනියෙව විප්ලවයක් පවතින බවය හොන්ති. වූත්තමිති වෙතං පසුව ආරම්භය “වත්ථු කුසලානං ඛන්ධානං විප්ලවයක් පවතින බවය, වත්ථු අකුසලානං ඛන්ධානං, චක්ඛායනනං චක්ඛාදිනක්ඛං ආසඤ්චා” (පටි. 1.1.434). ස්වායං විප්ලවයක් පවතින බවය “සහජාතපච්ඡානතො කුසලෙන අබ්බාකතං, තථා අකුසලෙන අබ්බාකතං, සහජාතපුරොජාතපච්ඡානතො අබ්බාකතෙන අබ්බාකතං, වත්ථුපුරොජාතතො අබ්බාකතෙන කුසලං, තථා අකුසලන්ති කුසලමූලමෙකං, අකුසලමූලමෙකං, අබ්බාකතමූලාති තිණි” (පටි. 1.1.434) වෙදිතබ්බං.

614. පච්චිප්පන්තලක්ඛණෙනාති පච්චිප්පන්තසභාවෙන. තෙන “අත්ථි මෙ පාපකම්මං කතං, අත්ථි පුග්ගලො අත්තහිතාය පටිපන්නො” (පු. ප. චක්ඛකඋද්දෙස 24) ව ඵලමාදිසු වූත්තං නිබ්බන්තිතූපලබ්භමානතාලක්ඛණං අත්ථිභාවං නිවාරෙති. සතිපි ජනකත්තෙ උපත්ථම්මකත්තප්පධානා අත්ථිභාවෙන උපකාරකතාති ආහ “උපත්ථම්මකත්තෙන” (පටි. 1.1.434). ඉදං උපත්ථම්මකත්තං වත්ථාරම්මණසහජාතාදිනං සාධාරණං අත්ථිභාවෙන උපකාරකත්තන්ති දට්ඨබ්බං. “සත්තධා මානිකා නික්ඛන්තා” (පටි. 1.1.434) වූත්තමත්ථං පාළියා ඵල දස්සෙතුං “යථාහ” (පටි. 1.1.434) වූත්තං. තත්ථ “චක්ඛායනං ඛන්ධා අරූපිනො” (පටි. 1.1.434) සහජාතවසෙන අත්ථිපච්චයොදස්සිතො, “චක්ඛායන” (පටි. 1.1.434) නික්ඛාදිනා පුරොජාතවසෙන, “යං රූපං නිස්සායා” (පටි. 1.1.434) සහජාතපුරොජාතවසෙන. ඵලමයං පායො සහජාතපුරොජාතඅත්ථිපච්චයවසෙනෙව ආගතො.

අඤ්ඤත්ථ පන තතො අඤ්ඤාපි ආගතොති දස්සෙතුං “පසුව ආරම්භය” (පටි. 1.1.434) නික්ඛාදිමාහ. තං තෙන පච්ඡානානාහරිත්ථියවසෙනාපි අත්ථිපච්චයත්තං විභාවෙති. පුරිමපායෙ පන සාවසෙසා දෙසනා කතාති වෙදිතබ්බං. සති ව යෙසං පච්චයා හොන්ති, තෙහි ඵකතො, පුරොතරං, පච්ඡා ව උප්පන්තභාවෙ සහජාතාදිපච්චයත්තභාවතො ආභාරො, ඉන්ද්‍රියක්ඛං සහජාතාදිහෙදං න ලහන්ති, තදභාවො ව තෙසං ධම්මසභාවවසෙන දට්ඨබ්බං. ස්වායං අත්ථිපච්චයො “සහජාතතො කුසලෙන කුසලං, සහජාතපච්ඡානතො කුසලෙන අබ්බාකතං, සහජාතතො ඵල කුසලෙන කුසලාබ්බාකතන්ති කුසලමූලා තයො, තථා අකුසලමූලා. සහජාතපුරොජාතපච්ඡානතො අබ්බාකතෙන අබ්බාකතං, වත්ථාරම්මණපුරොජාතතො අබ්බාකතෙන කුසලං, තථා අකුසලං. සහජාතපුරොජාතතො කුසලක්ඛං අබ්බාකතක්ඛං කුසලස්ස, සහජාතපුරොජාතපච්ඡානතො අබ්බාකතක්ඛං කුසලක්ඛං අබ්බාකතස්ස, සහජාතපුරොජාතතො අකුසලක්ඛං අබ්බාකතක්ඛං අකුසලස්ස, සහජාතපුරොජාතපච්ඡානතො අබ්බාකතක්ඛං අකුසලක්ඛං අබ්බාකතක්ඛං අබ්බාකතස්ස” (පටි. 1.1.434) ඵලං තෙරසවිධො. සඤ්චානෙක කුසලාකුසලවිපාකකිරියරූපවසෙන පසුව ආරම්භය අත්ථිපච්චයො, න නිබ්බානං. යො හි අත්ථිභාවාහාවෙන අනුපකාරකො අත්ථිභාවං ලභිත්වා උපකාරකො හොති, සො අත්ථිපච්චයො හොති. නිබ්බානක්ඛං නිබ්බානාරම්මණානං න අත්තතො අත්ථිභාවාහාවෙන අනුපකාරකං හුත්වා අත්ථිභාවලාභෙන උපකාරකං හොතිති, උප්පාදාදියුත්තානං වා නත්ථිභාවොපකාරකතාවිරුද්ධො උපකාරකභාවො අත්ථිපච්චයනාති, න නිබ්බානං අත්ථිපච්චයො හොති.

615. ආරම්භයෙ පුසනාදිවසෙන පච්චිප්පන්තමානානං ඵස්සාදිනං අනෙකෙසං සහභාවො නත්ථිති ඵකස්මි. ඵස්සාදිසමුදායෙ සති දුතියො න හොති, අසති පන හොතිති තෙන නත්ථිභාවෙන උපකාරකතා නත්ථිපච්චයනා. සතිපි පුරිමතරචිත්තානං නත්ථිභාවෙන න තෙන තාති නත්ථිභාවෙන උපකාරකාති, අනන්තරමෙව පන අත්තතො අත්ථිභාවෙන පච්චිකිකාසං අලභමානං නත්ථිභාවෙන ඕකාසං දදමානං විය උපකාරකං හොතිති “පච්චිකිකාසදානෙන උපකාරකා” (පටි. 1.1.434) ආහ. පච්චිප්පන්තානන්ති පච්චිප්පන්තානං.

“තෙ ඵවා” (පටි. 1.1.434) ඵතෙන නත්ථිවිගතපච්චයානං ධම්මතො විසෙසාහාවමාහ. ඵලං සන්තෙපි අභාවමත්තෙන උපකාරකතා ඕකාසදානං නත්ථිපච්චයනා, සභාවාචිගමෙන අප්පච්චන්තමානානං සභාවාචිගමෙන උපකාරකතා විගතපච්චයනා. නත්ථිභාවෙන නිරොධානන්තරා සුඤ්ඤතා, විගතතා නිරොධප්පත්තතාති අයමෙතෙසං විසෙසො.

අත්ථිපච්චයධම්මා ඵල වාති ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. තෙන න කෙවලං නත්ථිවිගතපච්චයා ඵල ධම්මතො අවිසිට්ඨා, අථ ඛො අත්ථිඅවිගතපච්චයාපිති ඉමමත්ථං දීපෙති. යදිපිමෙ පච්චයා ධම්මතො අවිසිට්ඨා, තථාපි අත්ථිතාය සසභාවතාය උපකාරකතා අත්ථිපච්චයනා, සභාවාචිගමෙන නිරොධස්ස අප්පත්තියා උපකාරකතා අවිගතපච්චයනාති පච්චයභාවවිසෙසො ධම්මාවිසෙසෙපි වෙදිතබ්බං. ධම්මානක්ඛං සමත්ථතාවිසෙසං සබ්බං යාථාවතො අභිසම්බුද්ධත්ථා හගවතා චතුර්විධවිප්ලවයවිසෙසා වූත්තාති ධම්මස්සාමිති සද්ධාය “ඵලං විසෙසා ඵතෙ ධම්මා” (පටි. 1.1.434) සුතමයඤ්ඤාං උප්පාදෙත්වා විත්තභාවනාමයෙහි තදභිසමයාය යොගො කරණියො.

ඵත්ථ ව ආරම්භයඅනන්තරසමන්තරඋපනිස්සයපුරොජාතආසෙවනසම්පයුත්තන්තිවිගතපච්චයා අරූපධම්මානංයෙව, පච්ඡානතපච්චයො රූපධම්මානංයෙව, ඉතරෙ වුද්දස රූපාරූපධම්මානං.

හෙතුඅනන්තරසමනන්තරාසෙවනපවිජාජාතකම්මවිපාකක්කානමග්ගසම්පයුත්තන්ථිවිගතපව්වයා අරූපධම්මා එව, පුරෙජාතපව්වයො රූපමෙව, උභයං ආරම්මණුපනිස්සයෙ යපෙන්වා සෙසා, තෙ ද්වෙ පඤ්ඤාත්තිසභාවාපි හොන්ති.

අනන්තරසමනන්තරාසෙවනන්ථිවිගතපව්වයා අතීතා එව. ආරම්මණාරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයා තිකාලිකා, කාලවිනිමුත්තා ව. කම්මපව්වයො අතීතපව්වුප්පන්තවසෙන ද්විකාලිකො. සෙසා පඤ්චදස පව්වුප්පන්තාව.

තථා අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයපකතුපනිස්සයාසෙවනපව්වයා, නානාක්ඛණිකකම්මපව්වයො, නන්ථිවිගතපව්වයා වාති ඉමෙ පව්වයා ජනකා එව, න උපත්ථම්භකා. පවිජාජාතපව්වයො උපත්ථම්භකො එව, න ජනකො . සෙසා ජනකා ව උපත්ථම්භකා වාති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො.

අවිජ්ජාපව්වයාසඬබාරපදවිත්ථාරකථාවණ්ණනා

616. පව්වයෙසුති නිද්ධාරණෙ භුම්මං. දුට්ඨා ද්විප්පකාරෙන. අනෙකධාති සත්තරසධා ආරම්මණපව්වයාදිවසෙන.

අභිඤ්ඤාවිත්තෙනාති වෙනොපරියපුබ්බෙන්වාසඅනාගතංසඤාණසඬබානාහි අභිඤ්ඤාහි සහගතවිත්තෙන. සමොභවිත්තජානනකාලෙති පරෙසං, අත්තතො ව සමොභස්ස චිත්තස්ස ජානනකාලෙ. අවිජ්ජාපුබ්බධිගමා අකුසලප්පවත්තියො යා කාවි විපත්තියො, සබ්බා තා මොභමුලිකාති ව අවිජ්ජාය ආදීනවදස්සනෙන අවිජ්ජාසමතික්කමත්ථාය විවට්ඨාහිපත්ථනායාති අත්ථො. ද්විත්තම්පි තෙසං පුඤ්ඤාහිසඬබාරානං. අවිජ්ජාසම්මුල්ලිතත්තාති භවාදීනවප්පට්ඨිජාදිකාය අවිජ්ජාය සම්මුල්ලිතත්තා. තානෙව පුඤ්ඤානීති තානෙව යථාචුත්තාති කාමාවචරරූපාවචරපුඤ්ඤාති. උපනිස්සයපව්වයෙන පව්වයො හොතිති සම්බන්ධො.

රාගාදීනන්ති රාගදිට්ඨිවිකිච්ඡුද්ධච්චදොමනස්සානං. අවිජ්ජාසම්පයුත්තත්තා රාගාදීනං රාගාදිඅස්සාදනකාලෙසු අවිජ්ජං ආරබ්භ උප්පත්ති වෙදිතබ්බො. ගරුං කත්වා අස්සාදනං රාගදිට්ඨිසම්පයුත්තාය එව අවිජ්ජාය යොජෙතබ්බං. අස්සාදනඤ්ච රාගො, තදවිසුත්තා ව දිට්ඨිති අස්සාදනවචනෙනෙව යථාචුත්තං අවිජ්ජං ගරුං කරොන්ති දිට්ඨි ව චුත්තාති වෙදිතබ්බො. රාගාදීහි ව පාළියං සරූපතො චුත්තෙහි තංසම්පයුත්තසඬබාරස්ස අවිජ්ජාරම්මණාදිනං දස්සෙති. අනාදීනවදස්සාවිනොති පාණාතිපාතාදියු න ආදීනවදස්සිනො. අවිජ්ජාය අනාරම්මණස්ස, පයමජ්චනස්ස ව ආරම්මණාධිපතිඅනන්තරාදිපව්වයවචනෙසු අචුත්තස්ස, චුත්තස්ස ව සබ්බස්ස සඬගණ්ණනත්ථං “යං කිඤ්චි”ති ආභ.

චුත්තනෙයනාති සමතික්කමභවපත්ථනාවසෙන පුඤ්ඤාහිසඬබාරෙ චුත්තනෙයන.

617. කිං පනායන්තිආදීනා වොදකස්ස අයමධිප්පායො – “අවිජ්ජාපව්වයා සඬබාරා සම්භවන්ති”ති එත්ථ සම්භවන්ති එවාති අවධාරණං න යුජ්ජති , අවසෙසපව්වයසම්චායාභාවෙ සඬබාරානං සම්භවාභාවතො. තථා සඬබාරා එවාති අවධාරණම්පි න යුජ්ජති. කස්මා? අඤ්ඤෙසඤ්ච පව්වයුප්පන්තධම්මානං සම්භවස්ස තතො ඉච්ඡිතබ්බත්තා. වාක්කස්ස අවධාරණඵලත්තා අවිජ්ජාපව්වයා එව සඬබාරා සම්භවන්තිති අවධාරණෙ ගය්හමානෙපි අයං දොසො. කස්මා? යස්මා ලොභාදිකම්මනිදානඋපාදානවත්ථාරම්මණමනසිකාරාදයො අඤ්ඤෙපි පව්වයා ලබ්භන්තියෙවාති. තත්ථ එකාති අසභායා, කාරණන්තරතිරපෙක්ඛාති අත්ථො. අඤ්ඤෙපි පව්වයා සහකාරිකාරණභුතා. දොසමෙත්ථ චත්තුකාමො වොදකො පුච්ඡන්ති ඤත්වා ආවරියො ආභ “කිං පනෙත්ථා”ති. එත්ථ අවිජ්ජාය පව්වයන්තරෙන රහිතභාවෙ ව සහිතභාවෙ ව කිං පන චත්තබ්බං, අසමත්තා තෙ වොදනා, අවසිට්ඨඤ්ච තාව කට්ඨෙහිති චුත්තං හොති. එකකාරණවාදො ආපජ්ජන්ති දොසජ්ජසඬගො චුත්තො. අතිට්ඨො හි එකකාරණවාදො සබ්බත්ථ සබ්බකාලං සම්භවාපත්තීතො, එකසදිසාසභාවාපත්තීතො ව.

යස්මා එකං න එකතොතිආදියු තියු පකාරෙසු අවිජ්ජමානෙසු පාරිසෙසෙන අනෙකතො අනෙකමෙවාති එතස්මිං චතුත්ථෙ එව පකාරෙ විජ්ජමානෙ එකහෙතුඵලදීපනෙ අත්ථො අත්ථී, තස්මා න නුපපජ්ජති උපපජ්ජතියෙව. එකං ඵලං එකතො නත්ථී, අනෙකම්පි එකතො නත්ථී. අනෙකතොපි එකං ඵලං නො අත්ථීති සම්බන්ධො.

එකෙකහෙතුඵලදීපනන්ති “අවිජ්ජාපව්වයා සඬබාරා”ති එකහෙතුදීපනං, “සඬබාරපව්වයා විඤ්ඤාණ”න්ති එකඵලදීපනන්ති එවං තත්ථ තත්ථ එකෙකහෙතුඵලදීපනං කතං.

වෙනෙය්සානං අනුරූපතොති වෙනෙය්සානං අප්ඤ්ඤාසයස්ස අනුරූපතො. එකස්සෙව හෙතුනො, ඵලස්ස ව දීපනා සත්ථු දෙසනාවිලාසතො වා වෙනෙය්සපුග්ගලානං අප්ඤ්ඤාසයතො වා. තදුභයස්ස පනෙත්ථ කාරණං තත්ථ තත්ථ දෙසෙතබ්බස්ස අත්ථස්ස පධානතා, පාකටතා, අසාධාරණතා ව. දෙසනාවිලාසජ්ජත්තා ව බුද්ධා භගවන්තො තෙ දෙසෙතබ්බෙ අත්ථෙ බහුසුපි පරියායෙසු ලබ්භමානෙසු යථාරූචිතං ගහෙත්වා ධම්මං දෙසෙත්ති, සා දෙසනාවිලාසානුරූපතා. තත්ථ පන යෙන පරියායෙන යෙ වෙනෙය්සා බුජ්ඣන්ති, තෙනෙව තෙසං බොධනං, සා වෙනෙය්සාප්ඤ්ඤාසයානුරූපතා.

යථාච්ඡසං වෙදනාවචන්ථානතොති “සුඛවෙදනියං, භික්ඛවෙ, එස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං වෙදනා” තිආදිනා (සං. නි. 4.129), “වක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඛිගති එස්සො, එස්සපච්චයා වෙදනා” තිආදිනා (ම. නි. 1.204, 400; 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.43-44; 2.4.60; කථා. 465, 467) ව සුඛවෙදනියච්ඡසාදිවක්ඛුසම්ඵස්සාදිඅනුරූපෙන සුඛවෙදනාදිවක්ඛුසම්ඵස්සජාවෙදනාදිනං වචන්ථානතො. සමානෙසුපි භි වක්ඛුරූපාදිසු එස්සවසෙන සුඛාදිපරියායාභාවතො, සමානෙසු රූපමනසිකාරාදිසු වක්ඛාදිසඬ්ඝට්ටනවසෙන වක්ඛුසම්ඵස්සජාදිපරියායාභාවතො, අඤ්ඤපච්චයසාමඤ්ඤෙපි වක්ඛුසම්ඵස්සවසෙන සුඛාදිවක්ඛුසම්ඵස්සජාදිනං ඔළාරිකසුමුමාදිසඬ්ඝරාභාවතො වාති අත්ථො. යථාචුත්තඵස්සස්ස සුඛාදිනං අවිපරිතො පච්චයභාවො එව යථාවෙදනං එස්සවචන්ථානං. කාරණඵලවිසෙසෙන වා ඵලකාරණවිසෙසනිව්ඡයො හොතිති උභයත්ථාපි නිව්ඡයො පවත්ථානන්ති චුත්තො.

කම්මාදයොති කම්මආහාරඋතුආදයො අපාකටා සෙම්භපටිකාරෙන රොගවූපසමනතො. සෙම්භස්ස මන්දභාවාදිනා ව සෙම්භංයෙව පාකටං කාරණං. අයමිධ අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං හෙතුභාවෙන දිපිතාති සම්බන්ධො. අස්සාදානුපස්සිනො තණ්හා පවඬ්ඝිති වචනතොති “සංයොජනියෙසු, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිනො තණ්හා පවඬ්ඝිති, තණ්හාපච්චයා උපාදානං, උපාදානපච්චයා භවො” ති (සං. නි. 2.53) ඉමිනා සුත්තෙන තණ්හාය සඬ්ඛාරකාරණභාවස්ස චුත්තත්තාති අත්ථො. පුන තස්සාපි අවිජ්ජාය කාරණන්ති දස්සන්තං “අවිජ්ජාසමුදයා ආසවසමුදයොති ව වචනතො” ති ආහ . තණ්හා වා චතුරූපාදානභූතා කාමාසවදිට්ඨාසවා ව සඬ්ඛාරස්ස කාරණන්ති පාකටා අවිජ්ජාහෙතුකාති සුත්තද්වයෙනාපි අවිජ්ජාය පාකටං සඬ්ඛාරානං කාරණභාවමෙව දස්සෙති. “අස්සාදානුපස්සිනො” ති (සං. නි. 2.53) භි වචනෙන භවාදිනවජ්ජට්ඨිකාදනකිච්චා අවිජ්ජා තණ්හාය කාරණන්ති දස්සිතා හොති. යස්මා අවිද්දා, තස්මා පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදිකෙ අභිසඬ්ඛරොතිති අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරකාරණභාවස්ස පාකටන්තා අවිද්දසුභාවොව සඬ්ඛාරකාරණභාවෙන චුත්තො. ඛිණාසවස්ස සඬ්ඛාරාභාවතො, අසාධාරණත්තා ව පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදිනං සාධාරණකාරණාති වත්ථාරම්මණාදිනිති පුඤ්ඤභවාදිනවජ්ජට්ඨිකාදිකා අවිජ්ජා පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදිනං අසාධාරණං කාරණන්ති වා අත්ථො දට්ඨබ්බො. එතෙනෙව “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා, සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණ” ති (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1; මහාව. 1; තෙත්ති. 24) එත්ථ පන පධානත්තා, පාකටන්තා, අසාධාරණත්තාති එකෙකහෙතුඵලදීපනපරිහාරවචනෙන සම්බන්තං “එස්සපච්චයා වෙදනා, වෙදනාපච්චයා තණ්හා” තිආදිසු බොධනෙයාප්ඤ්ඤාසයවසෙන ධම්මස්ස බොධනසඬ්ඛානං පයොජනං වෙදිතබ්බං.

618. “එකන්තානිට්ඨඵලායා” ති එතෙන විරුද්ධභාවං, “සාවිජ්ජායා” ති එතෙන විජානියභාවං අවිජ්ජාය ජොතෙති. පුඤ්ඤානෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරා භි ඉට්ඨවිපාකතාය, අනවජ්ජසභාවතාය ව තස්සා විරුද්ධා, විජානියා වාති. කථං න යුජ්ජිස්සතිතිආදි සමාධානං, තෙන ය්වායං එකන්තානිට්ඨඵලනාදිහෙතුපදෙසො, තස්ස අනෙකන්තිකතං දස්සෙති. අයං හෙත්ථ අධිජ්ජායො – යායං තයා වොදනා “එවං සන්තෙපි” තිආදිනා කතා, සා යුත්තා විපාකං පති. න භි අනිට්ඨවෙපක්කං කාරණං ඉට්ඨං ඵලති, ඉට්ඨවෙපක්කං වා අනිට්ඨං. යස්මා පනෙත්ථ පච්චයුජ්ජන්තධම්මානං පච්චයභාවලක්ඛණධම්මානං ධම්මතා අධිජ්ජෙතා, තත්ත්වං නිගමො නත්ථි විචිත්තරූපත්තා තස්සාති. තෙනාහ “විරුද්ධො වා” තිආදි.

තත්ථ ධම්මානන්ති සභාවධම්මානං. යානන්ති අවට්ඨානං. තස්මා යානවිරුද්ධොති අත්ථිතාවිරුද්ධො. කෙච් පන “පටිසන්ධිආදිනිධානානි” ති වදන්ති. එවං සති “පුරිමචිත්තං පච්ඡිමචිත්තස්ස යානවිරුද්ධො පච්චයො” ති නයිදං එකන්තිකං සියා. භවඬ්ගමපි භි භවඬ්ගස්ස අනන්තරපච්චයො, ජවනං ජවනස්ස, න ව සිජ්ජාදිනං පටිසන්ධිආදිට්ඨානං අත්ථි, තස්මා න තං ඉධ අධිජ්ජෙතං. කම්මං රූපස්ස නමනරූප්පනවිරොධා, සාරම්මණානාරම්මණාදිවිරොධා ව සභාවවිරුද්ධො පච්චයො . ඛිරාදිනි දධිආදිනං මධුරම්බිලරසාදිසභාවවිරොධා. අවිජානනකිච්චො ආලොකො විජානනකිච්චස්ස විඤ්ඤාණස්ස. අමදනකිච්චා ව ගුලාදයො මදනකිච්චස්ස ආසවස්ස.

ගොලොමාවිලොමාදිනිආදිසු ගොලොමාවිලොමානි දුබ්බාය, අවිති ව රත්තා ඵලකා වෙදිතබ්බා. විසාණං සරස්ස. දධිතිලපිට්ඨගුලානි භූතිණකස්ස. සෙවාවං තණ්ඩුලෙයාකස්ස, බරවළවා අස්සතරස්සාති එවමාදි ආදි-සද්දෙන සඬ්ගහිතො. යස්මා විපාකා එව න, තස්මා දුක්ඛවිපාකායපි අවිජ්ජාය අදුක්ඛවිපාකානං පුඤ්ඤානෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරානං පච්චයත්තං න න යුජ්ජතිති අත්ථො.

තදවිපාකත්තෙපි සාවජ්ජතාය තදවිරුද්ධානං, තංසද්ධිසානඤ්ච අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරානමෙව පච්චයො, න ඉතරෙසන්ති එතස්ස පසඬ්ගස්ස නිවාරණත්ථං “විරුද්ධො වාවිරුද්ධො ව, සද්ධිසාසදිසො තථා. ධම්මානං පච්චයො සිද්ධො” ති චුත්තං. තස්මා තමත්ථං පාකටං කරොන්තො “ඉති අයං අවිජ්ජා” තිආදිමාහ.

619. සබ්බත්ථ බන්ධානං හෙදො මරණන්ති චූතිං අග්ගණ්හන්තොති ඉධ චූති නාම තත්ථ තත්ථ භවාදිසු රූපාදිනං බන්ධානං මරණසඤ්ඤිතො චරිමො හෙදොති යාථාවතො අජානන්තො. සත්තස්ස සතො විජ්ජමානස්සෙව. දෙහන්තරසඬ්ඝකමනං අඤ්ඤෙන කායෙන සමාගමො.

සබ්බත්ථ බන්ධානං පාතුභාවොති තත්ථ තත්ථ භවාදිසු බන්ධානං පයමාහිනිබ්බන්ති. නවසර්පපාතුභාවොති ඉධ ජිණ්ණස්ස සර්පස්ස නික්ඛෙපෙ පරලොකපරියාපන්තස්ස නවකායස්ස උප්පාදො. යටෙකෙ වදන්ති –

“වත්ථානි ජිණ්ණානි යථා පභාය,
නවානි ගණ්භානි නරො පරානි;
නික්ඛිප්ප දෙහං ඉධ ජිණ්ණමෙවං,
ගණ්භානි අත්තානිනවං සුබ්බෙසී”ති.

අයං සත්තොති අයමත්තා, යො සාමී, නිවාසී, කාරකො, වෙදකො වානි අධිප්පෙනො. සත්තො මරති, සත්තො උපපජ්ජති ඵත්ථාපි එසෙව නයො. තිසුපි යානෙසු ආදි-සද්දෙන ඉස්සරකුත්තබ්බමකුත්තාදිවිකප්පනං සඬගණ්භානි.

සභාවලක්ඛණන්ති’රුප්පනානුභවනාදිං, කක්ඛලුප්පනාදිසභාවමෙව වා. සාමඤ්ඤලක්ඛණන්ති අනිච්චනාදිං. සඬබාරෙ අත්තනො අත්තනියතොති රූපාදිසු එකච්චං අත්තනො, තදඤ්ඤං අත්තනියතො.

අත්තා ජානාති වානි විකප්පෙති කාපිලාදයො විය. න ජානාති වානි කාණාදාපීටිකාදයො විය. කාණාදොපි හි අත්තා සභාවෙන න ජානාති. යදා බුද්ධිගුණෙන සංයුජ්ජති, තදා ජානාතිති ඉච්ඡති. සො එව කරොති ව කරොති වානි යො පරත්ථ සුබ්බෙක්ඛං අනුභවති, සො එව පුඤ්ඤාපුඤ්ඤං සයං කරොති, අඤ්ඤාදි කරොති, න අඤ්ඤාති අධිප්පායො . සණ්ඨපෙත්තාති ද්විඅනුකාදිඋප්පාදනවසෙන, ඉච්ඡාවසෙන ව සම්පාදෙත්තා. සොති අත්තසඤ්ඤිතො සත්තො. ඉන්ද්‍රියසම්පන්නොති වක්ඛාදිහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතො, තෙන සලායතනප්පවත්තිං දස්සෙති. සබ්බඤ්ඤෙන යථාපච්චයං පවත්තමානානං අවිජ්ජාදිනං කිච්චං අත්තනො බ්‍යාපාරං කත්වා දිට්ඨිගතිකො විමුක්ඛතීති දස්සනවසෙන චුත්තං. අවිජ්ජපසුත්තාචුත්තාහෙජ්ජමණිනං විය පුබ්බාපරියවචත්ථානං නියති, නියතියා, නියති එව වා සඬගති සමාගමො නියතිසඬගති, තාය භාවෙසු පරිණතා මනුස්සදෙවච්ඡිගාදිභාවං පත්තා නියතිසඬගතිභාවපරිණතා. නියතියා, සඬගතියා, භාවසඬබානෙන සභාවෙන ව පරිණතා නානාප්පකාරතං පත්තා නියතිසඬගතිභාවපරිණතාති ව අත්ථං වදන්ති.

එතෙහි ව විකප්පෙනෙහි අවිජ්ජා අකුසලං චිත්තං කත්වා සත්තෙ පුඤ්ඤාදිසු සඬබාරෙසු යත්ථ කත්ථවි පවත්තෙතිති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො ආහ “සො අවිජ්ජාය අත්ථිකතො”තිආදි. පටිපජ්ජතිති උපසඬකමති.

අපරිණායකොති අරහත්තමග්ගසම්පට්පාදකකල්‍යාණමිත්තරහිතො, අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණාවසානං වා ඤාණං සමවිසමං දස්සෙත්වා සත්තෙ නිබ්බානං නයතිති පරිණායකං, තෙන රහිතො අපරිණායකො. ධම්මං ඤත්වාති සප්පුරිසුපස්සයෙන චතුසච්චප්පකාසකං සුත්තාදිධම්මං ඤත්වා, මග්ගඤ්ඤාණෙනෙව වා සබ්බධම්මපචරං නිබ්බානධම්මං ඤත්වා. තංජානනායත්තං පන සෙසසච්චත්තයාහිසමයං සමානකාලමිපි තං පුරිමකාලං විය කත්වා චුත්තං. උපසන්නො වරිස්සතිති අග්ගමග්ගාධිගමෙන සබ්බසො අවිජ්ජපසමා උපසන්නො සඋපාදිසෙසනිබ්බානධාතුයං ධීතො යාව අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුපත්ති, තාව සත්තානං භිතවරියාය අත්තභාවං පවත්තෙත්තො වරිස්සති, දිට්ඨධම්මසුබ්බානෙහි විහරිස්සතිති අත්ථො.

සඬබාරපච්චයාවිඤ්ඤාණපදවිත්ථාරකථාවණ්ණනා

620. යථාචුත්තසඬබාරපච්චයා උප්පජ්ජමානං තං කම්මනිබ්බත්තමෙව භවිතුං අරහතීති “බාත්තිංස ලොකියවිපාකවිඤ්ඤාණානි සඬගතිනානී”ති ආහ. ධාතුකථායං පන විජ්ජයුත්තෙන සඬගතිනාසඬගතිතපදනිද්දෙසෙ “සඬබාරපච්චයා විඤ්ඤාණෙන යෙ ධම්මා, සලායතනපච්චයා එස්සෙන යෙ ධම්මා, එස්සපච්චයා වෙදනාය යෙ ධම්මා විජ්ජයුත්තා, තෙ ධම්මා කතිහි බන්ධෙහි...පෙ.... සඬගතිනා? තෙ ධම්මා අසඬබතං බන්ධතො යපෙත්වා එකෙන බන්ධෙන, එකාදසහි ආයතනෙහි, එකාදසහි ධාතුහි සඬගතිනා. කතිහි අසඬගතිනා? චතුහි බන්ධෙහි, එකෙනායතනෙන, සත්තහි ධාතුහි අසඬගතිනා”ති (ධාතු. 466) වචනතො සබ්බවිඤ්ඤාණඑස්සවෙදනාපරිග්ගහො කතො. යදි හි එත්ථ විඤ්ඤාණඑස්සවෙදනා සප්පදෙසා සියුං, “විපාකා ධම්මා”ති (ධ. ස. නිකාමානිකා 3) ඉමස්ස විය විසජ්ජනං සියා. තස්මා තත්ථ අභිධම්මභාජනීයවසෙන සඬබාරපච්චයා විඤ්ඤාණාදයො ගතිනාති අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. අවිජ්ජාපච්චයා සඬබාරො ව අභිධම්මභාජනීයෙ (විහ. 243) චතුමකකුසලසඬබාරො, අකුසලසඬබාරො ව චුත්තොති එසො එව ධාතුකථායං ගතිතොති දට්ඨබ්බො. භවො පන ධාතුකථායං කම්මපපත්තිභවවිසෙසදස්සනත්ථං න අභිධම්මභාජනීයවසෙන ගතිතො, එවඤ්ඤා කත්වා තත්ථ “උපාදානපච්චයා භවො”ති අනුද්ධරිත්වා “කම්මභවො”තිආදිනා (ධාතු. 66) නයෙන භවො උද්ධට්ඨො.

ලොකියවිපාකමනොවිඤ්ඤාණමෙව සන්ධායාහ “බාවීසතිවිධං භොතී”ති. ජහි විඤ්ඤාණෙහි යථාඅධිකතෙහි වක්ඛවිඤ්ඤාණාදිහි ජහි විඤ්ඤාණෙහි. කස්මා පනෙත්ථ ලොකියවිපාකවිඤ්ඤාණස්සෙව ගහණං කතන්ති ආහ “ලොකුත්තරානි පන වට්ඨකථාය න යුජ්ජන්ති”ති. යදි එවං කස්මා ධාතුකථායං “සඬබාරපච්චයා විඤ්ඤාණෙන යෙ ධම්මා විජ්ජයුත්තා”තිආදිසු (ධාතු. 362) ලොකුත්තරවිපාකානමිපි ගහණං කතන්ති? තං යථාධම්මසාසනත්තා අභිධම්මදෙසනාය විපාකත්තිකෙ (ධ. ස. නිකාමානිකා 3) විය අනවසෙසවිපාකධම්මසඬගණ්භනවසෙන චුත්තං. සුත්තන්තදෙසනා පන යථානුලොමදෙසනාති තත්ථ පවත්තිනිවත්තියො අසඬකරතො දස්සෙතබ්බො. තස්මා තදත්ථසංවණ්ණනාති කත්වා පවත්තිකථායං ලොකියවිපාකවිඤ්ඤාණානියෙව ගතිනාති. තෙනෙවහ “වට්ඨකථාය න යුජ්ජන්තිති න ගතිනානී”ති.

යථා කතං කම්මං ඵලදානෙ සමත්ථං හොති, තථා කතං “උපචිත”න්ති වුවචිති විපාකදානයොග්ගාමෙව සඬ්ඛාරං ගණ්හන්තො “උපචිතකම්මාභාවෙ”ති ආහ. හෙතු නාම ඛාතිරෙකප්පධානන්ති අභාව-ග්ගහණං, තෙන කම්මෙ සති භාවතො, අසති අභාවතොති අයමෙත්ථ අධිප්පායො . යථා පනස්ස විඤ්ඤාණස්ස සඬ්ඛාරපච්චයතා න සිද්ධා, න ඵලං විපාකභාවො. සො පන සිද්ධොති කත්වා ආහ “විපාකංගෙත”න්ති. තෙන විඤ්ඤාණස්ස විපාකභාවෙන සඬ්ඛාරපච්චයන්තං සාධෙති. තස්ස පන සාධනත්ථං “උපචිතකම්මාභාවෙ විපාකාභාවතො”ති චුත්තන්ති තං විවරන්තො “විපාකඤ්චා”තිආදිමාහ. යදි උප්පජ්ජෙය්‍යාති යදි කම්මතිරපෙක්ඛො විපාකො උප්පජ්ජෙය්‍යා. සබ්බෙසං සත්තානං චුත්තන්තං උපගතානං සානාදිවිඤ්ඤාණානි මහාවිපාකවිඤ්ඤාණානි තස්ස තස්ස විපාකස්ස අනොකාසෙ ධිතානම්පි. විපාකානීති විඤ්ඤාණාපෙක්ඛාය නපුංසකනිද්දෙසො, සබ්බවිපාකවිඤ්ඤාණානීති අත්ථො.

සඬ්ඛාරා බහු ඵකුනතිංසවෙතනාහෙදතො, විඤ්ඤාණානි ව බහුති බාත්තිංසවිධත්තා, න ව සබ්බතො සබ්බානීති ආහ “කතරසඬ්ඛාරපච්චයා කතරවිඤ්ඤාණන්ති වෙ”ති. “විඤ්ඤාණ”න්ති ව ඉදං විඤ්ඤාණසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා චුත්තං. කාමං ඛන්ධනිද්දෙසෙපි (විසුද්ධි. 2.451 ආදයො) ඉමානි විඤ්ඤාණානි නිද්දිට්ඨානි, තං පන අතිසංඛිත්තං, න ව තත්ථ නෙසං සඬ්ඛාරපච්චයතා විභාවිතාති තං පවත්තියං, පටිසන්ධියඤ්ච භවාදිසු පවත්තනාකාරවසෙන විත්ථාරතො දස්සෙතුං “කාමාවචරපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරපච්චයා”තිආදි ආරද්ධං. මනොවිඤ්ඤාණෙති නිද්ධාරණෙ භූමිමං. මහාවිපාකානීති විඤ්ඤාණාපෙක්ඛාය නපුංසකනිද්දෙසො. මහාවිපාකානි පන පායෙ මනොවිඤ්ඤාණධාතුයොති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

621. යංසඬ්ඛාරපච්චයාති යස්ස යස්ස සඬ්ඛාරස්ස පච්චයභාවෙන. යං විඤ්ඤාණන්ති “යං යං විඤ්ඤාණ”න්ති ඵලං උභයත්ථ ආමෙඬ්ඨලොපො දට්ඨබ්බො. “හොති”ති ඉමිනා කාරණභාවෙ විඤ්ඤාණස්ස සබ්භාවමත්තං පවෙදිතං, න පවත්තිවිසෙසොති තං දස්සෙන්නො “ඵලං පවත්ති වෙදිතබ්බං”ති ආහ . චුත්තානම්පි අනිට්ඨරූපාදිආපාඨගමනෙ අකුසලවිපාකවක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනි කදාපි උප්පජ්ජන්තිති “ඉමානි තෙරස...පෙ.... පවත්තන්ති”ති චුත්තං. තත්ථ පඤ්චන්තං ඛන්ධානං වොකාරො විත්ථාරො ඵත්ථාති පඤ්චවොකාරො, සො ඵල භවො, ඵතස්මිං පඤ්චවොකාරභවෙ. හොති හි භින්නාධිකරණානම්පි අඤ්ඤපදත්ථසමාසො යථා “උරසිලොමො”ති. අථ වා යථාපච්චයං පවත්තමානෙහි පඤ්චහි ඛන්ධෙහි වොකරියතිති පඤ්චවොකාරො, සො ඵල භවොති සබ්බං පුබ්බෙ විය.

“පවත්තියඤ්ඤෙව පවත්තන්ති”ති සබ්බෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතුං “කථ”න්තිආදි ආරද්ධං.

“යෙභුයොන ලොභසම්පයුත්තප්පනාවසානෙ”ති ඉදං පටිසම්චිකිච්ඡුද්ධච්චසම්පයුත්තානන්තරං සොමනස්සසහගතස්ස අනුප්පජ්ජනතොති කෙවි, තං න ගහෙතබ්බං. “වක්ඛුං අස්සාදෙති අභිනන්දති, තං ආරබ්භ රාගො උප්පජ්ජති, දිට්ඨි උප්පජ්ජති...පෙ.... විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති, උද්ධච්චං උප්පජ්ජති, අකුසලෙ නිරුද්ධෙ විපාකො තදාරම්මණතා උප්පජ්ජති”ති වචනතො. ඉට්ඨං වෙ ආරම්මණං, සොමනස්සතදාරම්මණං න න උප්පජ්ජති. ජවනෙන තදාරම්මණනියමෙ සොමනස්සසහගතානන්තරං සොමනස්සසහගතානෙව සන්ධාය චුත්තන්ති අපරෙ, තං විචාරෙතබ්බං උපෙක්ඛාසහගතකුසලාකුසලප්පනානන්තරම්පි සොමනස්සතදාරම්මණස්ස ඉච්ඡිතබ්බත්තා. උපෙක්ඛාසහගතකිරියාජවනානන්තරමෙව හි සොමනස්සතදාරම්මණං න ඉච්ඡන්ති.

යස්මා පන තිහෙතුකප්පනාවසානෙ ව කදාපි අහෙතුකං තදාරම්මණං හොති, තස්මා “යෙභුයොනා”ති චුත්තං. යස්මා ඵකචිත්තක්ඛණායුකං ජවනාරම්මණං හොති, තදා තත්ථ ඵකමෙව තදාරම්මණං හොතිති කත්වා “සකිං වා”ති චුත්තන්ති කෙවි. අපරෙ පන තදාරම්මණං නාම ජවනාරම්මණානුභවනකිච්චං, තං ඵකචිත්තක්ඛණකෙ තථා ආසන්නහෙදෙ ආරම්මණෙ නුප්පජ්ජති. තස්මා “සකිං වා”ති ඉදං දිරත්තතිරත්තාදි විය වචනසිලිට්ඨතාවසෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං, ද්වික්ඛන්තමෙව පන උප්පජ්ජති. “දිරත්තතිරත්ත”න්ති (පාටි. 50) ඵත්ථ හි වා-සද්දස්ස අභාවා වචනසිලිට්ඨතාමත්තෙන දිරත්තග්ගහණං කතන්ති යුජ්ජති. “නිරත්තරං නිරත්තදස්සනත්ථං වා”ති ඉධ පන වා-සද්දො විකප්පත්ථො චුත්තොති සකිං ඵල ව කදාපි පවත්තිං සන්ධාය “සකිං වා”ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනෙව හි සම්මොභවිනොදනියං සකිං තදාරම්මණප්පවත්තියා විචාරෙතබ්බතං දස්සෙන්නෙන “චිත්තප්පවත්තිගණනායං පන සබ්බද්වාරෙසු තදාරම්මණෙ ද්වෙ ඵල චිත්තවාරා ආගතා”ති (විභ. අට්ඨ. 227) චුත්තං.

තත්ථ චිත්තප්පවත්තිගණනායන්ති විපාකකථායං බලවරූපාදිආරම්මණෙ චුත්තං චිත්තප්පවත්තිගණනං සන්ධායාහ. තත්ථ හි ද්වෙව තදාරම්මණුප්පත්තිවාරා චුත්තා . තදෙව හි සන්ධාය ඉධාපි චුත්තං “අභිධම්මට්ඨකථායං පන තදාරම්මණෙ ද්වෙ චිත්තවාරා ආගතා”ති. අභිධම්මට්ඨකථායං අනියතාරම්මණට්ඨානකිච්චා හුත්වා පවත්තන්තිති (විභ. අට්ඨ. 227) ද්වාරං අනාමසිත්වා ඵල චුත්තං, තං අනන්තරං පරතො චුත්තසහෙතුකවිපාකවිඤ්ඤාණානං සදිසසංවණ්ණනං කාතුකාමතාධිප්පායෙන චුත්තං. අහෙතුකද්වයාදීනඤ්චි භවඬ්ගභුතානං සයමෙව ද්වාරත්තා, චුතිපටිසන්ධිභුතානඤ්ච භවඬ්ගසඬ්ඛාතෙන, අඤ්ඤෙන ව ද්වාරෙන අනුප්පත්තිතො නියතං, අනියතං වා ද්වාරං ඵතෙසන්ති න සක්කා වත්තුන්ති.

අහෙතුකද්වයස්ස පන සන්තිරණතදාරම්මණභුතස්ස ද්වාරං ලබ්භති, තඤ්ච අනියතන්ති තම්පි ගණ්හන්තො “අනියතද්වාරාරම්මණට්ඨානකිච්චා හුත්වා පවත්තන්ති”ති ආහ. තෙනෙව වෙත්ථ මහාවිපාකානම්පි තදාරම්මණභුතානං ද්වාරං ලබ්භතිති තත්ථාපි ද්වාරග්ගහණං කතං.

එකස්ස සත්තස්ස පවත්තො රුපාවචරවිපාකො පට්ඨිකසිණාදිසු යස්මිං ආරම්මණෙ පවත්තො, තතො අඤ්ඤස්මිං තස්ස පවත්ති නත්ථීති රුපාවචරානං නියතාරම්මණතා වුත්තා. ඉතරානි ආරුප්පවිපාකවිඤ්ඤාණානි. නියතං අවත්ථුකානීති නියතාවත්ථුකානි. කසිණුග්ගාටිමාකාසාදිසුයෙව ආරම්මණෙසු පවත්තතො නියතාරම්මණානි. තත්තානි පවත්තිං. අස්සාති බාත්තිංසවිධස්ස විපාකවිඤ්ඤාණස්ස. තෙ තෙ සඨ්ඨාරානි යථාවුත්තා පුඤ්ඤාභිසඨ්ඨාරාදිසඨ්ඨාරා. කම්මපච්චයෙනානි නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයෙන. උපනිස්සයපච්චයෙනානි පකතුපනිස්සයපච්චයෙන.

622. එවං පවත්තිං. විඤ්ඤාණප්පවත්තිං දස්සෙත්වා පටිසන්ධියං දස්සෙතුං “යං පන වුත්ත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අනුරුපාය පටිසන්ධියානි අනුරුපෙන පටිසන්ධිකිව්වෙන. තං පන අනුරුපතං සයමෙව චක්ඛති. භවත්තරෙන භවත්තරස්ස සන්ධානං ඉධ පටිසන්ධිති තං අවිත්තකම්පි අත්ථෙවාති කත්වා “කති පටිසන්ධියො”ති පුච්ඡං කත්වාපි “කති පටිසන්ධිවිත්තානි”ති පුච්ඡා කතා. “කෙන කත්වා”ති කෙන විත්තෙන කස්මිං භවෙ.

තත්ථානි තෙසු එකුනවිසතියා පටිසන්ධිවිත්තෙසු. කුසලවිපාකාය අභෙතුකමනොවිඤ්ඤාණධාතුයානි සම්බන්ධො. තත්ථී දෙවෙසු අභෙතුකා පටිසන්ධිති “මනුස්සලොකෙ”ති විසෙසනං. නපුංසකාදීනන්ති ආදිසද්දෙන මම්මාදීනං සඨ්ඨගහො. කෙච්ඡ පන එකච්චෙව අභෙතුකපටිසන්ධිකා අවිකලිත්ථියා හුත්වා ථොකං විචාරණපකතිකාපි භොන්තියෙව, තස්මා තාදිසානම්පි ඉධ ආදිසද්දෙන සඨ්ඨගහොති වදන්ති. සඨ්ඨබ්බෙපතොති සමාසතො, අසුකාය පටිසන්ධියා අසුකං ආරම්මණන්ති විභාගං අකත්වාති අත්ථො.

සෙසානන්ති රුපාවචරා පඤ්ච, පඨමතතියාරුප්පා ද්වෙති ඉමාසං වුත්තාවසෙසානං සත්තන්තං පටිසන්ධිතං. පච්චුප්පන්තාරම්මණං වුතිවිත්තං නාම තත්ථී පටිසන්ධිආරම්මණෙ එව පවත්තතො. ද්විසු ආරම්මණෙසුති අතිතනවත්තබ්බවසෙන ද්විසු ආරම්මණෙසු.

623. තානීති පුබ්බෙ කතානි කම්මානි. අස්සාති ආසන්තමරණස්ස පුග්ගලස්ස. ඔලම්බන්තිති සායන්තෙ මහන්තානං පබ්බතකුටානං ඡායා විය භූමියං තස්ස විත්තෙ අවලම්බන්ති උපනිට්ඨන්ති. තස්මිං නිරුද්ධෙති තස්මිං වුතිවිත්තෙ නිරුද්ධමත්තෙ තස්ස නිරොධසමනන්තරමෙව. තදෙවානි තංයෙව යථාවුත්තජ්වනවිටියා ආරම්මණභූතං. අවිජ්ජාතණ්භාදිසු කිලෙසෙසු අනුපච්ඡින්නෙස්වෙව කම්මාදිනො උපට්ඨානං, තඤ්ච ආරබ්භ විත්තසන්තානස්ස භවත්තරනින්තපොණපබ්භාරතා භොතිති ආහ “අනුපච්ඡින්නකිලෙසබලවිනාමිත”න්ති. සන්තානෙ හි විනාමිතෙ තදෙකදෙසභූතං පටිසන්ධිවිත්තඤ්ච විනාමිතමෙව භොති, න ච එකදෙසවිනාමිතභාවෙන විනා සන්තානස්ස විනාමිතතා අත්ථීති. සබ්බත්ථ පන දුග්ගතිපටිසන්ධිනින්තාය වුතියා පුරිමජ්වනානි අකුසලානි, ඉතරාය ච කුසලානීති නිව්ඡින්නන්ති. “නිමිත්තස්සාදගධිතං වා, භික්ඛවෙ, විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨති, අනුබ්බාඤ්ජනස්සාදගධිතං වා, තස්මිං වෙ සමයෙ කාලං කරොති, ධානමෙතං විජ්ජති, යං ද්වින්නං ගතීනං අඤ්ඤතරං ගතීං උපපජ්ජෙය්‍ය නිරයං වා තිරව්ජානගොනිං වා”ති (සං. නි. 4.235) හි වුත්තං, තස්මා අකුසලං දුග්ගතියං, කුසලඤ්ච සුගතියං පටිසන්ධියා උපනිස්සයො භොතිති. අරහතො පන සබ්බසො කිලෙසානං උපච්ඡින්නන්තා පටිප්පස්සද්ධසබ්බභවුස්සුක්කතාය කම්මාදිනිමිත්තං න උපට්ඨහති, තතො විජ්ජමානම්පි කම්මං අලද්ධසභායත්තා පටිසන්ධිං න ජනෙති.

වුත්තජ්ජකාරකම්මවසෙනානි පාපකම්මවසෙන, තදුපට්ඨාපිතන්ති අධිප්පායො. “නරකාදිසු අග්ගිජාලවණ්ණාදික”න්ති ඉදං තංසදිසතාවසෙන වුත්තං. න හි සො එව නිරයග්ගිවණ්ණාදි තදා තස්ස ආපාථං ආගච්ඡති. තත්ථ අග්ගිජාලවණ්ණාදිකන්ති ආදි-සද්දෙන වෙන්තරණිසිම්බලිඅසිපත්තවනාදිවණ්ණං සඨ්ඨගණ්භානි. නරකාදිසුති පන ආදි-සද්දෙන පෙතතිරව්ජානානං නිබද්ධසඤ්චරණට්ඨානපරියාපන්නවණ්ණං. මනොද්වාරෙ ආපාථමාගච්ඡතීති කම්මබලෙන උපට්ඨාපිතවණ්ණායතනං සුපිනං පස්සන්තස්ස විය, දිබ්බවක්ඛුස්ස විය ච මනොද්වාරෙ එව ගොචරභාවං ගච්ඡති. එකං ආවජ්ජනං, පඤ්ච ජවනානි, ද්වෙ තදාරම්මණානීති තිණි වීථිවිත්තානි.

රාගාදිභෙතුභූතං භීනමාරම්මණන්ති අකුසලවිපාකස්ස ආරම්මණං භවිතුං යුත්තං අනිට්ඨමාරම්මණමාහ. තම්පි හි සඨ්ඨකප්පනවසෙන රාගස්සාපි භෙතු භොතිති. අකුසලවිපාකජනකම්මසහජාතානං වා තංසදිසාසන්නවුතිජ්වනවෙනතාසහජාතානඤ්ච රාගාදීනං භෙතුභාවො එව භීනතා. තඤ්ඤි පච්ජානුතාපජනකම්මානමාරම්මණං කම්මවසෙන අනිට්ඨං අකුසලවිපාකස්ස ආරම්මණං භවෙය්‍ය. අඤ්ඤථා ච ඉට්ඨාරම්මණෙ පවත්තස්ස අකුසලකම්මස්ස විපාකො අකුසලකම්මනිමිත්තාරම්මණො න භවෙය්‍ය. න හි අකුසලවිපාකො ඉට්ඨාරම්මණො භවිතුං අරහතීති.

පඤ්චද්වාරෙ ච ආපාථං ආගච්ඡන්තං පච්චුප්පන්තං කම්මනිමිත්තං ආසන්තකතකම්මාරම්මණසන්නතියං උප්පන්නං, තංසදිසඤ්ච දට්ඨබ්බං. අඤ්ඤථා තදෙව පටිසන්ධිආරම්මණුපට්ඨාපකං, තදෙව ච පටිසන්ධිජනකං භවෙය්‍ය. න ච පටිසන්ධියා උපචාරභූතානි විය, එතස්මිං තයා පවත්තිතබ්බන්ති පටිසන්ධියා ආරම්මණං අනුප්පාදෙන්තානි විය ච පවත්තානි වුතිආසන්නානි ජවනානි පටිසන්ධිජනකානි භවෙය්‍යං. “කතත්තා උපවිතත්තා”ති (ධ. ස. 431) හි වුත්තං. තදා ච තංසමානවිටියං විය පවත්තමානානි කථං කතුපවිතානි සිද්ධං? තදා න අස්සාදිතානි. න ච ලොකියානි ලොකුත්තරානි විය සමානවිටීප්පලානි භොන්ති. “පුබ්බෙ වාස්ස තං කතං භොති පාපකම්මං දුක්ඛවෙදනීයං, පච්ජා වාස්ස තං කතං භොති පාපකම්මං දුක්ඛවෙදනීයං, මරණකාලෙ වාස්ස භොති මිච්ඡාදිට්ඨි සමත්තා භොති සමාදින්නා. තෙන සො කායස්ස භෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතීං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති”තිආදිනා (ම. නි.

3.303) සුත්තෙ මරණකාලෙ සමත්තාය සමාදින්නාය මිච්ඡාදිට්ඨියා, සමමාදිට්ඨියා ව සහජාතවෙනනාය පටිසන්ධිදානං වුත්තං, න ව දුබ්බලෙහි පඤ්චද්වාරිකජවනෙනහි මිච්ඡාදිට්ඨියා, සමමාදිට්ඨියා වා සමත්තා හොති සමාදින්නා. තථා හි වුත්තං සම්මොභවිනොදනියං “සබ්බමපි හෙතං කුසලාකුසලධම්මපටිච්ඡානනාදිවචනපරියොසානං කිව්වං මනොද්වාරිකචිත්තෙනෙව හොති, න පඤ්චද්වාරිකෙනාති සබ්බස්සපෙනස්ස කිව්වස්ස කරණෙ සහජවනකාති විචිචිත්තාති පටික්ඛිත්තාති”ති (විභ. අට්ඨ. 766).

තත්ථ හි න කිඤ්චි ධම්මං පටිච්ඡානාතීති “මනොපුබ්බභිගමා ධම්මා”ති (ධ. ප. 1-2) එවං වුත්තං එකමපි කුසලං වා අකුසලං වා න පටිච්ඡානාතීති ව වුත්තං. යෙසං පටිච්ඡානප්පවත්තියා සුඛං වා දුක්ඛං වා අත්ථෙති, තෙසං සා පවත්ති පඤ්චද්වාරෙ පටික්ඛිත්තා. කුසලාකුසලකම්මසමාදානඤ්ච තාදිසමෙවාති. තදාරම්මණානන්තරං පන වචනං, තදනන්තරා ව උපපත්ති මනොද්වාරිකා එව හොති, න සහජවනකචිචිත්තපරියාපන්නාති ඉමිනා අධිජ්ජායෙන ඉධ පඤ්චද්වාරිකතදාරම්මණානන්තරා වුති, තදනන්තරා පටිසන්ධි ව වුත්තාති දට්ඨබ්බා. තත්ථ අවසෙසපඤ්චිත්තක්ඛණායුකෙ රූපාදිමහි උප්පන්නං පටිසන්ධිං සන්ධාය “පච්චුප්පන්නාරම්මණං උපපත්තිචිත්තං පච්චුප්පන්නාරම්මණස්ස භවභිගස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති, අවසෙසඑකචිත්තක්ඛණායුකෙ ව උප්පන්නං පටිසන්ධිං සන්ධාය “පච්චුප්පන්නාරම්මණං උපපත්තිචිත්තං අතීතාරම්මණස්ස භවභිගස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති ව වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

624. කණ්ඨපක්ඛෙ සුක්කපක්ඛං යපෙත්වාති එත්ථ යථා පුබ්බෙ “පාපකම්මං වා කම්මනිමිත්තං වා”ති වුත්තෙ කණ්ඨපක්ඛෙ “අනවජ්ජකම්මං වා කම්මනිමිත්තං වා”ති සුක්කපක්ඛො වුත්තො, එවං “දුග්ගතිපරියාපන්නං පටිසන්ධිචිත්තං, නරකාදිසු අග්ගිජාලවණ්ණොදිකං දුග්ගතිනිමිත්තං”න්ති ව වුත්තෙ කණ්ඨපක්ඛෙ “සුග්ගතිපරියාපන්නං පටිසන්ධිචිත්තං, මනුස්සලොකෙ රත්තකම්මලසදිසමානුකූලච්ඡිවණ්ණසංඛිධානං, දෙවලොකෙ වා උයානවිමානකප්පරුක්ඛාදිවණ්ණසංඛිධානං සුග්ගතිනිමිත්තං”න්ති එවං සුක්කපක්ඛං යපෙත්වා සෙසං සබ්බං පුරිමන යෙනෙව වෙදිතබ්බං. අතීතපච්චුප්පන්නාරම්මණායාති කම්මකම්මනිමිත්තවසෙන අතීතාරම්මණාය, මානුකූලච්ඡිවණ්ණොදිසුග්ගතිනිමිත්තවසෙන පච්චුප්පන්නාරම්මණාය.

625. තඤ්ච ඛොති යදෙන “අනවජ්ජකම්මං වා කම්මනිමිත්තං වා”ති අනියමනං කතං, තඤ්ච ඛො. කම්මනිමිත්තමෙව ආපාටමාගච්ඡති එකන්තතො අත්තතො කම්මාරම්මණාය මහග්ගතවිපාකස්ස. සුද්ධාය වාති මහග්ගතකම්මනිමිත්තාරම්මණාය ජවනචීටියා, තදාරම්මණරහිතායාති අත්ථො, සා පන ජවනචීටී මහග්ගතවිපාකස්ස උපචාරො විය දට්ඨබ්බා. කෙච් පන තඤ්ච චීටී මහග්ගතාවසානං වදන්ති. “නවත්තබ්බාරම්මණා වා”ති ඉදං රූපාවචරපටිසන්ධිං, ආරුප්පෙසු ව පයමං, තතියඤ්ච සන්ධාය වුත්තං. දුතියවතුත්ථා පන අතීතාරම්මණවචනෙනෙව ගහිතා.

මානුකූලච්ඡිවණ්ණසංඛිධානන්තිආදිනා වණ්ණො එව ගතිනිමිත්තභාවෙන ආගතො. තත්ථ සද්දො තාව අනුපාදින්නභාවෙන සුග්ගතිපරියාපන්නතාය ගතිනිමිත්තභාවෙන අට්ඨකථාසු නාගතොති යුත්තමෙතං, ගන්ධාදිනං පන අනාගමනෙ කාරණං චිමංසිතබ්බං.

අයං තාත තවත්ථාය බුද්ධපුජා කරියතීතිආදිසු පුබ්බවෙනනාවසෙන පුඤ්ඤං හොති. සබ්බන්තිමජ්ජවනෙ වත්තමානස්සාපිති වදන්ති.

626. “එතෙනානුසාරෙන ආරුප්පවුතියාපි අනන්තරා පටිසන්ධි වෙදිතබ්බා”ති ඉදං කස්මා වුත්තං, නනු “පථවිකසිණ්ණානාදිවසෙන පටිලද්ධමහග්ගතස්ස සුග්ගතියං ඨිතස්සා”ති එවමාදිකෙ එව නයෙ අයමපි පටිසන්ධි අවරුද්ධාති? න, තත්ථ රූපාවචරවුතිඅනන්තරාය එව පටිසන්ධියා වුත්තත්තා. තත්ථ හි “පථවිකසිණ්ණොදිකං වා නිමිත්තං මහග්ගතචිත්තං වා මනොද්වාරෙ ආපාටං ආගච්ඡති, වක්ඛුසොතානං වා”තිආදිනා තෙන වචනෙන රූපාවචරවුතියා එව අනන්තරා පටිසන්ධි වුත්තාති විඤ්ඤායති. අථාපි යථාසම්භවයොජ්ජාය අයමපි පටිසන්ධි තත්ථෙව අවරුද්ධා, අරූපාවචරවුතිඅනන්තරා පන රූපාවචරපටිසන්ධි නත්ථී. අරූපාවචරෙ ව උපරුපරි වුතියා අනන්තරා හෙට්ඨිමා හෙට්ඨිමා පටිසන්ධි නත්ථීති වතුත්ථාරුප්පවුතියා නවත්තබ්බාරම්මණපටිසන්ධි නත්ථී. තෙන තතො තත්ථෙව අතීතාරම්මණා, කාමාවචරෙ ව අතීතපච්චුප්පන්නාරම්මණා පටිසන්ධි. ඉතරාහි ව යථාසම්භවං අතීතනවත්තබ්බාරම්මණා ආරුප්පපටිසන්ධි, අතීතපච්චුප්පන්නාරම්මණා ව කාමාවචරපටිසන්ධි යොජ්ජෙතබ්බාති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං විසුං උද්ධරණං කතං.

627. එවං ආරම්මණවසෙන එකවිධාය කාමාවචරසුග්ගතිවුතියා දුට්ඨා දුග්ගතිපටිසන්ධි, දුග්ගතිවුතියා දුට්ඨා සුග්ගතිපටිසන්ධි, කාමාවචරසුග්ගතිවුතියා ද්විඵලද්විප්පකාරානං කාමරූපාරූපානං වසෙන පඤ්චවිධා සුග්ගතිපටිසන්ධි , රූපාවචරවුතියා තථෙව පඤ්චවිධා, දුට්ඨාය ආරුප්පවුතියා පච්චෙකං ද්විත්තං ද්විත්තං කාමාරුප්පානං වසෙන අට්ඨවිධා ව පටිසන්ධි දස්සිතා. දුග්ගතිවුතියා පන එකවිධාය දුග්ගතිපටිසන්ධි දුට්ඨා න දස්සිතා, තං දස්සෙතුං “දුග්ගතියං ඨිතස්ස පනා”තිආදි වුත්තං. යථා වුත්තා පන –

ද්වෙ ද්වෙ පඤ්චාට් පඤ්චට්ඨ, ද්වෙ භවාලම්බහෙදතො;

628. “කාමාවචරස්ස කුසලස්ස කම්මස්ස කතත්තා” නිදාදිනා (ධ. ස. 431) නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයභාවො හෙට්ඨා දස්සිතප්පකාරොති උපනිස්සයභාවමෙව දස්සෙන්නො “චුත්තඤ්ඤා” නිදාදිමාහ.

නිස්සයපච්චයභූතෙන රූපෙන සහපවත්තියෙවෙත්ථ විඤ්ඤාණස්ස තෙන මිස්සිතා, තදභාවො අමිස්සිතා. යවන්ති එත්ථ සත්තා එකජාතිසමන්වයෙන අඤ්ඤාමඤ්ඤාමිස්සිතා භොන්තිති යොනියො. සුවරිතදුච්චරිතවසෙන ගන්තබ්බා පාපුණිතබ්බාති ගතියො. තිට්ඨති එත්ථාති ධීති, විඤ්ඤාණස්ස ධීති විඤ්ඤාණවධීති. නානත්තකායනානත්තසඤ්ඤිතිදාදිආවාසො එව සත්තෙහි ආවසිතබ්බතො සත්තාවාසො. අසඤ්ඤාසත්තාවාසස්ස ඉධ අසම්භවතො “සත්තාවාසවසෙන අවධිවිධං භොති”ති වුත්තං.

629. අඤ්ඤා ජාතිපණ්ඩකපටිසන්ධියාති එත්ථ පට්ඨකප්පිකපටිසන්ධියාපිති වත්තබ්බං. සාපි හි භාවෙන විනාව උප්පජ්ජතිති.

ඔමතොති අවමතො, අවකංසතොති අත්ථො. දාදිනාති “මිස්සං අමිස්ස” නිදි එත්තමිං දුකෙ දාදිමිති වුත්තෙන මිස්සවිඤ්ඤාණෙන. ඔමතො ද්වෙ වා තයො වා දසකා උප්පජ්ජන්තිති ගබ්භසෙය්‍යාකානං වසෙන වුත්තං. අඤ්ඤත්ථ පන අනෙකෙ කලාපා සහ උප්පජ්ජන්ති. බ්‍රහ්මත්තභාවෙපි හි අනෙකගාවුත්තප්පමාණෙන අනෙකෙ කලාපා සහ උප්පජ්ජන්තිති තිංසතො අධිකානෙව රූපාති භොන්ති. තද්වුජාතඵලකස්ස ලොමං ජාතිඋණ්ණාති කෙචි. හිමවත්තප්පදෙසෙ ජාතිමත්තඵලකලොමං ජාතිඋණ්ණාති අපරෙ. ගබ්භං ඵාලෙත්ථා ගතිතඵලකලොමං ජාතිඋණ්ණාති අඤ්ඤෙ. ඉමාසු ගතිසු ඉමා යොනියො සම්භවන්ති, ඉමාසු න සම්භවන්තිති එවං යොනීනං ගතිවසෙන සම්භවහෙදො.

630. භූමිමවජ්ජෙසුති භූමිමදෙවනං වජ්ජනං යොනිවිභාගං පති තෙසං මනුස්සසදිසත්තා. යොනියො තිස්සො පුරිමිකා න භොන්තිති යොනිත්තයපටික්ඛෙපෙන පච්ඡිමා යොනි අනුඤ්ඤාතාති අත්ථතො ආපන්නමෙව භොති. ගතිත්තයෙති මනුස්සපෙනතිරච්ඡානසඤ්ඤිතෙ ගතිත්තයෙ. තඤ්ඤි එත්ථ පුබ්බෙ අනාමට්ඨං.

ව-සද්දො අවුත්තසමුච්චයත්ථොති දස්සෙතුං “ව-සද්දෙනා” නිදාදි වුත්තං. කස්මා පන නිජ්ඣාමතණ්හිකපෙතෙසු පුරිමිකා තිස්සො යොනියො න සන්තිති? අසම්භවතො. තාසඤ්ඤි නිව්වාතරභාවතො කාමසෙවා නත්ථිති න තා අණ්ඩජාදයො භොන්ති. කුච්ඡියං තාසං ගබ්භො නාවතිට්ඨති ජාලසබ්භාවතොති කෙචි. අග්ගිජාලාය සත්තප්පමානසරීරා එතා නිබ්බත්තන්තිති අල්ලට්ඨානෙසු, පුප්ඵාදීසු ව සම්භවාභාවතො සංසෙදජනාපි තාසං නත්ථොති වදන්ති. තෙනාහ “ඔපජාතිකා එව හි තෙ භොන්ති”ති.

රූපිබ්‍රහ්මෙසු තාව ඔපජාතිකයොනිකෙසුති ඔපජාතිකයොනිකෙහි රූපිබ්‍රහ්මෙ නිද්ධාරෙති. රූපිබ්‍රහ්මෙසුති හි අධිකරණෙ භූමිමං, ඔපජාතිකෙසුති නිද්ධාරණෙ. තෙන “ඔපජාතිකයොනිකෙසු”ති සාමඤ්ඤතො වුත්තරාසිතො “රූපිබ්‍රහ්මෙසු”ති විසෙසෙන තදෙකදෙසං නිද්ධාරෙති. වක්ඛුසොතවත්ථුදසකානං, ජීවිතනවකස්ස වාති එත්ථ කෙචි “වක්ඛුසොතවත්ථුසත්තකානං, ජීවිතජක්කස්ස වාති වතුන්තං කලාපානං වසෙන රූපහවෙ පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙන සහ සත්තවිසති රූපාති උප්පජ්ජන්ති, තත්ථ ගන්ධරසාභාරානං පටික්ඛිත්තත්තා”ති කාරණං වත්ථා තං සමත්ථෙන්නා “පාළියඤ්ඤි ‘රූපධාතුයා උපපත්තික්ඛණෙ යපෙත්ථා අඤ්ඤාසත්තානං දෙවනං පඤ්චායතනානි පාතුභවන්ති, පඤ්ච ධාතුයො පාතුභවන්ති’ති (විභ. 1015-1016) වුත්තං, තථා ‘රූපධාතුයා ඡ ආයතනානි, නව ධාතුයො’ති සබ්බසඬගහකවසෙන තත්ථ විජ්ජමානායතනධාතුයො දස්සෙතුං වුත්තං. කථාවත්ථුමිති ව සානායතනාදීනං විය ගන්ධායතනාදීනඤ්ච තත්ථ භාවො පටික්ඛිත්තො ‘අත්ථි තත්ථ සානායතනන්ති? ආමන්තා. අත්ථි තත්ථ ගන්ධායතනන්ති? න හෙවං වත්තබ්බෙ’තිදාදිනා (කථා. 520). න ව අථොට්ඨබ්බායතනානං පථවිධාතුදාදීනං විය අගන්ධරසායතනානං ගන්ධරසානං තත්ථ භාවො සක්කා වත්තුං, ථුසිතුං සක්කුණෙය්‍යතාවිනිමුත්තස්ස පථවිදාදිසභාවස්ස විය ගන්ධරසායතනභාවවිනිමුත්තස්ස ගන්ධරසසභාවස්ස අභාවා. යදි ව සානසම්ඵස්සාදීනං කාරණභාවො නත්ථිති ‘ආයතනානි’ති තෙ න වුච්චෙය්‍යං, ධාතුසද්දො පන නිස්සත්තනිජ්ජීව්වාචකොති ‘ගන්ධධාතු රසධාතු’ති අවචනෙ කාරණං නත්ථි, ධම්මභාවො ව තෙසං එකත්තෙන ඉච්ඡිතබ්බො සභාවධාරණාදිලක්ඛණතො අඤ්ඤස්ස අභාවා. ධම්මානඤ්ච ආයතනභාවො එකත්තිකො යමකෙ වුත්තො ‘ධම්මො ආයතනන්ති? ආමන්තා’ති (යම. 1.ආයතනයමක.13). තස්මා තෙසං ගන්ධරසායතනභාවාභාවෙපි කොච ආයතනභාවො වත්තබ්බො. යදි ව ථොට්ඨබ්බභාවතො අඤ්ඤො පථවිදාදිභාවො විය ගන්ධරසභාවතො අඤ්ඤො තෙසං කොචි සභාවො සියා, තෙසං ධම්මායතනසඬගහො. ගන්ධරසභාවෙ පන ආයතනභාවෙ ව සති ‘ගන්ධො ව සො ආයතනඤ්ච ගන්ධායතනං, රසො ව සො ආයතනඤ්ච රසායතන’න්ති ඉදමාපන්නමෙවාති ගන්ධරසායතනභාවො ව න සක්කා නිවාරෙතුං. ‘තයො ආභාරා’ති ව වචනතො කබ්බිකාරාභාරස්ස තත්ථ අභාවො විඤ්ඤායති. තස්මා යථා පාළියා අචිරොධො භොති, තථා රූපගණනා කාතබ්බා. එවඤ්ඤි ධම්මතා න විලොමිතා භොති”ති වදන්ති.

එත්ථ වුච්චතෙ – රූපාවචරසත්තානං සානජීවිභායතනභාවතො විජ්ජමානාපි ගන්ධරසා ආයතනකිව්චං න කරොන්තිති තෙ අනාමසිත්ථා පාළියං “පඤ්චායතනානි පාතුභවන්ති”ති (විභ. 1015), “ඡ ආයතනානි”ති (විභ. 992) ව දාදි වුත්තං, “තයො ආභාරා”ති ව අජ්ඣොභරිතබ්බස්ස ආභාරස්ස අභාවෙන ඔපට්ඨමකරූපසමුට්ඨාපනසඬබ්බාතස්ස

ආහාරකිව්වස්ස අකරණතො, න සබ්බෙන සබ්බං ගන්ධරසානං, ඔජාය ව අභාවතො. ඉති විසයිනො, කිව්වස්ස ව අභාවෙන විසයො, කිව්වවා ව ධම්මො න චුත්තො. යස්සිඤ්ඤි භවෙ විසයි නත්ථි, තස්මිං තංභෙතුකො නිප්පරියායෙන විසයස්ස ආයතනභාවො නත්ථිති විප්පමානස්සාපි අවචනං යථා තත්ථෙව රූපභවෙ පට්ඨිතෙජොවායොධාතුනං ථොට්ඨබ්බායතනභාවෙන. යස්ස පන යත්ථ වචනං, තස්ස තත්ථ විසයිසබ්භාවභෙතුකො නිප්පරියායෙන ආයතනභාවො චුත්තො යථා තත්ථෙව රූපායතනස්ස.

යදි විසයිසබ්භාවභෙතුකො විසයස්ස නිප්පරියායෙන ආයතනභාවො, කථමසඤ්ඤසත්තානං ද්වෙ ආයතනානි පාතුභවන්තිති, අසඤ්ඤසත්තානඤ්ඤි වක්ඛායතනං නත්ථි, අවක්ඛායතනභාවෙන ව නෙසං රූපායතනං අඤ්ඤෙසං අවිසයොති? නායං විරොධො. යෙන අධිප්පායෙන රූපධාතුයං සඤ්ඤිතං ගන්ධායතනාදිතං අවචනං, තෙන රූපායතනස්සාපි අවචනන්ති අසඤ්ඤිතං එකං ආයතනං වත්තබ්බං. යථාසකඤ්ඤි ඉන්ද්‍රියගොචරභාවාපෙක්ඛාය යෙසං නිප්පරියායෙන ආයතනභාවො අත්ථි, තෙසු නිද්දිසියමානෙසු තදභාවතො රූපධාතුයං සඤ්ඤිතං ගන්ධාදිකෙ විසුං ආයතනභාවෙන අවත්වා ධම්මසභාවානතිවත්තනතො, මනොවිඤ්ඤාණස්ස ව විසයභාවුපගමනතො ධම්මායතනන්තොගධෙ කත්වා “පඤ්චායතනානි”ති පාළියං (විභ. 1015) චුත්තං. එතදත්ථසඤ්ඤි “ධම්මායතන”න්ති සාමඤ්ඤතො නාමකරණං, පිට්ඨිවට්ටකානි වා තානි කත්වා “පඤ්චායතනානි”ති චුත්තං.

යෙන ව පන අධිප්පායෙන අසඤ්ඤිතං රූපායතනං චුත්තං, තෙන සඤ්ඤිතමපි ගන්ධාදිතං විසුං ගහණං කාතබ්බන්ති ඉමස්ස නයස්ස දස්සන්තං “අසඤ්ඤසත්තානං දෙවානං ද්වෙ ආයතනානි පාතුභවන්ති”ති (විභ. 1017) චුත්තං. අසතිපි හි තත්ථ අත්තතො ඉන්ද්‍රියෙ රූපස්ස වණ්ණායතනසභාවාතික්කමො නත්ථෙවති තං රූපායතනන්ත්වෙව චුච්චති. ඉමිනා ව නයදස්සනෙන ගන්ධාදිති තිණි පක්ඛිපිත්වා සඤ්ඤිතං අට්ඨ ආයතනානි, අසඤ්ඤිතං පඤ්චාති අයමත්ථො දස්සිතො භොති. එවඤ්ඤෙව සම්පට්ඨිතබ්බං, අඤ්ඤා රූපලොකෙ ඵ්ඝිතුං අසක්කුණෙයාත්තාය පට්ඨිආදිතං බ්‍රහ්මානං වට්ඨෙසොසො එව න සියා. න හි පටිසට්ටනානිසංසමන්තරෙන සද්දප්පවත්ති අත්ථි, න ව ඵ්ඝසනසභාවානං කත්ථි අඵ්ඝසනභාවතා සක්කා විඤ්ඤාතුං, ථොට්ඨබ්බායතනසබ්බාතස්ස ව භුතත්තයස්ස අභාවෙ රූපභවෙ රූපායතනාදිනමපි සම්භවො එව න සියා. තස්මා ඵ්ඝිතුං සක්කුණෙයාත්තායපි පට්ඨිආදිතං තත්ථ කායින්ද්‍රියාභාවෙන තෙසං ථොට්ඨබ්බභාවො න චුත්තො. එවඤ්ඤි කත්වා රූපධාතුයං තෙසං සප්පටිසවචනඤ්ඤි සමත්ථිතං භොති. චුත්තඤ්ඤි “අසඤ්ඤසත්තානං අනිදස්සනසප්පටිසං එකං මහාභූතං පට්ඨිව ද්වෙ මහාභූතා”තිආදි (පට්ඨා. 2.22.20).

පටිසො ව නාම භුතත්තයස්ස කායප්පසාදං පති තන්තිස්සයභුතසට්ටනාද්වාරෙන අභිමුඛභාවො, ඉධ පන තංසභාවතා. සො ව ඵ්ඝිතුං අසක්කුණෙයාසභාවස්ස සට්ටනාය අභාවතො නත්ථි. යදි තත්ථ අසතිපි විසයිති රූපායතනං ගහෙන්වා “ද්වෙ ආයතනානි”ති චුත්තං, අථ කස්මා ගන්ධායතනාදිති ගහෙන්වා “පඤ්චායතනානි”ති න චුත්තන්ති? නයදස්සනවසෙන දෙසනා පවත්තානි චුත්තොවායමත්ථො. අථ වා තත්ථ රූපායතනස්සෙව වචනං කදාපි අඤ්ඤාභූමිකානං පසාදස්ස විසයභාවං සන්ධාය, න පන ඉතරෙසං අභාවතො, නාපි පරියායෙනපි ආයතනභාවාභාවතො. අසඤ්ඤිතඤ්ඤි රූපායතනං සමානතලවාසීතං වෙහප්ථලානං, උපරිභූමිකානඤ්ඤි සුද්ධාවාසානං පසාදස්ස විසයභාවං ගච්ඡති, න පන ගන්ධරසානි තෙසංයෙව තත්ථ අවචනං යුත්තං. කථාවත්ථමුච්චි ව නිප්පරියායෙන ගන්ධායතනාදිතං අත්ථිභාවං පටිජානන්තං සන්ධාය පටිසෙධො කතො.

යදිපි වෙතං වචනං තත්ථ ගන්ධායතනාදිතං අභාවච්චාවනං න භොති, අත්ථිභාවදීපනමපි පන අඤ්ඤවචනං නත්ථෙවති? නයිදමෙවං, අට්ඨකථාසු තත්ථ නෙසං අත්ථිභාවස්ස නිද්ධාරෙන්වා චුත්තත්තා. යඤ්ඤි අට්ඨකථාවචනං පාළියා න විරුප්ඤ්ඤි, තං පාළි විය පමාණභූතං අගරහිතාය ආචරියපරමපරාය යාවප්පතනා ආගතත්තා. තත්ථ සියා – යං පාළියා න විරුප්ඤ්ඤි අට්ඨකථාවචනං, තං පමාණං, ඉදං පන විරුප්ඤ්ඤිති? නයිදමෙවං, යථා න විරුප්ඤ්ඤි, තථා පටිපාදිතත්තා. වක්ඛාදිතං ආයතනානං, තන්තිස්සයානඤ්ඤි විඤ්ඤාණානං සත්තසුඤ්ඤතාසන්දස්සන්තං භගවතො ධාතුදෙයනානි ආයතනභාවෙන චුත්තානංයෙව ධාතුභාවදීපනතො ධාතුභාවස්සාපි තෙසං අවචනං යුප්පති එව. තස්මා යථා පාළියා අවිරොධො භොති, තථා වක්ඛුදසකාදිවසෙන ඉධ රූපගණනා කතානි න එත්ථ ධම්මතාවිලෝමනාසඬකාය ඔකාසොති වෙදිතබ්බං.

අඤ්ඤෙසු සංසෙදප්පපාතිකයොනිකෙසුති රූපිබ්‍රහ්මෙ පන යපෙන්වා අඤ්ඤෙසු ඔපපාතිකෙසු, සංසෙදප්පෙසු වානි එවමෙන්ථ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. ඔපපාතිකවිසෙසනඤ්ඤෙන්ථ අඤ්ඤග්ගහණං, න සංසෙදප්පිසෙසනං අසම්භවතො. සති හි සම්භවෙ, බාහිවාරෙ ව විසෙසනවිසෙසිතබ්බතා භොති. කාමාවචරදෙවෙසු සබ්බකාලං පටිසන්ධිපවත්තිසු යථාචුත්තාය සත්තතිසා රූපානං ලබ්භනතො චුත්තං “තානි ව නිව්චං දෙවෙසු”ති. න හි තෙ කදාපිපි විකලින්ද්‍රියා, අභාවකා ව භොන්තිති. වක්ඛු තෙසං දසන්තං පුරුණොති කත්වා වක්ඛුදසකො නාම, අසාධාරණෙන වා වක්ඛුනා ලක්ඛිතො දසකො වක්ඛුදසකො. එවං සෙසානි යථා වක්ඛුදසකො චුත්තො, එවං සෙසාපි දසකා යොජෙන්වා වෙදිතබ්බා. “සංසෙදප්පපාතයොනිසු, අවකංසතො තිංසා”ති සඬ්ඛෙපෙන චුත්තමත්ථං විවරන්තො “අවකංසතො පනා”තිආදිමාහ, තං පනෙතං පාළියා න සමෙති. න හි පාළියං කාමාවචරානං සංසෙදජොපපාතිකානං අසානකානං උපපත්ති චුත්තා. ධම්මහදයවිභඬගෙ හි “කාමධාතුයා උපපත්තික්ඛණෙ කස්සචි එකාදසායතනානි පාතුභවන්ති, කස්සචි දසායතනානි, කස්සචි අපරානි දසායතනානි, කස්සචි නවායතනානි, කස්සචි සත්තායතනානි පාතුභවන්ති”ති චුත්තං, න චුත්තං “අට්ඨායතනානි පාතුභවන්ති”ති (විභ. 1007). යදි හි අසානකස්සාපි උපපත්ති සියා, තික්ඛන්තුං “දසායතනානි පාතුභවන්ති”ති වත්තබ්බං සියා, තික්ඛන්තුඤ්ඤි “නවායතනානි පාතුභවන්ති”ති, න ව තං චුත්තං.

තත්ප් උපපත්තික්කණෙනි පටිසන්ධික්කණෙනි. එකාදසාති පරිපුණ්ණායතනස්ස සද්දායතනවජ්ජාති එකාදස ආයතනාති. කස්සචි දසායතනාති අන්ධස්ස චක්ඛායතනවජ්ජාති. අපරාති දසායතනාති ඛිට්ඨස්ස සොතායතනවජ්ජාති. නවායතනාති අන්ධබ්බරස්ස චක්ඛුසොතායතනවජ්ජාති. සත්තායතනාති ගබ්භසෙයාකස්ස රූපගන්ධරසකායෙථාට්ඨබ්බමනොධම්මායතනවජ්ජාති. යදි චක්ඛුසොතසානවිකලොපි උප්පජ්ජෙයා, තස්ස අට්ඨෙචායතනාති සියං, න ච චුත්තං “අට්ඨායතනාති පාතුභවන්ති”ති. තස්මා තත්ථෙව චක්ඛුසොතසානවිකලො. සති ච අසානකුපපත්තියං පුනභි “කස්සචි අපරාතිදි දසායතනාති පාතුභවන්ති”ති චත්තබ්බං සියා. තථා ච සති යථා අන්ධබ්බරස්ස වසෙන “කස්සචි නවායතනාති පාතුභවන්ති”ති එකචාරං චුත්තං, එවං අන්ධාසානකස්ස, ඛිට්ඨාසානකස්ස ච වසෙන “කස්සචි අපරාති නවායතනාති, කස්සචි අපරාතිදි නවායතනාති පාතුභවන්ති”ති චත්තබ්බං සියාති අත්ථො. එවං ධාතුපාතුභාවාදිපඤ්භානිදි චත්තබ්බානිති වදන්ති. එතථ ච යථා “සත්තති උක්කංසතොට රූපාති”ති පදං “සංසෙදස්සපාතයොනීසු”ති එතථ යොනිද්වයවසෙන යොජියති, න එවං “අවකංසතො තිංසා”ති ඉදං. ඉදං පන සංසෙදස්සොනිවසෙනෙව යොජෙතබ්බං. එකයොගනිද්දිට්ඨස්සාපි එකදෙසො සම්බන්ධං ලභතිති සංසෙදස්ස ජච්චන්ධබ්බරඅසානකනපුංසකස්ස ජීවිභාකායචන්ද්‍රදසකානං වසෙන තිංස රූපාති උප්පජ්ජන්තිති චුත්තං, න ඔපපාතිකස්සාති අයමෙත්ථ අට්ඨකථායමධිප්පායො.

යෙ පන “ඔපපාතිකස්ස ජච්චන්ධබ්බරඅසානකනපුංසකස්ස ජීවිභාකායචන්ද්‍රදසකානං වසෙන තිංස රූපාති උප්පජ්ජන්තිති මහාඅට්ඨකථායං චුත්ත”න්ති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. සො හි පමාදපායො. එවඤ්ච කත්වා ආයතනයමකචණ්ණායං “කාමධාතුයං පන අසානකො ඔපපාතිකො නත්ථි. යදි භවෙයා, ‘කස්සචි අට්ඨායතනාති පාතුභවන්ති’ති වදෙයා”ති (යම. අට්ඨ. ආයතනයමක 18-21) චුත්තං. අපරෙ පනාහු “කස්සචි එකාදසායතනාති පාතුභවන්තිති යාව ‘කස්සචි නවායතනාති’ති පාළි ඔපපාතිකෙ සන්ධාය චුත්තා. තස්මා පුබ්බෙනාපරං අට්ඨකථායං අවිරොධො සිද්ධො. තථා ච යථාචුත්තපාළියා අයමත්ථවණ්ණනා අඤ්ඤත්ථු සංසන්දති සමෙතියෙවා”ති. යං පනෙකෙ වදන්ති “ඔපපාතිකග්ගහණෙන සංසෙදජාපි සඬගග්ගන්ති. තථා හි ධම්මභද්‍රයවිභවිගෙ ‘කාමධාතුයා උපපත්තික්කණෙන කස්සචි එකාදසායතනාති පාතුභවන්ති’තිආදීනං (විභ. 1007) නිද්දෙසෙ ‘ඔපපාතිකානං පෙතාන’න්තිආදීනා (විභ. 1009) ඔපපාතිකග්ගහණමෙව කතං, න සංසෙදජග්ගහණ”න්ති, තං පරිපුණ්ණායතනානංයෙව සංසෙදජානං ඔපපාතිකෙසු සඬගග්ගවසෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තථා හි චුත්තං අට්ඨකථායං “සංසෙදජයොනිකා පරිපුණ්ණායතනාපරිපුණ්ණායතනභාවෙන ඔපපාතිකසඬගග්ග කත්වා චුත්තා”ති, පධානාය වා යොනියා සබ්බං පරිපුණ්ණායතනායොනිං දස්සෙතුං “ඔපපාතිකානන්ති චුත්ත”න්ති ව, ඉධ පන යොනිද්වයං සරූපෙනෙව පකාසෙතුං, සංසෙදජයොනිවසෙනෙව ච අවකංසතො රූපචන්ති. දස්සෙතුං ඔපපාතිකයොනියා ඉතරං අසඬගහෙත්වා “සංසෙදස්සපාතයොනීසු”ති චුත්තං. තං සබ්බං විමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

උක්කංසාවකංසානං පන අන්තරෙති “සත්තති, තිංසා”ති එවං චුත්තානං රූපස්ස උක්කංසාවකංසපරිච්ඡේදානං මජ්ඣෙ. අනුරූපතො විකප්පො වෙදිතබ්බොති අපායෙසු අන්ධස්ස ජ චක්ඛුදසකාභාවතො, තථා ඛිට්ඨස්ස සොතදසකාභාවතො, අන්ධබ්බරස්ස පන පඤ්ච චක්ඛුසොතදසකාභාවතොති එවමාදීනා නයෙන වෙදිතබ්බො. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං චුත්තමෙවාති.

631. චුතිපටිසන්ධිනං ඛන්ධාදීහි අඤ්ඤමඤ්ඤසමානතා අභෙදො. අසමානතා භෙදො.

ආරම්මණකොපි අභින්නාති චතුසු ආරූප්පෙසු තතො තතො චචිත්වා තත්ථ තත්ථෙව උපපජ්ජන්තස්ස වසෙන චුත්තං. තථෙව පන භෙට්ඨා, රූපභවෙ වා උපපත්ති නත්ථි. අරූපභූමිතො චචිත්වා භෙට්ඨා උපපත්ති නාම කාමභවෙ එව, තත්ථාපි තිභෙතුකපටිසන්ධි එව. රූපභවතො පන චුතො දුභෙතුකොපි භොතිති වදන්ති. අමභග්ගතබ්බිද්ධාරම්මණාය චුතියා අනන්තරා මභග්ගතඅජ්ඣක්කාරම්මණා දුතියචතුත්ථාරූප්පටිසන්ධි. එවං නයමත්තස්ස දස්සිතත්තා චුත්තං, අචුත්තඤ්ච සබ්බං සඬගහෙත්වා ආහ “අයං තාව අරූපභූමීසුයෙව නයො”ති. රූපාරූපාවචරානං උපචාරස්ස බලවතාය තතො චචිත්වා දුග්ගතියං උපපත්ති නත්ථිති “එකච්චසුගතිචුතියා”ති ආහ. එකච්චදුග්ගතිපටිසන්ධිති එතථ එකච්චග්ගහණස්ස පයොජනං මග්ගිතබ්බං. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො සියා – නානත්තකායනානත්තසඤ්ඤීසු චුත්තා එකච්චෙ ව විනිපාතිකා තිභෙතුකාදිපටිසන්ධිකා, තෙසං පටිසන්ධි විනිපාතිකභාවෙන “දුග්ගතිපටිසන්ධි”ති ගහෙත්වා සබ්බසුගතිචුතියා ව සා පටිසන්ධි භොති, න එකච්චසුගතිචුතියා එවාති තන්තිචත්තනත්ථං එකච්චදුග්ගතිග්ගහණං කතං. අපායපටිසන්ධි එව හි එකච්චසුගතිචුතියා භොති, න සබ්බසුගතිචුතියාති. අප්ච වා දුග්ගතිපටිසන්ධි දුට්ඨා එකච්චසුගතිචුතියා අනන්තරා, දුග්ගතිචුතියා වාති. තත්ථ පච්ඡිමං වජ්ජෙත්වා පුරිමංයෙව ගහෙතුං චුත්තං “එකච්චදුග්ගතිපටිසන්ධි”ති. අභෙතුකචුතියා සභෙතුකපටිසන්ධිති දුභෙතුකා ව තිභෙතුකා ව යොජෙතබ්බො. මණ්ඩුකදෙවපුත්තාදීනං විය හි අභෙතුකචුතියා තිභෙතුකපටිසන්ධිපි භොතිති.

තස්ස තස්ස විපරිතතො ව යථායොගං යොජෙතබ්බන්ති “එකච්චසුගතිචුතියා එකච්චදුග්ගතිපටිසන්ධි”තිආදීසු හෙදවිසෙසෙසු “එකච්චදුග්ගතිචුතියා එකච්චදුග්ගතිපටිසන්ධි”තිආදීනා යං යං යුජ්ජති, තං තං යොජෙතබ්බන්ති අත්ථො. යුජ්ජමානමත්තාපෙක්ඛනවසෙන නපුංසකනිද්දෙසො කතො. යොජෙතබ්බන්ති වා භාවත්ථතා දට්ඨබ්බො. “අමභග්ගතබ්බිද්ධාරම්මණාය මභග්ගතඅජ්ඣක්කාරම්මණා”තිආදීසු පන විපරිතයොජනා න කාතබ්බො. න හි මභග්ගතඅජ්ඣක්කාරම්මණාය චුතියා අරූපභූමීසු අමභග්ගතබ්බිද්ධාරම්මණා පටිසන්ධි අත්ථි. “චතුක්ඛන්ධාය ආරූප්චුතියා අනන්තරා පඤ්චක්ඛන්ධා කාමාවචරපටිසන්ධි”ති එතස්ස විපරියායො සයමෙව යොජිතො.

“අතිතාරම්මණය වුනියා පව්වුප්පන්තාරම්මණය පටිසන්ධි” නි එතස්ස ව විපරියායො නත්ථි එව. හෙදවිසෙසො එව ව එව. විත්ථාරෙන දස්සිතො, අහෙදවිසෙසො පන එකෙකස්මි. හෙදෙ තත්ථ තත්ථෙව වුනිපටිසන්ධියොජනාවසෙන වෙදිතබ්බො “පඤ්චක්ඛන්ධාය කාමාවචරවුනියා පඤ්චක්ඛන්ධා කාමාවචරා...පෙ.... අවිතක්කඅවිචාරාය අවිතක්කාවිචාරා” නි. චතුක්ඛන්ධාය පන චතුක්ඛන්ධා සයමෙව යොජිතා. එතෙනෙව නයෙන සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති පඤ්චක්ඛන්ධාදිසු අහෙදවිසෙසො න දස්සිතොති.

632. ඉතිති එව. වුත්තප්පකාරෙන. එතං විඤ්ඤාණං අවිජ්ජාදිසහකාරිකාරණසහිතස්ස සඨ්ඛාරස්ස වසෙන ලද්ධප්පච්චයං. බාහිරකකප්පිතස්ස අධිපතිට්ඨනකස්ස අභාවතො රූපාරූපධම්මත්තං. තෙනාහ “න සත්තො න ජීවො” නි. උපෙතිති වුවචති තථාවොහාරමත්තං, අත්ථතො පන පච්චයසාමග්ගියා භවන්තරභාවෙන උප්පජ්ජනමත්තන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “තස්ස වා” නිආදි. තතො හෙතුං විනාති තත්ථ හෙතුං විනා. මනුස්සවුනිපටිසන්ධික්කමෙනාති මනුස්සවුනිතො මනුස්සපටිසන්ධික්කමෙන. එවඤ්ඤි පාකටග්ගහණං උභයවිසෙසනං හොති. පාකටතා චෙත්ථ තදාසන්නක්ඛන්ධවසෙන වෙදිතබ්බො “වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ” නිආදිසු (දී. නි. 1.247) විය. මනුස්සවුනිපටිසන්ධික්කමෙනාති වා මනුස්සවුනිතො යස්ස කස්සචි පටිසන්ධික්කමෙන. තථා හි වක්ඛති “නිස්සයං අස්සාදයමානං වා අනාස්සාදයමානං වා” නි (විසුද්ධි. 2.632).

සරසෙනාති සභාවෙන, පරික්ඛිණායුසඨ්ඛාරත්තායාති අත්ථො. උපක්කමෙනාති අත්තනා, පරෙන වා කතෙන සිසවිජෙදනාදිඋපක්කමෙන. සබ්බෙසං අභිග්ගවච්චගසන්ධිතං බන්ධනාති සබ්බභිග්ගවච්චගසන්ධිබන්ධනාති, තෙසං ඡෙදකානං. සන්නිපාතන්ති පතනං පචන්ති. හදයප්පදෙසොපි අනුක්කමෙන සුස්සිත්වා අප්පාවසෙසො හොති, පගෙව කායොති ආහ “කමෙන උපසුස්සමානෙ සරිරෙ” නි. තෙනෙවාහ “තඨ්ඛණාවසෙසහදයවත්ථුසන්නිස්සිත” න්ති. “නිරුද්ධෙසු වක්ඛාදිසු” නි ඉදං ගබ්භසෙයාකානං ආයතනානං අනුපුබ්බුප්පත්ති විය නිරොධොපි අනුපුබ්බතො හොතිති අධිප්පායෙන වුත්තං, අතිමන්දභාවුපගමනං වා සන්ධාය “නිරුද්ධෙසු” නි වුත්තං, න අනවසෙසනිරොධං. පඤ්චද්වාරිකවිඤ්ඤාණානන්තරම්පි හි පුබ්බෙ වුනි දස්සිතා. යමකෙ ව “යස්ස වක්ඛායතනං නිරුජ්ඣති, තස්ස මනායතනං නිරුජ්ඣති? ආමන්තා. යස්ස වා පන මනායතනං නිරුජ්ඣති, තස්ස වක්ඛායතනං නිරුජ්ඣති? සචිත්තකානං අවක්ඛකානං වචන්තානං තෙසං මනායතනං නිරුජ්ඣති, තො ව තෙසං වක්ඛායතනං නිරුජ්ඣති. සචක්ඛකානං වචන්තානං තෙසං මනායතනඤ්ච නිරුජ්ඣති, වක්ඛායතනඤ්ච නිරුජ්ඣති” නිආදිනා (යම. 1.ආයතනයමක.120) වක්ඛායතනාදිතං වුනිචිත්තෙන සහ නිරොධො වුත්තොති.

හදයවත්ථුමත්තෙති හදයවත්ථුපදෙසමත්තෙ. න හි හදයවත්ථුං නිස්සාය කායින්ද්‍රියං පචන්තති. හදයවත්ථුපි තදා ආතපෙ පක්ඛිත්තහරිතතාලපණ්ණං විය අප්පාවසෙසං හොතිති “තඨ්ඛණාවසෙසහදයවත්ථුසන්නිස්සිත” න්ති වුත්තන්ති වදන්ති. ඉතරවත්ථුතං පන සතිවිවාසමත්ථතාය කෙවලං හදයවත්ථුසන්නිස්සිතමෙව, තදා විඤ්ඤාණං හොතිති වුත්තං “තඨ්ඛණාවසෙසහදයවත්ථුසන්නිස්සිත” න්ති. මාතුසාතාදි, මහග්ගතමඤ්ඤං වා තාදිසං ගරුකං නාම. සමාසෙවිතං අභිණ්හසො කතං. ආසන්නං මරණකාලෙ කතං, යදා තදා වා කතම්පි පරිබ්‍රාන්තං හුත්වා අනුස්සරිතං. පුබ්බකතං අපරාපරියායවෙදනීයං. ලද්ධො අවසෙසො අවිජ්ජාදිකො විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො එතෙනාති ලද්ධාවසෙසපච්චයො, සඨ්ඛාරො. එතෙන විපච්චිතුං කතොකාසං යටුපචිතං කුසලාකුසලචෙතනමාහ. කම්මනිමිත්තං නාම යං වත්ථුං ආරම්මණං කත්වා ආයුහනකාලෙ කම්මං ආයුහති, තං. අතීතෙ කප්පකොට්ඨසතසහස්සමත්ථකෙපි හි කම්මෙ කතෙ විපච්චනකාලෙ ආගන්ත්වා කම්මං වා කම්මනිමිත්තං වා උපතිට්ඨති. ගතිනිමිත්තං නාම නිබ්බත්තකමකාසෙ එකො වණ්ණො. සො ව නිරයෙ නිබ්බත්තනාරහස්ස “අග්ගිජාලවණ්ණාදිකො” නිආදිනා හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. අවිජ්ජාපට්ඨිජාදිතාවෙ තස්මිං කම්මාදිවිසයෙ පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණභාවෙන උප්පත්තිට්ඨානභූතෙ.

තණ්හාය අප්පහීනත්තා එව, පුරිමුප්පන්තාය ව සන්තතියා තථාපරිණතත්තා පටිසන්ධිට්ඨානාහිමුඛං විඤ්ඤාණං නින්තපොණපබ්භාරං හුත්වා පචන්තතිති ආහ “තණ්හා නාමෙති” නි. සහජාතසඨ්ඛාරාති වුනිආසන්නප්චනවිඤ්ඤාණසහජාතා චෙතනා, සබ්බෙපි වා එස්සාදයො. තස්මිං පටිසන්ධිට්ඨානෙ කම්මාදිවිසයෙ විඤ්ඤාණං බිපන්නි. බිපන්නා විය තස්මිං විසයෙ පටිසන්ධිවසෙන විඤ්ඤාණපතිට්ඨානස්ස හෙතුභාවෙන පචන්තන්තිති අත්ථො. තන්ති තං විඤ්ඤාණං. වුනිපටිසන්ධිතදාසන්නවිඤ්ඤාණානං සන්නතිවසෙන විඤ්ඤාණන්ති උපනීතෙකත්තං. තණ්හාය නාමීයමානං...පෙ.... පචන්තතිති නමනබිපනපුරිමනිස්සයජහනඅපරනිස්සයස්සාදනනිස්සයරහිතපචන්තනාති සන්නතිවසෙන තස්සෙවෙකස්ස විඤ්ඤාණස්ස හොන්ති, න අඤ්ඤස්සාති දස්සෙති. සන්නතිවසෙනාති ව වදන්තො “තදෙවිදං විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසරති අනඤ්ඤ” න්ති (ම. නි. 1.396) ඉමඤ්ඤ මිච්ඡාගාහං පටික්ඛිපති. සති හි නානත්තතයෙ සන්නතිවසෙන එකත්තතයො හොතිති. එත්ථ ව ඔරිමතිරරුක්ඛවිනිබ්බද්ධරජ්ජු විය පුරිමභවත්තභාවවිනිබ්බද්ධං කම්මාදිආරම්මණං දට්ඨබ්බං, පුරිසො විය විඤ්ඤාණං, තස්ස මාතිකාතික්කමනිච්ඡා විය තණ්හා, අතික්කමනපයොගො විය බිපනකසඨ්ඛාරා, යථා ව සො පුරිසො පරතීරෙ පතිට්ඨහමානො පරතීරරුක්ඛවිනිබ්බද්ධං කිඤ්චි අස්සාදයමානො වා අනාස්සාදයමානො වා කෙවලං පථවියං සකබලපයොගෙහෙව පතිට්ඨාති, එවමිදම්පි භවන්තරත්තභාවවිනිබ්බද්ධං හදයවත්ථුසඨ්ඛාතං නිස්සයං පඤ්චවොකාරහවෙ අස්සාදයමානං, චතුරොකාරහවෙ අනාස්සාදයමානං වා කෙවලං ආරම්මණසම්පයුත්තකම්මෙහෙව පචන්තති. තත්ථ අස්සාදයමානන්ති පාපුණන්තං, පටිලභමානන්ති අත්ථො.

භවත්තරාදිපටිසන්ධානතොති භවත්තරස්ස අඤ්ඤභවස්ස ආදිපටිසන්ධානභාවතො. භවත්තරාදයො වා භවයොනිගතිවිඤ්ඤාණවධිතිසත්තවාසන්තරානි, තෙසං පටිසන්ධානතොති අත්ථො. තදෙනං විඤ්ඤාණං නාපි ඉධාගතං ඉමස්මිංයෙව භවෙ උප්පන්නත්තා. කම්මන්ති පටිසන්ධිජනකං කම්මං. සඬ්ඛාරාති වුත්ථාසන්තඡවනවිඤ්ඤාණසහගතා ඛිපනකසඬ්ඛාරා. නතීති නමනවසෙන පවත්තතණ්හා. විසයො කම්මාදි.

633. සද්දපටිසොසාදිනං සතිපි පච්චයපච්චයුප්පන්නභාවෙ සන්නානබන්ධො න පාකටොති තෙසං එකත්තනානත්තභාවං අනාමසිත්වා අනාගමනාතිතහෙතුසමුප්පාදමෙව දස්සෙන්නො “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. සද්දාදිහෙතුකාති එත්ථ පටිසොසො සද්දහෙතුකො. පදීපො පදීපන්තරාදිහෙතුකො. මුද්දා ලඤ්ඡනහෙතුකා. ඡායා ආදාසාදිඅභිමුඛමුඛාදිහෙතුකා. භොන්ති අඤ්ඤත්ත අගන්ත්වාති සද්දාදිපච්චයදෙසං අනුපගන්ත්වා සද්දාදිහෙතුකා භොන්ති තතො පුබ්බෙ අභාවා. එවං ඉදම්පි පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං න හෙතුදෙසං ගන්ත්වා තංහෙතුකං භොති තතො පුබ්බෙ අභාවා. තස්මා න ඉදං හෙතුදෙසතො පුරිමභවතො ඉධාගතං පටිසොසාදයො විය සද්දාදිදෙසතො, නාපි තත්ථ හෙතුනා විනා උප්පන්නං සද්දාදිහි විනා පටිසොසාදයො වියාති අත්ථො. අථ වා භොන්ති අඤ්ඤත්ත අගන්ත්වාති පුබ්බෙ පච්චයදෙසෙ සන්තිහිතා හුත්වා තතො අඤ්ඤත්ත අගන්ත්වා තප්පච්චයා න භොන්ති උප්පන්නිතො පුබ්බෙ අභාවා, නාපි සද්දාදිපච්චයා න භොන්ති, එවං ඉදම්පිති වුත්තනතයෙනෙව යොජෙතබ්බං.

නත්ථි එකතා එකසන්නානෙනෙපි අඤ්ඤස්සෙව විඤ්ඤාණස්ස පාතුභවනතො. නාපි නානතා සන්නානබන්ධතො පදීපො විය. ඛණ්කාය හි පදීපජාලාය සන්නානෙනෙත්තං උපාදාය සො එවාති වුවිච්ඡි, අත්ථකිච්චඤ්ච සාධෙති, එවම්ධාපි දට්ඨබ්බං. “යදි හී”තිආදිනා සන්නානබන්ධෙ එකත්තං එකතාය, නානතාය ව අග්ගහෙතබ්බතං, ගහණෙ ව දොසං දස්සෙති. එස නයොති අතිදෙසෙන ඛිපඬ්ඛරාදිසු සබ්බහෙතුහෙතුසමුප්පන්නෙසු යථාසම්භවං යොජනා කාතබ්බාති දස්සෙති. ඉධාපි හි හෙතුහෙතුසමුප්පන්නවිඤ්ඤාණානං එකත්තමෙකත්තෙ සති න මනුස්සගතිතො දෙවගති සම්භූතා සියා. එකත්තනානත්තෙ න කම්මවතො එලං සියා, තතො “රත්තස්ස ඛිපං රත්තස්ස එල”න්තිආදිකස්ස විය “භුතපුබ්බාහං, හන්තෙ, රොහිතස්සො නාම ඉසි අහොසි”න්තිආදිකස්ස (සං. නි. 1.107) වොහාරස්ස ලොපො සියා, තස්මා එත්ථ සන්නානබන්ධෙසු හෙතුහෙතුසමුප්පන්නෙසු න එකත්තමෙකතා වා නානතා වා උපගන්තබ්බා න ගහෙතබ්බා. එත්ථ ව එකත්තඑකතාපටිසෙධෙන “සයංකතං සුඛං දුක්ඛං”න්ති (විභ. මූලට්. 227) ඉමං දිට්ඨිං නිවාරෙති, එකත්තනානතාපටිසෙධෙන “පරංකතං සුඛං දුක්ඛං”න්ති (විභ. මූලට්. 227), හෙතුහෙතුසමුප්පන්නභාවවනෙන “අධිච්චසමුප්පන්න”න්ති (විභ. මූලට්. 227) ඉමං දිට්ඨිං නිවාරෙති.

634. තත්ථාති එලුප්පන්නිට්ඨානෙ. අඤ්ඤස්සාති යෙන තං කම්මං කතං, තතො අඤ්ඤස්ස. අඤ්ඤතොති යං තං කම්මං නිබ්බන්තිතං, තතො අඤ්ඤතො. “ධම්මමත්තං භවත්තරමුපෙති”ති (විසුද්ධි. 2.632; විභ. අට්ඨ. 227; මහානි. අට්ඨ. 27; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.105) වුත්තත්තා එලස්ස උපභුඤ්ජකෙ ව අසති කස්ස තං එලං සියාති අනුයුඤ්ජෙති. තත්තාති තස්මිං යථාවුත්තෙ අනුයොගෙ.

තත්ථාති එකසන්නානෙ. යස්මිං ධම්මපුඤ්ජෙ කම්මං නිබ්බන්තිතං, තස්සෙව සන්නානෙති අත්ථො. එතස්ස අත්ථස්සාති හෙතුඑලානං අත්ථතො අඤ්ඤත්තෙපි තෙනෙව හෙතුඑලභාවෙන සම්බන්ධත්තා තං එලං “අඤ්ඤස්ස, අඤ්ඤතො”ති වා න වත්තබ්බන්ති එතස්ස අත්ථස්ස. වතුමධුරඅලත්තකරසාදිභාවනා අම්බමාතුලුඬ්ඛාදිබ්ජානං අභිසඬ්ඛාරො. එත්ථ ව අභිසඬ්ඛතං ඛිපං විය කම්මවා සත්තො, අභිසඬ්ඛාරො විය කම්මං, ඛිපස්ස අඬ්ඛරාදිප්පබන්ධො විය සත්තස්ස පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණාදිප්පබන්ධො. තත්ථුප්පන්නස්ස මධුරස්ස රත්තකෙසරස්ස වා එලස්ස වා තස්සෙව ඛිපස්ස, තතො එව ව අභිසඬ්ඛාරතො භාවො විය කම්මකාරකස්සෙව සත්තස්ස, තංකම්මතො එව ව එලස්ස භාවො වෙදිතබ්බො. බාලසරීරෙ කතං විජ්ජාපරියාපුණනං, සිප්පසික්ඛනං, ඔසධප්පයොගො ව න වුඬ්ඪසරීරං ගච්ඡන්ති. අථ ව තන්තිමිත්තං විජ්ජාපාටවං සිප්පජානනං, අනාමයනා ව වුඬ්ඪසරීරෙ භොන්ති, න ව තානි අඤ්ඤස්ස භොන්ති තංසන්නතිපරියාපන්නෙ එව වුඬ්ඪසරීරෙ උප්පජ්ජනතො, න ව යථාපයුත්තෙන විජ්ජාපරියාපුණනාදිනා විනා තානි අඤ්ඤතො භොන්ති තදභාවෙ අභාවතො, එවං ඉධාපි සන්නානෙ යං එලං, එතං නාඤ්ඤස්ස. න ව අඤ්ඤතොති යොජෙතබ්බං. එතෙන ව සඬ්ඛාරාභාවෙ එලාභාවමෙව දස්සෙති, න අඤ්ඤපච්චයනිවාරණං කරොති.

යම්පි වුත්තං, තත්ථ වදාමාති වචනසෙසො. තත්ථ වා උපභුඤ්ජකෙ අසති සිද්ධා භුඤ්ජකසම්මුතිති සම්බන්ධො. එලතිති සම්මුති එලතිසම්මුති.

රුක්ඛසඬ්ඛාතානං ධම්මානන්ති රුක්ඛපඤ්ඤත්ති යා උපාදානභූතානං භූතපාදායධම්මානං. තස්මාති යස්මා යථා බන්ධසන්නානෙ කුසලාකුසලවෙනත්තප්පත්ති යං “පුඤ්ඤං කරොති, පාපං කරොති”ති කත්තුවොහාරො, එවං තස්ස එලුප්පත්ති යං “සුඛං අනුභවති, දුක්ඛං අනුභවති”ති උපභුඤ්ජකවොහාරො, තස්මා න එත්ථ බන්ධවිනිමුත්තෙන අඤ්ඤෙන උපභුඤ්ජකෙන නාම කොචි අත්ථො අත්ථීති.

635. එවං සන්නෙපිති අසඬ්ඛන්තිපාතුභාවෙ තත්ථ ව යථාවුත්තදොසපරිහරණෙ සති, සිද්ධෙති අත්ථො. පවත්තික්ඛණෙයොති සඬ්ඛාරානං පවත්තමානක්ඛණෙ එව. පවත්තිතො පුබ්බෙති කම්මායුහනක්ඛණතො පුබ්බෙ, අවිජ්ජමානතාය සමානත්තා එවං වුත්තං. පච්ඡා වාති විපච්චනප්පජන්තිතො පච්ඡා ව.

අවිජක්කවිපාකා කතත්තා වෙ පච්චයා, විජක්කවිපාකානම්පි කතත්තං සමානන්ති තෙසම්පි ඵලාවහතා සියාති ආසඩ්ඛානිවත්තනත්ථං ආහ “න ච නිව්චං ඵලාවහා”ති.

“න විජ්ජමානත්තා අවිජ්ජමානත්තා වා”ති එතෙන විජ්ජමානත්තං, අවිජ්ජමානත්තඤ්ච නිස්සාය චුත්තදොසෙ පරිහරති. තස්සා පාටිභොගකිරියාය, භණ්ඩකිණනකිරියාය, ඉණ්ගහණකිරියාය වා කරණමත්තං තංකිරියාකරණමත්තං, තදෙව තදත්ථනියායානෙන පටිභණ්ඩදානෙ, ඉණ්දානෙ ච පච්චයො හොති, අඵලිතනියායානනාදිඵලන්ති අත්ථො.

636. සම්මොභවිසාතත්ථන්ති බාත්තිංසාය විඤ්ඤාණෙසු යථාචුත්තසඩ්ඛාරානං පටිසන්ධියං, පචත්තියඤ්ච පච්චයභාවෙ විභජ්ජ අවිභාවිතෙ පවත්තනකසම්මොභස්ස අපනයනත්ථං.

පුඤ්ඤාභිසඩ්ඛාරෙති නිද්ධාරණෙ භූමිමං. අවිසෙසෙනාති “තිහෙතුකො තිහෙතුකස්සා”තිආදිකං හෙදං අකත්වා සාමඤ්ඤතො, පිණ්ඩවසෙනාති අත්ථො. සබ්බත්ථ උපනිස්සයපච්චයො බලවකම්මස්ස වසෙන යොජෙතබ්බො. “දුබ්බලඤ්භි කම්මං උපනිස්සයපච්චයො න හොති”ති පටිධානසංවණ්ණනාය දස්සිතමෙනං. රූපාවචරපඤ්චකුසලවෙනනාහෙදොති “යපෙත්වා අභිඤ්ඤාප්පත්ත”න්ති විසෙසෙත්වා වත්තබ්බං, න වා වත්තබ්බං විපාකස්ස පච්චයභාවකථාය අවිපාකාරහස්ස පසඩ්ගභාවතො. අභිඤ්ඤාවෙනනාය හි අවිපාකතා හෙට්ඨා විභාවිතා ඵව. අවිසෙසෙන පනාති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. පඤ්චන්තං විපාකවිඤ්ඤාණානන්ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

පඤ්චන්තන්ති චක්ඛුසොතවිඤ්ඤාණානං, සම්පට්ච්ජනමනොධාතුයා, ද්විත්තං සන්තීරණමනොවිඤ්ඤාණධාතුනඤ්චාති එතෙසං පඤ්චන්තං. තථෙවාති ද්වෙධා ඵව. කථං පන ඉට්ඨාරම්මණෙයෙව පවත්තනකාති කුසලවිපාකවිඤ්ඤාණාති දුග්ගතියං පවත්තන්තිති ආහ “නිරයෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්සා”තිආදි. ථෙරො හි තත්ථ ඉද්ධියා වස්සං නිම්මිතිත්වා කතිපයං වෙලං නිරයග්ගිං චූපසමෙත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙති.

ස්වෙව කාමාවචරො පුඤ්ඤාභිසඩ්ඛාරො. අවිසෙසෙන පන පුඤ්ඤාභිසඩ්ඛාරොති කාමාවචරං, රූපාවචරඤ්චාති දුච්චම්පි පුඤ්ඤාභිසඩ්ඛාරං එකප්ඤ්ඤා සඩ්ගණ්ණාති.

ද්වාදසාකුසලවෙනනාහෙදොති ඵත්ථ උද්ධච්චසහගතවෙනනාය ගහණෙ කාරණං න දිස්සති, විචාරෙතබ්බමෙනං. එකස්ස විඤ්ඤාණස්ස තථෙව පච්චයො පටිසන්ධියං, නො පවත්තෙති එකස්සෙව පච්චයභාවනියමො පටිසන්ධියං, නො පවත්තෙ. පවත්තෙ හි සත්තන්තම්පි පච්චයොති අධිප්පායො.

රූපහවෙ චතුත්තන්ති අකුසලවිපාකානං චක්ඛුසොතවිඤ්ඤාණසම්පට්ච්ජනසන්තීරණානං. තාති පන එකත්තතො අනිට්ඨාරම්මණාති, රූපහවෙ ච කථං අනිට්ඨාරම්මණසමායොගොති ආහ “සො ච බො”තිආදි. “තථා කාමාවචරදෙවලොකෙපි අනිට්ඨරූපාදයො නත්ථී”ති ඉදං යෙභ්ග්ගවසෙන චුත්තං. බහුලඤ්භි තෙසං ඉට්ඨා ඵව රූපාදයො උපට්ඨහන්ති, කදාචි අනිට්ඨං. දෙවනඤ්භි කෙසඤ්චිදෙව පුබ්බනිමිත්තපාතුභාවකාලාදීසු මිලාතමාලාදිඅනිට්ඨාරම්මණසමායොගො හොතිති.

637. යත්ථ විත්ථාරප්පකාසනං කතං, තතො භවතො පටිධාය මුඛමත්තප්පකාසනං කාතුකාමො ආහ “ආදිතො පටිධායා”ති. තෙනෙව “ද්විසු භවෙසු”තිආදි චුත්තං. මනුස්සාපි කෙචි අණ්ඩපා, සංසෙදපා ව හොන්තිති තදපෙක්ඛාය “චතුසු යොනිසු”ති චුත්තං. එකත්තකායඑකත්තසඤ්ඤාසාමඤ්ඤෙන චතුත්ථකුමානභූමිකාපි අසඤ්ඤාරූප්පචජ්ජා චතුත්ථියෙව විඤ්ඤාණට්ඨිතිං හපන්ති. එස පුඤ්ඤාභිසඩ්ඛාරො. චුත්තනසෙනෙවාති “නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයෙන වෙව උපනිස්සයපච්චයෙන වා”ති චුත්තනසෙනෙව. යථාසම්භවන්ති එකවිසතිකාමාවචරරූපාවචරකුසලවිපාකෙසු චුද්දසන්තං පටිසන්ධියං, පවත්තෙ ව, සත්තන්තං පවත්තෙ ඵවාති අයං යථාසම්භවො.

තාදිසෙයෙවාති නානත්තකායඑකත්තසඤ්ඤාසඩ්ඛාතෙයෙව.

චතුත්තං විඤ්ඤාණානන්ති භවාදයො අපෙක්ඛිත්වා චුත්තං. චතුසු අන්තොගධානං පන තිණ්ණං විඤ්ඤාණානං තිසු විඤ්ඤාණට්ඨිතිසු පච්චයභාවො යොජෙතබ්බො. අවිඤ්ඤාණකෙ සත්තාවාසෙ සඩ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණෙ අලබ්භමානෙපි තස්ස සඩ්ඛාරහෙතුකත්තං ලබ්භතෙව. තථා හි තත්ථ පුඤ්ඤාභිසඩ්ඛාරො කටත්තාරූපානං නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයෙන පච්චයො හොති. එතස්මිඤ්ච මුඛමත්තප්පකාසනෙ පුඤ්ඤාභිසඩ්ඛාරාදීනං දුග්ගතිආදීසු පවත්තියං කුසලවිපාකාදිවිඤ්ඤාණානං පච්චයභාවො භවෙසු චුත්තනසෙනෙව විඤ්ඤායතිති න චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

විඤ්ඤාණපච්චයානාමරූපපද්විත්ථාරකථාවණ්ණනා

638. විභාගා නාමරූපානන්ති නාමස්ස, රූපස්ස ච පහෙදතො.

තත්ථ නාමස්ස තාව පභෙදං දස්සෙන්නෙන කාමං විඤ්ඤාණමපි නාමමෙව, පච්චයපච්චයුප්පන්නෙ පන අසඬිකරතො දස්සෙතුං “ආරම්මණාභිමුඛං නමනතො වෙදනාදයො තයො ඛන්ධා”ති වුත්තං. නිබ්බානස්ස පනෙත්ථ පචත්තිකථායං අප්පච්චයත්තා, නමනට්ඨාභාවතො ච පසඬිගො ඵ්ච නත්ථි. නාමනට්ඨෙයන හි තං නාමං, න නමනට්ඨෙයන. තෙසං නාමරූපානං සුඛාදිවසෙන, පථවිආදිවසෙන ච විභාගො.

එකං සත්තවාසන්ති අසඤ්ඤසත්තවාසං. පුරිමෙසු චතුසු, අසඤ්ඤසත්තවාසෙ වාති පඤ්චසු.

ගබ්භසෙය්‍යාග්ගහණෙන ජලාබුජා ගතිතාති “අණ්ඩජානඤ්චා”ති වුත්තං. අණ්ඩජානඤ්ච අභාවකානන්ති යොජෙතබ්බං. සත්තතිස්සානීති කලාපසන්නානමුලාති. යදිපි විකාරරූපාති පටිසන්ධික්ඛණෙන න සන්ති, ලක්ඛණපරිවේෂෙදරූපාති පන සන්තිති තාති පරමත්ථතො අපරිනිප්ඵන්නානීති වජ්ජේත්තො ආහ “රූපරූපතො”ති. එස්සාදිකෙ සඬිබාරක්ඛන්ධභාවෙන එකත්තං නෙත්වා “තෙවීසති ධම්මා”ති වුත්තං. අපනෙත්වාති කලාපන්නරගතෙ පථවිආදිකෙ සමානලක්ඛණතාය අග්ගහෙත්වා.

තෙසන්ති බ්‍රහ්මකායිකාදිනං. චිත්ථාරෙන්නාති චතුසුපි සත්තතිස්සෙසු රූපානං අසඬිබ්පනෙන.

කාමභවෙ පන යස්මා සෙසඔපජාතිකානන්ති එත්ථ කිඤ්චාපි කාමභවෙ ඔපජාතිකා වුත්තා න සන්ති, යෙන සෙසග්ගහණං සාත්ථකං භවෙය්‍යා, අණ්ඩජගබ්භසෙය්‍යාකෙහි පන ඔපජාතිකසංසෙදජා සෙසා භොන්තිති සෙසග්ගහණං කතන්ති වෙදිතබ්බං. අථ වා බ්‍රහ්මකායිකාදිකෙහි ඔපජාතිකෙහි වුත්තෙහි සෙසෙ සන්ධාය “සෙසඔපජාතිකාන”න්ති ආහ. තෙ පන අරුපිනොපි සන්තිති “කාමභවෙ”ති වුත්තං. අපරිපුණ්ණායතනානං පන නාමරූපං යථාසම්භවං රූපමිස්සකවිඤ්ඤාණානිද්දෙසෙ වුත්තනෙයෙන සක්කා ධම්මගණනතො විඤ්ඤාතුන්ති න වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

පටිසන්ධිචිත්තෙන සහ පචත්තඋතුතොති පටිසන්ධිචිත්තෙන සහ උප්පන්නරූපෙසු තෙජොධාතුතො. හදයචත්ථුනො තඬ්ඛණුප්පන්නත්තා පටිසන්ධිචිත්තස්ස වත්ථුදුබ්බලතා. තෙසං අජ්ඣොභරිතාභාරෙන අනුගතෙ සරිරෙ ආභාරසමුට්ඨානං සුට්ඨද්ධකන්ති සම්බන්ධො. නරොති තෙනෙව මාතුකුච්ඡිගතභාවෙන තිරොක්ඛො. අවකංසතො ද්වෙ අට්ඨකානෙව උතුචිත්තසමුට්ඨානාති භොන්තිති සසද්දකාලං සන්ධාය “උක්කංසතො ද්විත්තං නචකාන”න්ති වුත්තං. පුබ්බෙති යං පුබ්බෙ සත්තතිද්වයාදිකං සත්තකපරියොසානං රූපං ඉධ වුත්තං, තං එකෙකස්ස චිත්තස්ස තිසු තිසු ඛණෙසු උප්පජ්ජමානමෙව වුත්තන්ති කත්වා ආහ “පුබ්බෙ...පෙ.... සත්තතිවිධ”න්ති. දුට්ඨමපි තන්ති උතුසමුට්ඨානං, චිත්තසමුට්ඨානඤ්චාති දුට්ඨමපි තං සද්දං.

සණ්ඨාතුන්ති අද්ධනියභාවෙන යාතුං, අත්තතො පන ඛණමත්තං තිට්ඨතෙව. චතුද්දිසා වචන්ථාපිතාති අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසට්ඨස්සා මූලෙන චතුසු දිසාසු වචන්ථාපිතා. අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලිඬිගෙත්වා යිතා භින්නවාහනිකා විය ව.

639. පඤ්චවොකාරභවෙ ච පචත්තියන්ති රූපාජනකකම්මපපඤ්චවිඤ්ඤාණප්පචත්තිකාලං, සහජාතවිඤ්ඤාණපච්චයඤ්ච සන්ධායාහ. තදා හි තතො නාමමෙව භොතිති. කම්මවිඤ්ඤාණපච්චයා පන තදාපි උභයං භොතිති සක්කා වත්තුං, පච්ජාජාතවිඤ්ඤාණපච්චයා ච රූපං උපත්ථද්ධං භොතිති. අසඤ්ඤෙසුතිආදි කම්මවිඤ්ඤාණපච්චයං සන්ධාය වුත්තං. පඤ්චවොකාරභවෙ ච පචත්තියන්ති භවඬිගාදිජනකකම්මතො අඤ්ඤෙන රූපුප්පත්තිකාලං, නිරොධසමාපත්තිකාලං, භවඬිගාදිඋප්පත්තිකාලතො අඤ්ඤකාලඤ්ච සන්ධාය වුත්තන්ති යුත්තං. භවඬිගාදිඋප්පත්තිකාලෙ හි තංජනකෙන කම්මුනා උප්පජ්ජමානං රූපං, සො ච විපාකො කම්මවිඤ්ඤාණපච්චයො භොතිති සක්කා වත්තුං. සහජාතවිඤ්ඤාණපච්චයානපෙක්ඛමිපි හි පචත්තියං කම්මෙන පචත්තමානං රූපං, නාමඤ්ච න කම්මවිඤ්ඤාණානපෙක්ඛං භොතිති. සබ්බත්ථාති පටිසන්ධියං, පචත්තෙ ව. සහජාතවිඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං, කම්මවිඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපඤ්ච යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං. නාමඤ්ච රූපඤ්ච නාමරූපඤ්චාති එත්ථ නාමරූපසද්දො අත්තතො එකදෙසෙන නාමසද්දෙන නාමසද්දස්ස සරූපො, රූපසද්දෙන ච රූපසද්දස්ස, තස්මා සරූපානං එකසෙසොති එකදෙසසරූපෙකසෙසො, නාමරූපසද්දස්ස යානං ඉතරෙසඤ්ච නාමරූපසද්දානං අදස්සනන්ති අත්ථො.

විපාකතො අඤ්ඤං අවිපාකං. යතො ද්විධා මතං, තතො යුත්තමෙව ඉදන්ති යොජෙතබ්බං.

කුසලාදිචිත්තක්ඛණෙහි ආදි-සද්දෙන අකුසලකිරියචිත්තක්ඛණෙ විය විපාකචිත්තක්ඛණෙපි විපාකාජනකකම්මසමුට්ඨානං සඬග්ගිතන්ති වෙදිතබ්බං. විපාකචිත්තක්ඛණෙ පන අභිසඬිබාරවිඤ්ඤාණපච්චයා පුබ්බෙ වුත්තනෙයෙන උභයඤ්ච ලබ්භතිති තාදිසවිපාකචිත්තක්ඛණවජ්ජනත්ථං “කුසලාදිචිත්තක්ඛණෙ”ති වුත්තං.

640. සුත්තන්තිකපරියායතොති පට්ඨානෙ රූපානං උපනිස්සයපච්චයස්ස අවුත්තන්තා වුත්තං. සුත්තන්තෙ පන යස්මිං සති යං භොති, අසති ච න භොති, සො තස්ස උපනිස්සයො නිදානං හෙතු පභවොති කත්වා “විඤ්ඤාණුපනිසං නාමරූප”න්ති රූපස්ස ච විඤ්ඤාණුපනිස්සයතා වුත්තා. වනපත්ථපරියායෙ ව

වනපත්ථගාමනිගමනගරජනපදපුග්ගපුනිස්සයො ඉරියාපට්ඨිභාරො, තතො ච චිවරාදීනං ජීවිතපරික්ඛාරානං කසිරෙන, අප්පකසිරෙන ච සමුදාගමනං චුත්තං, න ච වනපත්ථාදයො ආරම්මණුපනිස්සයාදිභාවං ඉරියාපට්ඨානං, චිවරාදිසමුදාගමනස්ස ච භජන්ති. තස්මා චිනා අභාවො ඵල සුත්තන්තිකපරියායතො උපනිස්සයභාවො දට්ඨබ්බො. නාමස්ස අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණං කම්මාරම්මණපටිසන්ධිආදිකාලෙ ආරම්මණපච්චයොව භොතිති වත්තබ්බමෙව නත්ථීති රූපස්සෙව සුත්තන්තිකපරියායතො එකධාව පච්චයභාවො චුත්තො. සසංසයස්ස හි රූපස්සෙනං පච්චයො භොතිති චුත්තෙ නාමස්ස භොතිති වත්තබ්බමෙව නත්ථීති.

පවත්තස්ස පාකටත්තා අපාකටං පටිසන්ධිං ගහෙන්වා පුච්ඡති “කථං පනෙත”න්තිආදිනා. සුත්තතො නාමං, යුත්තිතො රූපං විඤ්ඤාණපච්චයා භොතිති ජාතිතබ්බං.

යුත්තිතො සාධෙත්වා සුත්තෙන තං දළ්භං කරොන්තො “කම්මසමුට්ඨානස්සාපි හී”තිආදිමාහ. විත්තසමුට්ඨානස්සෙවාති විත්තසමුට්ඨානස්ස විය. එත්ථ ච “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1, 39; මහාව. 1; උදා. 1) භාසමානෙන භගවතා යස්මා උපපරික්ඛමානානං පණ්ඩිතානං පරමත්ථතො නාමරූපමත්තමෙව පවත්තමානං දිස්සති, න සත්තො, න ජීවො, තස්මා කෙනචි අප්පට්ඨත්තියං අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං භොති. සුඤ්ඤතප්පකාසනඤ්ඤි ධම්මවක්කප්පවත්තනන්ති. අථ වා නාමරූපමත්තතාවවනෙන පවත්තිතා දුක්ඛසච්චමත්තතා චුත්තා. දුක්ඛසච්චප්පකාසනෙන ච තස්ස සමුදයො, තස්ස ච නිරොධො, නිරොධගාමීනිපටිපදා ච පකාසිතා ඵල භොති. අභෙතුකස්ස දුක්ඛස්ස, භෙතුනිරොධා අනිරුජ්ඣුතකස්ස ච අභාවා, නිරොධස්ස ච උපායෙන චිනා අනධිගන්තබ්බත්තාති වතුසච්චප්පකාසනං ධම්මවක්කප්පවත්තනං නිද්ධාරෙතබ්බං.

නාමරූපපච්චයාසලායතනපදවිත්ථාරකථාවණ්ණනා

641. තන්ති නාමරූපං. තස්සාති සලායතනස්ස. තාදිසස්සෙවාති කතෙකසෙසස්සෙව.

ඉධාපි නාමන්ති ඛන්ධත්තයස්සෙව ගහණෙ කාරණං චුත්තනයමෙව. නියමතොති ඉදඤ්ච වතුන්තං භූතානං, ඡන්තං වත්ථුනං, ජීවිතස්ස ච යථාසම්භවං සහජාතනිස්සයපුරෙජාතඉන්ද්‍රියාදිනා සලායතනස්ස පවත්තමානස්ස එකත්තෙන පච්චයභාවං සන්ධාය චුත්තං. රූපායතනාදීනං පන සහජාතනිස්සයානුපාලනභාවො නත්ථීති අග්ගහණං වෙදිතබ්බං. ආරම්මණාරම්මණපුරෙජාතාදිභාවො ච තෙසං න සසන්තතිපරියාපන්තානමෙව, න ච වක්ඛාදීනං විය එකප්පභාරෙතෙවාති අනියමතො පච්චයභාවො. නියමතො...පෙ.... ජීවිතින්ද්‍රියන්ති එවන්ති එත්ථ එවං-සද්දෙන වා රූපායතනාදීනම්පි සභිගහො දට්ඨබ්බො. ඡට්ඨායතනඤ්ච සලායතනඤ්ච සලායතනන්ති එත්ථ යදිපි ඡට්ඨායතනසලායතනසද්දානං සද්දතො සරූපතා නත්ථී, අත්ථතො පන සලායතනෙකදෙසොව ඡට්ඨායතනන්ති එකදෙසසරූපතා අත්ථීති එකදෙසසරූපෙකසෙසො කතොති වෙදිතබ්බො. අත්ථතොපි හි සරූපානං එකදෙසසරූපෙකසෙසං ඉච්ඡන්ති “වඬිකො ච කුට්ඨො ච කුට්ඨො”ති. තස්මා අත්ථතො එකදෙසසරූපානඤ්ච එකසෙසෙන භවිතබ්බන්ති.

අථ වා ඡට්ඨායතනඤ්ච මනායතනඤ්ච ඡට්ඨායතනන්ති වා මනායතනන්ති වා ඡට්ඨායතනඤ්ච ඡට්ඨායතනඤ්ච ඡට්ඨායතනන්ති වා මනායතනඤ්ච මනායතනඤ්ච මනායතනන්ති වා එකසෙසං කත්වා වක්ඛාදීහි සද්ධිං “සලායතන”න්ති චුත්තන්ති තමෙව එකසෙසං නාමමත්තපච්චයස්ස, නාමරූපපච්චයස්ස ච මනායතනස්ස වසෙන කතං අත්ථතො දස්සෙන්තො ආහ “ඡට්ඨායතනඤ්ච සලායතනඤ්ච සලායතනන්ති එවං කතෙකසෙසස්සා”ති. යථාචුත්තොපි හි එකසෙසො අත්ථතො ඡට්ඨායතනඤ්ච සලායතනඤ්චාති එවං කතො නාම භොතිති. සබ්බත්ථ ච එකසෙසෙ කතෙ එකච්චනාදිදෙසො කතෙකසෙසානං සලායතනාදිසද්දවචනීයතාසාමඤ්ඤවසෙන කතොති දට්ඨබ්බො.

“න අඤ්ඤථා”ති එතෙන තස්ස තස්ස නාමස්ස, රූපස්ස ච අභාවෙ තං තං ආයතනං න භොතිති බ්‍යතිරෙකං විභාවෙති.

යන්ති යං යං නාමං, රූපඤ්ච. යස්සාති යස්ස යස්ස ආයතනස්ස. යථාති සහජාතාදිනා යෙන යෙන පකාරෙන. තෙය්‍යන්ති ඤෙය්‍යං.

තස්ස වසෙනාති තස්ස භෙතුආදිපච්චයස්ස වසෙන. උක්කංසාවකංසොති එත්ථ සත්තධා පච්චයභාවතො උක්කංසො අට්ඨධා පච්චයභාවො, තතො නවධා, තතො දසධාති අයං උක්කංසො. අවකංසො පන දසධා පච්චයභාවතො නවධා පච්චයභාවො, තතො අට්ඨධා, තතො සත්තධාති එවං වෙදිතබ්බො, න පන සත්තධා පච්චයභාවතො ඵල ද්වෙපි උක්කංසාවකංසා යොජෙතබ්බො, තතො අවකංසාභාවතොති.

විපාකං නාමන්ති සම්බන්ධො. චුත්තනයෙනෙවාති සහජාතාදිවසෙන, සත්තධා, භෙතුආදිවසෙන ච. ඉතරන්ති අවිපාකං නාමං.

“හදයවත්ථුනො සභායං හුත්වා” ති එතෙන අරුපෙ විය අසභායං නාමං න හොති, හදයවත්ථු ව නාමෙන සහ ඡට්ඨායනනස්ස පච්චයො හොති ති එත්තකමෙව දස්සෙති, න පන යථා හදයවත්ථු පච්චයො හොති, තථා නාමමිපිති අයමත්ථො අධිප්පෙතො. වත්ථු හි නාමස්ස විප්පයුත්තපච්චයො හොති, න නාමං. නාමඤ්ච විපාකහෙතාදිපච්චයො හොති, න වත්ථුති. පවත්තෙ අරුපධම්මා කම්මජරුපස්ස ධීතිප්පත්තස්සෙව පච්චයා හොන්ති, න උප්පජ්ජමානස්සාති විප්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතා ව පච්ඡාජාතවිප්පයුත්තාදයො එව වක්ඛාදීනං යොජෙතබ්බො.

“තත්ථෙවා” ති ඉමිනා “පවත්තෙ” ති ඉදං පච්චාමට්ඨන්ති ආහ “තත්ථෙව හි පවත්තෙ” ති. “පඤ්චවොකාරහවෙ” ති පන ඉදං “පඤ්චන්” ති ඉමිනා දිපිතමෙවාති. පවත්තියං වක්ඛායනනාදිකස්ස නාමං විපාකපච්චයො න හොති, අත්තනා ජනිතරුපස්සෙව හොති. පටිසන්ධියං පන කම්මසමුට්ඨානං විත්තසමුට්ඨානසද්ධිසං, තස්මා වත්ථුනොපි විපාකපච්චයො හොතියෙව.

රුපතොති රුපෙසු. යං යං ආයතනං උප්පජ්ජති පටිසන්ධියං අණ්ඩජජලාබුජානං පඤ්චසු ආයතනෙසු කායායනනමෙව උප්පජ්ජති. ඉතරෙසං යථාරහං ඉතරාතිපි.

අවසෙසමනායනනස්සාති එත්ථ “පඤ්චක්ඛන්ධනවෙ පනා” ති එතස්ස අනුවත්තමානත්තා පඤ්චවොකාරහවෙ එව පවත්තමානං පඤ්චවිඤ්ඤාණෙහි අවසෙසං මනායනනං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. නාමරුපස්ස සහජාතාදිසාධාරණපච්චයභාවො, සම්පයුත්තාදිසාධාරණපච්චයභාවො ව යථාසම්භවං යොජෙතබ්බො. “රුපපච්චයා පඤ්චායනනාති” ති අයමිපි නයො ලබ්භති නිරොධසමාපන්නානං වසෙන, සො පන අපවුර්භාවතො යෙභුයොන ව පටිසන්ධියං පච්චයභුතස්සෙව නාමරුපස්ස පවත්තියං පච්චයභාවො විභාවිතොති න දස්සිතොති වෙදිතබ්බං.

සළායනනපච්චයා එස්සපදවිත්ථාරකථාවණ්ණනා

642. බාවිසති යා ලොකියවිපාකවිඤ්ඤාණෙහි සම්පයුත්තා බාවිසති ලොකියවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තා. තතො එව බාවිසති.

තත්ථාති තස්මිං සළායනනෙ, තෙසු ඡසු ආයතනෙසුති අත්ථො. අප්ඤ්ඤාත්තන්ති සසන්තතිපරියාපන්නමෙව ගණ්හාති. තඤ්ඤි සසන්තතිපරියාපන්නකම්මන්තිබ්බත්තං තාදිසස්ස එස්සස්ස පච්චයො හොති. රුපාදීනි, පන බහිද්ධා අනුපාදින්නාති ව එස්සස්ස ආරම්මණං හොන්ති, න තාති වක්ඛාදීනි විය සසන්තතිපරියාපන්නකම්මකිලෙසන්තිත්තජ්ජපවත්තිභාවෙන එස්සස්ස පච්චයා හොන්ති පට්ඨාමාරියවාදෙ න ගහිතාති, දුතියාවරියවාදෙ පන යථා තථා වා පච්චයභාවෙ සති න සක්කා වජ්ජෙතූන්ති ගහිතාති.

තත්ථාති සළායනනපච්චයා එස්සපදෙ. යෙ තාව ආවරියා මහාවිභාරවාසිනොව යථා විඤ්ඤාණං, එවං නාමරුපං, සළායනනං, එස්සං, වෙදනඤ්ච පච්චයං, පච්චයුප්පන්නඤ්ච සසන්තතිපරියාපන්නං දිපෙන්නා විපාකමෙව ඉච්ඡන්ති. “ඡට්ඨායනනපච්චයා එස්සො” ති අභිධම්මභාෂණියපාළි (විභ. 243) ආරුප්පං සන්ධාය චුත්තාති “ඡට්ඨායනනපච්චයා එස්සොති පාළිඅනුසාරතො” ති චුත්තං.

සබ්බෙ එස්සා න සම්භොන්තිති යොජනා. යදි සබ්බායනනෙහි එකො එස්සො සම්භවෙය්, “සළායනනපච්චයා එස්සො” ති එකස්ස වචනං යුජ්ජෙය්, අථාපි එකම්මා ආයතනා සබ්බෙ එස්සා සම්භවෙය්, තථාපි සබ්බායනනෙහි සබ්බෙඑස්සසම්භවතො ආයතනහෙදෙන එස්සහෙදො තත්ථීති තදහෙදවසෙන එකස්ස වචනං යුජ්ජෙය්, තථා පන අසම්භවතො න යුත්තන්ති වොදෙති “න සබ්බායනනෙහි” ති ආදිනා . අඤ්ඤස්සාපි වා අසම්භවත්තස්ස විධානස්ස බොධනත්ථමෙතං චුත්තං. “නාපි එකම්මා ආයතනා සබ්බෙ එස්සා” ති. “න සබ්බායනනෙහි එකො එස්සො සම්භොති” ති ඉදමෙව පන එකඑස්සවචනස්සායුත්තත්තදිපකං කාරණන්ති වෙදිතබ්බං. නිදස්සනවසෙන වා එතං චුත්තං. නාපි එකම්මා ආයතනා සබ්බෙ එස්සා සම්භොන්ති, එවං න සබ්බායනනෙහි එකො එස්සො සම්භොති. තස්මා එකස්ස වචනං අයුත්තන්ති. පරිහාරං පන අනෙකායනනෙහි එකඑස්සස්ස සම්භවතොති දස්සෙන්නො “තත්තිදං විස්සජ්ජන” ති ආදිමාහ. අවසෙසසම්පයුත්තධම්මායනනා එස්සවජ්ජිතා තංසම්පයුත්තවෙනසිකා ධම්මා.

එකොපි අනෙකායනනජ්ජහවො එකොපනෙකායනනජ්ජහවො.

ඡධා පච්චයත්තෙ පඤ්ච විභාවයෙ, එකං නවධා පච්චයත්තෙ, බාහිරාති ඡ ආයතනාති ආරම්මණාදිනා යථාසම්භවං පච්චයත්තෙ විභාවයෙති සම්බන්ධො.

අනෙකහෙදස්සාති කුසලවිපාකාදිපඤ්චද්වාරාදිවසෙන අනෙකවිධස්ස ද්විපඤ්චවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තවජ්ජස්ස විපාකඑස්සස්ස. තාති වාති රුපායනනාදීනි. “මනො ව නෙසං ගොවරවිසයං පච්චනුහොති” ති (ම. නි. 1.455) හි චුත්තං. තථා වාති පච්චුප්පන්නාති රුපාදීනි පච්චුප්පන්නඤ්ච ධම්මායනනපරියාපන්නං රුපරුපං සන්ධාය චුත්තං. ආරම්මණපච්චයමත්තෙනාති තං සබ්බං අපච්චුප්පන්නං, අඤ්ඤඤ්ච ධම්මායනනං සන්ධාය චුත්තං.

එස්සපච්චයාවෙදනාපදවිත්ථාරකථාවණ්ණනා

643. ද්වාරතො සලෙවාති පභවසාමඤ්ඤතො එකවිධාපි උප්පත්තිද්වාරතො ඡ එව භොන්තිති ඡලෙව වෙදනා චුත්තා.

චිත්තභෙදෙන එකුනනචුතිවිධාපි ඉධාධිප්පෙනා එව දස්සෙතුං “වෙදනාසු පනා”තිආදි චුත්තං. “සෙසාන”න්ති එත්ථ සම්පට්ච්ඡනසම්පයුත්තාය චක්ඛුසම්ඵස්සාදයො පඤ්ච යදිපි අනන්තරාදීහි පච්චයා භොන්ති, අනන්තරාදීනං පන උපනිස්සයෙ අන්තොගධන්තා සන්තිරණනදාරම්මණානඤ්ච සාධාරණස්ස තස්ස වසෙන “එකධා”ති චුත්තං. එකෙකස්මිං ද්වාරෙ හි චක්ඛුද්වාරාදිසු උප්පත්තචක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිහි සහජාතා එස්සා සකසකවිටීසු සම්පට්ච්ඡනාදිහි සම්පයුත්තවෙදනානං, මනොද්වාරෙ තදාරම්මණවසෙනෙව පවත්තානං තෙභුමකවිපාකවෙදනානම්පි සහජාතමනොසම්ඵස්සසඬ්ඛාතො සො එස්සො අට්ඨධා පච්චයො භොන්ති යොජෙතඛිං.

රූපාරූපාවචරවිපාකවෙදනා පටිසන්ධිආදිවසෙනෙව පවත්තන්ති, කාමාවචරාපි එකච්චාති “තෙභුමකවිපාකවෙදනානම්පි”ති චුත්තං. තාසම්පි හි සහජාතමනොසම්ඵස්සො අට්ඨධාව පච්චයො භොති. පච්චයං අනුපාදින්නම්පි කෙචි ඉච්ඡන්තිති “යා පනා”තිආදිනා මනොද්වාරාවජ්ජනසම්පයුත්තඵස්සස්ස පච්චයභාවො චුත්තො. තඤ්ච මුඛමත්තදස්සනං දට්ඨඛිං. එතෙන නයෙන සඛ්ඛස්ස අනන්තරස්ස, අනානන්තරස්ස ව එස්සස්ස තස්සා තස්සා විපාකවෙදනාය උපනිස්සයනා යොජෙතඛිං.

වෙදනාපච්චයාතණ්ණාපදවිත්ථාරකථාවණ්ණනා

644. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ, ඉමස්මිං වා සාසනෙ ඡ තණ්හා දිපිතා. ඉධාති වා ඉමස්මිං වෙදනාපච්චයා තණ්හාපදෙ, තත්ථාති තාසු ඡසු තණ්හාසු.

එකෙකාය සස්සතදිට්ඨිසහගතාය, උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතාය ව තණ්හාය තදභිනන්දනානුගුණො රූපාදිසු පවත්තිආකාරො, කෙචලං කාමස්සාදවසෙන පවත්තියා විසිට්ඨාකාරන්තා චුත්තජ්ජවත්තිආකාරතො තණ්හාය තිවිධතා.

මමත්තෙනාති සම්පියායනෙන, අස්සාදනතණ්හාය ඉච්චෙව චුත්තං භොති. තත්ථ පුත්තො විය වෙදනා දට්ඨඛිං, බීරාදයො විය වෙදනාය පච්චයභුතා රූපාදයො, බීරාදිදායිකා ධාති විය රූපාදිජ්ජාරම්මණදායකා චිත්තකාරාදයො ඡ. තත්ථ සුඛසම්ඵස්සවත්ථදායකො තන්තවායො, චෙජ්ජො රසායනනොජාවසෙන, තදුපත්ථම්භිතජීවිතවසෙන ව ධම්මාරම්මණස්ස දායකොති දට්ඨඛිං. සඛ්ඛාපෙසා අට්ඨසතජ්ජහෙදාපි.

ආරම්මණපච්චයො උප්පජ්ජමානාය ආරම්මණමත්තමෙව භොති, න උපනිස්සයො විය උප්පාදකොති උප්පාදකස්ස උපනිස්සයස්සෙව වසෙන “එකධාවා”ති චුත්තං. උපනිස්සයෙන වා ආරම්මණුපනිස්සයො සඬගහිතො. තෙන ව ආරම්මණභාවෙන තංසභාගො අඤ්ඤොපි ආරම්මණපච්චයභාවො දිපිතො භොතිති උපනිස්සයවසෙනෙව පච්චයභාවො චුත්තොති වෙදිතඛිං.

“යස්මා වා”තිආදිනා න කෙචලං විපාකසුඛවෙදනා එව, තිස්සොපි පන වෙදනා විපාකා විසෙසෙන තණ්හාය උපනිස්සයපච්චයො, අවිසෙසෙන ඉතරා වාති දස්සෙති. උපෙක්ඛා පන සන්තත්තා, සුඛම්ච්චෙව භාසිතාති තස්මා සාපි හියො ඉච්ඡනවසෙන තණ්හාය උපනිස්සයොති අධිජ්ජායො. උපෙක්ඛා පන අකුසලවිපාකභුතා අනිට්ඨන්තා දුක්ඛෙ අවරොධෙනඛිං, ඉතරා ඉට්ඨන්තා සුඛෙති සා දුක්ඛං විය, සුඛං විය ව උපනිස්සයපච්චයො භොතිති සක්කා වත්තුං. “වෙදනාපච්චයා තණ්හා”ති වචනෙන සඛ්ඛස්ස වෙදනාවතො පච්චයස්ස අත්ථිතාය තණ්හුප්පත්තිජ්ජසඬගෙ තන්තිවාරණත්ථමාහ “වෙදනාපච්චයා වාපි”තිආදි.

නනු “අනුසයසභායා වෙදනා තණ්හාය පච්චයො”ති වචනස්ස අභාවා අතිජ්ජසඬගතිවත්තිං න සක්කා කාතුන්ති? න, වට්ඨකථාය පවත්තන්තා. වට්ඨස්ස ව අනුසයචිරහෙ අභාවතො අනුසයසහිතාව පච්චයොති අත්ථතො චුත්තමෙවෙනං භොතිති. අථ වා “අවිජ්ජාපච්චයා”ති අනුවත්තමානන්තා අනුසයසහිතාව පච්චයොති විඤ්ඤායති. වෙදනාපච්චයා තණ්හාති චෙත්ථ වෙදනාපච්චයා එව තණ්හා, න වෙදනාය විනාති අයං නියමො ඉච්ඡිතො, න වෙදනාපච්චයා තණ්හා භොතියෙවාති, තස්මා අතිජ්ජසඬගො එත්ථ නත්ථි එවාති.

චුසිමතොති චුසිතවතො, චුසිතබ්බමචරියවාසස්සාති අත්ථො. චුසිතීති වා චුසිති මග්ගො චුච්චති, සො එතස්ස චුත්ථො අත්ථිති චුසිමා, උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන අරහා. අග්ගඵලං වා පරිනිට්ඨිතවාසන්තා “චුසි”ති චුච්චති, තං එතස්ස අත්ථිති චුසිමා.

තණ්හාපච්චයාඋපාදානපදවිත්ථාරකථාවණ්ණනා

645. අත්ථවිභාගො අත්ථස්ස විභජනා. වත්ථුසඬ්ඛාතං කාමන්ති කාමගුණසඤ්ඤිතං රූපාදිආරම්මණමාහ.

උපාදියනීති කාමවසෙන ගණ්හාති, දළ්භං අස්සාදෙනීති අත්ථො. කාමං උපාදියනීති එත්ථ කම්මසාධනො කාමසද්දො , කාමො ව සොති එත්ථ කත්තුසාධනො කිලෙසකාමස්ස අධිප්පෙතත්තා. උපාදානසද්දො පන උභයත්ථාපි කත්තුසාධනොව. දළ්භත්ථො භුසත්ථො. යථා භුසො ආයාසො උපායාසො, භුසං කුට්ඨං උපකුට්ඨං, එවං ඉධාපීති ආහ “උපායාසඋපකුට්ඨාදීසු වියා”ති. පුරිමදිට්ඨිං උත්තරදිට්ඨිං උපාදියනීති පුරිමදිට්ඨිං සස්සනභාවෙන ගණ්හන්ති උපාදියති, පුරිමදිට්ඨිආකාරෙන වා උත්තරදිට්ඨිං උප්පජ්ජමානා තෙනෙව පුරිමදිට්ඨිං දළ්භං කරොන්ති තං උපාදියනීති චුත්තා. අථ වා පුරිමදිට්ඨිං උත්තරදිට්ඨිං උපාදියනීති “සස්සනො අත්තා”ති (දී. නි. 1.31) ඉදං පුරිමදිට්ඨිං උපාදියමානං උත්තරදිට්ඨිං නිදස්සෙත්තුං චුත්තං. යථා හි එසා දළ්භීකරණවසෙන පුරිමං උත්තරා උපාදියති, එවං “නත්ථි දින්න”න්තිආදිකාපිති (ම. නි. 1.445; 2.94; 3.91, 116, 136; ධ. ස. 1221; විභ. 938). අත්තග්ගහණං පන අත්තවාදුපාදානන්ති න ඉදං දිට්ඨුපාදානදස්සනන්ති දට්ඨබ්බං. ලොකො වාති වා අත්තග්ගහණවිනිමුත්තං ගහණං දිට්ඨුපාදානභුතං ඉධ පුරිමදිට්ඨිං උත්තරදිට්ඨිංවෙනෙහි චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

සීලබ්බතං උපාදියනීති එත්ථ අසුද්ධිමග්ගගොසීලාදිසමාදානවසෙන සීලං, අවිතික්කමනවසෙන වතං. උභයථාපි වා සීලං, තපොකම්මභාවෙන ගහිතත්තාය වතං, ගවාදිපකතිභාවනා. අත්තනො වා ගවාදිභාවාධිට්ඨානං සීලං, “ගච්ඡන්තො භක්ඛෙති, තිට්ඨන්තො මුත්තෙති”තිආදිනා ගවාදිකිරියාකරණං වතං. තංතංඅභිච්චසම්මතතො වා නිවත්ති සීලං, තංසමාදානවතොවෙස භොජනකිව්චකරණාදිවිසෙසපටිපත්ති වතං, තං සීලබ්බතං අසුද්ධිමග්ගං “සුද්ධිමග්ගො”ති පරාමසන්තො තථා අභිනිවිසන්තො උපාදියති, තං ගාහං දළ්භං ගණ්හාතිති අත්ථො. සීලබ්බතසභවරිතං පරාමාසං සීලබ්බතන්ති ගහෙත්වා ආහ “සීලබ්බතඤ්ච තං උපාදානඤ්චා”ති. ගොසීලගොවතාදීනීති ව තථාභුතං දිට්ඨිං වදති. තෙනෙවහ “සයමෙව උපාදානානී”ති. අභිනිවෙසතොති අභිනිවෙසභාවතො, අභිනිවිසනතො වා. අත්තවාදුපාදානන්ති “අත්තා”ති වාදස්ස පඤ්ඤාපනස්ස, ගහණස්ස ව කාරණභුතා දිට්ඨිති අත්ථො. අත්තවාදමත්තමෙවාති අත්තස්ස අභාවා “අත්තා”ති ඉදං වචනමත්තමෙව. උපාදියන්තීති දළ්භං ගණ්හන්ති. කථං? “අත්තා”ති. “අත්තා”ති හි අභිනිවිසන්තා වචනමත්තමෙව දළ්භං කත්වා ගණ්හන්තීති අත්ථොති. එවං “අත්තවාදමත්තමෙව උපාදියන්තී”ති චුත්තං. අත්තවාදමත්තන්ති වා වාචාවත්ථුමත්තමෙවාහ. වාචාවත්ථුමත්තමෙව හි “අත්තා”ති උපාදියන්ති අත්තස්ස අභාවාති.

“ධම්මසඬ්ඛෙපචිත්ථාරෙ පන කාමුපාදානං සඬ්ඛෙපතො තණ්හාදළ්භත්තං, සෙසුපාදානත්තයං දිට්ඨිමත්තමෙව, චිත්ථාරතො පනා”ති එවං ධම්මසඬ්ඛෙපචිත්ථාරසමුදායතො තදවයභුතං සඬ්ඛෙපං, චිත්ථාරඤ්ච නිද්ධාරෙතීති. ධම්මසඬ්ඛෙපචිත්ථාරෙති නිද්ධාරණෙ භූමිමං දට්ඨබ්බං. කාමෙසුති පඤ්චස්ස කාමගුණෙසු . කාමච්ඡන්දොති කාමසඬ්ඛාතො ඡන්දො, න කත්තුකම්මානාඡන්දො, න ව ධම්මච්ඡන්දො. කාමනවසෙන, රඤ්ජනවසෙන ව කාමොයෙව රාගො කාමරාගො, එවං සබ්බත්ථ කාමත්ථං විදිත්වා කාමො එව නන්දනට්ඨෙන කාමනන්දී, තණ්හායනට්ඨෙන කාමොයෙව කාමතණ්හා, සිනෙහනට්ඨෙන කාමො එව කාමස්නෙහො, පරිදය්හනට්ඨෙන කාමපරිලාහො, මුච්ඡනට්ඨෙන කාමමුච්ඡා, ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපනට්ඨෙන කාමජ්ඣේදාසානං වෙදිතබ්බං. අප්පත්තවිසයපත්ථනා තණ්හා ආරම්මණෙ පරිතස්සනභාවතො, සම්පත්තවිසයග්ගහණං උපාදානං ආරම්මණෙ දළ්භග්ගාහභාවතො. අප්පිච්ඡතාපටිපක්ඛා තණ්හා විසයාහිමුඛභාවතො, සන්තුට්ඨිපටිපක්ඛා උපාදානං තණ්හාදළ්භත්තං හුත්වා අනුච්ඡතාභාවතො. පරියෙසනදුක්ඛමූලා තණ්හා අප්පත්තවිසයපත්ථනාභාවතො, ආරක්ඛදුක්ඛමූලං උපාදානං සම්පත්තවිසයග්ගහණභාවතො.

නත්ථි දින්නන්තිආදීසු දින්නන්ති දානමාහ, තං අඵලත්තා රූපං විය දානං නාම න භොතීති පටික්ඛිපති. ශිට්ඨං චුච්චති මහාවිජ්ඣාසඤ්ඤාසද්ධියො මහායාගො. හුතන්ති ආහුනපාහුනමඬ්ගලකිරියා. තත්ථ ආමන්තෙත්වා හවනං දානං ආහුනං, පාහුනානං අතිථීනං අතිථිකිරියා පාහුනං, ආවාහාදීසු මඬ්ගලත්ථං දානං මඬ්ගලකිරියා, දස කුසලකම්මපථා සුකතකම්මානි නාම, දස අකුසලකම්මපථා දුක්ඛකම්මානි නාම, එලං විපාකොති නිස්සන්දාදිඵලඤ්චෙව නිප්පරියායවිපාකො ව නත්ථිති යොජනා. යථා චෙත්ථ, එවං “නත්ථි දින්න”න්තිආදීසුපි ඵලවිපාකපටික්ඛෙපොව දට්ඨබ්බො. නත්ථි අයං ලොකොති පරලොකෙ යීතො ඉමං ලොකං “නත්ථි”ති ගණ්හාති. ඉමං හි ලොකං අවෙක්ඛිත්වා පරලොකො, පරඤ්ච ලොකං අවෙක්ඛිත්වා අයං ලොකො භොති ගන්තබ්බතො, ආගන්තබ්බතො වාති පරලොකතො ඉධාගමනස්ස අභාවා තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජනතො චිත්තෙන පරලොකෙ යීතො ඉමං ලොකං “නත්ථි”ති ගණ්හාතිති අත්ථො. න හි අයං දිට්ඨිං පරලොකෙ යීතස්සෙව භොතීති. නත්ථි පරලොකොති ඉධලොකෙ යීතො පරලොකං “නත්ථි”ති ගණ්හාති. ඉධාපි චුත්තනායෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයං වා එත්ථ අත්ථො – සංසරණප්පදෙසො ඉධලොකො, පරලොකො ව නාම කොචි නත්ථි සංසරණස්ස අභාවා තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජනතොති.

පුරිමභවතො පච්ඡිමභවෙ උපපතනං උපපාතො, සො යෙසං සීලං, තෙ ඔපපාතිකා. තෙ පන වචනකඋපපජ්ජනකසත්තා නත්ථිති දස්සෙන්නො ආහ “නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති. නත්ථි ලොකෙ සමණ...පෙ.... පවෙදෙන්තීති අනුලොමපටිපදං පටිපන්නත්තා සම්මග්ගතා සම්මාපටිපන්නා ධම්මිකසමණුඛාග්මණා ලොකස්මිං නත්ථි, යෙ ඉමඤ්ච ලොකං, පරඤ්ච ලොකං අත්තනා එව අභිච්ඡිට්ඨෙන ඤාණෙන පච්චක්ඛතො ඤාත්වා පවෙදනසමත්ථා සබ්බඤ්ඤාද්ධා නාම නත්ථිති දස්සෙති. රූපං අත්තතො සමනුපස්සතීතිආදීසු වත්තබ්බං භෙට්ඨා චුත්තමෙව.

පකතිඅණුආදීනං සස්සතග්ගාහපුබ්බගමො, සරිරස්ස උච්ඡේදග්ගාහපුබ්බගමො ව තෙසං ගාභානං සාමිභුතො කොචි සස්සතො, උච්ඡිප්පමානො වා අත්තා අත්ථිති අත්තග්ගාහො කදාචි හොතිති “යෙභුයොයනා”ති වුත්තං. ස්වායං අත්තග්ගාහො අත්ථතො ඛන්ධාරම්මණො එව දට්ඨබ්බො. යෙභුයොයන පට්ඨං අත්තවාදුපාදානන්තිආදීනාව සම්බන්ධො. යදිපි හවරාගජවනවීථි පට්ඨං පවත්තති ගහිතපටිසන්ධිකස්ස හවතිකන්තියා පවත්තිතබ්බන්තා, සො පන හවරාගො තණ්හාදල්හත්තං න හොතිති මඤ්ඤමානො න කාමුපාදානස්ස පට්ඨප්පත්තිමාහ.

තණ්හා කාමුපාදානන්ති පන විභාගස්ස අකරණෙ සබ්බාපි තණ්හා කාමුපාදානං, කරණෙපි වා කාමරාගතො අඤ්ඤාපි තණ්හා දල්හභාවං පත්තා කාමුපාදානන්ති තස්ස අරහත්තමග්ගවජ්ඣකා වුත්තා.

උප්පත්තිට්ඨානභූතා චිත්තූප්පාදා විසයො. පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා ආලයො. තත්ථ රමනීති ආලයරාමා, පජා. තෙනෙව සා ආලයරාමතා සසන්තානෙ, පරසන්තානෙ ව පාකටා හොති. කාමානන්ති වත්ථුකාමානං. “සුඛදුක්ඛං කම්මුතා හොති”ති අග්ගහෙත්වා කොතුහලම්භිගලාදිබ්බුලො හොති. සා කොතුහලම්භිගලාදිබ්බුලතා. අස්ස කාමුපාදානවතො. තන්ති දිට්ඨුපාදානං, අනත්තති ධම්මමත්තෙ “අත්තා”ති මිච්ඡාහිනිවෙසස්ස සුබ්බමතරධම්මුපාදානතාය සුබ්බමතා වුත්තා. උපනිස්සයවවනෙන ආරම්මණානන්තරපකතුපනිස්සයා වුත්තාති අනන්තරපච්චියාදීනම්පි සම්ගහො කතො හොති.

උපාදානපච්චියාහවපදචිත්ථාරකථාවණ්ණනා

646. අත්ථතොති වචනත්ථතො. ධම්මතොති සභාවධම්මතො. සාත්ථතොති සාත්ථකතො, පුබ්බෙ වුත්තස්සපි පුන වචනස්ස සප්පයොජනතො. හෙදසඬගහාති හෙදතො සඬගහතො, විභාගතො වෙව විහත්තස්ස සබ්බිපනතො වාති අත්ථො. යං යස්ස පච්චයොති යං යං උපාදානං යස්ස යස්ස හවස්ස පච්චයො හොති, තතො වාති අත්ථො.

හවතීති හවොති ඵලවොහාරෙන කම්මහවො වුත්තො. උපපත්තිහවතිබ්බවනමෙව හි ද්වයස්සපි සාධාරණං කත්වා වුත්තං, හවති එතස්මා උපපත්තිහවොති වා. දුතියො පන කම්මහවො සත්තස්ස පුනබ්බවහාවෙන සවිසෙසං හවතීති හවො. තතො එව න සබ්බස්ස හවත්තරස්ස, තංහෙතුතො වා හවහාවජ්ජසඬගො. දුට්ඨෙතාති ද්විති ආකාරෙහි පවත්තිතොති අත්ථො. දුට්ඨෙතාති වා පච්චත්තත්ථෙ කරණවචනං, දුට්ඨොති වුත්තං හොති. අත්ථිති සංවිජ්ජති.

647. අත්තතො පච්චයෙහි කරියතීති කම්මං, අත්තතො ඵලං කරොතීති කම්මන්ති කෙචි, “කම්ම”න්ති එව. වත්තබ්බා කම්මසඬබ්බාතා. පරිත්තභූමකොති කාමභූමකො. මහාභූමකොති මහග්ගභූමකො. සබ්බන්ති අනවසෙසං. හවං ගච්ඡති, ගමෙති වාති හවගාමි. ගච්ඡතීති ව නිජ්ඣාදනසමත්ථතාවසෙන, අත්තතො පවත්තිකාලෙ හවාහිමුඛං හුත්වා පවත්තතීති අත්ථො, නිබ්බත්තනමෙව වා ගමනං අධිප්පෙන. “හවගාමි”ති ව එතෙන කම්මක්ඛයකරං කම්මං නිවත්තෙති. අයඤ්ඤි වට්ටකථා, තඤ්ඤ ව්වට්ටනිස්සිතන්ති. අපුඤ්ඤාහිසඬබාරොති ද්වාදස වෙනනාති උද්ධව්වසහගතවෙනනායපි ගහණං “අච්ඡිප්පව්වයා සඬබාරා”ති එත්ථ විය වෙදිතබ්බං. “හවපච්චයා ජාති”ති එත්ථ පන “සඬබාරපච්චයා විඤ්ඤාණ”න්ති (ම. නි. 3.126; මහාව. 1; සං. නි. 2.1; උදා. 1; නෙත්ති. 24) එත්ථ විය සාපි අපනෙතබ්බා. මන්දබ්බුච්චාකතාති අප්පමහාවිපාකතා.

“සබ්බම්පි හවගාමිකම්මන්ති ඉමිනා වෙනනාසම්පයුත්තා අහිජ්ඣාදයො වුත්තා”ති එතෙන ආවයගාමිතාය තෙසං කම්මසඬබ්බාතතා වුත්තාති කම්මහවපරියාපන්තනං පරියායෙන වදති, නිජ්ජපරියායෙන පන වෙනනාව කම්මහවො. වුත්තඤ්ඤි “කම්මහවො තීහි ඛන්ධෙහි එකෙනායතනෙන එකාය ධාතුයා සම්පයුත්තො, එකෙන ඛන්ධෙන එකෙනායතනෙන එකාය ධාතුයා කෙහිවි සම්පයුත්තො”ති (ධාතු. 244). උපපත්තිහවො තීහිපි තිකෙහි වුත්තො උපාදින්නක්ඛන්ධොව. යථාහ “උපපත්තිහවො... කාමහවො... සඤ්ඤාහවො... පඤ්චවොකාරහවො පඤ්චහි ඛන්ධෙහි එකාදසභායතනෙහි සත්තරසහි ධාතුහි සම්ගහිතො”තිආදි (ධාතු. 67). යදි හි අනුපාදින්නකානම්පි ගහණං සියා, “ද්වාදසහි ආයතනෙහි අට්ඨාරසහි ධාතුහි”ති වත්තබ්බං සියාති. කාමතණ්හාය කාමෙතබ්බතො කාමනිස්සයතාය හොගා විය, කාමසහවරිතතාය “කුන්තා පවරන්ති”ති විය, කාමාරම්මණතාය “සුඛං රූප”න්ති විය, කාමපච්චයට්ඨානතාය “සුඛො සග්ගො”ති විය කාමාති අච්චිපරනිමිතවසවත්තිපරිච්ඡින්නා උපාදින්නක්ඛන්ධා වුච්චන්ති. රූපාචාරාගතො යං නිස්සිතා, තදුපවාරෙන “මඤ්ඤා සොසන්ති”ති විය, “එන්දනදෙවතා”ති විය ව “රූප”න්ති වුච්චන්ති බ්‍රහ්මකායිකාකනිට්ඨපරිච්ඡින්නා උපාදින්නක්ඛන්ධා.

රූපමෙව හවො රූපහවො, තථා අරූපන්ති ආකාසානඤ්ඤායතනහවග්ගපරිච්ඡින්නා වත්තාරො උපාදින්නක්ඛන්ධා වුච්චන්ති. අරූපමෙව හවො අරූපහවො. කාමො එව හවොති කාමහවො, සො පන යස්මා යථාවුත්තෙනත්ථෙන “කාමො”ති වත්තබ්බො හොති, තස්මා “කාමසඬබ්බාතො හවො”ති වුත්තං. කාමාවචරසඤ්ඤිතො වා හවො “කාමසඬබ්බාතො හවො”ති වුත්තො. තථා රූපාරූපහවොති ආහ “එස නයො රූපාරූපහවෙසු”ති. සඤ්ඤාවතං හවොති එත්ථ වන්තු-සද්දස්ස ලොපො දට්ඨබ්බො. තස්ස වා අත්ථෙ අකාරං කත්වා “සඤ්ඤාහවො”තිපි පායො. තෙනාහ “සඤ්ඤාවා”තිආදි. වොකිණ්ණොති එතෙන වොකාරසද්දස්ස කම්මසාධනමාහ. වොකිරියති පසාරියති විත්ථාරියතීති වොකාරො, වොකිරණං වා වොකාරො, සො එකස්සෙව ඛන්ධස්ස වසෙන පවත්තත්තා “එකො වොකාරො”ති වුත්තො, පසට්ඨපත්තිති අත්ථො.

648. කිඤ්චාපි භවනිද්දෙසෙ “සබ්බමපි භවගාමිකමමං කමමහවො”ති (විභ. 234) ඉමිනා චෙතනාසම්පයුක්තධම්මාපි චුත්තා. පුඤ්ඤාභිසංඛාරාදයොවාති පන අවධාරණං පච්චයධම්මවිසෙසෙපි අත්ථප්පහෙදෙන සංඛාරභවග්ගහණෙසු අත්ථෙව විසෙසොති දස්සනත්ථං කතං. තෙනාහ “එවං සත්තෙපි”තිආදි. සංඛාරභවනං ධම්මහෙදතො න සංඛාරා එව පුන චුත්තාති “සාත්ථකමෙවිදං පුනවචන”න්ති එතං අයුත්තන්ති වෙ? න, භවෙකදෙසභාවෙන සංඛාරානං භවොති පුන චුත්තත්තා. පරෙන චා ධම්මවිසෙසං අග්ගහෙත්වා පුනවචනං වොදිතන්ති වොදකාභිලාසවසෙන “සාත්ථකමෙවිදං පුනවචන”න්ති චුත්තං.

649. කාමභවාදිනිබ්බත්තකස්ස කම්මස්ස කාමභවාදිභාවො ඵලවොහාරෙන අට්ඨකථායං චුත්තො. සහජාතවිඤ්ඤාණස්සපි පච්චයභුතං අවිජ්ජාහෙතුකං සංඛාරග්ගහණෙන යං කිඤ්චි කම්මං පුබ්බෙ චුත්තං, ඉධ පන “සබ්බමපි භවගාමිකමම”න්ති (විභ. 234) වචනතො භවස්ස නිබ්බත්තකං උපාදානහෙතුකං විපච්චනාය කතොකාසමෙව භවොති අධිප්පෙතො. යං කාමුපාදානපච්චයා රූපභවනිබ්බත්තකං, අරූපභවනිබ්බත්තකඤ්ච කම්මං කරියති, සො කම්මහවො, තදභිනිබ්බත්තා බන්ධා උපපත්තිභවොති ඉමමත්ථං “එස නයො රූපාරූපභවෙසු”ති අතිදිස්සති. ද්වෙ කාමභවාති කාමකම්මහවො, කාමුපපත්තිභවොති ද්වෙ කාමභවා. එවං “ද්වෙ රූපභවා, ද්වෙ අරූපභවා”ති එත්ථාපි. අත්තොගධෙ ති විසුං අග්ගහෙත්වා අබ්බන්තරගතෙ එව කත්වා කාමභවාදිකෙ කම්මුපපත්තිභවවසෙන දුගුණෙ කත්වා ආහ “ජ භවා”ති.

අවිසෙසෙනාති උපාදානවසෙන හෙදං අකත්වා. උපාදානහෙදාකරණෙනෙව ච ද්වාදසප්පහෙදස්ස සංඛග්ගවසෙන සංඛගතො “ජ භවා”ති චුත්තං. අනුපගම්මාති අනිස්සාය, අනාමස්ත්වාති අත්ථො.

650. ගොසිලෙන, කුක්කුරසිලෙන ච සමත්තෙන සමාදින්නෙන ගුත්තං, කුක්කුරානඤ්ච සහබ්බානා චුත්තාති “සිලබ්බතුපාදානවතො කුමානභාවනා න ඉජ්ඣති”ති මඤ්ඤමානා තෙන රූපාරූපභවා න භොන්තිති කෙච්චි වදන්ති. වක්ඛමානෙන පන පකාරෙන පච්චයභාවතො “තං න ගහෙතබ්බ”න්ති ආහ. අසුද්ධිමග්ගෙ ච සුද්ධිමග්ගපරාමසනං සිලබ්බතුපාදානන්ති සුද්ධිමග්ගපරාමසනෙන රූපාරූපාවචරජ්ඣානානං නිබ්බත්තනං න න යුජ්ජතිති.

අනුස්සවවසෙනාති “සෙතවධයජ්ජං ආලභතෙ භුතිකාමො”ති ආදින්නඅනුස්සවවසෙන, යථා ඉමෙ මනුස්සලොකෙ කාමා සමිද්ධා, එවං දෙවලොකෙ ඉතො සමිද්ධතරාති දිට්ඨානුසාරෙන චා. පුරාණභාරතසීතාහරණපසුබන්ධවිධිආදියවනං අස්සද්ධම්මස්සවනං. ආදි-සද්දෙන අසප්පුරිසුපනිස්සයං පුබ්බෙ ච අකතපුඤ්ඤතං, අත්තම්චිජාපණ්ඩඤ්ච සංඛගණනාති. කායදුච්චරිතාදීනි අත්තතො අධිප්පෙතානං කාමානං අනුපායභුතානිපි කායදුච්චරිතාදීනි කරොති, චිරසග්ගාදිඅත්ථං යුද්ධාදිවසෙනාති අධිප්පායො. සන්දිට්ඨිකෙ චා පන රජ්ජසෙනාපනිට්ඨානාදියසංඛගහෙ කාමෙ. තදන්තොගධා එවාති තස්මිං දුච්චරිතනිබ්බත්තෙ, සුච්චරිතනිබ්බත්තෙ ච කාමභවෙ අත්තොගධා එවාති අත්ථො. අත්තොගධාති ච සඤ්ඤාභවපඤ්චවොකාරභවනං එකදෙසෙන අත්තොගධත්තා චුත්තං. න හි තෙ නිරවසෙසා කාමභවෙ අත්තොගධාති.

සප්පහෙදස්සාති සුගතිදුග්ගතිමනුස්සාදිප්පහෙදවතො.

කාමාවචරසම්පත්තිභවෙ පට්මදුනියඋච්ඡේදවාදවසෙන, රූපභවෙ තනියඋච්ඡේදවාදවසෙන, අරූපභවෙ සෙසඋච්ඡේදවාදවසෙන අයමත්තා සුඋච්ඡින්නො භොතිති තදුපගං කම්මං කරොතිති ආහ “අයං අත්තා නාමා”තිආදි. තත්ථ සුඋච්ඡින්නොති සකලවට්ටදුක්ඛසමුච්ඡේදෙන සුට්ඨ උච්ඡින්නො, අපුනබ්බවුප්පත්තිකො භොතිති අත්ථො.

“කාමාවචරසම්පත්තිභවෙ”ති ඉදං පට්මදිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදවසෙන චුත්තං, සෙසං ඉතරදිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදවසෙන. තත්ථ කිඤ්චාපි පාළියං (දී. නි. 1.93 ආදයො) රූපාවචරජ්ඣානවසෙනෙව උපරි චත්තාරො දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදා ආගතා, දිට්ඨගතිකො පන යං කිඤ්චි ගහෙත්වා යථා තථා අභිනිවිසතිති අරූපභවග්ගහණං, අරූපජ්ඣානානම්පි චා චතුත්ථකානසංඛගතො අරූපභවග්ගහණං, සන්තසුබ්බතාය චා තංසමඬගිනො සුබ්බභාවසාමඤ්ඤතො. විගතපරිලාභොති යථාභිලාසිතවිසසුපහාරෙන, පහානෙන ච වුපසන්තකාමරාගපරිලාභො, දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිබ්බානප්පත්තොති අත්ථො.

සුද්ධිමග්ගපරාමසනවසෙන පවත්තිතං යං කිඤ්චි ලොකියං සීලං, කුමානඤ්ච සීලබ්බතම්චිවෙව ඉධාධිප්පෙතන්ති ආහ “ඉදං සීලබ්බතං නාමා”තිආදි. කමෙන අවත්වා සීලබ්බතුපාදානස්ස අත්තෙ භවපච්චයතාවචනං අත්තවාදුපාදානං විය අභිණ්භං අසමුදාවාරතො, අත්තවාදුපාදානනිමිත්තත්තා ව.

කම්මභවෙති නිද්ධාරණෙ භුම්මං. හෙතුපච්චයප්පහෙදෙහිති එත්ථ මග්ගපච්චයො ච චත්තබ්බො. දිට්ඨපාදානාදීනි හි සහජාතකම්මභවස්ස මග්ගපච්චයා භොන්තිති, තස්මා තාති සහජාතාදිසු හෙතුපච්චයං අපනීය මග්ගපච්චයං පක්ඛිපිත්වා සත්තධා පච්චයා භොන්තිති වෙදිතබ්බාති. සබ්බානි පන අනන්තරසමන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනපච්චයෙහි පච්චයා භොන්ති. නානන්තරස්ස උපනිස්සයපච්චයෙන පච්චයා භොන්ති. කදාපි ආරම්මණපච්චයාදිනාපි, තං පන උපනිස්සයපච්චයෙනෙව සංඛගහෙත්වා චුත්තං “විජ්ජයුක්තස්ස පන උපනිස්සයපච්චයෙනෙවා”ති.

හවපව්වයාජාතිආදිපදවිත්ථාරකථාවණ්ණනා

651. ජාතීතිආදිසූති ආදි-සද්දෙන “ජාතිපව්වයා ජරාමරණං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති” ති (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; මහාව. 1; උදා. 1; නෙත්ති. 24) සබ්බං සඬගණ්හාති. තෙනාහ “ජාතිආදින” න්තිආදි. උපපත්තිභවුප්පත්තියෙව ජාතීති ආහ “න උපපත්තිභවො” ති. ජායමානස්ස පන ජාති ජාතීති උපපත්තිභවොපි අසති අභාවා ජාතියා පව්වයොති සක්කා වත්තුං. ජායමානරූපපදවිධානතාපි හි රූපජාතියා වුත්තා “උපවිතරූපපදවිධානො උපවයො, අනුප්පබන්ධරූපපදවිධානා සන්තති” ති (ධ. ස. අට්ඨ. 641).

ජාතානං බන්ධානං උඤ්ඤාතතා, අභිමතතා ව භීතපණ්ණතතා. අනිට්ඨස්සිති භීතං, ඉට්ඨං පණ්ණතං. ආදි-සද්දෙන සුවණ්ණදුක්ඛණ්ණහිනුත්තමාදිං සඬගණ්හාති. යමකානම්පි සත්තති යමකභාවෙන නිබ්බන්තානම්පි සමානානං. සො ව සත්තානං විසෙසො. භින්තසන්තාතිකස්ස විසෙසකාරණස්ස සබ්බෙන සබ්බං අභාවතො “අප්ඤ්ඤාතසන්තානො” ති වුත්තං. අඤ්ඤස්ස කාරණස්ස අභාවතොති අත්තසන්තානගතතො අඤ්ඤස්ස විසෙසකාරණස්ස අනුපලබ්භමානත්තා, සති ව තස්මිං සබ්බදා සබ්බෙසං අභාවතොති පසඬගස්ස දුන්නිවාරණතො කාරණෙ අවිසිට්ඨෙ ඵලවිසෙසස්ස අයුප්පමානකත්තා. තෙනාහ “කම්මභවභෙතුකොවා” ති.

තෙන තෙනාති ඤාතිබ්‍යාසනාදිනා ජරාමරණතො අඤ්ඤෙන දුක්ඛධම්මෙන. ජරාමරණනිමිත්තස්සිති උප්පන්නා සොකාදයො ජරාමරණාභිසම්බන්ධා, තදඤ්ඤෙ අනභිසම්බන්ධා. උපනිස්සයකොටියාති උපනිස්සයංසෙන, උපනිස්සයලෙසෙනාති අත්ථො. යො හි පට්ඨානෙ අනාගතො සති භාවා, අසති ව අභාවා සුත්තන්තපරියායෙන උපනිස්සයො, සො “උපනිස්සයකොටී” ති වුවිති. පව්වයමභාපදෙසො කිරෙසො, යදිදං උපනිස්සයොති.

හවචක්කකථාවණ්ණනා

652. න කෙවලං සොකාදිනංයෙව ජාති පව්වයො හොති, සොකාදිනං පන පව්වයත්තා අවිජ්ජායපි පව්වයො ඵ්වාති දස්සෙතුං “යස්මා පනා” තිආදි ආරද්ධං. ඵත්ථාති පටිච්චසමුප්පාදදෙසනායං. අවිදිතාදි මිදන්ති ම-කාරො පදසන්ධිකරො. සත්තන්ති සබ්බකාලං යාව අග්ගමග්ගාධිගමා. සම්මන්ති සඬගතං, අබ්බොවිජ්ජන්තන්ති අත්ථො.

තෙසුති සොකාදිසූ. සිද්ධෙසුති ලබ්භමානෙසු. සිද්ධා හොති අවිජ්ජා අවිනාභාවතො.

කාමයානස්සාති කාමයමානස්ස, කාමො වා යානං ඵත්තස්සාති කාමයානො, තස්ස කාමවසෙන යායමානස්සාති අත්ථො. ඡන්දජාතස්සාති ජාතතණ්හාඡන්දස්ස. පරිභායන්ති විගච්ඡන්ති. රූප්පතීති සොකාදිනා කුප්පති.

පරිසුට්ඨානතාය තිට්ඨනසීලො පරිසුට්ඨානට්ඨායී. “පරිසුට්ඨට්ඨායීනො” ති වා පායො. තත්ථ පරිසුට්ඨාතීති පරිසුට්ඨං, දිට්ඨිපරිසුට්ඨානං, තෙන තිට්ඨතීති පරිසුට්ඨට්ඨායීති අත්ථො දට්ඨබ්බො.

පඤ්ච පුබ්බනිමිත්තානීති “මාලා මිලායන්ති, වත්ථාති කිලිස්සන්ති, කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති, කායෙ වෙවණ්ණයං ඔක්කමති, දෙවො දෙවාසනෙ නාහිරමති” ති (ඉතිවු. 83) වුත්තාති පඤ්ච මරණපුබ්බනිමිත්තානීති අත්ථො. තාති හි දිස්වා කම්මනිබ්බන්තක්ඛන්ධසඬබාතෙ උපපත්තිභවෙ භවච්ඡන්දබලෙන දෙවානං බලවසොකො උප්පජ්ජති.

බාලොති අවිද්වා. තෙන අවිජ්ජාය කාරණභාවං දස්සෙති. තිව්ධං දුක්ඛන්ති තස්සාරූප්පකථාසවන, කම්මකාරණාදස්සන, මරණකාලකම්මොපට්ඨානනිදානං සොකාදිදුක්ඛං.

ආසවෙ සාධෙන්නීති ආසවෙ ගමෙන්නි බොධෙන්නීති අත්ථො.

ඵචං සතීති ඵචං හවචක්කස්ස අවිදිතාදිතාය අනාදිභාවෙ සති. ආදිමත්තකථනන්ති අවිජ්ජාවසෙන ආදිසබ්භාවකථනං. ආදි ඵත්තස්ස අත්ථීති හි ආදිමං, හවචක්කං. තස්ස භාවො ආදිමත්තං, තස්ස කථනං ආදිමත්තකථනං. විසෙසනිවත්තිඅත්ථො වා මත්තසද්දො, සති අනාදිභාවෙ අවිජ්ජා ආදිමිති, මජ්ඣෙ, පරියොසානෙ ව සබ්බත්ථ සියාති ආදිමත්තාය අවිජ්ජාය කථනං විරූප්ඤ්ඤාති අත්ථො. “අවිජ්ජා පධානා” ති වත්ථා තස්සා පධානභාවං දස්සෙතුං “අවිජ්ජාග්ගහණෙනා” තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ අවිජ්ජාග්ගහණෙනාති අවිජ්ජාය උප්පාදනෙන, අප්පහානෙන වා, අත්තනො සන්තානෙ සන්තිහිතභාවකරණෙනාති අත්ථො. කම්මාදීනීති කම්මවිපාකවට්ටාති. පලිබොධෙන්නීති නානාදුක්ඛපරිබ්‍රූළ්භෙ සංසාරවාරකෙ නිරොධෙන්නි. තෙහීති කිලෙසකම්මවිපාකවට්ටෙහි. වට්ටස්ස කාරණභාවෙන පධානත්තා “පධානධම්මො” ති අවිජ්ජා කථිතා.

තතො අවිජ්ජාදිතො. බ්‍රහ්මාදිතාති ආදි-සද්දෙන පජාපතිස්සරපුරිසාදිකෙ සඬගණ්හාති. වදන්ති වදො, තං තං හිතාහිතං පවත්තාති අත්ථො. වෙදෙති, වෙදියතීති වා වෙදෙයොසා, සුබාදිං අනුභවති, සබ්බවිසයෙ වා ජානාති, “සුබ්බතො

දුක්බිතො”තිආදිනා අත්තනා, පරෙහි ව ජානාති, ඥායති වාති අත්ථො. ඔත්මාදිනා වා අත්තනා වාති වා-සද්දො ව-සද්දත්ථො. තෙනාහ “කාරකවෙදකරහිත”න්ති ව-සද්දත්ථසමාසං.

ද්වාදසවිධසුඤ්ඤාසුඤ්ඤන්ති අවිජ්ජාදිනං ද්වාදසන්තං සුඤ්ඤසභාවානං සුඤ්ඤතාය සුඤ්ඤං ද්වාදසවිධසුඤ්ඤාසුඤ්ඤං, ධ්වභාවාදිසුඤ්ඤතාය වා චතුබ්බිධමිපි සුඤ්ඤතං එකං කත්වා ද්වාදසභිගගත්තා ද්වාදසවිධාති තාය ද්වාදසසුඤ්ඤතාය සුඤ්ඤන්ති අත්ථො.

653. පුබ්බන්තාහරණතොති පුබ්බන්තතො අතීතකොට්ඨාසතො පච්චුප්පන්තවිපාකස්ස ආහරණතො. වෙදනාවසානං පරිච්ඡින්නං එකං භවචක්කං හොති. භවචක්කෙකදෙසොපි හි භවචක්කන්ති චුච්චති. වෙදනා වා තණ්හාසභායාය අවිජ්ජාය පච්චයො හොතිති වෙදනාතො අවිජ්ජා, අවිජ්ජාතො සඬ්ඛාරාති සම්බජ්ඣනතො වෙදනාවසානං භවචක්කං පරිපුණ්ණමෙවාති දට්ඨබ්බං. අවිජ්ජාග්ගහණෙන වා තණ්හාපාදානාති තදවිනාභාවතො. සඬ්ඛාරග්ගහණෙන භවො, විඤ්ඤාණාදිග්ගහණෙන ජාතිජරාමරණාති, සොකාදයො ව ගහිතාති එවමිපි වෙදනාවසානං භවචක්කන්ති යුත්තමෙවෙනං. එවං තණ්හාමූලකෙ ව යොජෙතබ්බං. ද්වින්තමිපි හි අඤ්ඤමඤ්ඤානුප්පවෙසො හොතිති. අවිජ්ජා ධම්මසභාවං පටිච්ජාදෙන්වා විපරිතාහිනිවෙසං කාරෙන්ති දිට්ඨිවරිතෙ සංසාරෙ නයති, තෙසං වා සංසාරං සඬ්ඛාරාදිපවත්ති. නයති පවත්තෙති සංසාරනායිකා චුත්තා. තණ්හාය තණ්හාවරිතානං සංසාරනායිකාභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි.

පයමං භවචක්කං. ඵලුප්පත්තියාති කත්තුඅත්ථෙ කරණවචනං, කරණත්ථෙ එව වා. විඤ්ඤාණාදිපච්චුප්පන්තඵලුප්පත්ති හි ඉධ දිට්ඨා, අදිට්ඨානං පුරිමභවෙ අත්තනො හෙතුනං අවිජ්ජාසඬ්ඛාරානං ඵලං අනුප්පාදෙන්වා අනුපච්ඡිජ්ජනං පකාසෙති, පකාසනස්ස වා කරණං හොතිති. අප්ඵ වා පුරිමභවචක්කං දුතියෙන සම්බන්ධං චුත්තන්ති වෙදනාසඬ්ඛාතස්ස ඵලස්ස උප්පත්තියා තණ්හාදිනං හෙතුනං අනුපච්ඡෙදං පකාසෙති, තස්මා ඵලුප්පත්තියා කාරණභූතාය පයමස්ස භවචක්කස්ස හෙතුනං අනුපච්ඡෙදස්පකාසනතොති අත්ථො. සඬ්ඛාරාදිනමෙව වා ඵලානං උප්පත්තියා අවිජ්ජාදිනං හෙතුනං ඵලං අපනෙන්වා අනුපච්ඡෙදමෙව, විඤ්ඤාණාදිහෙතුනං වා සඬ්ඛාරාදිනං අනුප්පවන්ධමෙව පකාසෙති පයමං භවචක්කං, න දුතියං විය පරියොසානමිපිති “ඵලුප්පත්තියා හෙතුනං අනුපච්ඡෙදස්පකාසනතො”ති චුත්තං. අනුපුබ්බපවත්තිදීපනතොති “සඬ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්තිආදිනා (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1) ධම්මානං අනුපුබ්බතො පවත්තියා දීපනතො. “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති හි එත්ථ අපරිපුණ්ණායතනං කලලරූපං වත්වා තතො උද්ධං “නාමරූපපච්චයා සළායතන”න්ති සළායතනස්පවත්ති චුත්තා. සහුප්පත්තිදීපනතොති “උපාදානපච්චයා භවො, භවපච්චයා ජාති”ති වා උපපත්තික්ඛන්ධානං එකජ්ඣං උප්පත්තියා දීපනතො. න හි එත්ථ පයමෙ විය භවචක්කෙ ආයතනානං කමෙන උප්පත්ති චුත්තා.

654. හෙතුආදිපුබ්බකා තයො සන්ධි එතස්සාති හෙතුඵලහෙතුපුබ්බකතිසන්ධි, භවචක්කං. හෙතුඵලහෙතුඵලවසෙන චතුප්පහෙදො අඬ්ගානං සඬ්ගහො එතස්සාති චතුහෙදසඬ්ගහං. සරූපතො අචුත්තාපි තස්මිං තස්මිං සඬ්ගහෙ ආකිරියන්ති අවිජ්ජාසඬ්ඛාරාදිග්ගහණෙහි පකාසියන්තිති ආකාරා. අතීතහෙතුආදිනං වා පකාරා ආකාරා. කිලෙසකම්මවිපාකා විපාකකිලෙසකම්මෙහි සම්බන්ධා හුත්වා පුනස්පුනං පරිවත්තන්තිති තෙසු වට්ටනාමං ආරොපෙන්වා “තිවට්ට”න්ති චුත්තං, වට්ටෙකදෙසත්තා වා “වට්ටාති”ති චුත්තාති.

සන්ධිනං ආදිපරියොසානවචන්ථිතාති සන්ධිනං පුබ්බාපරවචන්ථිතාති අත්ථො.

පරිතස්සතීති තං තං වත්ථුං පරිග්ගහකරණවසෙන තස්සති, තණ්හායතීති අත්ථො. උපාදියතීති දළ්භගාහං ගණ්හාති. පුරිමකම්මභවස්මිත්ති පුරිමකම්මභවෙ සති.

තස්ස ව සබ්භාවො කරියමානතා එවාති ආහ “කම්මභවෙ කරියමානෙති අත්ථො”ති. දුක්ඛාදිසු මොහොති දුක්ඛාදිනං ආදිනවපට්ච්ජාදකො අප්පහිනො මොහො. ආයුහනාති සම්පිණ්ඩනකා දානාදිකිරියාය පවත්තනකා. එකං ආවජ්ජනං එතෙසන්ති එකාවජ්ජනා, තෙසු එකාවජ්ජනෙසු. සත්තමෙ චෙතනා භවො. “යා කාවි වා පන චෙතනා භවො, සම්පයුත්තා ආයුහනා සඬ්ඛාරා”ති ඉදං යථාදස්සිතාය ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණභාජනියෙ චුත්තාය පටිසම්භිදාපාළියා (පටි. ම. 1.45) වසෙන චුත්තං. තත්ථ හි “චෙතනා භවො”ති ආගතා. භවනිද්දෙසෙ පන “සාත්ථකො”ති එත්ථ “චෙතනාව සඬ්ඛාරා, භවො පන චෙතනාසම්පයුත්තාපි”ති විහඬිගපාළිවසෙන දස්සිතං. “තත්ථ කතමො පුඤ්ඤාහිසඬ්ඛාරො? කුසලා චෙතනා කාමාවචරා”තිආදිනා හි සඬ්ඛාරානං චෙතනාභාවො විහඬිගපාළියං (විහ. 226) චුත්තො. තත්ථ පටිසම්භිදාපාළියං “චෙතනාසම්පයුත්තා විපාකධම්මත්තා සවිපාකෙන ආයුහනසඬ්ඛාතෙන සඬ්ඛතාහිසඬ්ඛරණකිව්චෙන සඬ්ඛාරා”ති චුත්තා. විහඬිගපාළියං “සබ්බමිපි භවගාමිකම්මං කම්මභවො”ති (විහ. 234) භවස්ස පච්චයභාවෙන භවගාමිභාවතො, කම්මසංසට්ඨසභායතාය කම්මභාවතො ව උපපත්තිභවං භාවෙන්තිති “භවො”ති චුත්තා. උපපත්තිභවභාවනාකිව්චං පන චෙතනාය සාතිසයන්ති පටිසම්භිදාපාළියා චෙතනා “භවො”ති චුත්තා. භවාහිසඬ්ඛරණකිව්චං චෙතනාය සාතිසයන්ති විහඬිගපාළියං “කුසලා චෙතනා”තිආදිනා (විහ. 226) චෙතනා “සඬ්ඛාරා”ති චුත්තා. තස්මා තෙන තෙන පරියායෙන උභයං උභයත්ථ වත්තු යුත්තන්ති නත්ථෙත්ථ විරොධො. තස්ස ඵලෙ උපපත්තිභවෙ නිකාමනාති “තස්ස සුතං හොති ‘වාතුමහාරාජිකා දෙවා දිසායුකා චණ්ණවන්තො

සුබබ්‍රහ්මා'නි''ආදියුතානුසාරෙන භාවිති උපපත්තිභවෙ අභිකඩ්ඛනා. ගහණන්ති කාමුපාදානං කිව්වෙනාහ. පරාමසන්නති ඉතරාති. ආයුහනාවසානෙන තීසුපි අත්ථවිකප්පෙසු චුත්තස්ස ආයුහනස්ස අවසානෙ.

ඉධාති ඉමස්මිං පච්චුප්පන්නභවෙ. භවත්තරස්ස අතීතභවස්ස ඉමිනා පච්චුප්පන්නභවෙන පටිසන්ධානං භවත්තරපටිසන්ධානං, භවත්තරභාවෙන වා පටිසන්ධානං භවත්තරපටිසන්ධානං, තස්ස වසෙන. යං පටිසන්ධිති චුච්චති, තං විඤ්ඤාණන්ති සම්බන්ධො. තථා හි විඤ්ඤාණං “පටිසන්ධානපච්චුප්පට්ඨාන”න්ති චුච්චති. ගබ්භෙනි මාතුකුච්ඡියං, ගබ්භාවත්ථායං වා.

ද්විසු අත්ථවිකප්පෙසු චුත්තෙ ආයුහනසංඛාරෙ “තස්ස සුබබ්‍රහ්මා”ති ආහ, තතියෙ අත්ථවිකප්පෙ චුත්තෙ “තංසම්පයුත්තා”ති. තංසම්පයුත්තා අවිජ්ජා ගහිතාව හොතිති සම්බන්ධො. දහරස්ස චිත්තප්පවත්ති භවඬ්ගබ්‍රහ්මා යෙභුයොන භවත්තරජනකම්මායුහනසමත්ථා න හොතිති “ඉධ පටිපක්කත්තා ආයතනාන”න්ති චුත්තං. “කම්මකරණකාලෙ සම්මොහො දස්සිතො”ති එතෙන කම්මස්ස පටිවයභූතං සම්මොහං දස්සෙති, න කම්මසම්පයුත්තමෙව.

“තත්ථ පුරිමභවස්මිං පඤ්ච කම්මසම්භාරා, එතරහි පඤ්ච විපාකධම්මා, එතරහි පඤ්ච කම්මසම්භාරා, අනාගතෙ පඤ්ච විපාකධම්මාති දස ධම්මා කම්මං, දස ධම්මා විපාකො, ඉති ද්විසු යානෙසු කම්මං, කම්මවට්ටං, ද්විසු යානෙසු විපාකො, විපාකවට්ටන්ති කම්මසංඛිඛෙපො ව විපාකසංඛිඛෙපො ව, කම්මභවො ව විපාකභවො ව කම්මවට්ටඤ්ච විපාකවට්ටඤ්ච, කම්මපචත්තඤ්ච විපාකපචත්තඤ්ච, කම්මසන්නති ව විපාකසන්නති ව, කිරියා වෙව කිරියාඵලඤ්චාති

“එවං සමුප්පන්නමිදං සහෙතුකං,
දුක්ඛං අනිච්චං චලමිත්තරද්ධුවං;
ධම්මෙහි ධම්මා පභවන්ති හෙතුසො,
න හෙත්ථ අත්තාව පරොව විජ්ජති.

“ධම්මා ධම්මෙ සඤ්ජනෙන්නි, හෙතුසම්භාරපට්ඨයා;
හෙතුනඤ්ච නිරොධාය, ධම්මො බුද්ධෙන දෙසිතො.

“හෙතුසු උපරුද්ධෙසු, ඡින්නං වට්ටං න වට්ටති;
එවං දුක්ඛන්තකිරියාය, බ්‍රහ්මවර්ගිධ විජ්ජති;
සත්තෙ ව නුපලබ්භන්තෙ, නෙවුච්ඡෙදො න සස්සත”න්ති. (විභ. අට්ඨ. 242);

තත්ථ කම්මානෙව විපාකං සම්භරන්ති වඬ්ඤ්ඤාන්ති කම්මසම්භාරා, කම්මං වා සංඛාරභවා, තදුපකාරකානි අවිජ්ජාතණ්හුපාදානාති කම්මසම්භාරා. පටිසන්ධිදායකො වා භවො කම්මං, තදුපකාරකා යථාචුත්තා ආයුහනසංඛාරා, අවිජ්ජාදයො ව කම්මසම්භාරාති කම්මඤ්ච කම්මසම්භාරා ව කම්මසම්භාරාති එකසෙසවසෙන කම්මසම්භාරග්ගහණං වෙදිතබ්බං. දස ධම්මා කම්මන්ති අවිජ්ජාදයොපි කම්මසභායතාය කම්මසරික්ඛකා, තදුපකාරා වාති “කම්ම”න්ති චුත්තා. සංඛිඛිප්පන්ති එත්ථ අවිජ්ජාදයො, විඤ්ඤාණාදයො වාති සංඛිඛෙපො, කම්මං, විපාකො ව. “කම්මං විපාකො”ති එවං සංඛිඛිප්පන්ති වා සංඛිඛෙපො, අවිජ්ජාදයො, විඤ්ඤාණාදයො ව. සංඛිඛෙපභාවසාමඤ්ඤෙන පන එකච්චනං කතන්ති දට්ඨබ්බං, සංඛිඛෙපසද්දො වා භාගාධිවචනන්ති කම්මභාගො කම්මසංඛිඛෙපො.

එවං සමුප්පන්නන්ති කම්මතොපි විපාකො. තත්ථාපි “අවිජ්ජාතො සංඛාරා”ති එවං සමුප්පන්නං, තිසන්ධිආදිවසෙන වා සමුප්පන්නං ඉදං භවචක්කන්ති අත්ථො. ඉත්තරන්ති ගමනධම්මං, චිත්තසංඛිඛිතන්ති අත්ථො. තෙන උප්පාදවයවන්තතාදීපකෙන අනිච්චසද්දෙන, විකාරාපත්තිදීපකෙන චලසද්දෙන ව අදිපිතං කාලන්තරට්ඨායිතාභාවං විභාවෙති. අද්ධුවන්ති එතෙන ටීරභාවාභාවනිස්සාරතං. හෙතු එව සම්භාරා හෙතුසම්භාරා. “යානසො හෙතුසො”ති (කථා. 355; පටි. ම. 1.44) එත්ථ එවං චුත්තං වා යානං, අඤ්ඤමිපි තස්ස තස්ස සාධාරණං කාරණං සම්භාරො, අසාධාරණං හෙතු. එවන්ති එවං හෙතො ධම්මමත්තසම්භවෙ, හෙතනිරොධා ව වට්ටච්ඡෙදෙ ධම්මෙ ව තංනිරොධාය දෙසිතෙ සතිති අත්ථො. බ්‍රහ්මවර්ගං ඉධ බ්‍රහ්මවර්ගිධ සත්තෙ වාති එත්ථ ව-සද්දො “එවං බ්‍රහ්මවර්ගඤ්ච විජ්ජති, සස්සතුච්ඡෙදා ව න හොන්ති”ති සමුච්චයත්ථො. එවඤ්චි හෙතුආයත්තෙ ධම්මමත්තසම්භවෙ සත්තො නුපලබ්භති, තස්මිඤ්ච උපලබ්භන්තෙ සස්සතො, උච්ඡෙදො වා සියාති නුපලබ්භන්තෙ තස්මිං නෙව උච්ඡෙදො න සස්සතන්ති චුත්තං හොති.

655. සච්චප්පභවතොති සච්චතො, සච්චානං වා පභවතො ව.

කුසලාකුසලං කම්මන්ති වට්ටකථාය වත්තමානත්තා සාසවන්ති විඤ්ඤායති. අවිසෙසෙනාති “වෙනනා වෙනනාසම්පයුත්තකා”ති විසෙසං අකත්ථා, සබ්බමිපි තං කුසලාකුසලං කම්මං සමුදයසච්චන්ති චුත්තන්ති අත්ථො. “තණ්හා ව...පෙ.... අවිසෙසා ව සාසවා කුසලා ධම්මා”ති (විභ. 208-210) හි වෙනනාවෙනනාසම්පයුත්තවිසෙසං

අකත්වා වුත්තන්ති, අරියසච්චවිසෙසං වා අකත්වා සමුදයසච්චන්ති වුත්තන්ති අත්ථො. සච්චවිභවිගෙ හි සබ්බෙපි කිලෙසා සබ්බමපි භවගාමිකමිමං “සමුදයසච්ච”න්ති වුත්තං. දුතියසච්චං පහවො එතස්සාති දුතියසච්චපහවං. උපාදානපච්චයා භවොති උපපත්තිභවස්ස, කම්මභවස්ස ව අධිප්පෙතත්තා වුත්තං “පඨමදුතියසච්චද්වය”න්ති.

656. වත්ථුසුඤ්ඤා ආරම්මණෙසු, දුක්ඛාදීසු වා පටිච්ඡාදෙනබ්බෙසු වත්ථුසු. සම්මොහෙතිති ධම්මසභාවං ජාතිතුං පටිච්ඡෙක්ඛිතුං අදෙනති තස්ස පටිච්ඡාදනවසෙන සම්මොහෙති. වත්ථුන්ති ඉධ ආරම්මණං අධිප්පෙනං. අඤ්ඤාමඤ්ඤාඤ්ඤා උපත්ථම්මෙහි අඤ්ඤාමඤ්ඤාසන්තිස්සයෙන විනා යාතුං අසක්කොන්තා ද්වෙ නළකලාපා විය. සච්චයෙති යථාසකං විසයෙ රූපායතනාදිකෙ. ජායමානානං බන්ධානං විකාරභාවෙන ලබ්භමානා ජාති තෙ ජනෙත්ති විය හොතිති වුත්තං “බන්ධෙ ව ජනෙති”ති. තෙනාහ “තෙසං අභිනිබ්බත්තිභාවෙන පවත්තත්තා”ති. පාකභෙදභාවඤ්ඤා අධිනිවඨතිති එත්ථාපි “බන්ධෙ ජනෙති”ති එත්ථ වුත්තනසෙනෙව අත්ථො ගහෙතබ්බො. පාකභෙදවසෙන වත්තතිවිවෙව අත්ථො. පච්චතිති පාකො, භිජ්ජතිති හෙදො, පාකො ව හෙදො ව පාකභෙදං, තස්ස භාවං පච්චනං, භිජ්ජනඤ්ඤාති අත්ථො. සොකාදීනං අධිවයානත්තාති තෙසං කාරණත්තා, තෙහි සිද්ධාය අවිජ්ජාය සහිතෙහි සඬබ්බාරෙහි පච්චයො ව හොති භවන්තරපාකුභාවායාති අධිප්පායො. වුත්තිත්තං වා පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස අනන්තරපච්චයො හොතිති “පච්චයො ව හොති භවන්තරපාකුභාවායා”ති වුත්තං. තං පන වුත්තිත්තං අවිජ්ජාසඬබ්බාරරහිතං භවන්තරස්ස පච්චයො න හොතිති සසභායත්තදස්සනත්ථාහ “සොකාදීනං අධිවයානත්තා”ති. ද්වෙධාති අත්තනො අත්තනො සරසෙන, ධම්මන්තරපච්චයභාවෙන වාති ද්වෙධා ද්වෙධා. බ්‍යාපනිවිජාලොපෙන හි නිද්දෙසො.

657. “අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරා”ති එතෙන සඬබ්බාරානං පච්චයුප්පන්නාදස්සනෙන “කො නු බො අභිසඬබ්බරොතිති එස නො කල්ලො පඤ්භො”ති දස්සෙති, තෙනෙනං කාරකදස්සනනිවාරණං. අත්තා භවතො භවන්තරං සඬකමතිති දස්සනං අත්තසඬකන්තිදස්සනං, තං සඬබ්බාරපච්චයා විඤ්ඤාණුප්පත්තිවචනෙන නිවාරිතං හොති. පඤ්චන්තං බන්ධානං අභෙදතො එකො අත්තාති ගහණං සනසඤ්ඤා, තං යමකතාලකන්දං හින්දන්තෙන විය “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපමත්තමෙක”න්ති වචනෙන නිවාරිතං හොති. “එවමාදිදස්සනනිවාරණ”න්ති එතෙන “සොචාති පරිදෙවති දුක්ඛිතො”තිආදිදස්සනනිවාරණමාහ. සොකාදයොපි හි පච්චයායත්තා අවසවත්තිතොති “ජාතිපච්චයා ජරාමරණං සොක...පෙ... සම්භවන්ති”ති (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1) එතෙන වුත්තමෙවාති. මිච්ඡාදස්සනනිවාරණතොපිති කාරකදස්සනාදිනානාවිධමිච්ඡාහිනිවෙසනිවාරණතොපි.

658. “සලක්ඛණසාමඤ්ඤාලක්ඛණවසෙනා”ති එතෙන සබ්බප්පකාරෙන ධම්මානං යථාවතො අදස්සනමාහ තදුභයවිනිමුත්තස්ස ධම්මෙසු පරමත්ථතො පස්සිතබ්බභාවස්ස අභාවතො. උපක්ඛලනං විය දුක්ඛුප්පත්තිහෙතුතො. පතනං විය භවන්තරපපාතතො. ගණ්ඩපාකුභාවො විය දුක්ඛතාසුලයොගතො, කිලෙසාසුචිපග්ගරණතො ව. ගණ්ඩභෙදපිළකා වියාති භෙදනත්ථං පච්චමානෙ ගණ්ඩෙ තස්ස උපරි ජායමානා බුද්දකපිළකා විය, ගණ්ඩස්ස වා අනෙකධාහෙදෙ පිළකා විය. සච්චනං විය සඬසච්චනරසනාය එස්සො. සච්චනදුක්ඛං වියාති සච්චනතො ජාතං දුක්ඛං විය තිව්ධදුක්ඛතාවසෙන තිස්සන්තමපි වෙදනානං දුක්ඛභාවතො. පටිකාරාභිලාසො වියාති සමුදායස්ස එකදෙසනිදස්සනභාවෙනාහ. අසප්පායග්ගහණං විය බහුවිධානත්ථුප්පත්තිනිමිත්තතො. අසප්පායලෙපනං විය දුක්ඛහෙතුතො සසන්තානෙ සන්තිධාපනතො. ගණ්ඩවිකාරපාකුභාවො විය අත්තභාවගණ්ඩස්ස නිබ්බත්තිවිකාරභාවතො, තන්තිමිත්තඤ්ඤාස්ස සුනභාවාදිසම්භවතො. සුනතාසරාගපුබ්බග්ගහණාදයො හි ගණ්ඩවිකාරා. සරසතො ගණ්ඩස්ස භිජ්ජනං පාකෙන විනා න හොතිති භෙදග්ගහණෙනෙවස්ස පාකොපි ගහිතොති කත්වා ආහ “ගණ්ඩභෙදො විය ජරාමරණ”න්ති. ගණ්ඩස්ස වා විසදිසාපත්ති, භිජ්ජනඤ්ඤා ගණ්ඩභෙදො, තත්ථ විසදිසාපත්ති පාකොති වෙදිතබ්බං.

උපමාහි භවචක්කං විඤ්ඤාපෙන්නෙන එකාධිවයානෙහි උපමාවිසෙසෙහි තං විඤ්ඤාපෙත්වා ඉදානි නානාධිවයානෙහි විඤ්ඤාපෙතුං “යස්මා වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පටලාහිභුතචක්ඛුකො රූපානි න පස්සති, කිඤ්චි පස්සන්තොපි විපරිතං පස්සති, එවං අවිජ්ජාහිභුතො දුක්ඛාදීනි න පටිපජ්ජති න පස්සති, මිච්ඡා වා පටිපජ්ජතිති පටලං විය අවිජ්ජා. කොසකාරකම් විය අත්තනාව කතත්තා, වට්ටස්ස අත්තනො එව පරිබ්භමනකාරණත්තා ව කොසප්පදෙසා විය සඬබ්බාරා. සඬබ්බාරපරිග්ගහං විනා පතිට්ඨං අලභමානං විඤ්ඤාණං පරිණායකපරිග්ගහං විනා පතිට්ඨං අලභමානො රාජකුමාරො වියාති පරිග්ගහෙන විනා පතිට්ඨාලාහො එත්ථ උපමොපමෙයාසාමඤ්ඤා. උපපත්තිනිමිත්තන්ති කම්මාදිආරම්මණමාහ. පරිකප්පනතොති ආරම්මණකරණතො, සම්පයුත්තෙන වා විතක්කෙන විතක්කනතො. දෙවමනුස්සම්ගවිභවිගාදිවිධිප්පකාරතාය මායා විය නාමරූපං. පතිට්ඨාවිසෙසෙන වුද්ධිවිසෙසාපත්තිතො වනස්පගුම්බො විය සලායතනං. ආයතනානං විසයිවිසයභුතානං අඤ්ඤාමඤ්ඤාහිමුඛතො ආයතනසච්චනං. තතො ආයතනසච්චනතො ද්වයසඬසච්චනුප්පත්තිතො, වෙදනාදුක්ඛහෙතුතො ව අග්ගි විය එස්සො. සපරිලාහතො දාහො විය වෙදනා. උපරූපරි තණ්හාපවඩ්ඪනතො ලොණුදකපානං විය විසයානුභවනං. ආරම්මණෙ පාකුකමානභාවතො පිපාසා විය තණ්හා. තදස්සපාදානන්ති තං අභිලාසකරණං තණ්හාදිවයාහිනන්දනං අස්ස තංසමිධිගිතො පුග්ගලස්ස, තදස්ස වා භවෙයා උපාදානං. බ්‍යාසනාවහතාය අජානනතො භවුපාදානං මච්ඡස්ස බලිසුපාදානං විය. එත්ථ ව සඬබ්බාරාදීනං කොසප්පදෙසපරිණායකාදීහි ද්විති ද්විති සදිසතාය ද්වෙ ද්වෙ උපමා වුත්තාති වෙදිතබ්බා.

659. කොවි අගමහීරො එව ගමහීරො විය බායනි පුරාණනිඡාපණ්ණාදිහරිතො පබ්බතසඨ්ඨෙපෙ ජලාසයො විය, න එවමයං. අයං පන ගමහීරොව හුත්වා ඔහාසනි පකාසනි දිස්සනීති ගමහීරාවහාසො. යථාරහන්ති අත්ථාදිවසෙන යථානුරූපං.

ජාතිතො ජරාමරණං න න හොති, හොති එවානි අවධාරණෙ සිද්ධෙ “සියා නු බො ජරාමරණං ජාතිතො, අඤ්ඤතොපි”ති ආසඬකායං තදාසඬකානිවත්තනත්ථං “න ව ජාතිං විනා අඤ්ඤතො හොති”ති වුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤග්ගහණං ජාතියා පටියොගිවිසයං, න අඤ්ඤමත්තවිසයං “ජාතිං විනා”ති වචනතො. තෙනස්ස නාඤ්ඤං ජාතියා සහකාරිකාරණභූතං නිවත්තිතං හොති. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. ඉත්ථන්ති ඉදං පකාරං, ඉමිනා පකාරෙනාති අත්ථො. ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨොති ජාතිපච්චයසම්භූතං හුත්වා සහිතස්ස අත්තතො පච්චයානුරූපස්ස උද්ධං උද්ධං ආගතභාවො, අනුප්පවත්තට්ඨොති අත්ථො. අථ වා සම්භූතට්ඨො ව සමුදාගතට්ඨො ව සම්භූතසමුදාගතට්ඨො. “න ජාතිතො ජරාමරණං න හොති, න ව ජාතිං විනා අඤ්ඤතො හොති”ති හි ජාතිපච්චයසම්භූතට්ඨො වුත්තො. ඉත්ථඤ්ච ජාතිතො සමුදාගච්ඡතීති ජාතිපච්චයසමුදාගතට්ඨො, යා යා ජාති යථා යථා පච්චයො හොති, තදනුරූපපාත්තභාවොති අත්ථො.

තත්ථ “න ජාතිතො ජරාමරණං න හොති”ති ඉමිනා ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයතාය අවිතථතං දස්සෙති, “න ජාතිං විනා අඤ්ඤතො ජරාමරණං හොති”ති ඉමිනා අනඤ්ඤත්තං, “ඉත්ථඤ්ච ජාතිතො සමුදාගච්ඡතී”ති ඉමිනා තථතං. තෙන ව යථා පච්චයධම්මා අත්තතො පච්චයුප්පන්නානං පච්චයභාවො, තථා අවිතථා අනඤ්ඤත්තං, එවං පච්චයුප්පන්නධම්මාපි තබ්බාවෙති දස්සෙති. එස නයො සෙසෙසුපි. “හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා”ති එතෙන වචනෙන අත්ථස්ස හෙතුඵලභාවො කථං ඤාතබ්බොති? “අත්ථපටිසම්භිදා”ති එතස්ස සමාසපදස්ස අවයවපදත්ථං දස්සෙන්නෙන “හෙතුඵලෙ ඤාණං”න්ති වුත්තත්තා. “අත්ථෙ පටිසම්භිදා අත්ථපටිසම්භිදා”ති එත්ථ හි “අත්ථෙ”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙන්නෙන “හෙතුඵලෙ”ති වුත්තං, “පටිසම්භිදා”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙන්නෙන “ඤාණං”න්ති, තස්මා හෙතුඵලඅත්ථසද්දා එකත්ථා, ඤාණපටිසම්භිදා වාති ඉමමත්ථං වදන්තෙන සාධිතො අත්ථස්ස හෙතුඵලභාවො.

යෙනාකාරෙනාති යෙන පවත්තිආකාරෙන. සභාවධම්මා හි පච්චයවිසෙසසිද්ධෙන පවත්තිආකාරෙන විසිට්ඨාකාරා හොත්ති. තෙනාහ “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාට්ඨාගච්ඡන්ති”ති (මහානි. 156; වුළුති. මොසරාජමාණවසුච්ඡානිද්දෙස 85). යදවත්ථානි යාය අවත්ථාය අවත්ථිතා. අවත්ථාවිසෙසවත්තො හි ධම්මා තෙන තෙන අවත්ථාවිසෙසෙන තං තං අත්ථකිච්චං සාධෙතං සමත්ථා හොත්ති. ස්වායං පවත්තිආකාරො, අවත්ථාවිසෙසො ව අවිජ්ජායපි අනුපවිතකුසලසම්භාරෙහි දුරවබොධතො එව ඤාණෙන අලබ්භනෙයාපතිට්ඨො වාති ආහ “තස්ස...පෙ.... ගමහීරො”ති. තස්ස ආකාරස්ස, අවත්ථාය ව. හෙතුමිති ඤාණන්ති එත්ථ හෙතුතො ධම්මපරියායතා වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

අස්සානි පටිච්චසමුප්පාදස්ස. තෙන තෙන කාරණෙනාති තෙන තෙන වෙනෙයායානං බුද්ධකානුගුණතාසඬ්ඨාතෙන කාරණෙන. තත්ථානි තස්මිං දෙසනාජපකාරෙ. අනුලොමපටිලොමතොති නයිධ පච්චයුප්පාදා පච්චයුප්පත්තූප්පාදසඬ්ඨාතං අනුලොමං, පච්චයනිරොධා පච්චයුප්පන්නනිරොධසඬ්ඨාතඤ්ච පටිලොමමාහ. ආදිතො පන අත්තගමනමනුලොමං, අත්තතො ව ආදිගමනං පටිලොමමාහ. ආදිතො පට්ඨාය අනුලොමදෙසනාය, අත්තතො පට්ඨාය පටිලොමදෙසනාය ව තිස්සන්ධිවතුසඬ්ඨෙපං. “ඉමෙ වත්තාරො ආහාරා කිංනිදානා”තිආදිකාය (සං. නි. 2.11) වෙමජ්ඣකො පට්ඨාය පටිලොමදෙසනාය, “වක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඬ්ඨගති එස්සො, එස්සපච්චයා වෙදනා”තිආදිකාය (ම. නි. 1.204, 400; ම. නි. 3.421, 425-426; සං. නි. 2.43-45; 2.4.60; කථා. 465, 467) අනුලොමදෙසනාය ව ද්විස්සන්ධිසඬ්ඨෙපං. “සංයොජනියෙසු, හික්ඛවෙ, ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිතො විහරතො තණ්හා පවඬ්ඨති, තණ්හාපච්චයා උපාදාන”න්තිආදිසු (සං. නි. 2.53, 57) එකස්සන්ධිද්විස්සඬ්ඨෙපං. කත්ථවි එකඬ්ඨගොපි ව පටිච්චසමුප්පාදො දෙසිතො, සො “තත්ථ, හික්ඛවෙ, සුත්තවා අරියසාවකො”තිආදිනා (සං. නි. 2.62) දස්සිතො එව.

අවිජ්ජාදීනං සභාවො පටිච්ඡේක්ඛියතීති පටිච්චෙධො. වුත්තං හෙතං අවධිකථායං “තෙසං තෙසං වා තත්ථ තත්ථ වුත්තධම්මානං පටිච්ඡේක්ඛිතබ්බො සලක්ඛණසඬ්ඨාතො අවිජ්ජිතසභාවො පටිච්චෙධො”ති (ධ. ස. අවධි. නිදානකථා). ජානනලක්ඛණස්ස ඤාණස්ස පටිපක්ඛතො අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණට්ඨො. ආරම්මණස්ස පච්චක්ඛකරණෙන දස්සනභූතස්ස පටිපක්ඛතො අදස්සනට්ඨො. යෙන පනෙසා දුක්ඛාදීනං යාථාවසරසං පටිච්ඡේක්ඛිතං න දෙනි, ඡාදෙන්වා පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨති, සො තස්සා සච්චාසම්පටිච්චෙධට්ඨො. අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඨාරකදෙසො සරාගො, අඤ්ඤො විරාගො. රාගස්ස වා අපටිපක්ඛතාවතො රාගපවඬ්ඨකො අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඨාරො සබ්බොපි සරාගො, ඉතරො තප්පටිපක්ඛතාවතො විරාගො. “දිස්සරත්තං හෙතං, හික්ඛවෙ, අස්සුත්තවතො පුටුප්පනස්ස අජ්ඣෙයාසිතං මමාසිතං පරාමට්ඨං ‘එතං මම, එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තා’”ති (සං. නි. 2.62) අත්තපරාමාසස්ස විඤ්ඤාණං විසෙසතො වත්ථු වුත්තන්ති විඤ්ඤාණස්ස සුඤ්ඤතට්ඨො ගමහීරො. අත්තා විජානාති සංසරතීති සබ්බාපාරතාසඬ්ඨකන්ති අභිනිවෙසලවතාය අබ්බාපාරට්ඨඅසඬ්ඨකන්තිපටිසන්ධිපාත්තභාවට්ඨා ව ගමහීරා. නාමරූපස්ස පටිසන්ධික්ඛණෙ එකුප්පාදො, පවත්තියං විසුං විසුං යථාරහං එකුප්පාදො, නාමස්ස රූපෙන, රූපස්ස ව නාමෙන අසම්පයොගතො විනිබ්භොගො, නාමස්ස නාමෙන, රූපස්ස ව රූපෙන, එකච්චස්ස එකච්චෙන අවිනිබ්භොගො යොජෙතබ්බො. එකුප්පාදෙකනිරොධෙ හි අවිනිබ්භොගෙ අධිජපෙනෙ සො රූපස්ස ව එකකලාපවුත්තිනො ලබ්භති. අථ වා

එකවතුචොකාරහවෙසු නාමරූපානං අසභවත්තනතො අඤ්ඤාමඤ්ඤාචිතිබ්බොගො, පඤ්චචොකාරහවෙ සභවත්තනතො අචිතිබ්බොගො ව වෙදිතබ්බො.

අධිපතියටියො නාම ඉධ ඉන්ද්‍රියපච්චයභාවො. “ලොකොපෙසො ද්වාරාපෙසා ඛේතම්පෙන”න්ති (ධ. ස. 598-599) චුත්තා ලොකාදිඅත්ථා චක්ඛාදිසු පඤ්චසු යොජෙතබ්බො. මනායතනස්සාපි ලුප්පනතො, මනොසම්පස්සාදීනං ද්වාරඛේතභාවතො ව එතෙ අත්ථා සම්භවන්ති එව. ආපාථගතානං රූපාදීනං පකාසන යොගානාලක්ඛණං ඕභාසනං චක්ඛාදීනං විසයිභාවො, මනායතනස්ස විජානනං. සඬ්ඝට්ඨනටියො විසෙසතො චක්ඛුසම්පස්සාදීනං පඤ්චන්තං, ඉතරෙ ඡන්තම්පි යොජෙතබ්බො. චුසනඤ්ච එස්සස්ස සභාවො, සඬ්ඝට්ඨනං රසො, ඉතරෙ උපට්ඨානාකාරා. ආරම්මණරසානුභවනටියො රසවසෙන චුත්තො, වෙදයිතටියො ලක්ඛණවසෙන. සුඛදුක්ඛමජ්ඣිකත්තභවා යථාක්කමං තිස්සන්තං වෙදනානං සභාවවසෙන චුත්තා. අත්තා වෙදයතීති අභිනිවෙසස්ස ඛලවතාය නිජ්ජීවටියො වෙදනාය ගම්භිරො. නිජ්ජීවාය වා වෙදනාය වෙදයිතං නිජ්ජීවවෙදයිතං, නිජ්ජීවවෙදයිතමෙව අත්ථො නිජ්ජීවවෙදයිතටියො. සප්පිතිකතණ්භාය අභිනන්දිතටියො, ඛලවතරතණ්භාය ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපනං අජ්ඣොසානටියො. ඉතරො සාධාරණවසෙන වෙදිතබ්බො. ආදානග්ගහණාභිනිවෙසට්ඨා වතුන්තම්පි උපාදානානං සමානා, පරාමාසටියො චුත්තො දිට්ඨුපාදානාදීනමෙව, තථා දුරතික්කමටියො. “දිට්ඨිකන්තාරො”ති (ධ. ස. 392) හි වචනතො දිට්ඨිතං දුරතික්කමතා, දළ්භග්ගහණත්තා වා වතුන්තම්පි දුරතික්කමටියො යොජෙතබ්බො. දුරතික්කමතායපි හි තණ්භාය සමුද්දටියො චුත්තො. යොනිගතිධීතිවාසෙසුඛිපනන්ති සමාසෙ භුම්මවචනස්ස අලොපො දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි තෙන ආයුහනාභිසංඛරණපදානං සමාසො භොති. ජරාමරණධිගං මරණප්පධානන්ති මරණට්ඨා එව ඛයාදයො ගම්භිරාති දස්සිතා. නවනවානඤ්ඤි ඛයෙන ඛණ්ඩිච්චාදිපරිපක්කප්පවත්ති ජරාති, ඛයටියො වා ජරාය චුත්තොති දට්ඨබ්බො. නවභාවාපගමො හි ඛයොති වත්තුං යුත්තොති. විපරිණාමටියො ද්වින්තම්පි. සන්තතිවසෙන වා ජරාය ඛයවයභාවො, සම්මුතිඛණ්කවසෙන මරණස්ස හෙදවිපරිණාමතා යොජෙතබ්බො.

660. අත්ථනායාති අත්ථානං නයා, අවිජ්ජාදිඅත්ථෙහි එකත්තාදි සකෙන භාවෙන නයන්ති ගමෙන්තීති එකත්තාදයො, තෙසං නයාති චුත්තා. නියන්තීති හි නයාති. අත්ථා එව වා එකත්තාදිභාවෙන නියමානා ඤායමානා අත්ථනායාති චුත්තා. නියන්ති එතෙහිති වා නයා, එකත්තාදිහි ව අත්ථා “එක”න්තිආදිනා නියන්ති, තස්මා එකත්තාදයො අත්ථානං නයාති අත්ථනායා.

අඬ්ඤාදිභාවෙනාති අඬ්ඤාපත්තනාලඛන්ධසාධාපල්ලවපලාසාදිභාවෙන පවත්තමානෙ අවයවෙ එකජ්ඣං ගහෙන්වා සන්තානානුපච්ඡෙදෙන ඛිජං රුක්ඛභාවං පත්තං රුක්ඛභාවෙන පවත්තං තඤ්ච එකත්තෙන චූච්චතීති සන්තානානුපච්ඡෙදො යථා එකත්තං, එවං ඉධාපි අවිජ්ජාසංඛාරාදිහෙතුහෙතුසමුප්පන්නානං සන්තානානුපච්ඡෙදො එකසන්තතිපතිතතා එකත්තනායොති දස්සෙති. “හෙතුඵලසම්බන්ධතා”ති එතෙන සන්තානානුපච්ඡෙදං විභාවෙති. සතිපි හි හෙතුඵලානං පරමත්ථතො හෙදෙ හෙතුභාවෙන, ඵලභාවෙන ව තෙසං සම්බන්ධභාවොයෙවෙත්ථ සන්තානානුපච්ඡෙදො, යතො යස්මිං සන්තානෙන කම්මං නිබ්බත්තං, තත්ථෙව ඵලුප්පත්තීති කතස්ස විනාසො, අකතස්ස අබ්භාවො ව නත්ථීති. එකත්තග්ගහණතොති හෙතුඵලානං හෙදං අනුපධාරෙත්වා හෙතුං, ඵලඤ්ච අභින්නං කත්වා උභින්නං එකභාවස්ස අහෙදස්ස ගහණෙන. “තදෙව විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසරති”තිආදිනා සස්සතදිට්ඨිං උපාදියති.

ලක්ඛණවචන්ථානන්ති සභාවචවන්ථානං හෙතුතො, ඵලස්ස ව භින්නසභාවතාවබ්බොධො. භින්නසන්තානස්සෙවාති සම්බන්ධරහිතස්ස නානත්තස්ස ගහණතො අඤ්ඤො මනො, අඤ්ඤො ජාතො, තස්මා “සත්තන්තරො උච්ඡින්නො, සත්තන්තරො උප්පන්නො”ති ගණ්හන්තො උච්ඡෙදදිට්ඨිං උපාදියති.

අම්භෙහි උප්පාදෙනබ්බන්ති ආනෙන්වා සම්බන්ධො. බ්‍යාපාරාභාවො අනභිසන්ධිතාය අබ්‍යාවටනා. සම්මා පස්සන්තොති “නිරිභා නිජ්ජීවා ධම්මමත්තා”ති පස්සන්තො. සභාවො එව නියමො සභාවනියමො “සසම්භාරග්ගිනො උද්ධමුඛතා, සසම්භාරවායුතො තිරියගමන”න්ති එවමාදි විය. තෙන සිද්ධො යථාසකං පච්චයුප්පන්නස්ස හෙතුභාවො. “කස්සචි කත්තුතො අභාවා න කාවි කිරියා ඵලපබ්බන්ධී”ති අකිරියදිට්ඨිං උපාදියති.

“බිරතො දධි, න උදකතො, තිලතො තෙලං, න වාලිකතො”ති සබ්බතො සබ්බසම්භවාභාවදස්සනෙන අහෙතුකදිට්ඨිං හෙතුඅනුරූපමෙව ඵලං පස්සන්තො අකිරියදිට්ඨිං පජහති. යතො කුතොච්ඡි යදි අඤ්ඤස්මා අඤ්ඤස්ස උප්පත්ති සියා, වාලිකතො තෙලස්ස, උච්ඡුතො බිරස්ස කස්මා උප්පත්ති න සියා, තස්මා න කොචි කස්සචි හෙතු අත්ථීති අහෙතුකදිට්ඨිං, අවිජ්ජමානෙපි හෙතුමිති නියතතාය තිලගාවිසුක්කසොණතාදිති තෙලබිරසරිරාදීති පවත්තන්තීති නියතිවාදඤ්ච උපාදියතීති විඤ්ඤාතබ්බං යථාරහං.

661. කස්මා? යස්මා ඉදඤ්ඤි භවචක්කං අපදාලෙන්වා සංසාරභයමතීතො න කොචි සුපිනන්තරෙපි අත්ථීති සම්බන්ධො. අභාධං අප්පතිට්ඨං දුරතියානං දුරතික්කමං. අසනිවිචක්කමිවාති අසනිමණ්ඩලම්ච. තඤ්ඤි නිම්මට්ඨනමෙව, නානිම්මට්ඨනං පවත්තති, එවං භවචක්කමිති එකත්තදුක්ඛුප්පාදනතොව “නිව්චනිම්මට්ඨන”න්ති චුත්තං.

ඥාණාසිතා අපදාලෙන්වා සංසාරභයමතීතො නත්ථිති එතස්ස සාධකසුත්තං දස්සෙන්නො “චුත්තම්පි වෙත”න්තිආදිමාහ. තන්තුනං ආකුලකං තන්තාකුලකං, තන්තාකුලකම්ච ජාතා තන්තාකුලකජාතා, කිලෙසකම්මවිපාකෙහි අතිවිය ජටිතාති අත්ථො. කුලියා සකුණියා නිඛං කුලිකං, තං විය ජාතා කුලිකුණ්ඨිකජාතා. මුඤ්චා විය, පබ්බජා විය ච භූතා ජාතා මුඤ්ජපබ්බජභූතා. තදුභයං කිර තිණං ආකුලං ජටිතං හුත්වා වඩ්ඪති. වඩ්ඪියා අභාවතො අපායං, දුක්ඛගතිභාවතො දුග්ගතිං, සුඛසමුස්සයතො විනිපතිතත්තා විනිපාතඤ්ච, චතුබ්බිධං අපායං “ඛන්ධානඤ්ච පටිපාටී”තිආදිනා (විසුද්ධි. 2.619; දී. නි. අට්ඨ. 2.95 ආපසාදනාවණ්ණනා; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.60; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.199; විභ. අට්ඨ. 226 සඨබාරපදනිද්දෙස; ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; සු. නි. අට්ඨ. 2.523; උදා. අට්ඨ. 39; ඉතිවු. අට්ඨ. 14, 58; ථෙරගා. අට්ඨ. 1.67, 99; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.117; වුළුති. අට්ඨ. 6; බු. වං. අට්ඨ. 2.58) චුත්තං සංසාරඤ්ච නාතිවත්තති. සංසාරො ඵච වා සබ්බො ඉධ වඩ්ඪීඅපගමාදිඅත්ථෙහි අපායාදිනාමකො චුත්තො කෙවලං දුක්ඛක්ඛන්ධභාවතො.

පඤ්ඤාභූමිනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති සත්තරසමපට්ඨිෂෙදවණ්ණනා.

18. දිට්ඨිවිසුද්ධිනිද්දෙසවණ්ණනා

නාමරූපපරිග්ගහකථාවණ්ණනා

662. යා විසුද්ධියො සම්පාදෙනබ්බාති සම්බන්ධො. ඉමෙසු යථාචාරිතෙසු බන්ධාදීසු විපස්සනාය භූමිභූතෙසු ධම්මෙසු. ගන්ථස්ස උග්ගණ්හනං වාචුග්ගතකරණං උග්ගහො, පරිතො සබ්බථාපි අත්ථස්ස ඤාතුමිච්ඡා පරිපුච්ඡා, සවනුපපරික්ඛාදිවසෙන තදන්ථස්ස මනසිකාරවිධි, තද්දුහයවසෙන යස්මා තත්ථපි ඤාණං ස්වාසෙවිතං හොති, තස්මා චූත්තං “උග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙන ඤාණපරිවයං කත්වා”ති, බන්ධාදීසු සුත්තයං ඤාණං උප්පාදෙන්වාති අත්ථො. විත්ථාරිතමෙව, තස්මා තත්ථ විත්ථාරිතනායානුසාරෙන සීලවිසුද්ධි සම්පාදෙනබ්බාති අධිප්පායො. උපචාරසමාධිපි අප්පනාසමාධි විය විපස්සනාය අධිට්ඨානභාවතො විත්තවිසුද්ධියෙවාති ආහ “සඋපචාරා”ති. වෙදිතබ්බාති අත්තනො සන්තානෙන නිබ්බත්තනවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. එවඤ්ඤි තා පච්චක්ඛතො විදිතා නාම හොන්ති, තස්මා වෙදිතබ්බො සම්පාදෙනබ්බාති චූත්තං හොති. වෙදිතබ්බාති වා සමාපත්තිසුඛාධිගමවසෙන අනුභවිතබ්බාති අත්ථො. න හි කෙවලෙන ජානනමත්තෙන විත්තවිසුද්ධියං පතිට්ඨිතො නාම හොති, න ච තත්ථ අපතිට්ඨාය උපරිවිසුද්ධිං සම්පාදෙතුං සක්කාති.

නාමරූපානං යාථාචදස්සනන්ති නාමස්ස, රූපස්ස ච විහජ්ජ යථාභූතසභාවදස්සනං. නාමග්ගහණෙන චෙන්ථ වෙදනාදීනං චතුත්තං තෙභූමකානං බන්ධානං ගහණං, න “විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූප”න්ති එත්ථ විය විඤ්ඤාණං විනා, නාපි “නාමඤ්ච රූපඤ්චා”ති (දී. නි. 3.304, 352; ධ. ස. දුක්ඛානිකා 109) එත්ථ විය සනිබ්බානෙහි ලොකුත්තරක්ඛන්ධෙහි සද්ධින්ති දට්ඨබ්බං.

663. යාති පජ්ජති එතෙනාති යානං, සමථොච යානං සමථයානං, තං එතස්ස අත්ථිති සමථයානිකො. කුමානෙ, කුමානුපචාරෙ වා පතිට්ඨාය විපස්සනං අනුයුඤ්ජන්තස්සෙනං නාමං, තෙන සමථයානිකෙන . “යථෙත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන”න්ති ඉදං භවග්ගධම්මානං ආදිකම්මිකස්ස දුප්පරිග්ගහනාය චූත්තං. ලක්ඛණරසාදිවසෙන පරිග්ගහෙනබ්බා ඤාණෙන පරිච්ඡිජ්ජ ගහෙනබ්බා, පරිග්ගහවිධි පන බන්ධනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 2.421 ආදයො) චූත්තා එවාති අධිප්පායො. ආරම්මණාභිමුක්ඛනමනං ආරම්මණෙන විනා අප්පචන්ති, තෙන නමනට්ඨෙත, නාමකරණට්ඨෙත වා. වෙදනාදයො හි අරූපධම්මා සබ්බදාපි ච එස්සාදිනාමකත්තා පථවිආදයො විය කෙසකුම්භාදිනාමත්තරානාපජ්ජනතො අත්තනාව කතනාමතාය නාමකරණට්ඨෙත “නාම”න්ති චූච්චන්ති. අථ වා අධිවචනසම්ඵස්සො විය අධිවචනං නාමං අත්තරෙන අනුපචිතසම්භාරානං ගහණං න ගච්ජන්තිති නාමායත්තග්ගහණතාය වෙදනාදයො “නාම”න්ති චූච්චන්ති, රූපං පන විනාපි නාමසචනං අත්තනො රූප්පනසභාවෙනෙව ගහණං ගච්ජති. වචන්ථාපෙතබ්බන්ති අසඬකරතො යථෙතබ්බං, අඤ්ඤමඤ්ඤං, රූපෙන ච අමිස්සිතං කත්වා විත්තෙ යථෙතබ්බන්ති අත්ථො.

නාමරූපපරිග්ගහො ච නාම යාවදෙව තස්ස පටිතිස්සජ්ජනත්ථන්ති තදනුරූපමෙව නිදස්සනං දස්සෙන්නො “යථා නාමා”තිආදිමාහ. රූප්පනතොති එත්ථ රූප්පනට්ඨෙයා “සිතාදිවිරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විසදිසුප්පන්ති”තිආදිනා (විසුද්ධි. මහාට්. 2.432) බන්ධනිද්දෙසවණ්ණනායං චූත්තොයෙව. එවං විසුං නාමපරිග්ගහං, රූපපරිග්ගහඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදාති එකජ්ඣං නාමරූපපරිග්ගහං දස්සෙතුං “තතො නමනලක්ඛණ”න්තිආදි චූත්තං.

664. ඉති අරූපමුක්ඛෙන විපස්සනාභිනිවෙසං දස්සෙත්වා ඉදාති රූපමුක්ඛෙන තං දස්සෙන්නො “සුද්ධවිපස්සනායානිකො පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ සමථයානිකස්ස සමථමුක්ඛෙන විපස්සනාභිනිවෙසො, විපස්සනායානිකස්ස පන සමථං අනිස්සායාති ආහ “සුද්ධවිපස්සනායානිකො”ති, සමථභාවනාය අමිස්සිතවිපස්සනායානවාති අත්ථො. අයමෙව වා සමථයානිකොති යථාචූත්තො සමථයානිකො එව වා. තෙන සමථයානිකස්සාපි රූපමුක්ඛෙන විපස්සනාභිනිවෙසො ලබ්භති, න අරූපමුක්ඛෙනවාති දස්සෙති. තෙසං තෙසං ධාතුපරිග්ගහමුක්ඛනන්ති “යං ථද්ධලක්ඛණං, අයං පථවිධාතු”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.308) සඬබ්බෙපමනසිකාරාදිවසෙන චූත්තෙසු තෙරසසු ධාතුපරිග්ගහමුක්ඛෙසු. කම්මසමුට්ඨානො නාම කෙසො වම්මබ්භන්තරගතො. තත්ථෙවාවාති තස්මිංයෙව කම්මසමුට්ඨානෙ කෙසෙ. කායජ්ජසාදස්ස විය භාවස්සාපි සකලසරිරිඛාපිතාය “භාවස්ස අත්ථිතායා”ති චූත්තං. සුත තත්ථෙවාවාති තස්මිංයෙව කෙසසඤ්ඤිතෙ රූපසමුදායෙ. අපරානිපිති පුබ්බෙ චූත්තාති කම්මසමුට්ඨානාති විසති, ඉමාති ආභාරසමුට්ඨානාදීති චතුර්විසති රූපානිති සබ්බානිපි චතුර්වත්තාලීස, තඤ්ච බො තත්ථ ලබ්භමානසන්තතිසිසාමඤ්ඤෙන වෙදිතබ්බං. “චතුර්වත්තාලීසා”ති ච ඉදං සද්දස්ස අනියතත්තා චූත්තං. න හි සබ්බකාලං උතුරිත්තතො රූපං උප්පජ්ජන්තං සසද්දමෙව උප්පජ්ජන්ති. එවන්ති යථා කෙසෙ, එවං ලොමාදීසු චතුර්වත්තාලීසකෙසු. චතුර්විසතිකොට්ඨාසෙසුති ද්වන්තිංසාය කොට්ඨාසෙසු වක්ඛමානෙ අට්ඨ කොට්ඨාසෙ අපනෙත්වා චතුර්විසතිකොට්ඨාසෙසු. සෙදාදීනං ආතප්පපනාපාදිනා, විත්තවිකාරෙන ච උප්පජ්ජනතො තෙ උතුරිත්තසමුට්ඨානා චූත්තා.

ද්වන්තිංසකොට්ඨාසගතෙසු රූපෙසු පාකට්ඨෙසු ජාතෙසු තදඤ්ඤානිපි පාකට්ඨාති හොන්තිති තානිපි දස්සෙතුං “අපරෙ”තිආදි චූත්තං. තත්ථ අපරෙ දස ආකාරාති තෙජොවායොකොට්ඨාසවසෙන අපරෙ දස ආකාරා. කම්මජෙති

භූතකථන, න විසෙසනං අසිතාදිපරිපාචකස්ස තෙජස්ස අකම්මජස්ස අභාවතො. තථා චිත්තජෙති ව එකන්තචිත්තසමුට්ඨානන්තා අස්සාසපස්සාසානන්ති කෙවි, තං න, අචිත්තජසන්තානෙ පචන්තානං උතුජභාවතො. අභිභන්තරට්ඨා එව හි තෙ චිත්තජා, න ඛේද්ධා, තස්මා තත්ථ “චිත්තජෙ”ති ඉදං විසෙසනමෙව, අයඤ්ච අත්ථො හෙට්ඨා ආනාපානකථායං වුත්තොයෙව. සෙසෙසුති සන්තප්පනාදිවසෙන වෙව උද්ධඪගමාදිවසෙන ව පචන්තෙසු තෙජොවායොකොට්ඨාසෙසු.

වක්ඛුදසකාදීසු පධානරූපං වක්ඛාදයොති තෙසු ලබ්භමානං වත්ථුද්වාරභාවං අවයවකිච්චං සමුදායෙ ආරොපෙත්වා වුත්තං “වත්ථුද්වාරවසෙන පඤ්ච වක්ඛුදසකාදයො”ති. වත්ථුද්වාරවසෙන හදයවත්ථුද්වාරවසෙන යොජෙතබ්බං, එකයොගනිද්දිට්ඨානම්පි එකදෙසො අනුචිත්තති. සබ්බානිපීති යථාචුත්තගණනායං වතුන්තවුතිවතුසනාධිකානි සහස්සරූපරූපානි. කොට්ඨාසාවයවානං පන තදවයවකලාපානඤ්ච හෙදෙ ගස්භමානෙ අතිවිය තතො බහුතරො රූපහෙදො හොති, සො පන හෙදො ඉධ ආදිකම්මිකස්ස දුප්පරිග්ගහොති න ගහෙතබ්බො.

කාමං වත්ථුද්වාරවසෙනාපි අරූපධම්මා පාකටා හොන්ති, ද්වාරවසෙන පන පරිග්ගහො අනාකුලොති කත්වා වුත්තං “ද්වාරවසෙන අරූපධම්මා පාකටා හොන්ති”ති. සබ්බසඬ්ඛානිකවසෙන “එකාසීති ලොකියචිත්තානි”ති වුත්තං, ලාභිනො එව පන මහග්ගචිත්තානි සුපාකටානි හොන්ති. අවිසෙසෙනානි සාධාරණතො. එස්සාදයො හි සත්ත වෙතසිකා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිහිපි උප්පජ්ජනතො සබ්බචිත්තජපාදසාධාරණා. සබ්බෙපි තෙති එකාසීති ලොකියචිත්තානි, තංසම්පයුත්තඑස්සාදයොති සබ්බෙපි තෙ අරූපධම්මෙ. ආරම්මණාදිවිභාගෙන පන චිත්තජපාදහෙදෙ ගස්භමානෙ තතො බහුතරො එව හොති, සො පන ඉධ නාධිප්පෙතො.

665. අස්ස වක්ඛුපසාදස්ස නිස්සයභූතා පන වතස්සො ධාතුයොති සම්බන්ධො. සහජාතරූපානි තස්ස වක්ඛුපසාදස්ස ඉච්චෙව සම්බන්ධො. තත්ථෙචානි තස්මිංයෙව සසම්භාරවක්ඛුපදෙසෙ. අනුපාදින්නරූපානීති පුබ්බෙ වුත්තරූපානං උපාදින්නරූපත්තා වුත්තං, අකම්මජරූපානීති අත්ථො. සෙසානීති පඨමං වක්ඛුතො වුත්තත්තා තතො සෙසානි, තෙන පන සද්ධිං වතුපඤ්ඤාස රූපානි හොන්ති. වක්ඛුදසකාදීසු එකස්සපි අග්ගහෙතබ්බතො “අවසෙසානි තෙචත්තාලීස රූපානී”ති වුත්තං. සද්දස්ස අනියතත්තා තං අග්ගහෙත්වා “තෙචත්තාලීස රූපානී”ති වත්ථා පුන උතුචිත්තසමුට්ඨානෙ ද්වෙ සද්දෙ ගහෙත්වා “පඤ්චවත්තාලීසා”ති කෙච්චාදො දස්සිතො.

අවසෙසරූපානීති “දස ධාතුයො”ති වුත්තෙ ද්වාදස රූපධම්මෙ ය්පෙත්වා අවසෙසානි ඡ නිප්ඵන්තරූපානි. රූපරූපානෙව හි ඉධ පරිග්ගහන්ති, න රූපපරිච්ඡේදවිකාරලක්ඛණානි. වක්ඛුසන්තිස්සයරූපාරම්මණභාවසාමඤ්ඤෙන, චිත්තභාවසාමඤ්ඤෙන ව කුසලාකුසලවිපාකතාය දුට්ඨම්පි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං චිත්තන්තවෙව වුත්තං. එවන්ති ඉමිනා “වක්ඛුං නිස්සායා”තිආදිනා වුත්තං, අවුත්තඤ්ච “සොතං නිස්සායා”තිආදිකං සඬ්ගණ්භානි. මනොච්ඤ්ඤාණධාතුනි එත්ථපි “එකා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං “එකා මනොච්ඤ්ඤාණධාතු”ති. අඬ්චෙත එකාදස අඬ්චෙකාදස, අඬ්චං වා එකාදසමං එතාසන්ති අඬ්චෙකාදස. අඬ්චට්ඨමානි එත්ථාපි එසෙව නයො.

666. වක්ඛුධාතුයං වුත්තනනෙයෙනවානි “යං ලොකො සෙනකණ්ඨමණ්ඩලච්චිත්ත”න්තිආදිනා (විසුද්ධි. 2.665) වුත්තනනෙයෙන.

667. ඉධ හික්ඛු ඉමස්මිං සරීරෙති අප්ඤ්ඤාත්තං විපස්සනාහිනිවෙසදස්සනවසෙන වුත්තං. තෙනෙව හි එකස්සෙව භාවස්ස ගහිතත්තා “සත්තරස රූපානි සම්මසනුපගානී”ති ආහ. සම්මසිතුං සක්කුණෙය්සානි සම්මසනං උපගච්ඡන්තිති සම්මසනුපගානි, සම්මසනියානීති අත්ථො. ආකාර-ග්ගහණෙන විඤ්ඤත්තිද්වයං වුත්තං, විකාර-ග්ගහණෙන ලහුතාදිත්තයං, ඉතරෙන ආකාසධාතුනි වදන්ති. ආකාර-ග්ගහණෙන පන විඤ්ඤත්තිද්වයෙන සද්ධිං ලක්ඛණරූපමාහ. තම්පි හි රූපානං උප්පජ්ජනාදිආකාරමත්තන්ති. අන්තරපරිච්ඡේදොති තංතංකලාපානං අසඬ්ඤ්ඤාකාරණතාය අන්තරභූතො පරිච්ඡේදො. යදි න සම්මසනුපගානි, ආකාරාදිමත්තානි ව, කථං රූපානීති ආහ “අපිච ඛො”තිආදි.

668. එවං ද්වාචත්තාලීසාය කොට්ඨාසානං වසෙන චිත්ථාරතො රූපපරිග්ගහං තදනුසාරෙන චිත්ථාරතො එව නාමපරිග්ගහං විභාවෙත්වා තතො සංඛිත්තසංඛිත්තතරසංඛිත්තමවසෙන, අට්ඨාරසධාතුචසෙන, ද්වාදසායනතවසෙන, පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන ව රූපාරූපපරිග්ගහං දස්සෙත්වා අතිසංඛිත්තනෙයෙනාපි දස්සෙතුං “යං කිඤ්චි රූප”න්තිආදි වුත්තං.

යථා ව ධාතුආදිවසෙන, එවං ඉන්ද්‍රියසච්චපට්ඨවසමුප්පාදවසෙනපි රූපාරූපපරිග්ගහො වෙදිතබ්බො. කථං? ඉන්ද්‍රියවසෙන තාව වක්ඛාදීනි පඤ්ච, ඉන්ද්‍රියපිප්පිසන්ද්‍රියානි වානි සත්ත ඉන්ද්‍රියානි රූපං, මනින්ද්‍රියං, පඤ්ච වෙදනින්ද්‍රියානි, සද්ධාදීනි පඤ්ච වානි එකාදස නාමං, ජීවිතින්ද්‍රියං නාමඤ්ච රූපඤ්ච, පච්ඡිමානි තිණි ඉධ අනධිප්පෙතානි ලොකුත්තරත්තා. දුක්ඛසච්චං නාමඤ්ච රූපඤ්ච, සමුදයසච්චං නාමං, ඉතරානි ඉධ නාධිප්පෙතානි ලොකුත්තරත්තා. පච්චයාකාරෙ ආදිතො තිණි අඬ්ඛානි නාමං, වතුත්ථපඤ්චමානි නාමඤ්ච රූපඤ්ච, ඡට්ඨසත්තමඅට්ඨමනවමානි නාමං, දසමං නාමඤ්චෙව නාමරූපඤ්ච, පච්ඡිමානි ද්වෙ පච්චෙකං නාමඤ්ච රූපඤ්චානි

එවං තත්ථ තත්ථ චුත්තනසානුසාරෙන ඉන්ද්‍රියසච්චපච්චයාකාරවසෙනපි නාමරූපපරිග්ගහො කාතබ්බො. එවං පන නාමරූපපරිග්ගහස්ස විභාගෙන කථනෙ පයොජනං හෙට්ඨා චුත්තමෙව.

669. කාමං වෙදනාදිසු අරූපධම්මෙසු න උත්තරුත්තරා විය පුරිමපුරිමා සුබ්බමා, තථාපි සඨසට්ටනෙන විකාරආපජ්ජනකෙ රූපධම්මෙ උපාදාය සබ්බෙපි තෙ සුබ්බමා එවාති ආහ “සුබ්බමත්තා අරූපං න උපට්ඨාති”ති. සම්මසිතබ්බන්ති සම්මදෙව ලක්ඛණාදිතො වීමංසිතබ්බං. මනසිකාතබ්බන්ති තථා විත්තෙ යපෙනබ්බං. පරිග්ගහෙනබ්බන්ති පරිව්ජෙදකාරිකාය පඤ්ඤාය පරිච්ඡිද්ධං ගහෙනබ්බං. වචනප්පෙතබ්බන්ති අඤ්ඤාමඤ්ඤං අසඬකරතො විනිච්ඡිතබ්බං. අස්සාති යොගිතො . සුවික්ඛාලිතන්ති සුවිසොධිතං. ආදිකම්මිකස්ස හි කම්මට්ඨානං පරිග්ගහන්තස්ස යාව ධම්මා සුපරිබ්බන්තං න උපතිට්ඨන්ති, තාව තෙ තප්පට්ඨිජාදකසම්මොහබලෙන අභිභූතා අවිසුද්ධා නාම භොන්ති, අසඬකරතො උපට්ඨානාභාවතො අඤ්ඤාමඤ්ඤාදි ජට්ඨා. යදා පන සම්මසනාදිවිධිනා තං විභූතං භොති, තදා තෙ සුවික්ඛාලිතා, නිජ්ජට්ඨා ව නාම භොන්ති. තෙනාහ “යථා යථා හී”තිආදි. ආදිකම්මිකස්ස අරූපධම්මා යෙභුයොන රූපධම්මෙ ආරබ්භ පවත්තනාකාරෙන ගහණං ගච්ඡන්තිති කත්වා චුත්තං “තදාරම්මණා අරූපධම්මා”ති. තෙනෙව හි හෙට්ඨා “තස්සෙවං පරිග්ගහිතරූපස්ස ද්වාරවසෙන අරූපධම්මා පාකට්ඨා භොන්ති”ති චුත්තං, න වත්ථුචසෙනාති.

ඉදානි රූපපරිග්ගහො අරූපපරිග්ගහස්ස උපායො, උපත්ථම්මහො වාති යථාචුත්තමත්ථං උපමාහි පකාසෙතුං “යථා හී”තිආදි චුත්තං. මුඛනිමිත්තන්ති මුඛස්ස පටිබ්බිමං. තත්‍රිදං උපමාසංසන්දනං – වක්ඛුමා පුරිසො විය යොගාවචරො, තස්ස වක්ඛු විය යොගිතො කම්මට්ඨානපරිග්ගහකඤ්ඤාණං, ආදාසං විය රූපපරිග්ගහො, මුඛනිමිත්තං විය අරූපපරිග්ගහො, ආදාසස්ස අපරිසුද්ධකාලො විය රූපපරිග්ගහස්ස අවික්ඛාලිතකාලො, තදා මුඛනිමිත්තස්ස අපඤ්ඤායනං විය රූපපරිග්ගහස්ස අවිසුද්ධතාය අරූපධම්මානං අනුපට්ඨානං, ආදාසස්ස පුනර්පුනං පරිමජ්ජනං විය රූපපරිග්ගහස්ස පුනර්පුනං විසොධනං, සුපරිමජ්ජිතෙ ආදාසෙ සුබ්බන්තං මුඛනිමිත්තස්ස පඤ්ඤායනං විය සුවික්ඛාලිතෙ නිජ්ජට්ඨ රූපපරිග්ගහෙ අරූපධම්මානං සුට්ඨු උපට්ඨානන්ති. ඉමිනා නයෙන තෙලක්ථිකොපමාදිසුපි යථාරහං උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං. තිලපිට්ඨන්ති තිලචුණ්ණං. කතකට්ඨන්ති කතකබ්ඡං. කලලකද්දමන්ති තනුකද්දමං.

තප්පච්චනිකකිලෙසාති තස්ස අරූපධම්මපරිග්ගහකඤ්ඤාණස්ස විබ්බන්ධභාවෙන පටිපක්ඛභූතා සම්මොභාදිකිලෙසා. උච්ඡුආදිඋපමාසු ඉදං මුඛමත්තස්ස දස්සනං – යථා උච්ඡුරසං ගහෙතුකාමො උච්ඡුති උච්ඡුයන්තෙ පක්ඛිපිත්වා එකවාරං ද්විවාරං යන්තක්කමනමත්තෙන උච්ඡුරසෙ අනික්ඛමත්තෙන න උච්ඡුති ඡඩ්ඛෙත්වා ගච්ඡති, යථා වා වොරෙ ගහෙත්වා තෙහි කතකම්මං ජානිතුකාමො ද්විත්තිජ්ජහාරමත්තෙන තෙසු තමත්ථං අකට්ඨන්තෙසු න තෙ මුඤ්චති, යථා වා පන ගොදම්මකො ගොණං දමෙතුකාමො ධුරෙ තං යොජෙත්වා එකවාරං ද්විවාරං තස්මිං පටෙන අගච්ඡන්තෙ න විස්සජ්ජෙති, යථා ව දධිං මන්ටෙත්වා නචනිතං ගහෙතුකාමො දධිකලසියං මන්ටං පක්ඛිපිත්වා සකිං, ද්වික්ඛත්තුං වා මන්ටස්ස භමනමත්තෙන නචනිතෙ අනුප්පජ්ජන්තෙ න දධිං ඡඩ්ඛෙති, යථා වා පන මච්ඡෙ පටිත්වා බාදිතුකාමො එකවාරං ද්විවාරං අග්ගිදානමත්තෙන මච්ඡෙසු අපච්චන්තෙසු න තෙ ඡඩ්ඛෙති. “අට්ඨං බො නං පුනර්පුනං පරිමජ්ජති”ති එතථ චුත්තනසානුසාරෙන “අට්ඨං බො නං උච්ඡුයන්තෙ පුනර්පුනං උජ්ජිලෙති”තිආදිනා සබ්බන්තං උපමත්ථො යොජෙතබ්බො.

අරූපධම්මානං උපට්ඨානාකාරකථාවණ්ණනා

670. ආකිරියන්ති අභිමුඛා භොන්ති එතෙහිති ආකාරා, අරූපධම්මානං උපට්ඨානස්ස මුඛභූතා චූසනානුභවනවිජානනප්පකාරාති ආහ “අරූපධම්මා තිහි ආකාරෙහි උපට්ඨනන්ති”තිආදි. ආරම්මණෙ පවත්තමානෙසු විත්තවෙතසිකෙසු අසතිපි පුබ්බාපරියෙ චූසනලක්ඛණො එස්සො, තත්ථ සබ්බපයමං අභිනිපතන්තො විය භොතිති චුත්තං “පයමාහිනිපාතො එස්සො”ති. තෙනස්ස චූසනාකාරෙන සුපාකට්ඨානවෙන උපට්ඨානං දස්සෙති. එස්සෙ පන උපට්ඨිතෙ යස්මිං ආරම්මණෙ සො එස්සො, තස්ස අනුභවනලක්ඛණා වෙදනා, සඤ්ජානනලක්ඛණා සඤ්ඤා, ආයුහනලක්ඛණා වෙනනා, පටිච්ජානනලක්ඛණං විඤ්ඤාණන්ති ඉමෙපි පාකට්ඨා භොන්තිති ආහ “තංසම්පයුත්තා වෙදනා”තිආදි. එවං සලක්ඛණසඬ්ඛෙපතො චතුර්ධාතුවචන්ටානවසෙන එස්සමුඛෙන අරූපපරිග්ගහං දස්සෙත්වා ඉදානි විත්ථාරතො චතුර්ධාතුවචන්ටානවසෙන තං දස්සෙතුං “තථා කෙසෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කෙසෙ පට්ඨිධාතුති කෙසසඬ්ඛාතෙ පට්ඨිකොට්ඨාසෙ පට්ඨිධාතු. ලක්ඛණවිභන්තිතො හි ධාතුවචන්ටානදස්සනමෙතං.

පුනපි ද්විත්තං ධාතුවචන්ටානානං වසෙන වෙදනාමුඛෙන අරූපපරිග්ගහං දස්සෙතුං “එකස්සා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තස්ස රසානුභවනකවෙදනාති ථද්ධිභාවසඬ්ඛාතස්ස ථොට්ඨබ්බසභාවස්ස අනුභවනවසෙන පවත්තවෙදනා.

අපරස්සාති එත්ථාපි චුත්තනසෙනෙව සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. තත්ථ ආරම්මණපටිච්ජානනන්ති ථද්ධිතාසඬ්ඛාතථොට්ඨබ්බාරම්මණපටිච්ජානනං. කායද්වාරාහිනිහනං, කෙවලං වා මනොද්වාරිකජවනවිඤ්ඤාණමාහ. තඤ්ඤි “පට්ඨිධාතු කක්ඛලලක්ඛණා”ති පටිච්ජානාති, ඉතරං පන කක්ඛලලක්ඛණපටිච්ජානනමත්තමෙවාති.

එතෙතෙව උපායෙනානි ය්වායං සලක්ඛණසංඛ්‍යාපනො, සලක්ඛණවිහන්තිතො ව ධාතුච්චත්ථානවසෙන රූපපරිග්ගහං දස්සෙත්වා තත්ථ ධීතස්ස එස්සාදිමුඛෙන අරූපපරිග්ගහණනුපායො දස්සිතො, එතෙතෙව උපායෙන. කම්මසමුට්ඨානකෙසෙති චතුසමුට්ඨානකෙසෙනො නිද්ධාරිතෙ කම්මසමුට්ඨානකෙසෙ. කක්ඛලලක්ඛණානිආදිනා නයෙනානි ආදි-සද්දෙන න කෙවලං “පග්ගරණලක්ඛණා ආපොධාතු”තිආදිනා ලක්ඛණවිසෙසෙන සද්ධිං ධාත්වන්තරානියෙව, අථ ඛො එකසමුට්ඨානාදිභෙදානි කොට්ඨාසන්තරානිපිති දට්ඨබ්බං. තෙතෙවහ ඛො “ද්වාචත්තාලියාය ධාතුකොට්ඨාසෙසු”ති. සබ්බං නයභෙදං අනුගන්ත්වානි ය්වායං ද්වාචත්තාලියාය ධාතුකොට්ඨාසෙසු පට්ඨිමානුආදිනං ලක්ඛණාදිතො චචත්ථාපනවසෙන නානාවිධො රූපපරිග්ගහනායො චුත්තො, තං සබ්බං නයභෙදං නයවිසෙසං අනුගන්ත්වා, චක්ඛුධාතුආදියු රූපපරිග්ගහමුඛෙසු අරූපපරිග්ගහදස්සනවසෙන යොජනා කාතබ්බාති අධිජ්ජායො. තත්ථිදං යොජනාමුඛමත්තදස්සනං – එකස්ස තාව “චක්ඛුධාතු රූපාභිසාතාරහභුතජ්ජසාදලක්ඛණා, දට්ඨුකාමනාතිදානකම්මසමුට්ඨානභුතජ්ජසාදලක්ඛණා වා”තිආදිනා (ධ. ස. අට්ඨ. 600) නයෙන ධාතුයො පරිග්ගහණත්තස්ස “පට්ඨාභිතිපාතො එස්සො, තංසම්පයුත්තා වෙදනා”ති සබ්බං යොජෙතබ්බං. තථා “යථාචුත්තලක්ඛණාය චක්ඛුධාතුයා රසානුභවනකවෙදනා වෙදනාක්ඛන්ධො”තිආදි යොජෙතබ්බං. තථා “යථාචුත්තලක්ඛණා චක්ඛුධාතු”ති, “ආරම්මණපටිච්ඡානනං විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”තිආදිනා සබ්බං යොජෙතබ්බං. ආයතනාදිවසෙන රූපපරිග්ගහමුඛෙසුපි එසෙව නයො.

671. යථා නාම භෙට්ඨිමක්ඛානං සුභාවිතං වසිභාවං පාපිතමෙව උපරික්ඛානස්ස පාදකං පදට්ඨානං භොති, න පටිලද්ධමත්තං, එවං රූපපරිග්ගහො සුචිසුද්ධො නිජ්ජට්ඨො නිග්ගම්බො එව අරූපපරිග්ගහස්ස පාදකං පදට්ඨානං භොති, න අචිසුද්ධො, තස්මා රූපාරූපස්ස එකදෙසෙපි අනුපට්ඨිතෙ සො අචිසුද්ධො එව නාම භොති, පගෙව බහුසු අනුපට්ඨිතෙසුති දස්සෙත්තො ආහ “සවෙ හී”තිආදි. පබ්බතෙය්‍යා ගාවී විය බාලා අබ්‍යන්තා අබෙත්තඤ්ඤා.

බග්ගෙනානි බග්ගග්ගෙන. සමුග්ගන්ති මඤ්ඤුසාසදිසං මහාසමුග්ගං. අපරිග්ගහිතකම්මට්ඨානස්ස අවිහන්තං විය උපට්ඨහන්තමිති නාමරූපං විහන්තසභාවමෙව, තස්ස ව විභාගො කම්මට්ඨානපරිග්ගහෙසු පාකට්ඨො භොතිති ව දස්සන්තං සමුග්ගවිවරණං, යමකතාලකන්දථාලකඤ්ච නිදස්සනභාවෙන චුත්තං. යමකතාලකන්දඤ්ච හින්තසන්තානමිති අහින්තං විය උපට්ඨානි, එවං රූපාරූපධම්මානි. සබ්බෙපි තෙභුමකෙ ධම්මෙ නාමඤ්ච රූපඤ්චාති ද්වෙධා වචන්තපෙතිති එත්ථ කිඤ්චාපි සබ්බ-සද්දො අනවසෙසපරියාදායකො, නාමරූපභාවො පන අඤ්ඤමඤ්ඤවිධුරොති න තදුභයං සමුදායවසෙන පරිසමාපයෙතබ්බං, තස්මා “යදෙත්ථ නමනලක්ඛණං, තං නාමං. යං රූප්පනලක්ඛණං, තං රූප”න්ති එවං ද්වෙධා වචන්තපෙතිති අත්ථො. එවං වචන්තපෙත්තොයෙව ව තදුභයවිතිමුත්තස්ස තෙභුමකධම්මෙසු කස්සවි ධම්මස්ස අභාවතො “සබ්බෙපි තෙභුමකධම්මෙ නාමඤ්ච රූපඤ්චාති ද්වෙධා වචන්තපෙති”ති චුච්චති. “නාමඤ්ච රූපඤ්චා”ති එතෙතෙව තස්ස දුට්ඨභාවෙ සිද්ධෙ “ද්වෙධා වචන්තපෙති”ති ඉදං නාමරූපවිතිමුත්තස්ස අඤ්ඤස්ස අභාවදස්සන්තං. තෙතෙවහ “නාමරූපමත්තතො උද්ධ”න්තිආදි. “සබ්බෙපි තෙභුමකෙ ධම්මෙ”ති පන සබ්බග්ගහණඤ්චෙත්ථ සම්මසමනුපගස්ස ධම්මස්ස අනවසෙසෙතබ්බතාය චුත්තං. තඤ්චි අනවසෙසෙනො පරිඤ්ඤෙය්‍යං එකංසතො විරජ්ජිතබ්බං, තතො ව චිත්තං විරාජයං පමොවෙතබ්බං. තෙනාහ භගවා –

“සබ්බං, හික්ඛවෙ, අනභිජානං අපරිජානං තත්ථ චිත්තං අවිරාජයං අජ්ජජනං අභබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය. සබ්බඤ්ච ඛො, හික්ඛවෙ, අභිජානං පරිජානං තත්ථ චිත්තං විරාජයං පජනං භබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය”ති (සං. නි. 4.26-27).

යදි තෙභුමකං ධම්මජානං අනවසෙසෙනො ගහිතං “නාමරූප”න්ති, යං ඉතො බාහිරකෙහි පදත්ථභාවෙන පරිකප්පිතං, සෙය්‍යාටීදං – පකතිආදි දුබ්බාදි ජීවාදි කායාදි. තත්ථ කථං පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? උම්මත්තකවිපල්ලාසසදිසෙ අසම්මාසම්බුද්ධපවෙදිතෙ කා තත්ථ අඤ්ඤා පටිපත්ති අඤ්ඤත්‍ර අජ්ඣුපෙක්ඛන්තො. අථ වා තෙපි නාමරූපන්තොගධභාවාභාවවසෙන නිව්ඡිතා එවානි වෙදිතබ්බා. කථං? පකති, මහා, අභංකාරො, තම්මත්තානි, ඉන්ද්‍රියානි, භුතානි, පුරිසොති එතෙ පකතිආදයො. තත්ථ සමභාවෙන පවත්තමානානං සත්තරජතමසඛ්ඛාතානං සුබදුක්ඛමොභානං සමුදායො පකති, පධානන්ති ව චුච්චති. සත්තමත්තසම්පවෙදනීයො මහා, බුද්ධිති කෙවි. සත්තරජාදියු අභිමානො අභංකාරො, අස්මිමත්තානි කෙවි. සද්දඵස්සරූපරසගන්ධා තම්මත්තානි අඤ්ඤමඤ්ඤවිසිට්ඨානං පට්ඨිආදිනං එකුත්තරතාදස්සනතො එකුත්තරානි තම්මත්තානිති විජ්ඣවාසිඑකලක්ඛණෙහි තම්මත්තෙහි එකලක්ඛණා විසෙසා සජියන්ති, සුබුමභාවෙන පන නෙසං සම්පවෙසනතො එකුත්තරතානි කෙවි. සොතාදිති පඤ්ච සවනාදිචුත්තිකානි බුද්ධිත්තියානි, වචනාදානවිවරණස්සග්ගානන්දකිච්චානි වාචාදිති පඤ්ච කම්මිත්තියානි. මනො අන්තොකරණං, ඉතරං බාහිරකරණං. ගන්ධාදිහි ආරද්ධානි පට්ඨිඋදකඅග්ගිවායුආකාසානි භුතානි, වෙනනාසභාවො පුරිසොති එවං පකතිආදිති සරූපතො වෙදිතබ්බානි.

තත්ථ හි පකති තාව සුබදුක්ඛමොභමත්තතාය නාමං, සමවිසමභාවාපත්තිතො අනිච්චා, දුක්ඛා, සඬ්ඛතා ව ආපන්නා. මහාපි “තස්මා අලිඬගතො ලිඬගවිසෙසාමත්තො මහා උප්පජ්ජති”ති වචනතො, බුද්ධිභාවානුජානනතො ව නාමං, අනිච්චං, සඬ්ඛතමෙව ව ආපන්නං. “තස්මා මහතො ජ විසෙසා සජියන්ති”ති සක්කතෙ වචනතො “අස්මි”ති ගහණනිමිත්තභාවානුජානනෙන අභංකාරො අභිමානොති කත්වා නාමං, තතො එව අනිච්චසඬ්ඛතභාවාපත්ති වස්ස සිද්ධා. ඉතරං තම්මත්තපඤ්චකං ගන්ධරසරූපඵස්සසද්දභාවානුජානනතො රූපං, අරූපන්ති පන කාපිලානං.

මිච්ඡාභිනිවෙසමත්තං. තෙ හි සොළස විසෙසා පඤ්ච භූතානි, එකාදසින්ද්‍රියානි භූතෙහි භූතවිසෙසානිති ගන්ධාදිතම්මත්තෙහි තන්තිස්සයානි පථවිආපොතෙතොවායොආකාසසඬ්ඛාතානි භූතානි ඉච්ඡිතානි. “තඛ්ඛිසෙසා ච නානාජාතිකා අභංකාරතො ච ඉන්ද්‍රියානි”ති වචනතො සොතකායවක්ඛුජිවිභාසානවාචාපාණිපාදපායුපත්ථානි වෙච මනො වාති එකාදසින්ද්‍රියානි.

තත්ථ මනො නාමං, ඉතරානි සඬ්ඛානි රූපං. වාචානි වෙන්ථ අත්ථාවජොතකස්ස අක්ඛරසමුදායස්ස ගහණං. ඉමෙසං පන ධම්මිනො ධම්මස්ස අනඤ්ඤත්ථස්ස ඉච්ඡිතත්තා සිද්ධාව අනිච්චතා පරිණාමපක්ඛෙ, අභිබ්බත්තිපක්ඛෙපි යදි තඛ්ඛිසෙසාඤ්ඤාඤ්ඤාපාදෙන අභිබ්බාඤ්ඤානං සිද්ධාව අනිච්චතා, අථ තතො පුබ්බෙපි ඤාණං අත්ථෙව. අක්ඛබ්බත්තිවාදො පන සියාති ඉදමෙන්ථ දිසාමත්තං. ද්‍රව්‍යගුණකම්මසාමඤ්ඤවිසෙසසමවායා ද්‍රව්‍යාදිකා. තත්ථ පථවි ආපො තෙජො වායු ආකාසො කාලො දිසා අත්තා මනොති නව ද්‍රව්‍යානි. සද්ද රූප රස ගන්ධ එස්ස සඬ්ඛා පරිමාණානි පුපුත්ථ සංයොග වියොග පරත්වා පරත්ව බුද්ධි සුඛ දුක්ඛ ඉච්ඡා දොස පයත්ත ගුරුත්ව ද්‍රවත්ව ස්නෙහ වෙගා සඬ්ඛාරා දිට්ඨා වෙති එවමෙන තෙව්සති ගුණා. උක්ඛෙපනං අවක්ඛෙපනමාකුචනං පසාරණං ගමනමිති පඤ්ච කම්මානි. අඤ්ඤාමඤ්ඤවිසිට්ඨෙසු අවිසිට්ඨමහිධානං පච්චයො හොති. සං-ඉති යතො ද්‍රව්‍යගුණකම්මෙසු සා අත්ථි එවාති එතං මහාසාමඤ්ඤං. පථවිආදිසු අනුචත්තිබ්‍යාවුත්තිබුද්ධිතිමත්තං ද්‍රව්‍යත්වාදි, තං යථා ද්‍රව්‍යත්ව ගුණත්ව කම්මත්ව සටත්වාදි, එසො සාමඤ්ඤවිසෙසො. ඉහ තන්තෙසු පටො, කපාලෙසු සටොති ඉහෙති යතො හෙතුහෙතුඵලානං සම්බන්ධො සමවායොති වුත්තො, සමවායොති එවමෙන ද්‍රව්‍යාදිකා.

තත්ථ පථවි ආප තෙජ වායු භූතරූපං, ආකාසං තෙසං අභාවමත්තං, පරිච්ඡෙදො වා, වන්දසුරියාදිපරිවත්තනං, ධම්මජ්ජවත්තිඤ්ච උපාදාය පඤ්ඤත්තිමත්තං කාලො. තථා දිසා, අත්තා ච. මනො නාමං. සද්දරූපරසගන්ධා රූපමෙව. තථා එස්සො භූතත්තසසභාවතො. සඬ්ඛා එකාදිකා තං තං උපාදාය පඤ්ඤත්තිමත්තං. තථා අවයවසමුදායෙ ගුණවිසෙසවසෙන, සණ්ඨානවිසෙසවසෙන වා මහන්තං දීඝං, තඛ්ඛිපරියායතො අණු රස්සත්ති භින්තලක්ඛණදෙසෙසු පුපුත්ථවත්ති. භින්තදෙසජානං සහභාවෙ සංයොගොති. තදපායෙ වියොගොති. සමානදිසාදෙසගතානං රූපානං මහදඛ්ඛන්තරානං වසෙන පරමපරන්ති පඤ්ඤත්තිමත්තං. බුද්ධිසුඛදුක්ඛඉච්ඡාදොසපයත්තා නාමමෙව. ගුරුත්ව ද්‍රවත්ව ස්නෙහවෙගා රූපධම්මානං පවත්තිවිසෙසතො ගහෙනඬ්ඛාකාරා. ඉතරො සඬ්ඛාරො ඤාණස්ස පවත්තිවිසෙසො. අදිට්ඨොපි ධම්මාධම්මභාවතො නාමමෙව. උක්ඛෙපනං අවක්ඛෙපනං ආකුචනං පසාරණං ගමනත්ති රූපධම්මානං පවත්තිමත්තං. සදිසාසදිසතායං සාමඤ්ඤවිසෙසසඤ්ඤා, අයුත්තසම්බන්ධෙ සමවායසමඤ්ඤාති ද්‍රව්‍යාදිතම්පි නාමරූපන්තොගධතා දට්ඨබ්බා.

ජීවාජීවබන්ධ පුඤ්ඤ පාපාසව සංවරනිජ්ජරවිමොක්ඛා ජීවාදිකා. තත්ථ ජීවොති අත්තා. පුග්ගලධම්මාධම්මාකාසකාලෙසු අජීවසඤ්ඤා. තෙසු සද්දඑස්සරූපරසගන්ධසණ්ඨානබන්ධහෙදසුබ්බමපරඅපරාසාතජ්ජභාවිජායොජ්ජාකතමානි පුග්ගලලක්ඛණන්ති පුග්ගලො රූපං රූපධම්මානං පවත්තිආකාරමත්තතො. ධම්මාධම්මා ජීවපුග්ගලානං ගතිට්ඨිතිමත්තතාය තදවිසිට්ඨා. ආකාසකාලා පඤ්ඤත්තිමත්තං. බන්ධො “කම්මපුග්ගලන්තරසංයොගො”ති වචනතො තෙහි අනඤ්ඤො. පුඤ්ඤපාපානි නාමන්ති පාකටමෙව. “කම්මපුග්ගලානමාසවො”ති වචනතො පුඤ්ඤාපුඤ්ඤසම්භවෙ ආසවසමඤ්ඤාති තතො අවිසිට්ඨො ආසවො. “ආසවනිරොධො සංවරො”ති වචනතො පටිපක්ඛෙන පුඤ්ඤාපුඤ්ඤනිරොධො සංවරො. “කම්මඵලජ්ජවත්තියා පකතියා අජ්ජවත්ති නිජ්ජරො”ති වචනතො විපාකනිරොධනිමිත්තං නිජ්ජරො. මොක්ඛොපි “සඬ්ඛකම්මවිමොක්ඛො”ති වචනතො කම්මපුග්ගලජීවවියොගො. තත්ථ කම්මපුග්ගලානං සද්දාදිලක්ඛණතාය රූපමත්තතා පුඤ්ඤාපුඤ්ඤමත්තතාය අරූපතා. ජීවො ච අරූපමත්තමෙවාති අයං ද්‍රව්‍යමොක්ඛො. භාවමොක්ඛො පන ජීවස්ස රාගාදිභාවාපරිණාමො රාගාදයො නාමමෙවාති ජීවාදයොපි නාමරූපන්තොගධා එව.

කායජ්ජවත්තිගතිජාතිබන්ධාපවග්ගා කායාදිකා. තත්ථ පථවිආපතෙජවායුඅත්තසුඛදුක්ඛෙසු කායසමඤ්ඤා. තදවිසිට්ඨා පවත්තිගතිජාතිබන්ධාපවග්ගා, “භාවොති අත්ථො, කායොති අනත්ථන්තර”න්ති වචනතො කායතො අඤ්ඤං කිඤ්ච නත්ථි. “පවත්තිසඤ්ඤා කිරියාසංයොගවිභාගෙසු”ති වචනතො ගතිආදිජ්ජකාරෙන පවත්තා පථවිආදයො එව පවත්ති උපවාරො. “තස්මිං අනත්ථන්තර”න්ති වචනතො කායතො අනඤ්ඤා සුරමනුජපෙතතිරච්ඡානනරකුපපත්තියො ගතියො. තාසු පුරිමාපුරිමාවිසිට්ඨො ගතිසු ජාතස්ස නිච්ඡයොපි පවත්තිමත්තන්ති තතො අනඤ්ඤා කණ්හනිලරත්තපිතසුක්කඅතිසුක්කසඬ්ඛාතා ජාතියො. තා උත්තරුත්තරවිසිට්ඨා අඤ්ඤාණමොහරාගදොසතත්වාසන්දස්සනජ්ජායා සුක්කජාති, අත්තා අච්චන්තවිමුත්තා අවගාහිතත්වා වාති සුක්කජාති. “දොසෙසු බන්ධසමඤ්ඤා”ති වචනතො අඤ්ඤාණාදිලක්ඛණස්ස බන්ධස්ස ජීවතො අනඤ්ඤතා. අඤ්ඤාණාදිදොසාභාවතො අපවග්ගසිද්ධිති කායාදයොපි නාමරූපමත්තමෙව.

යොපි තත්ථ තත්ථ “පුරිසො අත්තා ජීවො”තිආදිපරියායෙහි වුත්තො අත්තපදත්ථො, සොපි යථාරහං නාමරූපමත්තං උපාදාය පඤ්ඤත්තො, නාමරූපමත්තමෙව වා. තෙන වුත්තං “තෙපි නාමරූපන්තොගධභාවාභාවවසෙන නිච්ඡිතා එවා”ති.

672. සෞභි සෞ විපස්සනාකම්මිකො යොගාවචරො. එවන්ති චුත්තප්පකාරපරාමසනං. යාථාවසරසතොති යථාභූතසභාවතො. නාමරූපං වචන්ථපෙත්වා එතමන්ථං සංසන්දෙත්වා වචන්ථපෙතිති සම්බන්ධො. ලොකසමඤ්ඤායපි පහානත්ථාය, පගෙව “සත්තො ජීවො”ති පවත්තනකම්මිභාහිනිවෙසස්සාති අධිප්පායො. නාමරූපමත්තතාය අවිනිච්ඡතත්තා, සන්තානාදිසනහෙදස්ස ව අකතත්තා අභිනිවෙසෙන විනා සමුහෙකත්තග්ගහණවසෙන “සත්තො”ති පවත්තො සම්මොහො සත්තසම්මොහො. තස්ස වික්ඛම්භනා අසම්මොහභූමි. සම්බහුලසුත්තත්තවසෙනාති “යථාපි”තිආදිනා ඉධ චුත්තානං, අචුත්තානඤ්ච “රූපඤ්ච හිදං, මහාලි, අත්තා අභවිස්ස, නයිදං රූපං ආබාධාය සංවත්තෙය්‍යා”ති (සං. නි. 3.59; මහාව. 20) එවමාදිනා සම්බහුලානං සුත්තත්තානං වසෙන. “නාමරූපමත්තමො”තිආදිනා චුත්තමෙවන්ථං සන්ධායාහ “එතමන්ථ”න්ති.

අභිගසම්භාරාති අභිගසම්භාරහෙතු. තන්තිමිත්තං තං අමුඤ්චිත්වා සති එව තස්මිං “සත්තො”ති වොහාරො.

අගාරන්ත්වෙවාති යථා කට්ඨාදිති පටිච්ච උපාදාය තෙසං නාමං විස්සජ්ජෙත්වා අගාරම්චිවෙව සඬ්ඛං සමඤ්ඤං ගච්ඡති, එවං අට්ඨිආදිති පටිච්ච උපාදාය තෙසං නාමං විස්සජ්ජෙත්වා රූපං සරිරම්චිවෙව සඬ්ඛං ගච්ඡතිති යොජනා.

දුක්ඛමෙව සම්භොතීති දුක්ඛදුක්ඛතාදිහෙදං තිව්ධං දුක්ඛමෙව සම්භවති, යථාපච්චයං උප්පජ්ජති, තදෙව දුක්ඛං ඛණ්ඩිතපබන්ධට්ඨිතිවසෙන තිව්ධති වෙව ඛණ්ඩරොධආයුක්ඛයනිරොධාදිවසෙන නිරුප්ඤ්ඤාති වාති අත්ථො. ඉදාති දුක්ඛමෙවාති එවකාරෙන නිවත්තිතමන්ථං දස්සෙතුං “නාඤ්ඤත්‍රා”තිආදි චුත්තං. තස්සත්ථො – යථාචුත්තං දුක්ඛං යපෙත්වා තතො අඤ්ඤං කිඤ්ච ධම්මජාතං න සම්භවති, යො “සත්තො”ති වා “ජීවො”ති වා චූච්චෙය්‍ය, සබ්බෙන සබ්බං අභාවා කුතො තස්ස නිරොධොති.

උපමාහිනාමරූපවිභාවනාකථාවණ්ණනා

673. එකෙනාකාරෙන සණ්ඨිතෙසුති යෙන පකාරෙන අක්ඛාදීසු සන්තිවිට්ඨෙසු රථසමඤ්ඤා, තෙන එකෙන ආකාරෙන සමවට්ඨිතෙසු එකජ්ඣං රාසිකතෙසු . එවමෙවන්ති සන්තිවෙසවිසිට්ඨෙ අවයවසමුදායෙ සන්තානවසෙන පවත්තමානෙ යථා “රථො ගෙහං මුට්ඨි විණා සෙනා නගරං රුක්ඛො”ති වොහාරමත්තං, පරමන්ථතො පන රථාදි නාම කිඤ්චි තත්ථි, එවමෙව. උපාදානක්ඛන්ධෙසුති උපාදානක්ඛන්ධසඤ්ඤිතෙසු රූපාරූපධම්මෙසු සමුදිතෙසු සන්තානවසෙන පවත්තමානෙසු “සත්තො ජීවො”ති වොහාරමත්තං, පරමන්ථතො පන සත්තො වා ජීවො වා තත්ථිති යාථාවතො ජානනං. ඉදං යථාභූතදස්සනං “දිට්ඨිවිසුද්ධි”ති චූච්චති.

674. තස්සාති සත්තොති ගහිතස්ස අත්තතො. විනාසන්ති නිරුද්ධස්ස විනාසං. අවිනාසන්ති අවිනස්සනං, නිච්චතන්ති අත්ථො. ද්වයවසෙනෙව හි අත්තවාදිතො ධීතා, සස්සතො අත්තා, උච්ඡිජ්ජතිති වා, එකච්චසස්සතවාදොපි එත්ථෙව සමවරුද්ධොති. අවිනාසං අනුජානන්තොති බුද්ධිආදිනං ධම්මානං විනාසං ඉච්ඡන්තොපි “ධම්මි නිච්චො කුට්ඨෙයො”ති අත්තතො විනාසාභාවං අනුජානන්තො. සස්සතෙති සස්සතගාහෙ. පතති කතවිනාසඅකතබ්භාගමාදිදොසප්පසඬ්ඛතොති අධිප්පායො. ධීරන්වයස්සාති ධීරස්ස අන්වයභූතස්ස, එලභූතස්සාති අත්ථො. තදන්වයස්සාති තස්ස අත්තතො අන්වයභූතස්ස අඤ්ඤස්ස කස්සපි අභාවතො. ඔලියති නාමාති “සස්සතො අත්තා”ති අභිනිවෙසෙන භවාහිරතො හුත්වා භවනිරොධතො සඬ්ඛොවනං ආපජ්ජන්තො භවෙයෙව නිලියති නාම. අතිධාවති නාමාති තත්ථ තත්ථෙව හි භවෙ අත්තා උච්ඡිජ්ජතිති උච්ඡෙදවාදි “උච්ඡිජ්ජති අත්තා”ති ගණ්හන්තො පරං මරණා සන්තං භවං “නත්ථි”ති අතික්කමන්තො අතිධාවති නාමාති වදන්ති. කිලෙසනිරොධෙ පන කම්මස්ස අවිපච්චනතො භවනිරොධෙ ඉච්ඡිතබ්බෙ තථා අග්ගහෙත්වා “තං තං භවවිසෙසං ආගම්ම අත්තා උච්ඡිජ්ජතිති එවං භවනිරොධො හොති”ති ගණ්හන්තො තං අතිධාවති නාම.

පරිසුට්ඨිතාති අභිභූතා. වක්ඛුමන්තොති යථාභූතදස්සනසඬ්ඛානෙන ඤාණවක්ඛුතා වක්ඛුමන්තො.

කාමභවාදිහෙදො භවො ආරම්භබ්බට්ඨෙයන ආරාමො එතෙසන්ති භවාරාමා. තස්මිං භවෙ රතා අභිරතාති භවරතා. භවෙ සම්මොදං ආපන්නාති භවසම්මුදිතා. තිහිපි පදෙහි භවස්සාදගධිතතාව චුත්තා. විත්තං න පක්ඛන්දනීති භවස්සාදගධිතත්තා එව භවනිරොධාවහෙ ධම්මෙ විත්තං න අනුප්පවිසති. නප්පසීදනීති න ඔකප්පති. න සන්තිවයනීති න පතිට්ඨහති. නාධිමුච්චනීති න අධිමුච්චති.

අට්ටියමානාති දුක්ඛාපියමානා. හරායමානාති උප්පමානා. ජිගුච්ඡමානාති හිලෙන්තා. විභවන්ති උච්ඡෙදං. අභිනන්දන්ති චුත්තඅභිනන්දනාකාරදස්සනං “යතො කිර හො”තිආදි.

භූතන්ති බන්ධසඤ්චකං. තඤ්භි යථාසකං පච්චයෙහි ජාතත්තා, පරමන්ථතො විප්පමානත්තා ව භූතන්ති චූච්චති. භූතතොති යථාභූතසභාවතො, සලක්ඛණතො, සාමඤ්ඤලක්ඛණතො ව.

675. එවං සත්තගාහනො අවලියනාතිධාවනදොසෙ, යථාභුතදස්සනතො නිබ්බිදාදිගුණෙ ව සුත්තවසෙනෙව දස්සෙත්වා ඉදානි නාමරූපමත්තෙපි ගමනාදිඅත්තකිව්වසිද්ධිං දස්සෙතුං “තස්මා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තස්මානි යස්මා “අස්මි”ති වා “අහ”න්ති වා ගාහස්ස වත්ථුභුතො සත්තො නාම නත්ථි, පරමත්ථතො නාමරූපමත්තමෙව, තස්මා. සවෙ කොචි අත්තා නාම නත්ථි, කථමිධ නාමරූපමත්තෙ ගමනාදිඅත්තකිව්වසිද්ධිති වොදනං සන්ධායාහ “දාරුයන්ත”න්තිආදි. “බායති”ති එතෙන යථා නිජ්ජිවෙ දාරුමයයන්තෙ අබ්භන්තරෙ වත්තමානස්ස ජීවස්ස වසෙන සර්භස්ස සබ්බාපාරස්ස විය උපට්ඨානමත්තං පච්චයවිසෙසනො, එවං නිජ්ජිවෙ නාමරූපමත්තෙ පච්චයවිසෙසනො ගමනාදිඅත්තකිව්වසිද්ධිති සර්භස්ස සබ්බාපාරස්ස විය උපට්ඨානන්ති දස්සෙති.

සච්චතොති භුතතො, පරමත්ථතොති අත්ථො. සුඤ්ඤං ජීවෙන යන්තමිව අභිසංඛිතං පච්චයවසෙන පවත්නීති අධිප්පායො. දුක්ඛස්ස පුඤ්ඤො නිව්වාතුරතාය තිණකට්ඨසදියො අත්තසුඤ්ඤතායාති අත්ථො. එතං නාමරූපං.

යමකන්ති යුගලකං. සො ව බො යමකභාවො අඤ්ඤමඤ්ඤසන්තිස්සිතභාවෙනාති ආහ “උභො අඤ්ඤොඤ්ඤනිස්සිතා”ති. තතො එව ව එකස්මිං භිජ්ජමානස්මිං උභො භිජ්ජන්ති. න හි කදාචි පඤ්චවොකාරහවෙ රූපෙ නිරුජ්ඣාත්තෙ අරූපං අනිරුජ්ඣාත්තං, අරූපෙ වා නිරුජ්ඣාත්තෙ රූපං අනිරුජ්ඣාත්තං අත්ථි. ස්වායං භඩ්ගො පච්චයා පච්චයනිරොධෙනෙව, නාමරූපනිරොධොති අත්ථො. පච්චයානි වා පච්චයභුතා, අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පච්චයා භොන්තාපි උභො භිජ්ජන්තියෙවාති අත්ථො.

676. දණ්ඩාභිහතන්ති විසෙසනෙන දණ්ඩං, දණ්ඩාභිසාතස්ස පච්චයං පුරිසවායාමඤ්ච දස්සෙති, හෙරියා පන විසෙසිතබ්බතා සද්දස්ස අසාධාරණකාරණතාය. තෙනෙව හි “අඤ්ඤා හෙරි”ති හෙරියෙව ගහිතා, න දණ්ඩාදයො. අදිස්සමානරූපතාය සද්දං නාමට්ඨානියං කත්වා “එවමෙව”න්තිආදිනා උපමාසංසන්දනං කරොති.

න වක්ඛුතො ජායරෙති න වක්ඛායතනතො නිග්ගච්ඡනවසෙන ජායන්ති. න හි වක්ඛායතනස්ස පච්චයභාවූපගමනතො පුබ්බෙ එස්සපඤ්චමකා ලබ්භන්ති, න ව පදෙසවන්තො, යෙන තෙ තතො නිග්ගච්ඡෙය්‍යං. තෙනෙවාහ “පුඤ්ඤො නත්ථි අනාගතෙ”ති (මහානි. 10). න රූපතොති එත්ථාපි එසෙව නයො. “නො ව උභින්නමත්තරා”ති ඉදං පන තෙසං අරූපධම්මත්තා අප්පදෙසතාය වුත්තං. කෙවලං පන යස්මිං බණෙ පච්චයසමවායො, තදා උප්පජ්ජනමත්තමෙවාති ආහ “හෙතුං පටිච්ච පහවන්ති සඬබ්බා”ති, වක්ඛුරූපාලොකමනසිකාරාදිහෙදං ධම්මජාතං නිස්සාය පච්චයභුතං කාරණං ලභිත්වා තෙහි සමෙච්ච සම්භූය කතත්තා සඬබ්බා එස්සාදයො ධම්මා උප්පජ්ජන්තීති අත්ථො. තස්සා පන ධම්මානං උප්පත්තියා පාකට්ඨං රූපධම්මපවත්ති. දස්සෙත්තො “යථාපි සද්දො පහටාය හෙරියා”ති ආහ. එස්සපඤ්චමග්ගහණඤ්චෙත්ථ පාකට්ඨරූපධම්මානං දස්සනං. සෙසගාථාසුපි එසෙව නයො.

වත්ථුරූපානි හදයවත්ථුතො. තත්තස්සයානං අරූපධම්මානං බහුභෙදත්තා සාමඤ්ඤවොභාරෙන තෙ දස්සෙතුං “සඬබ්බා”ති වුත්තං.

677. නිත්තෙජන්ති තෙජහීනං ආනුභාවරහිතං. යථා පන තං නිත්තෙජං, තං දස්සෙතුං “න බාදති”තිආදි වුත්තං. න හි අඤ්ඤා සද්දභුත්තස්සහනාදිසු නාමං “නිත්තෙජ”න්ති සක්කා වත්තුං, නාපි රූපං සන්ධාරණාබන්ධනාදිසු. තෙනෙව හි “රූපං නිත්තෙජ”න්ති වත්වා “න හි තස්ස බාදිතුකාමකා”තිආදි වුත්තං. “අථ බො”තිආදිනා බාතිරෙකවසෙනාපි නාමරූපානං නිත්තෙජනංයෙව විභාවෙති. අඤ්ඤමඤ්ඤසන්තිස්සයෙන හි නාමරූපස්ස අත්තකිව්වසිද්ධිපි පච්චෙකං අසමත්ථතාවිභාවනමෙව. තථා හි නාමරූපස්ස අත්තසුඤ්ඤතා, නිරිහතා, බ්‍යාපාරවිරහතා ව සුට්ඨතරං පාකට්ඨං භොන්ති.

කථං පන පච්චෙකං අසමත්ථානං සමුදිතභාවෙ සමත්ථතා භොති? අසාමග්ගියං අහෙතුනං සාමග්ගියමිපි අහෙතුභාවාපත්තිතො. න හි පච්චෙකං දට්ඨං අසක්කොන්තානං අත්ථානං සතමිපි සහස්සමිපි සමුදිතං දට්ඨං සක්කොතිති වොදනං සන්ධායාහ “ඉමස්ස පනත්ථස්සා”තිආදි. ඉමං උපමං උදාහරන්ති අට්ඨකථාවරියා උපමායපි අසිද්ධස්ස අත්ථස්ස සාධෙනබ්බතො. තෙනෙවාහ “උපමං තෙ කරිස්සාමි, උපමායපිධෙකච්චෙ විඤ්ඤා පුරිසා භාසිතස්ස අත්ථං ජානන්ති”ති (සං. නි. 2.67). තුට්ඨභට්ඨොති යදිපාහං වක්ඛුකරණියං කාතුං න සක්කොමි, පාදකරණියං පන කාතුං සක්කොමි, ත්වඤ්ච වක්ඛුකරණියං, තස්මා අමිහාකං උභින්නං සහිතානඤ්ච වසෙන ඉච්ඡිතදෙසසම්පත්ති සිජ්ඣාතිති තුට්ඨභට්ඨො ජච්චන්ධො. තත්ථ ජච්චන්ධොතිආදි උපමොපමොයාසංසන්දනං. ධම්මානං අත්තලාභො පරපට්ඨෙද්ධොති වත්තබ්බමෙව නත්ථි තතො පුබ්බෙ අවිජ්ජමානත්තා, පට්ඨෙද්ධත්තලාභස්සාපි පරපට්ඨෙද්ධමෙව අත්ථකිව්වන්ති දස්සෙතුං. “න සකෙන තෙජෙන උප්පජ්ජති, න තාසු තාසු කිරියාසු පවත්තති”ති වුත්තං. තෙසං නාමරූපානං අඤ්ඤමඤ්ඤං නිස්සාය උප්පත්ති වා පවත්ති වා න ව න භොතිති ජච්චන්ධපීඨසජ්ජිඋපමාය සාධිතමත්ථං නිගමෙත්තො “අසාමග්ගියං අහෙතුනං සාමග්ගියමිපි අහෙතුභාවාපත්තිතො”ති යථාවුත්තස්ස හෙතුතො අනෙකන්තිකභාවං විභාවෙති.

පරධම්මවසානුවත්තිතොති පරෙසං අත්තතො අඤ්ඤෙසං හෙතුපච්චයසංඛිතානං ධම්මානං වසෙන අනුවත්තනසීලා. අත්තදුබ්බලාති අත්තතා දුබ්බලා අසමත්ථා. පරපච්චයතොති පරෙසං ධම්මානං පච්චයභාවතො.

එතෙත ජනකපව්වයං වදනි. තෙනෙවාහ “ජායරෙ”ති. පරආරම්මණකොති පරෙසං ධම්මානං ආරම්මණභාවතො. එතෙන උපත්ථම්භකපව්වයං වදනි. පව්වයග්ගහණං වා රූපාපෙක්ඛං, ආරම්මණග්ගහණං නාමාපෙක්ඛං. “පරධම්මෙහි”ති ඉදං ආරම්මණපව්වයානං විසෙසනං. පුරිමත්ථෙත හි වුත්තමෙවත්ථං පච්ඡිමත්ථෙත පාකටං කරොති. පභාවිතාති උප්පාදිතා.

නාවායන්තිකුපමායපි නාමරූපානං අවසවත්තිතං විභාවෙතුං “යථාපි”තිආදිනා තිස්සො ගාථා වුත්තා. නිස්සායාති පතිට්ඨාය. යත්තීති ගච්ඡන්ති. මනුස්සෙ නිස්සායාති නෙතුහුතෙ නියාමකකම්මකාරකාදිමනුස්සෙ අපස්සාය. න හි තෙසං අරණග්ගහණලඬිකාරසණ්ඨාපනඋදකුස්සිඤ්චනාදිකිරියාය විනා නාවා ඉච්ඡිතදෙසං පාපුණාති. උභොති අඤ්ඤමඤ්ඤං නාවං නිස්සාය මනුස්සා, මනුස්සෙ නිස්සාය නාවාති අත්ථො.

එවන්ති වුත්තප්පකාරෙන. නානාතයෙහීති පඨමාදිනං සත්තන්තං ක්කානානං, තෙසං උපචාරානඤ්ච වසෙන වුද්දස අරූපපරිග්ගහමුඛාති, චතුර්ධාතුවත්ථානෙ වුත්තානං තෙරසන්තං ධාතුපරිග්ගහමුඛානං ධාතායතනඛන්ධමභාහුවසෙන, ඉධ වුත්තානං අවුත්තානඤ්ච ඉන්ද්‍රියසච්චපට්චවසමුප්පන්නානං වසෙන සමච්ඡති රූපපරිග්ගහමුඛාති, තාති පච්චෙකං “එස්සො වෙදනා චිත්ත”න්ති ඉමෙසං සම්මුඛභාවෙන උපට්ඨිතානං තිණ්ණං අරූපධම්මානං වසෙන තිගුණිකාති සමසට්ඨි, වුද්දස අරූපපරිග්ගහමුඛාති, තාති චාති චතුසත්තතියා නාමරූපපරිග්ගහනයෙහි චෙව සම්බහුලසුත්තන්තරථගෙහමුට්ඨිවිණාසෙනාරුක්ඛදාරුයන්තනළකලාපිභෙරිජ්චවන්ධපඬිගුළනාවාමනුස්සුපමාහි ව නාමරූපපමත්තතාවචත්ථාපනනයෙහි ව. සත්තසඤ්ඤං අභිභවිත්ථාති අනාදිකාලභාවිතං ඛන්ධපඤ්චකො අත්තගාහං චික්ඛම්භෙත්ථා. නාමරූපානං යාථාවදස්සනන්ති “ඉදං නාමං, එත්තකං නාමං, න ඉතො භියොයා. ඉදං රූපං, එත්තකං රූපං, න ඉතො භියොයා”ති ව තෙසං ලක්ඛණසල්ලක්ඛණමුඛෙන ධම්මමත්තභාවදස්සනං. අත්තදිට්ඨිමලවිසොධනතො දිට්ඨිවිසුද්ධිති වෙදිතඛිඛං. එතස්සෙවාති නාමරූපස්ස යාථාවදස්සනස්සෙව.

දිට්ඨිවිසුද්ධිනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති අට්ඨාරසමපරිච්ඡේදවණ්ණනා.

19. කඩබාවිතරණවිසුද්ධිනිද්දෙසවණ්ණනා

පච්චයපරිග්ගහකථාවණ්ණනා

678. අනන්තරනිද්දිට්ඨාය දිට්ඨිවිසුද්ධියා විසයභාවෙන දස්සිතත්තා “එතස්සෙවා”ති වුත්තං, න තදඤ්ඤතො විසෙසනත්ථං තදඤ්ඤස්සෙව අභාවතො. අප්ඤ්ඤත්තං වා හි විපස්සනාහිනිවෙසො හොතු ඛනිද්ධා වා, අප්ඤ්ඤත්තසිද්ධියං පන ලක්ඛණතො සබ්බමපි නාමරූපං අනවසෙසතො පරිග්ගහිතමෙව හොතිති. පච්චයපරිග්ගහෙනාති හෙතුමිහි කරණවචනං. පච්චයපරිග්ගහහෙතු භිස්ස අද්ධත්තයකඩබාවිතරණං හොතිති, කරණෙ වා එතං කරණවචනං පච්චයපරිග්ගහස්ස සාධකතමභාවතො කඩබාවිතරණකිරියාය. යදා භිස්ස සුපරිසුද්ධො නිප්පටො නිග්ගමිබො පච්චයපරිග්ගහො සිප්ඤ්ඤති, තදානෙන කඩබා විතරියති. විතරිත්වාති අතික්කමිත්වා, වික්ඛම්භෙත්වාති අත්ථො. තං පන ඤාණං තථාධිගතං වසිභාවප්පත්තං ඤානං විය යොගිතො සන්තානෙන පබන්ධවසෙන පවත්තතිති කත්වා වුත්තං “සීතං ඤාණං”න්ති.

තත්ති කඩබාවිතරණවිසුද්ධිං. තං සම්පාදෙතුකාමො ආපජ්ජතිති සම්බන්ධො. යාථාවතො දිට්ඨං නාමරූපං තිවිධදුක්ඛතායොගතො රොගො විය. පච්චයා වස්ස රොගසමුට්ඨානං විය උපට්ඨහන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “යථා නාම...පෙ.... පරියෙසති”ති ආහ. සංසාරදුක්ඛනිමුග්ගස්ස සන්තානස්ස තතො විමොචෙතුකාමතාවසෙන අනුකම්පිතබ්බතා ලබ්භතිති තමත්ථං දස්සෙතුං “යථා වා පනා”තිආදි වුත්තං. එවමෙව ධීතෙ යදෙකෙ වදන්ති “අනුකම්පෙතබ්බකුමාරකදස්සනෙන තස්ස මාතෘපිතුආවජ්ජනං ඉධ අනුදාහරණං නිරොධෙනබ්බතාය නාමරූපස්ස අනුකම්පිතබ්බතාභාවතො”ති, තදපාහතං හොති. අවස්සඤ්ඤෙතං එවං ඉවජිතබ්බං, අඤ්ඤථා වෙනෙයාපුග්ගලසන්තානෙන සත්ථු මහාකරුණාපවත්ති එව විචාරෙතබ්බා සියා. මන්දබුද්ධිතාය මන්දං. වුඩ්ඪතරොපි කොචි මන්දබුද්ධි හොතිති තතො විසෙසනත්ථං “කුමාර”න්ති වුත්තං. යො කොචි පට්ඨවයෙ වත්තමානො “කුමාරො”ති වුච්චතිති තතො විසෙසනත්ථං “දහර”න්ති වුත්තං. එවමපි යො ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විචාරණකො තරුණදාරකො, සොපි “දහරො”ති වුච්චතිති තතො නිවත්තනත්ථං “උත්තානසෙයාක”න්ති වුත්තං. චතුහිපි පදෙහි කරුණායිතබ්බතංයෙව දස්සෙති. ආපජ්ජතිති කරොති.

යථා පනස්ස හෙතුපච්චයපරියෙසනාපත්ති හොති, තං දස්සෙතුං “සො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඛයතිරෙකමුඛෙන අත්ථො සාධිතො සම්මදෙව සාධිතො හොතිති අහෙතුකභාවං තාව පටික්ඛිපන්තො “න තාවිදං නාමරූපං අහෙතුක”න්ති වත්වා තත්ථ කාරණමාහ “සබ්බත්ථා”තිආදිනා. හෙතුමන්තරෙන සති සම්භවෙ සබ්බධම්මානං හෙතුඅභාවො සමානොති සබ්බසමානතා සියා, තථා ව සති සොතපදෙසාදීසු, ඛනිද්ධා ව වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිහෙතුඅභාවොති සබ්බත්ථං, වක්ඛාදීනං උප්පත්තිතො පුබ්බෙ, පරිභෙදතො උද්ධඤ්ඤං හෙතුඅභාවොති සබ්බදා ව අන්ධාදීනං අරුපිනං, අසඤ්ඤිතඤ්ඤං හෙතුඅභාවොති සබ්බෙසඤ්ඤං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීහි භවිතබ්බං, හෙතුඅභාවා විසෙසතො තඤ්ඤං තත්ථිති ආහ “සබ්බත්ථං සබ්බදා සබ්බෙසඤ්ඤං එකසදිසභාවාපත්තිතො”ති. නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙතං යදිදං “වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීසු හි”ති. යත්තකා ලොකෙ විසෙසා, තෙහි සබ්බෙසං, සබ්බකාලඤ්ඤං භවිතබ්බත්ති අධිප්පායො. ආදි-සද්දෙන වා තෙසමපි ගහණං කතමෙවාති දට්ඨබ්බං. තස්මා අහෙතුකභාවෙ විසිට්ඨතාය අසම්භවො එවාති සබ්බත්ථං එකසදිසභාවාපත්තිතො, සබ්බදා එකසදිසභාවාපත්තිතො, සබ්බෙසං එකසදිසභාවාපත්තිතොති පච්චෙකං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. එවං අහෙතුභාවෙ පටිසිද්ධෙ විසමහෙතුවාදි වදෙයා “න ඉදං අහෙතුකං කිඤ්ඤරහි සහෙතුකං, කෙන පන හෙතුනා සහෙතුකන්ති? ඉස්සරාදිනා”ති.

ආදි-සද්දෙන පකතිපුරිසපජාපතිකාලාදීනං ගහණං වෙදිතබ්බං, තං පටික්ඛිපන්තො ආහ “න ඉස්සරාදිහෙතුක”න්තිආදි. න නාමරූපං ඉස්සරාදිහෙතුකං නාමරූපතො අඤ්ඤස්ස අනුපලබ්භමානත්තා ඉස්සරපකතිආදිනමෙව අභාවතො. යදි පන අසතො ඉස්සරාදිතො නාමරූපස්ස උප්පත්ති, එවං සති සා එව සබ්බත්ථං සබ්බදා සබ්බෙසං එකසදිසතා ආපජ්ජති. අථ නාමරූපමත්තමෙව ඉස්සරාදිහෙතුකං, නාමරූපඤ්ඤං අනුත්ථා සම්භවත්තං, හුත්වා ව විනස්සන්තං දිස්සතිති ඉස්සරාදීහිපි තාදිසෙහි භවිතබ්බං. තථා ව තදපි සප්පච්චයං සඬ්ඛතමෙවාති තස්සාපි පච්චයපරිග්ගහො කාතබ්බො. අථ තං නුප්පජ්ජති, අහෙතුකතා තස්ස ආපන්නා. තෙනාහ “අහෙතුකභාවාපත්තිතො”ති.

අපිව න ඉස්සරාදිහෙතුකං නාමරූපං. කිං කාරණං? කමෙන උප්පත්තිතො. යදි හි එවං නිව්චං ඉස්සරාදිසඤ්ඤිතං කම්මකිලෙසින්ද්‍රියාරම්මණාදිනිරපෙක්ඛකාරණම්පි සියා, සබ්බෙසංයෙව එකප්ඤ්ඤං උප්පත්ති සියා, යත්තකෙහි තතො උප්පජ්ජිතබ්බං. කස්මා? කාරණස්ස සන්තිහිතභාවතො. යදි පන තස්ස ඉච්ඡාවසෙන තස්ස උප්පත්තිං පරිකප්පෙයානුං, තාසඤ්ඤං ඉච්ඡානං එකප්ඤ්ඤං උප්පත්තියං කො විබන්ධො. අථ අඤ්ඤම්පි කිඤ්ඤි කම්මකිලෙසින්ද්‍රියාරම්මණාදිඅපෙක්ඛිතබ්බං අත්ථිති වෙ? තදෙව හෙතු කාරණං, කිමඤ්ඤෙන අදිට්ඨසාමත්ථියෙන පරිකප්පිතෙන පයොජනං? දිට්ඨඤ්ඤි කම්මාදීනං සාමත්ථියං තදඤ්ඤපච්චයසන්තිධානෙපි තදභාවෙ අභාවතො. යථා හි රූපාලොකමතසිකාරසන්තිධානෙපි වක්ඛුනො අභාවෙ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස අභාවං, භාවෙ ව භාවං දිස්වා වක්ඛුනො වක්ඛුච්ඤ්ඤාණුප්පාදනසමත්ථතා අත්ථිති විඤ්ඤායති. යථා ව ය්වායං යමකානම්පි සමානානං ජනකජනානිසුක්කසොණිකාදිබාහිරපච්චයසමභාවෙපි සන්තානං භීතපණිතතාදිවිසෙසො දිස්සති, සො ව සසන්තානෙන තාදිසස්ස අඤ්ඤස්ස හෙතුවො අභාවා කම්මකිලෙසහෙතුකොති තස්ස තත්ථ සමත්ථතා අත්ථිති විඤ්ඤායති, න

එවමිස්සරාදිකස්ස. කාරණස්ස හි භාවාභාවෙ ඵලස්ස භාවාභාවෙහි කාරණස්ස සමත්ථතා විඤ්ඤායෙය්‍යා. න ච සන්තිහිතෙ තදකාරණස්ස නාමරූපස්ස ඉස්සරාදිවෙකල්ලෙන කත්ථවි අනුප්පත්ති දිට්ඨා, තස්මා අකාරණමිස්සරො.

අපාපි සග්ගො එවං ඉස්සරාදිහෙතුකො වුච්චෙය්‍යා, සොපි සග්ගප්පකාරො සබ්බකාලං තතො නිබ්බත්තෙය්‍යා. න හි සන්තිහිතකාරණස්ස ඵලස්ස අනුප්පත්ති යුත්තා. නිව්චෙ ව සති අඤ්ඤානිරපෙක්ඛකාරණෙ සග්ගස්ස ආදියෙව න යුත්තො, යාව ඉස්සරාදිකං කාරණං, තාව සබ්බස්ස අත්ථිභාවප්පසඬගතො. අපාපි වදෙය්‍යා “අඤ්ඤෙපි යථාරහං පච්චයා හොන්තියෙව, ඉස්සරාදිකමිපි තෙසං සහකාරිකාරණං හොති”ති. යදෙන්ථ වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. යදි පරො වදෙය්‍යා “ඉධ බුද්ධිපුබ්බො භාවානං රචනාවිසෙසො දිට්ඨො, යථා තං සට්ඨෙහාදීනං. අත්ථි ව අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරානං සරීරපද්මාදීනං රචනාවිසෙසො, තස්මා තෙනාපි බුද්ධිපුබ්බො භවිතබ්බං. යස්ස ව සො බුද්ධිපුබ්බො, සො ඉස්සරාදිකො, තස්මා තෙන නාමරූපසඤ්ඤිකස්ස ලොකස්ස කාරණෙන භවිතබ්බං”න්ති. තයිදං අසිද්ධං, රචනා සරීරපද්මාදියොති තත්ථෙව උප්පන්නත්තා. උප්පන්නස්ස හි සන්තිවෙසවසෙන තථා තථා පට්ඨපනං “රචනා”ති වුච්චති. අනෙකන්තිකො වායං අබුද්ධිපුබ්බස්සාපි දිට්ඨත්තා. දිට්ඨො හි න්භාරූආදීනං අග්ගිසංයොගෙන රචනාවිසෙසො, තථා විසුස්සන්නානං පුබ්බවම්මාදීනං. යදි පනායමිස්සරාදිකො ගවස්සජගද්‍රභාදීනං කරිසාවත්තෙ පටිමහුතං රචෙය්‍යා, උම්මත්තො විය වික්ඛිත්තො සියා. කිඤ්චායං ලොකං සප්පෙන්නො අත්තත්ථං වා සප්පෙය්‍යා ලොකත්ථං වා.

තත්ථ ව යදි පුරිමො මක්ඛො කතකිච්චො න සියා ලොකෙන සාධෙතබ්බස්ස අත්ථිභාවතො. අථ දුතියො, කස්මා ලොකස්ස අභිතදුක්ඛාවහං පාපං නිරයාදිං, ජරාමරණාදිඤ්ච සජති? අථ තදුභයං අනාමසිත්වා කිළත්ථං සජති. කිළා ව නාම රතිඅත්ථා හොති. විනා කිළාය රතිං අජානන්නානං රතිඅත්ථඤ්ච කිළමාරහන්නො රතියං ඉස්සරො අනිස්සරො සියා. අථ පයොජනනිරපෙක්ඛො, සබ්බකාලං සජෙය්‍යා, තස්ස වායං සජනසමත්ථතා අහෙතුකා වා සියා සහෙතුකා වා. අහෙතුකා වෙ, සබ්බෙසං සියා සහෙතුකා වා. අහෙතුකා වෙ, සබ්බෙසමිපි සියා. අථ සහෙතුකා, සො වස්ස හෙතු පරතො වා සම්භුතො සියා අත්තතො වා. තත්ථ පරතො වෙ සම්භුතො, යදස්ස සො ලද්ධො, තස්සායං වෙය්‍යාවච්චකරසදියො සියා. අථ අත්තතො තදුප්පත්තිතො පුබ්බෙ අයං කිදියො ලොකො වාති සබ්බමිදං ආලුනවිසිණං ආකුලබ්‍යාකුලං ගොයුථෙත ගතමග්ගසදිසථෙණපිණ්ඩසමං අවිමද්දක්ඛමං අසාරං. තිට්ඨතු පසඬගො, යථාධිකතමෙව වණ්ණයිස්සාම. තස්මාති යස්මා ඉදං නාමරූපං න අහෙතුකං, නාපි ඉස්සරාදිවිසමහෙතුකං, තස්මා. තෙති හෙතුපච්චයා.

679. ඔළාරිකත්තා, සුපාකටත්තා ව රූපස්ස පච්චයපරිග්ගහො සුකරොති “ඉමස්ස තාව රූපකායස්සා”තිආදිනා පඨමං තස්ස පච්චයපරිග්ගහවිධිං ආරහති. තත්ථ යථා නාමරූපස්ස පච්චයපරිග්ගහො අහෙතුවිසමහෙතුවාදනිවත්තියා හොති, එවං නිබ්බදාචරාගාවහභාවෙන තත්ථ අභිරතීනිවත්තියාපි ඉව්ඡිතබ්බොති තං ගබ්භසෙය්‍යාකවසෙන දස්සෙන්නො නිබ්බත්තට්ඨානස්ස සුචිභාවපටිසෙධනමුඛෙන අසුචිභාවං විභාවෙතුං “අයං කායො”තිආදිමාහ. තත්ථ උප්පලාදීනි අසුචිට්ඨානෙ නිබ්බත්තානිපි සයං සුචිසම්මතානෙවාති තංදස්සනත්ථං අබිභන්තරග්ගහණං. තෙනාහ භගවා

“යථා සඬකාරධානස්මිං, උප්ඤ්ඤිතස්මිං මහාපථෙ;
පදුමං තත්ථ ජායෙථ, සුචිගන්ධං මනොරම”න්ති. (ධ. ප. 58);

“නිබ්බත්තති”ති ඉදං මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ධිපවත්තිසු රූපකායස්ස නිබ්බත්තනසාමඤ්ඤතො ගහෙන්වා වුත්තං, න පඨමාභිනිබ්බත්තිමත්තං. එවඤ්ච කත්වා ආභාරස්ස උපත්ථම්භකපච්චයතාවචනං, උදරපට්ඨස්ස පච්ඡතො කරණාදිවචනං, දුග්ගන්ධපෙගුච්ඡපටික්කුලතාවචනඤ්ච සමත්ථිතං හොති. එවමට්ඨිතෙ යදෙකච්චෙහි පිට්ඨිතො, පුරතො ව කරණං කිං සියා පටිසන්ධිකාලෙතිආදි වුත්තං, තං අපාහනං හොති. “නිබ්බත්තකත්තා”ති ඉමිනා බීජං විය අඬකුරස්ස අවිජ්ජාදයො රූපකායස්ස අසාධාරණකාරණතාය හෙතුති දස්සෙති. “උපත්ථම්භකත්තා”ති ඉමිනා පන අඬකුරස්ස පට්ඨසලිලපාරිසිආදයො විය ආභාරො සාධාරණකාරණතාය පච්චයොති දස්සෙති.

පඤ්ච ධම්මා හෙතුපච්චයාති අවිජ්ජාදයො පඤ්ච ධම්මා යථාරහං හෙතු ව පච්චයො වාති අත්ථො. භවෙසු විජ්ජමානදොසපටිච්ඡාදනපත්ථතා දළ්භග්ගාහභාවෙන සඬබාරහවානං හෙතුභූතා ජනකසභායතාය භවතිකන්ති තංසහජාතආසන්නකාරණත්තා අභිසඬබාරිකා, අපස්සයභූතා වාති “මාතා විය දාරකස්ස උපනිස්සයා”ති වුත්තා. යථා පිතු ජනිතසුක්කෙ පුත්තස්ස උප්පත්තීති පිතා ජනකො, එවං කම්මං සත්තස්ස උප්පාදකත්තා ජනකං වුත්තං. යථා ධාති ජාතස්ස දාරකස්ස පොසනවසෙන සන්ධාරිකා, එවං ආභාරො උප්පන්නස්ස කායස්සාති සන්ධාරකො වුත්තො.

කාමඤ්චෙන්ථ අවිජ්ජාදයො නාමකායස්සාපි පච්චයො, පකාරන්තරෙන පන තස්ස පාකටං පච්චයපරිග්ගහවිධිං දස්සෙතුං “චක්ඛුඤ්ච පට්චවා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ චක්ඛුඤ්චාති ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො. තෙන චක්ඛුඤ්ඤාණස්ස ආවජ්ජනාදිඅප්ඤ්ඤාත්තං සබ්බං පච්චයජාතං සඬගණ්හාති. රූපෙ වාති පන ව-සද්දෙන යථා බහුලං බාහිරරූපං චක්ඛුඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණපච්චයො, එවං අඤ්ඤම්පි බාහිරං පච්චයජාතං සඬගණ්හාති. පට්චවාති පච්චයභූතං ලද්ධාති අත්ථො. තෙන චක්ඛුස්ස නිස්සයපුරෙජාතඉන්ද්‍රියවිජ්ජයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන, රූපස්ස ආරම්මණපුරෙජාතඅත්ථිඅවිගතවසෙන, ඉතරෙසඤ්ච සඬගණිතානං අනන්තරාදිසහජාතාදිවසෙන පච්චයභාවං දස්සෙති. වචනහෙදෙ පන කාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. ආදි-සද්දෙන ව ඵස්සාදීනං විය සහපච්චයෙහි සොතවිඤ්ඤාණාදීනං

සඬගහො වෙදිතබ්බො “තිණ්ණං සඬගති එස්සො”තිආදිපාඨස්ස (ම. නි. 1.204; 3.421, 425-426; සං. නි. 2.43-45; කථා. 465, 467) විය “සොතඤ්ච පටිච්චා”තිආදිපාඨස්ස සඬගතිතත්තා. එවං සම්මසනුපගං සබ්බං නාමං සහපච්චයෙන සඬගතිතං හොති. තෙනාහ “නාමකායස්ස පච්චයපරිග්ගහං කරොති”ති.

පවත්තිං දිස්වාති එතරහි පවත්තිං දිස්වා. එවන්ති ඉමිනා න කෙවලං සප්පච්චයනාමත්තමෙව පච්චාමට්ඨං, අථ බො යාදිසෙහි පච්චයෙහි එතරහි පවත්ති, තාදිසෙහි අවිජ්ජාදිපච්චයෙහෙව අතිතෙපි පවත්තිත්ථාති පච්චයසදිස්සතාපි පච්චාමට්ඨාති දට්ඨබ්බං.

680. පුබ්බත්තන්ති අතිතං බන්ධප්පබන්ධකොට්ඨාසං. ආරබ්භාති උද්දිස්ස. අහොසිං නු බො, න නු බො අහොසින්ති සස්සතාකාරං, අධිච්චසමුප්පත්තිආකාරඤ්ච නිස්සාය අතිතෙ අත්තනො විජ්ජමානතං, අවිජ්ජමානතඤ්ච කඬබති. කිං නු බො අහොසින්ති ජාතිලිඬගුප්පත්තියො නිස්සාය “බත්තියො නු බො අහොසිං, බ්‍රාහ්මණාදිසු ගහට්ඨාදිසු දෙවාදිසු අඤ්ඤතරො නු බො”ති කඬබති. කථං නු බොති සණ්ඨානාකාරං නිස්සාය “දිසො නු බො අහොසිං, රස්සඛදාතකාලපමාණිකඅප්පමාණිකාදීනම්පි අඤ්ඤතරො”ති කඬබති. ඉස්සරනිම්මානාදිං නිස්සාය “කෙන නු බො පකාරෙන අහොසි”න්ති නිබ්බන්තාකාරතො කඬබතිති ව වදන්ති. කිං හුත්වා කිං අහොසින්ති ජාතිආදිං නිස්සාය “බත්තියො හුත්වා නු බො බ්‍රාහ්මණො අහොසිං...පෙ.... දෙවො හුත්වා නු බො මනුස්සො අහොසි”න්ති අත්තනො අපරාපරුප්පත්තිං කඬබති. සබ්බත්ථෙව ව අද්ධානන්ති කාලාධිවචනං. භවිස්සාමි නු බොති සස්සතාකාරං, උච්ඡේදාකාරඤ්ච නිස්සාය අනාගතෙ අත්තනො විජ්ජමානතං, අවිජ්ජමානතඤ්ච කඬබති. සෙසමෙත්ථ වුත්තනයමෙව. එතරහි වා පන පච්චුප්පන්නං අද්ධානන්ති ඉදාති වා පටිසන්ධිමාදිං කත්වා වුතිපරියන්තං සබ්බම්පි වත්තමානකාලං. අප්ඤ්ඤාතං කථංකථි හොතිති අත්තනො බන්ධෙසු විචිකිච්ඡා හොති. අහං නු බොස්මිති අත්තනො අත්ථිභාවං කඬබති. අයුත්තං පනෙතන්ති. යුත්තං අයුත්තන්ති කා එත්ථ චිත්තා. උම්මත්තකො විය හි බාලපුපුප්පනො. නො නු බොස්මිති අත්තනො නත්ථිභාවං කඬබති. කිං නු බොස්මිති බත්තියොව සමානො අත්තනො බත්තියභාවං කඬබති. එස නයො සෙසෙසු. කථං නු බොස්මිති වුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤෙත්ථ “අබ්භන්තරෙ ජිවො නාම අත්ථි”ති ගහෙත්වා තස්ස දිසාදිභාවං කඬබන්තො “කථං නු බොස්මි”න්ති කඬබතිති වෙදිතබ්බො. පච්චුප්පන්නං පන අත්තනො සරිරසණ්ඨානං අජානන්තො නාම නත්ථි. කුතො ආගතො, සො කුහිං ගාමි භවිස්සතිති අත්තභාවස්ස ආගතිගතිට්ඨානං කඬබති. සා සබ්බාපි පභීයතිති සා යථාචුත්තා සොළසවිධාපි විචිකිච්ඡා වික්ඛම්භනවසෙන පභීයති.

681. කුසලාදිභෙදතො සබ්බප්පකාරස්සාපි නාමස්ස සාධාරණො පච්චයොති, තතො පවත්තිතො මනසිකාරාදිකො කුසලාදිභෙදතො සබ්බප්පකාරස්සාපි නාමස්ස අසාධාරණො පච්චයොති ව යොජෙතබ්බං. කුසලාදිභෙදතොති කුසලාකුසලවිපාකකිරියභෙදතො. තස්සාපි සොමනස්සසහගතාදිඅඤ්ඤතරභෙදවසෙන සබ්බප්පකාරස්සාපි. යං එකත්තතො ඡද්චාරිකං, තම්පි ඡද්චාරග්ගහණෙනෙව ගතිතං යථා ඡට්ඨාරම්මණං ඡළාරම්මණග්ගහණෙනාතිපි වුත්තං “සබ්බප්පකාරස්සාපි”ති. තතොති වක්ඛුරුපාදිතො. මනසිකාරාදිකොති යොනිසොමනසිකාරඅයොනිසොමනසිකාරාදිකො, කම්මභවධිගාදිකො ව. කාමඤ්ඤෙත්ථ ද්වාරවිජ්ක්කයොනිසොමනසිකාරාදිවසෙන නාමස්සෙව සාධාරණො, අසාධාරණො ව පච්චයො වුත්තො, තං පන අවිසෙසවසෙන වුත්තං. විසෙසතො පන කම්මං විපාකනාමස්ස, කම්මසමුට්ඨානරූපානඤ්ච චිත්තං චෙතසිකනාමස්ස, චිත්තසමුට්ඨානරූපානඤ්ච සාධාරණො පච්චයො, යථාචුත්තස්සෙව ව නාමස්ස, රූපස්ස ව තදඤ්ඤනාමරූපාපෙක්ඛාය අසාධාරණො පච්චයො. තථා සභාගො, උතුසභාගො ව ආභාරො තංසමුට්ඨානරූපානං සාධාරණො පච්චයො, තදඤ්ඤාපෙක්ඛාය අසාධාරණොති රූපස්සාපි සාධාරණො, අසාධාරණො ව පච්චයො යථාරහං නිද්ධාරෙතබ්බො. පච්චයපරිග්ගහො නාම අනධිගතාරහත්තෙන කාතබ්බොති තදපෙක්ඛාය “යොනිසොමනසිකාරසද්ධම්මස්සවනාදිකො කුසලස්සෙවා”ති වුත්තං. ආදි-සද්දෙන සප්පුරිසුපනිස්සයස්ස, වතුන්තම්පි වා සම්පත්තිවක්කානං සඬගහො දට්ඨබ්බො. විපරිතො අකුසලස්සාති වචනතො යථා යොනිසොමනසිකාරාදිවිපරිතො අකුසලස්සෙව පච්චයො, තථා යොනිසොමනසිකාරාදි කුසලස්සෙව පච්චයො හොතිති අත්ථො. යස්ස වා කුසලං සම්භවති, අකුසලං සම්භවති, කුසලාකුසලාති වා, තස්සාති අත්ථසිද්ධමෙතං. කම්මාදිකොති ආදි-සද්දෙන අවිජ්ජාදයො විය ගතිකාලාදයොපි සඬගහිතාති දට්ඨබ්බො. භවධිගාදිකොති භවධිගසන්තීරණපරිත්තකිරියාරහත්තාදිකො. තත්ථ භවධිගං පඤ්චද්වාරමනොද්වාරාවජ්ජනකිරියානං, සන්තීරණං වොට්ඨබ්බනස්ස, පරිත්තකිරියා යථාරහං පරිත්තමග්ගහකිරියානං, අරහත්තං ආවජ්ජනවජ්ජානං සබ්බකිරියානං පච්චයොති වෙදිතබ්බං.

කම්මන්ති චෙතනාව අධිප්පෙනා, සා ව බො කුසලාකුසලා. වුත්තඤ්ඤෙන “කුසලාකුසලචෙතනා විපාකානං බන්ධානං, කට්ඨනා ව රූපානං කම්මපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.1.427). න චිත්තං විය සසම්පයුත්තා. චිත්තඤ්ඤෙත්ථ සසම්පයුත්තං අධිප්පෙනා “හෙතු හෙතුසම්පයුත්තකානං ධම්මානං, තංසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං හෙතුපච්චයෙන පච්චයො”තිආදිවචනතො (පට්ඨා. 1.1.1). තත්ථාති තෙසු කම්මාදිසු රූපජනකපච්චයෙසු. අතීතතො එව කම්මතො ඵලං උප්පජ්ජති, න වත්තමානතොති වුත්තං “කම්මං අතීතමෙව කම්මසමුට්ඨානස්ස රූපස්ස පච්චයො”ති. යදි හි පච්චුප්පන්නතො කම්මතො ඵලං උප්පජ්ජෙය්‍ය, ආයුහනක්ඛණෙ එව ඵලෙන උප්පජ්ජිතබ්බං භවෙය්‍ය, න ව තං දිට්ඨම්චිණ්ණං වා. න හි ලොකෙ කුදාවනං කරියමානමෙව කම්මං ඵලං දෙන්නං දිට්ඨං, තථාරූපො වා ආගමො අත්ථිති. නනු ව ඉදම්පි න දිට්ඨං, යං විනට්ඨතො හෙතො ඵලං උප්පජ්ජමානං, මතො වා කුක්කුටො වස්සන්තොති? සච්චමදිට්ඨං රූපධම්මානං පබන්ධවිච්ඡේදෙ, ඉදං පන අරූපං පබන්ධොපි අත්ථිති උපමා න සංසන්දති. කම්මතො හි අතීතතො එව කම්මස්ස කතත්තා, උපචිතත්තා ව ඵලං උප්පජ්ජති. වුත්තඤ්ඤෙන “කාමාවචරස්ස

කුසලස්ස කම්මස්ස කතත්තා උපවිතත්තා විපාකං චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං උප්පන්නං හොති”තිආදි (ධ. ස. 431). යස්මා අනන්තරාදිපච්චයලාභතො උප්පාදක්ඛණෙ ඵව විත්තස්ස බලවතා, තස්මා නං උප්පජ්ජමානමෙව රූපං ජනෙතීති ආහ “විත්තං විත්තසමුට්ඨානස්ස උප්පජ්ජමාන”න්ති. රූපස්ස පච්චයො හොතීති සම්බන්ධො. යස්මා පන රූපස්ස ධීතික්ඛණෙ බලවතා පච්ඡාජාතාදිපච්චයලාභතො, තස්මා චූත්තං “උතුආභාරා...පෙ.... හොන්ති”ති, බාහිරං උතුං, ආභාරඤ්ච පච්චයං ලභිත්වා අත්තතො ධීතික්ඛණෙ උතුආභාරා රූපං ජනෙත්තීති අත්ථො.

එවන්ති “සාධාරණාසාධාරණවසෙනා”තිආදිනා චූත්තජ්ජකාරෙන.

682. සඬබාරානන්ති සඬබතසඬබාරානං. හඬගන්ති මරණං. ජරාමරණං නාම ජාතියා සතීතිආදි
එලදස්සනානුපුබ්බියා හෙතුදස්සනක්කමෙන නාමරූපස්ස පච්චයපරිග්ගහො සුකරොති කත්වා දස්සිතො. තත්ථ හවෙ සතීති කම්මහවෙ සති.

683. පුබ්බෙ විත්ථාරෙත්වා දස්සිතඅනුලොමපට්ඨවසමුප්පාදවසෙනාති පරියොසානතො පට්ඨාය පටිලොමනයෙන ආදිපාපනවසෙන විත්ථාරෙත්වා දස්සිතඅනුලොමපට්ඨවසමුප්පාදවසෙන. “අසති ජාතියා තත්ථී ජරාමරණ”න්තිආදිනා (සං. නි. 2.4) හි පටිලොමවසෙන දස්සිතෙ පච්චයාකාරෙ “යස්ස අභාවා යස්ස අභාවො, සො තස්ස පච්චයො”ති බ්‍යතිරෙකතො, අත්ථයතො ච නාමරූපස්ස පච්චයපරිග්ගහො සුකරොති.

684. පුරිමකම්මහවස්මිං මොහොතිආදි චූත්තත්ථමෙව. කම්මසභායත්තා කිලෙසවට්ටං කම්මවට්ටෙ පක්ඛිත්වා
චූත්තං “කම්මවට්ටවිපාකවට්ටවසෙනා”ති.

685. දිට්ඨධම්මො චූච්චති පච්චක්ඛන්තො පච්චුප්පන්නො අත්තභාවො, තත්ථ වෙදිතබ්බඵලං කම්මං. දිට්ඨධම්මවෙදනීයං. පච්චුප්පන්නභවතො අනන්තරං වෙදිතබ්බඵලං කම්මං උපපජ්ජවෙදනීයං. අපරාපරියායෙති දිට්ඨධම්මානන්තරානාගතතො අඤ්ඤස්මිං අත්තභාවපරියායෙ අත්තභාවපරිවත්තෙ. අහොසිකම්මන්ති අහොසි ඵව කම්මං, න තස්ස විපාකො අහොසි, “අත්ථී, හවිස්සති වා”ති ඵවං චත්තබ්බකම්මං. පටිපක්ඛෙති අනභිභූතතාය, පච්චයවිසෙසෙන පටිලද්ධවිසෙසතාය ච බලවභාවං පත්තා තාදිසස්ස පුබ්බාභිසඬබාරස්ස වසෙන සාතිසයා හුත්වා පවත්තා පඨමජ්චනවෙතනා තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ ඵලදායීති දිට්ඨධම්මවෙදනීයා නාම. සා හි චූත්තාකාරෙන බලවති ජවනසන්තානෙ ගුණවිසෙසයුත්තෙසු උපකාරාපකාරවසජ්ජවත්තීයා, ආසෙවනාලාභෙන අප්පවිපාකතාය ච පඨමජ්චනවෙතනා ඉතරද්වයං විය පවත්තසන්තානුපරමාපෙක්ඛං, ඕකාසලාභාපෙක්ඛඤ්ච කම්මං න හොතීති ඉධෙව පුජ්ඵමත්තං විය පවත්තිවිපාකමත්තං ඵලං දෙති. තථා අසක්කොන්තන්ති කම්මස්ස විපාකදානං නාම උපධිපයොගාදිපච්චයන්තරසමවායෙනෙව හොතීති තදභාවතො තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දාතුං අසක්කොන්තං. අත්ථසාධිකාති දානාදිපාණාතිපාතාදිඅත්ථස්ස නිජ්ථාදිකා. කා පන සාති ආහ “සත්තමජ්චනවෙතනා”ති. සා හි සන්තිට්ඨාපකවෙතනා චූත්තනයෙන පටිලද්ධවිසෙසා, පුරිමජ්චනවෙතනාහි ලද්ධාසෙවනා ච සමානා අනන්තරත්තභාවෙ විපාකදායීති උපපජ්ජවෙදනීයකම්මං නාම. “සති සංසාරජ්ජවත්තීයා”ති ඉමිනා අසති සංසාරජ්ජවත්තීයං අහොසිකම්මපක්ඛෙ තිට්ඨති විපච්චනොකාසස්ස අභාවතොති දිපෙති.

686. යං ගරුකන්ති යං අකුසලං මහාසාවජ්ජං, කුසලං මහානුභාවං කම්මං. යං බහුලන්ති යං බහුලං අභිණ්භසො
කතං සමාසෙවිතං. මරණකාලෙ අනුස්සරිතන්ති පරිබ්‍යත්තභාවෙන මරණස්ස ආසන්නකාලෙ අනුස්සරිතං. ආසන්නකාලෙ කතෙ චත්තබ්බමෙව තත්ථීති හි චූත්තං. “පුනජ්ජුනං ලද්ධාසෙවන”න්ති ඉමිනා “යං බහුල”න්ති චූත්තකම්මතො විසෙසෙති. තථා දිට්ඨධම්මවෙදනීයං නිවත්තෙති පටිසන්ධිආකඬ්ඨනානුජානනතො. පටිසන්ධිජනකවසෙන හි ගරුකාදිකම්මවතුක්කං චූත්තං.

තත්ථ ගරුකං සබ්බපඨමං විපච්චති. තථා හි තං ගරුකන්ති චූත්තං. ගරුකෙ අසති බහුලිකතං, තස්මිං අසති ආසන්නං, තස්මිම්පි අසති “කටත්තා වා පනා”ති චූත්තං පුරිමජාතීසු කතකම්මං විපච්චති. බහුලාසන්නපුබ්බකතෙසු ච බලාබලං වා ජාතිතබ්බං, පාපතො පාපන්තරං, කල්‍යාණඤ්ච, කල්‍යාණතො ච කල්‍යාණන්තරං, පාපඤ්ච, බහුලිකතතො ච මහතො ච පුබ්බකතාදි, අප්පඤ්ච. බහුලානුස්සරණෙන විජ්ජට්ඨාරාදිජනනතො පටිපක්ඛස්ස අපරිපුණ්ණතාය ආරද්ධවිපාකස්ස කම්මස්ස, කම්මසෙසස්ස වා අපරාපරියායෙ වෙදනීයස්ස අපරික්ඛිණතාය සන්තතියා පරිණාමවිසෙසතොති තෙහි තෙහි කාරණෙහි ආභිතබ්බං පඨමං විපච්චති. මහානාරදකස්සපජාතකෙ විදෙහරඤ්ඤො සෙනාපති අලාතො, බීජකො දාසො, රාජකඤ්ඤා රූවා ච එත්ථ නිදස්සනං. තථා හි චූත්තං හගවතා –

“තත්‍රානන්ද , ය්වායං පුග්ගලො ඉධ පාණාතිපාති...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨි කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති. පුබ්බෙ වාස්ස තං කතං හොති පාපකම්මං දුක්ඛවෙදනීයං, පච්ඡා වාස්ස තං කතං හොති පාපකම්මං දුක්ඛවෙදනීයං , මරණකාලෙ වාස්ස හොති මිච්ඡාදිට්ඨි සමත්තා සමාදින්නා, තෙන සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති. යඤ්ච ඛො සො ඉධ පාණාතිපාති හොති...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨි හොති, තස්ස දිට්ඨෙ වා ධම්මෙ විපාකං පටිසංවෙදෙති උපපජ්ජ වා අපරෙ වා පරියායෙ.

“තත්‍රානන්ද, ය්වායං පුග්ගලො ඉධ පාණානිපාති...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨි කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. පුබ්බෙ වාස්ස තං කතං හොති කල්‍යාණකම්මං සුඛවෙදනීයං, පච්ඡා වාස්ස තං කතං හොති කල්‍යාණකම්මං සුඛවෙදනීයං, මරණකාලෙ වාස්ස හොති සම්මාදිට්ඨි සමත්තා සමාදින්නා, තෙන සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. යඤ්ච ඛො සො ඉධ පාණානිපාති හොති...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨි හොති, තස්ස දිට්ඨෙ වා ධම්මෙ විපාකං පටිසංවෙදෙති උපපජ්ජ වා අපරෙ වා පරියායෙ.

“තත්‍රානන්ද, ය්වායං පුග්ගලො ඉධ පාණානිපාතා පටිච්චරතො...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. පුබ්බෙ වාස්ස තං කතං හොති කල්‍යාණකම්මං සුඛවෙදනීයං, පච්ඡා වාස්ස තං කතං හොති කල්‍යාණකම්මං සුඛවෙදනීයං, මරණකාලෙ වාස්ස හොති සම්මාදිට්ඨි සමත්තා සමාදින්නා, තෙන සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. යඤ්ච ඛො සො ඉධ පාණානිපාතා පටිච්චරතො...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි හොති, තස්ස දිට්ඨෙ වා ධම්මෙ විපාකං පටිසංවෙදෙති උපපජ්ජ වා අපරෙ වා පරියායෙ.

“තත්‍රානන්ද, ය්වායං පුග්ගලො ඉධ පාණානිපාතා පටිච්චරතො...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි කායස්ස හෙදා පරං... පෙ.... නිරයං උපපජ්ජති. පුබ්බෙ වාස්ස තං කතං හොති පාපකම්මං දුක්ඛවෙදනීයං, පච්ඡා වාස්ස තං කතං හොති පාපකම්මං දුක්ඛවෙදනීයං, මරණකාලෙ වාස්ස හොති මිච්ඡාදිට්ඨි සමත්තා සමාදින්නා, තෙන සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං ...පෙ.... නිරයං උපපජ්ජති. යඤ්ච ඛො සො ඉධ පාණානිපාතා පටිච්චරතො හොති...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි හොති, තස්ස දිට්ඨෙ වා ධම්මෙ විපාකං පටිසංවෙදෙති උපපජ්ජ වා අපරෙ වා පරියායෙ”ති (ම. නි. 3.303).

කිං බහුතා යං තං තථාගතස්ස මහාකම්මවිභවිගඤ්ඤාණං, තස්සෙවායං විසයො, යදිදං තස්ස තස්ස කම්මස්ස තෙන තෙන කාරණෙන පුබ්බාපරවිපාකතා සාමන්තීයං.

687. පටිසන්ධිදානාදිවසෙන විපාකසන්තානස්ස නිබ්බත්තකං ජනකං. තෙනාහ “තං පටිසන්ධියම්පි පචත්තෙපි රූපාරූපවිපාකක්ඛන්ධෙ ජනෙති”ති. සුඛදුක්ඛසන්තානස්ස, නාමරූපජ්ජනන්ධස්ස වා චිරතරජ්ජනන්තිහෙතුතුතං උපත්ථම්මකං. තෙනාහ “සුඛදුක්ඛං උපත්ථම්මහෙති, අද්ධානං පචත්තෙති”ති. උපපිළකං සුඛදුක්ඛජ්ජනන්ධෙ පචත්තමානෙ සණ්ඨකං සණ්ඨකං තං භාපෙති. තෙනාහ “සුඛදුක්ඛං පිළෙති බාධති, අද්ධානං පචත්තිතුං න දෙති”ති. සාතෙත්වාති උපච්ඡින්නන්වා. කම්මස්ස උපච්ඡින්නන්වා නාම තස්ස විපාකපටිබාහනමෙවාති ආහ “තස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා”ති. තඤ්ච අත්තනො විපාකජ්ජනනියා ඔකාසකරණන්ති වුත්තං “අත්තනො විපාකස්ස ඔකාසං කරොති”ති. විපච්චනාය කතොකාසං කම්මං විපක්කමෙව නාම හොතිති ආහ “එවං පන කම්මෙන කතෙ ඔකාසෙ තං විපාකං උප්පන්නං නාම වුවච්ඡිති”ති. උපපිළකං අඤ්ඤස්ස විපාකං උපච්ඡින්නන්වා, න සයං අත්තනො විපාකං දෙති. උපසාතකං පන දුබ්බලං කම්මං උපච්ඡින්නන්වා අත්තනො විපාකං උප්පාදෙතිති අයමෙතෙසං විසෙසො. බව්භාබාධනාදිපච්චයුපනිපාතෙන විපාකස්ස විබාධකං උපපිළකං, තථා විපාකස්සෙව උපච්ඡෙදකං උපසාතකං. කම්මං උපසාතෙත්වා අත්තනො විපාකස්ස ඔකාසකරණෙන විපච්චනෙ සති ජනකමෙව සියා, ජනකාදිභාවො නාම විපාකං පති ඉච්ඡිතබ්බො, න කම්මං පතීති විපාකස්සෙව උපසාතකතා යුත්තා විය දිස්සති, විමංසිතබ්බං.

කම්මන්තරන්ති කම්මවිසෙසො කම්මානං බලාබලහෙදො. විපාකන්තරන්ති විපාකවිසෙසො, තස්ස භීතපණිතනාදිහෙදො. අපරො නයො – යස්මිං කම්මෙ කතෙ පටිසන්ධියං, පචත්තෙ ව විපාකකටන්තාරූපානං උප්පත්ති හොති, තං ජනකං. යස්මිං පන කතෙ අඤ්ඤෙන ජනිතස්ස ඉට්ඨස්ස වා අනිට්ඨස්ස වා ඵලස්ස විබාධකවිච්ඡෙදකපච්චයානුප්පත්තියා, උපබුහනපච්චයුප්පත්තියා ව ජනකානුභවානුරූපං පරිපොසචිරතරජ්ජනන්ධා හොන්ති, තං උපත්ථම්මකං. ජනකෙන නිබ්බත්තිතං කුසලඵලං වා අකුසලඵලං වා යෙන පච්චනිකභූතෙන රොගධාතුසමතාදිනිමිත්තතාය බාධියති, තං උපපිළකං. යෙන පන කම්මුතා ජනකසාමන්තීයවසෙන චිරතරජ්ජනන්ධාරහම්පි සමානං ඵලං විච්ඡෙදකපච්චයුප්පත්තියා උපහඤ්ඤති විච්ඡිජ්ජති, තං උපසාතකං. තත්ථ කෙවි දුතියස්ස කුසලභාවං ඉත්ථන්තාමගතස්ස අප්පාබාධදීඝායුකතාසංවත්තනවසෙන, පච්ඡිමානං ද්විත්තං අකුසලභාවං බව්භාබාධඅප්පායුකතාසංවත්තනවසෙන වණ්ණෙත්ති. දෙවදත්තාදීනං, පන නාගාදීනං, ඉතො අනුපදින්නෙන යාපනකපෙතානඤ්ච නරකාදීසු අකුසලවිපාකුපත්ථම්මනුපපිළනුපසාතකානි න න සන්තීති චතුත්තම්පි අකුසලාකුසලභාවො න චිරජ්ඣති. බුද්ධාවෙණිකතාය අසාධාරණස්සෙව ඤාණස්ස ගොචරභාවතො කම්මන්තරාදි “අසාධාරණං සාවකෙහි”ති වුත්තං. එකදෙසතො ජානිතබ්බං අනවසෙසතො ජානිතුං න සක්කා අවිසයත්තා. සබ්බෙන සබ්බං අජානනෙ පච්චයපරිග්ගහො න පරිපූරතිති.

688. යථාචුත්තං කම්මං වත්තමානවිපාකජ්ජනන්ධනිමිත්තමෙව අධිප්පෙතන්ති කම්මෙකදෙසතාය “ද්වාදසවිධං කම්මං කම්මවට්ටෙ පක්ඛිපිත්වා”ති වුත්තං. කිලෙසවට්ටම්පි කම්මසභායතාය කම්මවට්ටපක්ඛිකමෙව කත්වා ආහ “කම්මවට්ටවිපාකවට්ටවසෙනා”ති. යාදිසතො පච්චයතො පච්චුප්පන්නෙ අද්ධානෙ නාමරූපස්ස පචත්ති, තාදිසතො එව ඉතරස්මිම්පි අද්ධද්වයෙති යථා අතීතානාගතෙ නයං නෙති, තං දස්සෙන්නො “ඉද්”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අනාගතෙපි කම්මවට්ටවිපාකවට්ටවසෙනෙවාති එත්ථ වුත්තං එව-සද්දං “එතරහි අතීතෙපි”ති එත්ථාපි ආනෙත්වා වත්තබ්බං අද්ධත්තයෙපි කිරියාකිරියඵලමත්තතාදස්සනපරත්තා වොදනාය. ඉති කම්මඤ්චෙවාතිආදි වුත්තස්සෙවත්ථස්ස

නිගමනවසෙන වුත්තං. අපරාපරං වට්ටනටියෙන වට්ටං. තථා පවත්තනං පවත්තං. හෙතුඵලභාවෙන සම්බන්ධතීති සන්තති, පබන්ධො. කරුණටියෙන, පච්චයෙහි කරියතීති වා කිරියා.

කම්මානි කම්මතො. සම්භවති ඵතස්මානි සම්භවො, කම්මං සම්භවො ඵතස්සානි කම්මසම්භවො, විපාකො.

කාරණසාමග්ගියං දානාදිහි සාධිතකිරියාය වත්තමානාය කාරණමත්තෙ කත්තුචොභාරොති ආහ “නෙව කාරණතො උද්ධං කාරකං පස්සති”ති. කරොතිති හි කාරකං. විපාකපටිසංවෙදකං න පස්සතිති සම්බන්ධො . කාමං බාලාපි “කාරකො පටිසංවෙදකො”ති වදන්තා අත්ථතො පඤ්ඤත්තිමත්තමෙව වදන්ති, තෙ පන විපරිතාහිනිවෙසවසෙනාපි වදන්තිති තං අප්පමාණන්ති ආහ “සමඤ්ඤාමත්තෙන පණ්ඩිතා වොහරන්ති”ති.

689. ඵචෙනත්ති ඵචංවිධං ඵතං දස්සනං, සම්මදස්සනං, අවිපරිතදස්සනන්ති අත්ථො. බීජරුක්ඛාදිකානංවානි යථා බීජතො රුක්ඛො, රුක්ඛතො පුන බීජන්ති අනාදිකාලිකත්තා බීජරුක්ඛසන්තානස්ස පුබ්බකොටි නත්ථී, ඵචං කම්මපච්චයා විපාකො, විපාකපච්චයා කම්මන්ති අනාදිකාලිකත්තා කම්මවිපාකසන්තානස්ස පුබ්බකොටි න පඤ්ඤායති. ආදි-සද්දෙන “කුක්කුටියා අණ්ඩං, අණ්ඩතො කුක්කුටි, පුනපි කුක්කුටියා අණ්ඩ”න්ති ඵචමාදිං සඬගණ්හාති. අනාගතෙපි සංසාරෙති යථා අතීතෙ, ඵචං අනාගතෙපි අද්ධානෙ “බන්ධානඤ්ච පටිපාටි”තිආදිනා (විසුද්ධි. 2.619; දී. නි. අට්ඨ. 2.95 අපසාදනාවණ්ණනා; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.60; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.199; ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; විභ. අට්ඨ. 226 සඬබාරපදනිද්දෙස; සු. නි. අට්ඨ. 2.523; උදා. අට්ඨ. 39; ඉතිවු. අට්ඨ. 14, 58; ථෙරගා. අට්ඨ. 1.67, 99; පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.117; වුළුති. අට්ඨ. 6; බු. වං. අට්ඨ. 2.58) වුත්තෙ සංසාරෙ සති කම්මවිපාකානං අප්පවත්තං න දිස්සති, කම්මවිපාකානං අප්පවත්ති න දිස්සති, පවත්තති ඵවානි අත්ථො.

ඵතමත්ථන්ති “කම්මස්ස කාරකො නත්ථී”තිආදිනා (විසුද්ධි. 2.689) වුත්තමත්ථං. අසයංචසීති න සයංචසීතො, මිච්ඡාහිනිවෙසපරවසානි අත්ථො. අඤ්ඤමඤ්ඤවිරොධිතානි ඉතරීතරවිරොධිතා, දිට්ඨියො, දිට්ඨියා වා අඤ්ඤමඤ්ඤෙන විරොධිතා විරුද්ධා.

ගම්භීරඤ්ඤාණගොචරතාය ගම්භීරං. තථා නිපුණං. සත්තසුඤ්ඤතාය, අඤ්ඤමඤ්ඤසභාවසුඤ්ඤතාය ව සුඤ්ඤං. පච්චයන්ති නාමරූපස්ස පච්චයං, තප්පච්චයපටිවෙධෙනෙව ව සබ්බං පටිවිද්ධං හොතිති. කම්මං නත්ථී විපාකම්භීතිආදියු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

පච්චයසුඤ්ඤං ඵලන්ති යථාවුත්තමත්ථං උපමාය විභාවෙතුං “යථා න සුරියෙ”තිආදි වුත්තං. තෙසන්ති සුරියාදිනං. සොති අග්ගි. සම්භාරෙහීති ආතපාදිති කාරණෙහි.

යදි ව හෙතු ව ඵලඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤරහිතං, කථං හෙතුතො ඵලං නිබ්බත්තතීති ආහ “කම්මඤ්ච ඛො උපාදායා”ති. න කෙවලං කම්මඵලමෙව සුඤ්ඤං කත්තුරහිතං, සබ්බමපි ධම්මජාතං කාරකරහිතන්ති දස්සෙතුං “න හෙත්ථ දෙවො”ති ගාථා වුත්තා. හෙතුසම්භාරපච්චයානි හෙතුසමුහනිමිත්තං, හෙතුපච්චයනිමිත්තං වා.

690. වුතිපටිසන්ධිවසෙන විදිතා හොන්තිති කම්මවට්ටවිපාකවට්ටවසෙන පච්චයපරිග්ගහස්ස කතත්තා වුතිපටිසන්ධිවසෙන විදිතා හොන්තිති වදන්ති. වුත්තනයෙන පන සප්පච්චයනාමරූපස්ස දස්සනෙන තීසු අද්ධාසු පහිනවිචිකිච්ඡස්ස අද්ධත්තයපරියාපන්තා ධම්මා අතිතපච්චුප්පන්තානාගතභවෙසු ව වුතිපටිසන්ධිවසෙන විදිතා හොන්ති, න අනුපද්ධම්මවසෙන තථාපරිග්ගහස්ස අකතත්තා. සාස්ස හොති ඤාතපරිඤ්ඤාති යාය නාමරූපපරිග්ගහං, තස්ස ව පච්චයපරිග්ගහං කරොති, සා අස්ස යොගිතො “ඉදං නාමං, ඵත්තකං නාම”න්තිආදිනා, “තස්ස අයං පච්චයො, ඵත්තකො පච්චයො”තිආදිනා ව පරිවිජේදවසෙන ඤාතවතී පඤ්ඤාති කත්වා ඤාතපරිඤ්ඤා.

ඉදානි යෙන කාරණෙන අද්ධත්තයපරියාපන්තා ධම්මා වුතිපටිසන්ධිවසෙන විදිතා හොන්ති, තං දස්සෙතුං “සො ඵචං පජානාති”තිආදි වුත්තං. තෙන ධම්මානං භවන්තරසඬකමො නාම න කදාවිපි අත්ථී, තත්ථ තත්ථෙව නිරුජ්ඣනතොති දස්සෙති. සජ්ඣාය මන්තොදකපාන මුඛමණ්ඩන පදිපසිඛුපමාහි තමෙව ධම්මානං සඬකමාභාවං විභාවෙතුං “අපිච ඛො”තිආදිමාහ.

මනොධාතුඅනන්තරන්ති කිරියමනොධාතුයා අනන්තරං ලබ්භමානං චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං. න වෙච ආගතන්ති කිරියමනොධාතුතො න වෙච ආගතං කිරියමනොධාතුයං චක්ඛුච්ඤ්ඤාණස්ස අභාවතො. නාපි න නිබ්බත්තං අනන්තරන්ති කිරියමනොධාතුතො අනාගච්ඡන්තමපි පච්චයසාමග්ගිලාභෙන තතො අනන්තරං නාපි න නිබ්බත්තං, නිබ්බත්තමෙව හොති. යථායං පවත්තියං චිත්තප්පවත්ති, තථෙව පටිසන්ධිමිති වත්තතෙ චිත්තසන්තති, වුතිචිත්තතො අනාගච්ඡන්තමපි පටිසන්ධිචිත්තං තතො අනන්තරං නාපි න නිබ්බත්තති, පච්චයසාමග්ගිවසෙන නිබ්බත්තතෙවානි අත්ථො. සන්තතිගහණෙන වෙන්ථ කුතොචි ආගමාභාවමෙව විභාවෙති. හෙතුඵලභාවෙන හි සම්බන්ධතානි ධම්මප්පවත්ති සන්තතීති. තෙනාහ “පුරිමං භිජ්ජතෙ චිත්ත”න්තිආදි. පුරිමන්ති වුතිචිත්තං. භිජ්ජතෙති නිරුජ්ඣති. පච්ඡිමන්ති පටිසන්ධිචිත්තං. තතොති වුතිචිත්තතො අනන්තරමෙව ජායති. යත්ථ හි වුතිචිත්තතො දුරෙපි කාලන්තරෙපි

උප්පජ්ජමානං පටිසන්ධිවිත්තං අනන්තරමෙව ජායතීති වුවවති. තස්මා තෙසං අන්තරිකා නත්ථි තෙසං
වුත්තිපටිසන්ධිවිත්තානං ඛාවධායකං කිඤ්චි නත්ථි. චීවී තෙසං න චිජ්ජතීති තස්සෙව වෙවචනං. ඉතොති වුත්තිවිත්තතො
අනන්තරං න ච ගච්ඡති කිඤ්චි විත්තං. තඤ්චි සසම්පයුත්තධම්මං තථෙව නිරුජ්ඣති. පටිසන්ධි වාති
පටිසන්ධිච්ඤාණඤ්ච අඤ්ඤමෙව යථාපච්චයං ජායති නිබ්බන්තතීති පුනපි සඬකමාභාවමෙව විභාවෙන්තො
සප්පච්චයනාමරුපදස්සනං නිගමෙති.

691. නාමරුපග්ගහණෙන , තස්ස ච පච්චයධම්මග්ගහණෙන අග්ගහිතස්ස තෙභුමකධම්මස්ස අභාවතො
“විදිතසබ්බධම්මස්සා”ති වුත්තං. න චෙත්ථ ලොකුත්තරධම්මා අධිගතා. ථාමගතං හොති
අනෙකාකාරවොකාරපච්චයපරිගහවිධිතො අනුට්ඨිතත්තා. සුචුළුතරං පභීයති තියද්ධගතධම්මප්පචත්තියා
විගතසම්මොහත්තා. සා එවාති සොළසවිධා කඬබා එව. යස්මා එත්ථ “බුද්ධො, ධම්මො, සඬසො, සික්ඛා”ති ව
කඬබාය ගොචරභූතා ලොකියා ධම්මා අධිප්පෙතා. න හි ලොකුත්තරධම්මෙ ආරබ්භ කිලෙසා පවත්තිතුං සක්කොන්ති.
පුබ්බන්තොති අතීතා ඛන්ධායතනධාතුයො. අපරන්තොති අනාගතා. පුබ්බන්තාපරන්තොති තදුභයං,
අද්ධාපච්චුප්පන්තං වා තදුභයභාගයුත්තත්තා. එවං බුද්ධාදිග්ගහණෙන, පටිච්චසමුප්පන්නධම්මග්ගහණෙන ච ගහිතො
අට්ඨමො කඬබාවිසයො නාමරුපමත්තං, ඉදප්පච්චයනාග්ගහණෙන පන තස්ස පච්චයො ගහිතො, තස්මා
සොළසවත්ථුකාය කඬබාය පභීනාය අට්ඨවත්ථුකා කඬබා අප්පතිට්ඨාව හොතිති ආහ “න කෙවලඤ්ච...පෙ....
පභීයතියෙවා”ති.

දිට්ඨෙකට්ඨත්තා විචිකිච්ඡාය යථා දිට්ඨි සමුච්ඡිජ්ජමානා විචිකිච්ඡාය සද්ධිංයෙව සමුච්ඡිජ්ජති, එවං විචිකිච්ඡා
වික්ඛම්භියමානා දිට්ඨියා සද්ධිංයෙව වික්ඛම්භියතීති ආහ “ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාති වික්ඛම්භන්ති”ති.
අත්තාහිතිවෙසුපනිස්සයා හි “අහොසිං නු ඛො අහ”න්තිආදි (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) නයප්පචත්තා
සොළසවත්ථුකා කඬබා, සා එව ච පුබ්බන්තාදිවත්ථුකභාවෙන වුත්තා. අත්තාහිතිවෙසවත්ථුකාති ව ද්වාසට්ඨි
දිට්ඨිගතාති, බුද්ධාදිවත්ථුකා ව කඬබා තදෙකට්ඨාති. ධරියන්ති අත්තතො පච්චයෙහිති ධම්මා, තිට්ඨති එත්ථ
තදායත්තවුත්තිතාය ඵලන්ති ඨීති, ධම්මානං ඨීති ධම්මට්ඨීති, පච්චයධම්මො. අථ වා ධම්මොති කාරණං
“ධම්මපටිසම්භිදා”තිආදියු (විභ. 718 ආදයො) විය, ධම්මස්ස ඨීති සභාවො, ධම්මතො ව අඤ්ඤො සභාවො නත්ථිති
පච්චයධම්මානං පච්චයභාවො ධම්මට්ඨීති, ධම්මට්ඨීතියං ඤාණං ධම්මට්ඨීතිඤාණං. සඬබාරානං යං යං භූතං
අනිච්චතාදි යථාභූතං, තත්ථ ඤාණන්ති යථාභූතඤාණං. සම්මා පස්සතීති සම්මාදස්සනං.

අච්ඡ්ඡා පච්චයොති අච්ඡ්ඡා හෙතුආදිවසෙන සඬබාරානං යථාරහං පච්චයො. තතො එව සඬබාරා
පච්චයසමුප්පන්තා. උභොපෙතෙති යස්මා අච්ඡ්ඡාපි ආසවාදිවසෙන පච්චයසම්භූතාව, තස්මා අච්ඡ්ඡා සඬබාරාති
උභයෙපි එතෙ ධම්මා පච්චයසමුප්පන්තා. ඉතීති එවං. පච්චයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤාති පච්චයානං පරිච්ඡිජ්ජ ගහණවසෙන
පවත්තා පඤ්ඤා. වුත්තනයෙන ධම්මට්ඨීතිඤාණං.

නිමිත්තන්ති සඬබාරනිමිත්තං, අත්ථතො පඤ්චක්ඛන්ධා. තෙ හි සනසඤ්ඤාපවත්තියා වත්ථුභාවතො නිමිත්තං,
සවිග්ගහභාවෙන උපට්ඨානතො වා. යස්මා අනිච්චතා නාම සඬබාරානං අවිපරිතාකාරො. තත්ථ නිච්චතාය ලෙසස්සාපි
අභාවතො අනිච්චතො පස්සන්තො යථාභූතං ජානාති. තඤ්ච ඤාණං අවිපරිතග්ගහණතාය සම්මාදස්සනං. තංසමඬ්භිතා
ච පච්චුප්පන්නෙසු විය අතීතානාගතෙසුපි නයං නෙත්තෙන තෙ සුපරිච්චිතා හොන්ති.

අනිච්චතා ව නාම උප්පත්තිමතො, උප්පාදො ව පච්චයවසෙනාති අනිච්චතා සිජ්ඣමානා සඬබාරානං සප්පච්චයනං
සාධෙත්ති යථාවුත්තකඬබප්පභානාය සංවත්තතීති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “අනිච්චතො...පෙ.... පභීයති”ති ආහ.
තත්ථ තදන්වයෙනාති පච්චක්ඛතො දිට්ඨස්ස අනුගමනෙන. එත්ථාති යථාදිට්ඨෙසු ධම්මෙසු. දුක්ඛතො මනසි
කරොන්තොතිආදියුපි එසෙව නයො. පවත්තන්ති උපාදින්නක්ඛන්ධප්පචත්තං. තඤ්චි කිලෙසාහිසඬබාරෙහි
පවත්තිතත්තා සාතිසයං දුක්ඛභාවෙන උපට්ඨාති. පවත්තන්ති ධානනිසප්පාදිවසෙන දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන ව
සඬබාරප්පචත්තන්ති අපරෙ. “නිමිත්තං, පවත්ත”න්ති ව වුත්තෙ අජ්ඣත්තබ්බිද්ධාසන්නානසඤ්ඤිතෙ සබ්බස්මිං
සප්පච්චයෙ නාමරුපෙ යථාවතො පවත්තා එකාව පඤ්ඤා පරියායවසෙන “යථාභූතඤාණ”න්තිපි
“සම්මාදස්සන”න්තිපි තත්ථ කඬබාවික්ඛම්භනෙන “කඬබාවිතරණා”තිපි වුවවති. යථා “රුක්ඛො පාදපො තරු”ති
ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “යඤ්ච යථාභූතඤාණ”න්තිආදි.

පරමත්ථතො සාසනෙ අස්සාසො නාම අරියඵලං, පතිට්ඨා නාම අරියමග්ගො, අයං පන අනාගතමග්ගඵලොපි
තදධිගමුපායපටිපත්තියං ඨීතත්තා ලද්ධස්සාසො විය, ලද්ධපතිට්ඨො විය ව හොතිති වුත්තං “ලද්ධස්සාසො
ලද්ධපතිට්ඨො”ති. අපරිහීනකඬබාවිතරණවිසුද්ධිකො විපස්සකො ලොකියාහි සීලසමාධිපඤ්ඤාසම්පදාහි
සමන්තාගතත්තා උත්තර අප්පටිච්ඡිකුන්තො සුගතිපරායණො ව හොතිති වුත්තං “නියතගතිකො”ති. තතො එව
වුළුසොකාපන්නො නාම හොති. සොකාපන්නො හි බිණාපායදුග්ගතිවිනිපාතොති.

අථ වා ලද්ධස්සාසො දිට්ඨිවිසුද්ධිසමධිගමෙන. නාමරුපපරිච්ඡෙදෙන හි ඛන්ධාදිකෙ සභාවසරසතො
සල්ලක්ඛෙත්වා සාසනෙ ධම්මුපසංහිතපාමොජ්ජප්පට්ඨානෙන ලද්ධස්සාසො හොති. ලද්ධපතිට්ඨො
කඬබාවිතරණවිසුද්ධිසමධිගමෙන. සප්පච්චයනාමරුපදස්සනෙන හි පරිමද්දිතදිට්ඨිකණ්ටකො

විනිද්ධතභූතවිසමභූතවාදො යථාසකං පච්චයෙහෙව ධම්මමත්තං ජානිත්වා සාසනෙ පතිට්ඨිතසද්ධො ලද්ධපතිට්ඨො නාම භොති. නාමරූපවචන්ථානෙන දුක්ඛසච්චං, ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණෙන සමුදයසච්චං, තස්සෙව අපරභාගෙන අනිච්චතො මනසිකාරාදිවිධිනා මග්ගසච්චඤ්ඤා අභිඤ්ඤාය පවත්තියා දුක්ඛභාවං දිස්වා අප්පචත්තෙ නිරොධෙ එකංසෙනෙව නින්තජ්ඣාසයතාය ලොකියෙනෙව ඤාණෙන චතුත්තං අරියසච්චානං අධිගතත්තා අපායෙසු අභබ්බුජ්ජත්තිකො, සොතාපන්නභූමියං භබ්බුජ්ජත්තිකො ච භොතීති වුත්තං “නියතගතිකො”ති. තෙනාහ “චූළසොතාපන්නො නාම භොති”ති.

තස්මාති යස්මා එවං මහානිසංසමෙතං යථාභූතඤ්ඤාණං, තස්මා. සදාති සබ්බකාලං රත්තිඤ්ඤෙව දිවා ච. සබ්බසොති නිබ්බත්තකභූතඤ්ඤාදිපරිග්ගණ්හනවසෙන සබ්බජ්ජකාරෙන.

කඨිබාවිතරණවිසුද්ධිනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති එකුනව්සතිමපට්ඨිජෙදවණ්ණනා.

20. මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිනිද්දෙසවණ්ණනා

සම්මසනඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

692. එවං මග්ගඤ්ඤාණදස්සනා ඤ්ඤාණන්ති අයං උපක්කිලෙසවිනිමුත්තා විටිපට්ඨන්තා විපස්සනාපඤ්ඤා අරියමග්ගස්ස පුබ්බභාගමග්ගො, අයං ඔභාසාදිහෙදො දසවිධො උපක්කිලෙසො න මග්ගොති එවං මග්ගඤ්ඤාණදස්සනා යාපාටතො වචන්ට්ඨපෙත්වා යීතං ඤාණං.

අනිතාදිවසෙන අනෙකහෙදහින්නෙ ධම්මෙ කලාපතො සඬ්ඛිත්තවා සම්මසනං කලාපසම්මසනං, අයං කිර ප්‍රමුද්ධිපවාසිතං අභිලාපො. “යං කිඤ්චි රූප”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.361; 2.113; 3.86; අ. නි. 4.181) නයෙන හි ධම්මානං විපස්සනා නයවිපස්සනා, අයං කිර තම්බපණ්ණිදිපවාසිතං අභිලාපො. තෙනෙවාහ “කලාපසම්මසනසඬ්ඛානාය නයවිපස්සනායා”ති. තාව-සද්දො කමත්ථො, තෙන සම්මසනප්පකාරානං බහුහෙදනං දිපෙති. බහුභාවතො හි තෙසං පට්ඨං නයවිපස්සනාය යොගාරම්භං අනුසාසති “නයවිපස්සනාය තාව යොගො කරණියො”ති. කස්මාති වොදකවචනං. තස්සායං අධිප්පායො – යදි මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි සම්පාදෙනබ්බා, අප් කස්මා “නයවිපස්සනාය ආදිතො යොගො කාතබ්බො”ති චුත්තන්ති. ඉතරො තස්සායං අධිගමුපායොති දස්සෙන්නො “ආරද්ධවිපස්සකස්සා”තිආදිමාහ. තෙනෙනං දස්සෙති “විපස්සනාය සති උදයබ්බයඤ්ඤාණුප්පාදො, උදයබ්බයඤ්ඤාණෙ සති ඔභාසාදිඋපක්කිලෙසසම්භවො, තතො මග්ගාමග්ගවචන්ට්ඨානං, තස්මා තස්ස ආදිතොව ආරම්භස්ස සම්භවො නත්ථිති විපස්සනා පට්ඨං ආරද්ධබ්බො”ති. එවම්පි පට්ඨං නයවිපස්සනාව කස්මා ආරද්ධබ්බාති ආහ “විපස්සනාය ව කලාපසම්මසනං ආදී”ති. තඤ්ඤි අනිතාදිහෙදහින්නානං ධම්මානං සඬ්ඛිත්තවා වචන්ට්ඨානවසෙන පවත්තනතො ආදිකම්මිකස්ස සුකරං සම්මසනන්ති ආදිභුතං.

තස්මාති ආදිභුතන්තා. අප් වා තස්මාති යස්මා ආරද්ධවිපස්සකස්ස...පෙ.... කලාපසම්මසනං ආදි, තස්මා. එතන්ති කලාපසම්මසනං. අපිචාතිආදි කලාපසම්මසනස්සෙව විපස්සනාය ආදිභාවෙ උපවයහෙතුදස්සනං. උදයබ්බයඤ්ඤාණපරියොසානා තීරණපරිඤ්ඤා, අසම්පත්තෙ එව ව උදයබ්බයඤ්ඤාණෙ මග්ගාමග්ගවචන්ට්ඨානං හොතිති ආහ “තීරණපරිඤ්ඤාය වත්තමානායා”ති. කලාපසම්මසනෙ තාව යොගො කාතබ්බොති එත්ථාපි තස්සෙව පට්ඨාරම්භෙ කාරණං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. යස්මා කලාපසම්මසනං නාම එකවිසුද්ධියම්පි න අන්තොගධං, එකච්චෙ ව තං අනාමසිත්ථාව විපස්සනාවාරං වණ්ණෙන්නි. එවං සන්තෙපි තං සුත්තන්තෙසු එකදෙසෙන, අනවසෙසතො ව දස්සිතං. පටිසම්භිදායං ආදිකම්මිකානං මනසිකාරසුකරතාය විපස්සනාය ආදිභාවෙන යිපිතං. විපස්සන්තස්ස ව ඔභාසාදිසු උප්පත්තෙසු මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණසම්භවො, තස්මා “තං සම්පාදෙතුකාමෙනා”තිආදිනා අයං විචාරො කතොති දට්ඨබ්බං.

693. තත්ත්වාති තස්මිං තීරණපරිඤ්ඤාය ඤාතපරිඤ්ඤානන්තරභාවෙ, තාසු වා පරිඤ්ඤාසු. විනිව්ඡයොති සරූපතො, කිච්චතො, භූමිතො ව සන්තිවිධානං. ලොකුත්තරාපි පුරිමස්මිං සච්චද්වයෙ මග්ගසම්පයුත්තා තිව්ධාපි පරිඤ්ඤා කිච්චවසෙන ලබ්හතිති “ලොකියපරිඤ්ඤා”ති විසෙසෙත්වා චුත්තං. සභාවධම්මානං ලක්ඛණසල්ලක්ඛණතො ඤෙය්‍යාඅභිමුඛා පඤ්ඤා අභිඤ්ඤාපඤ්ඤා. ඤාතට්ඨෙති ඤාතභාවනිමිත්තං. අභිඤ්ඤෙය්‍යාස්ස ජානනහෙතු “ඤාණ”න්ති චුච්චති. පරිඤ්ඤාපඤ්ඤාති අනිච්චාදිලක්ඛණානි පරිච්ඡිජ්ජ ජානනපඤ්ඤා. තීරණට්ඨෙති සම්මසනභාවහෙතු. පභානපඤ්ඤාති පභාතබ්බස්ස පජ්ඣනපඤ්ඤා. වෙද්ධිතාදිලක්ඛණවිධුරතාය රූප්පනලක්ඛණං පච්චත්තලක්ඛණං චුත්තං. තෙසංයෙව පච්චත්තලක්ඛණසල්ලක්ඛණවසෙන ගහිතධම්මානංයෙව. යථා පට්චිච්ඡාදිනං කක්ඛලෙද්ධිපනාදිලක්ඛණානි තිසුපි බණ්ණසු සල්ලක්ඛිතබ්බානි පටිනියතරූපතාය සභාවසිද්ධානෙව හුත්වා ගස්හන්ති, න එවමනිච්චතාදිලක්ඛණානි. තානි පන භද්දිද්ධියබ්බයප්ප්‍රච්චිතතාකාරමුඛෙන ගහෙනබ්බතො සමාරොපිතරූපානි විය ගස්හන්තිති චුත්තං “සාමඤ්ඤලක්ඛණං ආරොපෙත්වා”ති. ලොකියපරිඤ්ඤානංයෙව අධිප්පෙත්තා ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාව “පභානපරිඤ්ඤා”ති චුත්තා.

සඬ්ඛාරපට්ච්ඡෙදතොති නාමරූපවචන්ට්ඨානතො, යා “දිට්ඨිවිසුද්ධි”ති චුත්තා. කෙච් පන “බන්ධාදිනං විපස්සනාය භූමිභාවතො සබ්බොපි බන්ධාදිවිචාරො සඬ්ඛාරපරිච්ඡෙදො”ති වදන්ති. “පච්චත්තලක්ඛණපට්චෙධස්සෙව ආධිපච්ච”න්ති ඉමිනා නාමරූපපච්චයපරිග්ගහපඤ්ඤානං තීරණපභානාසමත්ථං දස්සෙති . තාසම්පි පන “නමනලක්ඛණං නාමං, රූප්පනලක්ඛණං රූප”න්ති අරූපරූපානං සාධාරණාකාරසල්ලක්ඛණවසෙන පවත්ති යා එකෙනාකාරෙන තීරණපරියායො, දිට්ඨිකඩ්ඛාවිකම්මිහනෙන පභානපරියායො ලබ්හතිති සියා තීරණපභානෙසුපි ආධිපච්චන්ති වදන්ති. උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන පන යථා දිට්ඨිවිසුද්ධියාව සඬ්ඛාරපරිච්ඡෙදතා, එවං ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනාය එව තීරණපභානකිච්චතා වෙදිතබ්බා. එවං හි තිස්සොපි පරිඤ්ඤා වචන්ථිතා හොන්ති, අඤ්ඤාපා සඬ්ඛාරො සියා. තීරණපරිඤ්ඤාය භූමි තත්ථ පඤ්ඤාය අනිච්චතාදිලක්ඛණසන්තීරණතො. තෙනාහ “එතස්මිං...පෙ.... ආධිපච්ච”න්ති. කාමං උදයබ්බයඤ්ඤාණම්පි කඤ්චි මිච්ඡාහිනිවෙසං පජ්ඣති, තස්ස පන අපාමගතන්තා න සාතිසයං පභානන්ති චුත්තං. “භද්ධිගානුපස්සනං ආදිං කත්වා උපරි පභානපරිඤ්ඤාය භූමි”ති. අනිච්චතො අනුපස්සන්තොති අනිච්චාකාරතො සඬ්ඛාරෙ අනුපස්සන්තො සම්මසන්තො. නිච්චසඤ්ඤන්ති “තෙ නිච්චා සස්සනා”ති පවත්තං මිච්ඡාසඤ්ඤං. සඤ්ඤාසිසෙන දිට්ඨිවිත්තානම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. එසෙව නයො ඉතො

පරෙසුපි. නිබ්බන්දන්තොති අනිච්චානුපස්සනාදිසම්භුතාය නිබ්බදානුපස්සනාය සඬ්ඛාරෙ නිබ්බජ්ජනවසෙන පස්සන්තො. තන්දින්ති සප්පිතිකතණ්හං. විරජ්ජන්තොති විරාගානුපස්සනාය විරජ්ජනවසෙන යථා සඬ්ඛාරෙසු රාගො නුප්පජ්ජති, එවං අනුපස්සන්තො. තථාභූතො හි රාගං පජ්ජතිති වුවිති. නිරොධෙන්තොති නිරොධානුපස්සනාය යථා සඬ්ඛාරා නිරුජ්ඣන්තියෙව, න ආයතිං පුනඛ්භවවසෙන උප්පජ්ජන්ති, එවං අනුපස්සන්තො. තථාභූතො හි සඬ්ඛාරානං සමුදයං පජ්ජති නාම අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනතො. පටිනිස්සජ්ජන්තොති පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාය යථා සඬ්ඛාරා න පුන ආදියන්ති, එවං වොස්සජ්ජන්තො. තෙනාහ “ආදානං පජ්ජති”ති, නිච්චාදිවසෙන වා ගහණං විස්සජ්ජෙතිති අත්ථො. සාධිතත්තාති සම්පාදිතත්තා. ඉතරාති තීරණපහානපරික්ඛාදා. එවං පරික්ඛාදා නිද්දිසිත්වා පරික්ඛාදාක්කමවසෙනපි කඬ්ඛාවිතරණානන්තරං “කලාපසම්මසනෙ යොගො කාතබ්බො”ති ය්වායමත්ථො චුත්තො, තං නිගමවසෙන පච්චාහරන්තො “තෙන චුත්ත”න්තිආදිමාහ, තං චුත්තත්ථමෙව.

694. තත්තාති තස්මිං කලාපසම්මසනෙ විභාවෙනබ්බෙ, තස්ස වා කලාපසම්මසනස්ස ආදිභාවෙ. අයං පාළීති දස්සියමානං පටිසම්භිදාමග්ගපාළිමාහ. තත්ථ සඬ්ඛිපිත්වා වචන්ථානෙ පඤ්ඤාති අතීතාදිභෙදහින්තෙ ධම්මෙ එකතො සඬ්ඛගහෙන්වා අනිච්චාදිවසෙන විනිවිජ්ජයෙ සාධෙතබ්බෙ තංසාධනියා පඤ්ඤා. සම්මසනෙ අනිච්චතාදිවසෙන තීරණ ඤාණන්ති පවුච්චති, සා කථං භොතිති අත්ථො. වචන්ථානෙ සම්මසනෙති ව නිජ්ජාදෙතබ්බෙ භූමිමච්චනං. යං කිඤ්චි රූපන්තිආදීනි පදානි භෙට්ඨා චුත්තත්ථානෙව. සබ්බං රූපං අනිච්චතො වචන්ථපෙතීතිආදීනි පන යස්මා පරතො වණ්ණසිස්සන්ති, තස්මා තත්ථෙව තෙසං අත්ථං විභාවයිස්සාම.

පාළිවචන්ථානං පන එවං වෙදිතබ්බං – එත්ථ හි ආදිකම්මිකානං විපස්සනාමනසිකාරසුඛත්ථං “යං කිඤ්චි රූප”න්තිආදීනා පඨමං තාව පඤ්චක්ඛන්ධා අතීතාදිවිභාගමුඛෙන ගහිතා, තෙ පන ඛන්ධා යස්මා ද්වාරාරම්මණෙහි සද්ධිං ද්වාරජ්ජවත්තධම්මවසෙන විභාගං ලබ්භන්ති, තස්මා තදනන්තරං ද්වාරජ්ජකාදිවසෙන දස ඡක්කා ගහිතා. යස්මා පන ලක්ඛණෙසු අනත්තලක්ඛණං දුක්ඛවිභාගං, තස්මා තස්ස විභාවනාය ඡ ධාතුයො ගහිතා. තතො යෙසු කසිණෙසු ඉතො බාහිරකානං අත්තාහිනිවෙසො, තානි ඉමෙසං ඝාතානං ආරම්මණභාවෙන උපට්ඨානාකාරමත්තානීති දස්සනත්ථං දස කසිණානි ගහිතානි. තතො දුක්ඛානුපස්සනාය පරිවාරභාවෙන පටික්කුලාකාරවසෙන ද්වන්තිංස කොට්ඨාසා ගහිතා. පුබ්බෙ ඛන්ධවසෙන සඬ්ඛෙපතො ගහිතා ධම්මා නාතිසඬ්ඛෙපවිත්ථාරනායෙන, විත්ථාරනායෙන ව මනසි කාතබ්බාති දස්සනත්ථං ද්වාදසායතනානි, අට්ඨාරස ධාතුයො ව ගහිතා. තෙසු ඉමෙ ධම්මා සතිපි සුඤ්ඤනිර්භද්ධාපාරභාවෙ ධම්මසභාවතො ආධිපච්චවසෙන පවත්තන්තිති අනත්තලක්ඛණවිභාවනත්ථං ඉන්ද්‍රියානි ගහිතානි. එවං අනෙකභෙදහින්තාපිමෙ ධම්මා භූමිත්තයපරියාපන්නතාය නිවිධාව භොන්තිති දස්සනත්ථං තිස්සො ධාතුයො ගහිතා.

එත්තාවතා නිමිත්තං දස්සෙත්වා පවත්තං දස්සෙතුං කාමභවාදයො නව භවා ගහිතා. එත්තකෙ අභිඤ්ඤායාවසෙසෙ පවත්තමනසිකාරකොසල්ලෙන සණ්ඨසුඛමෙසු නිබ්බන්තිතමග්ගධම්මෙසු මනසිකාරො පවත්තෙතබ්බොති දස්සනත්ථං ඝාතාප්පමඤ්ඤාරූපපාති ගහිතානි. තත්ථ ඝාතානි නාම චුත්තාවසෙසාරම්මණානි රූපාවරජ්ඣානානි. පච්චයපච්චයුප්පන්නවිභාගතො ඉමෙ ධම්මා හින්දිත්වා මනසි කාතබ්බාති දස්සනත්ථං පටිච්චසමුප්පාදගානි ගහිතානි. පච්චයාකාරමනසිකාරො හි ලක්ඛණත්තයං සුඛෙන, සුචුත්තරඤ්ච විභාවෙති, තස්මා පච්චතො ගහිතො. එවමෙනෙ සම්මසනීයභාවෙන ගහිතා ඛන්ධාදිවසෙන කොට්ඨාසතො පඤ්චවිසතිවිධා. පභෙදතො පන අතීතාදිභෙදං අනාමසිත්ථාව ගස්මානා ද්විති ඌනානි ද්වෙසනානි භොන්ති.

තත්ථ අනිච්චතො වචන්ථපෙතීතිආදිකො පඨමො ලක්ඛණවචන්ථාපනවාරො. අනිච්චං බයට්ඨෙතානිආදිකො දුතියො හෙතුචාරො ලක්ඛණානං හෙතුකිත්තනතො. අනිච්චං සඬ්ඛතන්තිආදිකො පන හෙතුපතිට්ඨාපනවාරො පාකට්ඨාවසල්ලක්ඛණතො. බයට්ඨෙතානි හි බයසභාවතො යස්මා රූපං බයසභාවං උප්පජ්ජිත්වා බයං වයං භෙදං ගච්ඡති, තස්මා අනිච්චන්ති අත්ථො. බයට්ඨෙතානි භාගිතබ්බාවතො යස්මා රූපං පභග්ගුරතාය භයානකං, තස්මා දුක්ඛන්ති. තෙනාහ භගවා “යදනිච්චං, තං දුක්ඛ”න්ති (සං. නි. 30.15, 45, 46, 76, 85; 2.4.14; පටි. ම. 2.10). අසාරකට්ඨෙතානි අසාරකභාවතො, අත්තසාරවිරහතොති අත්ථො. තතියවාරෙ පන “රූපං අනිච්ච”න්ති වත්වා තස්ස හෙතුං පතිට්ඨාපෙතුං “සඬ්ඛත”න්තිආදි චුත්තං. යස්මා සමෙච්ච සම්භූය පච්චයෙහි කතං, අනුරූපෙ ව පච්චයෙ පටිච්ච, න විනා තෙහි සමං, සම්මා ව උප්පන්නං, තස්මා බයවයවිරාගනිරොධධම්මන්ති. න හි පච්චයනිබ්බන්තං අනිරුජ්ඣනකං නාම අත්ථි. තෙනාහ භගවා “යං තං රූපං ජාතං භූතං සඬ්ඛතං පලොකධම්මං, තං වත මා පලුප්පිති තෙනං ධානං චිජ්ජති”ති (සං. නි. 5.379). එතෙන අනිච්චා පට්ඨිධාතු පච්චයනිබ්බන්තත්තා තදඤ්ඤං පච්චයනිබ්බන්තං වියාති දස්සෙති. එස නයො සෙසධම්මෙසුපි.

ඉදානි අන්වයතො, බ්‍යතිරෙකතො ව සඬ්ඛතධම්මානං අනිච්චතං පතිට්ඨාපෙතුං “ජාතිපච්චයා”තිආදි චුත්තං. අනිච්චලක්ඛණස්සෙව චෙත්ථ පතිට්ඨාපනං තස්මිං පතිට්ඨාපිතෙ සෙසලක්ඛණද්වයස්සපි පතිට්ඨාපනසිද්ධිතො.

ඉමිනා පෙය්‍යාලෙන ඉමෙ ධම්මරාසයො සංඛිත්තානි සම්බන්ධො. “ද්වාරාරම්මණෙහි සද්ධිං ද්වාරජ්ජවත්තා ධම්මා, පඤ්චක්ඛන්ධා”ති ඉදං අභිඤ්ඤායානිද්දෙසෙ “වක්ඛුං, හික්ඛෙව, අභිඤ්ඤායා”න්තිආදීනා (පටි. ම. 1.3; සං. නි. 4.46) ද්වාරාරම්මණෙහි සද්ධිං ද්වාරජ්ජවත්තෙ ධම්මෙ දස්සෙත්වා තෙසං පඤ්චහි බන්ධෙහි සඬ්ඛගිතතං දස්සෙතුං “රූපං අභිඤ්ඤායාං...පෙ... විඤ්ඤාණං අභිඤ්ඤායා”න්ති ආගතත්තා චුත්තං. පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.48) පන

“යං කිඤ්චි රූප” න්ති ආදිනා පටිමං පඤ්චක්ඛන්තො දස්සෙත්වා “චක්ඛු” න්ති ආදිනා ද්වාරාරම්මණෙන සද්ධිං ද්වාරජපවත්තා ධම්මා දස්සිතා. තථාදස්සනෙ කාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

කස්මා පනෙත්ථ ඉමෙ ධම්මරාසයො සංඛිත්තාති පාළියං චිත්ථාරතො ආගතත්තාති දස්සෙත්තො “චුත්තං හෙත” න්ති ආදිමාහ. තෙනෙවාහ “තං තත්ථ...පෙ.... සංඛිත්ත” න්ති. තත්ථ තත්ති අභිඤ්ඤායං. එත්ථාති අභිඤ්ඤායානිද්දෙසෙ. “විඤ්ඤාණං මනො ධම්මා” න්ති ආදිනා තත්ථ තත්ථ කොට්ඨාසෙ යෙ ලොකුත්තරධම්මා ආගතා. කෙච් පන “එත්ථාති පටිසම්භිදාය” න්ති වදන්ති, තං න සුන්දරං. සම්මසනුපගා එව හි ධම්මා පටිසම්භිදායං ගහිතා සම්මසනවාරස්ස අධිප්පෙතත්තා, න අභිඤ්ඤායානිද්දෙසෙ (පටි. ම. 1.3; සං. නි. 4.46) විය සබ්බෙව අභිඤ්ඤායා ධම්මා. යෙ රූපාරූපධම්මා. යස්සාති යොගිනො. තෙසු තෙන සම්මසනං ආරභිතබ්බං යථාපාකටං විපස්සනාහිනිවෙසොති කත්වා. පච්ඡා පන අනුපට්ඨහන්තෙපි උපායෙන උපට්ඨභාපෙත්වා අනවසෙසතොව සම්මසිතබ්බා.

695. “අතිතං රූපං අනිච්ච” න්ති ආදිනා අනිච්චතො සම්මසනස්ස අතිතාදිවිභාගා පවත්තිට්ඨානභූතාති ආහ “එකාදසහි ඔකාසෙහි” ති. වචත්ථාපනං නාම සන්නිට්ඨානං. අනිච්චතො සන්නිට්ඨානඤ්චෙත්ථ “අනිච්ච” න්ති විපස්සනාවාති ආහ “අනිච්චත්ති සම්මසති” ති.

කථන්ති සම්මසනාකාරො පුච්ඡිතොති තං පරතො ඉධෙව පාළියං දුතියවාරෙ වුත්තනයෙනෙවාති සබ්බෙපෙනෙව විස්සජ්ජෙති. ඉදානි තමත්ථං පාකටතරං කාතුං “චුත්තඤ්ඤා” න්ති ආදිමාහ. තත්ථ හී-ති හෙතුඅත්ථෙ නිපාතො. යස්මා “රූපං අතිතානාගතපච්චුප්පන්තං අනිච්චං ඛයට්ඨෙතා” ති එවං චුත්තං, තස්මා ඉමිනා වුත්තනයෙන අනිච්චත්ති සම්මසතිති යොජනා.

එවම්පි සබ්බෙපොයෙවාති විහජිත්වා දස්සෙතුං “එසා” න්ති ආදි චුත්තං. අතීතෙති අතීතෙ හවෙ. ආදිකම්මිකස්ස හි ඉදං සම්මසනවිධානං, තස්මා හවෙසෙන අද්ධාහෙදො අධිප්පෙනො. තෙනාහ “නයිමං හවං සම්පත්තත්ති” ති. එත්ථ ඉති-සද්දො හෙතුඅත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – යං අතීතහවෙ පරියාපන්තං රූපං, තං අතීතෙයෙව හවෙ බීණං, තතො න ඉමං හවං සම්පත්තං, තස්මා අනිච්චං ඛයට්ඨෙත ඛයසභාවත්තාති සම්මසතිති. එස නයො යං අනාගතත්ති ආදීසුපි.

යං ඛනිද්ධා, තම්පි ඛනිද්ධා එව බීයති, න අප්ඤ්ඤාත්තභාවං ගච්ඡතිති අනිච්චං ඛයට්ඨෙතාති, යං ඔළාරිකං, තම්පි තත්ථෙව බීයතිති අනිච්චං ඛයට්ඨෙතාති ආදිනා යොජෙතබ්බං.

ඉදං සබ්බම්පිති ඉදං අතිතාදිහෙදස්ස රූපස්ස සම්මසනතො සබ්බං එකාදසවිධම්පි සම්මසනං එකං සම්මසනං අනිච්චතො සම්මසනත්ති කත්වා.

තත්ති තං එකාදසවිධම්පි රූපං. සප්පට්ඨයතායාති භයානකතාය. භයාවහං හොතිති අප්පහිනවිපල්ලාසස්ස “අහං විනස්සාමි, මම සන්තකං විනස්සාමි” ති වින්තෙන්තස්ස භයජනකං හොති. සීහොපමසුත්තෙ දෙවානං වියාති සීහොපමසුත්තෙ දෙසියමානෙ දෙවානං විය. තත්ථ හි –

“යදා තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... සො ධම්මං දෙසෙති ‘ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයො, ඉති රූපස්ස අත්ථඛගමො. ඉති වෙදනා... ඉති සඤ්ඤා... ඉති සඛ්ඛාරා... ඉති විඤ්ඤාණං, ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයො, ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථඛගමො’ ති. යෙපි තෙ, භික්ඛවෙ, දෙවා දීඝායුකා වණ්ණවන්තො සුඛබ්බුලා උච්චෙසු විමානෙසු විරට්ඨිතිකා, තෙපි තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා යෙභුයොන භයං සංවෙගං සන්තාසං ආපජ්ජන්ති ‘අනිච්චාව කිර හො මයං සමානා නිච්චම්භාති අමඤ්ඤිමහ, අද්ධුවා...පෙ.... අසස්සතාව කිර හො මයං සමානා සස්සතම්භාති අමඤ්ඤිමහ, මයම්පි කිර හො අනිච්චා අද්ධුවා අසස්සතා සක්කායපරියාපන්තා’” ති (සං. නි. 3.78; අ. නි. 4.33) –

එවං දෙවානං හයුප්පත්ති ආගතා.

ඛන්ධපඤ්චකං, තදෙකදෙසො වා අත්තවාදිහි “අත්තා” ති පරිකප්පියති, තඤ්ච එකන්තතො අනිච්චං, දුක්ඛඤ්චාති ආහ “යඤ්චි අනිච්චං, තං දුක්ඛ” න්ති ආදි. තිසු දුක්ඛතාසු සඛ්ඛාරදුක්ඛතාව බ්‍යාපිනී, “යදනිච්චං, තං දුක්ඛ” න්ති ව අධිප්පෙතාති චුත්තං “අනිච්චතං වා උදයබ්බයපට්ඨිලනං වා” ති. අත්තා අභවිස්සාති “කාරකො වෙදකො සයංවසී” ති එවංභූතො අත්තා අභවිස්සාති අධිප්පායො. එවඤ්චි සති රූපස්ස ආබාධාය සංවත්තනං අයුජ්ජමානකං සියා. යථා රූපක්ඛන්තො අහෙදතො තිවිධං සම්මසනං, හෙදතො තෙත්තිංසට්ඨං, එවං වෙදනාක්ඛන්ධාදීසුපිති ඉමමත්ථං “එස නයො” ති අතිදිසති. තෙන ඛන්ධවසෙන තාව හෙදතො පඤ්චසට්ඨිඅධිකා සතං සම්මසනවාරා දස්සිතා හොන්ති. ඉමිනා නයෙන ද්වාරජක්කාදීසුපි යථාරහං සම්මසනහෙදො වෙදිතබ්බො.

696. නියමතො සබ්බතාදිහෙදං හොතිති එකංසෙන සබ්බතාදිවිසෙසවන්තං හොති අසබ්බතාදිසභාවෙ අනිච්චතාය අසම්භවතො. අස්සාති අනිච්චස්ස. පරියායදස්සනත්ථාති වෙච්චනදස්සනත්ථං, තං පන

“බයධම්ම” න්තිආදීනං වසෙන වෙදිතබ්බං, න පුරිමානං තිණ්ණං. න හි තදෙව තස්ස පරියායො හොති, නාපි සඬ්ඛනපටිච්චසමුප්පන්නපදානි හුත්වා අභාවදීපනතො පාකභාවදීපනතො. පාකභාවදීපනෙන පන අනිච්චතාය සාධනපක්කෙ තිට්ඨන්ති. තෙනෙව හි සබ්බෙසං පදානං පරියායනාභාවතො “නානාකාරෙහි වා”ති විකප්පන්තරං ගතිනං. මනසිකාරප්පවත්තීදස්සනත්ථන්ති අනිච්චතාය උපබුහනමනසිකාරප්පවත්තීදස්සනත්ථං.

වත්තාරිසාකාරඅනුපස්සනාකථාවණ්ණනා

697. සොති යොගාවචරො. තස්සාති යථාචුත්තභෙදස්ස අනිච්චතාදිසම්මසනස්ස. ථීරභාවත්ථායාති දුල්භභාවත්ථාය අනිච්චාදිආකාරස්ස පුනස්පුනං මනසිකාරො විය බහුලිකාරභාවතො. යං තං භගවතා එතස්ස විභඩ්ගෙ අනිච්චාදිසම්මසනං චුත්තන්ති සම්බන්ධො. අනුලොමිකන්ති අරියමග්ගාධිගමස්ස අනුකූලං. ඛන්තින්ති ඤාණඛන්තිං. ඤාණඤ්ඤි විසයසභාවං ඔගාහෙන්වා වචත්ථානෙ බමති සහතිති ඛන්තිති චුච්චති. සම්මත්තනියාමන්ති අරියමග්ගං. සො හි සම්මාදිට්ඨිආදිසම්මත්තඤ්ඤෙව අනිච්චත්තිධම්මතාය නියාමො වාති චුච්චති. “ආදිනා නයෙනා”ති ඉමිනා “පඤ්චක්ඛන්ධෙ දුක්ඛතො පස්සන්තො අනුලොමිකං ඛන්තිං පටිලභති, ඛන්ධානං නිරොධො සුඛං නිබ්බානන්ති පස්සන්තො සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති”ති (පටි. ම. 3.38) එවමාදිකො පාඨසෙසො රොගාදිපටිපක්ඛයොජනාවසෙන විත්ථාරෙතබ්බො. “ඛන්ධානං නිරොධො නිච්චං නිබ්බාන”න්ති වචනෙන සඬ්ඛාරානං දුක්ඛරොගතාදිපටිපක්ඛො නිබ්බානස්ස සුඛාරොග්ගාදිභාවො “ආදිනා නයෙනා”ති එත්ථ නයග්ගහණෙන දීපිතොති. අවසෙසො සබ්බො පාඨො පකාසිතො එව හොතිති.

කාමඤ්ඤෙතං වත්තාරිසාය ආකාරෙහි සම්මසනං අනුලොමඤාණෙ භාවෙතබ්බවිධානං. තෙනාහ “අනුලොමඤාණං විහජන්තෙන...පෙ.... චුත්ත”න්ති, ඉතො පටිඨාය පන කතපරිවයස්සෙව කිච්චාවභං හොතිති ඉධාපි චුත්තන්තිති දට්ඨබ්බං. තස්සාපීති න කෙවලං කලාපසම්මසනස්සෙව, අථ බො යථාදස්සිතස්ස වත්තාරිසප්පභෙදස්ස අනිච්චාදිසම්මසනස්සපි. තඤ්ඤි අනුලොමිකඛන්තිපටිලාභාය, සම්මත්තනියාමොක්කමතාය ව සංවත්තනතො එකංසතො ඉච්ඡිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤි –

“සො වත, භික්ඛවෙ, භික්ඛු කඤ්චි සඬ්ඛාරං නිච්චතො සමනුපස්සන්තො අනුලොමිකාය ඛන්තියා සමන්තාගතො භවිස්සතිති නෙතං ඨානං විජ්ජති, අනුලොමිකාය ඛන්තියා අසමන්තාගතො සම්මත්තනියාමං ඔක්කමිස්සතිති නෙතං ඨානං විජ්ජති, සම්මත්තනියාමං අනොක්කමොතො සොනාපත්තිඵලං වා...පෙ.... අරහත්තං වා සවිජ්ජකරිස්සතිති නෙතං ඨානං විජ්ජති. සො වත, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සබ්බසඬ්ඛාරෙ අනිච්චතො සමනුපස්සන්තො”ති (අ. නි. 6.98; පටි. ම. 3.36) –

ආදි සුක්කපක්ඛො විත්ථාරෙතබ්බො. තථා “සො වත, භික්ඛවෙ, භික්ඛු කඤ්චි සඬ්ඛාරං සුඛතො, දුක්ඛතො, කඤ්චි ධම්මං අත්තතො, අනත්තතො”ති (පටි. ම. 3.36) විත්ථාරෙතබ්බො.

698. එකෙකං ඛන්ධං අනිච්චාදිසම්මසනස්ස වසෙන සම්මසනීති සම්බන්ධො. තස්ස පන සම්මසනස්ස පඤ්චන්තං ඛන්ධානං සාධාරණතාය “එකෙකං ඛන්ධ”න්ති චුත්තං. අනච්චන්තිකතායාති අච්චන්තිකතාභාවතො, අසස්සතතායාති අත්ථො. සස්සතඤ්ඤි අච්චන්තිකං පරාය කොටියා අභාවතො. ආදිඅත්තචන්තතායාති පුබ්බාපරකොටිචන්තතාය, උදයබ්බයධම්මතොති අත්ථො. අනිච්චතො සම්මසනීති සම්බන්ධො. එස නයො සබ්බත්ථං.

අනිච්චතොති ව අද්ධුවතො. එතඤ්ඤි න නිච්චං, බණ්ණකතාය අසදාභාවිතාය වා න ඉච්චං න උපගන්තබ්බන්ති අනිච්චං. උප්පාදවයපටිපිළනතායාති උප්පාදෙන, වයෙන ව පති පති බණ්ණෙ බණ්ණෙ තංසමඬ්ඛිගිතො විබාධනසභාවත්තා, තෙහි වා සයමෙව විබාධෙතබ්බත්තා. උදයබ්බයවන්තො හි ධම්මා අභිණ්ණං තෙහි පටිපිළිතා එව හොන්ති, යා පිළිනා “සඬ්ඛාරදුක්ඛතා”ති චුච්චති. දුක්ඛවත්ථුතායාති නිවිධස්සාපි දුක්ඛස්ස, සංසාරදුක්ඛස්ස ව අධිට්ඨානභාවතො. පච්චයයාපනියතායාති යථාරහං පච්චයෙහි යාපෙතබ්බතාය. රොගමූලතායාති මූලබ්බාධි විය අනුඛන්ධබ්බාධිනං මූලභාවතො, පදද්වයෙනාපි යාපාරොගසදිසතොති දස්සෙති. යාපාරොග්ගාධි හි රොගො ඉතරො ආබාධොති. දුක්ඛතාසූලයොගිතායාති නිවිධදුක්ඛතාසඬ්ඛාතෙන රුජ්ජනෙන යුජ්ජතාය. කිලෙසාසුචිපග්ගරණතායාති යථාරහමාරම්මණවසෙන, සමන්තාගමවසෙන ව රාගාදිකිලෙසාසුචිවිස්සන්දනතො. අනුත්ථා සම්භවතො උප්පත්තියා උද්ධුමාකතා.

අත්තොතුදනතායාති අබ්භන්තරෙ තුදනතො. දුක්ඛවෙදනාදයො විය හි ඉමෙ සඬ්ඛාරා අත්තභාවස්ස අබ්භන්තරගතා එව උදයබ්බයවසෙන තුදන්ති. අරියමග්ගසණ්ඩාසෙන විනා නිහරිතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය දුන්තිහරණියතා තණ්හාදිට්ඨාහිනිවෙසදුල්භභාවතො. අසන්ති පාපං විය අරියජනෙහි විගර්හිතබ්බං. සත්තානං අනත්ථජනනතො අවඬ්ඪිආවහං, පාපස්ස ව වත්ථුභුතං ඛන්ධපඤ්චකන්ති ආහ “විගරහ...පෙ.... අසතො”ති. අසෙරිභාවජනකතායාති පරවසනාජනනතො. යථා ගිලානො අඤ්ඤෙහි සංවෙසනචුට්ඨාපනාදිනා පරපටිබද්ධසරීරචුත්තීකො අසෙරී, එවමෙතෙපි අසෙරිභාවජනකා. අවසනායාති අවසවත්තනතො. යථා පරොසනන්තො පුරිසො පරස්ස වසං න ගච්ඡති, එවං සුභසුඛාදිභාවෙන වසෙ වත්තෙතුං අසක්කුණෙය්‍යතො. අවිධෙය්‍යතායාති “මා ජීරථ, මා මීයථා”තිආදිනා විධාතුං අසක්කුණෙය්‍යතො. පලුප්පනතායාති බ්බාධිආදිහි පකාරෙහි

ඡිජ්ජනතො චිනස්සනතො. තෙහි එව වා ආබ්‍යසනතො. බ්‍යසනත්ථො හි ලොකසද්දො, පසද්දො භුසත්ථො දට්ඨබ්බො. බ්‍යාධිආදීහි ව ඛන්ධානං බ්‍යසනන්ති. බ්‍යසනාවහභාවෙන එතීති ඊතී, ආගන්තුකානං අකුසලපක්ඛියානං බ්‍යසනහෙතුනං එතං අධිවචනං. ඛන්ධා ව එදිසාති ආහ “අනෙකබ්‍යසනාවහතාය ඊතීතො”ති.

උපද්දවතීති උපද්දවො, අනත්ථං ජනෙන්නො අභිභවති අජ්ඣොත්ථරතීති අත්ථො, රාජදණ්ඩාදීනං එතං අධිවචනං. ඛන්ධා ව එදිසාති චුත්තං “අවිදිතානං...පෙ.... උපද්දවතො”ති. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකභයාවහතො, අභයපටිපක්ඛතො ව ඛන්ධා භයන්ති ආහ “සබ්බභයානං...පෙ.... භයතො”ති. බහිද්ධා ඤාතිබ්‍යසනාදීහි, අජ්ඣත්තං රාගාදීහි අනත්ථෙහි උපසජ්ජනට්ඨෙන, උපසග්ගසදිසතාය ව උපසග්ගො. උපසග්ගොති ව දෙවතුපසංභාරවසෙන පවත්තො බ්‍යාධිආදිඅනත්ථො. සො අත්ථකාමෙන මුහුත්තම්පි න අජ්ඣුපෙක්ඛිතබ්බො හොති. තෙන චුත්තං “අනෙකෙහි...පෙ.... උපසග්ගතො”ති. දොසුපසට්ඨතායාති ආරම්මණතො, සම්පයොගතො ව රාගාදිදොසෙහි උපෙතතාය. ලොකධම්මා ලාභාදිහෙතුකා අනුනයපටිසා, තෙහි, බ්‍යාධිආදීහි ව අනවට්ඨිතතා පවලිතතා.

උපක්කමෙනාති අත්තතො, පරස්ස වා පයොගෙන. සරසෙනාති සභාවෙන. පහඩ්ඟුපගමනසීලතා හිදුරතා. සබ්බාවත්ථනිපාතිතායාති රුක්ඛඵලං විය අතිතරුණකාලතො පටියාය සබ්බාසු අවත්ථාසු නිපතනසීලතාය. අනිපතස්සපි සබ්බෙන සබ්බං අසාරතාය ථීරභාවස්ස අභාවතාය. ථීරඤ්ඤි ධූවං නාම හොති. තායිකුං රක්ඛිකුං අසමත්ථතාය න තායනොති අතායනො, තබ්බාවො අතායනතා. තාණාසීසාය උපගතස්ස අලබ්භනෙය්‍යබ්බෙතො. දුක්ඛතීතියා උපලියනාධිප්පායෙන අල්ලියිකුං. දුක්ඛනිවත්තනං ලෙණකිව්වං. ජාතිආදිභයානං හිංසනං විධමනං භයසාරකත්තං. යථාපරිකප්පිතෙහිති පරමත්ථතො අවිජ්ජමානෙහි බාලෙහි පරිකප්පිතප්පකාරෙහි. රිත්තතායාති විචිත්තතාය, විරහිතතායාති අත්ථො. අන්තොසාරාභාවො රිත්තතා. සා එව ව තුව්ඡතාති ආහ “රිත්තතායෙව තුව්ඡතො”ති. අප්පකත්තාති පරිත්තත්තා, ලාමකත්තා වා. ධූවසාරාභාවාදීහි සද්ධිං අත්තසාරාභාවං රිත්තපදෙන වත්ථා නිබ්බන්තිතමත්තසාරාභාවමෙව සුඤ්ඤපදෙන දස්සෙතුං “සාමි...පෙ.... සුඤ්ඤතො”ති චුත්තං. යථා කෙනවි සාමිආදිලක්ඛණෙන අත්තතා සුඤ්ඤා එතෙ, එවං සයම්පි අතංසභාවොති ආහ “සයඤ්ච...පෙ.... අනත්තතො”ති. න අත්තාති හි අනත්තාති.

පවත්තිදුක්ඛතායාති භවපවත්තිදුක්ඛතාවතො. භවපවත්ති ව පඤ්චන්තං ඛන්ධානං අනිච්චාදිආකාරෙන පවත්තනමෙව, සො ව ආදීනවො. යථාහ “යං, භික්ඛවෙ, පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා. අයං, භික්ඛවෙ, පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු ආදීනවො”ති. තෙනාහ “දුක්ඛස්ස ව ආදීනවතායා”ති. ආදීනන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො යථා “එකමත්ත”න්ති (දී. නි. 1.165), අතිවිය කපණන්ති අත්ථො. භුසත්ථො හි අයං ආකාරො. යථා “ද්විධා ඡිද්දකං විච්ඡිද්දක”න්ති එත්ථ ද්වි-සද්දස්ස අත්ථෙව වි-සද්දො, එවම්ධාපීති ආහ “ද්වෙධා පරිණාමපකතිතාය විපරිණාමධම්මතො”ති. විපරිණාමො ව විපරිතසභාවාපත්ති. දුබ්බලතායාති සරසහිදුරතාය බලාභාවතො. දුබ්බලම්පි කිඤ්චි මුදුකම්මඤ්ඤාභාවෙන දුප්පධංසියා. ඉමෙ පන සුපධංසියා එවාති ආහ “චේග්ගු විය සුබහඤ්ජනීයතාය වා”ති. අසස්ස පාපස්ස හෙතුතා අසහෙතුතා. ඛන්ධපටිබද්ධමෙව හි සබ්බං කිබ්බිසන්ති. ඉමෙ රූපාදයො සුබහෙතු, න දුක්ඛහෙතුති ජනිතවිස්සාසානං භනනසීලතාය, ඛන්ධෙසු හි “එතං මමා”ති ගාභවසෙන සත්තා බ්‍යසනං පාපුණන්ති, විස්සාසං වා භනන්තිති විස්සාසසාතිතො, තබ්බාවතො.

විගතභවතායාති අපගතවඩ්ඪිතාය. විභවතණ්භා, විභවදිට්ඨි ව විභවො උත්තරපදලොපෙන, තතො විභවතො, පිතුසදිසස්ස වා සභාවහෙතුතො විභවතො විනාසතො සම්භුතතාය. ආසවානං ආරම්මණාදිනා පච්චයභාවො ආසවපදට්ඨානතා. ඛිජාදිකො අසාධාරණො හෙතු, භුතසලිලාදිකො සාධාරණො පච්චයො. එස නයො අජ්ඣත්තෙපි. තෙහි සමෙව්ව සම්භූය කතො සඩ්බතො. මච්චුමාරස්ස අධිට්ඨානභාවෙන, කිලෙසමාරස්ස පච්චයභාවෙන සංවඩ්ඪනතො ආමිසභුතතා, ඛන්ධාපි ඛන්ධානං ආමිසභුතා පච්චයභාවෙන සංවඩ්ඪනතො, තදන්තොගධා අභිසඩ්ඪාරා. දෙවපුත්තමාරස්ස පන “මමෙත”න්ති අධිමානවසෙන ආමිසභාවොති ඛන්ධාදිමාරානම්පි ඉමෙසං යථාරහං ආමිසභුතතා වත්තබ්බො. ධම්මසද්දො “ජාතිධම්මාන”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.373; පටි. ම. 1.33) විය පකතිඅත්ථො, “ධම්මපටිසම්භිදා”තිආදීසු (විභ. 718 ආදයො) විය හෙතුඅත්ථො වාති ආහ “ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණපකතිතාය, සොකපරිදෙවඋපායාසහෙතුතාය”ති. සංකිලෙසත්තයග්ගහණෙන තදෙකට්ඨානං දසන්තං කිලෙසවත්ථුනම්පි සඩ්ගහො දට්ඨබ්බො. තදාරම්මණාපි හි ධම්මා තදනතිවත්තනතො සංකිලෙසිකා එව. තථා බුද්දා, තණ්හා, ජටාදීසු සරිරස්ස, සංකිලෙසස්ස ව සඩ්ගහො දට්ඨබ්බො.

වත්තාරිසාපි සම්මසනාති තීසු අනුපස්සනාසු අන්තොගධානෙවාති තදන්තොගධභාවං දස්සෙතුං “එත්ථ හී”තිආදී චුත්තං. අනිච්චානුපස්සනාති සරූපතො, පරියායතො ව අනිච්චභාවවිභාවනතො. එස නයො ඉතරෙසුපි. “අසාරකතො”ති ඉදං නිච්චසාරාභාවවිභාවනං.

එත්තාවතා කලාපතො ධම්මෙ සඩ්ගහෙත්වා නයතො සම්මසනමත්තං දස්සිතං, න තාව අනුපදධම්මවිපස්සනා විහිතාති “සම්මසනාරම්භවිධාන”න්ති. චුත්තං.

699. එකවිවස්ස නික්කන්ද්‍රියස්ස මහාපඤ්ඤස්ස නයවිපස්සනාවසෙනෙව උදයබ්බයඤාණං උප්පජ්ජති, ඉතරස්ස නුප්පජ්ජති. තං සන්ධාය “යස්ස පන...පෙ.... න සම්පජ්ජති” ති වුත්තං. උදයබ්බයඤාණුප්පත්ති හි ඉධ නයවිපස්සනාය සම්පජ්ජනන්ති අධිප්පෙනං. තෙන “නවහාකාරෙහි ඉන්ද්‍රියානි නික්කන්ති භවන්ති...පෙ.... අන්තරා ව අබ්බොසානෙනා” ති එවං වුත්තානං නවන්තං ආකාරානං වසෙන ඉන්ද්‍රියානි නික්කන්ති කත්වා සප්පායානි සෙවමානෙන සම්මසිතබ්බන්ති සම්බන්ධො.

තෙනානි යොගිනා. නවහාකාරෙහිති වක්කමානෙහි නවහි ආකාරෙහි. ඉන්ද්‍රියානීති සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි. නික්කන්ති තිබ්බොති විසදානි සුරානි. උප්පන්නුප්පන්තානන්ති බණ්ණෙ බණ්ණෙ උප්පන්තානං උප්පන්තානං. සඬබ්බාරානන්ති විපස්සියමානානං රූපාරූපධම්මානං. බයමෙවානි පයමං උප්පාදං දිස්වා තං මුඤ්චිත්වා බයමෙව භඩ්ගමෙව පස්සති. තස්ස තථාබයදස්සනපසුතස්ස විපස්සනාපඤ්ඤා නික්කා සුරා වහනි, ඉතරානි ව ඉන්ද්‍රියානි. තත්ථානි බයදස්සනෙ. සක්කව්වකිරියායානි ආදරකාරිකාය, යථා බයදස්සනපරමෙනෙව විපස්සනාඤාණං පවත්තති, එවං තං ආදරජාතො සම්පාදෙති. සාතව්වකිරියායානි අවිච්ඡේදකිරියාය, යථා විපස්සනාඤාණං බයදස්සනාවසෙන නිරන්තරමෙව පවත්තති, එවං යුත්තප්පයුත්තො නං සම්පාදෙති. සප්පායකිරියායානි අනුරූපකිරියාය ආවාසාදිසත්තවිධසප්පායාසෙවනකිරියාය . නිමිත්තග්ගාහෙනානි යථා මනසිකරොන්තස්ස විපස්සනාසමාධි උප්පන්තො, තස්ස ආකාරස්ස සල්ලක්ඛණවසෙන සමථනිමිත්තග්ගහණෙන සම්පාදෙතිති සම්බන්ධො. අනුපවත්තනකායානි අනුරූපතො පවත්තනෙන භාවනාවිත්තස්ස ලීනභාවෙ පිතිවිරියධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගානං උද්ධතභාවෙ පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගානං බුහනෙනානි අත්ථො. කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛනන්ති අත්තනො කායෙ අසුචිභාවෙන බාහිරකආවිඤ්ඤාණකකුණපෙ විය ජීවිතෙ අභිතාවහපච්චත්ථිකෙ විය නිරපෙක්ඛවිත්තං උපට්ඨපෙති. තත්ථ ව අභිභුයා තෙක්ඛම්මෙනානි තස්මිං කායවිත්තෙ අනපෙක්ඛභාවෙන ඉන්ද්‍රියානං නික්කන්තිවාපාදනෙන උප්පන්තං උප්පන්තං දුක්ඛං වීරියෙන අභිභවිත්වා භාවනං සම්පාදෙති. අන්තරානි යථාධිප්පෙනාය භාවනාසිද්ධියා අන්තරාව. අබ්බොසානෙනානි අසඬකොවෙනෙ.

එවං වුත්තානන්ති එවං “නවහාකාරෙහි ඉන්ද්‍රියානි නික්කන්ති භවන්ති” තිආදිනා අට්ඨකථායං වුත්තානං. එත්ථ ව යථා නාම සුබුමානං මුත්තාපවාළාදිනං විජ්ඣනෙ සුබුමතරෙන වෙධනෙන භවිතබ්බං, එවමෙව සණ්ඨසුබුමානං රූපාරූපධම්මානං, පච්චයස්ස ව පරිග්ගණ්හනෙ නික්කෙන ඤාණෙන භවිතබ්බං. තෙසං පන බයවයදස්සනෙ නික්කතරෙන භවිතබ්බං. නික්කතරතා වස්ස නිසානසිලායං සණ්ඨමට්ඨතාය කරණෙන විය ඵරසුධාරාය නිසිතභාවාපාදනෙන ඉන්ද්‍රියානං නික්කන්තිවාපාදනෙන සාධෙනබ්බා. තඤ්ච යෙහි නවහි ආකාරෙහි හොති, තෙසු බණ්ණකානං සඬබ්බාරානං බණ්ණෙ බණ්ණෙ හිජ්ජනාකාරදස්සනං පයමං වුත්තං “උප්පන්නුප්පන්තානං සඬබ්බාරානං බයමෙව පස්සති” ති. අසති ඤාණස්ස නික්කතරභාවෙ තදභාවතො සෙසින්ද්‍රියනික්කතා තස්ස සම්භාරභාවතො වුත්තා, අවිනාභාවතො වා. සක්කව්වකිරියාදිග්ගහණං පන තස්ස උපායදස්සනං. අසප්පායානි හොජනාදීනි අනුපයුජ්ජනාදිවසෙන වජ්ජෙත්වා සප්පායානි මත්තසො සෙවමානෙන. රූපාරූපධම්මානං අවිච්ඡන්තිවිධුරතාය එකජ්ඣං අසම්මසිතබ්බන්තා, තථා සම්මසනස්ස ව ඉධ අනාධිප්පෙතන්තා “කාලෙන රූපං සම්මසිතබ්බං, කාලෙන අරූප” න්ති වුත්තං. තත්ථාපි ව රූපස්ස ඔළාරිකතාය සුච්ඤ්ඤායත්තා පයමං සම්මසිතබ්බතා වුත්තා. නිබ්බන්ති පස්සිතබ්බානි පයමං තාව ආගමානුසාරතො අනුමානවසෙන දට්ඨබ්බා. තතො පරං අනුක්කමෙන බලප්පත්තෙ භාවනාඤාණෙ පච්චක්ඛතොපි දිස්සතිති.

රූපනිබ්බන්තිපස්සනාකාරකථාවණ්ණනා

700. සබ්බෙසන්ති කාමාවචරාදිඅණ්ඩජාදිහෙදභින්නානං සබ්බෙසං සත්තානං. පයමං කම්මතො නිබ්බන්තති තංමුලකත්තා උතුරාදිරූපානං. පරතො පවත්තනකකායදසකාදිවසෙන ලබ්භමානං පබන්ධත්තයං, සන්තතිසීසං වා සන්ධාය “තිසන්තතිවසෙනා” ති වුත්තං.

දන්ධං මන්දං විරෙන නිරොධො එතස්සානි දන්ධනිරොධං සත්තරසවිත්තක්ඛණායුකත්තා. තෙනාහ “ගරුපරිවත්ති” ති. තෙනානි තස්මා, යස්මා “තතො සිසතරං බො, හික්ඛෙව, ආයුසඬබ්බාරා බියන්ති” ති (සං. නි. 2.228) වචනතො රූපධම්මාපි ඉත්තරකාලා එව, අරූපධම්මා පන තෙහි සාතිසයං ඉත්තරකාලා, තස්මා ආහ භගවානි අත්ථො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා විචාරිතමෙව. තෙහි සද්ධිසානි විත්තස්ස උප්පාදභඩ්ගක්ඛණෙහි සද්ධිසා. සබ්බෙසම්පි හි සඬබ්බාරානං උප්පාදභඩ්ගක්ඛණෙසු විසදිසනා නත්ථි, සමානකාලාව තෙ. යානප්පත්තන්ති ධීතික්ඛණප්පත්තං. තෙනානි දුතියභවඩ්ගවිත්තෙන. වත්ථුරූපං එකස්ස විත්තස්ස නිස්සයො හුත්වා අඤ්ඤස්ස න හොති යපෙත්වා මරණාසන්නං, තස්මා වුත්තං “තෙන සද්ධි” න්තිආදි.

එවං පටිසන්ධිතො පට්ඨාය යාව වුත්තිවිත්තස්ස උප්පත්ති, තං දස්සෙත්වා ඉදානි නිරොධං දස්සෙතුං “පටිසන්ධිවිත්තස්සා” තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යානක්ඛණෙහි පටිසන්ධිවිත්තස්ස ධීතික්ඛණෙ. යාව පවත්ති නාම අත්ථිති යාව සංසාරප්පවත්ති නාම අත්ථි, යාව වා විත්තස්ස පවත්ති නාම අත්ථි. අසඤ්ඤාපපත්තියඤ්ඤි නත්ථි විත්තප්පවත්තිති. රූපපපත්තියං සංසෙදජා ඔපපාතිකසද්ධිසානි ඔපපාතිකානංයෙව ගහණං. ඔපපාතිකානම්පිති පි-සද්දෙන වා සංසෙදජෙ සම්පිණ්ඩෙති. සත්තසන්තතිවසෙනානි වක්ඛුදසකාදිනං සත්තන්තං සන්තතිසීසානං වසෙන.

701. තත්ථානි කම්මතො රූපපවත්තියං. නානාක්ඛණිකකම්මපච්චයභූතංයෙව ඉධ කම්මන්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “කම්මං නාම කුසලාකුසලවෙනනා”ති. ජීවිතනවකං වක්ඛුදසකාදිඅන්තොගධමෙව කත්වා “සම්මසන්තතිරූප”න්ති චූත්තං. තං වා වක්ඛුදසකාදි විය සුඛපරිග්ගහං න භොතිති. තදෙවානි යථාචූත්තං විපාකක්ඛන්ධකට්ඨකත්තාරූපමාහ. කම්මඤ්ඤි කම්මජස්ස ජනකං, පරිපාවකම්පි භොති ජීවිතින්ද්‍රියස්ස, කම්මජග්ගිනො ව වසෙන අනුරක්ඛණසබ්භාවතො, ආභාරාදිපටිලාභහෙතුතාය උපත්ථම්මකනිමිත්තතො ව. තෙනාහ “උපත්ථම්මකපච්චයොපි භොති”ති. උපත්ථම්මකපච්චයතා වස්ස උපනිස්සයපච්චයවසෙනෙව වෙදිතබ්බං. කම්මං පච්චයො එතස්සාති කම්මපච්චයං, තදෙව චිත්තං, තං සමුට්ඨානං එතස්සාති කම්මපච්චයචිත්තසමුට්ඨානං. විපාකවෙනසිකානම්පි කම්මපච්චයචිත්තසමුට්ඨානතා වත්තබ්බං, න වා වත්තබ්බං කම්මසමුට්ඨානකම්මපච්චයග්ගහණෙන ගතිතත්තං. යානප්පත්තා ඔජා අඤ්ඤං ඔපට්ඨමකං සමුට්ඨාපෙති ආභාරානුගතෙ සරිරෙති ගහෙනබ්බං.

තත්‍රාපීති කම්මසමුට්ඨානාභාරසමුට්ඨානෙපි ඔපට්ඨමකෙ. වතස්සො වා පඤ්ච වා පවත්තියො සටෙතීති සදිසසන්තතිවසෙන වතස්සො වා පඤ්ච වා රූපකලාපප්පවත්තියො සන්තානෙති. බාහිරපච්චයවිසෙසෙන පන විසදිසා බහුපි පවත්තියො සටෙතීති වදන්ති. යථා කම්මපච්චයාභාරසමුට්ඨානෙ පවෙණිසට්ඨාන, එවං කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානෙපීති තං දස්සෙතුං. “කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානං නාමා”තිආදි චූත්තං. එත්ථ ව යථා තත්ථ තත්ථ කොට්ඨාසෙ පරම්පරප්පවත්තියං දස්සෙත්තෙන අකම්මජා දුක්ඛාදිපවත්තියො අසම්භෙදෙන දස්සිතා, එවං කම්මජාභාරසමුට්ඨානඋතුසමුට්ඨාන, කම්මජඋතුසමුට්ඨානාභාරවසෙන, කම්මපච්චයචිත්තජාභාරඋතුසමුට්ඨානඋතුආභාරවසෙන ව සම්භෙදවසෙනාපි රූපප්පවත්ති දස්සෙතබ්බාති වදන්ති. තත්ථ කම්මජතො පවත්තආභාරා විසෙසපච්චයලාභෙ සති යථාචූත්තපරිමාණාහි පවත්තිති උද්ධම්පි පවත්තියො න සටෙත්තීති න සක්කා වත්තුං. තථා හි “දස ද්වාදස වාරෙ පවත්තිං සටෙති”ති (විසුද්ධි. 2.703), “එවං දිසම්පි අද්ධානං අනුපාදින්නපක්ඛෙ යත්වාපි උතුසමුට්ඨානං පවත්තති එවා”ති (විසුද්ධි. 2.704) ව වක්ඛති.

702. ජනකාජනකා මතානි පුරිමකා තිකොට්ඨාසසඬගහිතා ජනකා, පච්ඡිමකොට්ඨාසිකා “සොළසා”ති චූත්තා අජනකාති මතා ඤාතා. කුසලකිරියතොති කුසලතො ව කිරියතො ව. ඉරියාය කායිකකිරියාය පවත්තිට්ඨානතාය පථභාවතො ඉරියාපථො, ගමනාදි, අත්ථතො තදවත්ථා රූපප්පවත්ති. කාමඤ්ඤෙන්ථ රූපචිතිමුත්තො ඉරියාපථො, විඤ්ඤත්ති ව නත්ථි, තථාපි න සබ්බං රූපසමුට්ඨාපකචිත්තං ඉරියාපථපත්ථම්මකං, විඤ්ඤත්තිවිකාරූප්පාදකඤ්ච භොති. යං පන චිත්තං විඤ්ඤත්තිජනකං, තං එකංසතො ඉතරස්ස ජනකං අවිනාභාවතො, තථා ඉරියාපථපත්ථම්මකං රූපස්ස. එතස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං “රූපං, ඉරියාපථං, විඤ්ඤත්තිඤ්චා”ති සමුච්චයො කතො. විපාකවජ්ජානීති එත්ථ විපාකානිඤ්ඤාද්වයවජ්ජානීති වත්තබ්බං තදඤ්ඤෙසංයෙව සෙසග්ගහණෙන ගහෙනබ්බත්තං. න වා වත්තබ්බං සෙසග්ගහණෙනෙව අභිඤ්ඤාචිත්තානම්පි නිවත්තෙනබ්බතො. න විඤ්ඤත්තිං ජනයන්ති මහග්ගකුසලාදීනං සන්තභාවෙන අවිජ්ජාරිකභාවතො. විජ්ජාරිකමෙව හි කාමාවචරකුසලාදිවිඤ්ඤත්තිං සමුට්ඨාපෙති, ඉරියාපථපත්ථම්මකානි පන භොන්ති සතිපි සන්තභාවෙ ඤානවෙගෙන සඋස්සාහත්තා, යතො තෙසං ජවනකිව්චතා. පඤ්ච භවඬගචිත්තානීති සම්බන්ධො. රූපමෙව ජනයන්ති, න ඉරියාපථං නිරූප්පාහසන්තභාවෙන පරිදුබ්බලභාවතො. කිරියාමයචිත්තෙහි අවිමිස්සභවඬගප්පවත්තිකාලෙ බන්ධාදිසරිරාවයවානං නිව්චලභාවෙනාවට්ඨානං. තථා හි අබ්බොකිණිණෙ භවඬගෙ පවත්තමානෙ අඬගානි ඔසිදන්ති පටිට්ඨානි විය භොන්ති. “ද්විත්තිංසා”ති පන ආදිනා චූත්තෙසු ජාගරණචිත්තෙසු වත්තමානෙසු අඬගානි උපත්ථද්ධානි යථාපවත්තඉරියාපථභාවෙනෙව පවත්තන්තිති. ද්වෙපඤ්චවිඤ්ඤාණානි සබ්බදුබ්බලතාය රූපං න ජනෙත්ති. පටිසන්ධිචිත්තං වත්ථුදුබ්බලතාය. බිණ්ණසවානං චූතිචිත්තන්ති එත්ථ –

“කාමාවචරානං පච්ඡිමචිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ යස්ස චිත්තස්ස අනන්තරා කාමාවචරානං පච්ඡිමචිත්තං උප්පජ්ජිස්සති, රූපාවචරෙ අරූපාවචරෙ පච්ඡිමභවිකානං, යෙ ව රූපාවචරං අරූපාවචරං උපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායිස්සන්ති, තෙසං වචන්තානං තෙසං වට්ඨසඬබ්බාරො නිරූප්පිස්සති, නො ව තෙසං කායසඬබ්බාරො නිරූප්පිස්සති”ති (යම. 2.සඬබ්බාරයමක.88) –

පන වචනතො අඤ්ඤෙසම්පි චූතිචිත්තං රූපං න සමුට්ඨාපෙතීති විඤ්ඤායති. න හි රූපසමුට්ඨාපකචිත්තස්ස ගබ්භගතතාදිවිබන්ධාභාවෙ කායසඬබ්බාරාසමුට්ඨාපනෙ කාරණං අත්ථි, න ව යුත්තං චූතො ව චිත්තසමුට්ඨානරූපඤ්චස්ස පවත්තති, නාපි “චූතිචිත්තං රූපං සමුට්ඨාපෙති”ති පාළි අත්ථි, “බිණ්ණසවාන”න්ති, පන විසෙසනං අප්පටිසන්ධිකනිරොධෙන නිරූප්පිකත්තස්ස තෙසං චූතිචිත්තස්ස රූපසමුට්ඨාපනං පාකටන්ති කත්වා කතන්ති දට්ඨබ්බං. සොළස චිත්තානීති පරිච්ඡිජ්ජ ගහණං තෙසං රූපජනනෙ එකංසතො නියමෙනබ්බත්තං, අඤ්ඤානි පන බහුනි අරූපෙ උප්පන්නානි අනොකාසගතත්තා රූපං න ජනෙත්තියෙව. න ධීතික්ඛණෙ, භඬගක්ඛණෙ වා රූපං ජනෙත්තීති සම්බන්ධො. උප්පාදක්ඛණෙ පන බලවං අනන්තරාදිපච්චයලාභතො.

යථා පට්ඨිආදයො රූපධම්මා චිත්තහෙතුකා චිත්තසමුට්ඨානා, එවං වෙදනාදයොපිති චූත්තං “චිත්තසමුට්ඨානං නාම තයො අරුපිනො බන්ධා, සද්දනවක”න්තිආදි. තෙනෙවාහ – “කතමෙ ධම්මා චිත්තසමුට්ඨානා? වෙදනාක්ඛන්ධො සඤ්ඤාක්ඛන්ධො සඬබ්බාරක්ඛන්ධො කායවිඤ්ඤත්ති වට්ඨිඤ්ඤත්ති”ති (ධ. ස. 1201, 1535). තත්ථ කායවිඤ්ඤත්තිආදීනං චිත්තසමුට්ඨානතා පරියායතො චූත්තානි වෙදිතබ්බං තෙසං අනිජ්ජන්තත්තං. “එවං චූත්තං චතුසමුට්ඨානරූප”න්ති ඉමිනා අතංසමුට්ඨානස්සෙව චිත්තජරූපස්ස චිත්තපච්චයතා දස්සිතා. යථා පන

කම්මපව්වයං දස්සිතං , එවං චිත්තපව්වයෙ ගස්භමානෙ තංසමුට්ඨානරූපස්ස, සහජාතවෙදනාදිනඤ්ච චිත්තපව්වයනා සියා. චිත්තසමුට්ඨානචිත්තපව්වයෙ පන අසඬිකරතො දස්සෙතුං පච්ඡාජාතපව්වයවසෙනෙව චිත්තපව්වයං උද්ධටන්ති දට්ඨබ්බං. චිත්තසමුට්ඨානඋතුආභාරෙහි කම්මසමුට්ඨානඋතුආභාරා බලවන්තො හොන්තිති තෙසං වසෙන වතුපඤ්චපවත්තිසට්ඨං වුත්තං, චිත්තසමුට්ඨානානං පන වසෙන ද්වන්තිප්පවත්තිසට්ඨං තංපාකතිකචිත්තවසෙන, මහග්ගනානුත්තරචිත්තවසෙන පන බහුතරාපි පවත්තියො ඉච්ඡිතබ්බා. තංනිබ්බත්තානං චිත්තපරුපානං උළාරපඤ්ඤාවතො.

703. “උපාදින්නං කම්මජරූපං පව්වයං ලභිත්වා”ති එතෙන බහිද්ධා අනුපාදින්නඔජා රූපාහරණකිච්චං න කරොතිති දස්සෙති. පව්වයලාභො වස්ස කම්මජභුතසන්තිස්සයනාවසෙනාති ආභ “තත්ථ පතිට්ඨායා”ති. තත්ථ කම්මපව්වයචිත්තසමුට්ඨානාදිරූපස්සපි කම්මමූලකත්තා සියා කම්මජපරියායොති තංනිවත්තනත්ථං “උපාදින්න”න්ති විසෙසෙත්වා වුත්තං. ආභාරපව්වයස්ස ආභාරො න කෙවලං උපත්ථම්භකොව, අථ බො ජනකොපිති දස්සෙතුං “වතුසමුට්ඨානරූප”න්ති වුත්තං. “දස ද්වාදස වාරො”ති වත්වා කථං ඉමස්සෙව දස ද්වාදස වාරෙ පවත්තිසට්ඨාති අනුයොගං සන්ධායාහ “එකදිවසං පරිභුත්තාභාරො”තිආදි. දාරකස්ස සරිරං එරිත්වාති නාහිමූලානුගතාහි රසහරණිහි එරිත්වා, අඤ්ඤා ජලාබ්ලආන්තරිකෙ කායෙ මක්ඛනාවසෙන න සම්මාවිතියොගො ආභාරස්ස සම්භවතිති.

උපාදින්නකො අනුපාදින්නකොති දුට්ඨෙ ආභාරෙ පුබ්බෙ අනුපාදින්නකො ආභාරපව්වයආභාරො දස්සිතොති ඉතරං දස්සෙතුං “කම්මජාභාරො”තිආදි වුත්තං. තං කම්මපව්වයාභාරසමුට්ඨානෙ වුත්තනයමෙව. තෙනාහ “වතස්සො වා පඤ්ච වා පවත්තියො සටෙති”ති. ආභාරපව්වයඋතුනොපි උතුපව්වයාභාරස්ස විය දස ද්වාදස වාරෙ පවත්තිසට්ඨානා වෙදිතබ්බා. වුත්තනයත්තා න උද්ධතන්ති වදන්ති. සෙසානන්ති කම්මචිත්තඋතුසමුට්ඨානානං තිසත්තතිරූපානං. කබළිකාරාභාරො හි අඤ්ඤාභාරසමුට්ඨිතස්ස, තිසත්තතිරූපානඤ්ච උපත්ථම්භකවසෙන අත්තනා උප්පාදිතස්ස ජනකො හුත්වා පව්වයො හොති. එවං ආභාරපව්වයො හොන්තොයෙව අත්ථිඅවිගතවසෙනාපි පව්වයො හොති, නිස්සයභාවො පන පට්ඨානනයෙන නත්ථි. ආභාරපව්වයා පවත්තමානාති රූපාති ආභාරනිස්සයාති නාම හොන්තිති සුත්තන්තනයෙන වුත්තොති දට්ඨබ්බො. පරතො උතුනො නිස්සයජොතනයාපි එසෙව නයො.

704. කම්මසමුට්ඨානාදිවසෙන වතුබ්බිධායපි තෙජොධාතුයා රූපුප්පාදනෙ සමත්ථභාවතො “උතු නාම වතුසමුට්ඨානා තෙජොධාතු”ති වුත්තං. එස දුට්ඨො හොතිති එස උතු තෙජොධාතුභාවාවිසෙසෙපි තික්ඛමන්දනාවිසෙසෙන උණ්හො, සිතොති දුට්ඨො හොති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා විචාරිතමෙව. යදිපි උතු උපාදින්නකෙන විනාපි රූපං සමුට්ඨාපෙති, ඉන්ද්‍රියබද්ධෙ පන තෙන විනා තස්ස රූපුප්පාදනං නත්ථිති ආභ “උපාදින්නකං පව්වයං ලභිත්වා”ති. තෙනාහ “වතුසමුට්ඨානො උතු”ති. උතුසමුට්ඨානොයෙව හි උතු උපාදින්නකෙන විනා රූපං සමුට්ඨාපෙති. උතුපව්වයං නාම වතුසමුට්ඨානිකං රූපං. යඤ්ඤි උතුසමුට්ඨානං පන්තරසට්ඨං රූපං, යඤ්ච තදඤ්ඤතිසත්තතිරූපං, තස්ස සබ්බස්සපි සභාගො උතුඋපත්ථම්භකපව්වයො හොතිති. යස්මා විසභාගො උතු හිමාදි විය පද්ධාදිනං විසදිසරූපුප්පත්තිහෙතුභූතං පුරිමරූපං විනාසෙන්තං විය හොති, තස්මා සභාගං, විසභාගඤ්ච එකජ්ඣං ගහෙන්වා වුත්තං “උතු වතුසමුට්ඨානිකරූපානං පවත්තියා ව විනාසස්ස ව පව්වයො හොති”ති.

දීඝමපි අද්ධානන්ති “දස ද්වාදස වාරො”ති අඤ්ඤස්ස වුත්තපරිච්ඡෙදතො දීඝමපි කාලං. උතු හි සභාගසන්තතිවසෙන ලද්ධපව්වයං විරතරම්පි කාලං සදිසාකාරං රූපප්පවත්තිං සන්තානෙති උපාදින්නකසන්තිස්සයෙන විනා, පගෙව ඉතරථා. තෙනාහ “අනුපාදින්නපක්ඛෙ යත්වාපි”ති, මංසවිනිමුත්තකෙසලොමනබම්මබ්බිලතිලකාදිවසෙන ජීවමානසරිරෙ අඤ්ඤත්ථ මතකලෙවරාදිවසෙනාති අධිප්පායො. රූපස්ස නිබ්බත්තියා දිට්ඨාය තස්ස භඩ්ගොපි දිට්ඨොයෙව හොති ඉත්තරකාලත්තා ධම්මප්පවත්තියාති ආභ “නිබ්බත්තිං පස්සන්තො කාලෙන රූපං සම්මසති නාමා”ති. න හි නිබ්බත්තිමත්තදස්සනං සම්මසනං නාම හොති, උදයබ්බයදස්සනඤ්ච අධිකතන්ති. එස නයො ඉතො පරෙසුපි නිබ්බත්තිග්ගහණෙසු.

අරූපනිබ්බත්තිපස්සනාකාරකථාවණ්ණනා

705. ලොකියචිත්තුප්පාදවසෙනෙවාති අවධාරණං ඉතරස්ස අවිසයත්තා.

නිබ්බත්තති තංතංභවවසෙන. තදෙව එකුනවිසතිප්පහෙදං චිත්තං භවඩ්ගවසෙන නිබ්බත්තතිති සම්බන්ධො. තථා වුත්තිවසෙන තදාරම්මණවසෙනාති එත්ථාපි. තත්ථාති තෙසු එකුනවිසතිචිත්තුප්පාදෙසු. අනන්තරචිත්තතො පට්ඨායාතිආදිනාපි පවත්තියෙව වුත්තා.

සො පන පටිසන්ධිචිත්තානංයෙව පවත්තියං පවත්තනාකාරොති සුද්ධප්පවත්තිචිත්තානං උප්පත්තිං දස්සෙන්තො “පවත්තෙ පනා”තිආදිමාහ. අසම්භින්නත්තාති අවිනට්ඨත්තා. “අසම්භින්නත්තා වක්ඛස්සා”තිආදිනා සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං විවරිතුං “වක්ඛුපසාදස්ස හි”තිආදි වුත්තං. “ධීතිප්පත්තමෙවා”ති ඉමිනා යථා නිරූප්ඣුමානං රූපං කස්සපි පව්වයො න හොති, එවං උප්පජ්ජමානම්පිති දස්සෙති. වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං උප්පජ්ජතිති සම්බන්ධො. එවං සෙසෙසුපි. කාමාවචරකුසලාකුසලකිරියචිත්තෙසු එකං වා පඤ්ච, සත්ත වා ජවනාති හුත්වා උප්පජ්ජතිති සම්බන්ධො. උපෙක්ඛාසභගතාහෙතුකං චිත්තං වාති වා-සද්දං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. වොට්ඨබ්බනඤ්ඤි සන්ධාය එවං වුත්තං,

තං පන දුතියමොසවාරවසෙන වෙදිතබ්බං. පඤ්ච ජවනානි සුත්තමුච්ඡිතාදිකාලෙ, සත්ත පාකතිකකාලෙ වෙදිතබ්බානි. ජවනාරම්මණානුරූපන්ති “තිහෙතුකං වෙ ජවනං, තිහෙතුකං, ද්විතියං වා”තිආදිනා, “ඉට්ඨං වෙ ආරම්මණං, සොමනස්සහගත”න්තිආදිනා ච ජවනස්ස, ආරම්මණස්ස ච අනුරූපං. සෙසද්වාරොසුති සොනද්වාරාදිසෙසද්වාරොසු.

අනුක්කමෙනාති උදයබ්බයඤාණාධිගමානුක්කමෙන පඤ්ඤාභාවනං සම්පාදෙති අරහත්තං අධිගච්ඡති.

රූපසත්තකසම්මසනකථාවණ්ණනා

706. රූපෙසු මනසිකාරසත්තකං රූපසත්තකං, රූපධම්මෙසු සත්තභාකාරෙහි මනසි කාරොතීති අත්ථො. එවං අරූපසත්තකම්ච වෙදිතබ්බං. ඉමෙහි ආකාරෙහිති ඉමෙහි ආදානනික්ඛෙපනමනසිකාරාදිප්පකාරෙහි, ඉමෙහි වා යථාචුත්තකොට්ඨාසෙහි. ආරොපෙත්වාති තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා.

ආදානනික්ඛෙපනතොති භවස්ස ගහණවිස්සජ්ජනතො, ජාතිතො, මරණතො වාති අත්ථො. වයොචුඬ්ඨත්ථගාමිතොති වයසා චුඬ්ඨස්ස අත්ථගාමිභාවතො, අත්ථඬ්ගමතො ඉච්චෙව අත්ථො. ආභාරතොති ආභාරහෙතු , රූපස්ස පච්චයභූතආභාරතොති අත්ථො. අයලොභාදිභූමිපාසාණාදිහෙදං විච්චිතණ්ණසණ්ඨානං කම්මානපෙක්ඛං සභාවසිද්ධං රූපං ධම්මතාරූපං. සත්තාති සත්තධා සත්තභාකාරෙහි. විපස්සතීති තං තං කොට්ඨාසං තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සති සම්මසති.

“භාරාදානං දුඛං ලොකෙ”ති වචනතො ඛන්ධභාරස්ස ආදිතො ගහණන්ති කත්වා “ආදානන්ති පටිසන්ධි”ති ආහ. “සබ්බෙව නික්ඛිස්සන්ති, භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති (දී. නි. 2.220; සං. නි. 1.186) පන වචනතො ඛන්ධභාරනික්ඛෙපොති කත්වා “නික්ඛෙපනන්ති චුති”ති චුත්තං. “යො චිරං ජීවති, සො වස්සසත”න්ති (දී. නි. 2.7; සං. නි. 1.145-146; අ. නි. 7.74) වචනතො තතො ඌනාධිකභාවො අප්පමාණන්ති චුත්තං “එකං වස්සසතං පරිච්ඡන්දිත්වා”ති. එත්ථත්තරෙ සබ්බෙ සඬ්ඛාරාති එතස්මිං ආදානනික්ඛෙපන්තරෙ පචත්තා සබ්බෙ භූතපාදායරූපප්පහෙදා සඬ්ඛාරා. රූපධම්මෙසු හි ඉදං සම්මසනවිධානන්ති. “අනිච්චා”ති ගතිතමත්තං යුත්තීතො හදයෙ පතිට්ඨාපනත්ථං “කස්මා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ උප්පාදවයවත්තීතොති උප්පජ්ජනවසෙන, නිරුප්කිකනවසෙන ච පචත්තනතො, අහුත්වා සම්භවතො හුත්වා වසුපගමනතොති අත්ථො. විපරිණාමතොති සන්තානස්ස පුරිමුත්තරවිසදිසභාවතොති වදන්ති. තං වස්සසතපරිච්ඡන්තො රූපෙ ඉදං සම්මසනන්ති අධිප්පායෙනෙව චුත්තං සියා, ජරාමරණෙන විපරිණාමෙතබ්බතොති අත්ථො. අසතිපි ධම්මහෙදෙ අවත්ථාහෙදො ඉච්ඡිතබ්බො. න හි උප්පාදාවත්ථා එව භඬ්ගාවත්ථාති යුත්තා. තථා හි චුත්තං “ජරාය වෙව මරණෙන වාති ද්වෙධා පරිණාමපකතිතායා”ති. සභාවචිගමො එව වා එත්ථ විපරිණාමො. ඛණ්ණකතා තාවකාලිකතා. නිච්චසභාවාභාවො එව නිච්චපටික්ඛෙපො. අනිච්චධම්මා හි තෙනෙව අත්තතො සභාවෙන ජානන්තානං නිච්චතං පටික්ඛිපන්ති නාම. යතො න නිච්චන්ති අනිච්චං, උප්පාදක්ඛණෙ යදවත්ථා සඬ්ඛාරා, න තදවත්ථා ධීතික්ඛණෙහි අවත්ථත්තරප්පත්තියා ඤායති තෙසං කිලමනාකාරොති ආහ “ධීතියං ජරාය කිලමන්ති”ති, ස්වායමත්ථො පාකට්ඨරාය වෙදිතබ්බො. යෙ පන සඬ්ඛාරානං ධීතිං න සම්පට්චිජන්ති, තත්ථ චත්තබ්බං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. ධම්මානං සභාවො නාම දුරතික්කමො ජරානන්තරං භඬ්ගොති ආහ “ජරං පත්වා අවස්සං භිජ්ජන්ති”ති. තස්මාති යස්මා උප්පාදජරාභඬ්ගවසෙන සඬ්ඛාරානං නිරන්තරබාධතා, තතො ච තෙසං දුස්සහතාය දුක්ඛමතා, තිස්සන්තං දුක්ඛතානං, සංසාරදුක්ඛස්ස ච අධිට්ඨානතාය දුක්ඛචත්ථුතා, තස්මා. අභිණ්හ...පෙ. ... දුක්ඛාති යොජනා.

“සුඛපටික්ඛෙපතො”ති ඉදං චුත්තනයමෙව. ධීතිං මා පාපුණන්තු, උප්පජ්ජමානාකාරෙනෙව පචත්තන්තුති අධිප්පායො. “උප්පන්තා”ති ඉමිනා උප්පාදක්ඛණසමඬ්ගිතා චුත්තා. ඨානප්පත්තා මා ජීරන්තුති කස්මා චුත්තං, නනු අත්ථතො ධීති එව ජරාති? සච්චමෙනං, ජරාවසෙන පන යො කිලමිට්ඨො, සො ඉධ ජරාග්ගහණෙන ගතීතොති දට්ඨබ්බං. මා භිජ්ජන්තුති නිච්චතං ආසිසති. කස්සචි ධම්මිස්සරස්සාපි භගවතො වසවත්තිභාවො නත්ථී. න හි ලක්ඛණඤ්ඤාත්තං කෙනචි කාතුං සක්කා. භාවඤ්ඤාත්තමෙව හි ඉද්ධිවිසයො. සුඤ්ඤා සඬ්ඛාරා තෙන තිසු ඨානෙසු වසවත්තනාකාරෙන. තස්මාති චුත්තකාරණපරාමසනං. සුඤ්ඤතොති නිවාසිකාරකවෙදකඅධිට්ඨායකචිරහෙන තතො සුඤ්ඤතො, න තිස්සභාවතොති එකච්චපරිකප්පිතසභාවසුඤ්ඤතො. අස්සාමිකතොති සාමිභූතස්ස කස්සචි අභාවතො. එතෙන අනත්තනියං දස්සෙති. අවසවත්තීතොති යථාචුත්තවසවත්තිභාවාභාවතො. අත්තපටික්ඛෙපතොති පරපරිකප්පිතස්ස අත්තතො පටික්ඛිපනතො. “සුඤ්ඤතො”තිආදිනා හි ධම්මානං බාහිරකපරිකප්පිතඅත්තචිරහො චුත්තො, ඉමිනා පන අතංසභාවතො අත්තා න භොතීති.

707. එත්ථ ච “උප්පාදවයවත්තීතො”තිආදිනා චතුහි කාරණෙහි අනිච්චා, “අභිණ්හසම්පට්ඨිලනතො”තිආදිනා චතුහි කාරණෙහි දුක්ඛා, “සුඤ්ඤතො”තිආදිනා චතුහි කාරණෙහි අනත්තාති රූපධම්මෙ නිරුප්භං ලක්ඛණත්තයං පුබ්බෙ අත්තනා අසල්ලක්ඛිතං සල්ලක්ඛෙත්වා සම්මසන්තො තං තත්ථ ආරොපෙතීති චුච්චති. තථා පනානෙන ආදානනික්ඛෙපනවසෙන සම්මසිතත්තා ආහ “රූපෙ තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා”ති.

තත්ථ ච යස්මා අනිච්චලක්ඛණග්ගහණපුබ්බකං දුක්ඛලක්ඛණග්ගහණං, දුක්ඛලක්ඛණග්ගහණපුබ්බකං වා අනත්තලක්ඛණග්ගහණං. අනිච්චලක්ඛණඤ්ඤාත්තං රූපහෙදෙන දස්සියමානං යථොලාරිකතො දිපෙනබ්බන්ති තං

වස්සසතපරිච්ඡේදෙන පටිමං දස්සෙන්නෙන වස්සසතං ධීතස්ස “දස වා විසති වා”තිආදිනා විහජිත්වා අනුක්කමෙන යාවඋද්ධරණාදිකොට්ඨාසවසෙන රූපස්ස භඩ්ගං දිස්වා තතො “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තං”ති තිලක්ඛණාරොපනං වයොවුඩ්ඪත්ථංගමතො සම්මසන්නති දස්සෙතුං “තමෙව වස්සසත”න්තිආදිනා වයවසෙන රූපස්ස සම්මසන්නවිධි ආරද්ධො. තත්ථ යස්මා ඔළාරිකවසෙනෙවායං ආදිතො රූපභෙදො ගස්හති, තස්මා න වස්සසතං සමකොට්ඨාසවසෙන විහත්තං, මජ්ඣිමාචන්ජාය වා තථාරූපත්තා මජ්ඣිමවයෙ ඵකං වස්සං වඩ්ඪිතං.

708. මන්දනාබාහුල්ලෙන පවත්තං වස්සානං දසකං මන්දදසකං. එස නයො සෙසෙසුපි.

තදාති පටිමෙ වස්සදසකෙ. සොති පුග්ගලො. වපලොති අනවට්ඨිතකිරියතාය තරලො. තෙන මොමුහභාවතො විසෙසෙති. න භෙස නවමදසකෙ විය මොමුහභාවෙන මන්දො, අථ බො වපලතායාති. තෙනාහ “කුමාරකො”ති. තතියෙ දසකෙ මංසපාරිපුරියා යථාරහං ඡවිවණ්ණො විජ්ජෙද්දතිති ආහ “වණ්ණායතනං වෙපුල්ලං පාපුණාති”ති. චතුත්ථෙ දසකෙ අට්ඨිතං, න්භාරුනඤ්ච ටීරභාවජ්ජන්තියා බලඤ්ච ථාමො ව වෙපුල්ලං පාපුණාති. පඤ්චමෙ දසකෙ යොබ්බනමදස්ස දුර්භාවෙන යෙභුයොන කිලෙසනනුතාය පඤ්ඤා යථාරහං සුවිසදා හොති. බිඩ්ධාය රති බිඩ්ධාරති. කපල්ලිකාදිතිස්සයවිසෙසෙන පදිපස්ස සුද්ධතාදි විය නිස්සයවිසෙසෙන පඤ්චමජට්ඨදසකෙසු පඤ්ඤාය බුද්ධිභානියො වෙදිතබ්බො. පුරතො පබ්භාරො හොති කට්ඨස්ත්ථිගිවාසත්ථිතං වසෙන රස්සස්සාපි, පගෙව දිස්සස්ස. පබ්භාරොති ව ගරුභාවෙන පලමබකො. මොමුහො හොති සතිපඤ්ඤාවිජ්ජවාසතො. සයනබහුලොව හොති යානාදිවසෙන සරීරභාරං වහිතුං අසක්කොන්තො.

709. තිණ්ණං තිණ්ණං වස්සානන්ති යෙභුයාතාය වුත්තං. චතුරස්සිකොපි හි ඵකො කොට්ඨාසො හොතිති. ද්විසතං කොට්ඨාසෙ කත්වා ඵකෙකඅයනවසෙනාතිපි වෙදිතබ්බං.

වස්සානෙ පවත්තරූපන්ති සම්බන්ධො.

තං පන වස්සානං ද්විධා සමත්තං, න පුබ්බෙ විය චතුරස්සන්ති ආහ “ද්වෙමාස”න්ති. අවිචන්තසංයොගෙ වෙතං උපයොගවචනං. සො පන වස්සානො උතු සාවණපොට්ඨපාදමාසා, අස්සයුජකත්තිකමාසා සරදො, මිගසිරචුස්සමාසා හෙමන්තො, මාසථග්ගුනමාසා සිසිරො, චිත්තවෙසාබමාසා වසන්තො, ජෙට්ඨාසල්භමාසා ගිම්හො උතුති වෙදිතබ්බො. ඡ කොට්ඨාසෙ කත්වාති දසදසනාටිකාවසෙන ඡ කොට්ඨාසෙ කත්වා.

710. අභිමුඛං පුරතො කමනං අභික්කමො. පටිතිවත්තනවසෙන කමනං පටික්කමො. ආමුඛං ලොකනං ආලොකනං. විවිධං ඉතො විතො ව ලොකනං විලොකනං. භත්ථපාදානං සඬකුචනං සමිඤ්ජනං. ආයමනං පසාරණං.

පාදුද්ධරණකාලෙති දුතියපාදුද්ධරණකාලෙ. පාදස්සාති උද්ධට්ඨපාදස්ස. ඔමත්තාති සත්තිතො භීනජ්ජමාණා. තෙනාහ “මන්දා”ති. ඉතරාති තෙජොවායොධාතුයො. යථා පාදස්ස උද්ධරණං සිජ්ඣති, තථා පවත්තචිත්තසමුට්ඨානරූපෙසු ඵකංසතො තෙජොවායොධාතුනං අධිමත්තතා ඉච්ඡිතබ්බා සල්ලභුකසභාවතාය තාසං. තතො ඵච ව ඉතරාසං ඔමත්තතා ගරුසභාවත්තා. තංසම්බන්ධත්තා පන සෙසං තිසමුට්ඨානරූපං තග්ගතිකමෙව හොති. කායච්චිච්ඤ්ඤත්තිපවත්තියං වායොපථවිඅධිමත්තතා ඉමස්ස අත්ථස්ස නිදස්සනන්ති දට්ඨබ්බං. පුරතො හරණෙ, පච්ඡතො හරණෙ ව උද්ධරණෙ විය සල්ලභුකසභාවරූපජ්ජවත්තිති තාසංයෙව ද්විත්තං ධාතුනං අධිමත්තතා ඉච්ඡිතබ්බාති ආහ “තථා අතිහරණචිතිහරණෙසු”ති. යථා උද්ධරණාදිසු සල්ලභුකසභාවත්තා පච්ඡිමානං ද්විත්තං ධාතුනං කිච්චං අධිකං හොති, ඉතරාසං භීතං, ඵච වොස්සජ්ජනාදිසු තිසු ගරුසභාවත්තා පුරිමානං ද්විත්තං කිච්චං අධිකං හොති, ඉතරාසං භීතන්ති දස්සෙන්නො ආහ “වොස්සජ්ජනෙ”තිආදි.

තදුපාදායරූපානීති තා ධාතුයො නිස්සාය පවත්තඋපාදාරූපානි. ඵත්ථෙවාති උද්ධරණෙයෙව. තෙනාහ “අතිහරණං අජ්ජත්වා”ති. ඉතීති ඵචං. තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං උද්ධරණාදිකොට්ඨාසෙ. පබ්බං පබ්බන්තිආදි තෙසං ධම්මානං කොට්ඨාසන්තරසඬකරාභාවදස්සනං. තට්ඨතායන්තාති තට්ඨතායන්ති විය, තෙන තෙසං පවත්තික්ඛණස්ස ඉත්තරතං දස්සෙති.

711. අස්සාති සම්මසන්නස්ස. දාරුතිණුක්කාදිසුති දාරුඋක්කාතිණුක්කාදිසු. “කිං අන්ධබාල ඵකසනං සතතං සබ්බදාභාවං ඵකන්ති මඤ්ඤසී”ති අධිජ්ජායෙනාහ “කිමෙත්ථ මනාප”න්ති. ඉදම්පීති යදිදං තෙලවට්ටික්ඛයෙන පදිපස්ස අපඤ්ඤායනං වුත්තං, ඉදම්පි. අඬගුලඬගුලන්තරෙති අඬගුලියා මිතං අඬගුලන්ති අඬගුලජ්ජමාණෙ පදෙසෙති අත්ථො. තන්තුතො අවයවලෙසභූතං පරමසුබ්බමභාවජ්ජත්තං අංසුං සන්ධායාහ “අංසුං පන මුඤ්චිත්වා”ති.

තත්ථාතිආදි උපමාසංසන්දනං. තත්ථ කාමං උපමෙයො විය උපමායං පාකටො කාලභෙදො නත්ථි, ඵකකොට්ඨාසගතං පන කොට්ඨාසන්තරං න පාපුණාතිති ඵත්තාවතා උපමාභාවො වෙදිතබ්බො. උපමායමිපි වා තාව යාවාති කාලස්ස භෙදමත්තා ලබ්භතෙවාති තස්සා ගහණෙ කාලභෙදවසෙනාපි උපමා යොජෙතබ්බො.

712. පුබ්බෙ ආදානනික්ඛෙපාදිවසෙන චතුසන්තතිරූපං සඬ්ඝරිත්වා දස්සිතං, ඉදානි ආභාරසමුට්ඨානාදිවසෙන භින්දිත්වා දස්සෙන්තො “තදෙව රූපං විසඬ්ඝරිත්වා”ති ආදිමාහ. තත්ථ විසඬ්ඝරිත්වා විහජිත්වා. “විසඬ්ඝරිත්වා”ති වා පායො, අයමෙවත්ථො. ආභාරමයන්ති ආභාරෙන නිබ්බන්තං. ඤාත්තන්ති මිලාතං. කිලන්තන්ති බින්නං. ධාතන්ති තිත්තං. පිණ්ණන්ති මංසුප්පයසම්පත්තියා පිණ්ණං. තතො එව මුදු. සිනිද්ධන්ති සිනිද්ධවිජිතය සණ්ඨං. තතො එව එස්සවන්තං.

713. උණ්භකාලෙ සමුට්ඨිතං රූපන්ති උණ්භසන්තාපෙන සන්තන්තං රූපං සන්ධායාහ. සිතඋතුනාති සප්පායෙන සිතඋතුනා.

714. ආයතනද්වාරවසෙනාති ආයතනසඬ්ඛාතද්වාරවසෙන. කම්මද්වාරනිවත්තනත්ථං ආයතනග්ගහණං. කායද්වාරෙති පසාදකායද්වාරෙ. මනොද්වාරං නාම සාවජ්ජනං භවඬ්ඨං. තස්ස නිස්සයභාවතො හද්දවත්ථුං සන්ධාය නිස්සිතවොහාරෙන “මනොද්වාරෙ”ති වුත්තං, යත්ථ මනොද්වාරූප්පත්ති.

715. සොමනස්සිතදොමනස්සිතවසෙනාති සොමනස්සිතදොමනස්සිතපුග්ගලවසෙන, සොමනස්සිතදොමනස්සිතකාලවසෙන වා.

අයමත්ථොති අයං ඉදානි වුවිච්චානො සඬ්ඛාරානං අතිඉත්තරබ්ණතාසඬ්ඛාතො අත්ථො.

ජීවිතන්ති ජීවිතින්ද්‍රියං. සුඛදුක්ඛාති සුඛදුක්ඛවෙදනා. උපෙක්ඛාපි හි සුඛදුක්ඛාසු එව අන්තොගධා ඉට්ඨානිට්ඨභාවතො. අත්තභාවොති ජීවිතවෙදනාවිඤ්ඤාණානි යපෙත්වා අවසිට්ඨධම්මා වුත්තා. සඤ්ඤාති කෙටි. කෙටලාති අත්තනා නිව්චභාවෙන වා අවොම්ස්සා. එකච්ඡිත්තසමායුත්තාති එකෙකෙන චිත්තෙන සහිතා. ලහුසො චත්තතෙ ඛණොති වුත්තනයෙන එකච්ඡිත්තක්ඛණිකතාය ලහුකො අතිඉත්තරො ජීවිතාදීනං ඛණො චත්තති.

වුල්ලාසිතිසහස්සානි කප්පන්ති චතුරාසිතිසහස්සපරිමාණං කප්පං, අවිචන්තසංයොගෙ එතං උපයොගවචනං. කප්පන්ති ව සාමඤ්ඤවසෙන එකවචනං. මරුති දෙවා. ද්විචි චිත්තෙහි සමොභිතාති එවං වීරජීවිනොපි තෙ ද්විචි චිත්තෙහි සහිතා හුත්වා න තිට්ඨන්ති. ඉදං වුත්තං හොති – තෙසම්පි සන්තානෙ ජීවිතාදීනි ද්විචි චිත්තෙහි සහ න තිට්ඨන්ති, එකෙන චිත්තෙන සහ උප්පන්නානි තෙනෙව සහ නිරුප්ඤ්ඤානො යාව දුතියා න තිට්ඨන්තිති.

යෙ නිරුද්ධා මරන්තස්සානි චචන්තස්ස සත්තස්ස වුතිචිත්තෙන සද්ධිං නිරුද්ධාති චත්තබ්බා යෙ බන්ධා. තිට්ඨමානස්ස වා ඉධාති යෙ වා ඉධ පවත්තියං තිට්ඨන්තස්ස ධරන්තස්ස භඩ්ගප්පත්තියා නිරුද්ධක්ඛන්ධා. සබ්බෙපි සදිසා තෙ සබ්බෙපි එකසදිසා අත්ථඬ්ඨගතා අප්පට්ඨසන්ධිකා පුන ආගන්ත්වා පටිසන්ධානාභාවෙන විගතා. යථා හි වුතික්ඛන්ධා න නිබ්බන්තන්ති, එවං තතො පුබ්බෙපි බන්ධා. තස්මා එකච්ඡිත්තක්ඛණිකං සත්තානං ජීවිතන්ති අධිප්පායො.

අනන්තරා ව යෙ භග්ගාති යෙ සඬ්ඛාරා අනන්තරමෙව භග්ගා නිරුද්ධා. යෙ ව භග්ගා අනාගතෙති යෙ ව සඬ්ඛාරා අනාගතෙ භග්ගා භඤ්ජනසිලා භිජ්ජිස්සන්ති. තදන්තරා නිරුද්ධානන්ති තෙසං අතීතානාගතානං අන්තරා වෙමජ්ඣෙ පච්චුප්පන්නං පත්වා නිරුද්ධානං භග්ගානං. වෙසමං නත්ථී ලක්ඛණොති තෙසං තිට්ඨානම්පි භඩ්ගලක්ඛණනිමිත්තං විසමතා විසදිසතා නත්ථී.

අනිබ්බන්තෙන න ජාතොති අනුප්පන්නෙන චිත්තෙන ජාතො න හොති, අජාතො නාම හොති. පච්චුප්පන්නෙන චත්තමානෙන චිත්තෙන ජීවති ජීවමානො නාම හොති. චිත්තභඩ්ගා මතො ලොකොති වුතිචිත්තස්ස විය සබ්බස්සපි තස්ස තස්ස චිත්තස්ස භඩ්ගප්පත්තියා අයං ලොකො පරමත්ථතො මතො නාම හොති නිරුද්ධස්ස අප්පට්ඨසන්ධිකත්තා. එවං සන්තෙපි පඤ්ඤත්ති පරමත්ථියා යායං තං තං සන්තං සනිස්සයං චිත්තං උපාදාය “තිස්සො ජීවති, චුස්සො ජීවති”ති එවං චචනප්පවත්තියා විසයභූතා සන්තානපඤ්ඤත්ති, සා එත්ථ පරමත්ථියා පරමත්ථභූතා. තථා හි වදන්ති “නාමගොත්තං න ජීරති”ති (සං. නි. 1.76).

අනිධානගතා භග්ගාති යෙ භග්ගා, න තෙ කත්ථවි නිධානං ගතා, අථ බො අභාවමෙව ගතා. පුඤ්ජො නත්ථී අනාගතෙ යතො ආගච්ඡෙය්‍යං චත්තමානභාවං. නිබ්බන්තා යෙජිති යෙ පටිලද්ධත්තභාවා පච්චුප්පන්නා, තෙපි ආරග්ගෙ සාසපුපමා තිට්ඨන්ති. යථා නාම සුවියං ධීතායං සාසපො බිත්තො තස්සා සිබං ථුට්ඨමත්තො විගච්ඡති න තිට්ඨති, එවං සඬ්ඛාරා උප්පජ්ජිත්වා භිජ්ජන්ති, න තෙසං අවට්ඨානං අත්ථීති.

භඩ්ගො තෙසං පුරක්ඛතොති තෙසං නිබ්බන්තධම්මානං භඩ්ගො නාම පුරතො එව කතො, එකංසභාවී න අපසක්කතිති අත්ථො. පුරාණෙහීති පුරිමකෙහි අතීතෙහි.

අදස්සනතොති අපස්සිතබ්බතො. ආයන්තීති ආගච්ඡන්ති. “උප්පජ්ජන්ති”ති ඉමිනාපි කුතොචි රාසිතො ආගමනාභාවමෙවාහ. භග්ගා ගච්ඡන්තුදස්සනන්ති භග්ගාපි කත්ථවි උපගමනාභාවතො සබ්බෙන සබ්බං අදස්සනං අභාවමෙව ගච්ඡන්ති. තත්ථ නිදස්සනමාහ “විජ්ජුප්පාදො...පෙ.... වයන්ති වා”ති.

716. “විචට්ටකප්පතො පටියාය උප්පජ්ජනකරූප”න්ති ඉමිනා සයමෙව උප්පජ්ජනකධම්මතාය “ධම්මතාරූප”න්ති අන්වත්ථනාමතං දස්සෙති. අයලොභාදිසු අයො නාම කාළලොභං, ලොභං නාම ජාතිලොභං විජාතිලොභං කිත්තිමලොභං පිසාවලොභන්ති චතුබ්බිධං. තත්ථ අයො රජතං සුවණ්ණං තිපු සීසං තම්බලොභං චෙකන්තකලොභන්ති ඉමානි සත්ත ජාතිලොභානි. නාගනාසිකලොභං විජාතිලොභං. කංසලොභං චට්ටලොභං භාරකුටන්ති තිණි කිත්තිමලොභානි. මොරක්කකාදි පිසාවලොභං. තත්ථ තම්බලොභං චෙකන්තකන්ති ඉමෙහි ද්විති ජාතිලොභෙහි සද්ධිං සෙසං සබ්බම්පි ඉධ “ලොභ”න්ති ගහිතන්ති. තිපුති සෙතතිපු. සීසන්ති කාළතිපු. සුවණ්ණං ආකරුප්පන්තරසවිද්ධාදිහෙදං. මුත්තා සාමුද්දිකමුත්තාදි. මණිති වෙළුරියලොහිතභිගමසාරගල්ලානි යිපෙත්වා අවසෙසො සබ්බො මණිවිසෙසො. වෙළුරියො වංසවණ්ණමණි. සඬබ්බො සාමුද්දිකසඬබ්බො. සිලාති කාළසිලාපණ්ඩුසිලාදිහෙදා සබ්බාපි රත්තසම්මතසිලා. පවාළං නාම වට්ටුමං විද්ධමං. ලොහිතභිගං රත්තමණි. මසාරගල්ලං කබරමණි. භූමිආදයො පාකටාව. තදස්සාති තං ධම්මතාරූපං අස්ස යොගිතො.

තරුණපල්ලවවණ්ණන්ති අම්බාදීනං තරුණපල්ලවෙන සමානවණ්ණං. සභාගරූපසත්තතින්ති වණ්ණාදිනා සමානභාගං රූපසත්තානං. අනුප්පබන්ධාපයමානන්ති හෙතුඵලපරම්පරාය සම්බන්ධනවසෙන පවත්තන්ති.

සොති යොගී. තන්ති අසොකරුක්ඛපණ්ණං. පරිග්ගහෙත්වාති ඤාණෙන පරිච්ඡිජ්ජ ගහෙත්වා. ඉමිනා නයෙනාති ඉමිනා අසොකපණ්ණෙ චුත්තෙන නයෙන. සබ්බම්පි අයලොභාදිහෙදං ධම්මතාරූපං. තම්පි හි සීතකාලෙ සීතලං, උණ්හකාලෙ සූරියසන්තාපෙන උණ්හතරං හොති. තත්ථ සීතභාවෙන පවත්තං රූපං උණ්හං උණ්හභාවෙන පවත්තං රූපං සීතං න පාපුණාති. තත්ථ තත්ථෙව තට්ඨතායන්තං හිජ්ජන්තිආදිනා යොජෙතබ්බං.

අරූපසත්තකසම්මසනකථාවණ්ණනා

717. කලාපතොති අරූපධම්මකලාපතො.

යස්මා තත්ථ එස්සපඤ්චමකා ධම්මා සබ්බවිත්තුප්පාදසාධාරණා සුපාකටා, සුවිඤ්ඤෙය්සා ව, තස්මා තෙසං වසෙන දස්සෙන්නො “කලාපතොති එස්සපඤ්චමකා ධම්මා”ති ආහ. යෙ ඉමෙ සම්මසනෙ උප්පන්නා එස්සපඤ්චමකා ධම්මා, සබ්බෙ තෙ විනට්ඨාති සම්බන්ධො.

පවත්තං විත්තන්ති සත්තසු යානෙසු සම්මසනවසෙන පවත්තං විත්තං. සම්මසන්නොති එකජ්ඣං ගහෙත්වා සම්මසන්නො. තං යුත්තතරන්ති තං අරියවංසකථායං චුත්තං යුත්තතරං ආසන්නභාවෙන විභූතතරං රූපසත්තකෙ සම්මසනං සහ ගහෙත්වා සම්මසනස්ස චුත්තත්තා. අපිච රූපසත්තකෙ සම්මසනස්ස රූපධම්මෙසු සාතිසයං සනව්නිබ්භොගං කත්වා පවත්තත්තා තබ්බිසයං අරූපසම්මසනං සාතිසයං අනිච්චාදිලක්ඛණප්පට්ඨෙධාය සම්පවත්තන්ති තං යුත්තතරං, න පන අපුබ්බකෙසාදිසම්මසනං කත්වා තබ්බිසයං පවත්තිතං. තථා සති කම්මට්ඨානං නවං නවං එව සියා, පුබ්බෙ ගහිතං සම්මසනවිසයං ඡබ්බෙත්වා අඤ්ඤස්ස සම්මසනවිසයස්ස ගණ්හනතො. සෙසානිපිති යමකතො සම්මසනාදීනිපි. තෙනෙවාති අරියවංසකථානායෙනෙව.

718. තම්පි විත්තන්ති ආදානනික්ඛෙපතො සම්මසනවසෙන පවත්තවිත්තුප්පාදම්පි. විත්තසීසෙන හි නිද්දෙසො. එස නයො සබ්බත්ථ. යමකතො සම්මසති නාම නාමරූපධම්මෙ ආරබ්භ යුගලවසෙන සම්මසනස්ස පවත්තනතො. අයඤ්ඤි පුබ්බෙ රූපසත්තකවසෙන සම්මසිත්වා යිතොපි ඉදානි ආදානනික්ඛෙපාදිවසෙන සම්මසිත්වා ව තං සම්මසති. බණ්කතො සම්මසනාදිසු එසෙව නයො.

719. එතම්පිති එතං චතුත්ථසම්මසනවිත්තම්පි. පට්ඨවිත්තන්ති ආදානනික්ඛෙපාදිවසෙන රූපං සම්මසිතවිත්තං, යං රූපපරිග්ගාහකවිත්තන්ති අධිජ්ජෙනං. සම්මසිතසම්මසිතවිත්තසම්මසනෙන තෙසං බණ්කභාවස්ස විභාවනතො ඉදං සම්මසනං “බණ්කතො සම්මසන”න්ති චුත්තං.

720. ඉදමෙව ව සම්මසනං දිගුණිතං අනෙකසම්මසනපටිපාටිසම්භවතො “පටිපාටිතො සම්මසන”න්ති චුත්තං. වට්ටෙය්සාති සම්භවෙය්සා. තථා සති පටිපාටිසම්මසනපසුතා එව භාවනා සියා, න මූලකම්මට්ඨානුපකාරී, න වායං සමාපත්තිවාරො. යස්මා ව තත්තකෙන රූපධම්මෙසු, අරූපධම්මෙසු ව අනිච්චාදිලක්ඛණානි සුට්ඨු විභූතානි හොන්ති, තස්මා චුත්තං “යාව දසමවිත්තසම්මසනා...පෙ.... යිපෙතබ්බ”න්ති. යිපෙතබ්බන්ති ව න එකාදසමං ද්වාදසමෙන සම්මසිතබ්බන්ති පටිපාටිතො සම්මසනස්ස පරිච්ඡෙදදස්සනපරං, න තතො සම්මසනතො ඔරමනදස්සනපරං, තස්මා පුනපි රූපං පරිග්ගහෙත්වා යාව දසමවිත්තසම්මසනා භාවනමනුසුඤ්ජතෙව. චුත්තන්ති අරියවංසකථායං චුත්තං.

721. විසුං සම්මසන්නයො නාම තත්ථිති අනිච්චාදිමනසිකාරවිනිමුත්තො අඤ්ඤො විපස්සනාමනසිකාරො නත්ථි. විපස්සනාය ව දිට්ඨිආදිවික්ඛම්භනා ඉධ දිට්ඨිඋග්ග්ඝාටනාදයොති අධිප්පෙනා. විපස්සනාය එව හි පවත්තිවිසෙසෙන දිට්ඨිඋග්ග්ඝාටනාදයො ඉප්ඤ්ඤාත්තිති දස්සෙන්තො “යං පනෙන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සත්තසඤ්ඤාති සත්තා අත්ථිති උප්පජ්ජනකසඤ්ඤා. දුබ්බලාය අත්තදිට්ඨියා සහගතසඤ්ඤාතිපි වදන්ති. සත්තසඤ්ඤං උග්ග්ඝාටිතවිත්තෙනාති සත්තසඤ්ඤාය වික්ඛම්භනවසෙන පවත්තවිත්තෙන දිට්ඨි නුප්පජ්ජති, සඤ්ඤාවිපල්ලාසහෙතුඋප්පජ්ජනකා විත්තදිට්ඨිවිපල්ලාසා තදභාවෙන භොන්තිති. මානො නාම යො දිට්ඨිපනිස්සයො අපායගමනියො, සො දිට්ඨියා වික්ඛම්භිතාය වික්ඛම්භිතො එව භොති, දිට්ඨියා සමුච්ඡින්නාය සමුච්ඡිජ්ජනතොති ආහ “දිට්ඨිඋග්ග්ඝාටිත...පෙ.... මානො නුප්පජ්ජති”ති. මානො වික්ඛම්භිතමානො තණ්හාය පවත්ති. නිවාරෙති, අභිමතවිසයෙසු එව තණ්හාය පවත්තනතොති චුත්තං “මානසමුග්ග්ඝාටිත...පෙ.... තණ්හා නුප්පජ්ජති”ති. තණ්හාති ඉධ සුබ්බමා නිකන්ති අධිප්පෙනාති ආහ “තණ්හාය...පෙ.... පරියාදින්නා නාම භොති”ති.

අයං නයොති ඉදාති වුවිච්චමානො සම්මසන්නවිධි.

මම විපස්සනාති ඉමස්සාපි අත්තනියසඤ්ඤිතාය විපස්සනාය සාම්භුතො අත්තා පරාමසියතිති දිට්ඨිගාහතාති තථා “ගණ්හතො හි දිට්ඨිසමුග්ග්ඝාටනං නාම න භොති”ති චුත්තං. කාමඤ්චායං දිට්ඨිවිසුද්ධිකඩ්ඛාවිතරණවිසුද්ධිසමධිගමෙන විසුද්ධදිට්ඨිකො, මග්ගෙන පන අසමුග්ග්ඝාටිතත්තා අනොලාරිකාය ව දිට්ඨියා වසෙනෙවං චුත්තං.

සුට්ඨුති සම්මා. මනාපන්ති ව කිරියාවිසෙසනං, මනවඩ්ඪනාකාරෙනාති අත්ථො. උභයෙනාපි විපස්සනාවිසයං අධිමානමාහ. තෙන චුත්තං “මානසමුග්ග්ඝාටො නාම න භොති”ති.

විපස්සිතුං සක්කොමිති තත්ථ සමත්ථතාපදෙසෙන ගුණවිසෙසයොගතො විපස්සනාය අස්සාදෙනබ්බතා දස්සියති, විත්තං විපස්සිතුං සක්කොමි. තස්මා විපස්සන්තො එව කාලං විනිනාමෙස්සාමිති විපස්සනං අස්සාදෙන්තස්සාති යොජනා.

යස්මා දිට්ඨිසමුග්ග්ඝාටනං නාමෙත්ථ විසෙසතො අනත්තානුපස්සනාය භොති, තස්මා තං දස්සෙන්තෙන “සචෙ සඬබ්බාරා”තිආදිනා අනත්තානුපස්සනාවිධිං වත්ථා යස්මා පන අනත්තතො අනුපස්සන්තෙන සඬබ්බාරා අනිච්චතොපි දුක්ඛතොපි අනුපස්සිතබ්බා එව තදුපබ්බුභනතො, තස්මා “හුත්ථා අභාවට්ඨෙතා”තිආදි චුත්තං.

යස්මා මානසමුග්ග්ඝාටනං නාම අනිච්චානුපස්සනාය භොති. ඛණෙ ඛණෙ හිජ්ජනකෙ සඬබ්බාරෙ පස්සන්තස්ස කුතො මානස්ස අවසරො. අනිච්චසඤ්ඤා භාවෙනබ්බා අස්මිමානසමුග්ග්ඝාටායාති හි චුත්තං.

යස්මා නිකන්තිපරියාදානං නාම දුක්ඛානුපස්සනාය භොති. න හි සභාවතො, දුක්ඛවත්ථුතො ව දුක්ඛභූතෙ සඬබ්බාරෙ පස්සන්තස්ස තත්ථ ඊසකම්පි අභිරතො භොති. අස්සාදානුපස්සිතො හි තත්ථ තණ්හා උප්පජ්ජෙය්‍යා. සෙසං අනත්තලක්ඛණෙ චුත්තනයමෙව. අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපත්ථො – චුත්තනයෙන පටිපාටිතො සම්මසන්නං පසුතස්ස යොගිතො යදා අනත්තානුපස්සනා තික්ඛා සූරා විසදා පවත්නති, ඉතරා ද්වෙපි තදනුගතිකා, තදානෙන දිට්ඨිඋග්ග්ඝාටනං කතං භොති. අත්තදිට්ඨිමුලිකා හි සබ්බා දිට්ඨියො. අනත්තානුපස්සනා ව අත්තදිට්ඨියා උජුපටිපක්ඛා.

යදා පන අනිච්චානුපස්සනා තික්ඛා සූරා විසදා පවත්නති, ඉතරා ද්වෙපි තදනුගතිකා, තදානෙන මානසමුග්ග්ඝාටනං කතං භොති. සති හි නිච්චගාහෙ මානපජ්ජනා “ඉදං නිච්චං, ඉදං ධුව”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.501) බකබ්බුභ්බුතො විය. අනිච්චානුපස්සනා ව නිච්චගාහස්ස උජුපටිපක්ඛා.

යදා පන දුක්ඛානුපස්සනා තික්ඛා සූරා විසදා පවත්නති, ඉතරා ද්වෙපි තදනුගතිකා, තදානෙන නිකන්තිපරියාදානං කතං භොති. සති හි සුබ්බසඤ්ඤාය තණ්හාගාභොව, දුක්ඛානුපස්සනා ව නිකන්තියා උජුපටිපක්ඛා. එවං තිස්සන්තං අනුපස්සනානං කිච්චවිසෙසවසෙන දිට්ඨිඋග්ග්ඝාටනාදිති භොන්ති. තෙන චුත්තං “ඉති අයං විපස්සනා අත්තතො අත්තතො යානෙයෙව තිට්ඨති”ති. අනුපස්සනානං යථාරහං සකකිච්චකරණඤ්ඤි සකට්ඨානෙයෙව යානං, තස්මා විසුං සම්මසන්නයො නත්ථිති න වත්තබ්බන්ති අධිප්පායො.

722. සබ්බාකාරතොති ඉධ විය එකදෙසෙන අවත්ථා සබ්බාකාරතො සරූපතො, කිච්චතො ව අනවසෙසතො වත්තබ්බා. ඉධෙවති තීරණපරිඤ්ඤායමෙව. එකච්චානංයෙවෙත්ථ අනුපස්සනානං පටිලාභොති ආහ “එකදෙසං පටිච්ඡික්ඛන්තො”ති, තා පන සයමෙව සරූපතො දස්සෙස්සති . තප්පටිපක්ඛෙ ධම්මෙති යා අනුපස්සනා ඉධ සම්භවන්ති, තාසං පටිපක්ඛෙ ධම්මෙ නිච්චසඤ්ඤාදිකෙ පජහති වික්ඛම්භෙති.

බයානුපස්සනන්ති සඬබ්බාරානං බණ්ඩගානුපස්සනං. භාවෙන්තොති වඩ්ඪෙන්නො. සනසඤ්ඤන්ති සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණානං වසෙන එකත්තග්ගහණං. බයානුපස්සනන්ති හුත්ථා අභාවානුපස්සනන්ති වදන්ති. යාය පඤ්ඤාය සනවිනිබ්බොගං කත්ථා “අනිච්චං බයට්ඨෙතා”ති (පටි. ම. 1.48) පස්සති, සා බයානුපස්සනා.

හඬගානුපස්සනතො පටියාය තස්සා පාරිසුරිති සනසඤ්ඤාය පහානං හොති, තතො පුබ්බෙ අපරිපුණ්ණතාය තං න හොති. එවමඤ්ඤත්ථාපීති පරිපුණ්ණාපරිපුණ්ණතා පහානාතිරණපරිඤ්ඤාසු විපස්සනාපඤ්ඤාය දට්ඨබ්බා. පච්චක්ඛතො, අත්ථවයතො ච සඬබ්බාරානං හඬගං දිස්වා තත්ථෙව හඬගසඬබ්බාතෙ නිරොධෙ අධිමුත්තතා වයානුපස්සනා, තාය ආයුහනං පජහති. යදත්ථං, යාය ච ආයුහති, තස්මිං පචත්තෙ තණ්හාය වස්ස චිත්තං න නමතීති. තෙන වුත්තං “වයානුපස්සනං භාවෙන්තො ආයුහනං පජහති”ති. ජාතස්ස ජරාමරණෙහි ද්විධා පරිණාමදස්සනං, රූපසත්තකාදිවසෙන වා පරිග්ගතිතස්ස තංතංපරිච්ඡෙදතො පරං අඤ්ඤභාවදස්සනං විපරිණාමානුපස්සනා, තාය ධූවසඤ්ඤං ථීරභාවගහණං පජහති.

අනිමිත්තානුපස්සනාදයො අනිච්චානුපස්සනාදයො එව. නිමිත්තන්ති සන්තතිං, සමුහෙ ව එකත්තසඤ්ඤාය ගස්හමානං කාලන්තරාවට්ඨායිභාවෙන, නිච්චභාවෙන ච සඬබ්බාරානං සකිච්චපරිච්ඡෙදතාය සවිග්ගහං විය උපට්ඨානමත්තං. පණ්ඩිත්ති සුඛපත්ථනං, රාගාදිපණ්ඩං වා, අත්ථතො තණ්හාවසෙන සඬබ්බාරෙසු නින්නතං. අභිනිවෙසන්ති අත්තාභිනිවෙසං. එතෙසඤ්ඤි නිමිත්තාදීනං පටිපක්ඛභාවෙන අනිච්චානුපස්සනාදයො අනිමිත්තාදිනාමෙහි වුත්තාති අනිච්චානුපස්සනාදීහි පහානබ්බා නිච්චසඤ්ඤාදයො විය නිමිත්තග්ගහාදයොව පටිපක්ඛාති දට්ඨබ්බා. රූපාදිආරම්මණං ඤත්වා තදාරම්මණස්ස චිත්තස්ස හඬගං දිස්වා සඬබ්බාරා එව භිජ්ජන්ති, සඬබ්බාරානං මරණං, න අඤ්ඤො කොචි අත්ථීති හඬගවසෙන සුඤ්ඤතං ගභෙන්වා පචත්තා විපස්සනා අධිපඤ්ඤා ච සා ධම්මෙසු ච විපස්සනාති අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනා, තාය නිච්චසාරාදිආදානවසෙන පචත්තං අභිනිවෙසං සතණ්හං දිට්ඨිං පජහති. යථාභුකඤ්ඤාදස්සනං නාම සප්පච්චයනාමරූපදස්සනං. තෙන “අහොසිං නු බො අහමතිතමද්ධාන”න්ති (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) එවමාදිකං, “ඉස්සරතො ලොකො සම්භවති”ති එවමාදිකඤ්ඤා සම්මොභාභිනිවෙසං පජහති. භයනුපට්ඨානවසෙන උජ්ජන්තං සබ්බභවාදිසු ආදීනවදස්සනඤ්ඤාණං ආදීනවානුපස්සනා, තාය කස්සචිපි ආලයනිස්සයදදස්සනතො ආලයාභිනිවෙසං තථාපචත්තං තණ්හං පජහති. සඬබ්බාරානං මුඤ්ඤත්තස්ස උපායභූතං පටිසඬබ්බාඤ්ඤාණං පටිසඬබ්බානුපස්සනා, තාය අනිච්චාදිසු අප්පටිසඬබ්බාතත්තා පටිසඬබ්බාතස්ස පටිපක්ඛභූතං අවිජ්ජං පජහති. සඬබ්බාරූපෙක්ඛා, අනුලොමඤ්ඤාණඤ්ඤා විච්චවානුපස්සනා. තස්සා හි වසෙන තස්ස පද්මපලාසෙ උදකඛිත්ථු විය සබ්බසඬබ්බාරෙහි චිත්තං පතිලියති පතිකුට්ඨති, තස්මා තාය සංයොගාභිනිවෙසං කාමසංයොගාදිකිලෙසප්පචත්තිං පජහති. අනිච්චානුපස්සනාදයො සත්ත අනුපස්සනා භෙට්ඨා අත්ථතො විහත්තාති, පරතො ච සංවණ්ණියන්තිති ඉධ න වුත්තා.

තාසුති අට්ඨාරසසු මහාවිපස්සනාසු. ඉමිනාති යොගිනා. තස්මාති අනිච්චාදිලක්ඛණත්තයවසෙන සඬබ්බාරානං දිට්ඨත්තා. තදස්සනඤ්ඤි අනිච්චාදිඅනුපස්සනාති. පටිච්ච්ඨාති පටිලද්ධා. යදග්ගෙන හි ඤාණෙන සවිසයො පටිච්ච්ඨො, තදග්ගෙන තං පටිලද්ධං නාම හොති. බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං යථා “රුක්ඛො පාදපො තරු”ති. තාපි අනිමිත්තාපණ්හිතසුඤ්ඤානුපස්සනා.

සබ්බාපි විපස්සනා, තස්මා එකදෙසෙන පටිච්ච්ඨා හොන්තිති අධිජ්ජායො. කඬබාවිතරණවිසුද්ධියා එව සඬගහිතං, තස්මා තං පගෙව සිද්ධන්ති අත්ථො. තෙනාහ “ඉදමපි ද්වයං පටිච්ච්ඨමෙව හොති”ති. සෙසෙසු නිබ්බිදානුපස්සනාදිසු දසසු. “කිඤ්චි පටිච්ච්ඨං කිඤ්චි අප්පටිච්ච්ඨං”න්ති ඉමිනා තෙසං එකදෙසපටිච්චෙධමාහ. අනිච්චානුපස්සනාය හි සිද්ධාය නිරොධානුපස්සනා, ධ්‍යානුපස්සනා, වයානුපස්සනා, විපරිණාමානුපස්සනා ච එකදෙසෙන සිද්ධා නාම හොන්ති, දුක්ඛානුපස්සනාය සිද්ධාය නිබ්බිදානුපස්සනා, ආදීනවානුපස්සනා ච, අනත්තානුපස්සනාය සිද්ධාය ඉතරාති.

උදයබ්බයඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

723. පරතො පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනකථායං අබ්භාදිවිගමෙන ආකාසස්ස විය, පඬකමලවිගමෙන උදකස්ස විය, කාලකාපගමෙන සුවණ්ණස්ස විය සංකිලෙසවිගමෙන ඤාණස්ස පරිසුද්ධිති ආහ “නිච්චසඤ්ඤාදීනං පහානෙන විසුද්ධඤ්ඤාණො”ති. අනෙකාකාරවොකාරසඬබ්බාරෙසු ලක්ඛණත්තයසල්ලක්ඛණසම්මසනස්ස කතත්තා වුත්තං “සම්මසනඤ්ඤාණස්ස පාරං ගන්ත්වා”ති. තත්ථ සම්මසනඤ්ඤාණස්සාති නයවිපස්සනාසඬබ්බාතස්ස කලාපසම්මසනඤ්ඤාණස්ස. තස්සෙව හි ථීරභාවාය ඉතරෙ සම්මසනවිසෙසාති වදන්ති. සම්මසනඤ්ඤාණස්සාති වා කලාපසම්මසනාදිසම්මසනඤ්ඤාණස්ස. අනුපදධම්මවිපස්සනාය සදිසා හි සා. තාය හි දිට්ඨිඋග්ගාටනාදි සම්භවතීති. චිත්ථාරතො භාවනාවිධානං පරතො වත්තුකාමො “සඬබ්බෙපතො තාව ආරහති”ති ආහ. සඬබ්බෙපතො හි ආරම්භො ආදිකම්මිකස්ස සුකරො. තත්තාති සඬබ්බෙපන ආරම්භෙ.

කථන්ති කථෙතුකමාසතාපුච්ඡා. යං “පච්චුජ්ජන්තානං...පෙ.... උදයබ්බයානුපස්සනෙ ඤාණ”න්ති වුත්තං, තං කථං ඤාතබ්බන්ති වෙති අත්ථො. සන්තතිපච්චුජ්ජන්තො, බණ්ණපච්චුජ්ජන්තො වා ධම්මෙ උදයබ්බයදස්සනාභිනිවෙසො කාතබ්බො, න අතීතානාගතෙහි වුත්තං “පච්චුජ්ජන්තානං ධම්මාන”න්ති. උදයදස්සනඤ්ඤාණෙත්ථ යාවදෙව වයදස්සනත්ථන්ති වයදස්සනස්ස පධානතං දස්සෙතුං “විපරිණාමානුපස්සනෙ පඤ්ඤා”ති වත්වා තං පන වයදස්සනං උදයදස්සනපුබ්බකන්ති ආහ “උදයබ්බයානුපස්සනෙ ඤාණ”න්ති.

ජාතන්ති නිබ්බන්තං පටිලද්ධත්තභාවං. අයං හි ජාතසද්දො බණ්ණත්තයසමඬගිතං සන්ධාය වුත්තො “යෙ ධම්මා ජාතා භූතා”තිආදිසු (ධ. ස. 1046) විය, න අතීතං.

“යෙ තෙ ජාතා න තෙ සන්ති, යෙ න ජාතා තත්ථෙව තෙ;
ලද්ධත්තභාවා නො භග්ගා, තෙව සන්ති සභාවතො”ති. —

ආදීඝු විය, නාපි ජාතතාමත්තං “යං තං ජාතං භූතං සඬබ්බං”න්තිආදීඝු විය. තෙනාහ “ජාතං රූපං පච්චුප්පන්න”න්ති (දී. නි. 2.207; සං. නි. 5.379), පච්චුප්පන්නරූපං නාම ජාතං ඛණ්ණිකයපරියාපන්නන්ති අත්ථො. තං පන ආදිතො දුප්පරිග්ගහන්ති සන්තතිපච්චුප්පන්නවසෙන විපස්සනාහිනිවෙසො කාතබ්බො. තස්සාති රූපස්ස. පච්චයලක්ඛණපපඤ්චං අනාමසිත්වා නිබ්බත්තිලක්ඛණං උදයොති නිබ්බත්තනසඤ්ඤිතං සඬබ්බලක්ඛණං උදයො උප්පාදො. විපරිණාමලක්ඛණං වයොති විපරිණාමසඤ්ඤිතං සඬබ්බලක්ඛණං වයො විනාසො. අනුපස්සනාඤ්ඤාණන්ති යා උදයස්ස, වයස්ස ච අනුපෙක්ඛනා, තං ඤාණං. කිඤ්චාපි කලාපසම්මසනාදීඝු ජාතිජරාමරණසිසෙන ජාතිජරාමරණවන්නො ධම්මා වුත්තා, ඉධ පන උදයබ්බයඤ්ඤාණනිද්දෙසෙ “ජාති පච්චුප්පන්නා, තස්සා නිබ්බත්තිලක්ඛණං උදයො, විපරිණාමලක්ඛණං වයො”තිආදිනා (පටි. ම. 1.49) වුවීමානෙ ජාතිජරාමරණානං ජාතිජරාමරණවන්නතා, නිප්ඵන්නතා ච අනුඤ්ඤාතා විය හොතිති තං පරිහරිතුං පටිච්චසමුප්පාදඩ්ගෙසු භවපරියොසානාව දෙසනා කතා.

සොති යොගී. ඉමිනා පාළිනයෙනාති ඉමාය “ජාතං රූපං පච්චුප්පන්න”න්තිආදිනා දස්සිතාය පාළිගතියා. ජාතින්ති න පසුතිං, න ච පඨමාහිනිබ්බත්තිමත්තං, අථ බො උප්පාදං නිබ්බත්තිවිකාරං. ස්වායං විකාරො යස්මා සඬබ්බාරානං අභිනවාචට්ඨානජරා විය නවභාවාපගමොති ආහ “අභිනවාකාර”න්ති. සමනුපස්සතිති සම්බන්ධො. අනුප්පන්නස්ස රාසි වා නිවයො වා නත්ථි යතො ආගවිජෙයා උප්පජ්ජමානං අලද්ධත්තභාවස්ස සබ්බෙන සබ්බං අවිජ්ජමානන්තා. තෙනාහ “උප්පජ්ජමානං...පෙ.... නත්ථි”ති. යථා අනාගතෙ අද්ධති ඉමෙ ධම්මා සබ්බෙන සබ්බං නත්ථි, එවං අතිතෙපි අද්ධතිති දස්සෙන්නො “නිරුජ්ඣමානස්සාපි”තිආදිං වත්වා අවිජ්ජමානානංයෙව රූපාරූපධම්මානං හෙතුපච්චයසමවායෙ උප්පාදො, උප්පජ්ජිත්වා ච සබ්බෙසො අභාවුපගමොති ඉමමත්ථං සමුදායගතං තදෙකදෙසභූතාය උපමාය විභාවෙතුං “යථා පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ රාසිකොති රාසිභාවෙන සමුස්සිතො පුඤ්ජො රාසි. යථා තථා පිණ්ඩිභූතො නිවයො. භූමියං නිදහිත්වා යපිතං නිධානං. උපවිණෙති එතෙනාති උපවිණං, විණාවාදනං.

724. එවං සඬබ්බෙපතො උදයබ්බයමනසිකාරවිධිං දස්සෙත්වා ඉදානි විත්ථාරතො දස්සෙතුං “පුන යාති”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අවිජ්ජාසමුදයාති අවිජ්ජාය උප්පාදා, අත්ථිභාවාති අත්ථො. නිරොධවිරොධිති උප්පාදො අත්ථිභාවාවාචකොපි හොතිති වුත්තොවායමත්ථො. තස්මා පුරිමභවසිද්ධාය අවිජ්ජාය සති ඉමස්මිං භවෙ රූපස්ස උප්පාදො හොතිති අත්ථො. පච්චයසමුදයට්ඨෙතාති පච්චයස්ස උප්පන්නභාවෙන, අත්ථිභාවතොති අත්ථො. අවිජ්ජාදිහි ච තිහි අතිතකාලිකාති තෙසං සහකාරිකාරණභූතාති උපාදානාදිනිපි ගතිතානෙවාති දට්ඨබ්බං.

පවත්තිපච්චයෙසු කබ්බිකාරාභාරස්ස බලවතාය සො එව ගතිතො “ආභාරසමුදයා”ති. තස්මිං පන ගතිතෙ පවත්තිපච්චයතාසාමඤ්ඤෙන උතුරිත්තානිපි ගතිතානෙව හොන්තිති වතුසමුට්ඨානිකරූපස්ස පච්චයතො උදයදස්සනං විභාවිතමෙවාති දට්ඨබ්බං. අවිජ්ජාතණ්හුපනිස්සයසහිතෙනෙව කම්මුතා රූපකායස්ස නිබ්බත්ති. අසති ච අවිජ්ජුපනිස්සයාය භවනිකන්තියා ජාතියා අසම්භවො එවාති. යථා ච රූපස්ස අවිජ්ජාතණ්හුපනිස්සයතා, එවං වෙදනාදිනම්පි දට්ඨබ්බං. ආභාරො පන උප්පන්නස්ස රූපස්ස පොසකො, කබ්බිකාරාභාරස්ස අධිප්පෙතන්තා, කාමධාතාධිට්ඨානන්තා ච දෙසනාය. උක්කංසනිද්දෙසෙන වා ආභාරග්ගහණං. “නිබ්බත්තිලක්ඛණං”න්තිආදිනා කාලවසෙන උදයදස්සනමාහ. තත්ථ අද්ධනාවසෙන පගෙව උදයං පස්සිත්වා යිතො ඉධ සන්තතිවසෙන දිස්වා අනුක්කමෙන ඛණවසෙන පස්සති. පඤ්ච ලක්ඛණානිති අවිජ්ජා තණ්හා කම්මං ආභාරොති ඉමෙසං පච්චයානං අත්ථිතාසඬබ්බාතලක්ඛණානි වෙව රූපස්ස නිබ්බත්තිලක්ඛණඤ්චාති ඉමානි පඤ්ච ලක්ඛණානි. තෙසං අත්ථිතා හි රූපස්ස උදයො ලක්ඛියති එතෙහිති ලක්ඛණානිති වුවිවන්ති. නිබ්බත්ති පන සඬබ්බලක්ඛණමෙවාති.

අවිජ්ජානිරොධා රූපනිරොධොති අග්ගමග්ගඤ්ඤාණෙන අවිජ්ජාය අනුප්පාදනිරොධතො අනාගතස්ස රූපස්ස අනුප්පාදනිරොධො හොති පච්චයාභාවෙ අභාවතො. පච්චයනිරොධට්ඨෙතාති අවිජ්ජාසඬබ්බාතස්ස අනාගතෙ උප්පජ්ජනකරූපපච්චයස්ස නිරුද්ධභාවෙන. තණ්හානිරොධා කම්මනිරොධාති එත්ථාපි එසෙව නයො. ආභාරනිරොධාති පවත්තිපච්චයස්ස කබ්බිකාරාභාරස්ස අභාවෙ. රූපනිරොධොති තංසමුට්ඨානරූපස්ස අභාවො හොති. සෙසං භෙට්ඨා වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. විපරිණාමලක්ඛණන්ති භඩ්ගකාලවසෙන තෙසං වයදස්සනං. තස්මා තං අද්ධාවසෙන පගෙව පස්සිත්වා යිතො ඉධ සන්තතිවසෙන දිස්වා අනුක්කමෙන ඛණවසෙන පස්සති. පඤ්ච ලක්ඛණානිති ඉධ අවිජ්ජාදිනං වතුන්නං පච්චයානං අනුප්පාදනිරොධො, රූපස්ස ඛණනිරොධො වාති ඉමානි පඤ්ච ලක්ඛණානි. තෙසඤ්ඤි අනුප්පාදනිරොධො, රූපස්ස අවිචන්තනනිරොධො ලක්ඛියති එතෙහිති ලක්ඛණානිති වුවිවන්ති.

විපරිණාමො සඬබ්බලක්ඛණමෙව. එස නයො වෙදනාක්ඛන්ධාදීඝු. අයං පන විසෙසො — “ථුට්ඨො වෙදෙති, ථුට්ඨො සඤ්ජානාති, ථුට්ඨො වෙනෙති”ති (සං. නි. 4.93), “එස්සපච්චයා වෙදනා, වක්ඛුසම්ඵස්සජා වෙදනා, සඤ්ඤා, වෙනනා”ති, ච වචනතො එස්සො වෙදනා (විභ. 231) සඤ්ඤා සඬබ්බරක්ඛන්ධානං පවත්තිපච්චයො, තංනිරොධා ච තෙසං නිරොධො, මහාපදාන (දී. නි. 2.60) මහානිදානසුත්තෙසු, අභිධම්මෙ ච අඤ්ඤමඤ්ඤපච්චයවාරෙ “නාමරූපපච්චයා විඤ්ඤාණං”න්ති (කථා. 719) වචනතො නාමරූපං විඤ්ඤාණස්ස පවත්තිපච්චයො, තංනිරොධා තස්ස නිරොධොති වුත්තං “එස්සසමුදයා වෙදනාසමුදයො”තිආදි.

එක්ථ ව කෙවි තාව ආහු “අරුපක්ඛන්ධානං උදයබ්බයදස්සනං අද්ධාසන්තතිවසෙනෙව, න ඛණුවසෙනා”ති. තෙසං මනෙන ඛණතො උදයබ්බයදස්සනමෙව න සියා. අපරෙ පනාහු “පච්චයතො උදයබ්බයදස්සනෙ අනිතාදිවිභාගං අනාමසිත්වා සබ්බසාධාරණතො අවිජ්ජාදිපච්චයා වෙදනාසම්භවං ලබ්භමානතං පස්සති, න උප්පාදං. අවිජ්ජාදිඅභාවෙ ව තස්සා අසම්භවං අලබ්භමානතං පස්සති, න භඩ්ගං. ඛණතො උදයබ්බයදස්සනෙ පච්චුප්පන්තානං උප්පාදං, භඩ්ගඤ්ච පස්සති”ති, තං යුත්තං. සන්තතිවසෙන හි රූපාරූපධම්මෙ උදයතො, වයතො ව මනසි කරොන්තස්ස අනුක්කමෙන භාවනාය බලප්පත්තකාලෙ ඤාණස්ස තික්ඛවිසද්දභාවප්පත්තියා ඛණතො උදයබ්බයා උපට්ඨගන්තිති. අයඤ්භි පට්ඨං පච්චයතො උදයබ්බයං මනසි කරොන්තො අවිජ්ජාදිකෙ පච්චයධම්මෙ විස්සජ්ජෙත්වා උදයබ්බයවන්තෙ ඛන්ධෙ ගහෙත්වා තෙසං පච්චයතො උදයබ්බයදස්සනමුඛෙන ඛණතොපි උදයබ්බයං මනසි කරොති.

තස්ස යදා ඤාණං තික්ඛං විසදං හුත්වා පවත්තති, තදා රූපාරූපධම්මා ඛණෙ ඛණෙ උප්පජ්ජන්තා, භිජ්ජන්තා ව හුත්වා උපට්ඨගන්ති. තෙන චුත්තං “එවම්පි රූපස්ස උදයො”තිආදි. තත්ථ එවම්පි රූපස්ස උදයොති එවං චුත්තනයෙන අවිජ්ජාසමුදයාපි. තණ්හා...පෙ.... කම්ම...පෙ.... ආහාරසමුදයාපි රූපස්ස සම්භවො. එවම්පි රූපස්ස වයොති එවං චුත්තනයෙනෙව අවිජ්ජානිරොධාපි තණ්හා...පෙ.... ආහාරනිරොධාපි රූපස්ස වයො අනුප්පාදොති පච්චයතො විත්ථාරෙන මනසිකාරං කරොති . එවම්පි රූපං උදෙතීති එවං චුත්තනයෙන නිබ්බන්තිලක්ඛණං පස්සන්තොපි කම්මසමුට්ඨානරූපම්පි ආහාරඋතුචිත්තසමුට්ඨානරූපම්පි උදෙති උප්පජ්ජති නිප්පජ්ජති. එවං චුත්තනයෙනෙව විපරිණාමලක්ඛණං පස්සන්තො කම්මසමුට්ඨානරූපම්පි ආහාරඋතුචිත්තසමුට්ඨානරූපම්පි වෙති නිරුප්කුතීති ඛණතො විත්ථාරෙන මනසිකාරං කරොතිති යොජනා.

725. එවං මනසි කරොතො න යාව උදයබ්බයඤාණං උප්පජ්ජති, තාව උදයබ්බයා සුට්ඨු පාකටා න භොන්තිති කන්වා චුත්තං “ඉති කිරිමෙ ධම්මා...පෙ.... පටිචෙත්ති”ති, නයදස්සනවසෙන වා එවං චුත්තං. පට්ඨඤ්භි පච්චුප්පන්තධම්මානං උදයබ්බයං දිස්වා අථ අනිතානාගතෙ නයං නෙති. දුක්ඛාදිසච්චප්පහෙදා, අනුලොමාදිපට්චිවසමුප්පාදප්පහෙදා, එකත්තාදිනායප්පහෙදා, අනිච්චතාදිලක්ඛණප්පහෙදා ව සච්චපට්චිවසමුප්පාදනායලක්ඛණප්පහෙදා. පට්චිවසමුප්පාදග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ පට්චිවසමුප්පන්තධම්මානම්පි ගහණං, තෙසම්පි අත්තනො ඵලං පති පට්චිව සමුප්පාදභාවතො.

726. යන්ති කරණෙ පච්චත්තවචනං, යෙන ඤාණෙනාති අත්ථං වදන්ති. යන්ති වා කිරියාපරාමසනං. ඛන්ධානං සමුදයං පස්සති, ඛන්ධානං නිරොධං පස්සතිති එත්ථ යදෙනං දස්සනන්ති අත්ථො. යං පනාති එත්ථාපි එසෙව නයො. එත්ථ ව යථා අවිජ්ජාදිසමුදයනිරොධතො ඛන්ධානං සමුදයනිරොධස්ස අඤ්ඤත්තා “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො”තිආදිවචනහෙදො (පටි. ම. 1.50) කතො, න එවං නිබ්බන්තිවිපරිණාමලක්ඛණෙහි ඛන්ධානං උදයබ්බයස්ස හෙදො අත්ථි අභින්නාධිකරණත්තාති “නිබ්බන්තිලක්ඛණවිපරිණාමලක්ඛණාති පස්සන්තො ඛන්ධානං උදයබ්බයං පස්සති”ති වචනහෙදො අකත්වා චුත්තං. උප්පත්තික්ඛණෙයෙව භීති හි-සද්දො හෙතුඅත්ථො. යස්මා උප්පාදක්ඛණෙයෙව නිබ්බන්තිලක්ඛණං, භඩ්ගක්ඛණෙයෙව ව විපරිණාමලක්ඛණං, තස්මා තාති පස්සන්තො ඛණතො ඛන්ධානං උදයබ්බයෙ පස්සති නාමාති “යං පනා”තිආදිනා චුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං කරොති.

727. ඉච්චස්සෙවන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො හෙතුඅත්ථො. යස්මා “අවිජ්ජා සමුදයා”තිආදි පච්චයතො ඛන්ධානං උදයබ්බයදස්සනං, “නිබ්බන්තිලක්ඛණ”න්තිආදි ඛණතො, තස්මාති අත්ථො. අස්සාති යොගිතො. එවන්ති චුත්තප්පකාරපරාමසනං. යෙ පන “ඉච්චස්ස පච්චයතො”ති පට්ඨන්ති, තෙසං ඉතීති චුත්තප්පකාරපරාමසනං. ජනකාවබොධතොති ඛන්ධානං ජනකස්ස අවිජ්ජාදිපච්චයස්ස අවබුද්ධතො . ජාතිදුක්ඛාවබොධතොති ජාතිසඛ්ඛාතස්ස දුක්ඛස්ස අවබුද්ධතො. දුක්ඛසච්චං පාකටං භොති එකදෙසදස්සනෙන පබ්බතසමුද්දාදිදස්සනකානං විය. මරණදුක්ඛාවබොධතොති එත්ථාපි එසෙව නයො. “පච්චයානුප්පාදෙනා”ති එතෙන පච්චයානං අනුප්පාදනිරොධො ඉධ පච්චයනිරොධොති දස්සෙති. පච්චයවතන්ති පච්චයතො උප්පජ්ජනකානං. යඤ්චස්ස උදයබ්බයදස්සනන්ති යං අස්ස යොගිතො පච්චයතො, ඛණතො ව උදයබ්බයානං දස්සනං. තත්ථ අසම්මොහො, තප්පධානො වා විතක්කාදිධම්මපුඤ්ජො මග්ගො වායං ලොකිකොති නියානානුලොමතො ලොකිකො මග්ගො එවායං. ඉති තස්මා මග්ගසච්චං පාකටං භොති සභාවාවබොධතො. තෙනාහ “තත්‍ර සම්මොහවිසාතතො”ති, තද්ධගවසෙනාති අත්ථො. අථ වා යථාචුත්තො සම්මාදිට්ඨිසඛ්ඛාතො මග්ගො අරියමග්ගස්ස උපායභූතො අසම්මොහසභාවො අත්තනාමිපි පකාසෙති පදිපො වියාති මග්ගසච්චං පාකටං භොති. ස්වායං පාකටභාවො මොහන්ධකාරවිධමනෙනාති ආහ “තත්‍ර සම්මොහවිසාතතො”ති.

728. “අවිජ්ජාපච්චයා”තිආදිකො අනුලොමො පට්චිවසමුප්පාදො පවත්තියා අනුලොමනතො. “අවිජ්ජාසමුදයා”තිආදිනා අවිජ්ජාදිසු සන්තෙසුති අයමත්ථො චුත්තොති ආහ “ඉමස්මිං සති ඉදං භොතීති අවබොධතො”ති. පවත්තියා විලොමනතො “අවිජ්ජායත්ථෙව අසෙසවිරාගනිරොධා”තිආදිකො පටිලොමො පට්චිවසමුප්පාදො. තෙ ව සඛ්ඛතා පට්චිවසමුප්පන්තා “ජරාමරණං, භික්ඛවෙ, අනිච්චං සඛ්ඛතං පට්චිවසමුප්පන්ත”න්තිආදිවචනතො (සං. නි. 2.20). පට්චිවසමුප්පන්තස්ස ව පාකටතා පච්චයාකාරපාකටතාය එව “ඉමස්සෙතං ඵල”න්ති අවබොධතො.

729. පුරිමපුරිමානං නිරොධො උත්තරුත්තරානං උප්පාදානුබන්ධොති අයමත්ථො පච්චයනො උදයදස්සනෙන සිප්ඤ්ඤානො ඵකත්තනායාධිගමාය හොති. යනො “අඤ්ඤො කරොති, අඤ්ඤො පටිසංවෙදයති” තිආදි (සං. නි. 2.17) වොහාරසිද්ධියා උච්ඡේදදිට්ඨියා අනොකාසනා. තෙනාහ “හෙතුඵලසම්බන්ධෙනා” තිආදි. සඬ්ඛාරා බණ්ණ බණ්ණ උප්පජ්ජන්තිති අයමත්ථො බණ්ණො උදයදස්සනෙන සිප්ඤ්ඤානො නානත්තනායාධිගමාය හොති. යනො පච්චයපච්චයුප්පන්නානං සභාවහෙදාවබොධනො “සො කරොති, සො පටිසංවෙදයති” තිආදිනායප්පවත්තාය සස්සනදිට්ඨියා අනොකාසනා. තෙනාහ “බණ්ණො උදයදස්සනෙනා” තිආදි. පච්චයනො උදයබ්බයදස්සනෙන පච්චයෙ සති ඵලස්ස භාවො, අසති අභාවොති ඉමස්ස අත්ථස්ස සිද්ධියා අත්ථිතාමත්තෙනෙව තෙ ධම්මා කාරණන්ති අබ්බාපාරනසො පාකටො හොති. යනො අත්තදිට්ඨියා අනොකාසනා වසවත්තනාය අලබ්භනෙයානො. තෙන වුත්තං “ධම්මාන” න්තිආදි. අවසවත්තිභාවො පරායත්තනා, සා ව සප්පච්චයනාය වෙදිතබ්බා. පච්චයනො උදයදස්සනෙන තෙහි තෙහි පච්චයෙහි ඉමෙ ධම්මා උප්පජ්ජන්ති, උප්පජ්ජමානා ව පච්චයානුරූපමෙව උප්පජ්ජන්තිති හෙතුඵලස්ස හෙතුඅනුරූපනො සිද්ධියා අකිරියදිට්ඨියා අනොකාසනාවාති ආහ “පච්චයනො පනා” තිආදි. සති කාරණෙ කුතො අකිරියවාදො. කරොතිති හි කාරණං.

730. පච්චයනො උදයං පස්සනො පච්චයෙ සති සභාවෙ සති ඵලස්ස සම්භවොති අත්ථිතාමත්තෙන උපකාරකතාති සඬ්ඛතානං නිරිහනා, අසති ව අභාවොති පච්චයාධිනවුත්තිනා ව විඤ්ඤායමානා අත්තසුඤ්ඤානං විභාවෙතිති ආහ “පච්චයනො වස්ස...පෙ.... තාවබොධනො” ති. අනිච්චලක්ඛණං පාකටං හොති බණ්ණො උදයබ්බයදස්සනෙන සඬ්ඛාරානං උදයබ්බයනො පරිච්ඡින්නතාය විඤ්ඤායමානත්තා. තෙනාහ “හුත්වා අභාවාවබොධනො” ති. උප්පජ්ජන්වා නිරුප්ඤ්ඤානං හුත්වා අභාවො. පුබ්බන්තාපරන්තවිචෙකො අතීතානාගතභාවසුඤ්ඤානා. න හි සඬ්ඛාරා බණ්ණත්තයනො පුබ්බෙ, පච්ඡා ව විජ්ජන්ති, තස්මා පුබ්බන්තාපරන්තවිචෙකාවබොධනොති ආදිඅත්තවත්තනාපටිචෙධනොති අත්ථො. දුක්ඛලක්ඛණම්පි පාකටං හොති උදයබ්බයදස්සනෙනාති සම්බන්ධො. උප්පජ්ජන්වා හිජ්ජන්තා සඬ්ඛාරා උප්පාදනො උද්ධං ජරාභිඤ්ඤාවත්තරුප්පත්තියා නිරන්තරං විබාධියත්තෙව. සා ව නෙසං විබාධියමානතා සම්මා උදයබ්බයදස්සනෙන චිහ්නා හොතිති ආහ “දුක්ඛ...පෙ.... බොධනො” ති.

සභාවලක්ඛණම්පිති උදයබ්බයදස්සනෙන න කෙවලං අනිච්චදුක්ඛලක්ඛණමෙව, අථ බො පට්ඨිච්ඡාදිනං කක්ඛලපුස්සනාදිසඤ්ඤානං සභාවසඬ්ඛානං ලක්ඛණම්පි පාකභාවවිද්ධං සභාවාවච්ඡින්නං පාකටං හොති. තෙනාහ “උදයබ්බයපරිච්ඡින්නාවබොධනො” ති. සභාවලක්ඛණෙහි සභාවසඤ්ඤානෙ ලක්ඛණෙ, තංතංධම්මානං සලක්ඛණෙ. සඬ්ඛතලක්ඛණස්ස තාවකාලිකත්තම්පිති උප්පාදාදිසඬ්ඛතලක්ඛණස්ස උප්පාදක්ඛණාදිපරිත්තකාලිකතාපි බණ්ණත්තරානවට්ඨානතො තස්ස. තෙනාහ “උදයක්ඛණෙ” තිආදි. උදයවයමත්තග්ගහණඤ්ඤෙවත්ථ උදයබ්බයදස්සනාවසෙනෙව ඉමස්ස ඤාණස්ස පවත්තනතො, න ධීතික්ඛණස්ස අභාවා.

731. න කෙවලඤ්ඤා නිච්චනවා, අථ බො පරිත්තකාලට්ඨායිනො. කථන්ති ආහ “සුරියුග්ගමනෙ” තිආදි. තත්ථ උදකෙ දණ්ඨෙත කතලෙබා උදකෙ දණ්ඨාරාජ. උස්සාවබ්බන්දුආදයො පඤ්ච කිච්චාපි උත්තරුත්තරි අනිපරිත්තට්ඨායිභාවදස්සනත්ථං නිදස්සිතා, තථාපි තෙ දන්ධනිරොධා එව නිදස්සිතා, තතොපි ලුහුතරනිරොධන්තා සඬ්ඛාරානං. තථා හි ගමනස්සාදානං දෙවපුත්තානං හෙට්ඨුපරියායෙන පටිමුඛං ධාවන්තානං සිරිසි පාදෙ ව බන්ධබුරධාරා සන්තිපාතතොපි සිසතරො රූපධම්මානං නිරොධො වුත්තො, පගෙව අරූපධම්මානං. න කෙවලං නිච්චනවා, නාපි පරිත්තකාලට්ඨායිනොව, අථ බො අසාරා. කථන්ති ආහ “මායා” තිආදි. මායාදයො හි මණ්ණිආදිවසෙන දිස්සමානා අතංසභාවතාය අසාරා. තත්ථ මන්තොසධභාවිතා ඉන්ද්‍රජාලාදිකා මායා. මිගතණ්හිකා මරිචි. සුපිනමෙව සුපිනන්තං. මණ්ඩලාකාරෙන ආවිජ්ඣියමානං අලාතමෙව අලාතවක්කං. ගන්ධබ්බදෙවපුත්තානං කිලනිච්ඡාවසෙන නගරං විය ආකාසෙ උපට්ඨානමත්තං ගන්ධබ්බනගරං.

එත්තාවතාති ය්වායං “ජානං රූපං පච්චුප්පන්න” න්තිආදිපාළිනායානුසාරෙන (පටි. ම. 1.49), “යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්න” න්තිආදිපාළිනායානුසාරෙන (ම. නි. 1.347, 361; 2.113; 3.86, 89; පටි. ම. 1.48) වා යාව උදයබ්බයපටිචෙධා භාවනාවිධි ආරද්ධො, එත්තාවතා. කලාපසම්මසනාදිකොපි හි සබ්බො භාවනාවිධි උදයබ්බයඤ්ඤාණුප්පාදනස්සෙව, න පරිසපරිසරිකරබන්ධොති. වයධම්මමෙවොති හිජ්ජනසභාවමෙව. වයං උපෙති අත්තනො ධම්මතාය. යඤ්ඤි උපක්කමෙන විනස්සතිති වූව්වති, තම්පි අත්තනො ධම්මතාය එව විනස්සති අහෙතුකත්තා විනාසස්ස. උපක්කමහෙතු පන විසදිසුප්පාදො හොති. ඉමිනා ආකාරෙනාති “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්ම” න්ති (සං. නි. 5.1081; මහාව. 16; පටි. ම. 2.30) හි වුත්තං, තස්මා වයං අනාලම්බිත්වාපි “වයධම්මමෙව උප්පජ්ජති” ති උදයස්ස, “උප්පන්නඤ්ඤා ඉදං වයං උපෙති” ති වයස්ස ව ඉමිනා යථාවුත්තෙන පච්චිකකරණාකාරෙන. අධුනා උප්පන්නං, න තාව බලප්පත්තන්ති ආහ “තරුණවිපස්සනාඤ්ඤා” න්ති. කලාපසම්මසනාදිවසෙන පවත්තං සම්මසනං න නිජ්ජපරියායෙන විපස්සනාසමඤ්ඤං ලහති, උදයබ්බයානුපස්සනාදිවසෙන පවත්තමෙව ලහතිති ආහ “යස්සාධිගමා ආරද්ධවිපස්සකොති සඬ්ඛං ගච්ඡති” ති.

විපස්සනුපක්කිලෙසකථාවණ්ණනා

732. ඉමාය උදයබ්බයානුපස්සනාසඬ්ඛාතාය තරුණවිපස්සනාය වසෙන, න ආරද්ධවිපස්සනානං භඩ්ගානුපස්සනාදිසඬ්ඛාතාය තරුණවිපස්සනාය, නාපි නිබ්බිදානුපස්සනාදිසඬ්ඛාතාය බලවිපස්සනාය වසෙනාති

අත්පො. න හි තදා විපස්සනුපක්කිලෙසා උප්පජ්ජන්තිති. ආරද්ධවිපස්සකස්සාති ව ආරද්ධවිපස්සකස්සෙවාති එව-
කාරො ලුත්තනිද්දිවිට්ඨො. තෙනාහ “විපස්සනුපක්කිලෙසා හී”තිආදි. දිට්ඨිගාභාදිවත්ථුභාවෙන විපස්සනං
උපක්කිලෙසන්තිති විපස්සනුපක්කිලෙසා. “අරියසාවකස්සා”ති ඉදං උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන වුත්තං
බලවිපස්සනාපත්තස්සාපි අනුප්පජ්ජනතො. විප්පට්පන්නකස්සාති සීලවිපත්තිආදිවසෙන යථා තථා
විප්පට්පන්නකස්ස. තස්ස පන පට්පත්තියා ගරහිතබ්බතං දස්සෙන්නො “විප්පට්පන්නකස්සා”ති ආහ. ව-සද්දො
උපරිපද්ද්වයෙපි යොජෙතබ්බො. නික්ඛිත්තකම්මට්ඨානස්සාති විපස්සනං ආරහිත්වා අන්තරා වොසානං ආපන්නස්ස.
කුසීතපුග්ගලස්සාති සීලසම්පන්නස්සෙව කොසජ්ජෙන භාවනං අනනුයුඤ්ජන්තස්ස. අප් වා විප්පට්පන්නකස්සාති
විපස්සනාභාවනාසංඛිධායා සම්මාපට්පත්තියා අභාවෙන විගරහිතපට්පත්තිකස්ස. විපස්සනාපට්පත්තියෙව හි
සසම්භාරා පුබ්බභාගෙ සම්මාපට්පත්ති, තදඤ්ඤා විප්පට්පත්ති, සා ව තත්ථ නික්ඛිත්තධුරස්ස භොති. නික්ඛිත්තධුරතා ව
කොසජ්ජෙනාති වුත්තං “නික්ඛිත්තකම්මට්ඨානස්ස කුසීතපුග්ගලස්සා”ති. යුත්තජ්ජයුත්තස්සාති යොගෙන ඤාණෙන
භාවනමනුයුඤ්ජන්තස්ස. සා පන යුත්තජ්ජයුත්තතා සමථවසෙනාපි භොතිති ආහ “ආරද්ධවිපස්සකස්සා”ති.
උප්පජ්ජන්තියෙව න නුප්පජ්ජන්ති අඤ්ඤා මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණස්සෙව අසම්භවතො.

ඔභාසාදීසු “අරියධම්මො”ති පවත්තං උද්ධච්චං වික්ඛෙපො ධම්මුද්ධච්චං, තෙන ධම්මුද්ධච්චෙන
විපස්සනාවිටීතො උක්කමනෙන විරූපං ගහිතං පවත්තිතං මානසං ධම්මුද්ධච්චවිග්ගහිතමානසං. ඔභාසො ධම්මොති
කාරණුපවාරෙනාහ, ඊදිසං ඔභාසං විස්සජ්ජෙන්නො මම අරියමග්ගොති අත්පො. ඔභාසං ආවජ්ජති “නිබ්බාන”න්ති වා
“මග්ගො”ති වා “ඵල”න්ති වා. නිබ්බානන්ති ගණ්හන්තො තත්ථ පවත්තධම්මෙ මග්ගඵලභාවෙන ගණ්හාති,
ඤාණාදිකෙ පන මග්ගඵලභාවෙනෙව ගණ්හාති. තතො වික්ඛෙපො උද්ධච්චන්ති තතො ඔභාසහෙනු යො වික්ඛෙපො,
තං උද්ධච්චන්ති අත්පො. “උද්ධච්චෙන විග්ගහිතමානසො”ති සංඛිඛෙපතො වුත්තමත්ථං විවරිතුං “අනිච්චතො”තිආදි
වුත්තං.

තත්ථ අනිච්ච...පෙ.... නප්පජානාති “මග්ගං පත්තොස්මි”ති සඤ්ඤාය අනිච්චතාදිවසෙන මනසිකාරස්සෙව
අභාවතො. අයඤ්ච අත්පො –

“යො හි කොචි, ආවුසො, හික්ඛු වා හික්ඛුති වා මම සන්තිකෙ අරහත්තජ්ජන්තිං බ්‍යාකරොති, සබ්බො
සො චතුහි මග්ගෙහි, එතෙසං වා අඤ්ඤතරෙන. කතමෙහි චතුහි? ඉධාවුසො, හික්ඛු සමථපුබ්බභිගමං
විපස්සනං භාවෙති, තස්ස සමථපුබ්බභිගමං විපස්සනං භාවයතො මග්ගො සඤ්ජායති, සො තං මග්ගං ආසෙවති
භාවෙති බහුලිකරොති. තස්ස තං මග්ගං ආසෙවතො...පෙ.... කරොතො සංයොජනාති පභීයන්ති අනුසයා
බ්‍යන්තිහොන්ති.

“පුන වපරං, ආවුසො, හික්ඛු විපස්සනාපුබ්බභිගමං සමථං භාවෙති...පෙ.... සමථවිපස්සනං යුග්ගද්ධං
භාවෙති...පෙ.....

“පුන වපරං, ආවුසො, හික්ඛුනො ධම්මුද්ධච්චවිග්ගහිතං මානසං භොති, භොති සො, ආවුසො, සමයො
යං තං විත්තං අප්ඤ්ඤානමෙව සන්තිට්ඨති සන්තිසීදති එකොදි භොති සමාධියති, තස්ස මග්ගො සඤ්ජායති...
පෙ.... අනුසයා බ්‍යන්තිහොන්ති”ති (අ. නි. 4.170) –

ඉමිනා සුත්තපදෙනෙව වෙදිතබ්බො. එත්ථ හි චතුත්ථමග්ගවිස්සජ්ජෙන යථාවුත්තමග්ගඵලනිබ්බානධම්මා ධම්මො.
තත්ථ උද්ධච්චං “අධිගතමග්ගාදිකොහමස්මි”ති අමග්ගාදීසු වික්ඛෙපො ධම්මුද්ධච්චං, තෙන උපද්දුතං
විග්ගහිතමානසං භොති. නිකන්ති ඔභාසාදීසු අපෙක්ඛා සුබ්බරූපා තණ්හා, සා විපස්සනාහිරතිආකාරෙන උපට්ඨහන්ති
අධිමානිකෙන “ධම්මො”ති ගස්හතිති ආහ “නිකන්ති ‘ධම්මො’ති නිකන්තිං ආවජ්ජති”ති.

**733. විපස්සනොභාසොති විපස්සනාවිත්තසමුට්ඨිතං, සසන්තතිපතිතං උතුසමුට්ඨානඤ්ච භාසුරං රූපං. තත්ථ
විපස්සනාවිත්තසමුට්ඨිතං යොගිනො සරිරට්ඨමෙව පහස්සරං හුත්වා තිට්ඨති, ඉතරං සරිරං මුඤ්චිත්වා
ඤාණානුභාවානුරූපං සමන්තතො පත්ථරති, තං තස්සෙව පඤ්ඤායති, තෙන ථුට්ඨොකාසෙ රූපගතමිපි පස්සති,
පස්සන්තො ව චක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන පස්සති, උදාහු මනොවිඤ්ඤාණෙනාති වීමංසිතබ්බන්ති වදන්ති.
දිබ්බචක්ඛුලාභිනො විය තං මනොවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤෙයාමෙවාති වුත්තං විය දිස්සතිති. විපස්සනාවිටී නාම පටිපාටියා
පවත්තමානා විපස්සනාව. උක්කන්තා නාම භොති යොගිනා “මග්ගජ්ජන්තොමිහි”ති අධිමානෙන විස්සට්ඨන්තා, තස්ස
වා යොගිනො විපස්සනා තතො එව විටී උක්කන්තා නාම භොති. මූලකම්මට්ඨානන්ති විපස්සනමෙවාහ.**

වෙමත්තකායාති අප්පච්චුලතාවසෙන විසදිසකාය. අස්සාති ඔභාසස්ස. ද්විහි කුට්ටෙහි පරිච්ඡින්නං ගෙහං
ද්විකුට්ටගෙහං. තස්ස කිර අබ්භන්තරෙපි එකා හිත්ති භොති බහිපි, උභින්නං අන්තරෙ අනුපරියායපථං භොති,
සායන්තෙ තත්ථ සන්ථරිතාති පඤ්චවණ්ණාති කුසුමාති, විසදඤාණස්ස ඔභාසෙන ඵරිතට්ඨානෙ රූපගතඤ්ච
දිබ්බචක්ඛුනො විය පඤ්ඤායන්ති. තෙන වුත්තං “හන්තෙ මය්හ”න්තිආදි.

එවං ඔහාසස්ස වෙමත්තතාය වත්ථුං දස්සෙත්වා විරකාලවිජ්ජලම්බනෙ වත්ථුං දස්සෙතුං “අයං පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අයං පන විපස්සනුපක්කිලෙසොති වක්ඛමානප්පකාරං සන්ධායාහ, න සබ්බං. සොති සො සමථවිපස්සනාලාභී අධිමානිකො.

දිවාසනෙති දිවාට්ඨානෙ නිසිදිතබ්බආසනෙ. පට්ඨං “පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි”ති වින්තිතත්තා වුත්තං “පඤ්ඤං, හන්තෙ, පුච්ඡිතුං ආගතොමිහි”ති.

පච්ඡා උපායෙන පුට්ඨජනභාවං විඤ්ඤාපෙත්වා කම්මට්ඨානෙ නියොපෙස්සාමිති වින්තිතත්තා වුත්තං “අවස්සයො හවිස්සාමිච්චෙවාහං ආගතො”ති, තස්ස ච පට්ඨානත්තා සාවධාරණං කත්වා වුත්තං. අයං ධම්මොති අයං අරියමග්ගානුගතො පටිසම්භිදාධම්මොති ථෙරස්ස අප්පකාසයවසෙන වදති. සමාධිත්ති අභිඤ්ඤාසමාධිං. අඤ්චිතකණ්ණොති නිව්වලට්ඨපිතකණ්ණපුට්ඨො. පලායිතුං ආරද්ධො භයෙන. තෙනාහ “ථෙරො කිර දොසවරිතො”ති. දොසවරිතස්ස හි සුරස්සාපි සහසා භයං උප්පජ්ජති. තෙනස්ස ඛිණ්ණාසවත්ථෙරො අප්පකාසයං ඤාත්වා “ඉමිනා උපායෙන පුට්ඨජනභාවං ජානාපෙස්සාමි”ති හත්ථිනිමිමාපනාදිමකාසි. දොසවරිතත්තා හි ථෙරො ඛිජ්ජං පටිවිජ්ජි. ඛිජ්ජවිරාගී හි දොසවරිතො.

734. තස්සාති උදයබ්බයඤාණං මත්ථකං පාපෙන්තස්ස යොගිනො. “එවම්පි රූපං උදෙති, එවම්පි රූපං වෙති”තිආදිනා උදයබ්බයානුපස්සනාමෙවෙන්ථ තුලනං, තීරණඤ්ච වෙදිතබ්බං. යථා දෙවානම්න්දෙන ඛිත්තං වජිරං අමොසං, අප්පට්ඨනඤ්ච හොති, එවම්දම්පි ඤාණං නිපුණං උදයබ්බයදස්සනෙති වුත්තං “විස්සට්ඨඉන්ද්වජිරම්චා”තිආදි. තත්ථ තිබ්බණන්ති අකුණ්ඩං. සුරන්ති තෙජවන්තං. අතිවිසදන්ති නිසිතභාවෙන අතිවිය පටුතරං ඤාණං උප්පජ්ජති. තථා හිනෙන යොගී “මග්ගප්පත්තොස්මි”ති මඤ්ඤති.

විපස්සනාපීතීති විපස්සනාවිත්තසම්පයුත්තා පීති. බුද්දකාදයො පීතියො හෙට්ඨා වණ්ණිතා එව. යස්මා උදයබ්බයානුපස්සනාය විථිපට්ඨන්තාය අනුක්කමෙන පඤ්ච පීතියො උප්පජ්ජන්ති, තස්මා වුත්තං “අයං පඤ්ච...පෙ. ... උප්පජ්ජති”ති. මත්ථකප්පත්තෙන පන උදයබ්බයඤාණෙන සද්ධිං ඵරණාපීතියෙව හොති. උපචාරප්පනාක්ඛණතො අඤ්ඤදාපි හි ඵරණාපීති හොතියෙව. තෙනාහ “සකලසරීරං පුරයමානා උප්පජ්ජති”ති.

පස්සද්ධිආදීති ඡ යුගලකාති අඤ්ඤමඤ්ඤාටියොගිනීති පස්සද්ධියා උප්පන්තාය ඉතරාපි උප්පන්තා එව හොන්තිති කිච්චදස්සනාමුඛෙන තා සබ්බාපි දස්සෙත්තො “කායචිත්තානං නෙව දරථො, න ගාරව”න්තිආදිමාහ. තත්ථ කායග්ගහණෙන රූපකායස්සපි ගහණං වෙදිතබ්බං, න වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයස්සෙව. කායප්පස්සද්ධිආදයො හි රූපකායස්සාපි දරථාදිනිමිමද්දිකාති. කායචිත්තාති පස්සද්ධාති...පෙ.... උපුකාතියෙව හොන්ති තෙසං අපස්සද්ධාදිභාවස්ස හෙතුභූතානං උද්ධව්වාදිනිමිද්ධාදිදිට්ඨිමානාදිසෙසනිවරණාදිපස්සද්ධියාදිමායාසාථෙය්‍යාදිසංකිලෙසධම්මානං විධමනවසෙන තදා විපස්සනාවිත්තප්පාදස්ස පවත්තනතො. තස්මිං සමයෙති තස්මිං උදයබ්බයඤාණුප්පත්තිසමයෙ. මනුස්සානං අයන්ති මානුසී, මනුස්සයොග්ගා කාමසුඛරති, තාදිසෙහි මනුස්සවිසෙසෙහි අනුභවිතබ්බතානතිවත්තනතො දිබ්බා රතිපි සඬහිතා, මානුසිසද්ධිතාය කාමසුඛතාවෙන දිබ්බා රතිපි වා, තස්සා අතික්කන්තතාය න මානුසිති අමානුසී.

සුඤ්ඤාගාරන්ති යං කිඤ්චි විචිත්තං සෙනාසනං, විපස්සනං එව වා. සාපි හි නිව්වහාවාදිසුඤ්ඤතාය, යොගිනො සුඛසන්තිස්සයතාය ව “සුඤ්ඤාගාර”න්ති වත්තබ්බතං ලහති. විත්තස්ස අනුපස්සනකරානං කිලෙසානං විගමෙන සන්තචිත්තස්ස. සංසාරෙ භයස්ස ඉක්ඛනෙන හික්ඛුනො. සම්මා ඤායෙන රූපාරූපධම්මානං උදයබ්බයානුපස්සනාදිවසෙන විපස්සනො. සම්මසනො අනාරද්ධවිපස්සනානං මනුස්සානං අවිසයතාය අමානුසී. විපස්සනාපීතිසුඛසඤ්ඤිතා රති හොතීති අයමෙන්ථ ගාථාය සඬ්ඛෙපත්ථො. දුතියගාථා පන උදයබ්බයඤාණමෙව සන්ධාය වුත්තා. තත්ථ යතො යතොති රූපතො වා අරූපතො වා.

විපස්සනාසුඛන්ති විපස්සනාවිත්තසම්පයුත්තං වෙනසිකසුඛං. යස්මා තංසමුට්ඨිතෙහි අතිපණ්ණිකරූපෙහි සබ්බො කායො පරිච්ඡො, පරිච්ඡිතො ව හොති. තස්මා වුත්තං “සකලසරීරං අභිසන්දයමාන”න්ති.

අධිමොක්ඛොති සද්ධා, න යෙවාපනකාධිමොක්ඛොති අධිප්පායො. සා වෙන්ථ න කම්මඵලං, රතනත්තයං වා සද්දහනවසෙන පවත්තා, අථ ඛො කිලෙසකාලුස්සියාපගමෙන සම්පයුත්තානං අතිවිය පසන්තභාවහෙතුභූතා. තෙනාහ “විපස්සනාසම්පයුත්තා...පෙ.... සද්ධා උප්පජ්ජති”ති.

පුරිමුප්පන්තභාවනාබලසංසිද්ධං සමප්පවත්තං චීරියං සම්පයුත්තධම්මානං සංකිලෙසපක්ඛනො කොසජ්ජතො පග්ගණ්ණනතො පග්ගහො. තෙනාහ “පග්ගහොති චීරිය”න්තිආදි.

සුපට්ඨිතාති සභාවසල්ලක්ඛණෙන ආරම්මණෙ සුට්ඨු උපට්ඨිතා. සුපතිට්ඨිතාති පටිපක්ඛවිගමෙන තෙන අවලනීයතාය සුට්ඨු පතිට්ඨිතා. තතො එව නිබ්බානා විය අවලා. අවලභාවෙනෙව පබ්බතරාජස්සදිසාති තිහිපි පදෙහි

සුපතිට්ඨිතමෙව දස්සෙති. සොති යොගාවචරො. යං යං ධානන්ති යං යං අත්තනො උපතිට්ඨානට්ඨානං රූපං වා අරූපං වා. ඔක්ඛන්දිත්වාති අනුපවිසිත්වා. පක්ඛන්දිත්වාති තස්සෙව වෙවචනං. දිබ්බවක්ඛුනො පරිභණ්ඩභූතස්ස යථාකම්මුපගඤාණස්ස උපට්ඨගන්තෙ පරලොකසඤ්ඤිතෙ සත්තෙ සන්ධායාහ “දිබ්බවක්ඛුනො පරලොකො වියා”ති න දිබ්බවක්ඛුනො පරලොකවිසයන්තා. වණ්ණායතනවිසයඤ්ඤිති තන්ති. අස්ස සති උපට්ඨාති බායති, උපතිට්ඨති වා අත්ථො. යදග්ගෙන හි සති ආරම්මණං ඔක්ඛන්දිත්වා උපතිට්ඨති, තදග්ගෙන ආරම්මණමිපිස්ස ඔක්ඛන්දිත්වා උපතිට්ඨති වුවචති.

විචිතවිසයන්තා සඬබ්බාරානං විචිතනෙ මජ්ඣන්තභාවෙන ධීතා විපස්සනුපෙක්ඛා. සා පන අත්ථතො තථාපවත්තා තත්ත්වමජ්ඣන්තපෙක්ඛාව. මනොද්වාරාවජ්ජනවිත්තසම්පයුත්තා චෙතනා ආවජ්ජනෙ අජ්ඣුපෙක්ඛනවසෙන පවත්තියා “ආවජ්ජනුපෙක්ඛා”ති වුත්තා. උදයබ්බයානං සුට්ඨතරං උපට්ඨානතො තදනුපස්සනායං මජ්ඣන්තභූතා ඉධ විපස්සනුපෙක්ඛා නාම. තෙ පන උදයබ්බයා සබ්බසඬබ්බාරානන්ති ආහ “සබ්බසඬබ්බාරෙසු මජ්ඣන්තභූතා”ති. ආවජ්ජනාය ඉන්ද්‍රියරිත්තන්තාරාවසදිසතා, සුරතික්ඛතාවො ව සබ්බඤ්ඤාඤාණපුරෙවරා විය තදනුවරඤාණස්ස තථාභාවෙන දට්ඨබ්බා.

විපස්සනානිකන්තිති විපස්සනාය නිකාමනා අපෙක්ඛා. ඔභාසාදයො විපස්සනාය විජම්භනභූතා තස්සා අලඬිකාරො විය භොන්තිති ආහ “ඔභාසාදිපටිමණ්ඩිතායා”ති. ආලයන්ති අපෙක්ඛං. සුබ්බමා, සන්තාකාරාති සුබ්බමාකාරා, සන්තාකාරා ව, සා වස්සා සුබ්බමසන්තාකාරතා භාවනාය සාතිසයප්පවත්තියා, යතො කිලෙසභාවොපිස්සා දුට්ඨඤ්ඤෙයො භොති. තෙනාහ “යා නිකන්ති කිලෙසොති...පෙ.... භොති”ති.

එතෙසුපිති යථාදස්සිතෙසු ඤාණාදීසු. “අඤ්ඤතරස්මි උප්පන්නෙ”ති ඉදං උප්පන්නෙ අඤ්ඤතරස්මි “මග්ගප්පත්තොමිති”ති ආදිග්ගහණදස්සනත්ථං වුත්තං, න අඤ්ඤතරස්සෙව උප්පජ්ජනතො. න වාපි හි උපක්කිලෙසා එකක්ඛණෙපි උප්පජ්ජන්ති, පච්චෙක්ඛණා පන විසුං විසුං භොති. “න වත මෙ ඉතො පුබ්බෙ එවරූපා නිකන්ති උප්පන්නපුබ්බා”ති ඉදං ධම්මසභාවදස්සනවසෙන වුත්තං, න පන තදා යොගිතො තථාවිත්තප්පවත්තිවසෙන. න හි සො තදා තං “නිකන්ති”ති ජානාති, තථා සති තබ්බිසයස්ස “මග්ගප්පත්තොමිති”ති ආදිග්ගහණස්ස අසම්භවො එව. තස්මා එවමස්ස සියා “න වත මෙ එවරූපා භාවනාහිරති උප්පන්නපුබ්බා, අද්ධා මග්ගප්පත්තොමිති”ති.

735. උපක්කිලෙසවත්ථුතායාති නිජපරියායතො දිට්ඨිමානතණ්හා ඉධ උපක්කිලෙසා තෙසං වත්ථුතාය උප්පත්තිට්ඨානතාය. න සභාවතොති ආහ “න අකුසලත්තා”ති. යථා පන ඔභාසාදයො, එවං නිකන්තිපි දිට්ඨිගාභාදිනං ධානං භොතිති වුත්තං “උපක්කිලෙසවත්ථු වා”ති. වත්ථුවසෙනෙවාති ගාහෙ අනාමසිත්වා ගාහානං වත්ථුතාවසෙනෙව. අත්තවාදී හි “අහංබුද්ධිනිබන්ධනො”ති පරිකප්පිතො අත්තා ඔභාසස්ස සාම්භූතො “මමා”ති සාම්ච්චනස්ස විසයභාවෙන ගහිතොති ආහ “මම ඔභාසො උප්පන්නොති ගණ්හතො හි දිට්ඨිගාහො”ති. ඔභාසස්ස මනාපග්ගහණමුඛෙන තෙන අත්තානං සෙය්‍යාදිතො දහන්ති වුත්තං “මනාපො වත ඔභාසො උප්පන්නොති ගණ්හතො මානගාහො”ති. අස්සාදයතොති සම්පියායතො. තෙසන්ති දිට්ඨිගාභාදිසඤ්ඤිතානං උපක්කිලෙසානං වසෙන. ඔභාසාදීසුති ඔභාසාදිනිමිත්තං. කම්පනං යථාරද්ධවිපස්සනාය අට්ඨන්වා වික්ඛෙපාපත්ති, සා ව ඔභාසාදීසු තණ්හාදිගාහොති දස්සෙන්තො “ඔභාසාදීසු කම්පති...පෙ.... සමනුපස්සති”ති ආහ.

ඔභාසනිමිත්තං විත්තං විකම්පතිති සම්බන්ධො. ඔභාසෙ වා විසයභූතෙ උපක්කිලෙසෙහි විත්තං විකම්පතිති යොජනා. තෙනාහ “යෙහි විත්තං පච්චෙධති”ති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. උපට්ඨානෙහි සතියං. උපෙක්ඛාය වාති විපස්සනුපෙක්ඛාය ව.

මග්ගාමග්ගවචන්ථානකථාවණ්ණතා

736. කුසලො පනාතිආදීසු කම්මට්ඨානකොසල්ලයොගෙන කුසලො. පරිපක්කඤාණතාය පණ්ඩිතො. ආගමබ්‍යන්තියා බ්‍යන්තො. උපක්කිලෙසතබ්බිසොධනෙසු ආදිනවානිසංසාවබොධයොගතො බුද්ධිසම්පන්නො. අයං බො සොති යො සො ආවරියෙන කම්මට්ඨානදානකාලෙ උදයබ්බයඤාණප්පත්තිසමයෙ උප්පජ්ජන්ති වුත්තො, අයං බො සො ඔභාසො උප්පන්නොති උපක්කිලෙසවත්ථුතාවචන්ථානං දස්සෙන්වා ඉදානිස්ස විපස්සනාය විසයභාවුපනයනවිධිං දස්සෙන්තො “සො බො පනා”ති ආදිමාහ. තත්ථ පඨමනෙයෙ අනිච්චලක්ඛණචිභාවනමෙව දස්සිතං, තස්මිං සිද්ධෙ ඉතරම්පි ලක්ඛණද්වයං සිද්ධමෙව භොති. දුතියනෙයෙ පන ඔභාසාදිකෙ නිස්සාය උප්පජ්ජනකදිට්ඨිගාභාදිනං උග්ගාටනසමුග්ගාටනපරියාදානවසෙන මනසිකාරවිධිං දස්සෙන්තුං “සචෙ ඔභාසො අත්තා හවෙය්‍යා”ති ආදි වුත්තං. අරූපසත්තකෙ “සචෙ සඬබ්බාරා අත්තා හවෙය්‍ය”න්ති ආදි (විසුද්ධි. 2.721) සබ්බසඬබ්බාරසඬගණ්හනවසෙන සාමඤ්ඤතො වුත්තං, ඉධ ඔභාසාදිවසෙන සඬබ්බාරෙ විභජ්ජ වුත්තං. සෙසො මනසිකාරවිධි තත්ථ වුත්තනෙයොවාති ආහ “සබ්බං අරූපසත්තකෙ වුත්තනෙයෙන විත්ථාරෙතබ්බ”න්ති.

ඔභාසං “නෙතං මමා”ති සමනුපස්සන්තො තණ්හාගාහතො විත්තං විසොධෙති, “නෙසොහමස්මි”ති සමනුපස්සන්තො මානගාහතො, “න මෙසො අත්තා”ති සමනුපස්සන්තො දිට්ඨිගාහතො. තෙනාහ “ඔභාසං නෙතං

මමා”තිආදි. එස නයො ඤාණාදිසුපි.

ඉමානි දස ධානානීති ඉමානි යථාචුත්තානි ඔභාසාදීනි දස උපක්කිලෙසකාරණානි. පඤ්ඤා යස්ස පරිච්චිකානි යස්ස යොගිනො පඤ්ඤා ඔභාසාදිසු අනිච්චතාදිග්ගහණවසෙන පරිචිතවතී පරිග්ගහෙත්වා උපපරික්ඛිත්වා යීතා. ධම්මුද්ධච්චස්ස සමග්ගභාවජානනෙන ධම්මුද්ධච්චකුසලො හොති.

චීපිපිපන්නන්ති උදයබ්බයානුපස්සනාවසෙන විපස්සනාවීපිපිපන්නං.

දිට්ඨිවිසුද්ධියන්ති දිට්ඨිවිසුද්ධියං අධිගතායං, දිට්ඨිවිසුද්ධිඤාණෙන වා දිට්ඨියා විසොධනෙ දුක්ඛසච්චස්ස චවත්ථානං කතං හොති දුක්ඛසච්චපරියාපන්නස්ස නාමරූපස්ස චවත්ථානතො. නාමරූපස්ස පච්චයා නාමරූපසමුදයපක්ඛියාති ආහ “කඬ්ඛා...පෙ.... සමුදයසච්චස්ස චවත්ථානං කත”න්ති. අභිධම්මනයෙන හි සබ්බකිලෙසා, කම්මඤ්ච සමුදයසච්චං. ඉමිස්සන්ති ඉමායං. සම්මානි අවිපරිතං. මග්ගස්සාති අරියමග්ගස්ස උපායභූතමග්ගස්ස.

මග්ගාමග්ගඤාණදස්සනවිසුද්ධිනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති විසතිමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

21. පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිනිද්දෙසවණ්ණනා

උපක්කිලෙසවිමුත්තඋදයබ්බයඤාණකථාවණ්ණනා

737. විපස්සනාවාරස්ස මත්ථකප්පත්තියා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණං සිබාප්පත්තා විපස්සනා. සිබාප්පත්ති පනස්ස උදයබ්බයඤාණාදීනං අත්තට්ඨමානං වසෙන ජාතාති ආහ “අට්ඨන්තං පන ඤාණානං වසෙන සිබාප්පත්තා විපස්සනා”ති. ඔලාරිකොලාරිකස්ස සච්චපට්ඨිජාදකමොහනමස්ස විගමනෙන සච්චපට්ඨෙට්ඨානුකූලත්තා “සච්චානුලොමිකඤාණ”න්ති අනුලොමඤාණමාහ. තාති පන ඤාණාති සරුපතො දස්සෙතුං “අට්ඨන්තන්ති වා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ උදයබ්බයදස්සනෙන සඬ්ඛාරානං අනිච්චලක්ඛණං, තදනුසාරෙන ඉතරලක්ඛණාති ව විභාවෙන්තියෙව උදයබ්බයානුපස්සනා පවත්තන්ති කත්වා “විට්ඨිපට්ඨන්තවිපස්සනාසඬ්ඛාතං උදයබ්බයානුපස්සනාඤාණ”න්ති චූත්තන්ති කෙවි. තයිදං තස්ස සබ්බසො තීරණපරිඤ්ඤාභාවමෙව මඤ්ඤමානෙහි චූත්තං. කිඤ්ඤාපි හි උදයබ්බයඤාණං තීරණපරිඤ්ඤන්තොගධමෙව, උදයබ්බයාදීනං පන ජානනට්ඨෙන, පච්චක්ඛතො දස්සනට්ඨෙන ව ඤාණදස්සනාති, උදයබ්බයඤාණාදීනි. තාතියෙව පටිපක්ඛතො විසුද්ධත්තා ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, සා එව අරියමග්ගො පටිපජ්ජති එතායාති පටිපදා වාති පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිති චූත්තං. තං පන උප්පන්නමත්තං අප්පගුණං සන්ධාය චූත්තං. පගුණඤ්ඤි නිච්චසඤ්ඤාදිපහනසිද්ධියා පහනපරිඤ්ඤාය අධිට්ඨානභූතං. යතො තදවිගමෙන අට්ඨාරසසු මහාවිපස්සනාසු එකච්චා අධිගතා එව භොන්ති. න හි උදයබ්බයානං පච්චක්ඛතො පට්ඨෙට්ඨෙන විනා සාමඤ්ඤාකාරානං තීරණමත්තෙන සාතිසයං පටිපක්ඛපහනං සම්භවති. අසති ව පටිපක්ඛපහනෙ කුතො ඤාණාදීනං වජීරමිව අවිහනවෙගතා, තිබ්බවිසදාදිනා වා. තස්මා පගුණභාවප්පත්තං උදයබ්බයඤාණං පහනපරිඤ්ඤාපක්ඛියමෙව දට්ඨබ්බං. සබ්බසඬ්ඛාරානං භඩ්ගස්සෙව අනුපස්සනා භඩ්ගානුපස්සනා, තදෙව ඤාණං භඩ්ගානුපස්සනාඤාණං. යථාභූතදස්සාවි භායති එතස්මාති භයං, තෙභූමකධම්මා, තෙසු භයතො උපට්ඨිතෙසු භායිතබ්බාකාරගාහිඤාණං භයනුපට්ඨානඤාණං. මුඤ්චිතුං ඉච්ඡතිති මුඤ්චිතුකමාං, චිත්තං, පුග්ගලො වා, තස්ස භාවො මුඤ්චිතුකමානා, තදෙව ඤාණං මුඤ්චිතුකමානාඤාණං. පුන පටිසඬ්ඛානාකාරෙන පවත්තං ඤාණං පටිසඬ්ඛානුපස්සනාඤාණං. තීරපෙක්ඛතාය සඬ්ඛාරානං උපෙක්ඛනවසෙන පවත්තඤාණං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණං. තස්මාති යස්මා උපක්කිලෙසවිමුත්තං උදයබ්බයඤාණාදීනවට්ඨඤාණං පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධි, තස්මා.

738. “උපක්කිලෙසවිමුත්ත”න්ති විසෙසනෙන විභාවිතමත්ථං අනවබුජ්ඣන්තො වොදකො “පුන උදයබ්බයඤාණෙ යොගො කිමත්ථියො”ති පුච්ඡති. තත්ථ කිමත්ථියොති කිං පයොජනො නිරත්ථකො, පගෙව නිබ්බත්තිත්තතා පක්කස්ස පවනං වියාති අධිප්පායො. අථ වා ලක්ඛණසල්ලක්ඛණාදිහෙතුපට්ඨාට්ඨගහණවසෙන තමත්ථං ඤාපෙතුකාමො ආවරියොව කට්ඨතුකමානාවසෙන “කිමත්ථියො”ති පුච්ඡති. ලක්ඛණසල්ලක්ඛණත්ථොති අනිච්චාදිලක්ඛණානං සම්මදෙව උපධාරණත්ථො. තත්ථ කාරණං දස්සෙන්නො “උදයබ්බයඤාණං හී”තිආදිමාහ. නනු ව උදයබ්බයඤාණං නාම සඬ්ඛාරානං උදයබ්බයමෙව පස්සති, න අනිච්චාදිලක්ඛණත්තයං, තෙන කථං අනිච්චතාදිලක්ඛණත්තයසල්ලක්ඛණං භොතිති? න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං “උදයබ්බයඤාණං ලක්ඛණත්තයවිසයං භොති”ති. උදයබ්බයෙ පන පට්ඨිද්ධෙ අනිච්චලක්ඛණං පාකට්ඨං හුත්වා උපට්ඨාති. තතො “යදනිච්චං, තං දුක්ඛං. යං දුක්ඛං, තදන්තා”ති (සං. නි. 3.15; 45, 77; 4.1, 4; පටි. ම. 2.10) ඉතරලක්ඛණමිපි. අථ වා උදයබ්බයග්ගහණෙන හුත්වා අභාවාකාරො, අභිණ්භසම්පට්ඨිළනාකාරො, අවසවත්තනාකාරො ව විභූතතරො භොතිති කාරණභාවෙන උදයබ්බයඤාණෙ යොගස්ස ලක්ඛණත්තයසල්ලක්ඛණත්ථතා වෙදිතබ්බා, න සම්මුඛෙනෙව. හෙට්ඨාති මග්ගාමග්ගඤාණදස්සනවිසුද්ධිතො හෙට්ඨා. තඤ්ඤි ඔභාසාදිඋප්පත්තිහෙතුතාය තික්ඛං විසදං හුත්වා පවත්තමිපි දිට්ඨිආදීහි උපක්කිලිට්ඨත්තා කුණ්ඨං අවිසදමෙව ජානං. තෙනාහ “දසහි...පෙ.... නාසක්ඛි”ති.

739. අමනසිකාරාති හෙතුමිති නිස්සක්කවචනං. “කිස්ස අමනසිකාරා”ති හි ඉදං “කෙන පට්ඨිජන්තන්තා”ති පුච්ඡිතස්ස පට්ඨිජාදකස්ස හෙතුපුච්ඡා. සන්තතියා හිස්ස පට්ඨිජන්තන්තා අනිච්චලක්ඛණං න උපට්ඨාති, සා ව සන්තති උදයබ්බයාමනසිකාරෙන පට්ඨිජාදකා ජාතා. ඉරියාපට්ඨෙහි පට්ඨිජන්තන්තා දුක්ඛලක්ඛණං න උපට්ඨාති, තෙ ව ඉරියාපට්ඨා අභිණ්භසම්පට්ඨිළනාමනසිකාරෙන පට්ඨිජාදකා ජාතා. සනෙන පට්ඨිජන්තන්තා අනත්තලක්ඛණං න උපට්ඨාති, තෙ ව සනා නානාධාතුවිනිබ්භොගාමනසිකාරෙන පට්ඨිජාදකා ජාතාති. උදයබ්බයං පස්සතො න උදයාවත්ථා වයාවත්ථං පාපුණාති, වයාවත්ථා වා උදයාවත්ථං. අඤ්ඤොව උදයක්ඛණො, අඤ්ඤොව වයක්ඛණොති එකොපි ධම්මො ඛණවසෙන හෙදතො උපට්ඨාති, පගෙව අනිතාදිකොති ආහ “උදයබ්බයං පන...පෙ.... උපට්ඨාති”ති. තත්ථ සන්තතියා විකොපිතායාති පුබ්බාපරියෙන පවත්තමානානං ධම්මානං අඤ්ඤොඤ්ඤාභාවසල්ලක්ඛණෙන සන්තතියා උග්ගාටිතාය. න හි සම්මදෙව උදයබ්බයං සල්ලක්ඛණත්තස්ස ධම්මා සම්බන්ධභාවෙන උපට්ඨහන්ති, අථ ඛො අයොසලාකා විය අසම්බන්ධභාවෙනාති සුට්ඨුතරං අනිච්චලක්ඛණං පාකට්ඨං භොති.

අභිණ්භසම්පට්ඨිළනං මනසි කත්වාති යථාපරිග්ගහිතඋදයබ්බයවසෙන සඬ්ඛාරානං නිරන්තරං පට්ඨිළියමානතං විබාධියමානතං මනසි කරිත්වා. ඉරියාපට්ඨෙ උග්ගාටිතෙහි ඉරියාපට්ඨෙ ලබ්භමානදුක්ඛපට්ඨිජාදකභාවෙ උග්ගාටිතෙ. එකස්මිඤ්ඤි ඉරියාපට්ඨෙ උප්පන්නස්ස දුක්ඛස්ස විනොදකං ඉරියාපට්ඨන්තරං තස්ස පට්ඨිජාදකං විය භොති, එවං සෙසාපිති ඉරියාපට්ඨානං තංතංදුක්ඛපට්ඨිජාදකභාවෙ යථාවතො ඤාතෙ තෙසං දුක්ඛපට්ඨිජාදකභාවො උග්ගාටිතො නාම භොති සඬ්ඛාරානං නිරන්තරං දුක්ඛාභිතුන්නතාය පාකට්ඨාවතො. තෙනාහ “දුක්ඛලක්ඛණං යථාවසරසතො

උපට්ඨානී”ති. නානාධාතුයොති නානාවිධා පට්ඨිආදිධාතුයො නානාවිධෙ සභාවධම්මෙ. විනිබ්භුජිත්වාති “අඤ්ඤා පට්ඨිධාතු, අඤ්ඤා ආපොධාතු”ති ආදිනා, “අඤ්ඤා එස්සො, අඤ්ඤා වෙදනා”ති ආදිනා ව විසුං විසුං කත්වා. සනවිනිබ්භොගෙ කතෙති සමුහසනෙ, කිව්චාරම්මණසනෙ ව පහෙදිතෙ. යා හෙසා අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථද්ධෙසු සමුදිතෙසු රූපාරූපධම්මෙසු එකත්තාහිනිවෙසවසෙන අපරිමද්දිතසඬ්ඛාරෙහි ගස්හමානා සමුහසනතා, තථා තෙසං තෙසං ධම්මානං කිව්වහෙදස්ස සතිපි පටිනියතභාවෙ එකතො ගස්හමානා කිව්වසනතා, තථා සාරම්මණධම්මානං සතිපි ආරම්මණකරණහෙදෙ එකතො ගස්හමානා ආරම්මණසනතා ව, තා ධාතුසු ඤාණෙන විනිබ්භුජිත්වා දිස්සමානා හත්ථෙත පරිමජ්ජියමානො ඵෙණපිණ්ඩො විය විලයං ගච්ඡන්ති, “යථාපච්චයං පවත්තමානා සුඤ්ඤා එතෙ ධම්මා ධම්මමත්තා”ති අනත්තලක්ඛණං පාකටතරං හොති. තෙන චුත්තං “නානාධාතුයො...පෙ.... උපට්ඨානී”ති.

740. ධූවභාවපටික්ඛෙපතො න නිව්චන්ති අනිව්චං, ඛන්ධපඤ්චකං. යථාහ “රූපං බො, රාධ, අනිව්චං, වෙදනා... සඤ්ඤා... සඬ්ඛාරා... විඤ්ඤාණං අනිව්ච”න්ති (සං. නි. 3.172). තත්ථ කාරණං වදන්තො “උප්පාදවයඤ්ඤපත්තභාවා”ති ආහ. උප්පාදො නිබ්බන්තිලක්ඛණං, වයො විපරිණාමලක්ඛණං, අඤ්ඤපත්තං ජරා, තෙසං සබ්භාවතොති අත්ථො. භුත්වා අභාවතොති උප්පජ්ජිත්වා විනස්සනතො. එත්ථ ව පුරිමෙන ජාතිජරාමරණසබ්භාවතො අනිව්චන්ති දස්සෙති, දුතියෙන පාකභාවවිද්ධංසාභාවතො. යස්ස භාවෙන ඛන්ධපඤ්චකං “අනිව්ච”න්ති චූච්චති, තං අනිව්චලක්ඛණන්ති දස්සෙතුං “උප්පාදවයඤ්ඤපත්ත”න්ති ආදි චුත්තං. තෙන හි තං “අනිව්ච”න්ති ලක්ඛියති. ආකාරවිකාරොති ආකාරවිකති. අභාවාකාරො හි විකතිරූපෙන ලබ්භති, විරූපත්තා න උප්පාදාකාරො. ආකාරවිකාරොති වා ආකාරවිසෙසො. භුත්වා අභාවො හි පාකභාවතො හින්තො විද්ධංසාභාවත්තා තත්ථ ව අනිව්චලක්ඛණං නිරුජ්ඣං. අනිව්චාකාරො හි දුක්ඛානත්තාකාරෙහි විය උප්පාදාකාරතො ව විසිට්ඨො. තථා හි සද්දස්ස විද්ධංසාභාවො සඬ්ඛතභාවෙනපි සාධියති.

සඬ්ඛතභාවො ව අත්ථතො උප්පාදවත්තතා. උප්පාදො ව පාකභාවසාධිතා ධර්මානාවත්ථා. ඉමිනා නයෙන දුක්ඛානත්තාලක්ඛණානි වෙදිතබ්බානි. අපිච යථා නිව්චපටික්ඛෙපතො අනිව්චන්ති නිව්චාකාරපටික්ඛෙපතො යථාචුත්තො අභාවාකාරසඬ්ඛාතො අනිව්චාකාරො අනිව්චලක්ඛණං, එවං සුඛපටික්ඛෙපතො දුක්ඛන්ති සුඛාකාරපටික්ඛෙපතො අභිණ්භපටිපිළිනාකාරසඬ්ඛාතො දුක්ඛාකාරො දුක්ඛලක්ඛණං, තථා අත්තපටික්ඛෙපතො අනත්තාති අත්තාකාරපටික්ඛෙපතො අවසවත්තතාකාරසඬ්ඛාතො අනත්තාකාරො අනත්තලක්ඛණන්ති දට්ඨබ්බං. තෙ යිමෙ තයොපි ආකාරා අසභාවධම්මත්තා ඛන්ධපරියාපන්නා න හොන්ති. ඛන්ධෙහි විනා අනුපලබ්භනියතො ඛන්ධවිනිමුත්තාපි න හොන්ති. ඛන්ධෙ පන උපාදාය වොහාරවසෙන ලබ්භමානා තදාදිනව්ච්චාවනාය විසෙසකාරණභූතා තජ්ජාපඤ්ඤත්තිවිසෙසානි වෙදිතබ්බා.

තයිදං සබ්බමිසිති යථාචුත්තලක්ඛණත්තයඤ්චෙව ලක්ඛිතබ්බඤ්ච ඛන්ධපඤ්චකං. “උදයබ්බයානුපස්සනාඤාණෙන යථාවසරසතො සල්ලක්ඛෙති”ති ඉදං තදත්ථෙ තබ්බොහාරවසෙන චුත්තං. උදයබ්බයඤාණත්ථඤ්ච ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනා “උදයබ්බයඤාණ”න්ති කථිතා. න හි උදයබ්බයඤාණං දුක්ඛලක්ඛණාදිවිසයං. තබ්බියස්ත්තෙ වා උදයබ්බයඤාණමෙව න සියා, උදයබ්බයඤාණං පන තික්ඛං, විසදඤ්ච කාතුකාමෙන ලක්ඛණත්තයතිරණමෙව කාතබ්බං. පරිකම්මසදිසඤ්ඤෙනං තස්ස. එස නයො සෙසඤාණෙසුපිති.

උපක්කිලෙසවිමුත්තඋදයබ්බයඤාණං නිට්ඨිතං.

හඬගානුපස්සනාඤාණකථාවණ්ණනා

741. වහනීති පවත්තති. ඤාණස්ස තික්ඛභාවො භාවනාය පගුණභාවෙන. පගුණා ව භාවනා වික්ඛෙපාභාවතො ආරම්මණෙ අප්පිතා විය පවත්තනීති ඤාණස්ස තික්ඛභාවෙන සඬ්ඛාරානං ලහුඋපට්ඨානතා දස්සිතා. සඬ්ඛාරෙසු පන උදයබ්බයවසෙන ලහුං ලහුං උපට්ඨහන්තෙසු උදයදස්සනඤ්ච “උප්පාදවතො විනාසො”ති යාවදෙව වයදස්සනත්ථං තස්ස නිබ්බදාවහන්තානි වයෙ එවස්ස ආහොගසමන්තාහාරො මනසිකාරො පවත්තති, තෙන උප්පාදාදිං මුඤ්චිත්වා වයමෙවාරබ්භ ඤාණං උප්පජ්ජති. තෙන චුත්තං “උප්පාදං වා”ති ආදි. තත්ථ උප්පාදන්ති නිබ්බන්තිවිකාරං. ධීතින්ති ධීතිජපත්තං, ජරන්ති අත්ථො. පවත්තන්ති උපාදින්නකප්පවත්තං. නිමිත්තන්ති සඬ්ඛාරනිමිත්තං. යං සඬ්ඛාරානං සමුදයාදිසනවසෙන, සකිව්වපරිච්ඡෙදතාය ව සවිග්ගහනං විය උපට්ඨානං, තං සඬ්ඛාරනිමිත්තං. කෙච්ච පන “පවත්තං නාම සඬ්ඛාරානං අවිච්ඡෙදෙන පවත්තනං උප්පාදොව, නිමිත්තං නාම උප්පන්නානං විජ්ජමානතා යානපරම්පරා, තස්මා උප්පාදමෙව ගණ්හාති වෙ, පවත්තං ගණ්හාති නාම. ධීතිංයෙව ගණ්හාති වෙ, නිමිත්තං ගණ්හාති නාමා”ති වදන්ති, තං “උප්පාදං වා”ති ආදිවචනෙන විරුජ්ඣති. න හි අසති හෙදෙ විකප්පො යුත්තො. න සම්පාපුණාති අග්ගහණතො. කිං පන සම්පාපුණාතිති ආහ “බය...පෙ.... සන්තිට්ඨනී”ති. තත්ථ නිරොධසද්දො අනුප්පාදෙපි දිස්සනීති හෙදසද්දෙන විසෙසිතං, හෙදසද්දො විසෙසචාවකොපි හොතිති වයසද්දෙන විසෙසිතං, සොපි අනිරොධාවකොපි අත්ථිති බයසද්දෙන විසෙසිතං, බයවයහෙදසඬ්ඛාතෙ බණ්කනිරොධෙති අත්ථො. සති සන්තිට්ඨනීති සතිසීසෙන ඤාණමාහ. එතස්මිං යානෙති උපක්කිලෙසවිනිමුත්තස්ස උදයබ්බයඤාණස්ස තික්ඛභාවාපත්තියං චුත්තනයෙන උදයමිපි මුඤ්චිත්වා වයස්සෙව මනසිකාරකාලෙ.

ආරම්භකපටිසඬුවාහි රූපවේදනාදිආරම්භක බයවයවසෙනෙව පටිසඬුවාය. යකාරලොපෙන හි නිද්දෙසො “සයං අභිඤ්ඤා”තිආදියු (දී. නි. 1.28, 405) විය. යථාචුත්තස්ස වා ආරම්භකස්ස බයවයභෙදවසෙන පටිසඬුවා ආරම්භකපටිසඬුවා. භඩ්ගානුපස්සනෙති යො තදාරම්භකස්ස චිත්තස්ස භඩ්ගො, තස්ස අනුපස්සනෙ. පඤ්ඤාති පකාරතො ජානනා. යං පනෙත්ථ චත්තබ්බං, තං ඉදානෙව සංවණ්ණියති.

742. යං කිඤ්චි ආරම්භකන්ති රූපං යාව ජරාමරණන්ති විපස්සිතබ්බභාවෙන ගතිතං සබ්බං සඬ්ඛාරගතමාහ . පටිසඬුවානං නාම ජානනං, තඤ්ච භඩ්ගානුපස්සනාය අධිප්පෙනත්තා භඩ්ගතො දස්සනමෙවාති ආහ “ජානිත්වා බයතො වයතො දිස්වාති අත්ථො”ති. තස්ස ඤාණස්සාති සම්බන්ධො.

රූපාරම්භකමෙව රූපාරම්භකතා යථා “දෙවො ඵව දෙවතා”ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “රූපාරම්භකං චිත්ත”න්ති චුත්තං. රූපාරම්භකතාති වා භූමිමත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති දස්සෙත්තො “අථ වා රූපාරම්භකභාවෙ”ති ආහ. අපරෙන චිත්තෙන භඩ්ගං අනුපස්සතිති විපස්සනාවසයං භඩ්ගානුපස්සනමාහ. ඵවඤ්චි භඩ්ගානුපස්සනා පගුණා භොති, ආරම්භකඤ්චස්ස චිහුතතරං හුත්වා උපට්ඨාති. ඤාතන්ති ආරම්භකමාහ අනුපස්සනාවසෙන ඤාතන්තා. ඤාණන්ති අනුපස්සනාඤාණං. උභොපි විපස්සතිති තදුභයමිපි බයතො වයතො විපස්සතිති. අයං භෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – රූපස්ස යාව ජරාමරණස්ස බයතො වයතො දස්සනං ආරම්භකපටිසඬුවානං, දස්සනකඤ්ඤාණස්ස බයතො වයතො දස්සනං ආරම්භකපටිසඬුවාය භඩ්ගස්ස අනුපස්සනන්ති උභයත්ථ පඤ්ඤා. පුරිමං වා තදභාවෙ අභාවතො පච්ඡිමායං පක්ඛිපිත්වා පච්ඡිමා ඵව පඤ්ඤා විපස්සනෙ ඤාණන්ති.

ඵත්ථාති “තස්ස චිත්තස්ස...පෙ.... භඩ්ගං අනුපස්සති”ති ඵත්ථ. අනෙකෙහි ආකාරෙහිති අනිච්චතො අනුපස්සනාදිති අනෙකෙහි ආකාරෙහි. අනු-සද්දො “භියො”ති ඵත්තමිං අත්ථෙති ආහ “පුනස්පුනං පස්සති”ති.

ඉධ සඬ්ඛතධම්මො නාම ජාතිජරාමරණපකතිකො, තස්ස ජාති ආදිකොට්ඨි, ජරා මජ්ඣිමකොට්ඨි, මරණං ඔසානකොට්ඨි. තත්ථ කිඤ්චාපි උප්පාදාදිතිවිධම්පි සඬ්ඛතලක්ඛණතාය අනිච්චලක්ඛණං, තථාපි ජාතිජරාසු දිට්ඨාසු න තථා අනිච්චලක්ඛණං පාකටං හුත්වා උපට්ඨාති යථා වයක්ඛණෙති ආහ “භඩ්ගො නාම අනිච්චතාය පරමා කොට්ඨි”ති, උත්තමා කොට්ඨි පරියොසානකොට්ඨිති අත්ථො. යථා හි ජරාධම්මං, මරණධම්මමෙව ච ජායතිති ජාති අනිච්චතාය ආදි කොට්ඨි, තථා ජාතිධම්මං, මරණධම්මමෙව ච ජීරතිති ජරා මජ්ඣිමා කොට්ඨි, ජාතිධම්මං, ජරාධම්මමෙව ච හිජ්ජතිති භඩ්ගො පරමා කොට්ඨි. අනිච්චතො අනුපස්සතිති න කලාපතො සම්මසන්තො විය “අනිච්චං බයට්ඨෙතා”ති (පටි. ම. 1.48) අනුමානවසෙන, නාපි ආරද්ධවිපස්සකො විය උදයග්ගහණපුබ්බකවයදස්සනවසෙන, අථ බො උදයබ්බයඤ්ඤාණානුභාවෙන පච්චක්ඛතො උපට්ඨිතෙසු උදයවයෙසු චුත්තතයෙන උදයං මුඤ්චිත්වා භඩ්ගදස්සනවසෙනෙව අනිච්චතො අනුපස්සති, ඵවං අනුපස්සතො පනස්ස නිච්චගාහස්ස ලෙසොපි නත්ථිති ආහ “නො නිච්චතො”ති. තථා භෙස නිච්චසඤ්ඤා පජහතිති වුවචති. ඵත්ථ ච “අනිච්චතො ඵව අනුපස්සති”ති ඵව-කාරො ලුත්තතිද්දිට්ඨෙති තෙන නිච්චත්තමත්ථං දස්සෙතුං “නො නිච්චතො”ති චුත්තං. න චෙත්ථ දුක්ඛතො අනුපස්සනාදිතිචත්තනමාසඬ්ඛිතබ්බං පටියොගිතිචත්තනපරත්තා, ඵව-කාරස්ස උපරි දෙසනාරුළුභත්තා ච තාසං. දුක්ඛතො අනුපස්සතිතිආදියුපි ඵසෙව නයො.

අනිච්චතො තාව අනුපස්සනා භඩ්ගානුපස්සකස්ස යුත්තා “භඩ්ගො නාම අනිච්චතාය පරමා කොට්ඨි”ති, දුක්ඛාදිතො පන කථන්ති ආහ “අනිච්චස්ස දුක්ඛත්තා”තිආදි. ඵතෙන යං අනිච්චං, තං ඵකන්තතො දුක්ඛං අනත්තා, තතො ච න අභිනන්දනියාදිරූපං. තස්මා උපරි නිබ්බන්තෙතබ්බතො ඤාණපරිකම්මත්ථඤ්ච ඉතරාසම්පි ඡන්තං අනුපස්සනානං වසෙන අනුපස්සතිති දස්සෙති. කෙච්ච පනෙත්ථ “අනිච්චතො අනුපස්සති, නො නිච්චතොතිආදිනා විසුං දස්සනකිච්චං නත්ථි, භඩ්ගදස්සනෙනෙව සබ්බං දිට්ඨං භොති”ති වදන්ති, තං භඩ්ගානුපස්සනාය මත්ථකප්පත්තියං යුත්තං, තතො පන පුබ්බභාගෙ අනෙකාකාරවොකාරා අනුපස්සනා ඉච්ඡිතබ්බාව. අඤ්ඤා ආ “අනිච්චතො අනුපස්සති”තිආදිකා (පටි. ම. 1.51) පාළි, “අනෙකෙහි ආකාරෙහි පුනස්පුනං පස්සති”ති ආගතා තස්සා අට්ඨකථා ච විරොධිතා සීයා. තදෙව අනිච්චතො දිට්ඨමෙව සබ්බසඬ්ඛාරගතං.

න තං අභිනන්දිතබ්බන්ති තං සඬ්ඛාරගතං තණ්හාදිට්ඨාහිනන්දනවසෙන “ඵතං මම, ඵසො මෙ අත්තා”ති න අභිනන්දිතබ්බං. න තත්ථ රඤ්ජිතබ්බන්ති තත්ථ සඬ්ඛාරගතෙ රඤ්ජනවසෙන න පචත්තිතබ්බං, කාමරාගො, භවරාගො වා න පචත්තෙතබ්බොති අත්ථො. රාගං නිරොධෙතිති රාගං වික්ඛම්භනනිරොධං පාපෙති, වික්ඛම්භෙතිති අත්ථො. තෙනාහ “ලොකිකෙනෙව තාව ඤාණෙනා”ති. සති ච වික්ඛම්භනෙ කථං සමුදයොති ආහ “නො සමුදෙති, සමුදයං න කරොති”ති.

ඵවං විරත්තොති ඵවං භඩ්ගානුපස්සනානුසාරෙන විරත්තො. යථා දිට්ඨං සම්පති උපට්ඨිතං සඬ්ඛාරගතං නිරොධෙති නිරොධං මනසි කරොති, අදිට්ඨමිපි අතිතානාගතං අන්වයඤ්ඤාණවසෙන යථා ඉදං ඵතරහි, ඵවං ඉතරෙපිති අනුමිනන්තො නිරොධෙති මනසිකතස්සාපි නිරොධං කරොති. නො සමුදෙතිති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො, නො සමුදයං මනසි කරොතිති අත්ථො.

එවං පටිපත්තොති එවං චුත්තප්පකාරෙන අනිච්චානුපස්සනාදිවසෙන පටිපත්තො. සද්ධිං ඛන්ධාභිසංඛාරෙහි කිලෙසානං පරිච්චන්තොති ඛන්ධෙහි, අභිසංඛාරෙහි ව සහ කිලෙසානං පජ්ඣනො. කිලෙසෙ හි පජ්ඣන්තො තත්තිමිත්තකම්මං, තතො නිබ්බත්තනකෙ ඛන්ධෙ ව පජ්ඣති නාම. සංඛ්ඛතදොසදස්සනෙනාති සංඛ්ඛතමිමෙසු අනිච්චදුක්ඛතාදිආදිනවදස්සනෙන. තඛ්ඛිපරිතෙති නිච්චසුඛාදිසභාවෙ. තත්තින්තනායාති තදධිමුත්තනාය. පටිනිස්සග්ගසද්දො පරිච්චාගත්ථො, පක්ඛන්දනත්ථො වාති පටිනිස්සග්ගසස්ස දුට්ඨතා චුත්තා. තත්ථ පක්ඛන්දනං අධිමුච්චනං. යථාචුත්තෙනාති තදධිගාදිප්පභානප්පකාරෙන, තත්තින්තප්පකාරෙන ව. නිබ්බත්තනවසෙනාති උප්පාදනවසෙන. නිබ්බත්තෙන්තො හි කිලෙසෙ ආදියතීති තෙ අනිබ්බත්තෙන්තො කිලෙසෙ න ආදියති නාම. අදොසදස්සිතාවසෙනාති දොසානං අදස්සාවිභාවෙන. සංඛ්ඛතාරම්මණං ආදියතීති යොජනා. අනාදිනවදස්සිතාය හි සංඛ්ඛාරෙ ආදියතීති ආදිනවදස්සිතාය තෙ න ආදියති න ගණ්හාති.

743. අස්සාති යොගිතො. තෙහි ඤාණෙහිති අනිච්චානුපස්සනාදිඤාණෙහි. තත්ති පභානං. නිච්චසඤ්ඤන්ති නිච්චගාහං, සඤ්ඤාසිසෙන නිද්දෙසො. සුඛසඤ්ඤං අත්තසඤ්ඤන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. සප්පිතිකං තණ්හන්ති සඋප්පිලාවිතං අභිපත්ථනං.

744. “චත්ථුසංඛ්ඛමනා”ති එත්ථ විපස්සනාය පවත්තිට්ඨානභාවතො රූපාදිආරම්මණං “චත්ථු”ති අධිප්පෙතන්ති දස්සෙන්තො “රූපස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ සංඛ්ඛමනාති විපස්සනාභාවසාමඤ්ඤතො එකත්තනයෙන චුත්තං , අඤ්ඤාං අඤ්ඤාදෙව රූපහඬිගවිසයං ඤාණං, අඤ්ඤාදෙව තදාරම්මණචිත්තහඬිගවිසයන්ති කුතො සංඛ්ඛමනා. පඤ්ඤාවිච්චිතායපි එසෙව නයො. පඤ්ඤායාති උදයබ්බයදස්සනවසෙන පවත්තමානාය විපස්සනාපඤ්ඤාය. වයස්සෙව ගහණවසෙන උදයතො විනිව්ච්චනා. තෙනාහ “උදයං පභාය වයෙ සන්තිට්ඨනා”ති. “අනන්තරමෙව ආවර්ජනසමත්ථතා”ති ඉමිනා හඬිගානුපස්සනාය පගුණබලවභාවමාහ.

745. උභොති දිට්ඨාදිට්ඨභාවෙන ද්වෙපි ආරම්මණාති. එකච්චත්ථනාති බණ්ඩගුරුතාය සමානාති වචත්ථාපනා.

සංවිජ්ජමානමිහිති පච්චක්ඛතො උපලබ්ධමානෙ පච්චුප්පත්තෙ. විසුද්ධදස්සනොති හඬිගදස්සනස්ස පරිබන්ධවිධමනෙන විසුද්ධඤාණො, සුච්චුද්ධහඬිගදස්සනොති අත්ථො. තදන්වයං නෙතිති තස්ස පච්චුප්පන්තසංඛ්ඛාරහඬිගදස්සිතො ඤාණස්ස අන්වයං අනුගතභූතං ඤාණං පවත්තෙති. කත්ථ පන පවත්තෙතිති ආහ “අතීතනාගතෙ”ති, අතීතෙ, අනාගතෙ ව සංඛ්ඛාරගතෙ. සංඛ්ඛෙපිතිආදි තස්ස පවත්තනාකාරදස්සනං.

හඬිගසංඛ්ඛාතෙ නිරොධෙ, න නිබ්බානසංඛ්ඛාතෙහි අධිප්පායො. එසාති යා ආරම්මණන්වයෙන උභො දිට්ඨාදිට්ඨෙ බණ්ඩගුරුතාය එකභාවෙන වචත්ථාපනා, එසා වයලක්ඛණෙ විපරිණාමලක්ඛණෙ විපස්සනා හඬිගානුපස්සනාති අත්ථො.

746. ආරම්මණඤ්ච පටිසංඛ්ඛාතිආදි හඬිගානුපස්සනාය දුප්පට්ඨිජ්ඣන්තා චුත්තස්සෙවත්ථස්ස දළ්භිකරණං. තඤ්ඤං හඬිගදස්සනං සංඛ්ඛාරානං අවසවත්තනාවබොධනෙන අනන්තලක්ඛණපට්ඨෙධායාති තං දස්සෙන්තො “සුඤ්ඤතො ව උපට්ඨාන”න්ති ආහ. ආරම්මණස්ස හි හඬිගාරම්මණචිත්තස්ස ව හඬිගමනුපස්සනො විසෙසතො සංඛ්ඛාරා සුඤ්ඤා හුන්වා උපට්ඨහන්ති. තෙනාහ “තස්සෙව”න්තිආදි.

න චත්ථි අඤ්ඤොති එත්ථ ඉමස්මිං ලොකෙ අඤ්ඤො ඛන්ධවිනිමුත්තො අත්තා නාම කොචි නත්ථි. තෙසං බයං පස්සතීති තෙසං ධම්මානං බණෙ බණෙ උපට්ඨහන්තං හඬිගං පස්සති. යථාචුත්තාය අප්පමාදපට්ඨපත්තියා අප්පමත්තො. යථා කිං? මණ්ඩ වීජ්ඣං වජිරෙන යොනියො යථා නාම කුසලො පුරිසො උපායෙන මණ්ඩං වීජ්ඣන්තො මණ්ඩස්ස ඡිද්දමෙව පස්සති මනසි කරොති , න මණ්ඩස්ස වණ්ණාදිං, එවමෙව සංඛ්ඛාරානං නිරන්තරං හඬිගමෙව යොනියො මනසි කරොති, න සංඛ්ඛාරෙහි අධිප්පායො. යථා වා වජිරෙන මණ්ඩං වීජ්ඣන්තස්ස විද්ධට්ඨානං න පුන රුහති, එවං වජිරසදිසෙන හඬිගානුපස්සනාඤාණෙන හඬිගෙ දිට්ඨෙ න පුන නිච්චගාහො රුහති, එවං හඬිගමෙව පස්සතීති අත්ථො.

යා ව ආරම්මණපටිසංඛ්ඛාති “රූපාරම්මණතා චිත්තං උප්පජ්ජිත්වා භිජ්ජති, තං ආරම්මණං පටිසංඛ්ඛා”ති (පටි. ම. 1.51) එවමාගතා යා ව ආරම්මණපටිසංඛ්ඛා, “තස්ස චිත්තස්ස හඬිගං අනුපස්සති”ති එවං චුත්තා යා ව හඬිගානුපස්සනා, “සංඛ්ඛාරාව භිජ්ජන්ති, තෙසං භෙදො මරණං, න අඤ්ඤො කොචි අත්ථි”ති එවං චුත්තං යඤ්ච සුඤ්ඤතො උපට්ඨානං, අයං එවං තිඨා චුත්තාපි අධිපඤ්ඤාවිපස්සනා නාමාති අත්ථො.

747. අනිච්චානුපස්සනාදිසුති අනිච්චදුක්ඛතානන්තානුපස්සනාසු. නිබ්බිදාදිසුති නිබ්බිදාවිරාගනිරොධපටිනිස්සග්ගානුපස්සනාසු . තයො උපට්ඨානෙහි අනිච්චාදිවසෙන නිවිධෙ උපට්ඨානෙ. බයතො වයතො උපට්ඨානඤ්ඤි අනිච්චතො උපට්ඨානං, භයතො උපට්ඨානං දුක්ඛතො, සුඤ්ඤතො උපට්ඨානං අනන්තතොති. දිට්ඨිසුති දිට්ඨිනිමිත්තං න වෙධති. තා හි අසංභීරතාය න වලති.

748. දුබ්බලභාජනස්ස වියාති තිත්තආමමත්තිකාභාජනස්ස විය හෙදමෙව පස්සතිති සම්බන්ධො. එත්ථ ච දුබ්බලභාජනුපමා සරසභිදුරතාදස්සනත්ථං, චිජ්ජකිරියමානසුබ්බරජුපමා අඤ්ඤමඤ්ඤං අසම්බන්ධතාදස්සනත්ථං, භිජ්ජියමානතිලුපමා බණ්ණෙ බණ්ණෙ භිජ්ජනකභාවදස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බො. හෙදමෙවාති විනාසමෙව පස්සති උප්පාදාදිනං අග්ගහණතො. එවමෙවාති යථා උදකබුබ්බුළකාති උදකතලාදිපච්චයං පටිච්ච උප්පන්නාති න චිරට්ඨිතිකාති සීසං සීසං භිජ්ජන්ති, එවමෙව සබ්බෙ රූපාරූපධම්මා කම්මාදිපච්චයං පටිච්ච උප්පන්නා බණ්ණට්ඨිතිකා සීසං සීසං භිජ්ජන්තිති හෙදමෙව පස්සති. තුරිතතුරිතඤ්භි නෙසං හෙදදස්සනත්ථං “භිජ්ජන්ති භිජ්ජන්ති”ති ආමෙඨිතවචනං.

මරිච්චි ඉත්තරකාලිකාව, නිස්සයපබන්ධවසෙන පන චිරතරූපට්ඨානන්ති “යථා පස්සෙ මරිචික”න්ති චූත්තං, න අයාථාචූපට්ඨානතොව. ලොකන්ති බන්ධලොකං. මච්චුරාජා න පස්සති අරහත්තාධිගමෙන පුනඛ්භවාභාවතො.

749. භවදිට්ඨිජ්ජභානන්ති සස්සතදිට්ඨියා චික්ඛමිහනං. න භි නිරන්තරං භඬගමෙව පස්සතො සස්සතදිට්ඨියා අවසරො අත්ථි. තතො එව ජීවිතෙ නිරාලයත්තා ජීවිතනිකන්තිපරිච්චාගො. සදාති සබ්බකාලං රත්තින්දිවං. භාවනාය යුත්තජ්ජයුත්තතා. ඉච්ඡාචාරානං දුර්භාවතො විසුද්ධාජීවිතා. උස්සුක්කජ්ජභානං කිච්චාකිච්චෙසු අබ්බාවටතා තිබ්බසංවෙගත්තා. විගතභයතා කුතොච්චි තිබ්බයතා අත්තසිනෙභාභාවතො. බන්තිසොරච්චපට්ඨලාහො අනිච්චතාය සුදිට්ඨත්තා. පන්තසෙනාසනෙසු අධිකුසලෙසු ච අරතියා, කාමගුණෙසු රතියා ච සහනතො අභිභවනතො අරතිරතිසහනතා.

ඉමාති අට්ඨග්ගුණමුත්තමානීති ලිඬගවිපල්ලාසෙන චූත්තං. ම-කාරො ච පදසන්ධිකරො, භවදිට්ඨිජ්ජභානාදිකෙ ඉමෙ අට්ඨ උත්තමානියංසෙති අත්ථො. තභින්ති තත්ථ භඬගානුපස්සනායන්ති අත්ථො.

භඬගානුපස්සනාඤ්ඤාණං නිට්ඨිතං.

භයතුපට්ඨානඤ්ඤාණකථාචණ්ණනා

750. සබ්බසඬ්ඛාරානන්ති තෙභුමකානං සබ්බසඬ්ඛාරානං. අධිකාරවසෙන භි පදෙසසබ්බවිසයො ඉධ සබ්බසද්දො. ආසෙවන්තස්සාති ආදරවසෙන සෙවන්තස්ස පවත්තෙන්තස්ස. භාවෙන්තස්සාති වඩ්ඪෙන්තස්ස බුහෙන්තස්ස. බහුලිකරොන්තස්සාති පුනජ්ජනං කරොන්තස්ස යුඤ්ජන්තස්ස. පහෙදකාති බණ්ණෙ බණ්ණෙ භිජ්ජනවසෙන පහෙදකා. ආජීවිකා බ්බාධිආදිනිමිත්තං මරිතුකාමස්ස, අමරිතුකාමස්සාපි සුරස්ස භාගිතබ්බමපි න භයතො උපට්ඨාතීති “සුබ්බෙත ජීවිතුකාමස්ස භිරුකපුරිසස්සා”ති චූත්තං. යථා භිරුකජාතිකස්ස සීභාදයො සන්තාසනිමිත්තං භයානකභාවතො, තථා යොගිනො භඬගතො දිස්සමානා සඬ්ඛාරාති ආහ “සීභ...පෙ.... උපට්ඨහන්ති”ති. පච්චුප්පන්නාති අද්ධාපච්චුප්පන්නා ඔළාරිකා දීඝතරපබන්ධා, බණ්ණපච්චුප්පන්නා සුබුමතරා ඉත්තරකාලා, සන්තතිපච්චුප්පන්නා මජ්ඣිමා ඉධ ආදිතො පරිග්ගහෙතබ්බො. භයතො භාගිතබ්බතො උපට්ඨිතකෙසු ඤාණං භයතුපට්ඨානඤ්ඤාණං.

යථා ඉත්ථියා පුත්තානං සීසස්ස ඡින්නතා ඡිජ්ජමානතා ගස්භමානා භයාවහා, එවං යොගිනො තියද්ධගතානං සඬ්ඛාරානං නිරොධා ගස්භමානාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “එකිස්සා කිර ඉත්ථියා”තිආදි චූත්තං.

යථා පුතිභුතං ඔදනාදි න සභාවෙන තිට්ඨති විනස්සති, එවං යස්සා ඉත්ථියා විජාතවිජාතා පුත්තා න ජීවන්ති මරන්ති එව, සා “පුතිපජා”ති චූත්තා. පුතිපජාග්ගහණඤ්චෙන්ථ විසෙසතො ගබ්භගතමරණචිත්තාදස්සනෙන යොගිනො අනාගතසඬ්ඛාරනිරොධසන්තිට්ඨානදස්සනත්ථං. අතීතපච්චුප්පන්නසඬ්ඛාරනිරොධො භිස්ස සුපාකටො එවාති න සො උපමාය සාධෙතබ්බො. අන්තිමභවිකස්ස ච යොගිනො සන්තක්ඛන්තුං පරමාදිභාවිතො අතීතෙ දුක්ඛබ්බතාය, අනාගතදුක්ඛපරිත්තතාය ච දස්සනත්ථං බහුපජාව ඉත්ථි නිදස්සිතා.

තත්ථ යථා තස්සා නව පුත්තා මතා, එවං අජ්ඣත්තාදිප්පහෙදා අතීතා සඬ්ඛාරා, චූසිතපුබ්බො වා නව සත්තාවාසා දට්ඨබ්බො, මීයමානපුත්තො විය පච්චුප්පන්නා සඬ්ඛාරා, පවත්තමානො වා සත්තාවාසො දට්ඨබ්බො. අජාතපුත්තො විය අනාගතා සඬ්ඛාරා, භාවී වා සත්තාවාසො දට්ඨබ්බො. එවමච්චිතෙ යදෙකෙ දසපුත්තමාතරං අග්ගහෙත්වා නවපුත්තමාතුග්ගහණං සාත්ථකන්ති වදන්ති, තදපාහතං හොති . දාරකානං මරණස්ස විරකාලිකත්තා මරණානුස්සරණන්ති චූත්තං. ගබ්භගතො අප්පච්චක්ඛතාය භාවිපක්ඛෙයෙව තිට්ඨතිති අධිප්පායෙන කුච්ඡිගතො අනාගතසඬ්ඛාරට්ඨානියො චූත්තො. එතස්මිං බණ්ණෙති භඬගදස්සනමුබ්බෙන සඬ්ඛාරානං භයානකභාවෙන උපට්ඨානක්ඛණ්ණං.

751. න භායති ඤාණස්ස භායනාකාරෙන අප්පවත්තනතො. පටිසම්චිත්තූප්පාදවසෙන භි භායනං, ඤාණං පන භාගිතබ්බවත්ථුං භාගිතබ්බන්ති යාථාවතො ජානාති. තෙනාහ “අතීතා...පෙ.... තීරණමත්තමෙවා”ති, තිස්සො අඬගාරකාසුයො අතීතාපෙන තික්ඛමජ්ඣමුදුහෙදාති අධිප්පායො. කාමභවාදිනඤ්භි තිණ්ණං භවානං නිදස්සනභාවෙන

තාසං ගහණං, තථා බද්ධාදිසුලත්තයස්ස අප්පණ්ණාදිභාවතො. තෙනාහ “කෙවලං හී”තිආදි. අස්සානි ඤාණස්ස. බ්‍යසනාපන්නානි නානාවිධවිපුලානත්ථපතිනා. භයතොති භායිතබ්බතො.

සඬබාරනිමිත්තන්ති “සඬබාරානං සමුහාදිසනවසෙන, සකිච්චපරිච්ඡේදනාය ව සවිග්ගහානං විය උපට්ඨාන”න්ති වුත්තොවායමත්ථො. සඬබාරානං පන තථා උපට්ඨානං සඬබාරවිනිමුත්තං න භොතිති ආහ “අතිතා...පෙ.... අධිවචන”න්ති. මරණමෙවාති භඩ්ගමෙව. තෙනාති භඩ්ගදස්සනෙන. බණෙ බණෙ භඩ්ගමෙව පස්සතො හි නිමිත්තසඤ්ඤිතං සඬබාරගතං අනිච්චතාය වුත්තනායෙන සප්පට්ඨිතං හුත්වා උපට්ඨානි. පවත්තං නාම කාමං සබ්බා භවපවත්ති, මත්ථකප්පත්තාය පන භඩ්ගානුපස්සනාය සබ්බභවෙසු අභිණ්භසම්පට්ඨිලනස්ස සුට්ඨුතරං උපට්ඨානතො සන්තසුබාහිමතාපි භවා දුක්ඛසභාවතාය භයතො උපට්ඨගන්තිති දස්සනත්ථං “පවත්තන්ති රූපාරූපභවපවත්ති”තිආදි වුත්තං. උභයන්ති නිමිත්තං, පවත්තඤ්ඤිතං. ද්වයමපි හි තං අත්තසුඤ්ඤමෙව හුත්වා උපට්ඨගතිති.

භයතූපට්ඨානඤාණං නිට්ඨිතං.

ආදීනවානුපස්සනාඤාණකථාවණ්ණනා

752. තාණන්ති සඬබාරහෙතුකා අනත්තතො රක්ඛණං. නෙව පඤ්ඤායති සබ්බභවාදීනං සාදීනවතාය එකසදිසත්තා. ලෙණන්ති තස්ස පරිහරණතාණාය උපලියනං. ගතීති තදත්ථං ගන්තබ්බට්ඨානං. පටිසරණන්ති තස්සෙව පටිසරණට්ඨානං. පත්ථනාති ආසිසනා න භොති. එතෙන “නෙතං මමා”ති තණ්හාගාභාභාවමාහ. පරාමාසොති දිට්ඨිපරාමාසො. තෙන “එසො මෙ අත්තා”ති දිට්ඨිගාභාභාවමාහ. තණ්හාගාභාභාවෙනෙව චෙත්ථ “එසොභමස්මි”ති මානගාභාභාවොපි වුත්තොයෙව භොති, වා-සද්දග්ගහණෙන වා.

ඉදානි පත්ථනාදීනමභාවෙ කාරණං දස්සෙතුං “තයො භවා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තයො භවා අඬගාරකාසුයො විය ජාතිආදිදුක්ඛාධිට්ඨානභාවෙන මහාභිතාපතාය. චත්තාරො මහාභුතා කට්ඨමුඛපුත්තිමුඛඅග්ගිමුඛසත්ථමුඛසඬබාතා සොරවිසආසිච්ඡා විය කායස්ස ථද්ධතාවස්සන්දනදාහවිච්ඡේදදුක්ඛවිධානතො විසෙසතො, අවිසෙසතො පන ආසයතො, විසවිකාරතො, අනත්ථදානතො, දුරුපචාරතො, දුරාසදතො, අකතඤ්ඤතො, අවිසෙසකාරිතො, අනෙකාදීනවුපද්දවතො ව. “චත්තාරො ආසිච්ඡා උග්ගතෙජා සොරවිසාති බො, භික්ඛවෙ, චතුත්තෙනං මහාභුතානං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.238) හි වුත්තං. පඤ්චක්ඛන්ධා එකක්ඛන්ධහෙදෙ අඤ්ඤක්ඛන්ධානවට්ඨානතො. අඤ්ඤමඤ්ඤාසාතනතො, මරණදුක්ඛාවහනතො ව උක්ඛිත්තාසිකවධකා විය. වුත්තමපි චෙතං “උක්ඛිත්තාසිකො වධකොති බො, භික්ඛවෙ, පඤ්චත්තෙනං උපදානක්ඛන්ධානං අධිවචන”න්ති. ඡ අප්ඤ්ඤානිකායතනානි අත්තත්තනියභාවෙන ගහිතානිපි තතො රිත්තභාවතො සුඤ්ඤගාමො විය භොජනාදිගය්හුපගමෙත්ථ අත්ථිති පටිට්ඨසුඤ්ඤගාමො විය. තථා හි වුත්තං –

“සුඤ්ඤගාමොති බො, භික්ඛවෙ, ඡන්තෙනං අප්ඤ්ඤානිකානං ආයතනානං අධිවචනං. චක්ඛුතො චෙපි නං, භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො මෙධාට්ඨි උපපරික්ඛෙය්‍ය, රිත්තකඤ්ඤෙව බායති, තුච්ඡකඤ්ඤෙව බායති, සුඤ්ඤකඤ්ඤෙව බායති”ති (සං. නි. 4.238) –

ආදි. ඡ බාහිරායතනානි ගාමසාතකචොරා විය සබ්බථාපි සාතකභාවතො. තෙනෙවාහ “චොරා ගාමසාතකානි බො, භික්ඛවෙ, ඡන්තෙනං බාහිරානං ආයතනානං අධිවචනං. චක්ඛු, භික්ඛවෙ, හඤ්ඤති මනාපාමනාපෙසු රූපෙසු”තිආදි. රාගග්ගිආදිහි එකාදසහි අග්ගිහි. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“චක්ඛු, භික්ඛවෙ, ආදිත්තං. කෙන ආදිත්තං? රාගග්ගිනා දොසග්ගිනා මොහග්ගිනා ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි”ති (සං. නි. 4.28) –

ආදි. සඬබාරානං ගණ්ඩාදිසදිසනා හෙට්ඨා වුත්තායෙව. නිරස්සාදානි අස්සාදෙනබ්බරහිතා දුක්ඛසභාවත්තා. නිරසානි සම්පත්තිරහිතා විපත්තිපරියොසානත්තා. සබ්බත්ථ යථා හෙට්ඨා නිරස්සාදා නිරසා මහාආදීනවරාසිභුතා හුත්වා උපට්ඨගන්තිති සම්බන්ධො, එවං උපරිපි “සවාළකම්ච වනගහන”න්තිආදිසු තං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

සසද්දුලානි සබ්‍යග්ගො. ගාභා කුම්භිලාදයො. රක්ඛසො දකරක්ඛසො. “නිරසං නිරස්සාද”න්ති ඉමිනා ආදීනවස්ස අබ්බොකිණ්ණතං දස්සෙති. තථා හිස්ස යොගිනො සබ්බෙසු භවාදිසු සබ්බෙපි සඬබාරා නිස්සග්ගතො නිරන්තරං සප්පට්ඨිතාව හුත්වා උපට්ඨගන්ති. යඤ්ච සප්පට්ඨිතං, තං සාදීනවං. තෙනාහ “තස්සෙව”න්තිආදි.

යන්ති ආදීනවඤාණං. ඉදං වුත්තන්ති ඉදං දසවත්ථුකං ද්වාදසවාරපට්ඨණ්ඩිතං අත්ථයබ්‍යාතිරෙකවසෙන තස්සෙව පදභාජනං පටිසම්භිදායං වුත්තං.

උප්පාදො භයන්ති සඬ්ඛාරානං උප්පාදො අබ්බෙමට්ඨෙත භයවත්ථුතාය භයං. උප්පාදමුලකඤ්ඤි සබ්බං තං සබ්බවත්ථුකන්ති සබ්බසන්තං. පචත්තං භයන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. නත්ථි එතස්ස උප්පාදො, න චා එතස්මිං අධිගතෙ සඬ්ඛාරානං ආයතිං උප්පාදොති අනුප්පාදො, නිබ්බානං. තඤ්ච සබ්බසො භයාභාවතො පරමස්සාසභුතන්තා නිබ්භයට්ඨෙත බෙමන්ති. සන්තිපදෙති සබ්බසඬ්ඛාරුපසමභුතෙ අමතපදෙ. අප්පචත්තන්තිආදීහිපි පචත්තාදිපටික්ඛෙපමුඛෙන නිබ්බානමෙව වදන්ති. පචත්තියං ආදීනවං දිස්වා තදනන්තරමෙව නිවත්තියං ආනිසංසදස්සනවසෙන සීසං විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්නානං වසෙන “උප්පාදො භයං, අනුප්පාදො බෙම”න්ති තතියවාරො වුත්තො. එසෙව නයො ඡට්ඨවාරාදීසුපි. එත්ථ ව උප්පාදො විසෙසො, භයං විසෙසිතබ්බං සාමඤ්ඤභාවතොති සතිපි ද්විත්තං පදානං සමානාධිකරණභාවෙ ලිඛිගහෙදො ගතිතො. යථා “දුක්ඛසමුදයො අරියසච්ච”න්ති (දී. නි. 3.354; ම. නි. 3.374). එස නයො “ගති භය”න්තිආදීසුපි.

උප්පාදො සඬ්ඛාරාති එත්ථ පන සබ්බෙසං සඬ්ඛාරානං උප්පාදං සාමඤ්ඤන ගහෙන්වා සඬ්ඛාරා හෙදතො විහිතා සබ්බත්ථකමෙව තෙසං විභාගතො විපස්සියමානන්තාති වචනහෙදො කතො.

ආයුහනං පටිසන්ධිං “දුක්ඛ”න්ති පස්සන්ති සම්බන්ධො. ඤාණං ආදීනවෙ ඉදන්ති ආදීනවෙ විසයභුතෙ ඉදං පඤ්චවත්ථුකං ඤාණං වෙදිතබ්බං. ඤාණං සන්තිපදෙති සන්තිපදෙ නින්තාදිභාවෙන ධීතං ඉදං ඤාණන්ති අත්ථො.

753. කම්මපච්චයා පච්චුප්පන්නහවෙ උප්පජ්ජමානානං සඬ්ඛාරානං උප්පාදො පාකට්තරො හුත්වා උපට්ඨාතිති ආහ “පුරිමකම්මපච්චයා ඉධ උප්පත්ති”ති. පචත්තං නාම ඉධ පචත්තියං ධම්මප්පවත්තීති ආහ “උප්පන්නස්ස පචත්ති”ති. සබ්බමිපිති තියද්ධගතං රුපාරූපං අප්ඤ්ඤාත්තඛිද්ධාදිවිභාගං සබ්බමිපි. කම්මන්ති එතරහි පචත්තං කම්මං. එත්ථ ව උප්පාදපචත්තආයුහනග්ගහණෙන පච්චුප්පන්නද්ධපරියාපන්නා සඬ්ඛාරා ගතිතා, පටිසන්ධිග්ගහණෙන අනාගතද්ධපරියාපන්නා උපාදිත්තා. උප්පාදග්ගහණෙන ච අතීතද්ධපරියාපන්නා කම්මසඬ්ඛාරා උල්ලිඛිගත්තා. නිමිත්තග්ගහණෙන පන සබ්බෙපි ගතිතා. යාය ගතියා සා පටිසන්ධි හොති සා නිරයාදිහෙදා ගති සුවරිතද්විවරිතවසෙන ගන්තබ්බත්තා, සා පනත්ථතො තංතංකම්මනියමිතා භවසමඤ්ඤාරහා විපාකක්ඛන්ධා, කට්තා ව රූපන්ති වෙදිතබ්බා. ඛන්ධානං නිබ්බත්තන්ති සබ්බෙසමිපි ඛන්ධානං නිබ්බත්තනං. පාකට්ඨා එව සච්චවිභවිගෙ ලක්ඛණාදිවසෙන නිද්දිට්ඨත්තා. වත්ථුවසෙනාති ආරම්මණසඬ්ඛාතපචත්තිට්ඨානවසෙන. යදි තෙ පඤ්චෙව වත්ථුභාවෙන ඉච්ඡිතා, අථ කස්මා සෙසා වුත්තාති ආහ “සෙසා තෙසං වෙවචනවසෙනා”ති. තෙන විපස්සකානං ඤාණවිජ්ජාරස්ස විසයසංවඬ්ඪනත්ථං දෙසනා වඩ්ඪිතාති දස්සෙති.

අන්වයතො දස්සිතස්ස ආදීනවඤ්ඤාණස්ස බ්‍යාතිරෙකතො දස්සනත්ථං පටිපක්ඛඤ්ඤාණදස්සනං “යත්ථ උප්පාදො නත්ථි, තත්ථ සබ්බෙන සබ්බං භයමිපි නත්ථි”ති. “භයතුපට්ඨානෙන චා”තිආදිනා පචත්තීං දස්සෙත්වා නිවත්තිදස්සනං බුද්ධානං, අනුබුද්ධානඤ්ච ආචිණ්ණමෙතං යථා පුරිමං සච්චද්වයං දස්සෙත්වා නිරොධසච්චදෙසනාති දස්සෙති. යථා ලොකෙ කස්සච ආදීනවදස්සනං නිරත්ථකමිපි හොති, න තථා ඉදං, ඉදං පන සාත්ථකමෙවාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “යස්මා චා”තිආදි වුත්තං. තප්පටිපක්ඛනින්තං චිත්තං හොති දාහාහිභුතස්ස සීතනින්තතා විය සුට්ඨු දිට්ඨාදීනවතො එකංසෙන මුඤ්චිතුකමානභාවතො.

භයන්ති භාගිතබ්බං. “නියමතො දුක්ඛ”න්ති එතෙනස්ස දුක්ඛභාවෙන භාගිතබ්බතාති භාගිතබ්බතා දුක්ඛභාවං න බ්‍යාහිවරතිති දස්සෙති. වට්ඨාමිසං උපාදින්නක්ඛන්ධාති වදන්ති. තිව්ධමිපි වට්ඨං, වට්ඨසන්නිස්සිතඤ්ච වට්ඨාමිසං. කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බතො ලොකාමිසං, පඤ්ච කාමගුණා . කිලෙසා එව කිලෙසාමිසං. සඬ්ඛාරමත්තමෙවාති එත්ථ එව-සද්දෙන විසඬ්ඛාරං නිවත්තෙති. න හි තත්ථ සාමිසනාලෙසොපි අත්ථිති. මත්ත-සද්දෙන පන අපරිපුණ්ණතං විභාවෙති. න හි සබ්බසඬ්ඛාරගතං සාමිසන්ති. තස්මාති “භය”න්ති වුත්තස්ස දුක්ඛාදිභාවෙන නියතන්තා. යදි යං භයං, තං දුක්ඛාදිසභාවමෙව, තථා සති භයාදීසු එකෙනෙව අත්ථසිද්ධි. කස්මා සබ්බාති ගතිතානීති අනුයොගං මනසි කත්වා ආහ “එවං සන්තෙපි”තිආදි. යථා තෙසු එව සඬ්ඛාරෙසු අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො පචත්තිවසෙන ආකාරනානත්තතො අනුපස්සනානානත්තං, එවං භයාකාරාදිආකාරනානත්තතො පචත්තිවසෙනෙවෙත්ථ ඤාණස්ස නානත්තං . තත්ථ භයාකාරෙන පචත්තං ඤාණං භයතුපට්ඨානඤාණං, ඉතරාකාරවසෙන පචත්තං ආදීනවඤ්ඤාණන්ති දිට්ඨබ්බං.

යස්මා ආදීනවඤ්ඤාණස්ස විසයභාවෙන වුත්තා පන්නරසාපි අත්ථා උප්පාදාදීසු පඤ්චස්ථෙව අන්තොගධා, තත්ථ ව ඤාණං අන්වයබ්‍යාතිරෙකවසෙන පචත්තනතො දසවිධං හොති. තස්මා ආහ “දස ඤාණෙ පජානාති”ති. පජානනඤ්ච සාතිසයං විසයගතසම්මොභවිගමෙන අසම්මුල්ලං, අත්තනිපි අසම්මුල්ලමෙවාති අත්තනමිපි පජානන්නං විය හොතිති කත්වා වුත්තං. තෙනාහ “පටිච්ජක්ඛනි සච්ඡිකරොති”ති. ද්විත්තන්ති ද්විසු කුසලසද්දයොගෙන හි භූමිමත්ථෙ සාමිච්චනං යථා “කුසලා නච්චගීතස්සා”ති (ජා. 2.22.94). කුසලතාති කරණෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “ද්විත්තං කුසලතායා”ති. ද්විත්තන්ති චා ද්විත්තං ඤාණානං වසෙනාති අත්ථො. පචත්තියා යථාවතො දිට්ඨතාය තප්පටිපක්ඛතො සන්තිපදං සුවිනිච්ඡිතමෙව හුත්වා උපට්ඨාති. තෙනස්ස චිත්තං පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානාදිමිථාගාභවසෙන න විචලති. තත්ථ සුපරිදිට්ඨාදීනවත්තාති ආහ “නානාදිට්ඨිසු න කම්පති”තිආදි. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙව.

ආදිනවානුපස්සනාඤාණං නිට්ඨිතං.

නිබ්බදානුපස්සනාඤාණකථාවණ්ණනා

754. සඬබාරගතෙති සබ්බස්මිං තෙභූමකෙ සඬබාරෙ. නිබ්බන්දතීති ඤාණනිබ්බදෙන නිබ්බෙදං ආපජ්ජති. තථාභූතො ච තත්ථ උක්කණ්ඨන්තො, අනභිරමන්තො ච නාම භොතීති චූත්තං “උක්කණ්ඨති නාභිරමති”ති.

තත්ථ අනභිරමණස්ස උපමං දස්සෙතුං “සෙය්‍යථාපි”ති ආදි චූත්තං. අනොතත්තදහං පරික්ඛිපිත්වා යීතෙසු ද්වියොජනසතුබ්බෙධෙසු යථාක්කමං සානුඤ්ඤාපරපතසුචණ්ණසත්තරතනමයෙසුගන්ධමාදනකාළකෙලාසසුදස්සනචිත්තකූටභෙදෙසු පඤ්චසු භිමවතො මහාසිබරෙසු පච්ඡිමො චිත්තකූටපබ්බතො නාම. සීහපපාතාදිසු සත්තසු මහාසරෙසු.

සුවණ්ණපඤ්ඤාපරෙති සුවණ්ණමයෙ සීහපඤ්ඤාපරෙ. පක්ඛිත්තොති නිරුද්ධො. තිව්ධෙ සුගතිභවෙති කාමසුගතිආදිකෙ තිව්ධෙ සම්පත්තිභවෙ.

හත්ථපාදවාලවත්ථිකොසෙහි භූමිප්ප්පනෙහි සත්තහි පතිට්ඨිතොති සත්තපතිට්ඨො. නගරමජ්ඣෙ නාභිරමති ද්වාරපඤ්ඤාපරපතාලනාදිඅවබාධනභයෙන. දිට්ඨොති අධිමුත්තිප්පබ්බකෙන අන්වයදස්සනෙන දිට්ඨො. තෙනාහ “තත්තිත්තතප්පොණතප්පබ්බාරමානසො”ති.

නිබ්බදානුපස්සනාඤාණං නිට්ඨිතං.

755. තං පනෙතන්ති නිබ්බදාඤාණමාහ. ඤාණද්වයෙනාති භයතුපට්ඨානාදිනවානුපස්සනාඤාණද්වයෙන. යස්මා භයතො දිස්සමානා එව සඬබාරා මහාදිනවා, නිබ්බන්දිතබ්බා ච හුත්වා උපට්ඨන්ති, තස්මා එකමිපි තං ඤාණං තථාභාවනාබලප්පත්තියා අවත්ථාවිසෙසයුත්තං නිව්ධකිච්චසාමත්ථියවත්තං භොතීති චූත්තං “අත්ථතො එක”න්ති. තෙනාහ “සබ්බසඬබාරෙ”ති ආදි.

තයිදං තාසං අනුපස්සනානං මත්ථකප්පත්තිවසෙන චූත්තං, ආදිමිහි පන භිත්තසභාවා එව පවත්තන්ති. උප්පාදෙසීති පාත්වාකාසි, විභාවෙසීති අත්ථො.

මුඤ්චිතුකමාසකාඤාණකථාවණ්ණනා

756. න සජ්ජති බන්ධාදිනවතාය දිට්ඨන්තා. මුඤ්චිතුකාමං නිස්සරිතුකාමං භොති අනාදිකාලිකස්ස බන්ධස්ස පරිඤ්ඤායමානන්තා. මුඤ්චිතුකාමතා තතො අත්තානං නිබ්බෙධෙතුකාමතා නිස්සරිතුකාමතා අපගන්තුකාමතා. පඤ්ඤාපරපක්ඛිත්තොති පඤ්ඤාපරෙන සමොරුද්ධො. එවමාදයොති ආදි-සද්දෙන ආදිත්තඅභිගාරඋපපට්ඨදෙසබ්‍යාලසාපදාකුලවනගහනාදිනං සඬගභො දට්ඨබ්බො.

මුඤ්චිතුකමාසකාඤාණං නිට්ඨිතං.

පටිසම්බානුපස්සනාඤාණකථාවණ්ණනා

757. “සබ්බභව ...පෙ.... මුඤ්චිතුකාමො”ති වත්ථා පුන සබ්බස්මා සඬබාරගතාති සබ්බග්ගහණං සාතිසයමුත්තිදස්සනත්ථං අධිකවචනං අඤ්ඤාමත්ථං බොධෙතීති. යඤ්චි සඬබාරෙහි අනනුබන්ධස්ස මුඤ්චනං, තං සාතිසයං මුඤ්චනං. තං පන චූච්චමානාය පටිසම්බානුපස්සනාය භොතීති තං දස්සෙතුං “පුන තෙ එවං සඬබාරෙ”ති ආදි චූත්තං. තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා සඬබාරපරිග්ගණ්ණනං පුබ්බෙපි කතන්ති පුනග්ගහණං. භවාදිගතස්ස සඬබාරස්ස අපරිතුලිතස්ස අභාවතො “තෙ”ති චූත්තං. අනුපස්සනාකාරස්ස අපුබ්බස්සපි අත්ථිතාය “එව”න්ති චූත්තං. ඉදානි චූච්චමානාකාරෙනාති හි අත්ථො. සඬබාරානං පරිග්ගණ්ණනං නාම පරිපුණ්ණලක්ඛණවසෙනෙව භොතීති “තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා”ති චූත්තං.

අනච්චන්තිකතොති ආදිසු යං වත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා චූත්තමෙව. පට්ඨමෙන ආදි-සද්දෙන “ආදිඅත්තවත්තතො නිච්චපටික්ඛෙපතො”ති එවමාදිනං සඬගභො.

දුතියෙන “උදයබ්බයපටිපිළනතො සුඛපටික්ඛෙපතො”ති එවමාදිනං සඬගභො.

අපඤ්ඤාතොති අමනුඤ්ඤාතො, අසොහනතො වා. ජෙගුච්ඡතොති “ධි”ති ජිගුච්ඡිතබ්බතො. පටික්කුලතොති අභිරුචියා පටිලොමනෙන පටික්කුලභාවතො. න මණ්ඩනෙන හතා අමණ්ඩනභතා, අමණ්ඩනෙන සක්කා එතෙසං.

සුභභාවං හන්තුන්ති අත්ථො. අමණ්ඩනෙන වා තෙසං අසුභතා පාකටා භොතිති අමණ්ඩනහතා. මණ්ඩනෙන වා න හන්තබ්බසභාවා “අසුරියපස්සා”ති විය අමණ්ඩනහතා. තතො අමණ්ඩනහතභාවතොති රූපසඛ්ඛාරෙ සන්ධාය වදති. විරූපතොති අසුන්දරතො. පටිසංයොජනවත්ථුතාය පස්සන්තෙ අත්තති බන්ධනිති බිභවිෂං අතිවිය විරූපං. යං දිට්ඨමත්තමෙව දොමනස්සුප්පත්තිනිමිත්තං භොති. අපඤ්ඤප්ඵගුච්ඡතියතා හි ගුථං විය පරිච්චජිතබ්බං වා බිභවිෂං. ඉධ ආදි-සද්දෙන “අසුචිතො අමනාපතො”ති එවමාදිනං සඬගභො.

චතුත්ථෙත ආදි-සද්දෙන “අපරිණායකතො අත්තපටික්ඛෙපතො”ති එවමාදිනං සඬගභො.

758. අයන්ති යොගාවචරො. මුඤ්චනස්සාති පුන අනනුබන්ධනත්ථං සුමුත්තමුඤ්චනස්ස. උපායසම්පාදනත්ථන්ති අනිච්චාදිවසෙන සුට්ඨ පරිග්ගණ්හනං පරිමද්දනා උපායො, තස්ස සාධනත්ථං.

මච්ඡගහණත්ථං උදකෙ තත්ථ තත්ථ බ්වන්ති එතන්ති බ්වපං, මච්ඡානං ගහණකුටපං. ඔඬ්ඬාපෙසිති ඔසාරෙසි, බ්විති අත්ථො. සප්පත්ති කණ්හසප්පං. ගහණෙති යථාගහිතං සප්පං අප්ඨබ්බන්වා ගහණෙ. හත්ථං නිබ්බේධෙත්ථාති සප්පෙන අත්තතො භොගෙන වෙධිතං හත්ථපදෙසං නිබ්බේධෙත්ථා මොචෙත්ථා. ආවිජ්ඣන්වා ආවෙධිකප්පභාපනෙන භමෙත්ථා. නිස්සප්පිත්ථාති ප්ඨබ්බන්වා.

තත්ථාතිආදි උපමාසංසන්දනං. තත්ථ ආදිතොවාති විඤ්ඤානං පත්තකාලෙ. සනව්නිබ්භොගං කත්ථාති කම්මට්ඨානං ගහෙත්ථා සමුහාදිසනග්ගහණං හින්දිත්ථා. සුමුත්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො “විසමං වන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති”තිආදියු (අ. නි. 4.70) විය. සඬාරානං නිච්චාදිආකාරෙන උපට්ඨාතුං අසමත්ථතා අනිච්චසඤ්ඤාදිභෙදාය විපස්සනාය සාතිසයං බලවභාවප්පත්තියා, සා ව සඬාරානං අනිච්චාදිආකාරස්ස සුට්ඨතරං සල්ලක්ඛණෙනාති ආහ “තිලක්ඛණාරොපනෙන...පෙ.... පාපෙත්ථා”ති. යථා හි නිබ්බුද්ධකරණෙ බලවතරෙන පටිමල්ලෙන තත්ථ තත්ථ මුට්ඨිප්පභාරාදිනා විමථිතො ඉතරො තෙන යුජ්ඣතුං අසමත්ථතං පාපිතො භොති. න කෙවලං අසමත්ථතං පාපිතොව භොති, අථ බො මරණමත්තං දුක්ඛං වා මරණං වා පාපුණාති, එවමෙතෙපි සඬාරා එවං දුබ්බලභාවං පාපිතා උපරිඤ්ඤාණානුභාවෙන නිබ්බිසෙවනතං, සබ්බසො භඬගඤ්ච පාපුණන්තිති.

759. එත්තාවතාති එවං “අනච්චන්තිකතො”තිආදිනා පරොචන්තාලියාය ආකාරෙහි සඬාරානං අනිච්චාදිභාවසල්ලක්ඛණවසප්පවත්තෙන පටිසඬානෙන.

අනිච්චතො මනසිකරොතොතිආදියු යං වත්තබ්බං, තං භයතුපට්ඨානකථායං (විසුද්ධි. 2.750) චුත්තනයමෙව.

අයං පන විසෙසො – “පටිසඬා”ති පදස්ස “ජානිත්වා”ති අත්ථං වත්ථා පටිසඬානුප්පජ්ජනකිරියානං සමානබ්භත්තා අසතිපි පුබ්බාපරකාලත්තෙ සද්දෙවොහාරමත්තෙන එවං චුත්තන්ති දස්සෙත්තො “කාම”න්තිආදිමාහ. තෙන “කුසලං ධම්මං පටිච්ච කුසලො ධම්මො උප්පජ්ජති හෙතුපච්චයා (පට්ඨා. 1.1.53), නිහන්ත්වා තිමිරං සබ්බං, උග්ගතොයං දිවාකරො”ති ව එවමාදියු විය සමානකාලවසෙනායං සද්දපයොගොති. තථා මනඤ්ච ධම්මෙ ව පඨමං පටිච්ච පච්ඡා න මනොවිඤ්ඤාණස්ස උප්පත්ති, එවමිධාපිති දස්සෙතුං “මනඤ්ච පටිච්චා”තිආදි චුත්තං. එදිසො සද්දපයොගො යෙභුයොන ලොකෙ පුබ්බකාලවසෙනෙව දිස්සතිති පුබ්බකාලවසෙනෙව ඉධාපි තං දස්සෙතුං “එකත්තනයෙන වා...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති ආහ. තස්සත්ථො – අපරාපරං උප්පන්නෙසු ඤාණෙසු පුරිමස්ස වසෙන පටිසඬානකිරියා, තදඤ්ඤස්ස වසෙන උප්පජ්ජනකිරියා ව යොජෙතබ්බා, න ව තානි භෙදතො අපෙක්ඛිතබ්බානි එකසන්තානපතිතතාය එකත්තනයවසෙන ගහිතත්තාති. ඉතරස්මිං පද්ද්වයෙති “පචත්තං පටිසඬා, නිමිත්තඤ්ච පචත්තඤ්ච පටිසඬා”ති ඉමස්මිං පද්ද්වයෙ.

පටිසඬානුප්පස්සනාඤාණං නිට්ඨිතං.

සඬාරාද්වෙක්ඛාඤාණකථාවණ්ණනා

760. සඬාරානං අනිච්චදුක්ඛාකාරාදිපරිග්ගණ්හනවසෙන පචත්තමිපි පටිසඬානුප්පස්සනාඤාණං විසෙසතො අනත්තාකාරපරිග්ගණ්හනපමානන්ති චුත්තං “සබ්බෙ සඬාරා සුඤ්ඤාති පරිග්ගහෙත්ථා”තිආදි. තස්මිඤ්ච සති සච්චසම්පට්ඨෙධො ඉජ්ඣති, න අසති. තදභාවතො හි අනිච්චදුක්ඛලක්ඛණපඤ්ඤාපකම්පි සරභඩගසත්ථාරාදිනං සාසනං අනියානිකමෙව ජාතං. අථ වා තෙසං නිච්චසාරාදිහි රිත්තකං සන්ධාය “සබ්බෙ සඬාරා සුඤ්ඤාති පරිග්ගහෙත්ථා”ති චුත්තං. යඤ්චි යතො රිත්තකං, තං තෙන සුඤ්ඤන්ති. සඬාරානං අත්තසුඤ්ඤනය දුට්ඤ්ඤෙය්භාවතො අනෙකචාරං පටිච්ච්ඨායපි සුඤ්ඤතානුප්පස්සනාය දල්හිභාවාපාදනත්ථං “පුන සුඤ්ඤමිද”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යදග්ගෙන සඬාරා අනත්තතා, තදග්ගෙන අනත්තතියා. සති හි අත්තති අත්තතියෙන භවිතබ්බන්ති චුත්තං “සුඤ්ඤමිදං අත්තෙන වා අත්තතියෙන වා”ති. ද්විකොට්ඨකන්ති ද්විඅංසිකං, අත්තානං නෙව දිස්වා ඤාණවක්ඛුතා පච්චක්ඛතො, අනුමානතො ව තස්ස අනුපලබ්භතියතොති අධිප්පායො. පරං අඤ්ඤං සත්තං, සඬාරං වා පරික්ඛාරභාවෙ අත්තතො සුබදුක්ඛසාධනභාවෙ ඨිතං න දිස්වාති යොජනා. පුන පරිග්ගණ්හානිති සම්බන්ධො. එත්ථාති එතස්මිං සුඤ්ඤතානුප්පස්සනාධිකාරෙ.

ක්වච්චි කත්ථවි යානෙ, කාලෙ, ධම්මෙ වා. අථ වා ක්වච්චි අප්ඤ්ඤානං, බහිද්ධා වා. අත්තනො අත්තානන්ති සකත්තානං. “අයං බො භවං බ්‍රහ්මා මහාබ්‍රහ්මා...පෙ.... සෙට්ඨො සජ්ජා වසී පිතා භූතභ්‍යාන”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.42) පරෙහි පරිකප්පිතං අත්තානඤ්ච කස්සචි කිඤ්චනභූතං න පස්සතිති දස්සෙන්නො “කස්සචි”තිආදිමාහ. තත්ථ පරස්සාති “පරජාති, පරො පුරිසො”ති ව එවං ගතිතස්ස. න ච මම ක්වච්චිති එත්ථ මම-සද්දො අට්ඨානෙ පයුත්තොති ආහ “මම-සද්දං තාව යපෙත්වා”ති. පරස්ස වාති අත්තනො අඤ්ඤස්ස. “පරො පුරිසො”ති එවංභූතො අත්ථො මමත්ථාය ඨිතො, තස්ස වසෙන මය්හං සබ්බං සිජ්ඤාතිති එවං එකච්චදිට්ඨගතිකපරිකප්පිතවසෙන පරං අත්තානං තඤ්ච අත්තනො කිඤ්චනභූතං න පස්සතිති දස්සෙන්නො “න ච ක්වච්චි”තිආදිමාහ. එත්ථ ච නාහං ක්වච්චිති සකඅත්තනො අභාවං පස්සති. න කස්සචි කිඤ්චනතස්මිත්ති සකඅත්තනො එව කස්සචි අනත්තනියතං පස්සති. න ච මමාති එතං ද්වයං යථාසඬ්ඛං සම්බන්ධිතබ්බං. අත්ථිති පච්චෙකං. න ච ක්වච්චි පරස්ස අත්තා අත්ථිති පරස්ස අත්තනො අභාවං පස්සති. තස්ස පරස්ස අත්තනො මම කිඤ්චනතා න වත්ථිති පරස්ස අත්තනො අනත්තනියතං පස්සති. එවං අප්ඤ්ඤානං, බහිද්ධා ව බන්ධානං අත්තත්තනියසුඤ්ඤතා සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජතා චතුකොට්ඨසුඤ්ඤතාපරිග්ගණ්හනෙන දිට්ඨා භොති. තෙන වුත්තං “එවමය”න්තිආදි.

761. “ජහාකාරෙහි”තිආදිනා නිද්දෙසාදිසු තත්ථ තත්ථ ආගතෙ පකාරෙ සුඤ්ඤතානුපස්සනාය පරිබුහනං සඬ්ගහෙත්වා දස්සෙති. තත්ථ ජහාකාරෙහි ජහි ගහණාකාරෙහි, ගහෙතබ්බාකාරෙහි වා. නිව්චෙනාති “නිව්චො”ති පරිකප්පිතෙන අත්තනා වා අඤ්ඤෙන වා කෙනචි. නිව්චෙනාති වා නිව්චභාවෙන. ධූවාදයො “නිව්චො”ති ගතිතස්සෙව ගහෙතබ්බාකාරා. තබ්බිභාගෙන හි ඉමස්ස ජක්කතා. තත්ථ නිව්චතා නාම කුට්ඨතා. ධූවභාවො ථීරතා. සදා භාවිතා සස්සතතා. නිබ්බිකාරතා අච්චරිණාමධම්මතා. යාව ජරාමරණාති පෙය්‍යාලං අකත්වා පරියොසානපදමෙව දස්සෙති.

762. න සාරන්ති අසාරං, නත්ථි එතස්ස සාරන්ති නිස්සාරං. සාරතො අපගතං, සාරං වා තතො අපගතන්ති සාරාපගතං. කෙචි පනෙත්ථ “නිව්චසාරසාරෙන වා සුඛසාරසාරෙන වා අත්තසාරසාරෙන වා”ති පාළිති අධිප්පායෙන “අසාරං නිස්සාරං සාරාපගත”න්ති පදත්තයං එකො සුඤ්ඤතාපරිග්ගහාකාරො, අඤ්ඤථා සත්තෙව ආකාරා සියුං, න අට්ඨාති වදන්ති. අපරෙ පන “සුභසාරසාරෙනාතිපි පාළියං අත්ථිති ‘අසාරං නිස්සාරං සාරාපගත’න්ති ඉදං පදත්තයං ‘නිව්චසාරසාරෙනා’තිආදිසු පච්චෙකං යොජෙතබ්බං”න්ති වදන්ති. සෙතච්චිඡොති සෙතච්චරුණකො. “මිනරුක්ඛො”තිපි වදන්ති. පාළිභද්දකොති කිංසුකො.

763. නිව්චසාරාදිනං අභාවතො රිත්තතො පස්සති. පරිත්තතො, ලාමකත්තා වා තුච්ඡතො. අත්තසාරාභාවෙන සුඤ්ඤතො. සයං අනත්තතාය අනත්තතො. ඉස්සරියස්ස අභාවතො, කෙනචි ඉස්සරියං කාරෙතුව අසක්කුණෙය්‍යාතාය ච අනිස්සරියතො. ඵෙණපිණ්ඩෙන භාජනාදිං කාතුකාමස්ස විය රූපස්ස නිව්චතාදිං කාතුකාමස්ස තං න සිජ්ඤාති, සකඉච්ඡාවසෙන වා කාවි කිරියා නත්ථිති අකාමකාරියතො. “එවං රූපං භොතු, මා එව”න්ති අලබ්භනියතො. සයං අඤ්ඤස්ස වසෙ න වත්තති, නාපි අඤ්ඤං අත්තනො වසෙ වත්තෙතිති අවසවත්තකතො. යස්මිං සන්තානෙ සයං තස්ස පරො විය අවිධෙය්‍යතාය පරතො. කාරකාදි විය කාරණෙහි, එලෙන ච විචිත්තතො. න හි කාරණෙන එලං, එලෙන වා කාරණං සගබ්භං තිට්ඨති. එස නයො වෙදනාදිසුපි.

764. රූපං න සත්තොතිආදිසු යො ලොකවොහාරෙන සත්තො, රූපං යො න භොතිති අයමත්ථො ඉධ නාධිප්පෙතො තස්සාවුත්තසිද්ධත්තා. න හි ලොකො රූපමත්තං “සත්තො”ති වොහරති, බාහිරකපරිකප්පිතො පන අත්තා “සත්තො”ති අධිප්පෙතො. යො හි තෙහි රූපාදිසු සත්තවිසත්තතාය පරෙසං සඤ්ජාපනට්ඨෙන “සත්තො”ති වුච්චති, රූපං යො න භොතිති අත්ථො. සුඤ්ඤතාපරිග්ගණ්හනඤ්ඤෙතන්ති. එස නයො න ජීවොතිආදිසුපි. තත්ථ ජීවනට්ඨෙන ජීවො. නරනට්ඨෙන නෙතුභාවෙන නරො. “අභමස්මි”ති මානුජ්ජත්තිට්ඨානතාය මානො එත්ථ වාති පවත්තති මානවො. ථියති එත්ථ ගබ්භොති ඉත්ථි. පධානභාවෙන පුරි සෙතිති පුරිසො . ආහිතො අහංමානො එත්ථාති අත්තා. පච්චත්තං තස්ස තස්ස අහංකාරවත්ථුතාය “අහ”න්ති ව දිට්ඨගතිකෙහි අත්තා වුච්චති, රූපං පන තාදිසං න භොතිති සුඤ්ඤතාපරිග්ගණ්හනවිධිං දස්සෙතුව. “රූපං න සත්තො”තිආදි වුත්තං. තස්මා අට්ඨහිපි පදෙහි රූපස්ස අත්තසුඤ්ඤතාව දස්සිතා. ඉතරෙහි චතුර්ති තස්ස කිඤ්චනතාභාවො. තත්ථ න මමාති මය්හං අත්තනො සන්තකං න භොති, තථා අඤ්ඤස්ස අත්තනො සන්තකං න භොති, කස්සචිපි අත්තනො සන්තකං න භොති අත්තනොයෙව අභාවතො. “න අත්තනිය”න්ති පදෙන පකාසිතො එවත්ථො පරියායන්තරෙහි තිහිපි පදෙහි පකාසිතො. එස නයො වෙදනාදිසුපි.

765. හෙට්ඨා කලාපසම්මසන්ස්ස දළ්භභාවාය වුත්තසම්මසන්තයාපි සුඤ්ඤතානුපස්සනාය දළ්භභාවාය සංවත්තන්තිති දස්සෙන්නො “කීරණපරිඤ්ඤාවසෙනා”තිආදිමාහ. තත්ථ භයස්ස අහිංසනෙන අසරණතො. “සරණ”න්ති ගහෙතුව අයුත්තතාය අසරණභූතතො. “අනස්සාදතො”ති ඉදං පාළියං නත්ථි. සති ව තෙවත්තාලීස ආකාරා සියුං. රූපජ්ජවත්තියං සබ්බාදිනවුපලද්ධියා ආදිනවතො. “සමුදයතො අත්ථධගමතො”ති ඉදං ද්වයං යථා අනිව්චතො දස්සනං පනාලිකාය, නිව්චසාරවිරහදිපනෙන වා සුඤ්ඤතාවිභාවනං භොති, එවං සුඤ්ඤතාවිභාවනන්ති කත්වා වුත්තං. තථා “යං බො රූපං පට්චිව උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං රූපස්ස අස්සාදො”ති (සං. නි. 3.26) දස්සනං පච්චයපච්චයුජ්ජන්තතාවිභාවනෙන සුඤ්ඤතාවිභාවනං. “යං රූපං අනිව්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අයං රූපස්ස ආදිනවො”ති (සං. නි. 3.26) ව දස්සනං නිව්චතාදිසුඤ්ඤතාභාවනතො. තථා “යො රූපෙ ඡන්දරාගචිතයො

ජන්දරාගප්පහානං, ඉදං රූපස්ස නිස්සරණං”න්ති එවං සමුදයාදිදස්සනානං, ඉතරෙසඤ්ච යථාරහං සුඤ්ඤතානුපස්සනානුබුභනතා දට්ඨබ්බා. යං පන ආදීනවතො දස්සනං, පුබ්බෙ වත්වාපි පුන වචනං අස්සාදපටික්ඛෙපතො දස්සනං සන්ධාය චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. වෙදනාදිසුපි ද්වාචත්තාලීය ආකාරා නෙතබ්බාති ආහ “වෙදනං...පෙ.... විඤ්ඤාණං අනිච්චතො...පෙ.... නිස්සරණතො පස්සති”ති.

චුත්තම්පි ව නිද්දෙසෙ එතං සුඤ්ඤතාපරිග්ගණ්හනකථාසන්දස්සනං “අසුකාය පාළියා අයං නිද්දෙසො”ති දස්සනත්ථං, තස්ස ඵලසන්දස්සනත්ථඤ්ච.

766. එවං තීරණපරිඤ්ඤාවසෙන පච්චෙකං බන්ධෙසු ද්වාචත්තාලීයාය ආකාරෙහි සුඤ්ඤතං පරිග්ගහෙත්වාපි තිවිධානුපස්සනාවසෙනෙව භාවනං අනුසුඤ්ජන්තස්ස සඞ්ඛාරූපෙක්ඛාඤාණුප්පත්තිති දස්සෙන්නො “එවං සුඤ්ඤතො”ති ආදිමාහ. තත්ථ පරිග්ගණ්හන්තොති සම්මසන්නො. භයඤ්ච නන්දිඤ්ච විප්පහායාති අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛකතාය සඞ්ඛාරානං විපත්තිං නිස්සාය උප්පජ්ජනකභයඤ්චෙව තෙසං සම්පත්තිං නිස්සාය උප්පජ්ජනකපීතිඤ්ච පජ්ඣන්වා. අථ වා භයතූපට්ඨානවසෙන උප්පජ්ජනකඤාණභයඤ්ච සම්මසනවසෙන උප්පජ්ජනකපීතිසඞ්ඛාතං නන්දිඤ්ච පහාය. න හි සබ්බසො සුඤ්ඤතාය දිට්ඨාය භයනන්දීනං අවසරො අත්ථී, අථ ඛො උපෙක්ඛාව සණ්ඨාති. තෙනාහ “සඞ්ඛාරෙසු උදාසීනො හොති”ති. තත්ථ යෙන මිච්ඡාගාහෙන අනුදාසීනතා සියා, තදභාවං දස්සෙන්නො “අහන්ති වා මමන්ති වා න ගණ්හාති”ති ආහ. ඉදානිස්ස උදාසීනතාය උපමං දස්සෙන්නො “විස්සට්ඨහරියො විය පූරිසො”ති ආදිමාහ.

තත්ථ අනුදාසීනතාපුබ්බිකා උදාසීනතා වුව්චමානා ඉධ ඔපම්මත්ථං ඵරතීති දස්සෙතුං “ඉට්ඨා කන්තා”ති ආදි චුත්තං. අතිවිය නං මමායෙය්‍ය ඉත්ථීනං සාධෙය්‍යකුටෙය්‍යවඤ්ඤෙය්‍යාදීනං අජානනතො. මුඤ්චිතුකාමො හුත්වාති මුඤ්චිතුකාමොව හුත්වා, තං විස්සජ්ජෙය්‍ය නිරපෙක්ඛතාය වසෙනෙවාති අධිප්පායො. අයං යොගාවචරො. මුඤ්චිතුකාමතාය උද්ධං යාව සඞ්ඛාරූපෙක්ඛාඤාණං න උප්පජ්ජති, තාව පචත්තා විපස්සනා පටිසඞ්ඛානුපස්සනා ඵවාති ආහ “පටිසඞ්ඛානුපස්සනාය සඞ්ඛාරෙ පරිග්ගණ්හන්තො”ති.

පතිලියතීති එකපස්සෙන නිලියති නිලීනං විය හොති. පතිකුටතීති සඞ්ඤ්චති. පටිච්චටතීති විච්චටති. න සම්පසාරියතීති න විසරති, අභිරතිවසෙන න පක්ඛන්දතීති අත්ථො.

ඉච්චස්සාති ඉති එවං අස්ස යොගිනො.

767. තික්ඛවිසදසුරහාවෙන සඞ්ඛාරෙසු අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනෙ සිජ්ඣමානෙ තං පනෙතං සඞ්ඛාරූපෙක්ඛාඤාණං අනෙකචාරං පචත්තමානං පරිපාකගමනෙන අනුලොමඤාණස්ස පච්චයභාවං ගච්ජන්තං නිබ්බානං සන්තතො පස්සති නාම. තථාභුතඤ්ච සබ්බං සඞ්ඛාරප්පචත්තං විස්සජ්ජෙත්වා නිබ්බානමෙව පක්ඛන්දති නාම. තයිදං ඉධ ඤාණං අනුලොමගොත්‍රභුඤාණෙහි සද්ධිං එකත්තං නෙත්වා චුත්තං එකත්තනයවසෙන . නො වෙ නිබ්බානං සන්තතො පස්සතීති තාව සඞ්ඛාරූපෙක්ඛාඤාණස්ස අපරිපක්කතමෙවාහ. සමුද්දං තරන්තීති සාමුද්දිකා, සංයත්තිකා. දිසාජානනකො කාකො දිසාකාකො, ලක්ඛණමත්තඤ්චෙතං යො කොචි තාදිසො සකුන්තො වෙදිතබ්බො. විදෙසන්ති අදෙසං සමුද්දෙ අපරිචිතට්ඨානං. අනුගන්ත්වාති අනු අනු ගන්ත්වා.

තයිදං විපස්සනාඤාණං. පිට්ඨං චට්ටයමානං වියාති ථුලථුලතො විචෙචනවසෙන නිජ්ජෙඨාට්ටයමානං සණ්ඨං සණ්ඨං පිට්ඨවුණ්ණං විය. නිබ්බට්ඨකප්පාසන්ති නිබ්බට්ඨකච්ඡං කප්පාසං. විහනමානං වියාති ධනුකෙන විහඤ්ඤමානං විය. උපමාද්වයෙනපි පුනප්පුනං සම්මසනෙන විපස්සනාඤාණස්ස සුබ්බමතරභාවාපත්තිමාහ. යථා යථා හි විපස්සනාභාවනාබලෙන තික්ඛා, විසදා, සුරා ව හොති, තථා තථා සුබ්බමතරාපි හොතීති. සඞ්ඛාරවිචිතනෙති පච්චයස්ස සිබාප්පත්තතාය සඞ්ඛාරෙසු විය තෙසං විචිතනෙපි උදාසීනං හුත්වා තිවිධානුපස්සනාවසෙන තිට්ඨති පකාරන්තරස්ස අභාවතො. “සත්තධා අට්ඨාරසධා”ති ආදීනා විහත්තාපි හි අනුපස්සනාපකාරා අනිච්චානුපස්සනාදීස්චෙව තිසු අන්තොගධාති මත්ථකප්පත්තා විපස්සනා තාසං එව වසෙන තිට්ඨති.

768. තත්‍රාති තස්මිං විමොක්ඛමුඛභාවාපජ්ජනෙ, අරියපුග්ගලවිභාගපච්චයත්ථෙ ව. ඉදං විපස්සනාඤාණං. තිණ්ණං ඉන්ද්‍රියානන්ති සද්ධිත්තියසමාධිත්තියපඤ්ඤිත්තියානං. ආධිපතෙය්‍යාවසෙනාති සම්පයුත්තධම්මානං අධිපතිභාවවසෙන. අනිච්චානුපස්සනාබහුලස්ස හි සද්ධිත්තියං බලවං හොති, දුක්ඛානුපස්සනාබහුලස්ස සමාධිත්තියං, අනත්තානුපස්සනාබහුලස්ස පඤ්ඤිත්තියන්ති තිස්සන්තං අනුපස්සනානං වසෙන බලවතරභාවං පත්තාති ඉමාති තිණ් ඉන්ද්‍රියාති විමොක්ඛමුඛභාවං ආපාදෙන්තීති ආහ “තිවිධානුපස්සනා...පෙ.... ආපජ්ජති නාමා”ති. තිවිධවිමොක්ඛමුඛභාවන්ති එත්ථ කෙ පන තයො විමොක්ඛා, කානි වා තිණ් විමොක්ඛමුඛානීති අන්තොලීනෙ අනුයොගෙ විමොක්ඛමුඛාධීනත්තා විමොක්ඛාධිගමස්ස විමොක්ඛමුඛාති තාව දස්සෙන්නො “තිස්සො හි...පෙ.... වුව්චන්ති”ති වත්වා අයඤ්ච අත්ථො පාළිතො එව විඤ්ඤායතීති දස්සෙන්නො “යථාහා”ති ආදිමාහ.

ලොකනියානායානි ලොකතො නික්ඛමනාය, සත්තලොකස්ස වා චට්ටදුක්ඛතො නික්ඛමනාය.
පරිච්ඡේදපරිවට්ඨමතොති උදයබ්බයවසෙන පරිච්ඡේදතො වෙව පරිවට්ඨමතො ව. සමනුපස්සනතායාති සම්මදෙව අනු අනු
පස්සනාය සංවත්තන්තිති සම්බන්ධො. අනිච්චානුපස්සනා හි සඬ්ඛාරෙ ආදිතො උදයෙන, අත්තතො වයෙන
පරිච්ඡින්නෙ පස්සති. ආදිඅත්තවත්තතාය හි තෙ අනිච්චාති. අනිමිත්තාය ව ධාතුයාති සබ්බසඬ්ඛාරනිමිත්තවිරහතො
“අනිමිත්තා”ති ලද්ධනාමාය අසඬ්ඛතාය ධාතුයා. විත්තසම්පක්ඛන්දනතායාති පරිච්ඡින්නදිත්වා
අනුලොමඤ්ඤාණාදිභාවෙන සම්මදෙව අධිවිත්තස්ස අනුපවිසනත්ථාය. අප්පණ්ණිතායාති රාගපණ්ණිධිආදීනං අභාවෙන
“අප්පණ්ණිතා”ති ලද්ධනාමාය. සුඤ්ඤතායාති අත්තසුඤ්ඤතාය “සුඤ්ඤතා”ති ලද්ධනාමාය.

ගතින්ති නිබ්බන්තිං. සඬ්ඛාරානං සභාවච්චාවනෙන සංවෙජ්ජමානං විත්තං සම්මාපට්ටපත්තියං සමුත්තෙජ්ජනං නාම
භොගිති ආහ “මනොසමුත්තෙජ්ජනතායාති විත්තසංවෙජ්ජනතායා”ති. මමංකාරෙන අත්තනියසඤ්ඤිතස්ස වත්ථුනො
සාමිභුතො අත්තා පට්ඨං පරාමසීයති, තතො අත්තනියන්ති ආහ “නාහං, න මමාති ඵලං අනත්තතො
සමනුපස්සනතායා”ති. තිණි පදානීති පරිච්ඡේදපරිවට්ඨම, මනොසමුත්තෙජ්ජන, සමනුපස්සනපදානීති වදන්ති,
“සබ්බසඬ්ඛාරෙ”තිආදීනි පන තිණි වාක්‍යානි තිණි පදානීති වෙදිතබ්බානි. තෙනෙවාති අනිච්චානුපස්සනාදීනං වසෙන
තෙසං තිණිණං පදානං චුත්තත්තා ඵලං. පඤ්ඤවිස්සජ්ජනෙන “අනිච්චතො මනසි කරොතො කථං සඬ්ඛාරා
උපට්ඨහන්ති”ති පඤ්ඤස්ස විස්සජ්ජනෙ.

769. ඵලං විමොක්ඛමුඛාති දස්සෙත්වා ඉදානි විමොක්ඛෙ දස්සෙතුං “කතමෙ පනා”තිආදි චුත්තං. අනිච්චතො
මනසි කරොත්තොති අනිච්චානුපස්සනං අනුයුඤ්ජන්තො. අධිමොක්ඛබ්බුලොති සද්ධිත්තියබ්බුලො. යස්ස විසෙසතො
අනිච්චානුපස්සනා තික්ඛා සුරා භොගි, තස්ස සද්ධිත්තියං අධිමත්තං භොගි. “අනිච්චා සඬ්ඛාරා”ති හි ආදිතො
සද්ධාමත්තකෙන පටිපජ්ජිත්වා විපස්සනාය උක්කංසගතාය තරුපල්ලවාදිසු විය මණිකතකාදිසුපි තෙසං අනිච්චතං
සාතිසයං පව්චක්ඛතො පස්සතො “සම්මාසම්බුද්ධො වන සො භගවා”ති සත්ථරි සද්ධා බලවතී පවත්තතීති සො
අධිමොක්ඛබ්බුලො, අධිමත්තසද්ධො ව භොගි. තස්ස අනිච්චානුපස්සනාබ්බුලතාය අනිච්චාකාරතො වුට්ඨානං භොගිති
සො “අනිමිත්තං විමොක්ඛං පටිලහති”ති චුත්තං. පස්සද්ධිබ්බුලොති දුක්ඛානුපස්සනං අනුයුඤ්ජන්තො “දුක්ඛා
සඬ්ඛාරා, තප්පට්ටපක්ඛතො සුඛො නිරොධො”ති ව මනසිකාරවසෙන නිබ්බානස්ස සන්තපණ්ණසුඛභාවං
අධිමුච්චන්තො අභිණ්ණං පිතිපාමොජ්ජසමායොගතො පස්සද්ධිබ්බුලො භොගි. තතො ව
අධිමත්තසමාධිත්තියපටිලාභෙන රාගපණ්ණිධියා දුර්භාවතො අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛසමධිගමො භොගිති චුත්තං
“දුක්ඛතො...පෙ.... පටිලහති”ති. වෙදබ්බුලොති අනත්තානුපස්සනං අනුයුඤ්ජන්තො අත්තසුඤ්ඤතාය
නිපුණඤ්ඤාණවිසයත්තා ඤ්ඤාණබ්බුලො භොගි. තතො ව අධිමත්තපඤ්ඤන්දියපටිලාභෙන මොහස්ස දුර්භාවතො
සුඤ්ඤතවිමොක්ඛසමධිගමො භොගිති ආහ “අනත්තතො...පෙ.... පටිලහති”ති.

යො අනිච්චානුපස්සනාය නිමිත්තවසෙන සඬ්ඛාරෙ පරිග්ගහෙත්වා විපස්සනං අනුයුඤ්ජන්තො යත්ථ ඉදං
සඬ්ඛාරනිමිත්තං සබ්බසො නත්ථී, තං “අනිමිත්තං නිබ්බාන”න්ති අනිමිත්තාකාරෙන අධිමුච්චන්තො
වුට්ඨානගාමිතිමග්ගෙන සටෙති. තස්ස මග්ගො අනිමිත්තතො නිබ්බානං සවිජ්ජකරොතිති වුව්චතිති ආහ
“අනිමිත්තාකාරෙන නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා පවත්තො අරියමග්ගො”ති. ස්වායං නිබ්බානස්ස අනිමිත්තාකාරො
නෙව මග්ගෙන කතො, න විපස්සනාය, අථ බො සභාවසිද්ධො. තදාරම්මණතාය ව මග්ගො අනිමිත්තොති වුව්චතිති
දස්සෙත්තො ආහ “අනිමිත්තාය ධාතුයා උප්පන්නත්තා අනිමිත්තො”ති. යො දුක්ඛානුපස්සනාවසෙන පණ්ණිධියා
දුර්භාවකරණෙන අප්පණ්ණිතං අධිමුච්චන්තො , යො අනත්තානුපස්සනාවසෙන අත්තුපලද්ධියා දුර්භාවකරණෙන
සුඤ්ඤතං අධිමුච්චන්තොති ව ආදිනා යොජෙතබ්බං. තෙනාහ “එතෙනෙව නයෙනා”තිආදි.

770. යදි අරියමග්ගො නිව්ධම්මි විමොක්ඛනාමං ලහති, අථ කස්මා අභිධම්මෙ විමොක්ඛද්වයමෙව ආගතන්ති
වොදනං සන්ධායාහ “යං පනා”තිආදි. තත්ථ තන්ති අභිධම්මෙ විමොක්ඛද්වයවචනං. නිප්පරියායතො විපස්සනාගමනං
සන්ධායාති උජුකමෙව විපස්සනතො මග්ගස්ස නාමාගමනං සන්ධාය චුත්තං. කස්මා? අනිමිත්තවිපස්සනා
ආගමනියට්ඨානෙ යත්වා අත්තතො මග්ගස්ස නාමං දාතුං න සක්කොති. කාමං සුත්තෙ “අනිමිත්තඤ්ඤං භාවෙහි,
මානානුසයමුජ්ජහා”ති (සු. නි. 344) අනිමිත්තවිපස්සනා කප්පිතා, සා පන නිව්චනිමිත්තධුචනිමිත්තඅත්තනිමිත්තානි
උග්ගාටෙන්තිපි සයං නිමිත්තධම්මෙසු ඵල වරතීති සනිමිත්තාව භොගිති. අපිව අභිධම්මො නාම පරමත්ථදෙසනා,
අනිමිත්තමග්ගස්ස ව පරමත්ථතො හෙතුචෙකල්ලමෙව. අනිච්චානුපස්සනාවසෙන හි අනිමිත්තවිමොක්ඛො කප්පිතො.
තත්ථ ව සද්ධිත්තියං අධිමත්තං භොගි, තං අරියමග්ගෙ එකඬ්ගම්මි න භොගි, අමග්ගඬ්ගත්තා අත්තතො මග්ගස්ස
නාමං දාතුං න සක්කොති. ඉතරෙසු දුක්ඛානුපස්සනාය වසෙන අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛො, අනත්තානුපස්සනාය වසෙන
සුඤ්ඤතවිමොක්ඛො.

තෙසු අප්පණ්ණිතවිමොක්ඛෙන සමාධිත්තියං, සුඤ්ඤතවිමොක්ඛෙන පඤ්ඤන්දියං අධිමත්තං භොගිති තානි
අරියමග්ගස්ස අඬ්ගත්තා අත්තතො මග්ගස්ස නාමං දාතුං සක්කොන්ති, න අනිමිත්තමග්ගො තදභාවතොති කෙවි. යෙ
පන වදන්ති “අනිමිත්තමග්ගො ආගමනතො නාමං අලහන්තොපි සගුණතො ව ආරම්මණතො ව නාමං ලහති”ති,
තෙසං මතෙන අප්පණ්ණිතසුඤ්ඤතමග්ගාපි සගුණතො ඵල, ආරම්මණතො ඵල ව නාමං ලභෙය්‍යන්ති? තං අයුත්තං.
කස්මා? මග්ගො හි ද්විති කාරණෙහි නාමං ලහති සරසතො ව පව්චනිකතො වාති, සභාවතො ව පටිපක්ඛතො වාති
අත්ථො. අප්පණ්ණිතමග්ගො හි රාගපණ්ණිධිආදීනි විමුත්තො, සුඤ්ඤතමග්ගො රාගාදීනි සුඤ්ඤො ඵලාති තෙ සරසතො

නාම ලභන්නි. තථා අප්පණ්ණිකමග්ගො පණ්ණසිස පටිපක්ඛො, සුඤ්ඤතමග්ගො අත්තාභිනිවෙසස්ස ඵවාති තෙ පච්චනිකතො නාම ලභන්නි, අනිමිත්තමග්ගො පන රාගාදිනිමිත්තානං, නිව්චනිමිත්තාදිනං වා අභාවෙන සරසතො ඵව නාම ලභති, නො පච්චනිකතො. න හි සො සඬ්ඛාරනිමිත්තාරම්මණාය අනිව්චානුපස්සනාය පටිපක්ඛො, සා පනස්ස අනුලොමභාවෙ ධීතාති සබ්බථාපි අභිධම්මපරියායෙන අනිමිත්තමග්ගො න ලබ්භති. තෙන වුත්තං “තං නිප්පරියායතො විපස්සනාගමනං සන්ධායා”ති.

යස්මා සුත්තන්තපරියායෙන අනිමිත්තමග්ගො ලබ්භති. වුට්ඨානගාමීනි හි විපස්සනා යං යං සම්මසන්නි වුට්ඨානං ගච්ඡති, තස්ස තස්ස වසෙන ආගමනීයට්ඨානෙන යත්වා අත්තතො මග්ගස්ස නාම දෙනි, තත්ථ අනිව්චතො වුට්ඨහන්තස්ස මග්ගො අනිමිත්තො හොති, දුක්ඛතො වුට්ඨහන්තස්ස අප්පණ්ණිතො, අනත්තතො වුට්ඨහන්තස්ස සුඤ්ඤතො, තස්මා සුත්තන්තසංවණ්ණනා ඵසාති කත්වා ඉධ තයොපි විමොක්ඛො උද්ධො. යං පන පටිසම්භිදාමග්ගෙ අභිනිවෙසනිමිත්තපණ්ණිමුඤ්චනං උපාදාය තිස්සන්තම්පි අනුපස්සනානං තදාගමනවසෙන තදන්වයස්ස මග්ගස්ස ව සුඤ්ඤතවිමොක්ඛාදිභාවො නිද්දිට්ඨො, තස්ස පරියායභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථීති දස්සෙතුං “විපස්සනාඤ්ඤාණං හී”තිආදි වුත්තං. විපස්සනාඤ්ඤාණං පටිසම්භිදාමග්ගෙ “අප්පණ්ණිතො, විමොක්ඛො”ති ව කිඤ්චාපි වුත්තන්ති සම්බන්ධො.

අනිව්චානුපස්සනාඤ්ඤාණන්ති “අනිව්චා සඬ්ඛාරා”ති අනුපස්සනාවසෙන පවත්තඤ්ඤාණං. නිව්චතො අභිනිවෙසං මුඤ්චතීති “තෙ නිව්චා”ති නිව්චාකාරතො පවත්තම්භිජාභිනිවෙසවිද්ධංසනවසෙන, තදන්වයං පන මග්ගඤ්ඤාණං සමුච්ඡේදවසෙන මුඤ්චති. ඉතීති තස්මා. අනිව්චාභිනිවෙසතො රිත්තතාය, විමුත්තතාය ව සුඤ්ඤතො විමොක්ඛො. සෙසපදෙසුපි ඵසෙව නයො.

තන්ති තිව්ධං විපස්සනාඤ්ඤාණං. තත්ථ යස්ස පරියායතො, යස්ස ව නිප්පරියායතො නාමලාභො, තං දස්සෙතුං “සඬ්ඛාරනිමිත්තස්සා”තිආදි වුත්තං. න නිප්පරියායෙන, අථ ඛො පරියායෙනාති අත්ථො. තස්මාති නිප්පරියායකථාභාවතො. විමොක්ඛද්වයමෙව වුත්තං අභිධම්මෙති අධිප්පායො. ඵත්ථාති ඵතස්මිං විපස්සනාධිකාරෙ. “තිව්ධවිමොක්ඛමුඛභාවං ආපජ්ජිත්වා”ති ඵතස්මිං වා උද්දෙසව්වතො.

771. තෙසං විභාගායාති තෙසං යථාචුත්තානං සත්තන්තං අරියපුග්ගලානං සද්ධානුසාරිආදිභාවෙන විභත්තසභාවතාය.

772. සද්ධිනද්‍රියං පටිලභතීති සද්ධානුසාරිභාවිතාකාරණභූතං අධිමත්තං සද්ධිනද්‍රියං පටිලභති. අධිමොක්ඛබ්බලාය, සද්ධිනද්‍රියාධිමත්තතාය ව කාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. අපිව අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – අනිව්චාකාරසල්ලක්ඛණස්ස සද්ධාභිඤ්ඤාය උපනිස්සයභාවතො තදන්වයෙ මග්ගෙ සද්ධා තික්ඛතරා හොති, තෙන අට්ඨමකො සද්ධානුසාරී නාම හොති. සෙසෙසු සත්තසු යානෙසුති පයමඵලතො පට්ඨාය යාව අග්ගඵලා සත්තසු යානෙසු. “සත්තසු යානෙසු”ති කස්මා වුත්තං, නනු සෙසෙසු ඡසු යානෙසු සද්ධාවිමුත්තො, අග්ගඵලෙ පන සවායං අරුපජ්ඣානලාභී, උභතොභාගවිමුත්තො හොති, නො වෙ අරුපජ්ඣානලාභී, පඤ්ඤාවිමුත්තො, න සද්ධාවිමුත්තො. අභිධම්මෙ හි –

“කතමො ව පුග්ගලො සද්ධාවිමුත්තො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති යථාභූතං පජානාති, ‘අයං දුක්ඛසමුදයො’ති, ‘අයං දුක්ඛනිරොධො’ති, ‘අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා’ති යථාභූතං පජානාති. තථාගතජප්චෙදිතා වස්ස ධම්මා පඤ්ඤාය දිට්ඨා හොන්ති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ඵකච්චෙ ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති, නො ව ඛො යථාදිට්ඨිපත්තස්ස. අයං වුච්චති පුග්ගලො සද්ධාවිමුත්තො”ති (පු. ප. 208) –

ඵකච්චාසවපරික්ඛයව්වනතො සද්ධාවිමුත්තස්ස සෙක්ඛභාවො විඤ්ඤායති, න අසෙක්ඛභාවො. අට්ඨකථායඤ්ච “ද්වෙ ධුරාති, ද්වෙ අභිනිවෙසා, ද්වෙ සීසානී”ති වචනතො නත්ථී අරභතො සද්ධාවිමුත්තතාති? සච්චමෙතං නිප්පරියායතො. නිප්පරියායකථා හි අභිධම්මො, ඉධ පන පරියායෙන ඵවං වුත්තං. යදි පරියායතො අරභතො සද්ධාවිමුත්තතා, කො පන සො පරියායො? සද්ධාවිමුත්තන්වයනා. යො හි අග්ගමග්ගක්ඛණෙ සද්ධාවිමුත්තො හොති, සො අග්ගඵලක්ඛණෙපි තදන්වයනාය සද්ධාවිමුත්තොති පටිසම්භිදාමග්ගෙ පරියායෙන වුත්තොති ඉධාපි තථෙව වුත්තං. අථ වා සද්ධාවිමුත්තසදිසතාය අරභා සද්ධාවිමුත්තො. කා පනෙත්ථ සදිසතා? යථා සද්ධාවිමුත්තස්ස සෙක්ඛස්ස කිලෙසක්ඛයො කුණ්ඨෙන අසීනා කදලිච්ඡේදසදිසො “නො ව ඛො යථාදිට්ඨිපත්තස්සා”ති වචනතො, ඵවං තදන්වයස්සාපි අරභතොති අයමෙත්ථ සදිසතා. කිං පන නෙසං කිලෙසපභානෙ නානත්තං අත්ථීති? නත්ථී. අථ කස්මා සද්ධාවිමුත්තො දිට්ඨිපත්තං න පාපුණාතීති? ආගමනීයනානත්තෙන. දිට්ඨිපත්තො හි ආගමනම්හි කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙත්තො අප්පකසිරෙන අකිලමත්තො වික්ඛම්භෙතුං සක්කොති, සද්ධාවිමුත්තො කිච්ඡෙන කසිරෙන වික්ඛම්භෙතුං සක්කොති. අපිව පඤ්ඤායපි නෙසං චෙමත්තතා. සා ව යාවතිකා ලබ්භතෙවාති වදන්ති. ඵඤ්ච කත්වා පයමමග්ගාදිසු සතිපි ඉන්ද්‍රියසමත්තෙ සද්ධාදිනං තික්ඛතාවචනම්පි සමත්ථීතං හොති.

773. සොති දුක්ඛතො වුට්ඨිතො. සබ්බත්ථාති අට්ඨසුපි යානෙසු. නනු ව අට්ඨකථායං “ද්වෙ ධුරාති”ති නියමිතත්තා පයමමග්ගක්ඛණෙ සද්ධානුසාරී වා සීයා, ධම්මානුසාරී වා? ඉධ න සද්ධානුසාරී යුත්තො, කායසක්ඛිතාපි

“කතමො ච පුග්ගලො කායසක්ඛි? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චුඤ්ඤා චිහරති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා එකච්චෙ ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති. අයං චුච්චති පුග්ගලො කායසක්ඛි”ති (පු. ප. 208)

එකච්චාසවපරික්ඛයවචනතො කායසක්ඛිනො සෙක්ඛහාවොව විඤ්ඤායතිති? සච්චමෙතං නිප්පරියායතො, ඉධ පන පරියායෙන චුත්තං. කො පන සො පරියායොති? කායසක්ඛිසදිසතා. උපචාරරූපජ්ඣානසමාධිතො හි සාතිසයං අරූපසමාධිසම්ඵස්සං ලද්ධා නිබ්බන්තිති එකච්චාසවපරික්ඛයං උපාදාය “කායසක්ඛි”ති වත්තබ්බපුග්ගලෙන සාතිසයසමාධිසම්ඵස්සතද්ධිට්ඨානාසවපරික්ඛයසාමඤ්ඤං අපෙක්ඛිත්වා කායසක්ඛි විය කායසක්ඛිති අරභා පටිසම්භිදාමග්ගෙ චුත්තොති ඉධාපි තමෙව නයං ගහෙත්වා අරභතොපි කායසක්ඛිතා චුත්තා. සුත්තන්තසංවණ්ණනා හෙසාති. නිප්පරියායෙන පන පඨමඵලතො පට්ඨාය ඡස්ස ඨානෙසු කායසක්ඛි නාම භොති, සො ච ඛො අට්ඨසමාපත්තිලාභී, න විපස්සනායානිකො සුක්ඛවිපස්සකො, උපචාරමත්තලාභී, රූපජ්ඣානමත්තලාභී වා. පස්සද්ධිබහුලොති ච පස්සද්ධිසිසෙන සමාධි චුත්තොති සාතිසයසමාධිලාභී සමට්ඨානිකොව අධිප්පෙනො, සමට්ඨානිකස්සෙව ච කායසක්ඛිහාවො හෙට්ඨා චුත්තො. අරූපජ්ඣානන්ති චතුබ්බිධං අරූපජ්ඣානං. තත්ථ පන එකමිපි ලද්ධා අරභත්තං පත්තො උභතොභාගවිමුත්තො ඵව භොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “අරූපජ්ඣාන”මිච්චෙව චුත්තං, න “වත්තාරි අරූපජ්ඣානානි”ති. තෙනායං චතුත්තං අරූපසමාපත්තිනං, නිරොධසමාපත්තියා ච වසෙන පඤ්චවිධො භොති. එස නයො කායසක්ඛිමිහිපි. ද්විහි භාගෙහි ද්වෙ වාරෙ විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තො.

774. පඤ්ඤවතො නිපුණතරා, ගම්භිරා ව අත්ථා පාකටා හුත්වා උපට්ඨහන්තිති අනන්තතො මනසි කරොතො වෙදබහුලතා, පඤ්ඤන්ද්‍රියපටිලාභො ච චුත්තො. ධම්මානුසාරී භොති පඤ්ඤන්ද්‍රියස්ස අධිමත්තත්තා. පඤ්ඤා හි ඉධ “ධම්මො”ති අධිප්පෙනා “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො”තිආදිසු විය (ජා. 1.1.57).

775. යස්සා පාළියා වසෙන ඉධ අරියපුග්ගලස්ස සද්ධාවිමුත්තාදිභාවො චුත්තො, තං පාළිං දස්සෙතුං “චුත්තං හෙත”න්තිආදි ආරද්ධං, තං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

776. “සද්ධන්ද්‍රියස්ස අධිමත්තත්තා සද්ධාවිමුත්තො”ති එවමාදිඅත්ථස්ස සාධකං අපරමිපි චුත්තං. “සද්දහන්තො විමුත්තො”ති එතෙන සබ්බං අවිමුත්තස්ස සද්ධාමත්තෙන විමුත්තභාවදස්සනෙන සද්ධාවිමුත්තස්ස සෙක්ඛහාවමෙව විභාවෙති. සද්ධාවිමුත්තොති වා සද්ධාය අධිමුත්තොති අත්ථො.

චුට්ඨන්තං සච්ඡිකතොති චුට්ඨානං අනන්තරං චුට්ඨන්තො, චුට්ඨානං අරූපජ්ඣානානං අනන්තරො කාලොති අධිප්පායො, අච්චන්තසංයොගෙ වෙතං උපයොගවචනං, චුට්ඨානන්තරකාලමෙව සච්ඡිකරණපායෙන සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡාකාසිති චුත්තං භොති. භාවනපුංසකං වා එතං යථා “එකමත්ත”න්ති (පාරා. 2). යො හි අරූපජ්ඣානෙන රූපකායතො, නාමකායෙකදෙසතො ච වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන විමුත්තො, තෙන නිරොධසඪ්ඛාතො විමොක්ඛො ආලොචිතො පකාසිතො විය භොති, න පන කායෙන සච්ඡිකතො, නිරොධං පන ආරම්භණං කත්වා එකච්චෙසු ආසවෙසු බෙපිතෙසු තෙන සො සච්ඡිකතොව භොති. තස්මා සො සච්ඡිකාතබ්බං යථාආලොචිතං නාමකායෙන සච්ඡාකාසිති කායසක්ඛිති චුච්චති, න තු විමුත්තො එකච්චානං ආසවානං අපරික්ඛිණත්තා. දිට්ඨන්තං පත්තොති දස්සනසඪ්ඛාතස්ස සොනාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණස්ස අනන්තරං පත්තොති චුත්තං භොති. පඨමඵලතො පට්ඨාය හි යාව අග්ගමග්ගා දිට්ඨිප්පත්තොති. “දිට්ඨියා පත්තො”ති වා පාඨො, චතුසච්චදස්සනසඪ්ඛාතාය දිට්ඨියා නිරොධං පත්තොති අත්ථො. ඉමෙ ච සද්ධාවිමුත්තාදයො තයො පරමත්ථතො අපරියොසිතඤ්ඤාණකිච්චාති තං නයං දස්සෙතුං “සද්දහන්තො විමුච්චති”තිආදි චුත්තං. ඤානඵස්සන්ති සාතිසයං ඤානඵස්සං. තෙන අරූපජ්ඣානඵස්සො සඪ්ගහිතො භොති.

“දුක්ඛා සඪ්ඛාරාති ඤාතං භොති”ති ඉමිනා දුක්ඛසච්චපට්චෙධමාහ, “සුඛො නිරොධොති ඤාතං භොති”ති ඉමිනා නිරොධසච්චපට්චෙධං. තදුභයෙන ච සමුදයමග්ගසච්චපට්චෙධං නානන්තරියකභාවතො. “ඤාතං භොති”ති ඉමිනා දුක්ඛමග්ගකිච්චං, “දිට්ඨං භොති”ති ඉමිනා තතියමග්ගකිච්චං, “විදිතං භොති”ති ඉමිනා චතුත්ථමග්ගකිච්චං, “සච්ඡිකත”න්ති ඉමිනා පඨමඵලකිච්චං, “චුඤ්ඤ”න්ති ඉමිනා සෙසඵලද්වයකිච්චං. ඉති දිට්ඨිප්පත්තස්ස මග්ගඵලඤ්ඤාණාපාරදස්සනාති ඉමානි පදානිති වදන්ති.

777. ඉතරෙසුති සද්ධානුසාරිආදිපදෙසු. සද්ධං අනුසරතිති ආගමනියට්ඨානෙ ඨිතං සද්ධං අනුගච්ඡති. යථා සා නික්ඛා සුරා අහොසි , මග්ගක්ඛණෙපි තදනුරූපමෙව පවත්තෙතිති අත්ථො. සද්ධාය වා අනුසරතිති සද්ධාය කාරණභුතාය සච්චපට්චෙධස්ස අනුරූපං සරති ගච්ඡති, පටිපජ්ජතිති අත්ථො. ද්විහිපි අත්ථවිකප්පෙහි සද්ධාය අධිමත්තතංයෙව විභාවෙති. ධම්මානුසාරීති එත්ථාපි එසෙව නයො. උභතොභාගවිමුත්තොති ද්විහි භාගෙහි ද්වෙ වාරෙ විමුත්තො, රූපකායතො ච නාමකායතො ච වික්ඛම්භනවසෙන, සමුච්ඡෙදවසෙන ච විමුත්තොති අත්ථො. අරූපජ්ඣානෙන රූපකායතො ච නාමකායෙකදෙසතො ච විමුත්තො, අරියමග්ගෙන නාමකායතො විමුත්තොති උභොති භාගෙහි ද්වෙ වාරෙ විමුත්තත්තා උභතොභාගවිමුත්තො. පජානන්තො විමුත්තොති පඨමජ්ඣානඵස්සෙන

විනා පරිජානනාදිප්පකාරෙහි වත්තාරි අරියසම්මානි ජානන්තො පටිච්ඡක්කන්තො තෙසං කිව්වානං මත්ථකප්පත්තියා නිට්ඨිතකිව්වතාය විසෙසෙන මුත්තොති විමුත්තො.

අයං පනෙත්ථ නිප්පරියායතො සඬ්ඛෙපකථා - යස්ස අනිච්චාකාරතො වුට්ඨානං හොති, සො අධිමොක්ඛබ්බලො සද්ධන්ද්‍රියස්ස තික්ඛ්‍යාවෙන පයමග්ගක්ඛණෙ සද්ධානුසාරී නාම හොති, මජ්ඣෙ ඡස්ස ධානෙස්ස සද්ධාවිමුත්තො. අග්ගඵලක්ඛණෙ පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම හොති. තථා යස්ස දුක්ඛාකාරතො වුට්ඨානං හොති, තස්ස පස්සද්ධිබ්බලතාය සමාධන්ද්‍රියං අධිමත්තං හොති දුක්ඛුපනිසාය සද්ධායපි තිබ්බතරත්තා, ධුරනියමතො ව. සොපි පයමග්ගක්ඛණෙ සද්ධානුසාරී එව හොති, මජ්ඣෙ ඡස්ස ධානෙස්ස සද්ධාවිමුත්තො, අන්තෙ පඤ්ඤාවිමුත්තො ව හොති. යස්ස පන අනත්තාකාරතො වුට්ඨානං හොති, සො වෙදබ්බලො පඤ්ඤන්ද්‍රියස්ස තික්ඛ්‍යාවෙන පයමග්ගක්ඛණෙ ධම්මානුසාරී එව හොති, මජ්ඣෙ ඡස්ස ධානෙස්ස දිට්ඨිප්පත්තො, අන්තෙ පඤ්ඤාවිමුත්තො එව හොති. ඉමෙ පන න අට්ඨවිමොක්ඛලාභිනො, අට්ඨවිමොක්ඛලාභී පන පයමග්ගක්ඛණෙ සද්ධානුසාරී වා ධම්මානුසාරී වා සියා. මජ්ඣෙ ඡස්ස ධානෙස්ස කායසක්ඛි, පරියොසානෙ උභතොභාගවිමුත්තොති.

සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණං.

778. යං තං විමොක්ඛමුඛභාවං ආපජ්ජිත්වා සත්තඅරියපුග්ගලවිභාගාය ව පච්චයො හොතිති වුත්තං, තං පනෙතං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණං. පුරිමෙන ඤාණද්වයෙනාති මුඤ්චිතුකම්‍යතාපටිසඬ්ඛානුපස්සනාඤාණද්වයෙන අත්ථතො එකං, පවත්තිආකාරභෙදතො නානත්ති අධිප්පායො. යථාචුත්තමත්ථං අට්ඨකථාය, පාළියා ව සාධෙතුං “තෙනාහු”තිආදි වුත්තං. මුඤ්චිතුකම්‍යතාමුඤ්චනුපායකරණඤාණානිපි සඬ්ඛාරෙසු උදාසීනභාවෙනෙව පවත්තනතො සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසමඤ්ඤානෙව හොන්තිති වුත්තං “ඉදං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණං එකමෙව තීණි නාමානි ලභති”ති. තෙන සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාවොභාරො මුඤ්චිතුකම්‍යතාදිඤාණසමුදායවිසයොති දස්සෙති.

780. උප්පාදාදීනි උප්පාදපවත්තාදිඅපදෙසෙන වුත්තෙ සඬ්ඛාරෙ. පරිච්චජිතුකාමතානි තප්පට්ඨන්ධජන්දරාගප්පභානෙන විස්සජ්ජිතුකාමතා. පටිසඬ්ඛානන්ති පුනප්පුනං තීරණං. මුඤ්චිත්ථානි නිරාලයභාවාපත්තියා අපෙක්ඛාවිස්සජ්ජනවසෙන විස්සජ්ජිත්වා. අවසානෙති තථාකරණස්ස උත්තරකාලං. යාව නිබ්බානසම්පක්ඛන්දනා න ඉජ්ඣති, තාව විචිනනෙපි උදාසීනතාය ඤාණස්ස සන්තානවසෙන පවත්තිං සන්ධායාහ “අජ්ඣුපෙක්ඛනං සන්තිට්ඨනා”ති. එවන්ති අජ්ඣුපෙක්ඛනාකාරසාමඤ්ඤතො “මුඤ්චිතුකම්‍යතා ව සා සන්තිට්ඨනා වා”ති වුත්තාකාරෙන.

781. ඉමෙ ධම්මානි ඉමෙ ඤාණසඬ්ඛාතා ධම්මා, ඤාණපරියායො වා ඉධ ධම්ම-සද්දො, තස්මා ඉමානි ඤාණානිති අත්ථො. එකත්තාති එකසභාවා.

782. වුට්ඨානගාමිනී හොති වුට්ඨානගමනතො. සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාදිඤාණත්තයස්සානි සඬ්ඛාරුපෙක්ඛානුලොමගොත්‍රභුසඤ්ඤිතස්ස ඤාණත්තයස්ස. කිව්වවසෙන පවත්තිට්ඨානවසෙනපි ලොකියඤාණානං උපරි ධීතත්තා වුත්තං “උත්තමභාවං පත්තත්තා”ති. නිමිත්තභූතතොති විපස්සනාය ආරම්මණභූතතො ඛන්ධපඤ්චකතො. තෙනාහ “අභිනිවිට්ඨවත්ථුතො”ති. තඤ්ඤි විපස්සනාය ගොචරකරණසඬ්ඛාතෙන අභිනිවෙසෙන අභිනිවිට්ඨවත්ථුත්ති පවුච්චති. තං පනෙතං සසන්තතිපරියාපන්නම්පි පරතො දිට්ඨිතාය “ඛභිද්ධා”ති වුත්තං. තදෙව හි “ඛභිද්ධා සඛඛතිමිත්තානි”ති තත්ථ තත්ථ වුච්චති. අප්ඤ්ඤාත්තපවත්තතොති සසන්තානෙ මිථ්‍යාදිට්ඨිපවත්තනආදිතො, තදනුවත්තකකිලෙසක්ඛන්ධෙහි ව. තඤ්ඤි සසන්තතියං කිලෙසප්පවත්තභාවතො, තන්තිමිත්තං අසති මග්ගභාවතාය උප්පජ්ජනකඋපාදින්තක්ඛන්ධපවත්තභාවතො ව තථා වුත්තං. වුට්ඨහනඤ්ච නෙසං ආරම්මණාකරණං, ආයතිං අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනඤ්ච. සට්ඨති අත්තතො අනන්තරමෙව මග්ගසමුප්පත්තිතො.

783. තත්‍රානි තස්මිං “අභිනිවිට්ඨවත්ථුතො වුට්ඨහනතො”ති සඬ්ඛෙපවචනෙ. අප්ඤ්ඤාත්තඛභිද්ධා රූපාරූපපඤ්චක්ඛන්ධලක්ඛණත්තයවසෙන අයං මානිකා උද්දෙසො. අප්ඤ්ඤාත්තං අභිනිවිසිත්ථානි සසන්තතිපරියාපන්නෙසු ඛන්ධෙසු විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා. “අප්ඤ්ඤාත්තා වුට්ඨානී”ති ඉදං වුට්ඨානගාමිනියා අප්ඤ්ඤාත්තධම්මාරම්මණත්තා පරියායතො වුත්තං, නිප්පරියායතො පන මග්ගො සබ්බතොපි වුට්ඨානි. ඛභිද්ධා වුට්ඨානීතිආදියුපි එසෙව නයො. එකප්පභාරොනාති එකප්ඤ්ඤා, තං පන අප්ඤ්ඤාත්තාදිවිභාගං අකත්වා “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මං”න්ති (දී. නි. 1.298; සං. නි. 5.1081; මහාව. 16; පටි. ම. 2.30) අවිභාගෙන වුට්ඨානගාමිනියා පවත්තිවසෙන වෙදිතබ්බං, තයිදං සත්ථු සම්මුඛා දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙන්නස්ස ඤාණත්තරස්ස සම්භවතීති වදන්ති.

784. සුද්ධඅප්ඤ්ඤාත්තදස්සනමත්තෙනෙව මග්ගවුට්ඨානං න හොති මමංකාරවත්ථුතොපි පරිඤ්ඤායාත්තා මග්ගසඬ්ඛාතං වුට්ඨානං, මග්ගෙන වා වුට්ඨානං මග්ගවුට්ඨානං.

785. රාසිං කත්වාති භුතුපාදායවසෙන දුට්ඨං අන්තරහෙදවසෙන අනෙකහෙදමපි “රුප්පනට්ඨෙන රූප”න්ති පිණ්ඩතො ගහෙන්වා. යථා රූපෙ විපස්සනාහිනිවෙසො යෙභුයොන විපස්සනායානිකස්ස, එවං අරූපෙ විපස්සනාහිනිවෙසො යෙභුයොන සමට්ඨානිකස්ස හොති. අහිනිවෙසොති ච විපස්සනාය පුබ්බභාගෙ කත්තබ්බනාමරූපපරිච්ඡේදො වෙදිතබ්බො. තස්මා පට්ඨං රූපපරිගණ්හනං රූපෙ අහිනිවෙසො. එස නයො සෙසෙසුපි.

786. යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මන්ති කාමං උදයබ්බයපරිගණ්හනං අහිනිවෙසොති දස්සිතං, යථාඋපට්ඨිතෙ පන රූපාරූපධම්මෙ, තෙසඤ්ච පච්චයෙ පරිග්ගහෙන්වා සඬ්ඛෙපෙනෙව විපස්සනාඤ්ඤාණං වාරෙන්තො ඤාණුත්තරො යථානිසින්තොව ඤාණපටිපාටියා ඛිප්පමෙව සච්චානි පටිවිජ්ඣන්තො එකප්පභාරෙන පඤ්චගි ඛන්ධෙහි වුට්ඨාති නාම. අඤ්ඤා එකෙනෙව ලොකියචිත්තෙන පඤ්චන්තං ඛන්ධානං පරිග්ගහපරිජානනාදිනං අසම්භවතො. න හි සනිදස්සනසප්පට්ඨාදිං එකප්ඣං ආරම්මණං කාතුං සක්කා. යස්ස පන එකචාරං ඤාණෙන එස්සිතං, පුන තං එස්සිතබ්බමෙව, තාදිසස්ස වසෙන චුත්තන්ති වදන්ති.

788. එත්ථ ච අහිනිවෙසො අකාරණං වුට්ඨානමෙව පමාණං, තස්මා හෙට්ඨා චුත්තවිමොක්ඛඅරියපුග්ගලවිභාගාපි වුට්ඨානවසෙන සම්භවන්තිති දස්සෙතුං “එත්ථ ච යොපි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ තයොපි ජනාති වුට්ඨානවසෙන හෙදෙ අසතිපි අහිනිවෙසවසෙනෙව උද්ධං හෙදං ගහෙන්වා චුත්තං.

789. සද්ධිං පුරිමපච්ඡිමඤ්ඤාණෙහිති භයතුපට්ඨානාදිපුරිමඤ්ඤාණෙහි වෙව ගොත්‍රභූආදිපච්ඡිමඤ්ඤාණෙහි ච සහ. උද්දානන්ති උද්දෙසො.

යත්ථ කත්ථචි...පෙ.... වට්ටෙය්‍යං තංතංඤ්ඤාණට්ඨානියස්ස උපමාවත්ථුනො ලබ්භනතො. ඉමස්මිං පන යානෙති ඉමස්මිං වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාපදෙසෙ. සබ්බන්ති සබ්බං ඤාණං, සබ්බං වා ඤාණකිච්චං පාකටං හොති වෙමජ්ඣෙකො යත්වා විභාවියමානන්තා. චුත්තා විසුද්ධිකථායං.

790. නිලිසිත්වාති උපවිසිත්වා. පරාමසිත්වාති විමංසිත්වා.

ගජ්ඣුපගං අදිස්වාති ගහණයොග්ගං නිව්චසාරාදිං අදිස්වා. චිත්තස්ස වඬිකභාවකරානං මායාදිනං සුට්ඨු චිත්තමිහනෙන අනුලොමස්ස උපුකසාබාසදිසතා. නිබ්බානාලොචනතො ගොත්‍රභූඤ්ඤාණස්ස උද්ධං උල්ලොකනසදිසතා. අප්පතිට්ඨෙ නිබ්බානෙ පතිට්ඨිතන්තා මග්ගඤ්ඤාණස්ස ආකාසෙ උප්පතනසදිසතා.

791. සප්පච්ඡිසප්පනං විය ගොත්‍රභූඤ්ඤාණං සබ්බසඬ්ඛාරගතං විස්සජ්ජිත්වා නිබ්බානස්ස ආලම්බනතො. ආගතමග්ගං ඔලොකෙන්තස්ස යානං විය මග්ගඤ්ඤාණං අසම්මොහපට්ටෙධවසෙන අත්තනොපි දස්සනතො. අභයට්ඨානෙ යානන්ති අභයට්ඨානං සම්පත්තමාහ, න තස්ස පාපුණපට්පත්තිං.

792. අත්තත්ථාදිනං අනවබුජ්ඣනතො “අහං, මමා”ති ගහණස්ස නිද්දොක්කමනසදිසතා. මුඤ්චිතුකමාසාග්ගහණෙනෙව පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනාපි ගහිතා. තිස්සන්තමිපි තාසං සංසාරතො නික්ඛමනාධිමුත්තතාය නික්ඛමනමග්ගොලොකනසදිසතා. මග්ගෙ දිට්ඨෙ මග්ගපට්පත්ති විය අනුලොමෙ සිද්ධෙ මග්ගො සිද්ධො එවානි අනුලොමස්ස මග්ගදස්සනසදිසතා. සඬ්ඛාරනිමිත්තතො නික්ඛන්තන්තා ආදිත්තසරතො නික්ඛමනං විය ගොත්‍රභූඤ්ඤාණං. වෙගෙන ගමනං විය මග්ගඤ්ඤාණං විස්සජ්ජෙතබ්බගහෙනබ්බපදෙසෙසු සාධනකිච්චවිසෙසයොගතො.

793. පරතො න මමායිතබ්බතො ච පස්සිතබ්බානං ඛන්ධානං “අහං, මමා”ති ගහණස්ස රාජගොණානං සකගහණසදිසතා චුත්තා.

794. සහයෙ අභයදස්සනහෙතුතාය ඛන්ධානං “අහං, මමා”ති ගහණස්ස යක්ඛිනියා සංවාසසදිසතා. සුසානවිජ්ඣනං විය සඬ්ඛාරසුසානං විජ්ඣිත්වා නිබ්බානාරම්මණවසෙන පවත්තං ගොත්‍රභූ.

795. පුත්තගිද්ධිනිති පුත්තවච්ඡලා. ඔත්තප්පමානාති සාරජ්ජයමානා. ඔළාරිකඔළාරිකලොභක්ඛන්ධාදිචික්ඛමිහනෙන සඬ්ඛාරපරිච්චපනතො අනුලොමස්ස තත්ථෙව දාරකොරොපනසදිසතා.

796. වුට්ඨානගාමිනියා...පෙ.... දස්සනත්ථං චුත්තා, න පුරිමාසු විය භයතුපට්ඨානාදිසු ධීතස්ස භායනාදිආකාරදස්සනත්ථන්ති අධිප්පායො. අපරාපරුප්පත්තිතො, විරානුඛන්ධතො, දුස්සහතො ච වට්ටදුක්ඛසදිසං ජිසච්ඡාදුක්ඛන්ති ආහ “සංසාරවට්ටජිසච්ඡායා”ති. කායගතාසති එව හොජනං කායගතාසතිහොජනං. සා පනෙත්ථ මග්ගසම්පයුත්තා සම්මාසති කායානුපස්සනාදිකිච්චසාධනවසෙන අමතරසපරිභොගතාය ච “අමතරසං

කායගතාසනිභොජන”න්ති වුත්තා. තෙනාහ භගවා “අමතං තෙ, භික්ඛවෙ, පරිභුඤ්ජන්ති, යෙ කායගතාසනිං පරිභුඤ්ජන්ති”තිආදි (අ. නි. 1.600).

එලරසාමලකසිඬිගිවෙරමුග්ගමාසාදි අනෙකඬගසමහාරං.

කපණාසෙරිභාවාදිකරණෙන තණ්හාසිනෙහස්ස සීතසදිසතා. මග්ගතෙජන්ති අරියමග්ගසඬ්ඛාතං ඉන්දග්ගිං.

රාගග්ගිආදයො එකාදසග්ගි වුපසමන්ති එත්ථාති එකාදසග්ගිවුපසමං, නිබ්බාතං.

අන්ධකාරපරෙතොති චතුරඬගසමන්තාගතෙන අන්ධකාරෙන කිඤ්චි අත්තත්ථං වා පරත්ථං වා කාතුං අසක්කුණෙයාහාවෙන අභිභුතො. ඤාණමයො ආලොකො එතිස්සාති ඤාණාලොකා, මග්ගභාවනා.

අමතභුතං , අමතභාවසාධකං වා ඔසධං අමනොසධං, නිබ්බාතං. හෙට්ඨා අත්තනා වුත්තමෙව සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාබ්‍යාපාරං නිගමනවසෙන දස්සෙන්නො “තෙන වුත්ත”න්තිආදිමාහ.

797. නිරාලයතාය තණ්හාවසෙන භවාදිසු අවිසට්ඨකාසයො හුත්වා තතො සඬ්ඛුචිතචිත්තො පතිලීනභාවෙන වරති පචත්තතිති පතිලීනවරො, තස්ස පතිලීනවරස්ස. සංසාරෙ භයස්ස ඉක්ඛන්තාය භික්ඛුතො කායචිත්තවිවෙකසිද්ධියා විචිත්තමාසනං භජමානස්ස. සාමග්ගියන්ති යුත්තං, පතිරුපන්ති අත්ථො. භවනෙති කාමභවාදිකෙ තිවිධෙපි භවෙ. සො හි ඉධ භවනට්ඨෙන භවන්ති වුත්තො. න දස්සයෙති අනුප්පජ්ජනවසෙන න දස්සෙයා. තස්ස තං අදස්සනං සාමග්ගියන්ති බුද්ධාදයො අරියා ආහුති යොජනා.

නියමෙත්ථාති නියතං එකංසිකං කත්ථා. බොජ්ඣංගවිසෙසං, මග්ගඬගවිසෙසං, කුමාරඬගවිසෙසං, පටිපදාවිසෙසං, විමොක්ඛවිසෙසන්ති විසෙසසද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. විසෙසන්ති ඡසත්තභාවො සත්තට්ඨභාවො පඤ්චාදිභාවොති ඉමං යථාක්කමං බොජ්ඣංගාදීනං අරියමග්ගෙ ලබ්භමානභෙදං. පාදකප්ඣ්ඣානන්ති මග්ගස්ස ආසන්නවුට්ඨානගාමිනියා විපස්සනාය පදට්ඨානභුතං කුමානං. විපස්සනාය ආරම්මණභුතාති මග්ගාසන්නාය එව වුට්ඨානගාමිනියා විපස්සනාය ගොචරභුතා විපස්සිතා. පුග්ගලප්ඣ්ඣාසයොති උභින්නං හෙදෙ සති විපස්සකස්ස අප්ඣ්ඣාසයො. එත්ථ ව පයමං කෙවීති වුත්තො තිපිටකවුළුනාගත්ථෙරො. දුතියං කෙවීති වුත්තො මොරවාපිවාසිමහාදත්තත්ථෙරො. තතියං කෙවීති වුත්තො තිපිටකවුළුනාගත්ථෙරො.

තෙසමිපි වාදෙසු අයං පුබ්බභාගවුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා නියමෙතියෙවාති වෙදිතබ්බා. කස්මා? විපස්සනානියමෙනෙව හි පයමත්ථෙරවාදෙපි අපාදකපයමප්ඣ්ඣානපාදකමග්ගා පයමප්ඣ්ඣානිකාව හොන්ති, ඉතරෙ ව දුතියප්ඣ්ඣානිකාදිමග්ගා පාදකප්ඣ්ඣානවිපස්සනානියමෙහි තංතංකුමානිකාව තතො තතො දුතියාදිපාදකප්ඣ්ඣානතො උප්පන්නස්ස සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණස්ස පාදකප්ඣ්ඣානාතික්කන්නානං අඬගානං. අසමාපජ්ජිතුකාමනාවිරාගභාවනාභාවතො, ඉතරස්ස ව අතබ්භාවතො. යථා හි මග්ගාසන්නාය විපස්සනාය සොමනස්සභගතත්තෙ මග්ගස්ස පයමාදිකුමානිකතා ව උපෙක්ඛාසභගතත්තෙ පඤ්චමප්ඣ්ඣානිකතා එව ව හොති, තතො ව බොජ්ඣංගාදීනං විසෙසොති තෙසං නියමෙන ආසන්නකාරණං, පධානකාරණඤ්ච වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා, න එවං පාදකප්ඣ්ඣානාදයො. යස්මා පන පාදකප්ඣ්ඣානෙන විනා විපස්සනාව ඉමං යථාවුත්තවිසෙසං නියමෙතං න සක්කොති, වුත්තනයෙන පන පධානකාරණං හොතියෙව, තස්මා “වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාව නියමෙති”ති අවත්ථා “වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා නියමෙතියෙවා”ති වුත්තං. එවං සෙසවාදෙසුපි විපස්සනානියමො යථාසම්භවං යොජෙතබ්බො. යථා හි පාදකප්ඣ්ඣානාතික්කන්නානං අඬගානං අසමාපජ්ජිතුකාමනාවිරාගභාවනාභුතා වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා අධිට්ඨානභුතෙන පාදකප්ඣ්ඣානෙන ආභිතවිසෙසා මග්ගස්ස බොජ්ඣංගාදිවිසෙසනියාමිකා හොති, එවං ආරම්මණභුතසම්මසිතප්ඣ්ඣානාතික්කන්නානං අඬගානං ජිගුච්ඡනාකාරවිරාගභාවනාභුතා සම්මසිතප්ඣ්ඣානෙන ආභිතවිසෙසා, උභයසබ්භාවෙ අප්ඣ්ඣාසයවසෙන තතො අඤ්ඤතරෙන ආභිතවිසෙසා ව වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා මග්ගස්ස බොජ්ඣංගාදිවිසෙසං නියමෙතීති.

798. තත්ත සස්මිං බොජ්ඣංගාදිවිසෙසනියමෙන. අකුමානලාභී සුද්ධවිපස්සනායාතිකොව සුක්ඛවිපස්සකො. සො හි කුමානසිනෙහෙන විපස්සනාය අසිනිද්ධභාවතො සුක්ඛා ලුඛා විපස්සනා එතස්සාති සුක්ඛවිපස්සකොති වුච්චති. පකිණ්ණකසඬ්ඛාරෙති පාදකප්ඣ්ඣානතො අඤ්ඤෙ සඬ්ඛාරෙ. තෙන පාදකප්ඣ්ඣානසඬ්ඛාරෙසු සම්මසිතෙසු චත්තබ්බමෙව නත්ථීති දස්සෙති. “පයමං කුමානං පාදකං කත්ථා”ති හි වුත්තං. එත්ථ ව සුක්ඛවිපස්සකාදිග්ගණං විපස්සනානියමස්ස එකන්තිකභාවදස්සනත්ථං. න හි වුට්ඨානගාමිනිං විනා කෙවලං පාදකප්ඣ්ඣානාදයො නියමභෙතු දිට්ඨා, වුට්ඨානගාමිනී පන පාදකප්ඣ්ඣානාදීනං අභාවෙපි සුක්ඛවිපස්සකාදීනං මග්ගස්ස පයමප්ඣ්ඣානිකභාවභෙතු, තස්මා සා බොජ්ඣංගාදිවිසෙසනියමෙන එකන්තිකභෙතුති. ඉදාති යථාවුත්තමත්ථං පාකට්තරං කාතුං “තෙසං හී”තිආදි වුත්තං. අයං විසෙසොති අයං කුමානාදීනං චතුරඬගිකාදිවිසෙසො, න පුබ්බෙ විය විපස්සනානියමෙනෙව, අථ බො පාදකප්ඣ්ඣානනියමෙන වෙව විපස්සනානියමෙන ව. තෙසමිපිති පඤ්චකනයෙ දුතියතතියචතුත්ථප්ඣ්ඣානාති පාදකාති කත්ථා උප්පාදිතමග්ගානමිපි. “ආසන්නපදෙසෙ”ති ඉමිනා විපස්සකෙන අත්තරන්තරා පටිට්ඨසමාපත්තියා වසෙන අයං විසෙසො නත්ථීති දස්සෙති.

799. තත්‍යය වානි දුතියත්පෙරවාදෙයි. තංතංසමාපත්තිසදිසතා තංතංසම්මසිතසඬ්ඛාරවිපස්සනානියමෙහි හොති. තත්‍යය හි විපස්සනා තංතංවිරාගාවිරාගභාවනාභාවෙන සොමනස්සසහගතා, උපෙක්ඛාසහගතා ව හුත්වා ඤානඬ්ගාදිනියමං මග්ගස්ස කරොතිති එවං විපස්සනානියමො චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

800. තත්ති තංතංඤානසදිසහවං. ස්වායමත්ථො පාදකප්ඤානසම්මසිතප්ඤානපනිස්සයෙහි විනා අප්ඤාසයමත්තෙන අසිප්ඤානං උපනිස්සයෙන විනා සඬ්ඛප්පමත්තෙන සකදාගාමිඵලාදීනං අසිප්ඤානදීපකෙන නන්දකොවාදෙන දීපෙතබ්බො. තත්ථ හි යථා සොනාපන්නායපි පරිපුණ්ණසඬ්ඛප්පතං වදන්තෙන භගවතා “යස්ස යස්ස උපනිස්සයො අත්ථී, තස්ස තස්සෙව අප්ඤාසයො නියාමකො, නාඤ්ඤස්සා”ති තෙන තෙන පරිපුණ්ණසඬ්ඛප්පතා හොති, න තතො පරං, සඬ්ඛප්පසබ්භාවෙ සතිපි අසිප්ඤානතොති අයමත්ථො දීපිතො, එවමිධාපි යස්ස යස්ස දුතියාදිඤානිකස්ස මග්ගස්ස යථාචුත්තො උපනිස්සයො අත්ථී, තස්ස තස්සෙව අප්ඤාසයො නියාමකො, නාඤ්ඤස්ස සතිපි තස්මිං අසිප්ඤානතො. ඉමස්මිං පන වාදෙ පාදකසම්මසිතප්ඤානපනිස්සයසබ්භාවෙ අප්ඤාසයො එකන්තෙන හොති තංතංඵලපනිස්සයසබ්භාවෙ තංතංසඬ්ඛප්පො වියාති තදභාවාභාවතො “අප්ඤාසයො නියමෙති”ති චුත්තං. එත්ථාපිති තතියත්පෙරවාදෙයි. චුත්තනයෙනෙවති “යතො යතො සමාපත්තිතො චුට්ඨායා”තිආදිනා චුත්තනයෙන. තස්මා “තත්‍යය හි විපස්සනා”තිආදිනා ඉධ චුත්තනයෙන තදත්ථො වෙදිතබ්බො.

801. එවං විපස්සනාය බොජ්ඣංගාදිනියාමිකතං දස්සෙත්වා ඉදානි පටිපදාදිනියාමිකතං දස්සෙත්තො “සචෙ පනාය”න්තිආදිලාභ. තත්ථ අයත්ති සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා චුත්තා. සාපි හි කාමං “ඉමං වාරං රොවෙසු”න්ති එත්ථ කලාපසම්මසනාවසානෙ උදයබ්බයානුපස්සනාය පවත්තමානාය උප්පන්නස්ස විපස්සනුපක්කිලෙසස්ස තික්ඛත්තුං වික්ඛම්භනෙන කිච්ඡතාවාරං දුක්ඛාපටිපදාති රොවෙසුන්ති වදන්ති, අට්ඨකථායං පන “විපස්සනාඤාණෙ තික්ඛෙ සුරෙ පසන්තෙ වහන්තෙ උප්පන්නං විපස්සනානිකන්තිං දුක්ඛෙන කසිරෙන කිලමන්තො පරියාදියති”ති චුත්තත්තා පුබ්බභාගෙ මුඤ්චිතුකමානාදිභාවෙන පවත්තමානා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා අත්තතො පටිපක්ඛෙ කිච්ඡෙන කසිරෙන වික්ඛම්භෙත්ති දුක්ඛාපටිපදාපෙක්ඛෙයෙව තිට්ඨති. තෙනාහ “ආදිතො කිලෙසෙ වික්ඛම්භයමානා”තිආදි. කෙච් පන “යෙන ඤාණෙන විපස්සනුපක්කිලෙසා වික්ඛම්භිතා, තෙන සද්ධිං ඉදං ඤාණං එකත්තනයවසෙන එකං කත්වා ‘ආදිතො කිලෙසෙ වික්ඛම්භයමානා’ති චුත්ත”න්ති වදන්ති. සප්පයොගෙනාති විත්තප්පයොගසඬ්ඛානෙන සඋස්සාහනෙන. සසඬ්ඛාරෙනාති තස්සෙව වෙවචනං. උභයෙනාපි වික්ඛම්භනස්ස කිච්ඡසිද්ධිමෙව වදති. විපරියායෙනාති අදුක්ඛෙන අප්පයොගෙන අසඬ්ඛාරෙන. මග්ගසඤ්ඤිතං ඉච්ඡිතට්ඨානං අනුගන්ත්වා පරිවසති විප්පවසති එත්ථාති පරිවාසො, විපස්සනා පරිවාසො එතස්ස අත්ථීති විපස්සනාපරිවාසො, මග්ගපාත්‍රභාවො, තං පන සීසං කුරුමානා ඛිප්පාහිඤ්ඤා නාම හොතිති චුත්තං “සඤ්ඤා”න්ති. කුරුමානා අයං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාති යොජනා. යතො මග්ගො ආගච්ඡති, තං ආගමනීයට්ඨානං, තස්මිං ආගමනීයට්ඨානෙන. මග්ගස්ස පභවට්ඨානෙන යත්වා නාමං දෙතිති සම්බන්ධො. දුක්ඛාපටිපදාදන්ධාහිඤ්ඤාදිවිපස්සනානායො අඤ්ඤො, අඤ්ඤො එව මග්ගොති ආහ “අත්තතො අත්තතො මග්ගස්සා”ති. තෙන ආගමනතො ලද්ධනාමෙන “දුක්ඛාපටිපදා දන්ධාහිඤ්ඤා”තිආදිති වත්තාරි නාමානි ලභති. න හි මග්ගස්ස සරසතො එදිසං නාමං අත්ථී.

සා පනායං චුත්තප්පහෙදා පටිපදා. නානා හොතිති විසුං විසුං හොති. එකස්ස භික්ඛුනො චතුසුපි මග්ගෙසු එකාව හොතිති නියමො නත්ථී වලනතො. අහෙසුන්ති චුත්තං, අම්භාකං භගවත්තං සන්ධාය හොන්තිති පන වත්තබ්බං. සබ්බෙසම්පි හි සම්මාසම්බුද්ධානං වත්තාරොපි මග්ගා සුඛාපටිපදා ඛිප්පාහිඤ්ඤාව හොන්තිති. පටිපදාපසඬ්ගෙන අධිපතිමිපි දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි චුත්තං. අධිපතයොති ඡන්දාදිඅධිපතයො. පුබ්බාහිසඬ්ඛාරානුරූපඤ්ඤා මග්ගො පච්චෙකං ඡන්දාධිපතයො වා හොති විරියාදිසු අඤ්ඤතරාධිපතයො වා, න කස්සචි නියමො අත්ථී. තෙනාහ “කස්සචි භික්ඛුනො”තිආදි.

802. පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරතො සාතිසයං කත්වා අනවසෙසතො මග්ගස්ස නාමලාභෙ කාරණං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සරසෙනාති සභාවෙන අත්තතො පවත්තිවිසෙසෙන. පච්චනීකෙනාති පටිපක්ඛවසෙන. සගුණෙනාති අත්තතො ගුණවසෙන.

කාමඤ්ඤෙත්ථ යථා ආගමනෙන විනා සගුණෙන, ආරම්මණෙන ව මග්ගස්ස නාමලාභො අවචන්ථිතො, එවං පච්චනීකෙන විනා සරසෙනෙව නාමලාභො, තථාපි සරසාදයො පච්චෙකං නාමලාභස්ස කාරණමෙවති දස්සෙතුං “සරසෙන වා”තිආදිනා සබ්බත්ථ අනියමත්ථො වා-සද්දො චුත්තො. තෙ ව අසඬ්ඛාරතො දස්සෙතුං “සචෙ හී”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ සම්මසිත්වාති සම්මසනහෙතු. හෙතුඅත්ථො හි අයං ත්වා-සද්දො “සතං පිච්චිවා බලං හොති, සීහං දිස්වා හයං හොති”තිආදිසු විය, මග්ගකත්තුකාය චුට්ඨානකිරියාය එකන්තිකහෙතුභූතා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා ඵලූපචාරෙන “චුට්ඨානී”ති චුත්තා. යස්මා වා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාති චුට්ඨානගාමිනියා එතං උපලක්ඛණං, තදන්තොගධඤ්ඤ වගානුභුඤාණං නිමිත්තතො චුට්ඨානී, තස්මා චුත්තං එකත්තනයෙන “සම්මසිත්වා චුට්ඨානී”ති. අනිමිත්තවිමොක්ඛෙන විමුච්චිතීති අනිමිත්තසඤ්ඤිතෙන විමුච්චිතෙන විමුච්චිති, “මග්ගො”ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. විමුච්චිතීති වා තංසමඬ්ඛි අරියපුත්තලො. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. ඉදං සරසතො නාමං නාමාති ඉදං නිමිත්තාදිවරහතො අනිමිත්තං අප්පණ්ණිතං සුඤ්ඤත්ති තිට්ඨමිපි මග්ගස්ස සභාවතො සිද්ධනාමං නාම.

එසාති මග්ගො. සො ව බො පුබ්බහාගමග්ගෙන සද්ධිං එකං කත්වා වුත්තො එකත්තනයෙන. ඉදං පච්චනිකතො නාමං නාමානි ඉදං නිව්චනිමිත්තාදීනං පණ්ඩියා, අත්තසඤ්ඤාය ව පහානවසෙන ලද්ධං මග්ගස්ස අනිමිත්තාදිනාමත්තයං පටිපක්ඛතො සිද්ධනාමං නාම.

සුඤ්ඤත්තානි විචිත්තත්තා. න හි මග්ගෙ රාගාදයො සන්ති. රූපනිමිත්තාදීනන්ති රූපනිමිත්තවෙදනානිමිත්තාදීනං ගහෙතබ්බානන්ති අධිජ්ජායො. රාගනිමිත්තාදීනන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. සවිග්ගහානං විය උපට්ඨානඤ්ඤානේථ නිමිත්තන්ති අධිජ්ජෙතං. ඉදමස්ස සගුණතො නාමන්ති ඉදං රාගාදිවිචිත්තත්තා රූපනිමිත්තාදිපණ්ඩිආදිඅභාවවසෙන අස්ස මග්ගස්ස සගුණතො සිද්ධං නාමං.

ස්වායන්ති සො අයං මග්ගො. සුඤ්ඤත්තන්ති සබ්බසංඛාරසුඤ්ඤතො, අත්තසුඤ්ඤතො ව සුඤ්ඤතං. සබ්බසංඛාරනිමිත්තභාවතො අනිමිත්තං. තණ්හාපණ්ඩිආදීනං අභාවෙන අජ්ජණිතං. ඉදමස්ස ආරම්මණතො නාමන්ති යථා සුඛාරම්මණං රූපං “සුඛ”න්ති වුච්චති, එවං සුඤ්ඤතාදිනාමස්ස නිබ්බානස්ස ආරම්මණකරණතො ඉදං අස්ස මග්ගස්ස සුඤ්ඤතාදිභෙදං ආරම්මණතො සිද්ධං නාමං.

803. අනත්තානුපස්සනා අත්තසුඤ්ඤතාය දිට්ඨත්තා සරසතො සුඤ්ඤතා නාම. තස්සා සුඤ්ඤතාවිපස්සනාය මග්ගො විපස්සනාගමනෙන සුඤ්ඤතො. අනිමිත්තා නාම නිව්චනිමිත්තාදීනං උග්ගාටනතො. ඉදං පන මග්ගස්ස අනිමිත්තනාමං න අභිධම්මපරියායෙන ලබ්භති. කිං කාරණං? අභිධම්මෙ සරසං අනාමසිත්වා පච්චනිකතො නාමලාභතො. යො හි සගුණාරම්මණෙහි නාමලාභො, සො සරසජ්ජධානො හොති, සරසෙනෙව ව නාමලාභෙ සබ්බමග්ගානං සුඤ්ඤතාදිභාවොති වචන්ථානං න සියා. තස්මා අභිධම්මෙ සතිපි ද්විතිපි කාරණෙහි අනිමිත්තනාමලාභෙ පච්චනිකතොව නාමවචන්ථානකරණං ගස්හතිති තදභාවා න ලබ්භති. අථ වා න ලබ්භතිති අඤ්ඤානිරපෙක්ඛෙහි සගුණාරම්මණෙහි න ලබ්භති. කිං කාරණං? අභිධම්මෙ සරසපච්චනිකෙහි සතිතෙහි නාමලාභතො. පච්චනිකඤ්ඤි වචන්ථානකරණං අනපෙක්ඛිත්වා කෙවලස්ස සරසස්ස නාමහෙතුභාවො අභිධම්මෙ තත්ථි, අවචන්ථානාපත්තිතො. තස්මා අත්තාභිනිවෙසපණ්ඩිපටිපක්ඛවිපස්සනානුලොමා මග්ගා සතිපි සරසන්තරෙ පච්චනිකසතිතෙන සරසෙන නාමං ලභන්ති. අනිමිත්තමග්ගස්ස පන විපස්සනා නිමිත්තපටිපක්ඛා න හොති, සයං නිමිත්තග්ගහණතො නිමිත්තග්ගහණානිවාරණානි තදනුලොමො මග්ගොපි න නිමිත්තස්ස පටිපක්ඛො. යදි සියා, නිමිත්තගතවිපස්සනායපි පටිපක්ඛො සියා, තස්මා විජ්ජමානොපි සරසො වචන්ථානකරපච්චනිකාභාවා අභිධම්මෙ අනිමිත්තනාමදායකො න ගස්හතිති. යදි එවං, අනිව්චානුපස්සනානුලොමො මග්ගො අභිධම්මෙ අසංඛිගිතො සියාති? න, සුද්ධිකපටිපදානයෙ තස්ස සංඛිගිතත්තා. තස්මා එව හි සො වුත්තො. සුත්තන්තෙ පන පරියායදෙසනත්තා සගුණාරම්මණමත්තෙනපි නාමං ගස්හතිති ආහ “සුත්තන්තපරියායෙන ලබ්භති”ති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. ආගමනවසෙනපි මග්ගස්ස අනිමිත්තනාමං ලබ්භතියෙවාති දස්සෙතුං “තත්තා හි”තිආදි වුත්තං. ආගමනීයට්ඨානෙන ආගමනපටිපදායානෙ. සෙසං වුත්තනයත්තා උත්තානමෙවාති.

සංඛාරූපෙක්ඛාඤාණං නිට්ඨිතං.

අනුලොමඤාණකථාචණ්ණනා

804. අධිමොක්ඛසද්ධාති පසාදභූතො චන්ද්‍රගතො නිව්ජයො අධිමොක්ඛො. තස්මා තථාභූතා භාවනාවිසෙසෙන කිච්චතො අධිමත්තතාය බලවතරා නිබ්බත්තති. සුපග්ගහිතන්ති සුට්ඨු පග්ගහිතං. අසල්ලීනං පටුතරභාවෙන පටිපක්ඛවිධමනසමත්ථං චීරියං හොති. සුපට්ඨිකාති තික්ඛතරතාය ආරම්මණාභිමුඛභාවෙන සුට්ඨු උපට්ඨිකා සති හොති. සුසමාහිතන්ති පස්සද්ධිසුඛානං සාතිසයතාය සුට්ඨු සමාහිතං. ආරම්මණෙ සම්මදෙව ය්පිතං අජ්ජිතං විය හොති. තික්ඛතරාති අනුලොමඤාණූප්පත්තියා පච්චයො භවිතුං සමත්ථභාවෙන සාතිසයං තික්ඛා සුරා. සංඛාරානං විචිනනෙපි මජ්ඣන්තභූතසංඛාරූපෙක්ඛා පඤ්ඤා උප්පජ්ජති. අනිව්චාති වා...පෙ.... සම්මසිත්වා භවඬගං ඔතරතිති අනිව්චාදීසු එකෙනාකාරෙන සම්මසන්ති සත්තක්ඛත්තුං පවත්තිත්වා භිජ්ජන්ති භවඬගං ඔතිණ්ණා නාම හොති තතො පරං භවඬගස්ස වාරොති කත්වා. සංඛාරූපෙක්ඛාය කතනයෙනෙවාති අනිව්චාදීනා ආලම්බනකරණනයෙනෙව, න සම්මසිතනයෙන. තෙනාහ “ආරම්මණං කුරුමාන”න්ති. ආවට්ටෙන්වාති නිවත්තෙන්වා විත්තස්ස භවඬගවසෙන වත්තිතුං අදත්වා. විසදිසවිත්තපවත්තිසංඛාරාය විවියා අභාවෙන අවිචිකා, විත්තසන්තති. කිරියමනොධාතුයා හි භවඬගෙ ආවට්ටිතෙ කිරියමයවිත්තපවත්තිවිපාකවිත්තුප්පත්තියා සවිචිකා සන්තරා, න එවං මනොද්වාරාවජ්ජනෙනාති වුත්තං “අවිචිකං විත්තසන්තතිං අනුප්පබන්ධමාන”න්ති. තථෙවාති යථා අතීතාසු ද්වන්තිංසජ්චනවීරිය සංඛාරූපෙක්ඛා “අනිව්චා”ති වා “දුක්ඛා”ති වා “අනත්තා”ති වා සංඛාරෙ ආරම්මණමකාසි, තථෙව. පරිකම්මන්ති වුච්චති මග්ගස්ස පරිකම්මත්තා පටිසංඛාරකත්තා . උපචාරන්ති වුච්චති මග්ගස්ස ආසන්නත්තා, සමිපචාරිකත්තා වා. අනුලොමත්තං සයමෙව වදති.

අයඤ්ච නයො කාමං මග්ගවීරියං පයමජ්චනස්ස පටිසංඛාරණට්ඨො, දුතියස්ස තතො ආසන්නට්ඨො, තතියස්ස හෙට්ඨිමුපරිමානං අනුලොමට්ඨො ව සුත්තොති වුත්තො, තථාපි සබ්බෙසම්පි ඉමා සමඤ්ඤා සම්භවන්තිති දස්සෙතුං “අවිසෙසෙන පනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ආසෙවනන්ති ආදරෙන සෙවනං. පූරිමභාගපච්ඡිමභාගානන්ති හෙට්ඨිමානං, උපරිමානඤ්ච ධම්මකොට්ඨාසානං. අට්ඨන්තන්ති උදයබ්බයඤාණාදීනං අට්ඨන්තං. සබ්බාපි විපස්සනා

ලක්බණත්තයසම්මසනකිව්වාට , ඉදමිපි තට්ටොති වුත්තං “තට්ඨිව්වතායා”ති. උපරිති මග්ගෙ. බොධිපක්ඛියධම්මානං තට්ඨිව්වතාය අනුලොමෙති සම්මොසාදිපටිපක්ඛිධම්මනතො. ඉදාති අනුලොමඤ්ඤාණස්ස තද්දුහයකිව්වානුලොමං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “තඤ්ඨි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අනුලොමඤ්ඤාණං සච්චපටිච්ඡාදකමොහක්ඛන්ධාදීනං සාතිසයං විධමනෙන ලොකියඤ්ඤාණෙසු උක්කංසපරියන්තගතං, තතො එව හෙට්ඨා නිබ්බන්තිතඋදයබ්බයඤ්ඤාණාදීනම්පි කිව්වං පටිපක්ඛදුර්භාවෙන අත්ථතො සාධෙත්තමෙව හුත්වා පවත්තති, තථාපවත්තමානඤ්ඤෙව තෙසං කිව්වං අනුලොමෙන්තං විය හොතීති ආහ “උදයබ්බයවත්තානං...පෙ.... තට්ඨිව්වතාය අනුලොමෙති”ති. තත්ථ “හයතො උපට්ඨිත”න්ති ඉමිනාපි ආරම්මණසීසෙන ඤ්ඤාණඛ්‍යාපාරමෙව වදති සප්පටිහයානං සඬබ්බාරානං යථාසභාවදස්සන්දිපනතො. සෙසෙසු පන සත්තසුපි යානෙසු ඤ්ඤාණඛ්‍යාපාරොව දස්සිතො. යස්මා එතං අනුලොමඤ්ඤාණං අනිව්වාදීසු අඤ්ඤතරලක්බණවසෙනෙව සඬබ්බාරෙ ආරබ්භ පවත්තති, තස්මා වුත්තං “අනිව්වලක්බණාදිවසෙන සඬබ්බාරෙ ආරබ්භ පවත්තත්තා”ති. තාය පටිපත්තියාති යා සා අනුලොමඤ්ඤාණස්ස දුලදුලසච්චපටිච්ඡාදකසංකිලෙසවික්ඛම්භනපටිපත්ති, තාය. න හි අනුලොමඤ්ඤාණෙ තථා අනුප්පන්නෙ ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං නිබ්බානං ආලම්බිතුං සක්කොති, ගොත්‍රභුඤ්ඤාණෙ වා අනුප්පන්නෙ මග්ගඤ්ඤාණං උප්පජ්ජතිති.

වුත්තමත්ථං ඔපම්මෙන පාකටතරං කාතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අට්ඨන්තං වොහාරිකමහාමත්තානං අගතිගමනං පහාය තංතංවිනිවිජයකරණං විය අට්ඨන්තං ඤ්ඤාණානං යථාසකං පටිපක්ඛං පහාය සඬබ්බාරෙසු උදයබ්බයාදිපටිපත්ති, රඤ්ඤො මජ්ඣත්තභාවො විය අනුලොමඤ්ඤාණස්ස සුරිමපච්ඡිමධම්මකොට්ඨාසස්ස අනුකුලතා. තෙනෙවාති හෙට්ඨිමඤ්ඤාණානං අනුලොමනමුඛෙන උපරිබොධිපක්ඛියානං අනුලොමනතොයෙව. සච්චානුලොමිකන්ති වුව්වති මග්ගසච්චස්ස අනුලොමිකන්තා.

අනුලොමඤ්ඤාණං නිට්ඨිතං.

වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාකථාවණ්ණනා

805. කිඤ්චි අසඬබ්බාරම්මණම්පි ඤ්ඤාණං වුට්ඨානගාමිනියා එකසඬගහන්ති කත්වා “සඬබ්බාරම්මණායා”ති විසෙසනං කතං. තඤ්ඨි විසෙසතො වුට්ඨානං අරියමග්ගං ගච්ඡති උපෙතීති වුට්ඨානගාමිනීති වත්තබ්බතං ලහති. තෙනාහ “සබ්බෙන සබ්බ”න්තිආදි. අසම්මොහන්ථන්ති තත්ථ තත්ථ සුත්තෙ පරියායන්තරෙහි ආගතාය සම්මොහාභාවත්ථං. සුත්තසංසන්දනාති සුත්තානං තෙසං තෙසං සුත්තපදානං අනුසන්දානං.

යෙ ලොකියෙ සඬබ්බාරෙ ආරබ්භ අනුලොමපරියොසානා වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා පවත්තති, තංසන්තිස්සිතා තප්පට්ඨිකද්ධා තණ්හා තෙහි විනා අප්පවත්තනතො තම්මයා නාම, තම්මයාව තම්මයතා, තම්මයා වා තණ්හාසම්පයුත්තා ඛන්ධා, තෙසං භාවො තම්මයතා, සා එව තණ්හා. තප්පටිපක්ඛා වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා අතම්මයතා. තෙන වුත්තං අට්ඨකථායං “තම්මයතා නාම තණ්හා, තස්සා පරියාදියනතො වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා අතම්මයතාති වුව්වති”ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.310). නිස්සායාති තං අතම්මයතං නිස්සයං කත්වා, භාවෙන්වාති අත්ථො. එකත්තාති එත්ථ අයං පාළි “අත්ථි, හික්ඛවෙ, උපෙක්ඛා රුපෙසු...පෙ.... ථොට්ඨබ්බෙසු, අයං, හික්ඛවෙ, උපෙක්ඛා නානත්තා නානත්තසිතා”ති (ම. නි. 3.310), සයම්පි නානාසභාවා, නානාරම්මණනිස්සිතා වාති අත්ථො. සා පන සමාධිසම්පයුත්තා විපස්සනුපෙක්ඛා වෙදිතබ්බා. “අත්ථි, හික්ඛවෙ, උපෙක්ඛා ආකාසානඤ්ඤායනනිස්සිතා...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනිස්සිතා, අයං, හික්ඛවෙ, උපෙක්ඛා එකත්තා එකත්තසිතා”ති (ම. නි. 3.310). යා හි තංතංඅරුපච්ඡිත්තුප්පාදපරියාපන්නා උපෙක්ඛා, සා එකසභාවත්තා, එකාරම්මණත්තා ව එකත්තා, එකත්තසිතා වාති වුව්වති, සා පන තංතංකුධානසහගතවෙදනුපෙක්ඛා ව තදාරම්මණවිපස්සනුපෙක්ඛා වාති වදන්ති. තං පජ්ඣපාති තදාරම්මණකිලෙසපහානෙන පජ්ඣථ. තෙනාහ “තං සමතික්කමථා”ති.

නිබ්බදාති වුට්ඨානගාමිනී. තත්ථ හි සුත්තෙ විරජ්ජතිති මග්ගකිව්වමාහ, විමුච්චතිති ඵලකිව්වං.

සුසිමසුත්තං නිදානවග්ගෙ. තත්ථ ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං වුට්ඨානගාමිනීති වුත්තා ධම්මට්ඨිතියං පටිච්චසමුප්පාදෙ අසම්මුය්හනවසෙන පවත්තනතො. නිබ්බානෙ ඤ්ඤාණන්ති මග්ගඤ්ඤාණමාහ.

සඤ්ඤා බො, පොට්ඨපාදාති එත්ථ කාමං “සඤ්ඤා”ඉච්චෙව වුව්වති, පුබ්බෙ පන “සඤ්ඤග්ගං චුසති”ති වුත්තත්තා ආහ “සඤ්ඤග්ගන්ති වුත්තා”ති.

පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති තදෙකදෙසභූතා වුට්ඨානගාමිනී වුත්තා. සමුදායෙසු හි පවත්තා වොහාරා අවයවෙසුපි පවත්තන්තිති. පාරිසුද්ධිපධානියඬගන්ති පාරිසුද්ධියා පධානකාරණං.

නීහි නාමෙහීති අනුලොමගොත්‍රභුචොදානසඬබ්බාතෙහි නීහි නාමෙහි.

කිත්තිතාති ථොමිතා අරියමග්ගාධිට්ඨානතාය. මහන්තානං සීලක්ඛන්ධාදීනං එසනට්ඨෙන මහෙසිනා සම්මාසම්බුද්ධෙන. සන්තකිලෙසතාය සන්තා. යොගන්ති භාවනං, භාවනාහියොගං වා.

පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිනිද්දෙසවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

ඉති එකවිසතිමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

22. ඥාණදස්සනවිසුද්ධිනිද්දෙසවණ්ණනා

පට්මමගඥාණකථාවණ්ණනා

806. ඉදානි ඥාණදස්සනවිසුද්ධියා නිද්දෙසෙ අනුප්පත්තෙ සා යස්ස ඥාණස්ස අනන්තරං උප්පජ්ජති, තං තාව දස්සෙන්තො “ඉතො පරං ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං භොති”ති ආහ. ඉතො පරන්ති ඉතො අනුලොමඤ්ඤාණතො උපරි. තන්ති ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං. තෙව පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං හජති අනිච්චාදිවසෙන සංඛාරානං අග්ගහණතො. න ඥාණදස්සනවිසුද්ධිං හජති සතිපි නිබ්බානාරම්මණත්තෙ කිලෙසානං අබෙපනතො. තතො එවෙතං විඤ්ඤාණධාතුනං විසයං උද්දෙසන්තං දස්සනකිව්චං කරොන්තං කිරියමනොධාතු විය මග්ගස්ස ආවජ්ජනට්ඨානියං වුව්වති. අන්තරාති ඡට්ඨසත්තමවිසුද්ධිනං වෙමජ්ඣෙ. අබ්බොභාරිකමෙව භොති උභයවිසුද්ධිලක්ඛණතාභාවතො. තථාපි වුට්ඨානගාමිනියා පරියොසානතාය විපස්සනාපක්ඛිකං. තෙනෙවස්ස තංසොතපතිතතා. තෙනාහ “විපස්සනාසොතෙ... පෙ.... සංඛිං ගච්ඡති”ති. එතෙනස්ස පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිහජනං දස්සෙති. සොතස්ස අරියස්සආදිතො පජ්ජනං සොතාපත්ති, සො එව මග්ගො, සොතං වා අරියං ආදිතො පජ්ජති අධිගච්ඡති සොතාපත්ති, පට්මකො. තස්ස මග්ගො සොතාපත්තිමග්ගො. පටිසන්ධිවසෙන සකිදෙව ඉමං මනුස්සලොකං ආගච්ඡති සකදාගාමී, තස්ස මග්ගො සකදාගාමීමග්ගො. පටිසන්ධිවසෙන කාමහවං න ආගච්ඡති අනාගාමී, තස්ස මග්ගො අනාගාමීමග්ගො. කිලෙසාදිනං හනනාදිනා අරහං, අග්ගමග්ගට්ඨො. තස්ස භාවො අරහත්තං, සො එව මග්ගොති අරහත්තමග්ගො. චතුසු මග්ගෙසු ඥාණං එකජ්ඣං ගහෙන්වා ඥාණදස්සනවිසුද්ධි නාම.

තෙහි තිහිපිති හෙට්ඨා තිණ්ණං අනුලොමඤ්ඤාණානං චුත්තත්තා චුත්තං, තිසු වා ද්විත්තං අන්තොගධත්තා. තිහිපිති වා චිකප්පත්තරසමිපිණ්ණිකත්තො පි-සද්දො, තෙන තිහිපි ද්විහිපිති චුත්තං භොති. අත්තතො බලානුරූපෙනාති අත්තතො අත්තතො ආනුභාවානුකූලං. පට්මඤ්ඤි අනුලොමඤ්ඤාණං සබ්බොලාරිකං, දුතියං තතො නාතිඔලාරිකං, තතියං තතො නාතිඔලාරිකං තමං අන්තරධාපෙති. අථ වා බලානුරූපෙනාති හෙට්ඨා සංඛාරූපෙක්ඛාය ආහිතබලානුරූපෙන . පුබ්බාභිසංඛාරවසෙන හි අනුලොමඤ්ඤාණස්සාපි මග්ගඤ්ඤාණස්ස විය සද්ධාවිමුත්තදිට්ඨිප්පත්තානං පවත්තිආකාරසිද්ධො අත්තෙව වුදුතික්ඛතාවිසෙසො. පලිබොධතො උපට්ඨාති පලිබොධභාවපට්ඨිඡාදකස්ස තමස්ස අන්තරධාපිතත්තා. “ආසෙවනත්තෙ”ති ඉමිනා දුතියස්ස වා තතියස්ස වා අනුලොමඤ්ඤාණස්ස අනන්තරං ගොත්‍රභුඤ්ඤාණප්පත්ති, න පට්මස්සාති දස්සෙති තස්ස අනාසෙවනත්තා. න හි අලද්ධාසෙවනං ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං උප්පාදෙතුං සක්කොති. නිමිත්තාදිවරහතො, තබ්බිධුරතො ව “අනිමිත්ත”න්තිආදිනා නිබ්බානං විසෙසිතං. පුටුප්පනගොත්තත්ති අරියෙහි අසමිමිස්සං පුටුප්පනසමඤ්ඤං. ගොත්තත්ති හි එකවංසජානං සමානා සමඤ්ඤා, එවං ඉධාපිති. පුටුප්පනසංඛිකත්ති තස්සෙව වෙව්වනං, පුටුප්පනභූමිත්ති පුටුප්පනවත්ථුං. එකන්තිකතාය එකවාරමෙව ව උප්පජ්ජනතො අපුනරාවට්ටකං.

බහිද්ධා වුට්ඨානවිවට්ටනෙති අසංඛිකධාතුයා බහිභාවතො බහිද්ධාසඤ්ඤිකා සංඛාරගතා වුට්ඨානභූතෙ විවට්ටනෙ නිප්පජ්ජමානෙ පඤ්ඤා. අභිභූයාතිති අභිභවති. පක්ඛන්දතිති අනුපවිසති. එත්ථ ව “උප්පාදං අභිභූයාති”තිආදිනා පුටුප්පනගොත්තාභිභවනං තදතික්කමනමාහ. “අනුප්පාදං පක්ඛන්දති”තිආදිනා අරියගොත්තභාවනං තදුභයභාවතො.

807. එකාවජ්ජනානං නානාවිථිතා තත්ථිති න තංනියෙධනාය එකවිථිග්ගහණං, අථ බො නානාරම්මණානම්පි එකාවජ්ජනානං නානාවිථිතා තත්ථිති දස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. මහාමාතිකන්ති මහන්තං උදකවාහකං. ලඬ්ඝිත්ථාති අනොතරන්තො එව අතික්කමිත්ථා. උල්ලඬ්ඝිත්ථාති උපරිභාගෙනෙව ලඬ්ඝිත්ථා. නින්නපොණපබ්භාරතා උත්තරුත්තරවිසිට්ඨා නින්නතාව.

අට්ඨහි ඤාණෙහි අනුක්කමෙන ආහිතවිසෙසං අනුලොමඤ්ඤාණං නිබ්බානාරම්මණස්ස ඥාණස්ස පච්චයො භවිතුං සමත්ථං ජාතන්ති ආහ “උදයබ්බයානුපස්සනාදිනා වෙගෙන ධාවිත්ථා”ති. රූපං අනෙකසන්තතිසම්බන්ධතාය අනෙකවට්ටරවිතා රජ්ජු විය භොතිති චුත්තං “රූපරජ්ජුං වා”ති. අත්තභාවස්ස රුක්ඛට්ඨානියතාය චුත්තත්තා තංසම්බන්ධදණ්ඩට්ඨානියතා වෙදනාදිසු එකස්සෙව යුත්තා, න වෙදනාදිසමුදායස්සාති චුත්තං “වෙදනාදිසු අඤ්ඤතරදණ්ඩං වා”ති. අනුලොමාවජ්ජනෙනාති අනුලොමස්ස ආවජ්ජනෙන. යෙන ආවජ්ජනෙන අනුලොමඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති, තෙන තං ආරම්මණං. “පට්මෙන අනුලොමචිත්තෙන උල්ලඬ්ඝිත්ථා”ති ඉදං සක්කායතිරස්ස තස්ස අතික්කමනාරම්භතාය චුත්තං. “දුතියෙන නිබ්බානනින්නපොණපබ්භාරමානසො”ති ඉදං තස්ස සබ්බසංඛාරතො සාතිසයං අලග්ගං හුත්ථා විසංඛාරෙ අල්ලිනභාවතො චුත්තං. නිබ්බානෙ ආරම්මණකරණවසෙන පතති යොගාවචරො. එකාරම්මණෙහි එකවාරංයෙව ආලම්බිතෙ ආරම්මණෙ. තෙනාහ “අලද්ධාසෙවනතායා”ති. තෙන එකාරම්මණෙ ආසෙවනා උපකාරවතී, න තථා නානාරම්මණෙහි දස්සෙති.

808. තත්‍රානි අනුලොමගොත්‍රභූතං ඉතරිතරකිව්වාකරණෙ. නක්ඛත්තයොගන්ති නක්ඛත්තෙන චන්දස්ස යොගං, නක්ඛත්තයොගභාවනියං වා කාලං, දිවසන්ති අත්ථො.

තත්පාතිආදි උපමාසංසන්දනං.

එවං නිබ්බත්තාහීති අනුලොමඤ්ඤාණානි විය සඬබ්බාසෙ අනාලම්බිත්වා අභං විය නිබ්බානාරම්මණෙ වත්තාහීති මග්ගස්ස ගොත්‍රභූතා දින්නසඤ්ඤාමුඤ්ඤවනං, අනුබන්ධනඤ්ඤව නිබ්බානාරම්මණකරණමෙව සන්ධාය වුත්තං.

809. තත්‍රාති තස්මිං ගොත්‍රභූතා දින්නසඤ්ඤං අමුඤ්ඤවිත්වා විය තෙන ගතිතාරම්මණෙයෙව වත්තිත්වා මග්ගස්ස ලොහක්ඛන්ධාදිනිබ්බිජ්ඣකුතො. උසුං අසති ඛිප්පතීති ඉස්සාසො, ධනුග්ගහො. සරගොවරට්ඨානං නාම අට්ඨඋසහමත්තං. තඤ්ඤව බො දුරෙ පාතිනො මජ්ඣමපුරිසස්ස වසෙන චතුහත්පාය යට්ඨියා විසතියට්ඨි උසහං, තෙන අට්ඨඋසහමත්තෙ පදෙසෙ හත්ථවසෙන වත්තාරිසාධිකජසතහත්ථෙ පදෙසෙ. ඵලකසතන්ති අසනසාරමයං ඵලකසතං. කුම්භකාරවක්කසදිසෙ වක්කයන්තෙ. ආවිජ්ඣිත්වාති හමෙත්වා. දණ්ඩකසට්ටනාය උප්පාදෙනබ්බසද්දො දණ්ඩකසඤ්ඤා. ඵලකසතචිතිවිජ්ඣානස්ස පච්චයභාවතො. දණ්ඩකසඤ්ඤා විය ගොත්‍රභූඤ්ඤාං ලොහක්ඛන්ධාදිනිබ්බිජ්ඣකුතස්ස මග්ගඤ්ඤාණස්ස පච්චයභාවතො. ඉස්සාසො විය මග්ගඤ්ඤාණං නිබ්බිජ්ඣකුතබ්බනිවිජ්ඣකුතතො.

810. අට්ඨමභවතො පට්ඨාය නිබ්බත්තනකං අනමතග්ගසංසාරවට්ටදුක්ඛසමුද්දං සොසෙති. සද්ධාධනං සීලධනං භිරිධනං ඔත්තප්පධනං සුතධනං වාගධනං පඤ්ඤාධනන්ති ඉමෙසං සත්තන්තං අරියධනානං. සම්මුඛිභාවන්ති පච්චක්ඛසිද්ධිං. පාණානිපාතාදිපඤ්ඤවෙරාති වෙව පඤ්ඤවිසතිමහාභයාති වාති සබ්බවෙරභයාති. අඤ්ඤෙසඤ්ඤව රතනත්තයෙ නිව්ච්චසද්ධාදිනං. සමුදායෙ පවත්තො සොතාපත්තිමග්ගසද්දො තදෙකදෙසෙපි පවත්තතීති ආහ “සොතාපත්තිමග්ගෙන සම්පසුත්තං ඤාණං”න්ති.

පට්ඨමග්ගඤ්ඤාණං නිව්ච්චිතං.

සොතාපත්තියුග්ගලකථාවණ්ණනා

811. තස්සෙව සොතාපත්තිමග්ගවිත්තස්ස. කාමඤ්ඤෙත්ථ නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්ස ද්වෙ, තික්ඛපඤ්ඤස්ස තිණි ඵලචිත්තාති භොන්ති, අවිසෙසතො පන ගතිතස්ස මග්ගස්ස වසෙන “ද්වෙ, තිණි වා”ති වුත්තං. සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤමාහුති යං අත්තතො පවත්තිසමනන්තරං නියමෙනෙව ඵලප්පදානතො ආනන්තරිකසමාධිති ආහුති අත්ථො. අනන්තරමෙව පවත්තනකං ඵලං අනන්තරං, තත්ථ නියුත්තො, තං වා පයොජනං එතස්සාති ආනන්තරිකො, මග්ගො.

ආසෙවනන්තෙති ආසෙවනතො අත්තෙ, ආසෙවනලාභිතො අනුලොමඤ්ඤාණස්ස අනන්තරන්ති අත්ථො. ලද්ධාසෙවනමෙව අනුලොමං ගොත්‍රභූං උප්පාදෙති. උපරි පන ඡ, සත්ත වා ඡවනාති පවත්තන්ති, තස්මා වත්තාරි ඵලචිත්තාති භොන්තිති වදෙය්‍යාති ආහ “සත්තචිත්තපරමා ව එකාවජ්ජනවීරී”ති.

තං පන න සාරතො පච්චෙතබ්බන්ති යොජනා. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

812. එත්තාවතාති පට්ඨමග්ගානන්තරං ඵලස්ස උප්පත්තිමක්කෙන. භුසං පමත්තොපීති දෙවරජ්ජවක්කවත්තිරජ්ජාදිපමාදට්ඨානං ආගම්ම භුසං පමත්තොපි. යෙසං යථාවුත්තආවජ්ජනපවනචිත්තානං උප්පත්තියා එස සොතාපත්තො පච්චවෙක්ඛති නාමාති අධිප්පායො.

එතෙනෙව පසඬගෙන සෙසානං අරියානං පච්චවෙක්ඛණානි දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි වුත්තං.

උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදොයෙව වෙසො, යදිදං පඤ්ඤවන්තං, චතුන්නඤ්ඤව පච්චවෙක්ඛණානං දස්සනන්ති අත්ථො. “අභාවෙනෙවා”ති එතෙන පභිනාවසිට්ඨකිලෙසපච්චවෙක්ඛණසමත්ථතා කස්සචි භොති, කස්සචි න භොතිති දස්සෙති. ලොහො එව ලොහධම්මො.

දුතියමග්ගඤ්ඤාණකථාවණ්ණනා

813. කාමරාගබ්‍යාපාදානං තනුභාවායාති එතෙසං කිලෙසානං තනුභාවත්ථං. තත්ථ ද්විති කාරණෙහි තනුභාවො අධිච්චුප්පත්තියා, පරිසුට්ඨානමන්දතාය ව. සකදාගාමිස්ස හි වට්ටානුසාරිමහාජනස්ස විය කිලෙසා අභිණ්හං න උප්පජ්ජන්ති, කදාචි කදාචි විරළාකාරා හුත්වා උප්පජ්ජන්ති. තථා උප්පජ්ජන්තාපි මද්දන්තා ඡාදෙන්තා අන්ධකාරං කරොන්තා න උප්පජ්ජන්ති, ද්විති පන මග්ගෙහි පභිනන්තා මන්දමන්දා තනුකාකාරා හුත්වා උප්පජ්ජන්ති. කෙච් පන “සකදාගාමිස්සාපි කිලෙසා විරෙන උප්පජ්ජන්ති, උප්පජ්ජන්තාපි බහලාව උප්පජ්ජන්ති. තථා හිස්ස පුත්තධිතරො දිස්සන්ති”ති, තං අකාරණං වත්ථුපටිසෙවනෙන විනාපි ගබ්බග්ගහණසබ්භාවතො. තස්මා වුත්තනෙයෙනෙව ද්විති කාරණෙහි තෙසං තනුභාවො වෙදිතබ්බො. දුතියායාති ගණනවසෙනපි දුතියාය, උප්පත්තිවසෙනපි දුතියාය භූමියා.

පත්තියානි සාමඤ්ඤඵලස්ස පටිලාභාය. තඤ්ඤි සම්පයුත්තානං නිස්සයභාවතො තෙ ධම්මා භවන්ති එත්ථානි භූමී. යස්මා වා සමානෙපි ලොකුත්තරභාවෙ සයම්පි භවති උප්පජ්ජති, න නිබ්බානං විය අපාතුභූතං, තස්මාපි “භූමී”ති වුවිච්ඡි. යොගං කරොතීති විපස්සනාභියොගං කරොති. “නවභාකාරෙහි ඉන්ද්‍රියානි තික්ඛානි භවන්ති”ති ආදිනා (විසුද්ධි. 2.699) චූත්තනයෙනෙව යදග්ගෙන ඉන්ද්‍රියානං තික්ඛනං සම්පාදෙති, තදග්ගෙන බලානි, බොජ්ඣංගිභාවානි ව පටුතරභාවං ආපාදෙන්තො ඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣංගිභාවානි සමොධානෙන්වා ලක්ඛණත්තයතීරණවසෙන ඤාණෙන පරිමද්දති. තත්ථ අපරාපරං ඤාණං වාරෙන්තො පරිචන්තෙති. තෙනාහ “විපස්සනාවිථිං ඔගාහති”ති. චූත්තනයෙනෙවාති උදයබ්බයඤාණාදීනං උප්පාදනෙ චූත්තනයෙන. ගොත්‍රභූතනන්තරන්ති එත්ථ ගොත්‍රභූ විය ගොත්‍රභූ. පඨමමග්ගපුරොවාරිකඤාණඤ්ඤි පුට්ඨජ්ජනගොත්තානිභවනතො, අරියගොත්තභවනතො ව නිප්පරියායතො ගොත්‍රභූති වුවිච්ඡි, ඉදං පන තංසදිසතාය පරියායතො ගොත්‍රභූ. එකච්චසංකිලෙසවිසුද්ධියා , පන අච්චන්තවිසුද්ධියා ආරම්මණකරණතො ව වොදානන්ති වුවිච්ඡි. තෙනාහ පටිඨානෙ “අනුලොමං වොදානස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පටිඨා 1.1.417). යස්මා පන පටිසම්භිදාමග්ගෙ උප්පාදාදිඅභිභවනත්ථං උපාදාය “අට්ඨ ගොත්‍රභූධම්මා සමාධිවසෙන උප්පජ්ජන්ති, දස ගොත්‍රභූධම්මා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති”ති ආදියු (පටි. ම. 1.60) ගොත්‍රභූනාමෙනෙවෙතං ආගතං, තස්මා ඉධාපි “ගොත්‍රභූතනන්තර”න්ති චූත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

දුතියඤාණං නිට්ඨිතං.

තතියමග්ගඤාණකථාවණ්ණනා

814. සකිදෙවාති එකවාරංයෙව. “ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා”ති ඉමිනා පඤ්චස්ස සකදාගාමීස්ස චත්තාරො චජ්ජෙන්වා එකොව ගහිතො. එකච්චො ඉධ සකදාගාමීඵලං පත්වා ඉධෙව ලොකෙ පරිනිබ්බාති, එකච්චො ඉධ පත්වා දෙවලොකෙ පරිනිබ්බාති, එකච්චො දෙවලොකෙ පත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බාති, එකච්චො දෙවලොකෙ පත්වා ඉධූපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බාති. ඉමෙ චත්තාරොපි ඉධ න ගහිතා. යො පන ඉධ පත්වා දෙවලොකෙ යාවතායුකං වසිත්වා පුන ඉධූපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බාති, අයං එකොව ඉධ ගහිතොති වෙදිතබ්බො.

කාමරාගබ්‍යාපාදානං අනවසෙසප්පභානායාති තෙසංයෙව සකදාගාමීමග්ගෙන තනුකතානං සංයොජනානං නිරවසෙසප්පභානාය. පටිසන්ධිවසෙන කාමභවස්ස අනාගමනතො අනාගාමී.

තතියඤාණං නිට්ඨිතං.

චතුත්ථමග්ගඤාණකථාවණ්ණනා

815. ඔපපාතිකොති උපපාතයොනිකො. ඉමිනාස්ස ගබ්භසෙය්‍යා පටික්ඛිත්තා. තත්ථ පරිනිබ්බායීති තත්ථ සුද්ධාවාසෙ පරිනිබ්බායීතා. අනාවත්තිධම්මො තස්මා ලොකානි පටිසන්ධිමග්ගණවසෙන තස්මා ලොකා ඉධ අනාවත්තනසභාවො, බුද්ධදස්සනධම්මස්සවනානං පනත්ථාය ආගමනං භොතියෙව.

රූපරාගඅරූපරාගමානඋද්ධච්චඅවිජ්ජානං අනවසෙසප්පභානායාති එතෙසං පඤ්චන්තං උද්ධමභාගියසංයොජනානං නිස්සෙසප්පජනන්ථාය. තත්ථ රූපභවෙ ඡන්දරාගො රූපරාගො. අරූපභවෙ ඡන්දරාගො අරූපරාගො. මානො අරහත්තමග්ගවජ්ඣමානො. තථා උද්ධච්චාවිජ්ජා.

චතුත්ථඤාණං නිට්ඨිතං.

අරහත්තපුග්ගලකථාවණ්ණනා

816. මහාඛණ්ඩාසවොති මහානුභාවතානිබන්ධනං පූජාවචනමෙතං, න උපාදායවචනං යථා “මහාමොග්ගල්ලානො”ති. න හි වූළඛිණ්ණාසවො නාම අත්ථි. අන්තිමදෙහං ධාරෙතීති අන්තිමදෙහධාරී. බන්ධකිලෙසාභිසංඛාරභාරානං ඔහිතත්තා ඔරොපිතත්තා ඔහිතභාරො. අනුප්පත්තො සදත්ථං සකත්ථන්ති අනුප්පත්තසදත්ථො. සදත්ථොති ව අරහත්තං වෙදිතබ්බං. තඤ්ඤි අත්තූපනිබන්ධනට්ඨෙත, අත්තානං අවිජ්ඣනට්ඨෙත, අත්තනො පරමත්ථට්ඨෙත ව අත්තනො අත්ථත්තා සකත්ථොති වුවිච්ඡි. පරික්ඛිණානි දසපි භවසංයොජනානි එතස්සානි පරික්ඛිණභවසංයොජනො. බන්ධාදිඅත්ථං සම්මා අඤ්ඤාය විමුත්තොති සම්මදඤ්ඤාවිමුත්තො. අග්ගො ව සො දක්ඛිණෙය්‍යො ව, අග්ගදක්ඛිණං වා අරහතීති අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යො.

බොධිපක්ඛියකථාවණ්ණනා

817. චතුත්තං මග්ගඤාණානං වසෙන චතුඤාණාය. ආනුභාවච්ඡානනත්ථන්ති සතිපට්ඨානපාරිපූරිආදිකස්ස ආනුභාවස්ස බොධනත්ථං.

පරිපූර්ණ බොධිපක්ඛියා එතස්සාති පරිපූර්ණබොධිපක්ඛියො, මග්ගො. තස්ස භාවො පරිපූර්ණබොධිපක්ඛියභාවො. වුට්ඨානබලෙහි සම්පයුත්තතාව වුට්ඨානබලසමායොගො, යෙ සංයොජනාදයො යෙන පඨමමග්ගාදිනා පහාතබ්බො.

818. බුද්ධිකතට්ඨෙත වා බොධො, මග්ගචිත්තුප්පාදො. තස්ස බුද්ධිකතකිරියාය අනුගුණභාවතො පක්ඛෙ භවාති බොධිපක්ඛියා.

819. තෙසු බොධිපක්ඛියෙසු. ආරම්මණෙසුති කායාදිආරම්මණෙසු. ඔක්ඛන්දිත්වාති අනුපවිසිත්වා. පක්ඛන්දිත්වාති තස්සෙව වෙවචනං. උපට්ඨානතොති අසුභාකාරාදිග්ගහණවසෙන උපගන්ත්වා අවට්ඨානතො. කායාදියු අසුභාකාරාදිග්ගහණං පුබ්බභාගසතිපට්ඨානවසෙන සුභසඤ්ඤාදිපහානකිව්වසාධනං මග්ගසතිපට්ඨානවසෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථ හි එකාව සති චතුකිව්වසාධනවසෙන පවත්තති.

820. පදහන්තිති වායමන්ති, කායචිත්තානි පග්ගණ්හන්ති වා. අසොභාහෙතුනං සංකිලෙසධම්මානං පජහනෙන, සොභාහෙතුනඤ්ච වොදානධම්මානං භාවනෙන සොභනං, සුන්දරන්ති අත්ථො. සෙට්ඨභාවාවහනතොති පාසංසතමභාවසාධනතො. පධානභාවකාරණතොති උත්තමභාවහෙතුතො.

821. පුබ්බෙ වුත්තෙනාති ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණනිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 2.369) වුත්තෙන. ඉද්ධිකතට්ඨො නිප්ඵප්පනට්ඨො, පටිලාභසම්පදා වා, යෙන වා ඉද්ධිකන්ති ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා භොන්ති, තං ඉද්ධිකතං. සමාධිපධානසංඛාරපමුඛා මග්ගධම්මා ඉධ “ඉද්ධි”ති අධිප්පෙනා. පුබ්බච්චගම්චයො අධිපතිපච්චයභාවො. තස්මා සොතාපත්තිමග්ගො ඉද්ධිකන්ති ඉද්ධි, තස්මා සම්පයුත්තා ඡන්දාදයො පුබ්බච්චගම්චයෙන පාදො. තස්සා එව එලභුතාය වුට්ඨානගාමිනියා ඡන්දාදයො පුබ්බභාගකාරණට්ඨෙත පාදො. සොති ඉද්ධිපාදො. ඉමෙ ලොකුත්තරාචාති ඉමෙ යථාවුත්තා ඡන්දාදයො උත්තරවුළුභාජනියෙ ආගතනයෙන ලොකුත්තරා වෙදිතබ්බො. ඡන්දාදිඅධිපතිවසෙන පටිලද්ධධම්මොපි එස්සාදයො ඉද්ධිපාදා භොන්තිති අත්ථො. කාමඤ්චෙන්ථ ඉද්ධිපාදො නො අධිපති, අධිපති වා නො ඉද්ධිපාදො නාම නත්ථී, යථා පන එකස්මිං රජ්ජෙ රජ්ජාරහෙසු චතුසු රාජකුමාරෙසු එකස්මිං කාලෙ එකොව රජ්ජමනුසාසති, න සබ්බෙ, එවං එකමෙකස්මිං චිත්තුප්පාදෙ එකොව අධිපති, ඉද්ධිපාදො ව භොතිති වෙදිතබ්බො.

822. අස්සද්ධියං සද්ධාපට්ඨකං අකුසලා ධම්මා, අවත්ථුගතො පසාදපතිරූපකො මිච්ඡාධිමොක්ඛො වා. කොසජ්ජං ටීනමිද්ධපධානො අකුසලචිත්තුප්පාදො. පමාදො සතිසම්මොසො තථාපවත්තා අකුසලා බන්ධා. අභිභවනසංඛාරෙන අධිපතියට්ඨෙනාති අස්සද්ධියාදිනං අභිභවනතො අභිභවනන්ති වත්තබ්බෙන අධිමොක්ඛපග්ගහඋපට්ඨානඅවික්ඛෙපපජානනස්ස එකලක්ඛණෙන සම්පයුත්තධම්මෙසු අධිපතියට්ඨෙන. අස්සද්ධියාදීහි වාති ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො අට්ඨානප්පයුත්තො, තස්මා අකම්පියට්ඨෙන ව සම්පයුත්තධම්මෙසු ටීරභාවෙන ව බලන්ති එවමෙන්ථ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො.

823. බුද්ධිකතකසත්තස්සාති චතුන්තං අරියසච්චානං පටිච්ඡිකතකසත්තස්ස. යො හෙසො ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානාය සතිආදිධම්මසාමග්ගියා කරණභුතාය බුද්ධිකති කිලෙසසන්තානනිද්දාය උට්ඨහති, වත්තාරි වා අරියසච්චානි පටිච්ඡිකති, නිබ්බානමෙව වා සච්ඡිකරොතිති බොධිති වුවචති අරියසාවකො, තස්ස බොධිස්ස බුද්ධිකතකසත්තස්ස අභිගාති බොජ්ඣංගො. නියානිකට්ඨෙනාති වට්ටතො නිස්සරණට්ඨෙන.

824. පුබ්බභාගෙ නානාචිත්තෙසු ලබ්හන්තිති සම්බන්ධො. වුද්දසච්චිධෙනාති ආනාපානඉරියාපට්ඨකුසම්පජ්ඤපටික්කුලමනසිකාරධාතුමනසිකාරපබ්බාති, නව සිව්ථිකපබ්බාති වාති එවං වුද්දසච්චිධෙන. කායං පරිග්ගණ්හතො ව කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං ලබ්හති, න වෙදනාදයො පරිග්ගණ්හතො. එස නයො සෙසෙසුපි. “සුඛං වෙදන”න්තිආදිනාති වා “සාමිස”න්තිආදිනාති වා “නිරාමිස”න්තිආදිනාති වා එවං නවච්චිධෙන. සරාගදොසමොහසංඛිත්තමහග්ගතසමාහිතසඋත්තරවිමුත්තපදානං සපට්ඨකං වසෙන සොළසච්චිධෙන. නීවරණුපාදානක්ඛන්ධායතනබොජ්ඣංගසච්චපබ්බානං වසෙන පඤ්චච්චිධෙන. ඉමස්මිං අත්තභාවෙති පච්චුප්පන්තෙ අත්තභාවෙ. අනුප්පන්තපුබ්බන්ති අත්තතො අභුතපුබ්බං. පරස්ස උප්පන්තං අකුසලං දිස්වා තන්තිමිත්තඤ්ච වධබන්ධාරහාදීනිති අධිප්පායො. තස්සාති තාදිසස්ස. භවති හි තංසදිසෙපි තබ්බොභාරො යථා “තානියෙව ඔසධානි”ති. තස්ස පහානායාති එත්ථාපි එසෙව නයො. ක්කානවිපස්සනා ඉතො අඤ්ඤස්මිං අත්තභාවෙ උප්පන්තපුබ්බාපි සියුන්ති වුත්තං “ඉමස්මිං අත්තභාවෙ අනුප්පන්තපුබ්බ”න්ති, ඡන්දිද්ධිපාදසම්මාචාචානංයෙව ගහණං. තෙසු වුත්තෙසු සෙසිද්ධිපාදසෙසවිරතියො අත්ථතො වුත්තාව භොන්තිති ලක්ඛණභාරවසෙන අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. එවං නානාචිත්තෙසු ලබ්හන්ති පුබ්බභාගෙ එතෙ සතිපට්ඨානසම්මප්පධානඉද්ධිපාදා. චතුන්තං ඤාණානන්ති චතුන්තං අරියමග්ගඤ්ඤාණානං. කාමං සබ්බෙපි බොධිපක්ඛියධම්මා මග්ගචිත්තුප්පාදපරියාපන්තාව, තථාපි සාතිසයො සම්මප්පධානබ්‍යාපාරො මග්ගක්ඛණෙති වුත්තං “එලක්ඛණෙ යපෙන්වා වත්තාරො සම්මප්පධානෙ”ති. අවසෙසා තෙත්තිංස ලබ්හන්ති, තෙ ව බො පරියායතො, න නිප්පරියායතොති අධිප්පායො.

825. සෙසෙසු පනානි ඉද්ධිපාදාදියු පඤ්චසු කොට්ඨාසෙසු. යථා සතිවිරියෙසු “සතිපට්ඨානං සම්මප්පධානං”න්ති සඬ්ඛිපනවසෙන භාපනං, “කායානුපස්සනා”නිආදිවිභාගදස්සනවසෙන වඩ්ඪනං අත්ථි, ඊදිසං භාපනවඩ්ඪනං නත්ථිති අත්ථො.

826. ඉදානි සබ්බෙසු එව යථාරහං ලබ්භමානවිභාගදස්සනත්ථං “අපිචා”නිආදි ආරද්ධං. තත්ථ තෙසුනි සත්තතිංසාය බොධිපක්ඛියධම්මෙසු. ඡද්ධානි එකධා ද්වෙධා චතුධා පඤ්චධා අට්ඨධා නවධානි එවං ඡප්පකාරෙන තෙ භවන්ති.

ඡන්දිද්ධිපාදාදිවසෙනානි ඡන්දො ඡන්දිද්ධිපාදවසෙනෙව, චිත්තං චිත්තිද්ධිපාදවසෙනෙව, පීතිපස්සද්ධිඋපෙක්ඛා බොජ්ඣංගවසෙනෙව, සඬ්ඛිපාදයො මග්ගවසෙනෙවනි එවං නව එකවිධාව හොන්ති.

චුද්දසෙව අසම්භින්නානි සති විරියං ඡන්දො චිත්තං පඤ්ඤා සද්ධා සමාධි පීති පස්සද්ධි උපෙක්ඛා සම්මාසඬ්ඛිකප්පො සම්මාචාචා සම්මාකම්මන්තො සම්මාආජිවොති ඉමෙ අසම්භින්නා පදන්තරසම්භෙදෙන විනා අග්ගහිතග්ගහණෙන ගස්භමානා චුද්දසෙව ව සභාවධම්මා. චුද්දසානි ව උක්කංසපරිච්ඡෙදෙන චුත්තං. තඤ්ච බො පට්ඨමජ්ඣානිකමග්ගවිත්තුප්පාදවසෙන, දුතියජ්ඣානිකෙ පන සම්මාසඬ්ඛිකප්පාභාවතො තෙරස, තතියචතුත්ථපඤ්චමජ්ඣානිකෙසු පීතිසම්බොජ්ඣංගභාවතො ද්වාදස හොන්ති. “සත්තතිංසප්පහෙදතො”නි ඉදම්පි උක්කංසවසෙනෙව චුත්තං, අවකංසතො පන චුත්තනයෙන එකස්මිං බණෙ ඡන්තිංස, පඤ්චතිංස හොන්ති, චතුත්තං අධිපතීනං එකජ්ඣං අනුප්පජ්ජනතො එකස්මිං බණෙ එකස්සෙව ඉද්ධිපාදස්ස සම්භවොති ද්විත්තිංස ව හොන්තිති වෙදිතබ්බං.

සත්තතිංසප්පහෙදතො කථන්ති ආහ “සඬ්ඛිවනිජ්ජාදනතො”නිආදි, එකච්චස්ස සභාවතො එකස්සාපි අත්තතො ආනුභාවානුරූපකායානුපස්සනාදිතංතංකිච්චසාධනතොති අත්ථො. සරූපෙන ව චුත්තිතොති අහෙදස්ස චිත්තිද්ධිපාදාදිකස්ස සරූපෙනෙව පවත්තනතො ව.

එත්ථානි ඤාණදස්සනවිසුද්ධියං. කස්මා පන බොධිපක්ඛියෙසු ඤානකොට්ඨාසො න ගහිතො, නනු ඤානරහිතො අරියමග්ගො නත්ථිති? සච්චං නත්ථි, තතො එව න බො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං. “බොධිපක්ඛියෙසු ඤානං න ගහිත”න්ති ලක්ඛණපනිජ්ඣානලක්ඛණස්ස ඤානස්ස මග්ගග්ගහණෙනෙව ගහිතත්තා. තඤ්ච සන්ධාය “යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති”නිආදි (ධ. ස. 277, 343 ආදයො) චුත්තං. ආරම්මණපනිජ්ඣානලක්ඛණස්ස පනෙත්ථ සම්භවො එව නත්ථි. අපරො නයො – කස්මා පන බොධිපක්ඛියෙසු ඤානකොට්ඨාසො න ගහිතො, නනු ඤානරහිතො අරියමග්ගො නත්ථි, න ව තං පටිපදා විය එකන්තපුබ්බභාගියං, නාපි එකච්චපටිසම්භිදා විය මග්ගනිස්සන්දො, අථ බො මග්ගවිත්තුප්පාදපරියාපන්තො, යතො “ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති”නි (ධ. ස. 277, 343 ආදයො) චුත්තං, මග්ගමග්ගපරිවාරධම්මා ව බොධිපක්ඛියධම්මානි? චුච්චතෙ – යං තාව චුත්තං ඤානරහිතො අරියමග්ගො නත්ථි”නි, තත්ථ න අරියමග්ගසම්පයොගමත්තෙන ඤානස්ස බොධිපක්ඛියතා ලබ්භති අනිජ්ජසඬ්ඛිතො. ආභාරාදීනම්පි හි බොධිපක්ඛියතා ආපජ්ජෙය්‍යානි. එතෙන මග්ගවිත්තුප්පාදපරියාපන්තතා බොධිපක්ඛියභාවස්ස අකාරණන්ති දස්සිතං හොති.

යං පන චුත්තං “මග්ගමග්ගපරිවාරධම්මා ව බොධිපක්ඛියා”නි, තත්ථ පරිවාරට්ඨො කිං සහපවත්තිඅත්ථො, උදාහු පරික්ඛාරට්ඨොති? යදි පුරිමො පක්ඛො, සො පගෙව නිල්ලොචිතො. අථ දුතියො, ඉදං විචාරෙතබ්බං. කථං පවත්තමානං ඤානං මග්ගස්ස පරික්ඛාරො? යදි සහජාතාදිපච්චයභාවෙන, එවං සති එස්සාදීනම්පි මග්ගපරික්ඛාරතා ආපජ්ජති. අථ පටිපක්ඛිවිධංසනෙන, න සබ්බෙ ඤානධම්මා පටිපක්ඛිවිධංසනසමත්ථා. න හි විචාරො, වෙදනා ව කස්සචි සංකිලෙසධම්මස්ස උජුපටිපක්ඛභාවෙන පවත්තන්ති. යං පන පෙට්ඨෙ “සුඛං උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස, විචාරො විචිකිච්ඡාය පටිපක්ඛො”නි චුත්තං, තං පරියායෙන චුත්තං. න හි සුඛං සයං උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පටිපක්ඛො, පටිපක්ඛස්ස පන සමාධිස්ස පච්චයනාය පටිපක්ඛො. න ව විචාරො පඤ්ඤා විය, අධිමොක්ඛො විය වා විචිකිච්ඡාය පටිපක්ඛො, පටිපක්ඛස්ස පටිපක්ඛස්ස පටිපක්ඛො චුත්තො. තථා පීතිපි න ඛ්‍යාපාදස්ස අදොසො විය උජුපටිපක්ඛො, අදොසසම්පයොගතො පන පටිපක්ඛො චුත්තො. තෙන චුත්තං “තං පරියායෙන චුත්ත”න්ති. විතක්කසමාධයො එව පන ඤානධම්මෙසු උජුකං පටිපක්ඛිවිධංසනසමත්ථානි පටිපක්ඛිවිද්ධංසනසමත්ථස්ස පරිපුණ්ණස්ස ඤානකොට්ඨාසස්ස අභාවතො න වස්ස බොධිපක්ඛියෙසු සඬ්ඛිගො කතො. යස්මා පන සම්මාසඬ්ඛිකප්පො, සම්මාසමාධි ව මග්ගපරියාපන්තා ඤානධම්මා, තස්මා තෙ සන්ධාය තංසම්පයුත්තතාය වා ඉතරෙපි ගහෙත්වා පරියායෙන චුත්තං පාළියං “යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති නියානික”න්තිආදි (ධ. ස. 277).

චුට්ඨානබලසමායොගකථාවණ්ණනා

827. චුට්ඨානං නිමිත්තතො, පවත්තතො ව චුට්ඨානං. බලසමායොගො සමථිපස්සනාබලෙහි සම්පයුත්තතා. පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන දුක්ඛාදියු විසෙසදස්සනට්ඨෙන මග්ගපඤ්ඤාපි විපස්සනානි චුච්චති “ලොකියවිපස්සනා”නි විසෙසෙත්වා චුත්තං. තෙනෙවහ “චුට්ඨානට්ඨෙන සමථිපස්සනං යුගතද්ධං භාවෙති”නි (පටි. ම. 2.5). නිමිත්තාරම්මණත්තා නෙවනිමිත්තා චුට්ඨානි, පවත්ති...පෙ.... ඡිත්තතො න පවත්තා චුට්ඨානීති යොජනා. තත්ථ

නිමිත්තතො වුට්ඨානං සඬබ්බරනිමිත්තං නිස්සප්පිත්වා නිබ්බානාරම්මණකරණං. පවත්තතො වුට්ඨානං හෙතුනිරොධෙන ආයතිං විපාකප්පවත්තස්ස අනුප්පවත්තිධම්මතාපාදනං. තෙනාහ “සමුදයස්ස අසමුච්ඡින්නතො පවත්තා න වුට්ඨාති”ති.

දුභතොති උභතො, ද-කාරාගමං කත්වා එවං වුත්තං. දුභාති වා පදන්තරමෙවෙනං උභයසද්දෙන සමානත්ථං. දස්සනට්ඨෙතාති පරිඤ්ඤාභිසමයාදිලක්ඛණෙන චතුසච්චදස්සනට්ඨෙත. මිච්ඡාදිට්ඨියාති ද්වාසට්ඨිප්පහෙදායපි මිච්ඡාදිට්ඨියා. තදනුවත්තකකිලෙසෙහිති අපායගමනීයතාය තස්සා මිච්ඡාදිට්ඨියා අනුවත්තකෙහි විචිකිච්ඡාදිකිලෙසෙහි. ඛන්ධෙහිති එත්ථාපි තදනුවත්තකසද්දො ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බො. තෙ ව මිච්ඡාදිට්ඨිආදිපච්චයා උප්පජ්ජනාරහා වෙදිතබ්බො. මිච්ඡාසඬකප්පාතිආදිසුපි තදනුවත්තකකිලෙසෙහි ව ඛන්ධෙහි ව වුට්ඨාති. ඛනිද්ධා ව සබ්බනිමිත්තෙහි වුට්ඨාතිති පාළි සංඛිත්තා. යථා මිච්ඡාදිට්ඨිමිච්ඡාසඬකප්පා, එවං මිච්ඡාචාචාදයොපි අපායගමනීයා එව වෙදිතබ්බො. මිච්ඡාචාචාකම්මන්තාපීචා වෙනනාසභාවා. මිච්ඡාසති තථාපවත්තා වත්තාරො ඛන්ධා. උපරිමග්ගත්තයෙ සම්මාදිට්ඨි තංතංමග්ගවජ්ඣා මානතො වුට්ඨාති. සො හි “අභමස්මි”ති පවත්තියා දිට්ඨිට්ඨානියො, මිච්ඡාමග්ගතො පනෙත්ථ වුට්ඨානං අනුද්ධරිත්වා තංතංමග්ගවජ්ඣසංයොජනානුසයෙහෙව වුට්ඨානං උද්ධට්ඨං.

අණුසහගතාති අණුභාවං ගතා පත්තා, තනුභුතාති අත්ථො.

828. එවං වුට්ඨානං දස්සෙත්වා ඉදානි බලසමායොගං දස්සෙතුං “ලොකියානඤ්චා”තිආදි වුත්තං. සමථබලං අධිකං හොති සමාධිභාවනාභාවතො. විපස්සනාබලං අධිකං හොති ඤාණුත්තරත්තා විපස්සනාභාවනාය. සමානභාවෙන යුගෙ නද්ධා බද්ධා විය හොන්තිති යුගනද්ධා. තෙනාහ “අඤ්ඤමඤ්ඤං අනතිවත්තනට්ඨෙතා”ති, කිච්චතො අනුනාධිකභාවෙනාති අත්ථො. තතො එව සමායොගොති සමපරිච්ඡේදයොගොති අත්ථො.

සමාධිපටිපක්ඛදස්සනත්ථං “උද්ධච්චසහගතකිලෙසෙහි”ති වුත්තං, උද්ධච්චපධානෙහි කිලෙසෙහිති අධිප්පායො. අවික්ඛෙපො සමාධිති සමුච්ඡින්නෙන වික්ඛෙපස්ස උජුපටිපක්ඛෙතො සමාධි. නිරොධගොචරොති නිබ්බානාරම්මණො. වුට්ඨානට්ඨෙතාති වුට්ඨානකභාවෙන නිමිත්තතො, පවත්තතො ව වුට්ඨහමානවසෙන. එකරසාති සමානකිච්චා.

පහාතබ්බධම්මපහානකථාවණ්ණනා

829. යෙ ධම්මාති යෙ සංකිලෙසධම්මා. සංයොජනාදිසු සංයොජනට්ඨෙත ඛන්ධනට්ඨෙත සංයොජනාති, විබාධනට්ඨෙත, උපතාපනට්ඨෙත වා කිලෙසා, මිච්ඡාසභාවාති මිච්ඡන්තා, ලොකෙ ධම්මා ලොකපරියාපන්නා ධම්මාති ලොකධම්මා, මච්ඡේරස්ස භාවො, කම්මං වාති මච්ඡරියං, විපරිතට්ඨෙත විපල්ලාසා, ගන්ථනට්ඨෙත ගන්ථා, අයුත්තා ගතිති අගති, ආසවන්තිති ආසවා, ඔහනන්තිති ඔසා, යොජනට්ඨෙත යොගා, නිවරන්තිති නිවරණාති, ධම්මසභාවං අතික්කම්ම පරතො ආමසන්තිති පරාමාසා, භුසං ආදියන්තිති උපාදානාති, අප්පභීනභාවෙන සන්තානෙ අනු අනු සෙන්තිති අනුසයා, මලිනභාවකරණට්ඨෙත මලා, අකුසලකම්මාති ව තානි සුගතිදුග්ගතිනං, තත්ථ නිබ්බත්තකසුබ්බක්ඛානඤ්ච පථා වාති අකුසලකම්මපථා, විත්තං උප්පජ්ජති එත්ථාති විත්තුප්පාදො, විත්තවෙතසිකරාසි , අකුසලො ව සො විත්තුප්පාදො වාති අකුසලවිත්තුප්පාදොති අකුසලසද්දං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

ඛන්ධෙහි ඛන්ධානන්ති ඉධලොකක්ඛන්ධෙහි පරලොකක්ඛන්ධානං. යාවඤ්ඤි තෙති තෙ රූපරාගාදයො යාව පවත්තන්ති න සමුච්ඡිප්පන්ති, තාව එතෙසං ඛන්ධඵලදුක්ඛානං අනුපරමො අවිච්ඡේදොති. එතෙන තෙසං සංයොජනත්ථං විභාවෙති. උද්ධන්ති රූපාරූපහවෙසු, තතියමග්ගුප්පන්තියා වා උද්ධං. උද්ධං භජන්තිති උද්ධංභාගා, රූපාරූපහවා, තෙසං අවිච්ඡේදහෙතුතාය හිතාති උද්ධංභාගියාති.

කිලිස්සන්ති, කිලෙසෙන්ති වාති දුට්ඨමපි අත්ථං දස්සෙන්නො “සයං සංකිලිට්ඨත්තා”තිආදිමාහ.

මිච්ඡාවිමුත්ති “ලොකථුපිකාදිසු මොක්ඛො”ති පවත්තමිච්ඡාවිමොක්ඛො. අභිනිවිසනාදිවසෙන මිච්ඡා විපරිතං න සම්මා පවත්තනතො මිච්ඡාඤාණං මොහොව.

ලොකප්පවත්තියාති ඛන්ධප්පවත්තියං සති. අනුපරමධම්මකත්තාති පුඤ්ඤපාපවසෙන අපරාපරං අවිච්ඡිප්පනතො. “ලාභහෙතුකො ලාභො”තිආදිනා කාරණොපචාරෙන.

ආවාසෙ මච්ඡරියං, ආවාසහෙතුකං වා මච්ඡරියං ආවාසමච්ඡරියං.

තයොති වත්ථුං අභිනිදිත්වා වුත්තං, භිනිදිත්වා පන වුච්චමානෙ ද්වාදස හොන්ති.

ගන්ථකරණං කාරණභාවෙන පටිබද්ධතාකරණං ගන්ථනන්ති තං රූපකායෙපි ලබ්හතීති ආහ “නාමකායස්ස වෙව රූපකායස්ස වා”ති. තත්ථ බ්‍යාපාදස්සාපි අභිසප්පනුපනාය්භවසෙන පවත්තනතො ගන්ථනට්ඨො වෙදිතබ්බො, යතො තස්ස පටිසසංයොජනභාවො චුත්තො.

ඡන්දදොසමොභහයෙහීති ඡන්දදොසමොභහයහෙතු. තඤ්ඤීති අකත්තබ්බකරණං, කත්තබ්බකරණඤ්ච.

සවනාති පවත්තනතො. සවනතොති කිලෙසාසුචිභාවෙන විස්සන්දනතො. පුන සවනතොති පසවනතො.

ආකඬ්ඨනට්ඨෙන , දුරුත්තරණට්ඨෙන වාති එතෙන ඔසා විය ඔසාති දස්සෙති. ආරම්මණෙන, දුක්ඛෙන ව වියොගස්ස අප්පදානසඬ්ඨානෙන යොජනට්ඨෙන යොගාති දස්සෙති, සංකිලෙසකරණට්ඨෙනාති අත්ථො. තෙසඤ්ඤෙවාති කාමරාගාදීනංයෙව. තෙ හි සොතවසෙන වත්තමානා සොතො විය සොතපතිතෙ සත්තෙ අපායසමුද්දං පාපෙන්නි, සංසාරසමුද්දතො ව සීසං උක්ඛිපිතුං න දෙන්ති, යථාගහිතඤ්ච ආරම්මණං විස්සප්පිතුං න දෙන්ති, යාදිසඤ්ච පාපං කත්වා දුක්ඛප්පත්තෙ පුනපි තාදිසෙන යොජෙන්නි.

චිත්තස්සාති කුසලචිත්තස්ස, විසෙසතො කුමානචිත්තස්ස. ආදිතො වරණං ආවරණං. කිලෙසවාසනං නෙත්වා වරණං නිවරණං. කුට්ටකවාටාදීහි විය පිදහනං පටිච්ඡාදනං, තං පන කුසලාදීති සඬ්ගණ්හිතුං, පරිඤ්ඤාතුං, ඤාතුඤ්ච අප්පදානවසෙන දට්ඨබ්බං.

තස්ස තස්ස ධම්මස්ස සභාවන්ති කායාදිකස්ස තස්ස තස්ස ධම්මස්ස අසුභාදිසභාවං. අභුතං සභාවන්ති සුභාදිසභාවං.

ථාමගතට්ඨෙනාති ථාමගතභාවෙන. ථාමගතන්ති ව අනඤ්ඤසාධාරණො කාමරාගාදීනං සභාවො දට්ඨබ්බො. යෙන තෙ එව භගවතා “අනුසයා”ති චුත්තා. අනුසයනඤ්ච මග්ගෙන අප්පහීනභාවෙන පච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජනාරහතා. තෙනාහ “පුනප්පුනං කාමරාගාදීනං උප්පත්තිහෙතුභාවෙන අනුසෙන්නියෙවා”ති.

දුම්මොවනියභාවෙන පවත්තිං සන්ධායාහ “තෙලඤ්ජනකලලං වියා”ති.

830. සෙසාති අනපායගමනියා. සුබ්බමා කාමරාගපටිඝාති සම්බන්ධො. චතුත්ථඤ්ඤාණවජ්ඣා ඵවාති අවධාරණෙන පඨමඤ්ඤාණාදිවජ්ඣකා නිවත්තියති. තයිදං නියමදස්සනං අඤ්ඤත්ථාපි නෙතබ්බන්ති දස්සෙන්නො “පරතො”තිආදිමාහ. තත්ථ “නියමං න කරස්සාමා”ති එතෙන නියමෙ අකතෙ භෙට්ඨිමග්ගවජ්ඣකාපි අනුඤ්ඤාතා එව භොතීති.

ලොභ...පෙ.... චතුත්ථඤ්ඤාණවජ්ඣානීතිආදිසු පඨමඤ්ඤාණාදීහි භතාපායගමනියාදිභාවානීති අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. ආදිසද්දෙන ඔළාරිකසුබ්බමතා ගහිතා.

යසෙති පරිවාරෙ.

අගනිසු ඡන්දාදයො කිඤ්චාපි උපරිමග්ගවජ්ඣා, තථාපි තංමූලකස්ස අකත්තබ්බකරණස්ස, කත්තබ්බකරණස්ස ව අපායගමනියතාය පඨමමග්ගවජ්ඣා.

කතාකතාකුසලාකුසලවිසයං යං විප්පට්ඨාරභූතං කුක්කුච්චං, තං ඉධ තතියඤ්ඤාණවජ්ඣා චුත්තං. යං පන “කුක්කුච්චපකතතාය ආපත්තිමාපජ්ජති”ති (පාචි. අට්ඨ. 438; කඬ්ඛා. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා) චුත්තං කුක්කුච්චං, තං සන්ධාය “කුක්කුච්චවිචිකිච්ඡා සොතාපත්තිමග්ගෙන පහියන්ති”ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1176) අට්ඨසාලිනියං චුත්තං. තස්මා ද්විත්තං වචනානං අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. අඤ්ඤෙසුපි එදිසෙසු ධාතෙසු අධිප්පායො මග්ගිතබ්බො, න විරොධතො පච්චෙතබ්බො. ඔළාරිකානවසෙසප්පහානං වා සන්ධාය කුක්කුච්චස්ස පඨමතතියඤ්ඤාණවජ්ඣකා චුත්තාති වෙදිතබ්බං. “භගවතා පටික්ඛිත්තං අනුච්ඡිත්වා අනුච්ඡිත්වා ආවසථපිණ්ඩං භුඤ්ජිතු”න්ති, “කුක්කුච්චායත්තො න පටිග්ගහෙසී”ති (පාචි. 204) පන ආගතං කුක්කුච්චං, න නිවරණං අරහතො උප්පජ්ජනතො, නිවරණපටිරූපකං පන “කප්පති න කප්පති”ති වීමංසනභූතං විනයකුක්කුච්චං නාම, තං තථාපවත්තචිත්තුප්පාදොව.

කාමරාගපටිඝානුසයා අණුසහගතා තතියඤ්ඤාණවජ්ඣා. ඔළාරිකානං පන දුතියඤ්ඤාණවජ්ඣකා භෙට්ඨා චුත්තතායාව.

චිත්තුප්පාදග්ගහණෙන චෙත්ථ මක්ඛපළාසමායාසායෙයාපමාදථම්භසාරම්භාදීනං සඬ්ගහො කතොති දට්ඨබ්බං.

831. අඵලො වායාමොති එත්ථ අතීතානං තාව පජ්ඣතෙ අඵලො භොතු වායාමො නිරුද්ධත්තා, අනාගතානං පන කථන්ති තෙසම්පි වක්ඛමානං අඵපරිතමත්ථං අජානන්තො නත්ථිතාමත්තං ගහෙත්වා වොදෙති, තථාපි “අඵලො”ති

පුබ්බෙ පහතබ්බානං නත්ථිතාය වොදනා කතා, ඉදානි පහතස්ස. යදි හි පහතං අත්ථි, කථං පහතබ්බා සන්ති? අථ පහතබ්බා සන්ති, කථං පහතං හොති? පහතබ්බා ච සන්ති, පහතඤ්ච හොතිති විජ්ජිමිද්ධමෙතං. කස්මා? පහතබ්බෙසු සන්තෙසු පහතස්ස අසම්භවතො තදුපගො වායාමො අඵලො ආලොකතමානං සභාවට්ඨානෙ සති ආලොකස්ස අඵලතා විය. අථාපි කථංඤ්චි පහතං සියා? සංකිලෙසිකා ච මග්ගභාවනා ආපජ්ජති පහතබ්බපහායකානං සභාවට්ඨානතො . විජ්ජයුත්තතා වා කිලෙසානං චිත්තවිජ්ජයුත්තසංඛාරවාදිනං විජ්ජයුත්තසංඛාරානං වියාති අධිප්පායො. තං පන නෙසං වාදිනං යථා මතිමත්තං, එවම්ඨාපිති දස්සෙන්නො ආහ “න ච පච්චුප්පන්නකිලෙසො චිත්තවිජ්ජයුත්තො නාම අත්ථි”ති. අරුපධම්මා හි එකචත්ථුකාදිභාවෙන චත්තමානා ඛණත්තයපරියාපන්නා පච්චුප්පන්නා, තෙ කථං චිත්තෙන විජ්ජයුත්තා නාම සිද්ධං, තස්මා නත්තො ච විජ්ජයුත්තතා කිලෙසානං. ආවේණිකාති අසාධාරණා, සයමෙව උප්පාදිතා පාළි අනාරුළුභාති අධිප්පායො. පාළියංයෙව හි පටික්ඛිත්තන්ති සම්බන්ධො. ස්වායං පුග්ගලො. හඤ්චිති යදි.

චිතිබද්ධොති මානෙන පත්ථද්ධචිත්තො. පරාමට්ඨොති මිච්ඡාහිනිවිට්ඨො. ථාමගතොති ථාමගතකිලෙසො ථරිභාවගතානුසයො. තෙන හි නත්ථි මග්ගභාවනාති යස්මා තිසුපි කාලෙසු කිලෙසානං පහතං න යුජ්ජති, තිකාලිකා ච කිලෙසා, තස්මා නත්ථි මග්ගභාවනා, තාය සාධෙතබ්බං කිව්චං නත්ථිති අත්ථො. “න හි නත්ථි මග්ගභාවනා”තිආදිනා චතුක්ඛන්තුං චුත්තස්ස පටික්ඛෙපස්ස පටික්ඛෙපො. ඉදං චුත්තං “පාළියංයෙව හි”තිආදිං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

එවමෙවාති යථා අජාතඵලෙ තරුණරුක්ඛෙ මූලෙ ජින්නෙ අසති ඡෙදනෙ ආයතිං උප්පජ්ජනාරහාති ඡෙදනපච්චයා අනුප්පජ්ජමානාති විනට්ඨාති නාම හොත්ති, එවමෙව මග්ගභාවනාය අසති උප්පජ්ජනාරහා කිලෙසා මග්ගභාවනාය අනුප්පජ්ජමානා “පහිනා”ති වුවචන්තිති උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං. උප්පාදොති උප්පාදසිසෙන උප්පාදවන්නො බන්ධා චුත්තා. අනුප්පාදෙති නිබ්බානෙ. අජාතායෙව න ජායන්ති, තස්මා පහිනා නාම හොත්තිති “නත්ථි කිලෙසජ්ජහාන”න්ති පරවාදිනා කතො පටික්ඛෙපො “න හි”ති පටික්ඛිත්තො. තෙ පන නෙව උප්පජ්ජිත්වා විගතා, නාපි භවිස්සන්ති, න ච උප්පන්නාති “අතීතෙ කිලෙසෙ පජහති”තිආදි න චත්තබ්බන්ති දස්සෙති. හෙතුනිරොධාති දුක්ඛහෙතුනං කිලෙසානං නිරොධා. දුක්ඛනිරොධොති ආයතිං උප්පජ්ජනකදුක්ඛස්ස නිරොධො. උප්පාදපචන්තනිමිත්තායුහනා පච්චුප්පන්නභවවසෙන ගහිතා.

832. එතෙනාති “අජාතායෙව න ජායන්ති”තිආදිවචනෙන. විපස්සනාය ආරම්මණභූතං උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකසංඛිතං භූමිපචන්තිට්ඨානං උද්ධචන්නො භූමිඋද්ධා යථා “අග්ගිආහිතො”ති, උද්ධභූමිකාති අත්ථො . චත්තමානාදිඋප්පන්නවිධුරතාය භූමිඋද්ධුප්පන්නා එව නාම තෙති චුත්තං.

833. අනුභවිත්වා, භවිත්වා ච අපගතං භූතාපගතං. අනුභූතභූතා හි භූතතාසාමඤ්ඤෙන භූතසද්දෙන චුත්තා. සාමඤ්ඤමෙව හි උපසග්ගෙන විසෙසියතීති. අනුභූතසද්දො ච කම්මවචනිවිජාය අභාවතො අනුභාවකාවකො දට්ඨබ්බො. විකප්පගාභවසෙන රාගාදීහි, තබ්බිපක්ඛෙති ච අකුසලං, කුසලඤ්ච ආරම්මණරසං අනුභවති, න විපාකො කම්මවෙගක්ඛිත්තන්තා, නාපි කිරියා අහෙතුකානං අතිදුබ්බලතාය, සහෙතුකානඤ්ච බිණ්ණකිලෙසස්ස ඡළඬගුපෙක්ඛාවතො උප්පජ්ජමානානං අතිසන්තචුත්තින්තා. එත්ථ ච පුරිමනයෙ කුසලාකුසලමෙව චත්තුං අධිප්පායවසෙන “භූතාපගත”න්ති චුත්තං. යං “උප්පන්නානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා”ති (සං. නි. 5.651-662; විහ. 390-391) එත්ථ “උප්පන්න”න්ති ගහෙත්වා තංසදිසානං පහානං, වුද්ධි ච චුත්තා. පච්ඡිමනයෙ ව-සද්දෙන කුසලාකුසලඤ්ච ආකඩ්ඪිත්වා සබ්බං සඬ්ඛනං චුත්තං. භූත්වාපගතභාවාහිධානාධිප්පායෙන. විපච්චිතුං ඔකාසකරණවසෙන උප්පන්නිතං අතීතං කම්මඤ්ච තතො උප්පජ්ජිතුං ආරද්ධො විපාකො ච අනාගතො ඔකාසකභූතප්පන්නොති චුත්තො ඔකාසො කතො එතෙන, ඔකාසො කතො එතස්සාති ච අත්ථද්වයවසෙන, යං උප්පන්නසද්දෙන විනාපි විඤ්ඤායමානං උප්පන්නං සන්ධාය “නාහං, හික්ඛෙව, සඤ්චෙතනිකානං කම්මාන”න්තිආදි (අ. නි. 10.217, 219) චුත්තං.

තාසු තාසු භූමිසුති මනුස්සදෙවාදිඅත්තභාවසංඛිතානෙසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු. තස්මිං තස්මිං සන්නානෙ අනුප්පන්නිධම්මතං අනාපාදිතතාය අසමුහතං. අසමුහතත්තායෙව හිස්ස නත්ථිති නචත්තබ්බතාය උප්පන්නවොභාරො.

834. “කා භූමි, කො වා භූමිඋද්ධො”ති ආසඬ්ඤා නිවත්තෙතුං “එත්ථ වා”තිආදි ආරද්ධං. “විපස්සනාය ආරම්මණභූතා”ති එතෙන බන්ධානං අපරිඤ්ඤාතතං දස්සෙති, න ආරම්මණභාවමත්තං තෙභූමිකග්ගහණෙනෙව තස්ස සිද්ධන්තා. අපරිඤ්ඤාතා හි බන්ධා කිලෙසානං භූමිති අධිප්පෙනා. බන්ධෙසු චත්ථුභූතෙසු. ආරම්මණවසෙනාති ආරම්මණකරණවසෙන. අතීතානාගතෙ, පගෙව පච්චුප්පන්නෙති අධිප්පායො. තන්ති තං අඤ්ඤසන්නානගතං කිලෙසජාතං. තතො අඤ්ඤස්මිං සන්නානෙ ආරම්මණකරණමත්තෙන භූමිඋද්ධං නාම යදි සියාති සම්බන්ධො. තස්සාති කිලෙසජාතස්ස. අප්පහෙයාතො පරසන්නතිපතිත්තතා න කොචි භවමූලං පජ්ඣෙයා. භූමිඋද්ධඤ්චි අනුසයිතං නාම හොතිති අධිප්පායො. චත්ථුවසෙනාති උප්පන්නිට්ඨානවසෙන. යත්ථ යත්ථ භවෙ, සන්නානෙ වා. පරිඤ්ඤාතානං අභූමිභාවතො “අපරිඤ්ඤාතා”ති චුත්තං. උප්පාදතො පභූතිති තෙසං බන්ධානං උප්පජ්ජනතො පට්ඨාය. කිලෙසානං අප්පහිනභාවං යපෙත්වා අඤ්ඤස්ස කාරණස්ස අභාවතො තෙසු බන්ධෙසු කිලෙසජාතං අනුසෙති, තස්මා තං අනුසයිතං කිලෙසජාතං, තෙනෙව අනුසයනසංඛිතානෙ අප්පහිනට්ඨෙන භූමිඋද්ධන්ති වෙදිතබ්බං.

835. තත්ව ව භූමිභූතෙසු බන්ධෙසු න සබ්බෙ සබ්බෙසං වත්ථු හොත්ති, අප්ථං බො විසෙසො අත්ථිති තං දස්සෙන්නො ආහ “යස්ස යෙසු”තිආදි. තත්ව යස්සාති යස්ස පුග්ගලස්ස. යෙසුති සතිපි අප්ඤ්ඤානිභාවසාමඤ්ඤෙ යෙසු අතීතාදිකාමාවචරාදිභෙදගින්නෙසු බන්ධෙසු. තෙ එව යථානුසයිතා බන්ධා. කිං පනෙන කිලෙසා ආරම්මණං කරොන්නා විය පරිච්ඡේද පරිච්ඡේද අනුසෙන්නීති? යතො තෙ එව බන්ධා තෙසං කිලෙසානං වත්ථුති වුත්තා, න භෙව බො අනුසයානං වත්ථුං පරිච්ඡේද පවත්ති අත්ථි. අතීතාදිකාමාවචරාදිවසෙන පන යථාපරිච්ඡින්නෙ වත්ථුස්මිං යො කිලෙසානං අප්පභීනට්ඨො, සො පරිච්ඡේද පවත්තො විය හොතිති “අතීතක්ඛන්ධෙසු”තිආදි වුත්තං. තෙන වත්ථුවසෙන භූමිලද්ධං හොතිති වත්ථුභෙදෙන සියා තස්ස භෙදොති දස්සෙති. තථාවචත්ථිතභාවතො එව හි “අඤ්ඤාතරො ලොලජාතිකො තං රසපට්ඨං අඛලායා සායී”තිආදිවචනං (දී. නි. 3.120) කාමාවචරක්ඛන්ධෙසු අනුසයිතානං රසතණ්හාදීනං රූපාරූපාවචරක්ඛන්ධෙ අතීතක්ඛිත්වා පුන කාමාවචරක්ඛන්ධවත්ථුකතං විභාවෙති. තෙනාහ “තථා කාමාවචරක්ඛන්ධෙසු”තිආදි . යථා චෙත්ව රූපාරූපාවචරක්ඛන්ධෙ අතීතක්ඛිත්වා පවත්ති, එවං කාමාවචරක්ඛන්ධෙ අතීතක්ඛිත්වා පවත්ති හොතිති ආහ “එස නයො රූපාරූපාවචරෙසු”ති.

පරිසුට්ඨානාභිභවනවසෙන ව කිලෙසානං අනුසයනට්ඨො අනුමීයති තදභාවෙ අභාවතො. යස්ස යෙ අනුසයා පභීතා, තෙසං වත්ථු තෙන සමතික්කන්තං පරිඤ්ඤාතත්තාති කුතො තෙසං භූමිසමඤ්ඤාති දස්සෙතුං වුත්තං “සොකාපන්නාදිසු පනා”තිආදි. ඉධ වට්ටමුලකිලෙසාති අනුසයා අධිප්පෙතා, න අවිජ්ජා, භවතණ්හා ව. යං කිඤ්චි චෙතනාවෙතසිකභෙදං, කායිකාදිභෙදං වා. ඉතීති එවං, අප්පභීතානුසයත්තාති අධිප්පායො. අස්සාති පුට්ඨජනස්ස. තෙ පනෙන අනුසයා අතීතාදිකාමාවචරාදිවසෙන යථාපරිච්ඡින්නෙ තත්ව තත්ව වත්ථුස්මිං අනුසයන්නාපි තෙ තෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ අවිභාගෙනෙව වත්ථුං කත්වා අනුසෙන්නීති දස්සෙන්නො “තස්සෙතං වට්ටමුල”න්තිආදිමාහ.

836. ඉදානි තමත්ථං අන්වයබ්බන්තරෙකවසෙන උපමාය විභාවෙතුං “පට්ඨරසාදි වියා”තිආදි වුත්තං. රුක්ඛගව්ඡලතාදීනං පච්චයභූතො සසම්භාරපට්ඨියා රසො පට්ඨරසො. ආපොරසෙපි එසෙව නයො. සාධා නාම බුද්දකසාධා. පසාබො විටපො. රුක්ඛපච්ඡෙණිත්ති රුක්ඛපරාපරං. සන්නානසමානෙති අපරාපරං අනුප්පබන්ධන්තෙ.

මණ්ඩුකකණ්ටකොති එකො මච්ඡකණ්ටකොති වදන්ති. අනුපාදානොති පභීතවතුරූපාදානො, රූපාදිසු වා කිඤ්චිපි අගණ්හන්තො.

837. ඉධ සමුදාචාරො නාම ලද්ධත්තලාභතාති බණ්ණන්තයසමඛිගිසමුදාචාරුප්පන්නන්ති ආහ “චත්තමානුප්පන්නමෙව සමුදාචාරුප්පන්න”න්ති. පුබ්බභාගෙ අනුප්පජ්ජමානමිති තස්මිං ආපාටගතෙ ආරම්මණෙ ආදිතො පවත්තජවනවාරෙසු අනුප්පජ්ජමානමිපි. අධිග්ගහිතත්තාති අයොනියොමනසිකාරොන අභිරුද්ධ ගහිතත්තා, දළ්භං ගහිතත්තාති අත්ථො. අපරභාගෙති අපරස්මිං කාලභාගෙ, කාලන්තරෙති අත්ථො. එකත්තෙන උප්පත්තිතොති පච්චයසමවායෙ සති තථා අයොනියොමනසිකාරස්ස තත්ව නිබ්බන්තත්තා නියමෙන උප්පජ්ජනතො. කල්‍යාණිගාමෙති එවංනාමකෙ ගාමෙ. රොහණෙ කිර අභිරුද්ධානං ඉත්ථිනං උප්පත්තිට්ඨානතාය සො ගාමො තථා වුවිති. විත්තසන්නතිමනාරුළුන්නති පච්චුප්පන්නතං පටිසෙධෙති. “උප්පත්තිනිවාරකස්ස භෙතුතො අභාවා”ති එතෙන පච්චයෙ සති පච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජනාරහතාය අවික්ඛම්භිතස්ස උප්පන්නතාපරියායොති දස්සෙති. නනු ව අසමුහතුප්පන්නමිපි පච්චයෙ සති උප්පජ්ජනාරහමෙව? සච්චමෙනං, පහානවිසෙසභාවකතො පන තෙසං භෙදො. යථා අවික්ඛම්භිතාසමුහතභූමිලද්ධුප්පන්නං සති පච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජනාරහං, එවං ආරම්මණාධිග්ගහිතුප්පන්නමිති තිට්ඨස්සාපි භූමිලද්ධෙන එකසංඛගතතා වුත්තා.

838. අකුසලමිපි භූතාපගතුප්පන්නං අතීතත්තා න පහාතබ්බං, තථා එකච්චං ඔකාසකතුප්පන්නං ඉතරං අප්පහාතබ්බතො, සෙසද්වයං බණ්ණන්තයසමඛිගිභාවතොති ආහ “අමග්ගවජ්ඣක්කා”ති. කෙනච්ඡි වතුසු මග්ගඤ්ඤාණෙසු කෙනච්ඡි. තස්සාති යථාවුත්තස්ස වතුබ්බිධස්සපි උප්පන්නස්ස. තං උප්පන්නභාවං විනාසයමානන්ති අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනෙන උප්පජ්ජනාරහතං විනාසෙන්නං. පඨමං ලොකියඤ්ඤාණෙන යථාබලං පභීතමෙව ලොකුත්තරඤ්ඤාණං පපහතීති ලොකියග්ගහණං කතං.

පරිඤ්ඤාදිකිච්චකථාවණ්ණනා

839. සච්චාභිසමයකාලස්මිත්ති වතුන්නං අරියසච්චානං පටිච්ඡික්ඛනක්ඛණෙ. වුත්තානීති “දුක්ඛං පරිඤ්ඤෙය්‍ය”න්තිආදිනා (සං. නි. 5.1099), “යො, භික්ඛවෙ, දුක්ඛං පස්සති”තිආදිනා (සං. නි. 5.1100) ව වුත්තානි. යථාසභාවෙනාති අවිපරීතසභාවෙන. “ජානිතබ්බානී”ති වත්වා තෙසං ජානනවිධිං උපමාවසෙන අට්ඨකථායං තාව වුත්තනයෙන දස්සෙතුං “වුත්තං භෙත”න්තිආදි වුත්තං.

තත්ව යථා පදීපොතිආදි එකස්ස ඤාණස්ස එකක්ඛණෙ වත්තාරි කිච්චානි කථං සම්භවන්ති. න හි තාදිසං කිඤ්චි ලොකෙ දිට්ඨං අත්ථි, න ව වචනං ලබ්භතීති අන්තොලීනවොදනං මනසි කත්වා වුත්තං “පරිඤ්ඤාභිසමයෙනා”ති. අනවසෙසතො පරිච්ඡේද ජානනසංඛාතෙන පටිච්ඡික්ඛනෙන අභිසමෙති අසම්මොභවසෙන පටිච්ඡික්ඛති. පහානාභිසමයෙනාති සමුච්ඡේදප්පහානසංඛාතෙන පටිච්ඡික්ඛනෙන අසම්මොභතො අභිසමෙති. මග්ගං භාවනාභිසමයෙනාති මග්ගඤ්ඤාණං සම්මාසංඛිකප්පාදිසෙසමග්ගං සහජාතාදිපච්චයතාවසෙන භාවනාභිසමයෙන.

අභිසමෙති පුබ්බභාගභාවනාසම්භුතෙන අරියමග්ගභාවනාසංඛ්ඛාතෙන පටිච්ඡේදකෙන අභිසමෙති අට්ඨංගිකං මග්ගං අසම්මොහතො පටිච්ඡේදකි. මග්ගඤ්ජාණං සම්පයුත්තධම්මෙසු සම්මොහං විද්ධංසෙත්තං අත්තනිපි සම්මොහං විද්ධංසෙති යෙව. නිරොධන්ති නිබ්බානං. සච්ඡිකිරියාභිසමයෙනාති පච්චක්ඛකරණසංඛ්ඛාතෙන පටිච්ඡේදකෙන. පාපුණානිති අධිගච්ඡති. ස්වායං අධිගමො දස්සනපටිච්චෙධොති ආහ “පස්සති පටිච්ඡේදකි”ති.

“නිරොධං...පෙ.... පටිච්ඡේදකි”ති එතෙන නිරොධසච්චමෙකං ආරම්මණපටිච්චෙධෙන චත්තාරිපි සච්චාති අසම්මොහපටිච්චෙධෙන මග්ගඤ්ජාණං පටිච්ඡේදකිති එවං යුත්තිවසෙන චිත්තාචිතං එකපටිච්චෙධං ආගමෙනපි සාධෙතුං “චුත්තම්පි චෙත”න්ති ආදි චුත්තං. “සබ්බං චෙදිකබ්බ”න්ති ඉමිනා “යො දුක්ඛසමුදයං පස්සති, සො දුක්ඛම්පි පස්සති”ති ආදිනා (සං. නි. 5.1100) ආගතං සමුදයං සච්චාදිමුලකං යොජනං සංගණිතාති.

න චෙතං කාලන්තරදස්සනං සන්ධාය චුත්තං, අප්ථං ඛො එකපටිච්චෙධමෙවාති දස්සෙත්තෙන “මග්ගසමඛිගිස්ස ඤාණං, දුක්ඛෙපෙන ඤාණං”න්ති ආදිනා (විහ. 794; පටි. ම. 1.109) අපරං සුත්තපදං ආනිතං. තථා හි “යො නු ඛො, ආචුසො, දුක්ඛං පස්සති, දුක්ඛසමුදයම්පි සො පස්සති...පෙ.... පටිපදම්පි සො පස්සති”ති (සං. නි. 5.1100) එකසච්චදස්සනසමඛිගිතො අඤ්ඤාසච්චදස්සනසමඛිගිභාවච්චාරණාය තමත්ථං සාධෙතුං ආයස්මතා ගවම්පතිත්තෙරෙන චුත්තං, පච්චෙකඤ්ච සච්චත්තයදස්සනායොජනා කතා. අඤ්ඤා කමාභිසමයෙ පුරිමදිට්ඨස්ස පුන අදස්සනතො සමුදයාදිං පස්සතො දුක්ඛාදිදස්සනං පුන අචත්තබ්බං සියා, චුච්චමානෙ ව සබ්බදස්සනං දස්සනන්තරපරමන්ති දස්සනානුපරමො එව සියාති.

නිස්සයභාවහෙතුතාය දුක්ඛපරිඤ්ඤාය වට්ටිකාපනසදිසතා, පටිපක්ඛවිද්ධංසනතාය සමුදයප්පභානස්ස අන්ධකාරවිධමනසදිසතා, ඤාණාලොකපරිබුහනතාය මග්ගභාවනාය ආලොකවිද්ධංසනසදිසතා, තෙන තෙන මග්ගෙන යථා යථා නිරොධස්ස සච්ඡිකිරියා, තථා තථා කිලෙසස්තෙනපරියාදානං හොතිති නිරොධසච්ඡිකිරියාය ස්තෙනපරියාදානසදිසතා කාරණුපවාරෙන චුත්තා.

840. ඔහාසෙතිති පකාසෙති. කිලෙසපටිපස්සද්ධිත්ති සබ්බකිලෙසදර්පරිලාභවූපසමභාවතො කිලෙසානං පටිපස්සද්ධිභුතං.

841. අප්පෙතිති පප්පොති. දුක්ඛපරිඤ්ඤාය සක්කායතිරසමතික්කමභාවතො ඔරිමතිරප්පභානසදිසතා, මග්ගභාවනාය සත්තන්තිසංඛොධිපක්ඛියධම්මාවහනතාය භණ්ඩවහනසදිසතා.

842. පචත්තං ඤාණං අස්සාති පචත්තඤාණො, මග්ගො. අස්ස මග්ගස්ස.

තථට්ඨෙතාති තථසභාවෙන, පිළනාදිඅච්චරිතසභාවෙනාති අත්ථො. එකපටිච්චෙධානීති එකඡේදකං පටිච්ඡේදකිකබ්බාකාරානි.

දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨොති ආදිසු යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා බුද්ධානුස්සතිවණ්ණනායං (විසුද්ධි. මහාට්. 1.144) චුත්තමෙව. එකසංගහිතානීති එකෙනෙව සංගහිතානි. කෙන? තථට්ඨෙන, සච්චට්ඨෙතාති අත්ථො. යං එකසංගහිතන්ති ආදි ඤාණස්ස එකපටිච්චෙධදස්සනං. මග්ගඤ්ජාණං නිරොධමෙව ආරම්මණං කරොන්තම්පි යො සො දුක්ඛාදිසු තච්ඡාචිපල්ලාසභුතභාවසංඛ්ඛාතො සච්චට්ඨො, තප්පට්ච්ඡාදකසම්මොහවිද්ධංසනෙන තං යාථාවතො පටිච්ඡේදකිත්තං පච්චක්ඛං කරොන්තමෙව පචත්තති. යතො අපරභාගෙ පිළනාදයො සොළසපි සච්චට්ඨා අරියස්ස භන්ථාමලකං විය යාථාවතො උපට්ඨන්ති.

843. අත්ථාති ඤාණෙන අරණියතො අත්ථාති ලද්ධසමඤ්ඤා ආකාරා. අඤ්ඤාසච්චදස්සනවසෙනාති සමුදයාදිසච්චන්තරදස්සනවසෙන. ආච්චාවතොති පකාසභාවතො. ඉදං චුත්තං හොති – යෙ ආකාරා දුක්ඛාදිසු සභාවවසෙන, සච්චන්තරදස්සනවසෙන ව ආච්චවන්ති, තෙ පිළනාදයො චත්තාරොයෙවාති සොළසෙව චුත්තා, න අඤ්ඤෙති. අයමත්ථො ඉධාධිප්පෙතොති කථමිදං විඤ්ඤායතිති ආහ “තත්ථ කතමං දුක්ඛෙ ඤාණං”න්ති ආදි. තෙනෙනං දස්සෙති – යස්මා පාළියං විසුං විසුං ආරම්මණකරණවසෙනපි සච්චඤාණං චුත්තං කිච්චනිබ්බන්තිවසෙනපි, තස්මා විඤ්ඤායති “සභාවතො, සච්චන්තරදස්සනතො ව සච්චානං ආකාරා ආච්චවන්ති”ති.

කිච්චනිබ්බන්තිවසෙන දස්සනං ආච්චාවතො දස්සනසදිසන්ති තං අනාමස්සිත්වා ඉතරමෙව දස්සෙත්තො “තත්ථා”ති ආදිමාහ. තත්ථාති තෙසු ද්විසු දස්සනෙසු. ආයුහිතන්ති පිණ්ඩවසෙන නිබ්බන්තිතං. යඤ්චි කිඤ්චි පච්චයුප්පන්නං නාම, සබ්බං තං සමුදිතමෙව නිබ්බන්තිතති. සංඛ්ඛන්ති පච්චයන්තරෙහි සමෙච්ච සම්භූය කතං. රාසිකතන්ති පුඤ්ජකතං. අනෙකමෙව හි පච්චයුප්පන්නං එකඡේදකං නිබ්බන්තමානං අත්තතො පච්චයෙහි රාසිකතං විය හොතිති. තස්මාති සමුදයෙන ආයුහිතන්තා. අස්සාති දුක්ඛසච්චස්ස. යස්මිං සන්තානෙ උප්පන්නො, තස්ස කිලෙසසන්තාපහරො. සයම්පි කිලෙසපරිලාභාභාවතො සුසිතලො. සන්තාපට්ඨො ආච්චවති උළාරදස්සනෙන තදඤ්ඤස්ස අනුළාරභාවො වියාති දස්සෙත්තො ආහ “ආයස්මතො”ති ආදි. අච්චරිණාමධම්මස්ස නිච්චසභාවස්ස චත්තබ්බමෙව නත්ථි පටිපක්ඛතො ආච්චවනාකාරස්ස සුඛසිද්ධිතො.

නිදානටියො ආවිභවති ඉදමස්ස නිදදානිති. සංයොගපලිබොධටියා පටිපක්ඛවසෙන ආවිභවනාකාරාති දස්සෙන්තො ආහ “විසංයොගභූතස්සා”තිආදි. කිලෙසදුක්ඛෙහි සංයොජනටියො සංයොගටියො. සංසාරචාරකෙ පලිබුද්ධනටියො පලිබොධටියො.

කිලෙසසඬගණිකාදිවසෙන අවිචෙකභූතස්ස. විචෙකටියො උපධිවිචෙකතා. සබ්බසඬකාරවිචිත්තතා අසඬබ්බතාවොති එවං අවිජරියබ්බතසභාවොපි අරියමග්ගො සඬබ්බතො එව, අයමෙව ච එකො අසඬබ්බතොති නිරොධස්ස අසඬබ්බතාවො සුපාකටො භොති. දුක්ඛං වීසං මරණධම්මතො තස්ස අගදභූතං අමතං නිබ්බානං.

“මග්ගො”ති සම්භාවෙනබ්බතං පත්තො සුබ්බමසන්තභාවෙන උපට්ඨිතො නිකන්තිභූතොපි නායං සමුදයො හෙතු නිබ්බානස්ස පත්තියා. අයං අරියමග්ගො හෙතුති මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනෙ වුත්තනයෙන මග්ගස්ස හෙතුවියො ආවිභවති. නිරොධදස්සනෙනාති අනිවිය නිපුණස්ස පරමගම්භීරස්ස නිරොධසච්චස්ස දස්සනෙන. තෙනාහ “පරමසුබ්බමානී”තිආදි. දුක්ඛදස්සනෙනාති අනිවිය ආදීනවජ්ජත්තියා විපුලතරාදීනවස්ස දුක්ඛසච්චස්ස දස්සනෙන. තජ්ජටිපක්ඛතො ආධිපතෙය්‍යටියො. තෙනාහ “අනෙකරොගාතුර...පෙ.... උළාරභාවො වියා”ති. එවමෙනෙ යථාරහං අන්වයතො, බ්‍යතිරෙකතො ච සච්චෙසු ආවිභවනාකාරා විභාවිතා.

එකෙකස්සාති එකෙකස්ස අත්ථස්ස, පිළිනායුහනනිස්සරණනියානටියෙ සන්ධායාහ. තිණ්ණං තිණ්ණන්ති සඬබ්බතාදිඅත්ථෙ. යෙ පන වාදිතො. නානාභිසමයන්ති නානාඤ්ඤාණෙන අභිසමයං, චතුත්තං සච්චානං නානාක්ඛණෙන නානාඤ්ඤාණෙන පටිවිජ්ඣානන්ති අත්ථො. යදි හි මග්ගඤ්ඤාණස්ස චතුසු සච්චෙසු නානාභිසමයො සියා, දුක්ඛදස්සනාදිහි පඨමමග්ගාදිහි පභාතබ්බානං සංයොජනත්තයාදීනං එකදෙසප්පභානං ආපජ්ජති. තථා ච සති එකදෙසසොතාපත්තිමග්ගට්ඨතාදිප්පසඬගො. තංතංදස්සනානන්තරඤ්ච තංතංඵලෙන හවිතබ්බන්ති තංතංපහෙය්‍යාකිලෙසපටිප්පස්සද්ධිභූතානං ඵලානං මග්ගානං විය චතුක්කතා සියා. තථා ච සති එකදෙසසොතාපත්තතාදිප්පසඬගො. කිඤ්ච හියොයා – යදි මග්ගඤ්ඤාණස්ස නානාභිසමයො සියා, අඤ්ඤෙන ඤාණෙන දුක්ඛං පස්සති. අඤ්ඤෙන සමුදයං, අඤ්ඤෙන නිරොධං, අඤ්ඤෙන මග්ගං, එවං සති මග්ගකිච්චං අපරිපුණ්ණමෙව සියා. මග්ගදස්සනෙන හි ද්වයගති, තෙනෙව වා තස්ස දස්සනං, අඤ්ඤෙන වාති. තත්ථ පඨමො තාව පක්ඛො න යුජ්ජති අත්තති පවත්තියා අසම්භවතො. න හි තෙනෙව අඬගුලග්ගෙන තමෙව පරාමසිතුං සක්කා. අථ අඤ්ඤෙන අනවට්ඨානප්පසඬගො “යෙන මග්ගං පස්සති, සොපි මග්ගො. තම්පි යෙන පස්සති, සොපි මග්ගො”ති. තස්මා එකාභිසමයතො යථාචුත්තො අසම්මොහපටිචෙධොව යුත්තො. අපිච පරිච්ඡින්නදිතබ්බං, සමුච්ඡින්නදිතබ්බඤ්ච සච්චද්වයං ආරබ්භ පවත්තමානස්ස මග්ගඤ්ඤාණස්ස පරිච්ඡින්නසමුච්ඡින්නදානි න සම්භවන්ති තතො අනිස්සරණතො. න හි දුක්ඛපරිඤ්ඤාසමුදයප්පභානාති දුක්ඛසමුදයසච්චාරම්මණෙන ඤාණෙන කාතුං සක්කුණෙය්‍යාති. නිබ්බානාරම්මණෙන පන තත්ථ, ඉතරද්වයෙ ච සම්මොහං විද්ධංසෙන්තෙන සක්කා කාතුන්ති එකාභිසමයො එව යුත්තො. අයං පන අත්ථො පාළියං ආගතො එවාති “තෙසං උත්තරං අභිධම්මෙ කථාවත්ථුස්මිං වුත්තමෙවා”ති.

පරිඤ්ඤාදිප්පහෙදකථාවණ්ණනා

845. අභිඤ්ඤාපඤ්ඤාතිආදීනං අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. අපිච සුතමයාය, චිත්තමයාය, එකච්චභාවනාමයාය ව අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය ඤාතා අභිඤ්ඤාතා. ආවෙණිකා භූමී පරිඤ්ඤාත්තරානං අවිසයභාවතො. න හි නාමරූපපරිච්ඡේදපච්චයපරිග්ගභණ්ඩසෙන තීරණපරිඤ්ඤාදීනං පවත්ති අත්ථි.

846. අනුලොමඤ්ඤාණම්පි අනිච්චාදිවසෙනෙව සඬබ්බරෙ ආරබ්භ පවත්තති, පගෙව පටිසඬබ්බානුපස්සනාදයොති ආහ “යාව අනුලොමා ආවෙණිකා භූමී”ති. කාමඤ්ඤෙන්ථ තීරණපරිඤ්ඤාභූමියං ඤාතජ්ජභානපරිඤ්ඤායොපි ලද්ධාවසරා, තත්ථ පන යථා තීරණපරිඤ්ඤා සාතිසයං කිච්චකාරි, න තථා ඉතරාති ආවෙණිකග්ගභණ්ණං.

847. නිජ්ජරියායෙන පභානපරිඤ්ඤා නාම මග්ගඤ්ඤාණන්ති “යාව මග්ගඤ්ඤාණා භූමී”ති වුත්තං . අයං ඉධ අධිජ්ජෙතාති ඉධ අභිසමයකාලෙ කිච්චවිචාරෙ අයං පභානපරිඤ්ඤා අධිජ්ජෙතා තදත්ථත්තා සෙසපරිඤ්ඤානං. තෙනාහ “යස්මා වා”තිආදි.

තදත්ථායෙවාති පභානපරිඤ්ඤාත්ථා එව. අථ වා තදත්ථායෙවාති පභානත්ථා එව. අථ වා තදත්ථායෙවාති මග්ගත්ථා එව. ඤාතතීරණපරිඤ්ඤා හි යාවදෙව මග්ගාධිගමත්ථාය පවත්තා. නියමතො ඤාතා චෙව තීරිතා ච භොන්ති ඤාතතීරිතභාවෙහි විනා පභානාභාවතො, පභානසිද්ධියඤ්ච ඤාතතීරිතභාවසිද්ධිතො. මග්ගඤ්ඤාණඤ්ච දුක්ඛෙ පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන පවත්තමානං තස්ස සභාවලක්ඛණං විය සාමඤ්ඤලක්ඛණම්පි පටිවිජ්ඣාතිති වුච්චති තජ්ජටිච්ඡාදකසම්මොහවිද්ධංසනතො. තෙනාහ “පරිඤ්ඤාත්තයම්පි...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති.

848. පරිඤ්ඤා වියාති තිව්ධතාසාමඤ්ඤං නිදස්සෙති, න පරිඤ්ඤාපභාතබ්බතාසාමඤ්ඤං වික්ඛම්භනප්පභානස්ස අරිපඤ්ඤාකිච්චභාවතො. කාමච්ඡන්දාදයො යථා න විත්තං පරියුට්ඨාය තිව්ධන්ති, එවං පරියුට්ඨානස්ස නිසෙධනං අජ්ජවත්තිකරණං. වික්ඛම්භනං, වික්ඛම්භනමෙව පභානං වික්ඛම්භනප්පභානං. පාකටත්තාති “අයං අබ්‍යාපන්නවිත්තො විගතථිනම්ද්ධො”තිආදීනා (අ. නි. 4.198) පරෙසම්පි පාකටත්තා. “න සහසා විත්තං

අප්‍රේක්ෂාත්මකත්වය” නි ඉදං පටිලද්ධමත්තස්ස ක්‍රියාත්මක වසෙන වුත්තං, සුභාවිතෙ පන පගුණප්‍රකාශනෙ යාව වර්තමානවත්තමිති න අප්‍රේක්ෂාත්මකත්වෙනෙව. අප් වා ක්‍රියාත්මක සුඛබ්‍රහ්මාදිති ක්‍රියාත්මකත්වය සුඛබ්‍රහ්මාදිපත්තියා. පච්ඡාසනාදිති ක්‍රියාත්මක උචිත්තං අඤ්ඤාතිවිච්ඡාදනස්සපි. විතක්කාදයොති විතක්කවිච්ඡාදනස්සපි. දුතියස්සාදිතං පටිපක්ඛා දුතියාදිසු අප්‍රේක්ෂාදිසු විකල්පමත්තස්ස, තතො තතො වුට්ඨිතමත්තස්ස පන පවත්තන්ති පරිත්තවත්තවසෙනෙව වුට්ඨිතතො.

849. “පදිපෙන අන්ධකාරස්ස වියා” නි ඉදං පටිපක්ඛෙන පභිනිභාවදස්සනත්ථං වුත්තං. පටිපක්ඛො හි පදිපො අන්ධකාරස්ස, සංවිච්ඡාදනෙ පන සෙවලස්ස න පටිපක්ඛො, කෙවලං පවත්තිනිවාරණමත්තමෙව කරොතිති. තෙන අසතිපි උප්පිපච්චිකතාය දුතියස්සාදිතං විතක්කාදිතං විකල්පමත්තස්ස නං නිදස්සනං සුට්ඨිතරං යුජ්ජති. “විපස්සනාය අවයවභූතතා” නි ඉදං ඉධාධිකතතද්ධිගජ්ජනාත්මස්ස දස්සනත්ථං වුත්තං. සීලවිසොධනාදිනාපි හි තද්ධිගජ්ජනාත්මං හොතියෙවාවාති. ඤාණසංඛාරාදිති ඤාණසංඛාරාදිති කාරණෙන. තද්ධිගෙන තද්ධිගස්ස පහානං තද්ධිගජ්ජනාත්මං. සති විජ්ජමානෙ ඛන්ධපඤ්ඤාත්මකසංඛාරාදිති කායෙ, සයං වා තත්ථ සති දිට්ඨි සක්කායදිට්ඨි, “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති” නිආදිනා (සං. නි. 3.81; 4.345) නයෙන වුත්තං අත්තානුදිට්ඨි. සොළසවත්ථුකා, අවිච්ඡාදනත්ථුකා ව කඨිකාව මලං කඨිකාමලං. සමුභගාහස්සාති “අත්තං අත්තනිය” නිආදිතං පවත්තසමුභගාහස්ස පහානං කලාපසම්මිසනෙන ඵකාදසසු ඔකාසෙසු පක්ඛිත්තිවිකල්පමත්තස්ස නිවාරණවසෙන ඛන්ධානං දස්සනතො. අස්සාදසඤ්ඤායාති පඤ්ඤාත්මකත්වෙ අස්සාදනවසෙන පවත්තමිච්ඡාසනස්සාති පටිපක්ඛොපටිපක්ඛස්ස මොහස්ස. අනුපෙක්ඛනස්සාති අපෙක්ඛාය. සංඛාරෙසු නිව්වාදිගාහො සච්චපටිලොමගාහො මග්ගස්සවිච්ඡාදනස්ස විලොමනතො. සාදිනවෙසු අනාදිනවසඤ්ඤාතො, අනාදිනවෙ ව සාදිනවසඤ්ඤාතො සච්චපටිලොමගාහොති ව වදන්ති.

එවං විසුද්ධිකමෙන තද්ධිගජ්ජනාත්මං දස්සෙත්ථා ඉදානි අට්ඨාසමභාවිපස්සනාවසෙනාපි නං දස්සෙතුං “යං වා පනා” නිආදි වුත්තං. තත්ථ යං වා පන පහානන්ති සම්බන්ධො.

850. වුත්තමෙව “සංඛාරං සංඛාරාදිතං අනිවිච්ඡාදනං අනුපස්සති” නිආදිනා (විසුද්ධි. 2.742).

සන්තතිසමුභගාතිවිච්ඡාදනමිච්ඡාදනං වසෙන සන්තතිසමුභගාති සන්තසඤ්ඤා, තස්සා සන්තසඤ්ඤාය.

නිරොධෙ අධිමුත්තතා, තායාති නියද්ධිගතානං සංඛාරාදිතං නිරොධමෙව දිස්වා තත්ථ අධිමුච්චනවසෙන පවත්තපඤ්ඤා, තාය. ආයුභනස්සාති අභිසංඛාරණස්ස.

තං තං පරිච්ඡේදන්ති ආදානනික්ඛේපාදිකං තං තං පරිච්ඡේදං. අඤ්ඤාත්මකත්වෙදස්සනන්ති වුත්තපරිච්ඡේදතො පුබ්බෙ, පච්ඡා ව අඤ්ඤාකාරස්සවත්තියා දස්සනං, අවත්ථාවිසෙසප්පවත්තිදස්සනං වා. ධුට්ඨසඤ්ඤායාති ථිච්ඡාදනමග්ගණස්ස.

සාරාදානාහිනිවෙසස්සාති අසාරෙසු සාරගහණාහිනිවෙසස්ස.

සංසාරමිච්ඡාඤාණානං වසෙන සම්මුඤ්ඤානං සම්මොහො, සො එව අභිනිවෙසොති සම්මොහාහිනිවෙසො. සංඛාරෙසු ලෙණතාණභාවග්ගණං ආලයාහිනිවෙසො, අත්ථතො භවතිකන්ති.

යථා විත්තං සංඛාරෙ මුඤ්ඤිත්ථා විච්චිතං නිබ්බානං පක්ඛන්දනි, තථා පවත්තනතො සංඛාරපෙක්ඛා ව අනුලොමඤ්ඤ “විච්චිතානුපස්සනා” නි වුත්තං. නිවිට්ඨිතාවෙන ඔගාල්භතාවෙන පවත්තසංයොජනාදිකිලෙසා එව කිලෙසාහිනිවෙසො. නිබ්බේධනායං සමාධිත්ති විපස්සනාසමාධිමාහ.

851. අසනිවිච්ඡාදනං අසනිමණ්ඩලං. එවං පහානන්ති අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනමාහ. කම්මකිලෙසානං, සංඛේදසම්මිති වා සංඛාරාදිතං ඛයං නිරොධං ගච්ඡතිති ඛයගාමී, අරියමග්ගො. ලොකුත්තරග්ගණෙනෙව සිද්ධෙපි ඛයගාමීග්ගණං වණ්ණභණ්ණන්තං. සමුච්ඡේදප්පහානමෙවති අවධාරණං නිප්පරියායතං උපාදාය. තදන්තානෙවති සමුච්ඡේදප්පහානත්ථානෙව. තෙන විකල්පමත්තතද්ධිගජ්ජනාත්මං මග්ගසම්භාරතමාහ තෙහි විනා අසිප්ඤ්ඤාතො. අප් වා තදන්තානෙවති මග්ගත්ථානෙව. තෙන තදන්තාය තෙසං තංකිච්චතං දස්සෙති. තෙනාහ “තස්මා” නිආදි. තමෙවත්ථං උපමාය දස්සෙතුං “පට්ඨාසනං වධිත්ථා” නිආදි වුත්තං. යම්පි තතො පුබ්බෙ කතන්ති යං තතොරජ්ජප්පත්තිතො පුබ්බෙ කතං පච්චන්තසාධනදුග්ගවිද්ධංසනාදි. යථා ඉදඤ්ඤාත්මකත්වෙ රඤ්ඤා කතන්තියෙව වුච්චති, එවං ලොකියඤ්ඤාතො සාධනානිපි විකල්පමත්තතද්ධිගජ්ජනාති සමුච්ඡේදප්පහානවසෙන පවත්තස්ස මග්ගස්ස කිච්චතාවෙන වුච්චන්ති, තදන්තාය, තෙසං තංසන්තතිපතිතතාය ව මග්ගස්සාති වෙදිතබ්බා.

852. ලොකියස්ස, ලොකියා වා සච්ඡිකිරියා ලොකියසච්ඡිකිරියා. එවං ලොකුත්තරසච්ඡිකිරියා වෙදිතබ්බා. ලාභිමිභිති ලාභි අමිභි. තථා වසිමිභිති එත්ථාපි. පච්චක්ඛන්තො ඤාණපස්සෙනාති පච්චක්ඛන්තො ආරම්මණකරණසංඛාරාදිති ඤාණපස්සෙන. “පච්චක්ඛන්තො” නි ව ඉමිනා අනුමානතො ආරම්මණකරණං

නිවන්තෙති, “ඊදිසමිද” න්ති පච්චවෙක්ඛණ්ණවසෙන පච්චක්ඛතො ජානනං හෙත්ථ “ඤාණඵස්සො” ති අධිජ්ජෙතො. එස්සිකාති ඤාණෙන ථුට්ඨා.

ඤානමග්ගඵලානි විය අත්තනො සන්තානෙ අනුප්පාදෙන්වාපි තප්පට්ඨිඡාදකසම්මොහවිද්ධංසනවසෙන තථා විද්ධංසනපචත්තඤාණං අපරප්පච්චයඤාණං.

පස්සන්තො පච්චක්ඛතො ජානන්තො. අමතොගධන්ති අමතපරියාපන්තං, අමතසඬ්ඛාතන්ති අත්ථො.

සොතාපත්තිමග්ගො පට්ඨං නිබ්බානදස්සනතො දස්සනං, තෙන දස්සනෙන සච්ඡිකිරියා දස්සනසච්ඡිකිරියා. කිඤ්චාපි ගොත්‍රභුඤාණං තතො පට්ඨතරං නිබ්බානං පස්සති, ආලම්බනකරණතො දිස්වා කත්තබ්බකිච්චාකරණතො පන න දස්සනන්ති ථුට්ඨති. සා දුට්ඨාපීති සා දස්සනභාවනාවසෙන දුට්ඨාපි සච්ඡිකිරියා. දස්සනභාවනාවසෙනාති දස්සනමග්ගභාවනාමග්ගවසෙන. තෙන අමග්ගවසෙන පචත්තනිබ්බානස්ස පච්චවෙක්ඛණ්ණසච්ඡිකිරියං නිවන්තෙති. නිබ්බානස්සාති පන ඉමිනා මග්ගඵලෙසු පච්චවෙක්ඛණ්ණසච්ඡිකිරියං. ඉමස්ස ඤාණස්සාති ඉමස්ස යථාධිගතස්ස ලොකුත්තරඤාණස්ස.

853. අභිමතාති අධිජ්ජෙතො. භාවනා නාම උප්පාදනා, සන්තානපරිභාවනා වාති තදුභයං දස්සෙන්තො “ලොකියාන” න්ති ආදිමාහ. යදග්ගෙන හි ලොකියා කුසලාදයො උප්පාදිතා, වඩ්ඪිතා ව, තදග්ගෙනස්ස සීලභාවනා, කායභාවනා, චිත්තභාවනා, පඤ්ඤාභාවනා ව ලොකියා නිජ්ඣාදිතා හොති, තාය ව සන්තානොපි පරිභාවිතොති. තාසු ලොකියලොකුත්තරභාවනාසු ඉධ ඤාණදස්සනවිසුද්ධිකථායං ලොකුත්තරභාවනා අධිජ්ජෙතො, න ඉතරා තස්සා සම්භාරභාවතො. චතුබ්බිධම්පෙතං ඤාණන්ති එතං චතුබ්බිධම්පි අරියමග්ගඤාණං ලොකුත්තරානි සම්මාවාචාදිහෙදානි සීලාදීනි උප්පාදෙති. කථං? සහජාතාදිපච්චයතාය. සීලාදීනීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන සමාධිස්ස ගහණං, න පඤ්ඤාය. න හි තදෙව තං උප්පාදෙති, මග්ගචිත්තුප්පාදො පන උප්පාදෙති. තදන්තොගධභාවා සම්මාසඬ්ඛකප්පො. සො හි පඤ්චක්ඛන්ධසඬ්ඛනිතොති වදන්ති. සීලාදීනීති වා ඵලසීලාදීනම්පි ගහණන්ති පඤ්ඤායපි ගහණං යුජ්ජනියෙව. සහජාතපච්චයාදිතායාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අනන්තරපච්චයාදිතායපි සඬ්ඛනො දට්ඨබ්බො. තෙහි ව සන්තානං වාසෙතීති තෙහි සමුච්ඡින්නපටිපස්සම්භනවසෙන පචත්තෙහි ලොකුත්තරෙහි සීලාදීනි අරියපුග්ගලො අත්තනො සන්තානං පරිභාවෙති. යං නිස්සාය පරාවුත්තීති වදන්ති. යථා පරිඤ්ඤාත්තයම්පි පහානත්තයම්පි මග්ගඤාණස්ස කිච්චන්ති චුත්තං පරියායෙන, න එවම්ධ. ඉධ පන ලොකුත්තරභාවනාව අස්ස මග්ගඤාණස්ස කිච්චං. න හෙත්ථ භාවනාය පරියායො ලබ්භතීති අවධාරණං. තෙන ලොකියභාවනං නිවන්තෙති.

එවං සරුපෙනෙව ආගතායාති “චිත්තං භාවය” න්ති සමාධි විය චිත්තසීසෙන අනාගන්ත්වා “පඤ්ඤං භාවය” න්ති එවං සරුපෙනෙව ආගතාය පඤ්ඤාය. යං චුත්තං උද්දෙසවසෙන. එත්තාවතා තං චිත්ථාරිතං හොති. අයඤ්ච පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො හොතීති සම්බන්ධො.

ඤාණදස්සනවිසුද්ධිනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති බාවිසතිමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

23. පඤ්ඤාභාවනානිසංසනිද්දෙසවණ්ණනා

ආනිසංසපකාසනාවණ්ණනා

854. අනෙකසකානිසංසා සාවකබොධිආදිවිපුලොදාතගුණවිසෙසාවහන්තා. විත්ථාරතොති නයදස්සනං අකත්වා “අයම්පි පඤ්ඤාභාවනාය ආනිසංසො, අයම්පි”ති අනුපදදස්සනවසෙන විත්ථාරතො පකාසෙනුං න සුකරං අතිබහුභාවතො. අස්සාති පඤ්ඤාභාවනාය. නානාකිලෙසවිද්ධංසනන්ති සක්කායදිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡාදිවසෙන නානාවිධානං කිලෙසධම්මානං තදභිගාදිවසෙන පජහනං. අරියඵලරසානුභවනන්ති සොනාපත්තිඵලාදිඵලසුඛපටිසංවෙදනං.

නානාකිලෙසවිද්ධංසනකථාවණ්ණනා

855. “අරියඵලරසානුභවන”න්ති එතෙනෙව කිලෙසානං පටිප්පස්සද්ධිප්පහානං දීපියතිති “අරියමග්ගක්ඛණේ”ති විසෙසවචනං, තබ්බාවභාවතො වා. සිද්ධෙ හි සමුච්ඡෙදප්පහානෙ පටිප්පස්සද්ධිප්පහානං සිද්ධමෙව හොතිති.

භීමවෙගානුපතිතාති සකලං ලොකං භින්දන්තෙන විය භීමෙන භයානකෙන වෙගෙන සහසා පතිතා. සිලුවචයෙති පබ්බතෙ සෙලපුටුලෙ. සතෙජුප්පලමණ්ඩලොති සරදකාලසමිද්ධෙන අත්තතො තෙජසා සමුප්පලද්දික්ඛමණ්ඩලො. වධබන්ධනාදිදුග්ගතිපරිපක්කිලෙසාදිජාතිආදිසබ්බානන්තට්ඨිමායකං. සන්දිට්ඨිකන්ති පච්චක්ඛතුං. ජඤ්ඤාති ජානෙයා. ඉධාති ඉමිස්සං පඤ්ඤාභාවනායං.

ඵලසමාපත්තිකථාවණ්ණනා

856. අරියස්ස මග්ගස්ස ඵලං අරියඵලං, අරියඤ්ච තං විසුද්ධන්තා ඵලඤ්චාතිපි අරියඵලං, තස්ස රසො, පටිප්පස්සද්ධිවිමුක්තිසුඛං, අනුභවනං නිබ්බානාරම්මණස්ස තස්ස පටිසෙවනං. තත්ත්වං තෙසු ද්විසු ආකාරෙසු. අස්සාති අරියඵලස්ස.

857. සංයොජනෙසු පභීනෙසු සබ්බෙපි කිලෙසා පභීනායෙව හොන්තිති සංයොජනානංයෙව ගහණං. සංයොජනප්පහානමත්තමෙව අරියමග්ගස්ස ඵලං නාම, න අඤ්ඤං කිඤ්ච අත්ථන්තරං විපාකභුතන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “ඵලං නාම න කොචි අඤ්ඤො ධම්මො අත්ථී”ති. කෙ පනෙතං වදන්තිති? අන්ධකාදයො. තෙ හි “අරහත්තං අරහත්තන්ති, ආවුසො, වුවචති...පෙ.... මොහක්ඛයො”ති (සං. නි. 4.315) සුත්තපදස්ස අත්ථං අඤ්ඤථා ගහෙත්වා නිප්පරියායතො “අරහත්තං නාම කිඤ්ච නත්ථී, කිලෙසප්පහානමෙව තථා වොහරියති”ති වදන්තා සෙසඵලෙපි පටික්ඛිපන්ති. ඉදං සුත්තමිති පටිසම්භිදාමග්ගපාළිමාහ. පකට්ඨො උක්කට්ඨො යොගොති පයොගො, අරියමග්ගො, පයොගනිමිත්තං ජාතකිලෙසානං පටිප්පස්සද්ධි පයොගපටිප්පස්සද්ධි. යා පන අරියමග්ගස්ස භාවිතන්තා ලබ්භමානාපි යස්සා විපාකපඤ්ඤාය නිප්පජ්ජමානාය නිප්පජ්ජති, සා පටිප්පස්සද්ධියං නිප්ථාදෙනබ්බායං පඤ්ඤාති පටිප්පස්සද්ධිපඤ්ඤාති චුත්තා. සම්මාදිට්ඨි මිච්ඡාදිට්ඨියා වුට්ඨාතිති සම්මාදිට්ඨියා උජුච්චවනිකදස්සනවසෙන වත්ථා තදඤ්ඤතොපි වුට්ඨානං දස්සෙනුං “තදනුවත්තකකිලෙසෙහි”ති චුත්තං, තස්සා මිච්ඡාදිට්ඨියා සම්පයොගතො, උපනිස්සයතො ව අනුවත්තකකිලෙසෙහි. තෙන තදෙකට්ඨප්පහානමාහ. ඛන්ධෙහිති තදනුවත්තකක්ඛන්ධෙහි, තාය මිච්ඡාදිට්ඨියා සම්පයුත්තක්ඛන්ධෙහි වෙව තප්පච්චයා ආයතිං උප්පජ්ජනක්ඛන්ධෙහි වාති අත්ථො. ඛනිද්ධා ව සබ්බනිමිත්තෙහිති යථාචුත්තකිලෙසක්ඛන්ධෙහි ඛනිද්ධාභුතෙහි විපස්සනාය ගොචරභුතෙහි සබ්බසංඛාරනිමිත්තෙහි.

ඵලං මග්ගකිච්චං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස වසෙන ඵලං දස්සෙනුං “තම්පයොගපටිප්පස්සද්ධන්තා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තම්පයොගපටිප්පස්සද්ධන්තාති තස්ස අප්ඤ්ඤාත්තඛනිද්ධා වුට්ඨානාදිපයොගස්ස පටිප්පස්සද්ධන්තා. මග්ගො හි නිමිත්තතො, පචත්තතො ව වුට්ඨහන්තො කිලෙසෙ පජහතිති අත්තතො ඛණේ තං පයොගං කරොති නාම, ඵලක්ඛණේ පනස්ස සො පයොගො පටිප්පස්සද්ධො වුපසන්තො නාම හොති. තෙන චුත්තං “තම්පයොගපටිප්පස්සද්ධන්තා”ති. උප්පජ්ජතිති මග්ගානන්තරං ද්වික්ඛන්තුං වා තික්ඛන්තුං වා උප්පජ්ජති. ඵලසමාපත්තිකාලෙ පන බහුක්ඛන්තුං, නිරොධා වුට්ඨහන්තස්ස ද්වික්ඛන්තුං උප්පජ්ජති. සබ්බමිපි යථාචුත්තපයොගපටිප්පස්සද්ධිනිමිත්තං උප්පජ්ජනතො “තම්පයොගපටිප්පස්සද්ධන්තා උප්පජ්ජති”ති චුත්තං. මග්ගස්සෙතං ඵලන්ති යථාචුත්තා විපාකා සම්මාදිට්ඨි නාම, එතං අරියමග්ගස්ස ඵලන්ති වෙදිතබ්බං. විත්ථාරතබ්බන්ති “සොනාපත්තිමග්ගක්ඛණේ අභිනිරොපනට්ඨෙත සම්මාසංඛිකප්පො මිච්ඡාසංඛිකප්පො”තිආදිනා (පටි. ම. 1.63) සංඛිකප්පාදිවසෙන, සෙසමග්ගවසෙන ව විත්ථාරතො වෙදිතබ්බං.

වත්තාරි ව සාමඤ්ඤඵලානි, ඉමෙ ධම්මා අප්පමාණාරම්මණාති අප්පමාණාරම්මණාය මග්ගෙහි නිබ්බිසෙසනාය. තථා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසංඛිතො මග්ගගතො ධම්මො නිරොධතො වුට්ඨානාවෙලායං අප්පමාණස්ස

ධම්මස්ස අනන්තරපච්චයෙන පච්චයොති අරියඵලස්ස අනන්තරපච්චයනාය ව දීපනාති ඵවමාදීනි ඵත්ථ අරියඵලස්ස සභාවධම්මභාවෙන අත්ථිතාය සාධකානි, න යථාදස්සිතපටිසම්භිදාමග්ගපාළියෙවාති අධිප්පායො.

858. ඵලසමාපත්තියන්ති ඵලපවත්තිසඤ්ඤානාය සමාපත්තියං. අස්සාති අරියඵලස්ස. සරූපකත්තුකාරණාකාරට්ඨිතිවුට්ඨානානන්තරවසෙන ඉදං පඤ්ඤාකම්මං.

859. අරියඵලස්ස නිරොධෙ අප්පනාති අරියස්ස ඵලඤ්ඤාසස්ස නිබ්බානෙ ආරම්මණභූතෙ අප්පනාකාරෙන පවත්ති.

860. සබ්බෙපි පුටුප්පනාති ඤානසමාපත්තිලාභිනොපි පුටුප්පනා න සමාපජ්ජන්ති, පගෙව ඉතරෙ. අරියා සබ්බෙපි ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජන්තිති කාමං සාමඤ්ඤජොතනා, සා පන විසෙසනිට්ඨායෙව භොති. අධිගතත්තාති පන භෙතුකිත්තනං. උපරිමානම්පි භෙට්ඨිමාය ලොකියසමාපත්තියා විය සමාපජ්ජනං සාධෙත්තං විය ධීතන්ති තං නිවත්තෙත්තො “උපරිමා පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ උපරිමාති සකදාගාමිආදයො. භෙට්ඨිමන්ති සොතාපත්තිඵලාදිං. න සමාපජ්ජන්ති සතිපි අධිගතත්තෙ. කස්මාති චෙ? කාරණමාහ “පුග්ගලන්තරභාවුපගමනෙන පටිප්පස්සද්ධත්තා”ති. එතෙන උපරිමො අරියො භෙට්ඨිමං ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති අත්තනා අධිගතත්තා, යථා තං ලොකියසමාපත්තින්ති, එවං පවත්තං භෙතුං බාහිවාරෙති. න හි ලොකියජ්ඣානෙසු පුග්ගලන්තරභාවුපගමනං නාම අත්ථි විසෙසාභාවතො. ඉධ පන අසමුග්ගාටිතකම්මකිලෙසනිරොධනෙන පුටුප්පනෙහි විය සොතාපත්තස්ස, සොතාපත්තාදිහි සකදාගාමිආදිනං පුග්ගලන්තරභාවුපගමනං අත්ථි. යතො භෙට්ඨිමා භෙට්ඨිමා ඵලධම්මා උපරූපරි මග්ගධම්මෙහි නිවත්තිතා පටිපක්ඛෙහි විය අභිභූතා අප්පවත්තිධම්මතංයෙව ආපන්නා. තෙනාහ “පටිප්පස්සද්ධත්තා”ති.

අපිව කුසලකිරියපවත්ති නාම අඤ්ඤාදිසී, විපාකපවත්ති ව අඤ්ඤාදිසී, අනන්තරඵලත්තා ව ලොකුත්තරකුසලානං භෙට්ඨිමතො උපරිමො භවන්තරගතො විය භොති. තංතංඵලවසෙනෙව හි අරියානං සොතාපත්තාදිනාමලාභො. තෙ සවෙ අඤ්ඤඵලසමඤ්ඤිනොපි භොන්ති, සොතාපත්තාදිනාමම්පි තෙසං අවට්ඨිතං සියා, තෙන තෙන ඤානෙන ගහිතපටිසන්ධිකො වියාති තස්ස තස්ස අරියස්ස තං තං ඵලං භවඤ්ඤාසස්සන්ති න උපරිමස්ස භෙට්ඨිමඵලසමඤ්ඤිතාය ලෙසොපි සම්භවති, කුතො තස්ස සමාපජ්ජනන්ති දට්ඨබ්බං. භෙට්ඨිමා ව උපරිමන්ති භෙට්ඨිමා ව සොතාපත්තාදයො අරියා උපරිමං සකදාගාමිඵලාදිං න සමාපජ්ජන්තිති සම්බන්ධො. තත්ථ කාරණමාහ “අනධිගතත්තා”ති. න හි අනධිගතසමාපත්තිං සමාපජ්ජතුං සක්කා.

“අත්තනො අත්තනොයෙව පන ඵලං සමාපජ්ජන්ති”ති ඉම්නා සබ්බෙපි අරියා අත්තනො අත්තනො ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජන්තිති අත්ථෙ ආපන්නෙ තත්ථ කෙසඤ්චි මතිභෙදං දස්සෙතුං “කෙච් පනා”තිආදි වුත්තං. එතෙ හි සමාධිස්මිං පරිපූරකාරිනොති යස්මා හි තෙ “උපරිමා ද්වෙ”ති වුත්තා අනාගාමිනො, අරහන්තො ව සමාධිස්මිං පරිපූරකාරිනො, ඉතරෙ පන සිලෙසු පරිපූරකාරිනො, තස්මා ද්වෙ ඵව ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජන්තිති. න හි සමාධිපාරිපූරියා විනා සමාපත්තිවළඤ්ජනං සම්භවතිති අධිප්පායො. තන්ති “සමාධිස්මිං පරිපූරකාරිනො”ති තෙහි වුත්තකාරණං. අකාරණමෙවාති අයුත්තියෙව. කස්මාති චෙ? ආහ “පුටුප්පනස්සාපි”තිආදි. තස්සත්ථො – සබ්බසො අසමුච්ඡින්නකිලෙසස්ස පුටුප්පනස්සාපි අත්තනා පටිලද්ධලොකියසමාපත්තිසමාපජ්ජනං ලබ්භති, කිමඤ්ඤං පන සමුච්ඡින්නකච්චකිලෙසානං භෙට්ඨිමානං අරියානං, තස්මා තෙසං සමාධිස්මිං අපරිපූරකාරිනා අත්තනො ඵලසමාපත්තිං අසමාපජ්ජනස්ස අකාරණන්ති. යුත්තිවිත්තා නාම පාළිඅනාරුළුභෙ අත්ථෙ යුත්තා, අයං පනත්ථො පාළිආරුළුභොති කාරණාපදෙසෙ අනාදරකරණමුඛෙන පාළිං දස්සෙත්තො “කිඤ්චෙත්ථා”තිආදිමාහ. සොතාපත්තිමග්ගපටිලාභත්ථායාති සොතාපත්තිමග්ගස්ස සමධිගමාය. සොතාපත්තිඵලසමාපත්තත්ථායාති සොතාපත්තිඵලසමාපත්තියා සමාපජ්ජනත්ථං. එස නයො සෙසෙසුපි.

ඵත්ථ ව “සුඤ්ඤතවිහාරසමාපත්තත්ථායා අනිමිත්තවිහාරසමාපත්තත්ථායා”තිආදිනා සරූපතො උද්ධටත්තා තතො පුබ්බෙ ආගතා මග්ගඵලවාරා අප්පණිහිතවසෙන වුත්තා. තත්ථ අනත්තානුපස්සනාමුඛෙන, අනිච්චානුපස්සනාමුඛෙන ව පවත්තානං ඵලසමාපත්තිනං පුරෙවරා ගොත්රභුධම්මා නවදසභාවෙන වුත්තාති වෙදිතබ්බා. “සොතාපත්තිඵලසමාපත්තත්ථායා”තිආදිනා පන චතුසුපි ඵලෙසු එකසදිසං දෙසනාය ආගතත්තා සොතාපත්තසකදාගාමිනොපි අත්තනො ඵලං සමාපජ්ජන්තිති විඤ්ඤායති. මග්ගානන්තරඵලවසෙන තං වුත්තන්ති ව න සක්කා වත්තුං විපස්සනාවසෙන දසන්තං ගොත්රභුධම්මානං දස්සනාවසෙන දෙසනාය ආරද්ධත්තා, මග්ගභාවරෙනෙව ව තදත්ථසිද්ධිතො. න ව මග්ගානන්තරං ඵලං “ඵලසමාපත්ති”ති වුවවති විසුං පරිකම්මාභාවතො. තස්මා ඵලසමාපත්තිවචනෙනෙව සොතාපත්තාදිනම්පි ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනං සිද්ධං. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි.

861. පයොජනම්පි තදත්ථාය පටිපත්තියා කාරණං භොති තන්තිමිත්තං පටිපජ්ජනතොති “කස්මා සමාපජ්ජන්ති”ති කාරණං පුච්ඡිත්වා “දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථ”න්ති පයොජනං විස්සජ්ජිතං. කස්මාති වා සම්පදානෙ නිස්සක්කවචනං, කිස්සාති වුත්තං භොති. දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථන්ති දිට්ඨෙව ධම්මෙ කිලෙසදරුපරිලාභවුපසමෙන සන්තෙන සුඛවිහාරෙන විහරණත්ථං. සතිපි විපාකභාවෙ පරිකම්මෙන විනා අනුප්පජ්ජනතො ඵලසමාපත්තිධම්මානං තස්ස තස්ස අරියස්ස රූච්චසෙනෙව පවත්ති, යතො තෙසං සාධිපතිතාති ආහ “අද්ධාන...පෙ.... සමාපජ්ජන්ති”ති.

862. ද්විති ආකාරෙහි ද්විති කාරණෙහි. යථා හි ලොකියජ්ඣානානං සමධිගමො සමපයොගසමධිගිභාවෙන සිජ්ඣමානො පභානභිගසමතික්කමමුඛෙන වුවුවති තථා සමධිගන්තබ්බත්තා, එවං ඵලසමාපත්තිපි නිබ්බානමනසිකාරෙන සිජ්ඣමානා තදඤ්ඤාරම්මණාමනසිකාරමුඛෙන වුවුවති සබ්බසංඛාරතො විනිවට්ටිතමානසභාවසෙන සමිජ්ඣානතො. තෙනාහ “නිබ්බානතො”තිආදි. උදයබ්බසංඝාණාදිඤ්ඤාණපරම්පරවසෙන හි සබ්බඵලවිත්තං සංඛාරතො සබ්බසො නිබ්බන්තවිරත්තවිත්තස්ස තතො විනිස්සට්ඨිතබ්බානාරම්මණං පවත්තති. එවං පවත්තමානඤ්ච තං නිබ්බානතො අඤ්ඤස්ස ආරම්මණස්ස අමනසිකාරා, නිබ්බානස්ස ච මනසිකාරා පවත්තති වුවුවති.

අනිමිත්තය වෙනොවමුත්තියාති අනිමිත්තවිමොක්ඛද්වයාය ඵලසමාපත්තියා, අනිවිවාච්ඡාපස්සනාමුඛෙන වා සමාපජ්ජිතබ්බසං ඵලසමාපත්තියා. සමාපත්තියාති සමාපජ්ජනත්ථාය. සබ්බනිමිත්තානන්ති රූපාදිසබ්බසංඛාරනිමිත්තානං. අමනසිකාරොති ආදීනවතො දිස්වා විස්සට්ඨතාය අනාවජ්ජනං අසමන්තාභාරො. අනිමිත්තය ච ධාතුයා මනසිකාරොති සබ්බසංඛාරනිමිත්තභාවතො අනිමිත්තය. කෙහිවි පච්චයෙහි න සබ්බත්තං ච අසංඛරාති උද්ධනාමාය අසංඛරාය ධාතුයා ඵලසමාපත්තිසහජාතෙන මනසිකාරෙන මනසිකරණං, තස්සා වා ධාතුයා ඵලසමාපත්තිවිත්තසංඛාරා මනසිකරණං.

863. උදයබ්බසංඝාදිවසෙනාති උදයබ්බසංඝභිගහයතුපට්ඨානාදිවසෙන පවත්තනකානං නවන්තම්පි ඤාණානං බ්‍යාපාරං වදති. තෙනාහ “පවත්තානුපුබ්බවිපස්සනස්සා”ති. සංඛාරාරම්මණගොත්‍රභුඤ්ඤාණානන්තරන්ති සංඛාරාරම්මණස්ස “වොදාන”න්ති උද්ධනාමස්ස ගොත්‍රභුඤ්ඤාණස්ස අනන්තරං. කස්මා පනෙත්ථ ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං මග්ගඤ්ඤාණපුරොචාරිකං විය නිබ්බානාරම්මණං න භොතිති? ඵලධම්මානං අනියානිකභාවතො. අරියමග්ගධම්මා එව හි නියානිකා. චුත්තඤ්ඤෙන “කතමෙ ධම්මා නියානිකා? චත්තාරො මග්ගා අපරියාපන්නා”ති (ධ. ස. 1295, 1609). තස්මා එකන්තෙන නියානිකසභාවස්ස උභතොවුට්ඨානභාවෙන පවත්තමානස්ස මග්ගඤ්ඤාණස්ස අනන්තරපච්චයභුතෙන ඤාණෙන නිමිත්තතො වුට්ඨිතෙනෙව භවිතබ්බන්ති තස්ස නිබ්බානාරම්මණතා යුත්තා, න පන අරියමග්ගස්ස භාවිතත්තා තස්ස විපාකභාවෙන පවත්තමානානං කිලෙසානං අසමුච්ඡින්නදනතො අනියානිකත්තා අවුට්ඨානසභාවානං ඵලඤ්ඤාණානං පුරොචාරිකඤ්ඤාණස්ස කදාපි නිබ්බානාරම්මණතා උභයත්ථ අනුලොමඤ්ඤාණානං අනුලාභාකාරතො. අරියමග්ගවිචිතියඤ්ඤි අනුලොමඤ්ඤාණාති අනිබ්බද්ධපුබ්බානං ථුලථුලලොභක්ඛන්ධාදීනං සාතිසයං පදාලනෙන ලොකියඤ්ඤාණෙසු උක්කංසපාරම්ප්පන්නාති මග්ගඤ්ඤාණානුගුණාති උප්පජ්ජන්ති. ඵලසමාපත්තිවිචියං පන තාති තෙන තෙන මග්ගෙන තෙසං තෙසං කිලෙසානං සමුච්ඡින්නත්තා තත්ථ කිලෙසවික්ඛම්භනෙ නිරුස්සුක්කාති කෙවලං අරියානං ඵලසමාපත්තිසුඛසමධිගිභාවස්ස පරිකම්මමත්තාති හුත්වා උප්පජ්ජන්තිති න තෙසං කුතොවි වුට්ඨානසම්භවො, යතො තෙසං පරියොසානඤ්ඤාණං සංඛාරනිමිත්තවුට්ඨානතො නිබ්බානාරම්මණං සියා.

එවඤ්ච කත්වා “සෙක්ඛස්ස අත්තතො ඵලසමාපත්තිවළඤ්ජනත්ථාය උදයබ්බසංඝාදිවසෙන සංඛාරෙ සම්මසන්නස්ස විපස්සනාඤ්ඤාණානුපුබ්බියා ඵලමෙව උප්පජ්ජති, න මග්ගො”ති ඉදඤ්ච අට්ඨකථාවචනං සමත්ථිතං භොති. තෙනාහ “සෙක්ඛස්සාපි ඵලමෙව උප්පජ්ජති, න මග්ගො”ති. නිබ්බානාරම්මණෙ අප්පනජ්ඣානවසෙන යථාපරිච්ඡින්නකාලං නිරන්තරං ඵලවිත්තස්සෙව පවත්තනං සමාපජ්ජනං ඵලසමාපත්තිති ආහ “ඵලසමාපත්තිවසෙන නිරොධෙ විත්තං අප්පෙති”ති. යදි අනුපුබ්බවිපස්සනානං වසෙන ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනං, තෙන නිභාරෙන සෙක්ඛස්ස උපරිමග්ගෙනාපි භවිතබ්බන්ති අනුයොගං සන්ධායාහ “ඵලසමාපත්තිනින්නකායා”තිආදි. තෙන අඤ්ඤොයෙව විපස්සනාවාරො අරියමග්ගාවහො, අඤ්ඤො ඵලසමාපත්තිආවහොති දස්සෙති, ස්වායං විපස්සනාය විභාගො චුත්තො එව. යෙ පනාති අභයගිරිවාසිනො සන්ධායාහ. තෙ හි මග්ගඵලවිපස්සනාය ආලොලෙන්වා වදන්ති. තෙනෙව හි “එවං සති”තිආදි චුත්තං. අරහා පච්චෙකඤ්ඤිද්ධො භවිස්සති යදි ඉතරත්ථාපි විපස්සනා තදත්ථාය සංවත්තෙය්‍යාති අධිප්පායො. පාළිවසෙනෙව ච පටික්ඛිත්තන්ති “දස ගොත්‍රභුධම්මා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති”ති මග්ගත්ථා ඵලත්ථා විපස්සනා විසුං කත්වා පවත්තපාළිවසෙනෙව තෙසං වචනං පටික්ඛිත්තන්තිපි න ගහෙතබ්බං, අඤ්ඤා “දස ගොත්‍රභුධම්මා”ති වචනං විරුජ්ඣෙය්‍යාති. ඉදමෙව පන ගහෙතබ්බන්ති චුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනං. ඵලඤ්චස්සාතිආදි මහග්ගවිපාකානං විය ලොකුත්තරවිපාකානඤ්ච කුසලසරික්ඛනාදස්සනං. ඤානතො සරික්ඛනාදස්සනෙනෙව චෙන්ථ බොජ්ඣංගධම්මභිග්ගභවසෙනාපි සරික්ඛනා දස්සිතායෙවාති වෙදිතබ්බං.

864. ඨිතියාති පබ්බට්ඨිතියා. යථාපරිච්ඡින්නකාලඤ්ඤි සමාපත්තියා පබ්බට්ඨවසෙනාවට්ඨානං ඉධ ඨිතීති. “චන්දෙ වා සූරියෙ වා එත්තකං යානං ගතෙ වුට්ඨතිස්සාමි”ති කාලාවධිග්ගහණවසෙන සමාපජ්ජනං විත්තස්ස අභිසංඛරණං අභිසංඛාරො.

865. සබ්බානෙවෙතානීති රූපනිමිත්තාදිසබ්බානෙව එතාති එකතො කාමං න මනසි කරොති අසම්භවතො. සබ්බසංඛාරානිකවසෙනාති අනවසෙසපරියාදානවසෙන. සමුදායසද්දා හි අවයවෙසුපි පවත්තන්ති, අවයවබ්‍යාතිරෙකෙන ච සමුදායො න ලබ්භන්ති අවයවගතම්පි කිච්චං සමුදායවසෙන චුත්තං. තස්මාති සබ්බෙසං සංඛාරනිමිත්තානං එකතො මනසිකාරාභාවතො. යස්මා භවභිග්ගවිත්තෙ උප්පන්නෙ ඵලසමාපත්තිතො වුට්ඨිතො නාම භොති, තස්මා චුත්තං “යං භවභිග්ගස්සා”තිආදි. භවභිග්ගස්ස ආරම්මණං නාම කම්මාදි. මනසි කරොතොති භවභිග්ගහගතෙන මනසිකාරෙන මනසි කරොතො, තං වා ආරම්මණං භවභිග්ගමනසි කරොතො.

866. එලස්ස එලමෙව වා අනන්තරං හොති පුරිමස්ස පුරිමස්ස පච්ඡිමං පච්ඡිමං. භවභිගං වා සබ්බපච්ඡිමස්ස. එලානන්තරං මග්ගවීරියං, එලසමාපත්තියඤ්ච. “යෙන එලෙන නිරොධා වුට්ඨානං හොති”ති ඉදං එලුප්පත්තියා නිරොධා වුට්ඨානභාවතො චුත්තං. තත්ති නිරොධාවුට්ඨානභාවෙන චුත්තං අනාගාමිඵලං වා අග්ගඵලං වා. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනානන්තරන්ති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනස්ස කුසලස්ස, කිරියස්ස වා අනන්තරං සතිපි සත්තාභාතික්කමෙ විජානියෙන අන්තරික්කත්තා.

පටිප්පස්සද්ධදරුප්පත්ති සබ්බසො පස්සද්ධකිලෙසදරුප්. අමතාරම්මණන්ති නිබ්බානාරම්මණං. සුභන්ති අසොභනතාය කිලෙසස්සාපි අභාවතො සොභනං. තණ්හාසඬ්ඛානං ලොකාමිසං චන්තං ඡඩ්ඞිතං එතෙනාති චන්තලොකාමිසං. වුපසන්තකිලෙසතාය, සුසන්තතාය ච සන්තං. යෙන ධම්මෙන යොගතො සමණො නාම හොති, තස්ස අරියමග්ගසඬ්ඛානස්ස සාමඤ්ඤස්ස එලන්ති සාමඤ්ඤඵලං.

ඔප්චන්තෙනාති සභාවසම්පන්නෙන. සුවිනාති කිලෙසාසුචිවිරහතො පරිසුද්ධෙන. සුබෙනාති අනුත්තරසුබෙන. අභිසන්දිතන්ති සබ්බසො ලුඛභාවාපගමනෙන සිනෙහිතං. සාතාතිසාතෙනාති මහග්ගසාතතො, ලොකුත්තරකුසලසාතතො ච අතිවිය සාතෙන මධුරෙන. මග්ගසුබතොපි හි එලසුබං සන්තතරතාය පණිතතරං. අමතෙන සම්මොදිතං. “මධුං වියා”ති ඉමිනා සාතාතිසාතතංයෙව විභාවෙති.

තස්ස අරියස්ස එලස්ස රසභුතං සාරභුතං තං සුබං පඤ්ඤං භාවෙන්වා යස්මා පණ්ඩිතො වින්දති පටිලහතිති යොජනා.

නිරොධසමාපත්තිකථාවණ්ණනා

867. තත්තාති තස්මිං “නිරොධසමාපත්තියා සමාපජ්ජනසමත්ථතා”ති සංඛිත්තවචනෙ. ඉදං සරුපාදිවසෙන පඤ්ඤාකම්මං. කත්ථාති කස්මිං භවෙ.

868. අනුපුබ්බනිරොධවසෙනාති විපස්සනානුගතා අට්ඨ සමාපත්තියො ආරොහන්තෙන තංතංපටිපක්ඛනිරොධමුඛෙන තිණ්ණං සඬ්ඛාරානං අනුපුබ්බතො නිරොධවසෙන. යථාපරිච්ඡින්නකාලං යා චිත්තචෙතසිකානං අප්පචත්ති, අයං නිරොධසමාපත්තීති අත්ථො. කෙ සමාපජ්ජන්ති, කෙ න සමාපජ්ජන්තිති කාමං සමාපජ්ජනසමත්ථා පධානතාය පඨමං පුච්ඡිතා, තබ්බිස්සජ්ජනං පන ගරුභාවතො පච්ඡා විස්සජ්ජේතුං අසමාපජ්ජනකෙ තාව දස්සෙන්නො “සබ්බෙපි...පෙ.... න සමාපජ්ජන්ති”ති ආහ යථා “වාමං මුඤ්ච, දක්ඛිණං ගණ්හා”ති. තත්ථ “සබ්බෙපි”ති ඉදං පුට්ඨජ්ජනාදිතං තිණ්ණං විසෙසනං. තෙ හි අට්ඨන්තං සමාපත්තීනං ලාභිනොපි අලාභිනො විය සමාධිස්මිං අපරිපුරකාරිතාය නිරොධං සමාපජ්ජේතුං න සක්කොන්ති. කාමච්ඡන්දාදිසමුච්ඡින්නදනෙන හි සමාධිස්මිං පරිපුරකාරිතා, න ඤානාධිගමමත්තෙන. අනාගාමිනො, අරහන්තොති එත්ථ සුක්ඛවිපස්සකා ච අනාගාමිනො, සුක්ඛවිපස්සකා ච අරහන්තොති සුක්ඛවිපස්සකසද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. උභයෙපි චෙතෙ සතිපි විපස්සනාබලෙ සමාධිබලස්ස අභාවතො නිරොධං න සමාපජ්ජන්ති. අනුපුබ්බවිහාරසම්භවතඤ්ඤෙවෙත්ථ සමාධිබලං ඉච්ඡිතබ්බං. පුරිමකා පන තයො සතිපි සමාධිබලෙ විපස්සනාබලස්ස අභාවතො, අපරිපුණ්ණත්තා ච සමාපජ්ජේතුං න සක්කොන්ති. අපරිපුණ්ණතා වස්ස සඬ්ඛාරානං න සම්මා පරිමද්දිතත්තා. අට්ඨ සමාපත්ති...පෙ.... සමාපජ්ජන්ති”ති චත්ථා තත්ථ කාරණං පාළිවසෙනෙව දස්සෙතුං “ද්විති බලෙහි”තිආදි චුත්තං. තයො ච සඬ්ඛාරානන්ති එත්ථ තයොති සාමිඅත්ථෙ පච්චන්තවචනං, තිණ්ණන්ති අත්ථො. ඤාණවරියාහීති ඤාණප්පවත්තීහි. නිරොධසමාපත්තියාති නිරොධසමාපජ්ජනාය ඤාණං. අයඤ්ච සම්පදාති අයං බලද්වයසමන්තාගමාදිකා යථාචුත්තනිරොධසමාපත්තිආවභා සම්පත්ති. අනාගාමිඤ්ණාසවෙති අනාගාමිනො චෙව ඛිණාසවෙ ව.

869. සමථබලන්ති කාමච්ඡන්දාදිකෙ පච්චනිකධම්මෙ සමෙතීති සමථො, සො එව පටිපක්ඛෙහි අකම්පියට්ඨෙන බලං. අනිච්චාදිවසෙන විවිධෙහි ආකාරෙහි පස්සතිති විපස්සනා, සා එව චුත්තනායෙන බලන්ති විපස්සනාබලං. තෙක්ඛම්මවසෙනාතිආදීසු කාමච්ඡන්දවික්ඛම්භනස්ස තෙක්ඛම්මසඬ්ඛකප්පස්ස, අලොභපධානස්ස වා තථාපචත්තකුසලචිත්තුප්පාදස්ස වසෙන චිත්තස්ස එකග්ගතාසඬ්ඛාතො යො අවික්ඛෙපො, තං සමථබලං. බ්‍යාපාදවික්ඛම්භනස්ස අබ්‍යාපාදචිත්තස්ස, අදොසපධානස්ස වා තථාපචත්තකුසලචිත්තුප්පාදස්ස වසෙනෙව. ටීනමිද්ධවික්ඛම්භිකාය විභූතං කත්ථා මනසිකරණෙන උපට්ඨිතආලෝකසඤ්ඤාය වසෙන. උද්ධච්චික්ඛම්භනස්ස අවික්ඛෙපස්ස සමාධානස්ස වසෙන. සකලමිච්ඡාවිත්තක්ඛම්භනස්ස සිබාපත්තආනාපානස්සතිසිද්ධපටිනිස්සග්ගානුපස්සිඅස්සාසපස්සාසානං වසෙන චිත්තස්ස එකග්ගතාසඬ්ඛාතො යො අවික්ඛෙපො, තං සමථබලන්ති අත්ථයොජනා.

එවං උපචාරස්ස ඤානස්ස වසෙන සමථබලං දස්සෙත්ථා ඉදානි තං අට්ඨන්තං සමාපත්තීනං වසෙන පටිපක්ඛෙහි අනභිභවනීයතාය ච බලප්පත්තිවසෙන දස්සෙතුං “පඨමජ්ඣානෙනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ නීවරණෙහි නීවරණනිමිත්තං නීවරණපච්චයා. න කම්පති ඤානසමඬ්ඛිපුරිගලො, ඤානසම්පයුත්තසමාධි වා. සො හි විසෙසතො ඉධ “සමථබල”න්ති අධිප්පෙතො. තථා හි කෙනට්ඨෙන සමථබලන්ති බලට්ඨො පුච්ඡිතො. උද්ධච්චෙති

උද්ධව්වනිමිත්තං. උද්ධව්වසහගතකිලෙසෙනි උද්ධව්වෙන සම්පයුත්තමොහඅභිරිකාදිකිලෙසහෙනු. ඛන්ධෙනි උද්ධව්වසම්පයුත්තවතුක්ඛන්ධනිමිත්තං. න කම්පතීතිආදීනි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙව්වනානි. කම්පනං වා යානාපගමො. වලනං පරිබ්බතං. වෙධනං සන්ධාවනං. උද්ධව්වෙන න කම්පතී, උද්ධව්වසහගතකිලෙසෙන න වලනී, උද්ධව්වසහගතක්ඛන්ධෙන වෙධනීති වා යොජෙනබ්බං. උද්ධව්වග්ගහණඤ්ඤවෙත්ථ සමථස්ස උජුපටිපක්ඛතාය තදභිභවෙන බලප්පත්තිදස්සනත්ථං. තෙනෙනං අට්ඨන්තම්පි සමාපත්තීනං සාධාරණතො කිව්වාතිසයදස්සනං දට්ඨබ්බං. ඉදං සමථබලන්ති යායං නෙක්ඛම්මාදිවසෙන ලද්ධාය චිත්තෙකග්ගතාය නිවරණාදිති අකම්පනීයතා, තානි ච අභිභවිත්වා අවට්ඨානං, ඉදං සමථබලං.

ඉදානි විපස්සනාබලං නිද්දිසන්තො යස්මා විපස්සනා සඬබ්බෙපතො සත්තභි අනුපස්සනාහි සඬග්ගිතා, තස්මා තතො තතො සමාපත්තීතො වුට්ඨාය තාසං වසෙන අනුපස්සනා කාතබ්බා, තත්තකෙනෙව චෙත්ථ අනුපස්සනාකිව්වං පරිපුණ්ණං භොතිති “අනිව්වානුපස්සනා විපස්සනාබලං...පෙ.... පටිප්පස්සද්ධා භොත්ති”න්ති සරූපතො දස්සෙත්වා පුන නා හෙට්ඨා වුත්තනයෙන විසයවිභාගෙන දස්සෙතුං “රූපෙ අනිව්වානුපස්සනා”තිආදි වුත්තං. ඉධාපි පටිපක්ඛෙහි අනභිභවනීයතාව බලට්ඨොති දස්සෙතුං “කෙනට්ඨෙන විපස්සනාබල”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ අවිජ්ජායාති ද්වාදසසු අකුසලචිත්තුප්පාදෙසු අවිජ්ජානිමිත්තං. අවිජ්ජාසහගතකිලෙසෙනි අවිජ්ජාය සම්පයුත්තලොභදොසාදිකිලෙසවත්ථුනිමිත්තං. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤායාමෙව. අවිජ්ජග්ගහණඤ්ඤවෙත්ථ විපස්සනාය උජුපටිපක්ඛතාය තදභිභවෙන බලප්පත්තිදස්සනත්ථං. තෙනෙනං සත්තන්තම්පි අනුපස්සනානං සාධාරණතො කිව්වාතිසයදස්සනං දට්ඨබ්බං. ඉදං විපස්සනාබලන්ති යායං අනිව්වානුපස්සනාදිවසෙන ලද්ධස්ස විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස නිව්වසඤ්ඤාදිනිමිත්තං අකම්පනීයතා, තා ච අභිභවිත්වා අවට්ඨානං, ඉදං විපස්සනාබලං.

චිත්තක්කච්චාරා වච්චසඬාරා වාචං සඬබ්බරොන්ති පවත්තෙන්ති කත්වා. තෙනාහ “පුබ්බෙ බො, ආවුසො විසාබ, චිත්තක්කෙත්වා විචාරෙත්වා පච්ඡා වාචං භින්දති, තස්මා චිත්තක්කච්චාරා වච්චසඬාරො”ති (ම. නි. 1.463; සං. නි. 4.348). තෙ පන දුතියජ්ඣානෙ වුපසන්තා භොන්තිති ආහ “දුතියජ්ඣානං...පෙ.... පටිප්පස්සද්ධා භොත්ති”ති. කායෙන සඬබ්බරියන්තිති කායසඬාරා, අස්සාසපස්සාසා. තථා හි වුත්තං “අස්සාසපස්සාසා බො, ආවුසො විසාබ, කායිකා එතෙ ධම්මා කායජ්ජට්ඨද්ධා, තස්මා අස්සාසපස්සාසා කායසඬාරො”ති (ම. නි. 1.463; සං. නි. 4.348). තෙ පන යස්මා චතුත්ථජ්ඣානෙ වුපසන්තා භොන්ති, තස්මා ආහ “චතුත්ථජ්ඣානං...පෙ.... පටිප්පස්සද්ධා භොත්ති”ති. චිත්තෙන සඬබ්බරියන්තිති චිත්තසඬාරා, සඤ්ඤා වෙදනා. තථා හි වුත්තං “සඤ්ඤා ච වෙදනා ච චෙතසිකා එතෙ ධම්මා චිත්තජ්ජට්ඨද්ධා, තස්මා සඤ්ඤා ච වෙදනා ච චිත්තසඬාරො”ති (සං. නි. 1.463; සං. නි. 4.348). තෙ පන යස්මා නිරොධං සමාපන්නස්ස වුපසමන්ති, තස්මා වුත්තං “සඤ්ඤාවෙදයිතං...පෙ.... පටිප්පස්සද්ධා භොත්ති”ති.

ඤ්ඤාණවරියාසු විවට්ඨානුපස්සනාග්ගහණෙනෙව තස්ස ආදිභූතා සෙසානුපස්සනාපි ගහිතාව භොන්ති තදවිනාභාවතො. මග්ගො ඤ්ඤාණවරියා, ඵලසමාපත්ති ඤ්ඤාණවරියාති මග්ගඵලසමාපත්තීනං ඤ්ඤාණවරියාභාවව්වනං මග්ගඵලධම්මානං ඤ්ඤාණපට්ඨානත්තා, ඤ්ඤාණෙන වා ඉන්ද්‍රියාධිපතීහෙනුමග්ගපච්චයාදිවසෙන සාතිසයපච්චයභූතෙන සෙසා මග්ගඵලධම්මා වරිතා පවත්තිතාති කත්වා තථා වුත්තං. සමාධිවරියාසුපි එසෙව නයො . ඉමාහි සොළසහීති අට්ඨන්තං අනුපස්සනානං, අට්ඨන්තඤ්ඤා මග්ගඵලඤ්ඤාණානං වසෙන ඉමාහි සොළසහි ඤ්ඤාණපවත්තිති.

නචහි සමාධිවරියාහීති අට්ඨ සමාපත්තියො අට්ඨ සමාධිවරියා, තාසං උපචාරසමාධි උපචාරසමාධිභාවනාසාමඤ්ඤෙන එකා සමාධිවරියාති එවං නචහි සමාධිවරියාහි. තෙනාහ “පට්ඨමජ්ඣානං සමාධිවරියා”තිආදි. පට්ඨමජ්ඣානපට්ඨාහත්ථාය චිත්තක්කො වානිආදි නානාවජ්ජනුපචාරවසෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, උපරිසමාපත්තීනම්පි උපචාරස්ස තථෙව වුත්තන්තා. න හි එකාවජ්ජනෙ චතුත්ථජ්ඣානාදිඋපචාරෙ පීතිආදයො සම්භවන්ති. එත්ථ ච “පට්ඨමජ්ඣානපට්ඨාහත්ථායා”තිආදිව්වනෙන උපචාරසමාධිස්සාපි පාරිසුරි ඉච්ඡිතබ්බාති දස්සෙති. කිං පනෙත්ථ සමථබලසමාධිවරියානං නානත්තං, කිං වා විපස්සනාබලලොකියඤ්ඤාණවරියානං? යථා සමථබලෙපි “නෙක්ඛම්මවසෙනා”තිආදිනා උපචාරසමාධිනා සද්ධිං අට්ඨසු සමාපත්තිසු අප්පනාසමාධියෙව වුත්තො, තථා සමාධිවරියාසු, විපස්සනාබලලොකියඤ්ඤාණවරියාසු ච විපස්සනාව වුත්තාති? කිඤ්ඤාපි වුත්තා, විවට්ඨානුපස්සනා පන පුරෙවරඤ්ඤාණාදිවිපස්සනාබලෙ අවුත්තා එව ඤ්ඤාණවරියාසු වුත්තා. අපිච පටිපක්ඛෙහි අකම්පියට්ඨො බලට්ඨො, පඤ්චන්තං වසිභාවානං වසෙන සුවිණ්ණතා වරියට්ඨො, එතෙනෙව සමථබලසමාධිවරියානම්පි නානත්තං සංවණ්ණිතන්ති දට්ඨබ්බං.

වසිභාවතා පඤ්ඤාති එත්ථ වසො එතස්ස අත්ථිති වසී, තස්ස භාවො වසිභාවො, සා එව වසිභාවතා. “වසියො”ති පන පාළියං ඉත්ථිලිභිගවසෙන වුත්තන්තා තායො දස්සෙතුං “වසීති පඤ්ච වසියො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඤානං ආචජ්ජන්තස්ස නිරන්තරං ඤානභිගෙසු චිත්තජ්ජවත්තසමත්ථතා ආචජ්ජනවසී. සමාපජ්ජිතුකාමස්ස සීසං ඤානං සමාපජ්ජනසමත්ථතා සමාපජ්ජනවසී. අච්ඡරාමත්තං වා කතිපයච්ඡරාමත්තං වා බණං ඤානං යපෙතුං සමත්ථතා අධිට්ඨානවසී. තථෙව ලහුං වුට්ඨාතුං සමත්ථතා වුට්ඨානවසී. පච්චවෙක්ඛණවසී පන ආචජ්ජනවසියා එව සිජ්ඣති. පච්චවෙක්ඛණචනානෙව හි තත්ථ ආචජ්ජනානන්තරානීති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරො පන හෙට්ඨා ආගතො එව. අයඤ්ච වසිභාවො සමාධිවරියානං වසෙන වුත්තො. ඤ්ඤාණවරියාසු පන ලොකුත්තරානං ඤ්ඤාණවරියානං වසිභාවාපාදනකිව්වං නාම නත්ථි. පටිපක්ඛස්ස සුවිහිතන්තා සභාවසිද්ධො තත්ථ වසිභාවො, ලොකියානං පන පගුණබලවභාවාපාදනෙන වසිභාවො ලබ්භතෙව.

870. උක්කට්ඨනිද්දෙසොති අනවසෙසනිද්දෙසො. චුද්දසහි ඤාණවරියාහි හොති අග්ගමග්ගඵලානං අනධගතත්තාති. යදි එවන්ති යදි උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන “සොළසහි ඤාණවරියාහි”ති චුත්තං, තතො අවකංසවසෙනපි ඉච්ඡිතබ්බං, එවං සන්තෙ කිං න හොති නිරොධසමාපජ්ජනන්ති අධිප්පායො. පඤ්ච කාමගුණා වත්ථුභූතා එතස්ස සන්තිති පඤ්චකාමගුණිකො, කාමරාගො. අප්පහීනත්තා අසමුච්ඡින්නත්තා. න හි කාමරාගස්ස චික්ඛම්භනප්පහනමත්තං නිරොධස්ස අධිට්ඨානං හවිතුං සක්කොති. තස්මාති සමාධිපාරිපන්ථිකස්ස කාමරාගස්ස සුපහීනත්තා. එතෙන කාමං මග්ගඵලඤාණවරියා ලොකියඤාණසමාධිවරියා විය නිරොධසමාපජ්ජනෙ සරුපෙන න විනිශ්චජන්ති තදා අප්පවත්තනතො, තස්ස තස්ස පන පටිපක්ඛස්ස සමුච්ඡින්නෙන බලවරියානං විසෙසපච්චයනාය නිරොධසමාපත්තියා අධිට්ඨානං හොතිති දස්සෙති. එසාති අනාගාමී. ඉදංඤ්හි “නිරොධා චුට්ඨහන්තස්සා”තිආදිවචනං අනාගාමීනොව නිරොධා චුට්ඨානං සන්ධාය චුත්තං “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනකුසල”න්ති (පට්ඨා. 1.1.417) වචනතො, අඤ්ඤා “නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනකිරියා”ති (පට්ඨා. 1.1.417) චුට්චෙයා.

871. “පඤ්චවොකාරහවෙ”ති කස්මා චුත්තං, නනු චතුරවොකාරහවෙපි අරුපජ්ඣානවසෙන යථාරහං අනුපුබ්බසමාපත්ති ලබ්භතිති? කාමං ලබ්භති, සා පන “අනුපුබ්බසමාපත්ති”ති න චුට්චති එකදෙසභාවතො. අට්ඨසමාපත්තිවසෙනෙව ව “අනුපුබ්බසමාපත්ති”ති චුට්චතිති දස්සෙන්නො ආහ “පට්ඨමජ්ඣානාදීනං උප්පත්ති නත්ථි”ති. වත්ථුස්ස අභාවාති හදයවත්ථුනො අභාවාති වදන්ති, කර්මකායසංඛාරතස්ස පන වත්ථුනො අභාවාති අත්ථො. යදි හි ආරුප්පෙ නිරොධං සමාපජ්ජෙයා, චිත්තවෙතසිකානං, අඤ්ඤස්ස ව කස්සචි අභාවතො අපඤ්ඤත්තිකොව හවෙයා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බතසදිසො. කිඤ්චායං උපාදාය නිරොධං සමාපන්නොති චුට්චෙයා, කිං වා එතාය වත්ථුචිත්තාය. අභිගවෙකල්ලතොව නත්ථි ආරුප්පෙ නිරොධසමාපත්තිසමාපජ්ජනං.

872. සඨබ්බාරානං පවත්තිහෙදෙති සඨබ්බධම්මානං බණ්ණ බණ්ණ උප්පජ්ජනෙ, හිජ්ජනෙ ව, තෙසං වා කුසලාදිහෙදන්තො යථාරහං තිහි දුක්ඛතාහි උපද්දුනෙ පවත්තිවිභාගෙ. චිත්තවෙතසිකවිගමෙහි රුපධම්මෙසු ලබ්භමානාපි සඨබ්බරුක්ඛතා අබ්බොහාරිකතං ආපජ්ජති. උක්කණ්ඨිත්වාති නිබ්බිත්ථිත්වා. නිබ්බානං පත්වාති අනුපාදිසෙසනිබ්බානං පත්වා විය. සුඛන්ති නිද්දුක්ඛං.

873. සමට්ථිපස්සනාවසෙනාති යුගනද්ධානං විය අඤ්ඤමඤ්ඤපකාරිතාය සහිතානං වසෙන. උස්සක්කිත්වාති උක්කංසං පත්වා යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනා, යාව ව අනුලොමඤාණා ආරුහිත්වා. නිරොධයතොති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජිත්වා තං නිරොධෙන්තස්ස. අඤ්ඤස්ස කස්සචි චිත්තස්ස අනුප්පජ්ජනෙන එවමස්සා නිරොධසමාපත්තියා සමාපජ්ජනං හොති. “යො හී”තිආදිනා “සමට්ථිපස්සනාවසෙනා”ති චුත්තමෙවත්ථං බාතිරෙකමුඛෙන විවරති. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං පත්වා තිට්ඨති තදුද්ධං සුද්ධසමට්ථිපස්සනාය අභාවතො. යො විපස්සනාවසෙනෙව උස්සක්කති සවෙ අරියො ඵලසමාපත්තත්ථිකො, සො අත්තතො ඵලසමාපත්තිං පත්වා තිට්ඨති. අථ පුපුජ්ජනො, සෙබො වා මග්ගත්ථිකො තාය වෙ විපස්සනාය මග්ගං පත්වා ඵලෙ ධීතො, සොපි ඵලසමාපත්තිං පත්වා තිට්ඨතිවෙව චුට්චති. සොති උභයවසෙන පටිපන්නො. තන්ති නිරොධසමාපත්තිං.

874. යෙන ඵලද්වයසමන්නාගමාදිනා නිරොධං සමාපජ්ජිතුං සමත්ථො හොති, සො විධි පගෙව විභාවිතොති සමාපජ්ජනාකාරමෙව දස්සෙන්නො “කතහත්තකිව්වො”තිආදිමාහ. තඤ්ඤි සබ්බාසම්චි භාවනානං සාධාරණං පුබ්බකිව්වං. තත්ථ සඨබ්බරෙති තස්මිං පට්ඨමජ්ඣානෙ, පට්ඨමජ්ඣානචිත්තුප්පාදෙ වා සඨබ්බරෙ.

“විපස්සති”ති චුත්තං, කිදිසි පනෙන්ථ විපස්සනා ඉච්ඡිතබ්බාති තං නිද්ධාරණත්ථං “විපස්සනා පනෙසා”තිආදිනා තමෙව විපස්සනං තිධා හින්දිත්වා දස්සෙති. මන්දා වෙ විපස්සනා, දන්ධාහිඤ්ඤං මග්ගං සාධෙති. තික්ඛා වෙ, බිප්පාහිඤ්ඤන්ති අයං මන්දතික්ඛතාය විසෙසො. ලක්ඛණප්පත්තා පන විපස්සනා මග්ගස්ස පච්චයො හොතියෙවාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “සඨබ්බර...පෙ.... හොතියෙවා”ති. තික්ඛාව වට්ටති සඨබ්බාරාරම්මණෙපි සති සබ්බසඨබ්බරෙහි විවට්ටනාකාරෙනෙව පවත්තනතො, මග්ගො විය විසඨබ්බරගතස්ස ඵලස්ස පච්චයභාවතො ව. තෙනාහ “මග්ගභාවනාසදිසා”ති. යස්මා අතිමන්දා සමට්ඨිකා සඨබ්බාරානං නිරොධනෙ අසමත්ථා සමට්ඨිතියා හොති, අතිතික්ඛා ඤාණාදිකා සාතිසයං සඨබ්බරෙසු දොසදස්සනෙ ඵලසමාපත්තිනිට්ඨා හොති, තස්මා චුත්තං “නාතිමන්දනාතිතික්ඛා වට්ටති”ති. එස නිරොධසමාපජ්ජනකො. තෙ සඨබ්බරෙති තෙ පට්ඨමජ්ඣානසඨබ්බරෙ.

“තථොවා”ති ඉමිනා “නාතිමන්දාය නාතිතික්ඛායා”ති ඉමමත්ථං ආකඨ්ඨති. එස නයො සෙසෙසුපි. “ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය තත්ථ සඨබ්බරෙ තථොව විපස්සති”ති වත්තබ්බං, හෙට්ඨා චුත්තයත්තා පන තං අවත්වා “චතුබ්බිධං පුබ්බකිව්වං කරොති”වෙව චුත්තන්ති කෙච්චි, තං තෙසං මතිමත්තං. විපස්සනාචාරතො හි සමාධිචාරො, තස්මා සමාපත්තිතො චුට්ඨාය පුබ්බකිව්වං කාතබ්බං. තථා හි පරතොපි “ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය ඉමං පුබ්බකිව්වං කරොති”තිආදි (විසුද්ධි. 2.879) වක්ඛති, න පන “තත්ථ සඨබ්බරෙ තථොව විපස්සිත්වා”ති. නානාබද්ධඅවිකොපනන්ති අත්තනා අසම්බද්ධස්ස පරික්ඛාරස්ස අවිනාසනං. යථා තං න විනස්සති, තථා අධිට්ඨානං. සඨසපට්මානනන්ති සඨසස්ස පට්මානනාවජ්ජනං. සත්ථුපක්කොසනන්ති සත්ථු පක්කොසනාවජ්ජනං. අද්ධානපරිච්ඡෙදන්ති ජීවිතද්ධානපරිච්ඡෙදං පුබ්බකිව්වං කරොතිති සම්බන්ධො.

875. අධිවිධානබලයෙන් විත්තං උප්පාදෙනබ්බං. තථා චිත්තූප්පාදනමෙව හෙත්ථ අධිවිධානං.

චිත්තඡරුපාදිනං අනුප්පජ්ජනතො, පච්ඡාජාතපච්චයාදිඋපත්ථමිභාභාවතො ච සත්තාහමෙව තථා සරිරං පචත්තති, තතො පරං කිලමතීති සත්තාහමෙව පරිච්ඡින්නදිත්වා නිරොධං සමාපජ්ජන්තීති වදන්ති.

සමාපත්තිවසෙනෙවාති නිරොධසමාපත්තිවසෙනෙව. නං අග්ගිආදිඅන්තරායං රක්ඛති සමාපන්නකො අධිවිධානවසෙනාති අධිප්පායො. ආයස්මතො සඤ්ජීවස්සාතිආදිසු යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා ඉද්ධිකථායං (විසුද්ධි. 2.374) චුත්තමෙව.

876. එතස්සාති නිරොධං සමාපජ්ජන්තස්ස, නිරොධසමාපජ්ජනස්ස වා. තස්මිං සමයෙති තස්මිං තස්ස භික්ඛුනො උපසඬකමනසමයෙ චුට්ඨාතියෙව. කාලපරිච්ඡේදසදිසඤ්ඤෙනං.

එවං ගරුකාති අග්ගිආදිහිපි අනභිභවනියං නිරොධං සමාපන්නං සමාපත්තිතො චුට්ඨාපනතො එවං ගරුකා හි සඬිසස්ස ආණා නාම, තස්මා අත්තනො හිතසුඛං ආකඬබන්තෙන ජීවිතහෙතුපි සඬිසස්ස ආණා න අතික්කමිතබ්බාති අධිප්පායො.

877. න පක්කොසති “සත්ථා තං, ආවුසො, ආමන්තෙති”ති. “චුට්ඨභිස්සාමී”ති ආචජ්ජිතබ්බන්ති සම්බන්ධො.

878. ජීවිතද්ධානස්සාති අත්තනො ජීවිතකාලස්ස ජීවිතප්පචත්තියා. ආයු එව ආයුසඬ්ඛාරා. “ආයුඋස්මාවිඤ්ඤාණාති”ති ව වදන්ති, තෙ වස්ස පකතිචිත්තස්සෙව ආරම්මණං හොන්ති. අත්තොනිරොධෙ මරණං නත්ථි වරිමභවඬිගෙන මියනතො. ආචජ්ජිත්ථාව සමාපජ්ජිතබ්බං “සහසා මරණං මා අහොසී”ති. සහසා හි මරණෙ අඤ්ඤාඛ්‍යාකරණභික්ඛුචාදදානසාසනානුභාවදීපනානං අනිස්සරො සියා, අනාගාමීනො වා අග්ගමග්ගානධිගමො සියා. අවසෙසන්ති නානාබද්ධඅවිකොපනාදිතිවිධම්පි පුබ්බකිච්චං. චුත්තං අට්ඨකථායං.

879. කිඤ්චාපි “එකං වා ද්වෙ වා”ති අනියමෙත්ථා විය චුත්තං, ද්වෙ වාරෙ එව පන නියමතො වදන්ති. චිත්තවාරෙති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනචිත්තවාරෙ. නිරොධං චූසතීති අචිත්තකභාවමෙවාහ. නිරොධස්ස පයොගත්තාති චිත්තනිරොධාය පයොගභාවතො, බලද්වයසම්භරණාදිපයොගස්ස චිත්තනිරොධත්තාති අත්ථො. සමථවිපස්සනාබලසමන්තාගමො, ඤාණසමාධිවරියාවසීභාවො චෙත්ථ අඤ්ඤමඤ්ඤානතිචත්තනවසෙනෙව ඉච්ඡිතබ්බොති ආහ “ද්වෙ සමථවිපස්සනාධම්මෙ යුගතද්ධෙ කත්ථා”ති. අනුපුබ්බනිරොධස්ස පයොගොති පඨමජ්ඣානාදිනං, තදනුපස්සනානඤ්ච අනුපුබ්බතො නිරොධනස්සායං පයොගො. ඉදං චුත්තනයෙන අට්ඨසමාපත්තිආරොහනං න නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා සමාපජ්ජනස්ස. තස්මා ද්විත්තං චිත්තානං උපරි චිත්තාති න පචත්තන්තීති යොජනා.

පරතො අචිත්තකො භවිතුං න සක්කොතීති සකලං යථාපරිච්ඡින්නකාලං අචිත්තකො භවිතුං න සක්කොති. තඤ්ච ඛො සඬිසපටිමානනසන්ථුපක්කොසනඅද්ධානපරිච්ඡේදාවජ්ජනානං අකරණෙන, න නානාබද්ධඅවිකොපනස්ස. තස්ස හි අකරණෙන කදාචි කෙවලං තාදිසස්ස පරික්ඛාරස්ස අවිනාසො න සියා, න නිරොධසමාපත්තිවිබන්ධො. අයඤ්ච අත්ථො මහානාගත්ථෙරචත්ථුනා විභාවිතො එව. එවං සන්තෙ තිහි ආකාරෙහි නිරොධසමාපත්තියා චුට්ඨානං හොතීති ආපජ්ජති, තස්මා තං න සාරතො පච්චෙනබ්බං. පටිතිචත්තිත්ථා පුන ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයෙව පතිට්ඨාතීති ඉමිනා සමාපත්තියා විබන්ධෙ ජාතෙ එවං හොතීති දස්සෙති, අවිබන්ධෙනෙව පන යථාපරිච්ඡින්නකාලචිත්තික්කමනෙ එලචිත්තූප්පත්තියා චුට්ඨානං හොති. එවඤ්ච කත්ථා ගම්භිරකන්දරොරුළ්භතත්තපාසාණක්කත්තපුරිසනිදස්සනම්පි සමත්ථිතං හොතීති කෙවි වදන්ති. අපරෙ පන “පුබ්බකිච්චස්ස අකතත්තා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපන්නමත්තොව ‘පටිතිචත්තිත්ථා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ පතිට්ඨාතී’ති චුත්තත්තා සඬිසපටිමානනාදිඑකච්චපුබ්බකිච්චාකරණෙ අඬිගවෙකල්ලතො නිරොධසමාපත්තිසමාපජ්ජනං න ඉජ්ඣතෙවා”ති වදන්ති. චත්තසදිසඤ්ඤෙනං නිරොධසමාපත්තියා, යදිදං පුබ්බකිච්චකරණං. තස්මා තත්ථ යං ගරුතරං, තස්ස අකරණං සමාපජ්ජනං විබන්ධතීති අපරෙ. විමංසිත්ථා ගහෙනබ්බං. “ආකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ පතිට්ඨාතී”ති ව ඉදං පුන ආකිඤ්චඤ්ඤායතනස්ස සමාපජ්ජිතබ්බන්තා චුත්තං. සමාපජ්ජිත්ථා හි චුට්ඨාය පුබ්බකිච්චස්ස කාතබ්බන්තා.

යථා පනාතිආදි කතපුබ්බකිච්චතාසාමඤ්ඤෙන උපමාසංසන්දනං.

880. අස්සාති නිරොධසමාපත්තියා. “කාලපරිච්ඡේදවසෙනා”තිආදිනා චතුහි ආකාරෙහි නිරොධසමාපත්තියා ඨානං දස්සෙති.

882. විවෙකනින්තන්ති නිස්සරණවිවෙකනින්තං, පගෙව සඬ්ඛාරවිමුඛතාය, එලචිත්තූප්පත්තියා වාති වෙදිතබ්බං.

883. ඌසඬ්ඛාරත්තයපටිප්පස්සද්ධියා, අවසෙසවෙනසිකවිඤ්ඤාණාභාවෙන රූපධම්මමත්තාවසෙසතාය ව මතනිරොධසමාපන්නානං අවසෙසං ගහෙත්ථා පුච්ඡා “මතස්ස ව සමාපන්නස්ස ව කො විසෙසො”ති. කාමං නෙසං

සඬ්ඛාරත්තයපටිපස්සද්ධිආදීහි අවිසෙසො, රූපධම්මමත්තාවසෙසනාය පන ආයුඋස්මාඉන්ද්‍රියානං අපගමානපගමනං විසෙසොති දස්සෙතුං “ය්වාය”න්තිආදි වුත්තං.

884. සභාවතොති සභාවධම්මතො, පරමත්ථතොති අත්ථො. පරමත්ථතො හි විජ්ජමානානං සඬ්ඛනාදිභාවෙන වත්තබ්බතං ලභති, න අවිජ්ජමානං. සමාපජ්ජන්තස්ස වසෙනාති යස්මා සමාපජ්ජන්තස්ස අරියපුග්ගලස්ස සමට්ථිපස්සනාධම්මෙ යුගනද්ධෙ කත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො ආරොහන්තස්ස අනුක්කමෙන සඬ්ඛාරානං පටිපස්සමහනපයොගනිබ්බත්තියා නිරොධසමාපත්ති නිජ්ජන්තා නාම භොති, තස්මා තං පයොගනිබ්බත්තිං උපාදාය “නිජ්ජන්තා”ති වත්තුං වට්ටති.

සඬ්ඛාරවූපසමතො, සන්තධම්මසමන්වයතො ව සන්තං. අරියෙහි එව නිසෙවිතබ්බත්තා අරියනිසෙවිතං. තිස්සන්තම්පි දුක්ඛතානං නිබ්බුතභාවතො නිබ්බානම්ති සඬ්ඛං උපාගතං. අරියං පඤ්ඤන්ති සුවිසුද්ධං මග්ගඵලපඤ්ඤං. ඉම්මස්සාපිති නිරොධසමාපත්තියා. සමාපත්තිසමත්ථතාති සමාපජ්ජනසමත්ථතා.

ආහුනෙය්‍යභාවාදිසිද්ධිකථාවණ්ණනා

885. ආහුනෙය්‍යභාවාදිසිද්ධිති

ආහුනෙය්‍යපාහුනෙය්‍යදක්ඛිණෙය්‍යඅඤ්ජලිකරණියඅනුත්තරපුඤ්ඤක්ඛෙන්තභාවසිද්ධි. අවිසෙසෙනාති දස්සනමග්ගපඤ්ඤාදිවිසෙසෙන විනා, එතිස්සා ලොකුත්තරපඤ්ඤාය. ආනෙත්වා හුනිතබ්බත්ති ආහුනං, දුරතොපි ආනෙත්වා දාතබ්බදානං, තං පටිග්ගහෙතුං යුත්තොති ආහුනෙය්‍යො. පාහුනං වුවිච්ඡි ආගන්තුකදානං, තං පටිග්ගහෙතුං යුත්තොති පාහුනෙය්‍යො. දක්ඛිණං අරහතීති දක්ඛිණෙය්‍යො, අඤ්ජලිකරණං අඤ්ජලිකම්මං, තං අරහතීති අඤ්ජලිකරණියො. අනුත්තරං උත්තමං සත්තානං පුඤ්ඤවිරුහනට්ඨානන්ති අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලොකස්සාති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරො පන හෙට්ඨා වුත්තොයෙව.

886. මන්දාය විපස්සනාය ආගතොති අතික්ඛාය විපස්සනාය වසෙන පට්ඨමග්ගපඤ්ඤං භාවෙන්වා සොතාපන්නභාවං ආගතො. සද්ධාදීනං මුදුනං ඉන්ද්‍රියානං වසෙන මුදිත්තියොපි සමානො. සත්තක්ඛන්තූපරමොති සත්තක්ඛන්තූ පරමා හවුපපත්ති අත්තභාවග්ගහණං, තතො පරං අට්ඨමං හවං නාදියතීති සත්තක්ඛන්තූපරමො. සංසරිත්වාති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන අපරාපරං ගන්ත්වා. දුක්ඛස්සන්තං කරොතීති වට්ටදුක්ඛස්ස පරියන්තං පරියොසානං කරොති. අයං කාලෙන දෙවලොකස්ස, කාලෙන මනුස්සලොකස්සාති මිස්සකස්ස හවස්ස වසෙන “සත්තසුගතිහවෙ සංසරිත්වා”ති වුත්තො. කුලතො කුලං ගච්ඡතීති කොලංකොලො. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියතො පට්ඨාය හි නිවකුලෙ උපපත්ති නාම නත්ථි, මහාභොගකුලෙසුයෙව නිබ්බත්තතීති අත්ථො. ද්වෙ වා තිණ්ණ වා කුලානීති දෙවමනුස්සවසෙන ද්වෙ වා තයො වා හවෙ. ඉති අයම්පි මිස්සකහවෙන්ව කථිතො. දෙසනාමත්තමෙව වෙන්. “ද්වෙ වා තිණ්ණ වා”ති. යාව ඡට්ඨහවා සංසරන්තොපි කොලංකොලොව භොති. අත්තභාවග්ගහණසඬ්ඛානං එකංයෙව ඛන්ධබ්බං එකස්ස අත්ථිති එකබ්බි. “මානුසකං හව”න්ති ඉදම්පි දෙසනාමත්තං. “දෙවහවං නිබ්බත්තෙති”තිපි වත්තුං වට්ටතියෙව. කො පනෙතෙසං ඉමං පහෙදං නියමෙතීති? තිණ්ණං මග්ගානං විපස්සනා. සවෙ හි උපරි තිණ්ණං මග්ගානං විපස්සනා බලවතී භොති, එකබ්බි නාම භොති. තතො මන්දාය කොලංකොලො, තතො මන්දන්රාය සත්තක්ඛන්තූපරමො.

887. පටිසන්ධිවසෙන සකිං ආගච්ඡතීති සකදාගාමී. සකිදෙවාති එකචාරංයෙව. “ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා”ති ඉම්නා පඤ්චසු සකදාගාමීසු වත්තාරො වජ්ජෙන්වා එකොව ගතිතො. එකච්චො හි ඉධ සකදාගාමීඵලං පත්වා ඉධෙව පරිනිබ්බාති, එකච්චො ඉධ පත්වා දෙවලොකෙ පරිනිබ්බාති, එකච්චො දෙවලොකෙ පත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බාති, එකච්චො දෙවලොකෙ පත්වා ඉධුපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බාති. ඉමෙ වත්තාරොපි ඉධ න ගතිතා. යො පන ඉධ පත්වා දෙවලොකෙ යාවතායුකං වසිත්වා පුන ඉධුපපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බාති, අයං ඉධ ගතිතො.

888. පටිසන්ධිවසෙන ඉධ අනාගමනතො අනාගාමී. ඉන්ද්‍රියවෙමත්තතාවසෙනාති සද්ධාදීනං විමුත්තිපරිපාවකඉන්ද්‍රියානං පරොපරියත්තෙන. පඤ්චධා ඉධ විභාය නිට්ඨො භොතීති සො අනාගාමී අන්තරාපරිනිබ්බායිආදිභාවෙන පඤ්චපකාරෙන ඉමං ලොකං පජ්ඣිත්වා පරිනිබ්බායනකො භොති. ආයුචෙමජ්ඣස්ස අන්තරායෙව කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායනතො අන්තරාපරිනිබ්බායි . උපහච්චාති වා උපගන්ත්වා කාලකිරියං. අජ්ජයොගෙනාති අධිමත්තපයොගෙන විනා අජ්ජකසිරෙන්ව තික්ඛිත්තියනාය සුබෙන්ව. සජ්ජයොගෙනාති එත්ථ වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. උද්ධං වා හි භාවෙන උද්ධමස්ස තණ්හාසොතං, වට්ටසොතං වාති උද්ධංසොතො. උද්ධං වා ගන්ත්වා පටිලභිතබ්බතො උද්ධමස්ස මග්ගසොතන්ති උද්ධංසොතො. පටිසන්ධිවසෙන අකනිට්ඨහවං ගච්ඡතීති අකනිට්ඨගාමී.

යත්ථුපපන්නොති අවිභාදීසු යත්ථ යත්ථ උපපන්නො. ඉමෙසං පන අනාගාමීනං පහෙදජානන්තථං උද්ධංසොතඅකනිට්ඨගාමීවතුක්කං වෙදිතබ්බං – යො හි අවිභතො පට්ඨාය වත්තාරො දෙවලොකෙ සොධෙන්වා අකනිට්ඨං ගන්ත්වා පරිනිබ්බාති, අයං උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී නාම. යො පන හෙට්ඨා තයො දෙවලොකෙ සොධෙන්වා සුදස්සිදෙවලොකෙ යත්වා පරිනිබ්බාති, අයං උද්ධංසොතො නඅකනිට්ඨගාමී නාම. යො ඉතො

අකනිට්ඨමෙව ගන්ත්වා පරිනිබ්බාති, අයං න උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී නාම. යො පන හෙට්ඨා වතුසු දෙවලොකෙසු තත්ථ තත්ථෙව පරිනිබ්බාති, අයං න උද්ධංසොතො න අකනිට්ඨගාමී නාම. එතෙ පන අවිහෙසු උපපන්නසමනන්තරා ආයුචෙමජ්ඣං අප්පත්වා, පත්වා ච පරිනිබ්බායනවසෙන තයො අන්තරාපරිනිබ්බායිනො, එකො උපහව්වපරිනිබ්බායී, එකො උද්ධංසොතොති පඤ්ච. තෙ අසඬ්ඛාරසසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායිවිභාගෙන දස භොන්ති. තථා අතප්පසුදස්සසුදස්සීසුති වත්තාරො දසකා වත්තාලීසං. අකනිට්ඨෙ පන උද්ධංසොතො තත්ථී. තයො අන්තරාපරිනිබ්බායිනො, එකො උපහව්වපරිනිබ්බායීති වත්තාරො. තෙ අසඬ්ඛාරසසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායිවිභාගෙන අට්ඨාති අට්ඨවත්තාලීසං අනාගාමීනො.

සොතාපන්නා පන පටිපදාහෙදෙන වත්තාරො සත්තක්ඛන්තුපරමා, වත්තාරො කොලංකොලා, වත්තාරො එකබ්ඪිනොති සද්ධාධුරෙන පටිපන්නා ද්වාදස, තථා පඤ්ඤාධුරෙනාති වතුචිසති.

සකදාගාමීනො සුඤ්ඤතවිමොක්ඛෙන විමුක්තා පටිපදාවසෙන වත්තාරො, තථා අනිමිත්තඅප්පණ්ණිතවිමොක්ඛෙහිති ද්වාදස.

889. තථා අරහන්තො. තෙ පන ද්වාදස පඤ්ඤාවිමුක්තා, ද්වාදස උභතොභාගවිමුක්තා, ද්වාදස තෙවිජ්ජා, ද්වාදස ඡළභිඤ්ඤා, ද්වාදස පටිසම්භිදාප්පත්තාති සමසට්ඨී භොන්ති. එවමෙනෙ සද්ධිං පච්චෙකසම්බුද්ධසම්මාසම්බුද්ධෙහි ඡවත්තාලීසාධකසතං අරියා. යස්මා තෙසං අරියභාවසිද්ධි අරියාය පඤ්ඤාභාවනාය, තෙන චුත්තං “ආභුනෙය්‍යාභාවාදිසිද්ධිපි ඉමිස්සා ලොකුත්තරපඤ්ඤාභාවනාය ආනිසංසො”ති. ලොකියවිජ්ජාභිඤ්ඤාහි විනාපි උභතොභාගවිමුක්තතා භොතිති උභතොභාගවිමුක්තො විසුං ගහිතො. යං සන්ධාය චුත්තන්ති යං වතුත්ථමග්ගපඤ්ඤාභාවනං සන්ධාය හෙට්ඨා සඬ්ඛෙපතො ගාථාවණ්ණනායං චුත්තං, තං පන චුත්තාකාරං නිගමනවසෙන දස්සෙතුං “මග්ගක්ඛණෙ”ති ආදි චුත්තං. කාමං වතුසුපි මග්ගක්ඛණෙසු තං ජටං විජටෙති නාම, එලක්ඛණෙසුපි යථාරහං විජටිතජටො, අග්ගඵලක්ඛණෙයෙව පන සබ්බසො විජටිතජටො, තතො පරං විජටෙතබ්බාය ජටාය අභාවතො. තෙනෙන්ථ හෙට්ඨා හෙට්ඨීමග්ගපඤ්ඤාභාවනානිසංසස්ස චුත්තත්තාව වතුත්ථමග්ගපඤ්ඤාභාවනාවසෙන අත්ථො චුත්තො.

රතින්ති අභිරතීං, අභිරුචින්ති අත්ථො. තත්ථාති අරියාය පඤ්ඤාභාවනාය.

890. ඉමිස්සා ගාථායාති ඉමිස්සං ගාථායං. ගාථා හි අත්තනො අත්ථභූතස්ස විසුද්ධිමග්ගස්ස ආධාරභාවෙන චුත්තා, සාම්ච්චනං වා එතං අත්ථස්ස තංසම්බන්ධිභාවතො.

පඤ්ඤාභාවනානිසංසනිද්දෙසවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති තෙච්ඤතිමපරිච්ඡෙදවණ්ණනා.

නිගමනකථාවණ්ණනා

891. ඉමිස්සා දානි ගාථායාති ආදීනං ගාථානං අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තො එව. ස්වායං “විසුද්ධිමග්ගං භාසිස්ස”න්ති එවං පටිඤ්ඤාතො විසුද්ධිමග්ගො එත්තාවතා භාසිතො භොතිති සම්බන්ධො.

892. තත්ථාති ආදීසු අයං පදසම්බන්ධෙන සද්ධිං සඬ්ඛෙපත්ථො – තෙසං “සීලෙ පතිට්ඨායා”ති ගාථායං චුත්තානං සීලාදිප්පහෙදානං අත්ථානං පඤ්චන්තමිපි මහානිකායානං අට්ඨකථානායෙ අට්ඨකථාතන්තියං තත්ථ තත්ථ චුත්තො යො විනිවිජයො, යෙභුයොන තං සබ්බං සමාහරිත්වා සමානෙන්වා නිකායන්තරස්ස නිකායගතවාදදොසසඬ්ඛකරෙහි චුත්තො සො නිවිජයො යස්මා පකාසිතො, තස්මා විසුද්ධිකාමෙහි යොගීහි එතස්මීං විසුද්ධිමග්ගෙ ආදරො කරණීයොයෙවාති.

නිගමනගාථායො

එත්තාවතා ච –

සුවිසුද්ධසමාවාරො, විසුද්ධනායමණ්ඩිතං;
විසුද්ධිමග්ගං ලොකස්ස, යදච්චන්තවිසුද්ධියා.

අභාසි කරුණාවෙග-සමුස්සාහිතමානසො;
මහෙසි විපුලොදාත-විසුද්ධිමතිපාටවො.

තස්ස අත්ථං පකාසෙතුං, කථාමග්ගං පුරාතනං;

නිස්සාය යා සමාරද්ධා, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

ආයාචිතො සිද්ධගාම-පරිවෙණනිවාසිනා;
ථෙරෙන දායනාගෙන, සුද්ධාවාරෙන ධිමතා.

සා ඵසා පරමත්ථානං, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
නිධානතො පරමත්ථ-මඤ්ජුසා නාම නාමතො.

සම්පත්තා පරිනිව්ඨානං, අනාකුලවිනිව්ඡයා;
අට්ඨාසිනිජ්ජමාණාය, පාළියා භාණුවාරතො.

ඉති තං සඨ්ඛරොන්තෙන, යං තං අධිගතං මයා;
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන, ලොකනාථස්ස සාසනෙ.

ඔගාභෙත්වා විසුද්ධාය, සීලාදිපටිපත්තියා;
සබ්බෙපි දෙහිතො භොන්තු, විමුත්තිරසභාගිතො.

චිරං තිට්ඨතු ලොකස්මිං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
තස්මිං සගාරවා නිව්චං, භොන්තු සබ්බෙපි පාණිතො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන, දෙවො රාජා මහීපති;
සද්ධම්මනිරතො ලොකං, ධම්මෙනෙව පසාසතුති.

බදරනිත්ථවිහාරවාසිනා ආචරියධම්මපාලෙන කතා

පරමත්ථමඤ්ජුසා නාම විසුද්ධිමග්ගමහාටිකා සමත්තා.

විසුද්ධිමග්ග-මහාටිකා සමත්තා.